لَا يَمَسُّهٗۤ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ۝

قرآن مجید

سرائیکی ترجمے نال

زیرِ ہدایت

امام جماعتِ احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابع ایدہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے ہا جو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرݨ آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سو انانوے کوں ایں جماعت کوں پورے سو سال تھی گیئن تے اے ہک کنیں ہک کروڑ تھی گئی ہ۔ تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو ویہہ[۱۲۰] ملکیں وچ پہنچ گئی ہ۔ ایں خوشی دے موقعے تے اللہ دا شکر ادا کرݨ کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ[۵۰] زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرݨ دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپݨی زبان وچ ترجمہ سکھݨ تے سمجھݨ سوکھا تھی ونجے، اے سر اُنہیں دی زبان وچ ترجمہ اوں وعدے دا ہک حصہ ہ اللہ سین اینداچھا پݨ مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد لسکانی بلوچ مولوی فاضل

جناب رفیق احمد نعیم لسکانی بلوچ ایم۔اے عربی و اسلامیات

تدبر

شمار	سورت	صفحہ	شمار	سورت	صفحہ
۱	الْفَاتِحَة	۱	۲۸	الْقَصَص	۴۵۴
۲	الْبَقَرَة	۲	۲۹	الْعَنْكَبُوت	۴۶۷
۳	اٰلِ عِمْرَان	۵۱	۳۰	الرُّوْم	۴۷۶
۴	النِّسَآء	۸۰	۳۱	لُقْمٰن	۴۸۴
۵	الْمَآئِدَة	۱۱۱	۳۲	السَّجْدَة	۴۹۰
۶	الْاَنْعَام	۱۲۴	۳۳	الْاَحْزَاب	۴۹۴
۷	الْاَعْرَاف	۱۶۰	۳۴	سَبَا	۵۰۷
۸	الْاَنْفَال	۱۹۰	۳۵	فَاطِر	۵۱۶
۹	التَّوْبَة	۲۰۲	۳۶	يٰسٓ	۵۲۳
۱۰	يُوْنُس	۲۲۵	۳۷	الصّٰفّٰت	۵۳۲
۱۱	هُوْد	۲۴۱	۳۸	صٓ	۵۴۴
۱۲	يُوْسُف	۲۵۹	۳۹	الزُّمَر	۵۵۳
۱۳	الرَّعْد	۲۷۵	۴۰	الْمُؤْمِن	۵۶۵
۱۴	اِبْرَاهِيْم	۲۸۳	۴۱	حٰمٓ السَّجْدَة	۵۷۹
۱۵	الْحِجْر	۲۹۱	۴۲	الشُّوْرٰى	۵۸۸
۱۶	النَّحْل	۲۹۹	۴۳	الزُّخْرُف	۵۹۶
۱۷	بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْل	۳۱۵	۴۴	الدُّخَان	۶۰۵
۱۸	الْكَهْف	۳۳۲	۴۵	الْجَاثِيَة	۶۱۰
۱۹	مَرْيَم	۳۴۸	۴۶	الْاَحْقَاف	۶۱۵
۲۰	طٰهٰ	۳۵۹	۴۷	مُحَمَّد	۶۲۱
۲۱	الْاَنْبِيَآء	۳۷۴	۴۸	الْفَتْح	۶۲۷
۲۲	الْحَجّ	۳۸۶	۴۹	الْحُجُرَات	۶۳۳
۲۳	الْمُؤْمِنُوْن	۳۹۷	۵۰	قٓ	۶۳۷
۲۴	النُّوْر	۴۰۷	۵۱	الذّٰرِيٰت	۶۴۱
۲۵	الْفُرْقَان	۴۱۸	۵۲	الطُّوْر	۶۴۶
۲۶	الشُّعَرَآء	۴۲۷	۵۳	النَّجْم	۶۵۰
۲۷	النَّمْل	۴۴۲	۵۴	الْقَمَر	۶۵۴

شمار	سورت	صفحہ	شمار	سورت	صفحہ
۵۵	الرَّحْمٰن	۶۵۹	۸۵	الْبُرُوْج	۷۴۲
۵۶	الْوَاقِعَة	۶۶۵	۸۶	الطَّارِق	۷۴۴
۵۷	الْحَدِيْد	۶۷۰	۸۷	الْاَعْلٰى	۷۴۵
۵۸	الْمُجَادَلَة	۶۷۶	۸۸	الْغَاشِيَة	۷۴۶
۵۹	الْحَشْر	۶۸۰	۸۹	الْفَجْر	۷۴۷
۶۰	الْمُمْتَحِنَة	۶۸۴	۹۰	الْبَلَد	۷۴۹
۶۱	الصَّف	۶۸۷	۹۱	الشَّمْس	۷۵۰
۶۲	الْجُمُعَة	۶۸۹	۹۲	الَّيْل	۷۵۱
۶۳	الْمُنٰفِقُوْن	۶۹۱	۹۳	الضُّحٰى	۷۵۳
۶۴	التَّغَابُن	۶۹۳	۹۴	اَلَمْ نَشْرَحْ	۷۵۳
۶۵	الطَّلَاق	۶۹۶	۹۵	التِّيْن	۷۵۴
۶۶	التَّحْرِيْم	۶۹۸	۹۶	الْعَلَق	۷۵۵
۶۷	الْمُلْك	۷۰۱	۹۷	الْقَدْر	۷۵۶
۶۸	الْقَلَم	۷۰۴	۹۸	الْبَيِّنَة	۷۵۶
۶۹	الْحَآقَّة	۷۰۷	۹۹	الزِّلْزَال	۷۵۷
۷۰	الْمَعَارِج	۷۱۰	۱۰۰	الْعٰدِيٰت	۷۵۸
۷۱	نُوْح	۷۱۳	۱۰۱	الْقَارِعَة	۷۵۹
۷۲	الْجِنّ	۷۱۵	۱۰۲	التَّكَاثُر	۷۵۹
۷۳	الْمُزَّمِّل	۷۱۸	۱۰۳	الْعَصْر	۷۶۰
۷۴	الْمُدَّثِّر	۷۲۰	۱۰۴	الْهُمَزَة	۷۶۱
۷۵	الْقِيٰمَة	۷۲۳	۱۰۵	الْفِيْل	۷۶۱
۷۶	الدَّهْر	۷۲۵	۱۰۶	قُرَيْش	۷۶۲
۷۷	الْمُرْسَلٰت	۷۲۷	۱۰۷	الْمَاعُوْن	۷۶۲
۷۸	النَّبَا	۷۳۰	۱۰۸	الْكَوْثَر	۷۶۳
۷۹	النّٰزِعٰت	۷۳۲	۱۰۹	الْكٰفِرُوْن	۷۶۳
۸۰	عَبَسَ	۷۳۴	۱۱۰	النَّصْر	۷۶۴
۸۱	التَّكْوِيْر	۷۳۶	۱۱۱	اللَّهَب	۷۶۴
۸۲	الْاِنْفِطَار	۷۳۸	۱۱۲	الْاِخْلَاص	۷۶۵
۸۳	الْمُطَفِّفِيْن	۷۳۹	۱۱۳	الْفَلَق	۷۶۵
۸۴	الْاِنْشِقَاق	۷۴۱	۱۱۴	النَّاس	۷۶۶

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ فاتحہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں اٹھ آیتاں تے بک رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱- میں اللہ دے ناں دے نال (شروع کریداں) جیہڑا بغیر منگیئے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ②

۲- ساریاں چنگیائیاں تے صفتاں اللہ سئیں کیتے ہن جیہڑا سارے جہانیں دا پالݨ ہار ہے۔

الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ③

۳- تے بغیر منگیئے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ④

۴- تے جزا سزا دے ڈینہہ دا مالک ہے۔

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ⑤

۵- اساں تیڈی ہی عبادت کریندے ہیں تے تیں کنے ہی مدد منگدے ہیں۔

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ⑥

۶- توں ساکوں سدھا رستہ ڈکھا۔

صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ⑦

۷- اُنہیں لوکیں دا راہ جنہیں تیں نعام کیتن (اُنہیں لوکیں دا راہ نہ ڈکھا) جنہیں تیں تیڈا غضب لتھے تے نہ انہیں دا جیہڑے گمراہ تھی گئین۔

سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَانِ فِيْ سَبْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ بقرہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیتاں تے ۴۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (شروع کریندا) جیرھا بغیر منگے ڈیوڑ والا ہے تے ول ول رحم کرڑ والا ہے۔

الٓمّٓ ② ع ۱

۲۔ میں اللہ چنگی طرح جاڑدا۔

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛ فِيْهِ ۛ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ③

۳۔ اے او کتاب ہے جیندے وچ کوئی شک نئیں تے خدا کنے ڈرڑ والے پرہیزگاریں کیتے رہنما ہے۔

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ④

۴۔ (پرہیزگار اوہن) جیرھے اڑ ڈٹھیں گالہیں (حقیقتیں) کوں منیندن تے نماز (جماعت نال) ٹھہا کے پڑھدن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ⑤

۵۔ تے او لوک اوں کوں وی منیندن جو ہدایت خدا کنے تیڈو آنی ہے تے (اوں کوں وی منیندن) جیرھی تئیں کنے پہلے نبیں تے آنی ہے تے آخرت تے وی او یقین رکھیندن۔

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑥

۶۔ اینجے لوک اپنڑے رب کنیں (ہدایت والی) ہدایت تے ہن تے اینجے ہی او لوکن جیرھے کامیاب تھیوڑ والن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑦

۷۔ بے شک او لوک جنہیں انکار کیتے انہیں کوں توں ڈرایا نہ ڈرایا انہیں واسطے برابر گال ہے۔ اونہ منیسن۔

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۭ وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۠ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ⑧ ع ۱

۸۔ اللہ سئیں تے انہیں دے دلیں تے مہر لاڈتی ہے تے کنیں تے وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سمجھ کنے) وڈا عذاب ہے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ⑨

۹۔ تے لوکیں وچوں کجھ لوک اینجن جیرھے آہدن اساں اللہ تے آخرت کوں منیندے ہیں (سچی گال اے ہے) او منیندے کائنئیں۔

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ⑩

۱۰۔ او اللہ تے مومنیں کوں دھوکھا ڈیندن تے (سچی گال اے ہے) جو او اپنڑے آپ کوں دھوکا ڈیندے پیئن تے ایں گال کوں او

سمجھیندے نئیں۔

فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ۢ بِمَا كَانُوْا یَكْذِبُوْنَ ⑩

۱۱۔ انہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے اللہ انہیں دی بیماری کوں ودھا ڈیسی تے انہیں کیتے بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔ ایں واسطے جو او کوڑ مریندن۔

وَاِذَا قِیْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِی الْاَرْضِ ۙ قَالُوْۤا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ⑫

۱۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیڑ فساد نہ کھنڈاؤ او آہدن اساں تے اصلاح کرݨ والے ہیں۔

اَلَاۤ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا یَشْعُرُوْنَ ⑬

۱۳۔ سݨو! بے شک او ہے ہی گیڑی تے فسادی ہن لیکن او سمجھدے نئیں۔

وَاِذَا قِیْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَاۤ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْۤا اَنُؤْمِنُ كَمَاۤ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ؕ اَلَاۤ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ لَّا یَعْلَمُوْنَ ⑭

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے تساں ایویں ایمان گھن آؤ جیویں لوک ایمان گھن آئن او آہدن کیا اساں ایویں من گھنوں جیویں پاگلیں من گدھے۔ سݨو بے شک ایہے لوک ہی پاگل ہن لیکن او جاݨدے نئیں۔

وَاِذَا لَقُوا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْۤا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰی شَیٰطِیْنِهِمْ ۙ قَالُوْۤا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ⑮

۱۵۔ تے جڈاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں) آہدن اساں من گدھے تے (اول) جڈاں اپݨے جنہیں شتری لوکیں کوں ایجے ملدن تے آہدن اساں تہاڈے نال ہیں انہیں نال تے صرف ٹہاں مریندے ہیں۔

اَللّٰهُ یَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَیَمُدُّهُمْ فِیْ طُغْیَانِهِمْ یَعْمَهُوْنَ ⑯

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں پیٹیں دی سزا ڈیسی تے مہلت ڈیسی اپݨی شیطانگی وچ گردان تھئے راہوں۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰی ۪ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِیْنَ ⑯

۱۷۔ ایے اولوکن جنہیں ہدایت دے بدلے گمراہی مل گھن گدھی ہے ایے ویپار انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ ای او ہدایت پیسن۔

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِی اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّاۤ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِیْ ظُلُمٰتٍ لَّا یُبْصِرُوْنَ ⑰

۱۸۔ انہیں دی مثال اوں آدمی آلی کار ہے جیرھا بھا پالے تے جڈاں او بھا چودھارو سوجھلا کر ڈیوے تے اوں ویلھے اللہ سئیں انہیں دے سوجھلے کوں کھس گھتے تے انہیں کوں اندھاریں وچ چھوڑ ڈیوے تے او ڈیکھ نہ سگسن

صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لَا یَرْجِعُوْنَ ⑱

۱۹۔ بوڑے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دونئیں ولدے۔

اَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ يَجْعَلُوْنَ اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۭ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ۲۰

۲۰۔ او اوں مینہ آلی کا رن جیرھا جھڑکنے آوے اوندے وچ اندھارے ہن کڑک ہے تے بجلی ہے۔ او بجلی دا گجگار سن کے موت دے ڈر کنے اپنے کنیں وچ انگلیں چاڈیندن تے اللہ سئیں کافرس کوں تباہ کرݨ والا ہے۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ۭ كُلَّمَآ اَضَاۗءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيْهِ ۙ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۲۰ ع

۲۱۔ نیڑے ہے تھی سگدے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گھنے جیرھے ویلھے انہیں تے سوجھلا تھیندے تے اوندے وچ ٹُر پیندن تے جڈاں انہیں تے اندھارا تھیوے کھڑو ویندن۔ تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے کنیں کوں تے اکھیں کوں وگاڈ ڈیوے۔ بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے (اونکوں پھیر ہے)

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۲۱

۲۲۔ اے لوکو! تساں اپنے اوں رب دی عبادت کرو جیئں تہاکوں پیدا کیتے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرھے تساں کنے پہلے ہن (ایندا فائدہ اے تھیسی جو) تساں متقی بݨ ولیسو۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَاۗءَ بِنَاۗءً ۠ وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۲۲

۲۳۔ جیئں تہاڈے کیتے زمین دا فرش تے اسمان دی چھت بݨائی ہے تے (جھڑکنے) مینہ وسائس تہاڈے رزق کیتے اوندے نال میوے کڈھنی تساں اے جاݨدے ہوئیں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بݨاؤ

وَاِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰي عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۠ وَادْعُوْا شُهَدَاۗءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۲۳

۲۴۔ جے کر تہاکوں ایں (قرآن) اوچ شک جیرھا اساں اپنے بندے تے لہائے (نازل) کیتے ہے تساں ایہو جہیں سورت بݨا کے گھن آؤ تے اللہ دے سوا اپنی سنگت کوں وی سڈ گھنو جے تساں سچے ہوتاں۔

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۚ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ۲۴

۲۵۔ جے تساں اے نہ کر سگو تے تساں اے کڈاہیں وی نہ کر سگسو ایں واسطے تساں اوں بھاݨکے ڈرو جیندا اہل لوک تے پتھر ن تے اے کافریں کیتے تیار کیتی گئی۔

وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ كُلَّمَا رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ ۙ وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا ۭ وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۙ وَهُمْ

۲۶۔ تے انہیں لوکیں کوں جنہیں من گدھے توں اے خوشخبری ڈے ڈے اوچنگے کم وی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سارے باغ ہن جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں ہیں۔ جڈاں انہیں کوں باغیں وچوں میویں دا رزق ڈیتا ولیسی تے او آکھسن اے تے اور رزق

فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿۲۵﴾

جیرھا پہلے وی ڈِتا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق ڈِتا ویسی انہیں کیتے اوندے وچ پاک جوڑے ازال پئے، ہو سن تے اوندے وچ لیکا رہ ویسن۔

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِۦٓ أَن يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۖ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَآ أَرَادَ اللَّهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهِۦ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِۦ كَثِيرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهِۦٓ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ بے شک اللہ سئیں کوں کوئی روک کاء نئیں کہ اینجھی مثال بیان کرے (ڈیوے) جیرھی مچھر دی ہووے یا اوں کنے وی گھٹ۔ تے جیرھے لوکیں من گدھے او جانڈن جو بے شک انہیں دے رب کنے اے سچی گال ہ تے جیرھے لوکیں نئیں منیا او اے آہدن اللہ سئیں اے مثال ڈے کے کیا چاہندے تا ہوں تا ایندے نال پہوں سارے لوک گمراہ تھیندن تے پہوں سارے ہدایت پاویندن۔ تے ایندے نال سوائے آکھن نہ منڑ والیں دے ہیا کوئی گمراہ نئیں تھیندا۔

الَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مِيثَٰقِهِۦ ۚ وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ اللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ آکھن نہ منڑ والے اولکن) جیرھے اللہ دے نال پکا وعدہ کر کے تروڑ ڈیندن۔ تے جیندا اللہ سئیں گنڈھن دا حکم ڈیتے اوں کوں (وی) تروڑ ڈیندن تے زمین وچ گبھیڑ تے فساد کریندن۔ ایہے لوک ہی گھاٹے وچن۔

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ۖ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تساں اللہ سئیں دا کیویں انکار کر سگدے او سچی گال اے ہے جو تساں مردہ ہاوے تہاکوں زندہ کیتس پھیں تہاکوں مریسی ولا جیندا کریسی تے ول تساں ہوندو (اللہ سئیں دو) ول ویسو۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰٓ إِلَى السَّمَآءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۹﴾ ع

۲۹۔ اے او ذات ہ جیئں زمین دے وچ ہر شئے تہاڈے واسطے پیدا کیتی تے ول آسمان دو دھیان کیتے سی تے ستے آسمان پہلے آسمان آلی کار ٹھہائنس۔ تے او ہر شئے کوں چنگی طرح جاندے۔

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ ۖ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّيٓ أَعْلَمُ

۳۱۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھیس جو میں بے شک زمین وچ اپنا خلیفہ بٹاونڑ والا ہاں تے فرشتیں آکھیا تو زمین وچ اینجھے کوں خلیفہ بٹیدیں جیرھا اوندے وچ گبھیڑ فساد گھتیسی تے رت وہیسی۔ سچی گال اے ہے جو اساں تیڈی پاکی صفتیں تے تعریفیں نال بیان

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہیں تے تیڈی بے عیبی کوں بیان کریندے ہیں اللہ سئیں آکھیا بے شک میڈا جاݨڑاں جیڑھی گال لتساں نوہے جاݨڈے۔

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔوْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اللہ سئیں حضرت آدم کوں سارے ناویں دا علم ڈے ڈتا تے ول انہیں شہیں کوں فرشتیں دے سامݨے کیتا تے آکھیس میکوں انہیں ناویں دے متعلق ڈسو جے تساں سچے او۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہیں اساں اوں کنے ودھ کجھ نسے جاݨدے۔ جیر ہا تیں ساکوں علم ڈتے بے شک توں ایں جاݨݨ والا تے بہوں حکمت والا ایں۔

قَالَ يٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّيْٓ اَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ (اللہ سئیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کوں انہیں ناویں دے متعلق ڈس جڈاں آدم نے انہیں کوں انہیں شہیں دے متعلق ڈسیا تے اللہ آکھیا جو میں تہاکوں آکھیا نہ ہا۔ بے شک میں زمین تے آسمان دی لکی گالہیں کوں چنگی طرح جاݨڈاں تے میں اووی جاݨڈاں جینکوں تساں لکیندے تے جینکوں تساں ظاہر کریندے او۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ ۫ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جیڑھے ویلھے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو تساں آدم دی فرمانبرداری کرو سارے فرشتیں آکھݨ من گدھا سوائے ابلیس دے اوں انکار کیتا تے وڈائی کیتس تے او ہا ای ناں منݨ والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا ۪ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں آکھیا اے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو تے تساں ڈھیر اݨے وچ جھوکر مرضی آوے رج کے کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں وݨ دے کولہو نہ ونجا ہے (جے گیو ہے) تے تساں ظالمیں وچوں تھی ویسو۔

فَاَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيْهِ ۪ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے شیطان ڈوناہیں کوں ورغلا کے بہشت وچوں کڈھا چھوڑیا جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہن۔ تے اساں آکھیا نکل ونجو ایں واسطے جو تہاڈے وچوں کجھ کہ بئے دے دشمن۔ اساں کجھ مدت کیتے تہاڈے واسطے زمین ٹکݨ تے فائدے دی جا بݨائی ہے۔

فَتَلَقّٰٓى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے پچھیں حضرت آدم نے اپݨے رب کنے کجھ گالہیں سکھیاں تے خدا نے اوندے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول

کرنڑ والا تے بہوں مہربان ۔

قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اساں آکھیا تساں ایتھوں لکل ونجو سارے تے جیڑاں وی میں کنے تہاڈو ہدایت آوے تے جیہڑا میڈی ہدایت تے چلسی او نہ ڈر سن تے نہ او موہنجے تھیسن۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۹﴾ ع

۴۰۔ تے جیئں منیا تے ساڈی نشانیں کوں کوڑا سمجھے منیں اے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تک رہسن۔

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْٓ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۚ وَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیہڑی میں تہاکوں ڈتی تے تساں میڈے وعدے کوں پورا کرو میں تہاڈے وعدے کوں پورا کریساں تے تساں میں کنے ہی ڈرو۔

وَاٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا اَوَّلَ كَافِرٍ بِهٖ ۠ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۠ وَّاِيَّايَ فَاتَّقُوْنِ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے تساں من گھنواں (کتاب) کوں جیہڑی میں نازل کیتی ہے تے اوتصدیق کریندی ہے اوندی جیہڑی تہاڈے کول ہے تے تساں نہ منڑ والیں وچ پہلے نہ بنجو۔ تے تساں میڈی آیات کوں تھوڑے مُل تے نہ ویچو تے میں کنے ہی ڈرو۔

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے سچ کوڑ کوں ہک نہ بناؤ (رلا ملا نہ ڈیو) تے سچ کوں لکاؤ وی نہ تے تساں جانڈے ہو

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے تساں ٹھہا تے پڑھو نماز کوں، زکوٰۃ ڈیو تے رکوع کرنڑ والیں نال رکوع کرو۔

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ کیا تساں لوکیں کوں حکم ڈیندو تے اپنے آپ کوں بھل ویندو تے تساں کتاب وی پڑھدے ہو کیا تساں اپنڑ عقل کنے کم نو ہے گھدے۔

وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۭ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَي الْخٰشِعِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے تساں صبر تے نماز نال امداد منگو تے بے شک نماز ڈاڈھی ڈکھی ہے سوائے انہیں تے جیہڑے جھک نوائی کریندن۔

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۴۶﴾ ع

۴۷۔ اے اولکن جنہیں کوں پکا یقین ہے اپنے رب دے ملنڑ دا بے شک انہیں اوندو ولنڑے۔

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

۴۸۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیہڑی میں

وَاَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۷﴾

تہاکوں بڈی ہ تے بے شک میں تہاکوں فضیلت بڈی اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

وَاتَّقُوْا یَوْمًا لَّا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَیْـًٔا وَّلَا یُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا یُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا هُمْ یُنْصَرُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے تساں اوں ڈہاڑے کنیں ڈرو جڈاں کوئی کم نہ اوسی کہیں دے کجھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ولیسی تے نہ اوندے وٹاندرے وچ کوئی شے گدھی ولیسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ولیسی۔

وَاِذْ نَجَّیْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ یَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ یُذَبِّحُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَیَسْتَحْیُوْنَ نِسَآءَكُمْ وَفِیْ ذٰلِكُمْ بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِیْمٌ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے جڈاں اساں تہاکوں چھڑوائے (بچائے) فرعونیں کنیں او تہاکوں ڈاڈھا ڈکھا عذاب پچیندے ہن۔ تہاڈے پتریں کوں مار گھتیندے ہن تے تہاڈی تریمتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے رب دا تہاڈے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَاِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَاَنْجَیْنٰكُمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ جڈاں اساں تہاڈے کیتے سمندر کوں چیر ڈتا تے تہاکوں بچا گدھا تے غرق کر ڈتا فرعونیں کوں تے تساں ڈیدے کھڑے ہاوے۔

وَاِذْ وٰعَدْنَا مُوْسٰٓى اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے جڈاں اساں وعدہ کیتا موسیٰ نال چالی راتیں دا تے تساں اوندی کنڈ پچھو ہک گابے کوں (معبود) بنا گدھا سچی گال اے ہے کہ تساں وڈے ظالم ہاوے۔

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ ول اساں تہاکوں ایندے بعد معاف کر ڈتا مساں تساں اللہ سئیں دا شکر کرو۔

وَاِذْ اٰتَیْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے جڈاں اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی ہائی تے معجزات ڈتے ہن تاں جو تساں ہدایت پاؤ۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ یٰقَوْمِ اِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوْبُوْٓا اِلٰى بَارِىِٕكُمْ فَاقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ذٰلِكُمْ خَیْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِىِٕكُمْ فَتَابَ عَلَیْكُمْ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے موسیٰ اپنڑی قوم کوں آکھیا جو اے میڈی قوم بے شک تساں گابے کوں (معبود) بنا کے اپنڑے اتے وڈا ظلم کیتے ہن تساں اپنڑے پیدا کرنڑ والے کنیں توبہ کرو تے اپنڑے من کوں مار گھنو۔ اے تہاڈے کیتے تہاڈے رب دے حضور چنگائی ہ او تہاڈے اتے رحمت کریسی بے شک او توبہ قبول کرنڑ والا تے وڈا مہربان ہ۔

وَاِذْ قُلْتُمْ یٰمُوْسٰى لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے جڈاں تساں آکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتیں کنڈ ہیں نہ منیسوں جے تئیں اللہ سئیں کوں ظاہر نہ ڈیکھ گھنوں۔ ول تہاکوں پکڑ گدھا۔ تباہ کرنڑ والے عذاب پکڑ گدھا تے

ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ ول اساں تہاکوں تہاڈی تباہی دے بعد اٹھایا ہا سے متاں تساں اللہ سئیں دا شکر کرو۔

وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے اساں تہاڈے اُتے جھُڑ دی چھاں کیتی تے تہاڈے واسطے کھبیاں تے بیٹرے لہا نے (پیدا کیتے) تساں کھاؤ جو پاک شہیں اساں تہاکوں دُتن۔ تے ساڈے تے انہیں ظلم نئیں کیتا اپنے آپ تے ظلم کیتے نے۔

وَاِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَسَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ جڈاں اساں انہیں کوں آکھیا ایں وستی وچ پیہو ونجو تے تساں رج کے کھاؤ جھتو تہاڈی مرضی آوے تے تساں پورا آکھن منیدے ہوئیں دروازے وچ پیہو تے آبدے ونجو ساڈا بار ہولا کر اساں تہاڈے گناہ بخش ڈیسوں تے اساں چنگیائی کرن والیں کوں زیادہ ڈیندے ہیں

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۵۹﴾ ع

۶۰۔ انہیں ظالمیں اوں گال کوں بدل ڈتا جیہڑی اساں انہیں کوں آکھی ہائی جنہیں اے ظلم کیتا ہا انہیں تے اساں آسماں کنیں عذاب لہایا ہا ایں واسطے جو او آکھن نہ منیدے ہن۔

وَاِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ؕ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ كُلُوْا وَاشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہا تے اساں آکھیا مار اپنے سوٹے کوں اوں پتھریں پچھیں اوں کنے بارہ چشمے وہن لگ پئے۔ سارے لوکیں اپنے اپنے ترکوں ہتھیکا کر گدھا (اساں آکھیا) اللہ سئیں دے رزق کنیں کھاؤ تے پیو تے زمین وچ گیڑ گھتن کیتے نہ پھرو۔

وَاِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُوْمِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِيْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِيْ هُوَ خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ؕ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ ۗ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

۶۲۔ تے جڈاں تساں آکھیا اے موسیٰ اساں ہک کھانڑے تے کڈاہیں صبر نہ کریسوں توں دعا کر ساڈے کیتے اپنے رب کنیں جو زمین جو کجھ پیدا کریندی ہے او ساڈے کیتے پیدا کرے جیویں سبزیاں پایاں۔ کنک۔ مورھی دی دال تے وسل (اوں ویلھے اللہ سئیں آکھیا) جو تساں چنگی شئے دے بدلے لگی تئے ڈاونڑ چاہندے ہو (ہنڑ تساں) کہیں شہر وچ پیہو ونجو بے شک جو

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَ يَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿۶۱﴾ ع

کھ تساں منگدے ءُ تہاکوں مل ولسی تے انہیں کوں ذلیل تے بے وس کر ڈتا گیا تے او اللہ سئیں دی کاوڑ بیٹھ آ گئے اے ایں واسطے تھیا جو انہیں اللہ سئیں دی آیتیں کوں نہ منیا ہا تے نبیئں کوں ناحق قتل کرڈ دی کوشش کریندے ہن. ایں واسطے جو انہیں آکھن نہ منیا تے حد کیں ودھ لگئے ہُن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ النَّصٰرٰى وَ الصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ بے شک او لوک جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی تے صابی (انہیں وچوں) جیر ہے لوکیں اللہ سئیں کوں تے قیامت دے ڈینہہ کوں من گدھے تے چنگے کم کیتے انہیں دے رب کنیں اجر ہے انہیں کوں نہ کوئی ڈر ءِ تے نہ او مونجھے تھیسن۔

وَ اِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَاۤ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّ اذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ تے جڈاں اساں تساں کیں پکا وعدہ گدھا ہا تے تساں اُچے رُکوہ طور دے تلے کھڑے ہا دے (اساں تہاکوں آکھیا ہا) جیر ہی شئے اساں تہاکوں ڈیوں اونکوں پورے زور نال ہتھیکا کرو جو اوندے وچ ءِ اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی بڑ ونجو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ و ل تساں اینڈے لعہ پھر گیو ہے جے تہا ڈے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچ چھ ونجو ہا جنہیں کوں گھاٹا تھیندے۔

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے تساں انہیں کوں وی سنجانڑ گدھا ہا جیر ہے چھنڑ چھنڑ (سنیچر ڈے معاملے وچ بہوں ودھ لگئے ہن۔ اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں ذلیل بندر (بھولوں) بڑ ونجو۔

فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَ مَا خَلْفَهَا وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ اساں انہیں کوں عبرت بنڑ ڈتا انہیں لوکیں واسطے وی جیر ہے اوں ویلے ہن پئے تے بعد آلیں کیتے وی تے پرہیزگاریں کیتے نصیحت بنڑ ڈتا۔

وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖۤ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْۤا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ

۶۸۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنڑی قوم کوں آکھیا کہ اللہ سئیں تہاکوں حکم ڈتے جو تساں گبئیں کو ہو۔ انہیں آکھیا جو توں ساڈے نال

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۶۷﴾

بٹ مریندا پئیں۔ حضرت موسیٰ آکھیا میں اللہ سئیں کنے پناہ منگداں جو میں جاہلیں وچ تھی ونجاں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّ لَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ انہیں آکھیا توں ساڈے کیتے اپنڑے رب کنے دعا کرا و ساکوں ڈسے جو اوگبھوں کنجھی ء۔ حضرت موسیٰ آکھیا کہ بے شک اللہ سئیں آہدے جو اوگبھوں نہ بڈھی ء تے نہ گابی ء ایندے وچ وچکار ء۔ تہاکوں جیرھا حکم ڈیتا گئے اویں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ انہیں آکھیا توں اپنڑے رب کنے ساڈے کیتے دعا کرکے پچھ جو اوں گبھوں دا رنگ کنجھا ء۔ حضرت موسیٰ آکھیا او آہدے جو اوگبھوں پیلی ء تے گھاٹا بٹ (ہلدر) آلی کا راوندا رنگ ء ڈیکھنڑ والیں کوں ڈاڈھا چنگا لگدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ؕ وَ اِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ انہیں آکھیا توں ساڈے کیتے دعا کرکے اپنڑے رب کنے پچھ جو اوگبھوں کنجھی ء بے شک ساڈے کیتے اوگبھوں نشابر تے سنجاپو نئیں رہی۔ تے ہنڑ جے اللہ سئیں چاہیا تے اساں ہدایت پاگھنسوں۔

قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَ لَا تَسْقِى الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ؕ فَذَبَحُوْهَا وَ مَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۱﴾ ع ۸

۷۲۔ حضرت موسیٰ آکھیا بے شک اللہ سئیں آہدا پئے جو اوگبھوں نہ زمین تے ہل وہاؤ کیتے جپائی گئی ء تے نہ ہی رڑھ کوں پانڑی پلیندی ء ٹھیک ٹھاک ء تے اوندے وچ کوئی عیب نئیں۔ (آخر) اکھیونے جو ہنڑ تیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گبھوں کٹھی تے سچی گال اے ہئے کہ انہیں دا اے کم کرنڑ دا رو کا ء ناں ہا۔

وَ اِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ؕ وَ اللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ اوں ویلھے کوں وی یاد رکھو جڈاں تساں ہک (وڈے) آدمی کوں قتل کرڈتا۔ ول تساں اوندے قتل دے بارے وچ جھیڑا کیتا تے اللہ سئیں جیرھی گال تساں لکیندے ہاوے اوں کوں ظاہر کرنڑ والا ء۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحْىِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى ۙ وَ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ ول اساں آکھیا ایندی بعض گالھیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو تے ایویں اللہ سئیں موئیں ہوئیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہاکوں اپنڑیاں نشانیاں ڈیکھیندے تاں جو تساں عقل ناں کم گھنو۔

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

۷۵۔ پچھیں تہاڈے دل ایندے بعد سخت تھی گئے ایویں جویں

اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ؕ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝۷۴

پتھر ہوون یا اوں کنیں وی ودھ سخت۔ بے شک کجھ پتھر ایجھے ہن جنہیں کنیں نہراں ویہ پوندن تے سچی گال لے ہے جو بے شک کجھ پتھر ایجھے ہن جیرھے ترٹدن تے انہیں وچوں پانی نکل اندے۔ تے بے شک کجھ دل ایجھے ہن جیرھے اللہ سئیں دے ڈر کنیں اللہ دے اگو ڈھے پوندن تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ءُ انہیں کنیں بے خبر نئیں۔

اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝۷۵

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تساں ایں گال دی امید رکھیندے ءُ جو او تہاڈی گال کوں من گھنسن تے سچی گال لے ہے جو انہیں وچوں ہک ٹولہ اینجاء جیرہا اللہ سئیں دی گالیں کوں سنڈے تے سمجھ دے بعد اوندا مطلب وٹا ڈیندن تے انہیں کوں اینداپتہ ہوندے۔

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚۖ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۷۶

۷۷۔ تے جیرھے ویلھے او ملدن منڈ والیں کوں آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں تے جیرھے ویلھے ہک ڈوجھے کوں اج ملدن تے او آہدن کیا تساں انہیں کوں او گالیں ڈسیندے ءُ جیرھیاں اللہ سئیں تہاڈے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلسی جو او تہاڈے نال تہاڈے رب دے اگو حجتاں کریسن۔ تساں عقل نال کم کیوں نوتے گھندے۔

اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝۷۷

۷۸۔ کیا اوایں گال کوں نئیں جانڈے جو بے شک اللہ سئیں جو کجھ او لکیندن تے جو کجھ او ظاہر کریندن اوں کوں جانڈے۔

وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ۝۷۸

۷۹۔ تے انہیں وچوں کجھ لوک ان پڑھ ہن سوائے انہیں گالیں دے جیرھیاں کوڑیاں ہن بیا اپنڑ کتاب دا کوئی علم نئیں رکھیندے او صرف تکے مریندن۔

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ۗ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ۝۷۹

۸۰۔ تے ہلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرھے اپنڑے ہتھیں نال کتاب لکھدن تے ول آہدن اے اللہ سئیں کنوں آئی ءُ۔ تاں جو او اینداتھوڑا جیہاں مُل گھنن۔ تے ہلاکت انہیں واسطے اپنڑے ہتھیں نال لکھنڑ دی وجہ نال تے ہلاکت انہیں واسطے جو او کمیندن۔

وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ؕ قُلْ

۸۱۔ تے او یہودی، آہدن ساکوں بھا اصلوں نگسی سوائے

اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۰﴾

تھوڑے جہاڑیں دے ۔ اے رسول توں آکھ کیا گدھی بیٹھے ءُ تساں۔ اللہ سئیں کنیں کوئی وعدہ تے ول اللہ سئیں اپنڑے وعدے دی خلاف ورزی کیڈاہیں نہ کریسی. یا تساں اللہ سئیں دے خلاف کوئی اینجھی گال پئے آہدے ءُ جینڈا تہاکوں پتہ کاہ نئیں.

بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲. ہاں اے سچ جیرھے لوک گندہ کم کریسن تے اوگندگی انہیں کوں ولہیٹ گھنسی تے اینجھے لوک دوزخی ہن تے او ہوں دیر تک اوندے وچ رہسن۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع ۹

۸۳. تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں اے جنتی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ تے لگا رہسن۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ ۙ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گدھا جو تساں اللہ سئیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو تے پیو مانال چنگا سلوک کرو تے گھاٹے سکے تے یتیمیں تے مسکینس نال وی چنگا سلوک کرو تے لوکیں نال چنگی گال کیتی کرو تے نماز با جماعت ٹھہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو پچھیں تہاڈے وچو تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تساں منہ پھیر گدھے۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵. تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا یا جو تساں آپت وچ ہک بے دی رت نہ وہیسو۔ تے نہ تساں اپنڑے آپ کوں اپنڑے گھریں وچوں کڈھیسو دل تساں ایں گال کن من گدھا یا تے تساں ایں گال دے گواہ ہو۔

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ تُظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۭ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ۭ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَّفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

۸۶. ول تساں او ہے ہتوے جیرھے ہک بے کوں قتل کریندے ءُ تے تساں اپنڑے وچو ہک ٹولے کوں انہیں دے گھریں وچو باہر کڈھیندے ءُ تے مدد کریندے ءُ انہیں دے خلاف گناہ تے ظلم نال ہک بے دی تے جے تہاڈو قیدی تھی کے آون تے تساں فدیہ بڈے کے چھڑوا گھندے ءُ۔ انہیں دا چھڑاوٹ تے تہاڈے اتے حرام کیتا گیا ہا کیا تساں منیدے ءُ کتاب دے کجھ حصے کوں

يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۸۵﴾

تے کجھ حصے دا انکار کریندے ءُ (تساں ڈسو جو) اونکوں بی کیا سزا مل سگدی ءِ جیرھا تہاڈے وچوں ایہجا کم کرے سوائے ایں دنیا وچ رسوائی دے تے ڈینہہ قیامت دے ڈاڈھے عذاب دو والائے ولیسن تے اللہ سئیں بے خبر نئیں جو تساں کریندے ءُ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۸۶﴾ ع

۸۶۔ ایہے لوکن جنہیں دنیاوی زندگی کوں مل گھن گھدے آخرت دے وٹاندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولا نہ کیتا ولیسی تے نہ انہیں دی امداد کیتی ولیسی۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ۖ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۗ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے بعد اساں اوندے دین دی خدمت کیتے پٹھے بہوں رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان ڈتے تے اساں اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جڈاں وی تہاڈو کوئی رسول آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے ہن تہاڈے دل تساں وڈائی کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلاڈیتا تے کنہائیں کوں قتل کر ڈیتا۔

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ؕ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دلیں تے پردن پر سچ اے ہے جو اللہ سئیں انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجہ نال تے بہوں تھوڑن جیرھے ایمان گھن آئن۔

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ۚ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے جڈاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جیرھی کتاب اوندی پیشگوئیں دی تصدیق کریندی ءِ جیرھی انہیں کنیں ہے۔ تے ایں کنیں پہلے اوکافریں تے فتح پاوݨ دی دعا منگدے ہن۔ جڈاں انہیں کنیں او شئے آئی جیرھی انہیں سنجاݨ گدھی ءِ تے دل اوندا انکار کر ڈتے نیں۔ ایہجے نہ منݨ والیں تیں اللہ سئیں دی لعنت۔

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَآءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ اے بہوں گندی شئے ہے جینڈے وٹاندرے وچ انہیں اپݨی جاݨ کوں ویچا ہوئے اواوں گال دا انکار کریندن جیرھی اللہ سئیں لہائی ءِ وگڑ کے جو اللہ سئیں اپݨے بندیں وچوں جینڈے اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ اواں وجہ کنیں اللہ سئیں

دی ہک کاوڑ دے بعد ہی کاوڑ تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل کرنڑ والا عذاب۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۭ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَاۗءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۹۱

۹۲۔ تے جڈاں اساں انہیں کوں آکھئے کہ من گھنو جو تعلیم اللہ سئیں لہائی ء۔ انہیں آکھئے اساں اونکوں تاں من گھندے ہیں جیڑھی ساڈو آئی ء تے او نیں منیندے اونکوں جیڑھی اوندے علاوہ ء تے بے شک او سچ تے جو انہیں کنیں ہے اوندی وی تصدیق کریندی ء۔ توں آکھ تساں کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سئیں دے نبیں کوں ایں کنیں پہلے جے تساں سچے منڑ والے ہاوے

وَلَقَدْ جَاۗءَكُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝۹۲

۹۳۔ تے تہاڈو جڈاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول تساں اوندے ونجڑ دے بعد گا بے کوں خدا بنا گدھا تے تساں وڈے ظلم کرنڑ والے ہاوے۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ۭ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ۭ قَالُوْا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۤ وَاُشْرِبُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۭ قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۹۳

۹۴۔ تے جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا ہا تے تساں طور روہ دے تلے کھڑے ہاوے رتے تہاکوں آکھیا ہا سے اجو اساں تہاکوں ڈتے اونکوں پورے زور نال جھیکا کرو تے سنڑو۔ انہیں آکھئے اساں سنڑ گدھے تے منیندے نسے سچ اے ہے جو انہیں دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلیں وچ گا بے دی محبت گھر بنا گدھا توں آکھ ڈے او بہوں بری ء جیڑہی گال دا تہاڈا ایمان تہاکوں حکم ڈینڈے جے تساں سچے ایماندار ہوے۔

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۹۴

۹۵۔ توں آکھ ڈے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک بنہیں لوکیں کوں چھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہے تے موت منگو جے تساں سچے ء۔

وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝۹۵

۹۶۔ تے اے لوک اپنڑے ہتھیں نال جیڑھی کمائی ء اگو پھٹی کھڑن کیڑا ہیں وی موت نہ منگسن تے اللہ سئیں ظالماں کوں ڈاڈھا چاندے۔

وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰي حَيٰوةٍ ۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ

۹۷۔ تے توں بے شک لوکیں کنیں انہیں کوں تے جیڑھے مشرک ہن انہیں کوں زندگی دا زیادہ بکھا پیئیں۔ انہیں وچوں ہر آدمی لے چاہندے

بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ ع

کراو ہزار سال تک جیندا رہوے۔ سچ اے ہے جو اے عمر اونکوں پریں نئیں رکھ سگدی اوں عذاب کنیں۔ اللہ سئیں جو او کریندن اوں کوں ڈیہا کھڑے۔

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ (توں آکھ ڈے جو اجیرھا شخص جبرئیل دا دشمن۔ اوں تے بے شک تیڈے دل تے (اے کتاب) اللہ دے حکم نال لہائی ہ جیرھی تصدیق کریندی ہ اوں کتاب دی جیرھی پہلے کنیں ہائی پئی تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی ہ منڈن والیں کوں۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ جیرھا شخص اللہ دا تے اوندے فرشتیں دا تے اوندے رسولیں دا تے جبریل دا تے میکائل دا دشمن تے بے شک اللہ سئیں اینجھے کافریں دا دشمن۔

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ تے بے شک اساں تیڈو کھلے کھلے نشان لہائن تے اینداانکار اکھن نہ منڈن والیں دے سوا پیا کوئی نئیں کریندا۔

اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۱۔ کیا راے گندی گال نئیں (جو جڈاں وی انہیں کوئی وعدہ کیتے تے انہیں وچوں ہک ٹولے اونکوں سٹ گھتے ہ۔ سچ اے ہے جو اوُ منیدے نئیں۔

وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۤ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں انہیں دو اللہ سئیں ولوں کوئی رسول آئے جیرھا انہیں دی اوں تعلیم دی تصدیق کریندے جیرھی انہیں کنیں ہے تے پچھیں جنیکوں کتاب ڈتی گئی ہائی انہیں وچوں ہک ٹولے اوں کتاب کوں کنڈ پچھوں سٹ گھتیئے الویں جیویں او جانڈے نئیں۔

وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۗ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ۭ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۭ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۭ وَمَا هُمْ بِضَاۗرِّيْنَ

۱۰۳۔ تے او یہودی انہیں شیطانیں دی انہیں گالہیں تے چلدے رہ گئین جیرھے او حضرت سلیمان دی حکومت دے خلاف کریندے ہن۔ سچی گال اے ہے جو کفر نئیں کیتا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں کفر کیتے او شیطان لوکیں کوں جادو سکھیندے ہن۔ تے او (اپنے ڈیہے خیال وچ اوں گال دی نقل پئے کریندے ہن) جیرھی بابل وچ اللہ سئیں ہاروت ماروت تے لہائی تے سچی گال اے ہے جو او کہیں کوں کجھ نہ سکھیندے ہن جے تئیں او ڈوہیں اے ناں آکھن ہا جو اساں تہاکوں

بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَ يَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ وَ لَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۫ وَ لَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖۤ اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۰۲

آزماوݨ آئے ہیں ایں واسطے توں سا ڈی گال دا انکار نہ کر تے او لوک انہیں ڈوناہیں کنیں اینجے (دا) سکھدے ہن جینہ دے نال پئے تے زال وچ جھیڑا تھی ویندا ہا۔ تے او اللہ دے حکم دے سوا کہیں کوں وی تکلیف نہ پچیندے ہن۔ تے او یہودی اینجاں گالہیں سکھدے پئین جیہڑیاں انہیں کوں گھاٹا ڈیسن تے فائدہ نہ پچیسن۔ بے شک انہیں لوکیں کوں پتہ ہے جو جیہڑی شئے او مل گھندے پئین۔ آخرت وچ اوندا کوئی حصہ نئیں او بہوں گندہ ہے جینہ دے وٹاندرے وچ انہیں آپ کوں ویچا ہوئے۔ ڈاڈھا چنگا ہا جے او جاݨ ونجن ہا۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۰۳ ع ۱۲/۱۳

۱۰۳۔ تے جے او لوک من گھنن ہا تے اللہ کنیں ڈرن ہا (تے انہیں کوں پتہ لگ ونجے ہا) جو اینداابدلہ اللہ سئیں کنیں بہوں چنگا ہے ڈاڈھا چنگا ہا جے او جاݨ ونجن ہا۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَ قُوْلُوا انْظُرْنَا وَ اسْمَعُوْا ؕ وَ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۱۰۴

۱۰۵۔ اے منڑ والے لوکو! تساں رسول کوں "راعنا" نہ آکھیا کرو "انظرنا" آکھیا کرو تے گال کوں (غور ناں) سݨیا کرو تے کافریں واسطے عذاب ڈاڈھا تکلیف ڈیوݨ والا۔

مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَ لَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝۱۰۵

۱۰۶۔ اہلِ کتاب وچوں او لوک جنہیں نئیں منیا تے مشرک وی نئیں چاہندے جو تہاڈے اتے اللہ سئیں کنیں کوئی چنگی گال لہوے۔ تے اللہ سئیں اوں بندے کوں چنڈے اپݨی رحمت کیتے جینکوں چاہندے۔ تے اللہ سئیں وڈا فضل کرݨ والا ہے۔

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَاۤ اَوْ مِثْلِهَا ؕ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۱۰۶

۱۰۷۔ اساں کہیں نشان کوں نسے مٹیندے یا بھلیندے جے تئیں اساں اوں کنیں چنگاں یا او توں جیہاں نشان نہ گھن آوں۔ کیا تیکوں نئیں پتہ جو بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّ لَا نَصِيْرٍ ۝۱۰۷

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو بے شک اللہ سئیں واسطے ہے آسمانیں تے زمین دی حکومت تے اللہ سئیں دے سوا تہاڈے واسطے نہ کوئی سنگتی ہے تے نہ امدادی۔

اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ

۱۰۹۔ کیا تساں چاہندے ہو جو اپݨے رسول کنیں او ہو جیہاں گالہیں

قَبْلُ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۱۰۹﴾

پچھو جیویں ہیں کنیں پیلے حضرت موسیٰ کنیں پچھاں گیاں ہن تے یاد رکھو جیرھا کفر کوں بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کنیں بھلی پئے گئے۔

وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ بہوں سارے چاہندن اہل کتاب وچوں اپنڑے دلیں دے حسد دی وجہ نال جو تہاکوں حق کھل وگنڑ تے تہاڈے ایمان دے بعد دل کافر بنا ڈیون۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو تے انہیں کوں کجھ نہ آکھو جے تیئں اللہ سئیں دا حکم نہ آوے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ نماز باجماعت ٹھہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تساں اپنڑے واسطے اگو پٹھیسو نیکی تے چنگائی تساں اوں کوں اللہ سئیں کنیں موجود پیسو۔ بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ءُ ڈیکھدا کھڑے

وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ۭ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ تے انہیں اے آکھیئے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیسی جے تیئں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسی اے انہیں دیاں خواہشاں۔ توں انہیں کوں آکھو جے تساں سچے ءُ تے دلیل گھن آؤ۔

بَلٰى مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۠ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ ع ۱۴

۱۱۳۔ سنڑو! جیرھا شخص اپنڑی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر ڈیوے تے نیک کم کرنڑ والا ہووے تے اوندا بدلہ ءِ اوندے رب کنیں۔ تے اونہ ڈرسن تے نہ موبجھے تھیسن۔

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰي شَيْءٍ ۖ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰي شَيْءٍ ۙ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۭ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ تے یہودی آہدن جو عیسائیں کنیں کوئی سچی تعلیم کاء نئیں۔ تے عیسائی آہدن جو یہودیں کنیں کوئی سچی تعلیم کاء نئیں تے اویکے ہکا کتاب پڑھدن۔ ایہو جیہاں گالہیں اودی آہدے ہن جنہیں کوں کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہہ انہیں وچ انہیں گالہیں دا فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا ۭ اُولٰۗىِٕكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَاۗىِٕفِيْنَ ۭ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ

۱۱۵۔ تے اوں کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جیرھا منع کرے اللہ سئیں دی مسیتیں کنیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں داناں گدھا وںجے تے اوں کوں ہر کرنڑ دے پچھو پئے گئے۔ انہیں کوں تے چاہی دا ہا جو اللہ سئیں دی مسیتیں وچ ڈر ڈر کے پیہن ہا انہیں واسطے

فِی الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِیْمٌ ﴿۱۱۴﴾

دنیا وچ وی ذلّت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

وَ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ فَاَیْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ تے اللہ سئیں کیتے ہن پوادھ تے پچھادھ ایں واسطے تساں جنے وی منہ کرسیو اللہ سئیں دی توجہ اڈاہیں ءَ بے شک اللہ سئیں وسعت ڈیونڑ والا تے بہوں جانڑ والا ءَ۔

وَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ بَلْ لَّهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ تے انہیں آکھیے جو اللہ سئیں اپنا پتر بنا گدھے (انہیں دی اے گال ٹھیک نئیں) اللہ سئیں تے پاک تے سچی گال اے ہے جو کجھ زمین تے آسمانیں وچ سب کجھ اللہ سئیں دا ءَ تے ہر شئے اوندا آکھن مینڈی ءَ۔

بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ اِذَا قَضٰۤی اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَیَكُوْنُ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ تے او نویں سروں بناونڑ والا ءَ زمیناں تے آسمانیں دا تے جڈاں او کہیں کم دا فیصلہ کریندے تے صرف اے آہدے تھی ویچ اوچیز تھی ویندی ءَ۔

وَ قَالَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ لَوْلَا یُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِیْنَاۤ اٰیَةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَیَّنَّا الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یُّوْقِنُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ تے اوکوک جیرھے کجھ علم نئیں چاندے آہدن جو اللہ سئیں ساڈے نال کیوں نئیں الیندا یا ساڈو کوئی نشان کیوں نئیں نازل ایتھو جیہاں گالہیں انہیں کنیں پہلے وی لوک کریندے ہن۔ انہیں دے دل بلکو جیہیں تھی گئے اساں ایجھے لوکیں کیتے جیرھے یقین رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈساڈتین۔

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِیْرًا وَّ نَذِیْرًا وَّ لَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِیْمِ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ اساں بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بٹنا کے پھٹیئے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کجھ نہ پچھا ولسی۔

وَ لَنْ تَرْضٰی عَنْكَ الْیَهُوْدُ وَ لَا النَّصٰرٰی حَتّٰی تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ اِنَّ هُدَی اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰی وَ لَىِٕنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِیْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِیٍّ وَّ لَا نَصِیْرٍ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۱۔ یہودی تے عیسائی تیڈے نال کڈاہیں وی راضی نہ تھی سن۔ جے تئیں انہیں دے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں آکھ ڈے جو بے شک اللہ سئیں دی ہدایت اصل ہدایت ءَ جے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیں کنیں علم آ گئے تے تیڈا اول اللہ سئیں کنیں کوئی سنگبتی تے امدادی نہ ہوسی۔

اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ اُولٰٓئِكَ یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَ مَنْ یَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ ع ۱۴

۱۲۲۔ او لوک جنہیں کول اساں کتاب ڈتی ءَ او اوندی سچی تے پوری پیروی کریندن۔ اوندے منڑ والے ایہے ہن تے جیرھے ایہناں

نئیں مینڈے اوگھاٹا پاوٹی والن۔

يٰبَنِيٓ اِسۡرَآءِيۡلَ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَتِيَ الَّتِيۡٓ اَنۡعَمۡتُ عَلَيۡكُمۡ وَاَنِّيۡ فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیڑھی میں تہاڈے اتے کرچکیاں تے بے شک میں تہاکوں اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں فضیلت ڈتی ہائی۔

وَاتَّقُوۡا يَوۡمًا لَّا تَجۡزِىۡ نَفۡسٌ عَنۡ نَّفۡسٍ شَيۡـًٔا وَّلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا عَدۡلٌ وَّلَا تَنۡفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمۡ يُنۡصَرُوۡنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ تے تساں ڈرو اوں ڈینہہ کنیں جیڑاں کم نہ اوسی کوئی کہیں دے کجھ وی۔ انہیں کنیں نہ وٹاندرا گدھاولیسی تے نہ سفارش انہیں کوں کوئی فائدہ ڈیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ولیسی۔

وَاِذِ ابۡتَلٰٓى اِبۡرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ‌ؕ قَالَ اِنِّىۡ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا‌ؕ قَالَ وَمِنۡ ذُرِّيَّتِىۡ‌ؕ قَالَ لَا يَنَالُ عَهۡدِى الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ تے یاد کرو جیڑاں ابراہیمؑ کوں اُزمایا اوندے رب نے کجھ گالہیں نال تے حضرت ابراہیمؑ نے انہیں کوں پورا کر ڈتا ہا۔ ایندے بعد اللہ سئیں آکھیا جو میں تیکوں لوکیں دا امام بٹیداں۔ حضرت ابراہیمؑ نے عرض کیتی جو میڈے پالیں وچوں (امام بناویں) اللہ سئیں آکھیا ٹنیساں تے سہی پر ظالمیں کوں میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیسی۔

وَاِذۡ جَعَلۡنَا الۡبَيۡتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمۡنًا‌ؕ وَاتَّخِذُوۡا مِنۡ مَّقَامِ اِبۡرٰهٖمَ مُصَلًّى‌ؕ وَعَهِدۡنَاۤ اِلٰٓى اِبۡرٰهٖمَ وَاِسۡمٰعِيۡلَ اَنۡ طَهِّرَا بَيۡتِىَ لِلطَّآئِفِيۡنَ وَالۡعٰكِفِيۡنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوۡدِ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ تے یاد کرو جیڑاں اساں کعبے کوں لوکیں دی ولاولا کٹھا تھیوݨ دی تے امن دی جا بݨیا ہا تے انہیں کوں حکم ڈتا ہا جو بݨاؤ حضرت ابراہیمؑ دے کھڑے تھیوݨ دی جا کوں نماز پڑھݨ دی جا۔ تے اساں حضرت ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ کوں حکم ڈتا ہا جو تساں ڈوہیں میڈے گھر کوں طواف کرݨ تے اعتکاف کرݨ تے رکوع تے سجدہ کرݨ والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

وَاِذۡ قَالَ اِبۡرٰهٖمُ رَبِّ اجۡعَلۡ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارۡزُقۡ اَهۡلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنۡ اٰمَنَ مِنۡهُمۡ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ‌ؕ قَالَ وَمَنۡ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيۡلًا ثُمَّ اَضۡطَرُّهٗۤ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ‌ؕ وَبِئۡسَ الۡمَصِيۡرُ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۷۔ تے جیڑاں ابراہیمؑ نے آکھیا ہا اے میڈے رب ایں جاکوں امن والا شہر بݨا تے روزی ڈے ایندے رہݨ والیں کوں پھلیں دی جیڑھے ایمان گھن آون اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ تے اللہ سئیں آکھئے جیڑھے نئیں مینڈے انہیں کوں وی میں تھوڑا فائدہ پچیساں تے ول انہیں کوں مجبور کرکے گھن ولیساں دوزخ دے عذاب دوتے انہیں دی رہݨ دی جا بیہوں گندی ہے۔

وَاِذۡ يَرۡفَعُ اِبۡرٰهٖمُ الۡقَوَاعِدَ مِنَ الۡبَيۡتِ وَاِسۡمٰعِيۡلُ‌ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلۡ مِنَّا‌ؕ اِنَّكَ اَنۡتَ السَّمِيۡعُ

۱۲۸۔ تے یاد کرو جیڑاں ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ ایں گھر دے ایرے اچے پئے کریندے ہن تے انہیں دعا منگی جو اے ساڈے رب ساڈی

الْعَلِيْمُ ﴿۱۲۷﴾

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سُنڑن والا تے جاݨن والا ایں۔

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۠ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈونہاں کوں اپݨا تابعدار بݨاتے ساڈی اولاد کوں وی اپݨا تابعدار ٹولہ بݨاتے ساکوں عبادت دے طریقے ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں ہیں رحمت نال توجہ کرݨ والا تے مہربان ہوویں۔

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۲۹﴾ ع ۱۵

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو پٹھ بک ایجھا رسول جیرھا انہیں کوں تیڈیاں آیتاں پڑھ کے سݨاوے تے کتاب تے حکمت سکھاوے تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیانا ایں۔

وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ۭ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ تے کون منہ پھیر سگدے ابراہیمؑ دے مذہب کنیں سوائے اوں شخص دے جیرھا اپݨے آپ کوں ہلاک کر چکیے۔ تے اساں بے شک اوکوں دنیا وچ چݨ گدھاتے بے شک او آخرت وچ نیکیں وچ گݨسی۔

اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۲۔ جڈاں اوندے رب اوکوں آکھیا جو تو میڈا تابعدار بݨ۔ تے (ابراہیم جواب ڈتا) میں اوندا تابعدار بݨ چکیاں جیرھا سارے جہانیں دا پالݨ والا ہے۔

وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ۭ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۳۔ تے ابراہیم تے یعقوب نے اپݨے پترݨ کوں وصیت کیتی (تے آکھیا) اے میڈے پترو بے شک اللہ سئیں تہاڈے واسطے اے دین چݨ گدھے۔ ایں واسطے تساں مراہے تابعدار بݨ کے۔

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاۗءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ ۭ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَاۗىِٕكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۴۔ کیا تساں اوں ویلھے ہاوے پئے جڈاں وفات کیتے یعقوب دی موت دا تے جیرھے ویلھے اوں اپݨے پترݨ کوں آکھیا جو تساں کیندی عبادت کریسو میڈے بعد۔ تے انہیں جواب ڈتا جو اساں عبادت کریسوں تیڈے خدا تے تیڈے پیو ڈاڈے ابراہیمؑ تے اسماعیل تے اسحاق دے رب خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے تابعدار رہسوں۔

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔـلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا

۱۳۵۔ اے او جماعت جیرھی اپݨا زمانہ پورا کر کے امر چکی ہے۔ انہیں واسطے ہے جو انہیں کیتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تساں کیتے۔

يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۶﴾

تے جو کجھ او کریندے ہن تساں کنیں نہ پچھا ویسی۔

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ تے او اے وی آبدے ہن جو تساں یہودی تے عیسائی ہنڑ ونجو تے تساں سدھے رستے تے آ ولیسو تے توں انہیں کوں آکھ جو نہیں گال اے ہے جو اوں ابراہیم دا مذہب منو جیرھا بک خدا دا منڑ والا ہا تے او مشرکیں وچوں نہ ہا۔

قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۶، تساں آکھو جو اساں اللہ سئیں کوں منیندے ہیں تے اونکوں وی منیندے ہیں جو ساڈو لتھے۔ تے جیرھا ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے (انہیں دی) اولادیں اُتے لتھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے بے نبیں کوں اللہ سئیں کنیں ڈتا گئے۔ اساں ساریں کوں منیندے ہیں تے اساں انہیں وچ کوئی فرق نسے کریندے تے اساں اللہ سئیں دے تابعدار ہیں۔

فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِيْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸ - تے جو تہاڈے آلی کار من گھنن تے ول او سدھے رستے تے آ گئے۔ جے او پھر ونجن تے او ول بھڑن تے تلئے کھڑن تے ول اللہ سئیں انہیں کوں درہیر۔ تے اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے جانڑن والا ہے۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۖ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ اللہ دا رنگ چڑھاؤ تے اللہ سئیں دے رنگ کنیں ہیا کیرھا چنگاں رنگ تے اساں اوندی عبادت کرنڑ والے ہیں۔

قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ تو انہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سئیں دے متعلق بھڑ دے ہو سمجھی گال اے ہے جو او ساڈا دی رب تے تہاڈا وی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہاڈے عمل تہاڈے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہیں۔

اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱۔ (اے اہل کتاب) کیا تساں اے آبدے ہو جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی ہن توں انہیں کوں آکھ ڈے جو تساں زیادہ جانڈے ہو یا اللہ سئیں۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جیرھا اوں گواہی کوں لکاوے جیرھی اوندو اللہ سئیں ولو آئی ہے تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو اُنہے خبر نئیں۔

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۖ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ ۖ وَلَا تُسْـَٔلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

۱۴۲۔ اے او جماعتِ جیرمی (اپنا زمانہ پورا کرکے امر گئی۔ جو انہیں کیتے او انہیں کیتے ہے۔ جو تساں کیتے او تہاڈے کیتے ہے تے جو کجھ او کریندے رہ گئن اوندے متعلق تساں کنیں نہ پچھا ولیسی۔

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا ۚ قُل لِّلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾

۱۴۳۔ لوکیں وچوں گالہے لوک لے ضرور آکھسن جو انہیں (مسلمانیں) کوں پہلے قبلے کنیں کیڑی شئے پھیر دیئے۔ توں آکھ ڈے جو پاد ھتے پچادھ اللہ سئیں دا ہے جینکوں چاہندے سدھا رستہ ڈھکیندے۔

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّن يَنقَلِبُ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ ۚ وَإِن كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ ۗ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

۱۴۴۔ اے مسلمانو! تے اساں تہاکوں ایویں ساریں کنیں چنگی امت بٹائے جو تساں لوکیں تے نگران ہڈ ونجو تے رسول تہاڈے اتے نگران ہڈ ونجے۔ اساں اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پہلے ہاویں ایں واسطے بٹایا ہا جو اساں اونکوں جیرھا رسول دی پیروی کریندے اوں کنیں جیرھا کھریں تے پھر ویندے نکھیڑ ڈیوں۔ تے جینکوں اللہ سئیں سدھا رستہ ڈکھا وے اوندے سوا ڈوجھیں کیتے لے گال ہوں اوکھی ہے تے اللہ سئیں تہاڈے ایمان کوں نہ وینجیسی۔ تے بے شک اللہ سئیں لوکیں تے ہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قَدْ نَرَىٰ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ ۖ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ۚ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ وَحَيْثُ مَا كُنتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

۱۴۵۔ اساں تیڈی توجہ دول دل آسمان دو پھر دی ڈیہدے پئے ہیں تے اساں تیکوں ضرور اوں قبلے دو پھیر ڈیسوں جیرھا تیکوں چنگا لگدے تے توں پھیر گھن اپݨا منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو تساں جتھاں دی ہو دو تساں اپݨے منہ اڈاہیں پھیر گھنو تے بے شک جنہیں لوکیں کوں کتاب ڈتی گئی او جاݨدن جو اے انہیں دے رب کنیں سچا حکم۔ تے جو کجھ کریندے پئن اوں کنیں اللہ سئیں غافل نئیں۔

وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَا أَنتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُم بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۚ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ إِنَّكَ إِذًا لَّمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

۱۴۶۔ تے توں بھانویں انہیں لوکیں دو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہر قسم دا نشان وی گھن آویں ول وی او تیڈے قبلے دی پیروی نہ کریسن تے نہ توں انہیں دے قبلے دی پیروی کر سگدیں تے نہ ہک ٹولہ بے دے قبلے دی پیروی کریندے۔ جے توں علم آوݨ دے بعد انہیں دی خواہش دی پیروی کریسیں تے بے شک توں وی ظالمیں وچوں

تھی ویسیں۔

اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ وَاِنَّ فَرِیْقًا مِّنْهُمْ لَیَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷۔ اساں جنہیں کوں کتاب ڈتی ہ اوایں سچائی کوں ایویں سنجانڈن جیویں اپنے پتریں کوں سنجانڈن تے بے شک انہیں وچ ہک ٹولہ جانڑ بجھ کے سچ کوں لکیندے۔

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِیْنَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۸۔ اے سچ تیڈے رب کنیں ہے توں شک کرنڑ والیں وچو نہ تھی۔

وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّیْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَیْرٰتِ ؕ اَیْنَ مَا تَكُوْنُوْا یَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِیْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۹۔ ہر کہیں دا ہک نہ ہک مقصد ہوندے اجینکوں پورا کرنڑ کیتے ا پچھو لگ ویندے۔ تساں جنگیں کیں وچ ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھو۔ تساں جتھاں وی ہو سو اللہ سئیں تہاکوں کٹھا کر کے گھن اوسی بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

وَمِنْ حَیْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۵۰۔ توں جیرھی جاکنیں وی نکلیں توں اپنا منہ مسجد حرام دو پھیر گھن تے بے شک ا یہ تیڈے رب دا حکم۔ تے تساں جو کجھ کریندے ہو اللہ سئیں اوں کنیں غافل نئیں۔

وَمِنْ حَیْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَیْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا یَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَیْكُمْ حُجَّةٌ ۗ اِلَّا الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِیْ ۗ وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِیْ عَلَیْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۰﴾

۱۵۱۔ توں جیرھی جاکنیں وی نکلیں اپنا منہ مسجد حرام دو پھیر گھن تے تساں وی جتھاں وی ہوو و اپنے منہ مسجد حرام دو پھیر گھنو۔ تاں جو سوائے انہیں لوکیں دے جنہیں انہیں لوکیں وچ ظلم کیتے ہے لوک تہاڈے اتے الزام نہ لاسگن۔ تے تساں انہیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو تاں جو میں تہاڈے اتے اپنی نعمت پوری کر ڈیواں تے تاں جو تساں سدھا رستہ ڈیکھ گھنو۔

كَمَاۤ اَرْسَلْنَا فِیْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ یَتْلُوْا عَلَیْكُمْ اٰیٰتِنَا وَیُزَكِّیْكُمْ وَیُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَیُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۲۔ اویں اساں تہاڈے وچو تہاڈو ہک رسول ٹنا کے پٹھے جیرھا تہاکوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سٹاوے تے تہاکوں پاک کرے تے تہاکوں کتاب تے سٹپ سکھاوے تے او کجھ سکھاوے جو تساں نہ جانڈے ہاوے۔

فَاذْكُرُوْنِیْۤ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِیْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۳۔ تے تساں میکوں یاد کرو تے میں تہاکوں یاد رکھیساں تساں میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِیْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ

۱۵۴۔ اے منڑ والو! تساں صبر تے دعا نال اللہ سئیں کنیں مدد منگو۔

اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۳﴾

بے شک اللہ سئیں صبر کرݨ والیں نال۔

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ يُّقْتَلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ وَّ لٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۵۔ تے جیڑھے لوک اللہ سئیں دے رستے وچ مریج ویندن انہیں کوں مردہ نہ آکھو سچ اے ہے جو اوجیندن تے لتاں سمجھدے نۂ ہے۔

وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوْعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَ الثَّمَرٰتِ ؕ وَ بَشِّرِ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۵۵﴾ ۙ

۱۵۶۔ اساں تہاکوں ضرور ازمیسوں ڈیرتے بکھ تے مال تے جان تے میویں کوں گھٹ ڈیوݨ نال تے صبر کرݨ والیں کوں بشارت ڈے ڈے۔

الَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّآ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۱۵۶﴾ ؕ

۱۵۷۔ جڈاں انہیں تے کوئی مصیبت لبندی ہے تے او آہدن بے شک اساں اللہ سئیں دے کیتے ہیں تے اساں بے شک ہوندو ولݨے۔

اُولٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۟ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ ایہے او لوکن جنہیں تے انہیں دے رب کنیں برکتاں تے رحمتاں ہن تے ایہے لوکن جیڑھے سدھے رستے تے چلدے پئن۔

اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَّطَّوَّفَ بِهِمَا ؕ وَ مَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ بے شک صفا تے مروہ اللہ سئیں دی نشانیں وچوں ہن تے جیڑھا بیت اللہ دا حج کرے یا عمرہ کرے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں جو او انہیں ڈوناہیں پہاڑیں دے درمیان تکھا تکھا ٹرے۔ جیڑھا شخص اپݨی خوشی نال کوئی چنگا کم کرے تے بے شک اللہ سئیں وڈا قدر کرݨ والا ہے تے بہوں جاݨوں والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتٰبِ ۙ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ﴿۱۵۹﴾ ۙ

۱۶۰۔ تے بے شک او لوک جیڑھے لکیندن جیڑھی اساں کھلے کھلے نشان تے ہدایت اہائی ہے۔ بعد ایندے جو اساں لوکیں واسطے ایں کتاب وچ کھول کے تعلیم بیان کر ڈتی ہے۔ انہیں لوکیں تے اللہ سئیں دی لعنت تے لعنت کرݨ والیں دی وی لعنت۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَ اَصْلَحُوْا وَ بَيَّنُوْا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ ۚ وَ اَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیڑھے تو بہ کر گھنن تے اپݨے آپ کوں ٹھیک کر گھنن تے خدا دے حکم لوکیں کوں کھول کے ڈسن تے ایہے لوکیں تے میں اپݨی رحمت نال توجہ کریساں تے میں بہوں رحمت نال توجہ کرݨ والا تے مہربان ہاں۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓئِكَ

۱۶۲۔ بے شک او لوک جنہیں نئیں منیا تے نہ منݨ دی حالت وچ

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

مرگئن ۔ ایہے لوکن جنہیں تیں اللہ سئیں دی لعنت تے فرشتیں دی تے سارے لوکیں دی لعنت ۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ اوندے وچ بہوں دیر پئے رہسن ۔عذاب انہیں کنیں ہولا نہ تھیسی تے نہ انہیں کوں وقت ملسی ۔

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۳﴾ ع ۱۹

۱۶۴۔تے تہاڈا معبود کوء تے بیا کوئی معبود نئیں سوائے اوندے جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان ۔

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۖ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵ ۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیوݨ وچ تے رات تے ڈینہہ دے اگوپچھو آون وچ تے انہیں بیڑیں وچ جیرھیاں سمندر وچ چلدین تے لوکیں کوں فائدہ پچیندن تے اوں پاݨی وچ جیرھا اللہ سئیں جھڑکیں وسدے تے برتھئی ہوئی زمین کوں وسوں کریندے تے اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈاوݨ وچ تے ہواواں چلاوݨ وچ تے جھڑکوں آسمان تے زمین دے وچکار خدمت تے لاوݨ وچ اوں قوم واسطے جیرھی عقل نال کم گھندی ہ کئی قسم دے نشان ہن ۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ۭ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۶ ۔ لوکیں وچ کجھ لوک اللہ سئیں دے سوا اوندے شریک بݨا گھندن تے انہیں نال اویں پیار کریندن جیویں اللہ سئیں کوں پیار کریندے تے جیرھے لوک منیندن او اللہ سئیں نال ایں کنیں بہوں زیادہ محبت کریندن ۔ تے جے اولوک جیرھے ظلم کریندن اوں عذاب کوں ڈیکھ گھنن ہا (اوندے آوݨ کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ لگ ونجے ہا جو بے شک ساری طاقت اللہ سئیں دی ہ تے بے شک اللہ سئیں ڈاڈھا عذاب ڈیوݨ والا ہ ۔

اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۷ ۔ تے جڈاں اولوک جنہیں دا آکھݨ منیا ویندے انہیں لوکیں کنیں جیرھے آکھݨ منیندن نکھڑ ولسن تے اوعذاب دی ڈیکھ گھنسن تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی ولسن ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ۭ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ

۱۶۸ ۔ تے جیرھے لوک اوڈے کافر دا آکھݨ منیندن او آکھسن جے ساکوں دنیا دو ولا پھٹن ہا تے اساں وی انہیں کنیں اویں نکھڑ

عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ع ﴿۱۶۷﴾

ع ونجوں باہیویں اے اج اساں کنیں نکھڑ دے پیئن۔ ایویں اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈھکیسی جو کجھ حسرتاں ہوسن (بس) تے اوایں بھاکنیں نکل نئیں سگدے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۹۔ اے لوکو! تساں کھاؤ حلال تے پاک شہیں چیزاں زمین وچ ہن تے شیطان دے قدمیں تے نہ ٹرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْۗءِ وَالْفَحْشَاۗءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَي اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۷۰۔ او تہاکوں صرف برائی دا حکم ڈیندے تے بے حیائی دا تے اے وی آہدے جو تساں اللہ سئیں دے خلاف اوکھا آکھو جیندا تہاکوں پتہ کاء نئیں۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَاۗءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَاۗؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْـــًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۱۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کرو تساں اوندی جو اللہ سئیں لہائے تے او آہدن جو اساں اوں گال دی پیروی کریسوں جیندے اتے ساڈے پیو ڈاڈے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں دے پیو ڈاڈے کوں ذرا وی عقل کاء نہ ہائی تے او سدھے رستے تے نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِيْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَاۗءً وَّنِدَاۗءً ۭ صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۲۔ او لوک جیرھے نئیں منیندے اوں آدمی جنہیں ہن جیرھا اوں چیز کوں سڈ مریندے جیرھی سن نئیں سگدی سوائے پرڈوتے سڈ دے پوڑے گونگے تے اندھے ہن تے اوگال کوں سمجھیندے نئیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۳۔ اے ایمان والو! تساں کھاؤ پاک شہیں چیزاں اساں تہاکوں ڈتین تے اللہ سئیں دا شکر کرو جے تساں اوہیں دی عبادت کریندے ءو۔

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۴۔ بے شک تہاڈے اتے حرام مروار تے رت تے جتامے دا گوشت تے ہراو شئے جیرھی اللہ سئیں دے سوا ہے دے ناں تے کھلی گئی ہووے۔ ہاجے کوئی مجبور تھی ونجے اوندی خواہش دی نہ ہووے تے نہ او حد کنیں ودھے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں بے شک اللہ سئیں بہوں بخشن والا تے مہربان۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰۗىِٕكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ

۱۷۵۔ بے شک او لوک جیرھے لکیندن کتاب دے اوں حصے کوں جیرھا اللہ سئیں لہائے تے او اونکوں تھوڑے مل نال وٹیج

إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾

ڈیندن او لوک ایویں ہن جو اپنے ڈھڈھیں وچ بھا پئے کھندن تے قیامت دے ڈینہہ اللہ سئیں انہیں نال نہ ایسی تے نہ انہیں کوں پاک کریسی۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیونڑ والا۔

أُولٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾

۱۷۶۔ ایہے لوکن جیرھے ہدایت دے وٹاندرے وچ گمراہی کھندن تے بخشش دے وٹاندرے وچ عذاب کھندن۔ بھا تے انہیں دا صبر وڈی گال۔

ذٰلِكَ بِأَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتٰبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

۱۷۷۔ اے عذاب ایں واسطے آئے جو بے شک اللہ سئیں سچی کتاب لہائی ہ تے بے شک جیرھے لوک ایندے وچ اختلاف کریندن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ ہن۔

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتٰبِ وَالنَّبِيِّينَ ۚ وَآتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ ۙ وَالسَّآئِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ۚ وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى الزَّكٰوةَ ۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عٰهَدُوا ۚ وَالصّٰبِرِينَ فِي الْبَأْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۖ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

۱۷۸۔ نیکی اے نئیں جو تساں اپنے منہ پوادھ تے پچادھ دو پھیر گھنو اصل نیکی اے ہے جو جئیں اللہ سئیں کوں من گدھا تے آخرت دے ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نبیں کوں دی تے مال اللہ سئیں دی محبت دی خاطر سکیں کوں تے یتیم کوں تے مسکین کوں تے مسافر کوں ڈیتا تے سوالی کوں تے بانہیں کوں چھڑوایا۔ تے نماز باجماعت ٹھہا کے پڑھی تے زکاۃ ڈیتی۔ تے جڈاں او کوئی وعدہ کریندن اونکوں پورا کرن تے تنگی تے بیماری وچ تے جنگ دے وقت صبر کرن والن ایہے لوکن جیرھے سچن تے ایہے لوکن جیرھے اللہ سئیں کہیں) بہوں ڈرن والن۔

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ۖ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثٰى بِالْأُنْثٰى ۚ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَآءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

۱۷۹۔ اے منڈ والیو! تہاڈے اتے قتل دا او ہو جیہاں بدلہ گھنڑ ڈتا گیا آزاد دے بدلے آزاد تے بانہیں دے بدلے بانہاں تے تریمت دے بدلے تریمت۔ جے کہیں کوں اوندے بھرا کنیں کوئی شئے معاف کر ڈیتی ونجے تے باقی چٹی کوں او مناسب طریقے نال گھن سگدے تے ڈیونڑ والا اونکوں چنگی طرح نال ادا کر ڈیوے اے تہاڈے رب کنیں سزا ہولی کیتی گئی ہ تے اے اوندی مہربانی ہ۔ جیرھا ایندے بعد حد کنیں ودھسی اوندے کیتے ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يٰٓأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

۱۸۰۔ اے سیانے لوکو! تہاڈے واسطے بدلہ گھنڑ وچ زندگی ہ تاں

تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾

جو تساں مصیبتیں کنیں بچ ونجو۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرَا ۖ الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۱۔ تہاڈے اتے فرض جو تہاڈے وچوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیو ما واسطے گھاٹے سکیں کیتے صحیح طریقے نال اے فرض اللہ سئیں کنیں ڈرن والیں کیتے۔

فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَآ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۲۔ تے جیرھا شخص ایں وصیت کوں سنڑن دے بعد اینکوں وٹا ڈیوے تے اینڈا گناہ اونا ہیں کوں تھیسی جیرھے ایں وصیت کوں وٹیندن تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے جاݨڑ والا۔

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸۶﴾ ع ۲۲

۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرݨ والے کنیں ڈرے جو او وٹپ کوئی یا گناہ کر ڈیوے تے انہیں وچ صلح (ٹھاہی) کرا ڈیوے تے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۴۔ اے منݨ والیو! تہاڈے اتے ایویں فرض روزہ رکھݨ ہیوں تہاڈے کنیں پہلے لوکیں تے فرض ہا ایں واسطے جو تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو۔

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۭ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰي سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ وَعَلَي الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ۭ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ۭ وَاَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۵۔ لے روزے گݨتری دے کجھ ڈینہیں ہن جے کوئی تہاڈے وچوں بیمار ہووے یا سفر تے ہووے تے ول او ہے ڈینہیں وچ لے گݨتری پوری کرے۔ تے او لوک جیرھے روزہ نئیں رکھ سگدے او اوندے بدلے وچ اک مسکین کوں روٹی کھواون۔ جیرھا ہی خوشی نال نیکی کرے اے اوندے کیتے چنگا ہے تے جے تہاکوں پتہ ہووے جو روزہ رکھݨ تہاڈے کیتے چنگا ہے۔

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۭ وَمَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰي سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ۭ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۡ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰي مَا هَدٰىكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لتھے۔ اے لوکیں کیتے ہدایت تے ہدایت دیاں کھلیاں کھلیاں نشانیاں ایندے وچن۔ تے اے سچ تے کوڑ نکھیڑݨ والا۔ تے جیرھا تہاڈے وچوں ایں مہینے کوں ڈیکھے اونکوں روزہ رکھنا چاہی دا۔ تے جیرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گݨتری کوں بے ڈینہیں وچ پورا کرے اللہ سئیں تہاڈے واسطے سوکھ چاہندے او کھ نئیں چاہندا

تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۸۵﴾

تے تاں جو تساں گنتری پوری کرو تے اللہ سئیں دی وڈیائی ایں گالہوں بیان کرو جو اوں تہاکوں سدھا رستہ ڈکھائے تے تاں جو تساں اوندا شکر کرو۔

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ۭ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۷۔ تے جیڑاں میڈے بندے تئیں کنیں میڈا پچھن تے بے شک میں ہوں کولہو ہاں۔ جیر ھا دی سڈ ڈاں والا میکوں جیڑاں سڈے میں اونکوں جواب ڈیندا اں تے تساں وی میڈی گالہیں دا جواب ڈیو تے میڈے اتے ایمان رکھو تاں جو انہیں کوں سدھا رستہ ہل ونجے۔

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَاۗىِٕكُمْ ۭ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۭ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْئٰنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۠ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۠ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ ۙ فِي الْمَسٰجِدِ ۭ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہاکوں تہاڈی زالیں کنیں ونجݨ دی اجازت۔ او تہاڈے کپڑن تے تساں اوندے کپڑے ءُ۔ اللہ سئیں کوں پتہ ہا جو تساں اپنے حق مریندے ہاوے اوں تہاڈے اتے رحمت نال توجہ کیتی ءُ تے تہاکوں معاف کیتس ہݨ تساں اپݨی زالیں دو ونجو تے جو اللہ سئیں تہاڈے کیتے لکھیئے اونکوں گولو تے کھاؤ تے پیو جے تئیں نکھڑ دو نجے (پدا ہا کھ تئیں) چٹا دھاگہ کالے دھاگے کنیں فجر دے وقت دل تساں رات تئیں روزہ پورا کرو تے جے تساں مسیت وچ اعتکاف بیٹھے ہو وو تے اپݨے زالیں دو نہ ونجو اے اللہ سئیں دے بݨیں ہن تے تساں انہیں دے کولہو نہ ونجو ایویں اللہ سئیں لوکیں کیتے اپݨے حکم بیان کر ڈیندن تاں جو اد اللہ سئیں کنیں ڈرن

وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَا اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۸﴾ ع

۱۸۹۔ تساں آپت وچ کوڑ نال ہک ڈوجے دا مال نہ کھاؤ تے او مال تساں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن ونجو تاں جو تساں لوکیں دے مال دا ہک حصہ جاݨ بجھ کے گناہ نال کھا ونجو۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ۭ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ۭ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۸۹﴾

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا پچھدن توں آکھ ڈے جو اے لوکیں کیتے وقت ڈیکھݨ دا تے حج دا ذریعہ ءُ۔ اتے اے نیکی نیں جو تساں گھریں وچ پچھواڑے کنیں آؤ تے اصل نیک او ہے جیر ھا اللہ سئیں کنیں ڈرے تے گھریں وچ انہیں دروازیں کنیں آؤ تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جیڑے

تَعْتَدُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۹۰﴾

تہاڈے نال بھڑن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سئیں زیادتی کرݨ والیں کوں پیار نئیں کریندا۔

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ ؕ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۲۔ تے جھتاں او تہاکوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں اتھو کڈ ہو جھتو انہیں تہاکوں کڈ ہتے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھاٹا ڈیوݨ والا ہے۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہو اوتھیں نہ بھڑو جے تئیں او تہاڈے نال اتھاں نہ بھڑن۔ تے جے او تہاڈے نال بھڑن تے تساں وی انہیں نال بھڑو۔ نہ منڈݨ والیں دی ایہا سزا ہے۔

فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک ونجن تے ول بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ؕ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۴۔ تساں او تئیں انہیں نال بھڑو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین اللہ سئیں دی رضا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک ونجن تے ول ظالمیں دے سوا ہیا کہیں کوں پھڑݨ جائز نہیں

اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ؕ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۵۔ عزت والا مہینہ تے عزت والے مہینے دے بدلے وچ تے عزتیں دا بدلہ ضروری ہے تے جیہڑا تہاڈے اتے زیادتی کرے تساں وی اوندے اتیں او ہو تلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڈے اتے زیادتی کیتی ہے تے اللہ کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں اوں کنیں ڈرݨ والیں دے نال۔

وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ ع ۲۴ وَاَحْسِنُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سئیں دے رستے وچ تے اپݨے ہتھیں نال اپݨے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنو بے شک اللہ سئیں احسان کرݨ والیں نال پیار کریندے۔

وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ؕ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۪ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سئیں دی رضا دی خاطر حج تے عمرہ تے جے تہاکوں حج کنیں روک گدھا ونجے تے جیہڑی تہاکوں سوکھی لبھے او قربانی کر ڈیو۔ تے اپݨے سر نہ منواؤ جے تئیں قربانی اپݨی جائیں نہ پہنچ ونجے تے جیہڑا تہاڈے وچوں بیمار ہووے یا اوندے سر وچ کوئی تکلیف تھی ونجے (تے سر منوا ڈیوے) تے اوندے بدلے وچ روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیہڑے ویلھے تساں

وَ سَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۱۹۶﴾

امن وچ آونجوتے جیرھا شخص حج دے نال عمرے دا فائدہ چاہوے تے دل جیرھی قربانی اوں کوں سوکھی لبھے او کر گھنے۔ تے جے قربانی نہ کر سگدا ہووے تے اوترے ڈینہہ حج وچ روزے رکھے تے ست روزے وں آکے رکھے۔ اے پورے ڈاہ تھی ویسن اے اوندے واسطے ہے جیندے بال بچے مسجد حرام وچ نہ ہوون تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جان گھنو جو بے شک اللہ سئیں دی سزا ڈاڈھی سخت ہے

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى ۫ وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۸۔ حج دے مہینیں کوں ہر کوئی جاندے تے جیندے اتیں انہیں مہینے وچ حج فرض ہووے تے او حج دے ڈینہیں وچ نہ تے کہیں نال شہوت دی گل کیسے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے جیرھی تساں نیکی کر لیسو اللہ سئیں اوں کوں جاندے تساں اپنے نال سفر خرچ گھن گھنو تے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سئیں دا ڈر تے میں کنیں ڈرو اے سیانے لوکو!

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۠ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿۱۹۸﴾

۱۹۹۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپنے رب کنیں فضل منگو تے جڈاں تساں عرفات کنیں ولو تے تساں مشعر حرام دے نال اللہ سئیں کوں یاد کرو۔ تے اونکوں اویں یاد کرو جیویں اوں تہاکوں سدھا رستہ ڈکھائس۔ تے ایں کنیں پہلے تساں گمراہیں وچ ہا دے۔

ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹۹﴾

۲۰۰۔ تے تساں اٹھاؤ ولو جتھوں ہے لوک ولدن۔ تے اللہ سئیں کنیں بخشش منگو تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۱۔ تے جڈاں تساں اپنیاں عبادتاں پورياں کر گھنو تے دل اللہ سئیں کوں تساں اویں یاد کرو جیویں تساں یاد کریندے ہوا پنے پیو ڈاڈے کوں یا اوں کنیں وی ڈھیر یاد کرو۔ تے لوکیں وچ جیرھا اے آہدے جو اے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ ڈے اوندا آخرت وچ کوئی حصہ نئیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جیرھا اے آہدے اے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ وی چنگائی ڈے تے آخرت وچ وی چنگائی ڈے تے ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

۲۰۳۔ ایہے لوکن جنہیں دا کمائی دی وجہ نال ثواب وچ وڈا حصہ ہ۔ تے اللہ سئیں حساب گھنڈ وچ جلدی کریندے۔

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

۲۰۴۔ اللہ سئیں کوں یاد کرو انہیں گنڑی دے جہاڑیں وچ۔ تے جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈینہیں وچ (دل آوے) تے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں جیرھا دیر نال (آوے) تے اوندے اتے دی کوئی گناہ نئیں۔ ہے اوندے کیتے جیرھا اللہ سئیں کنیں ڈرے۔ تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو بے شک تساں سارے کٹھے کرکے ہوندو ولائے ویسو۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

۲۰۵۔ تے لوکیں وچوں کجھ اینجھن جیندی گال دنیاوی زندگی وچ نیکوں چنگی لگدی ہ تے اللہ سئیں کوں گواہ بݨیندن اوں گال تے جیرھی انہیں دے دل وچ۔ تے سچی گال اے ہے جو او ڈاڈھے جھڑاکے ہن۔

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾

۲۰۶۔ تے جڈاں او حاکم بݨ ویندن تے اوزمین تے ورکدن گیڑ گھنڈ کیتے تے رڑھیں تے نسلیں کوں تباہ کرݨ کیتے۔ تے اللہ سئیں گیڑیں کوں چنگا نئیں سمجھدا۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ۚ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۚ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

۲۰۷۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ سئیں کنیں ڈرو تے نک نموز انہیں کوں گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کوں دوزخ کافی ہ تے او رہݨ کیتے بہوں گندی ہ۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

۲۰۸۔ تے لوکیں وچوں کجھ اینجھے ہن جیرھے اللہ سئیں دی خوشی حاصل کرݨ کیتے اپݨے آپ کوں وچ ڈیندن تے اللہ سئیں اپݨے بندیں تے بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

۲۰۹۔ اے منڑ والیو تساں سارے دے سارے فرمانبرداری وچ آو نچو تے نہ ٹرو شیطان دے پیریں تے بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

فَإِن زَلَلْتُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

۲۱۰۔ تے جے تساں کھلے کھلے نشانات آوݨ دے بعد تلک پیو ہے تے لچھیں جاݨ گھنو جو اللہ سئیں دی غالب تے بہوں سیاݨا ہ۔

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

۲۱۱۔ او ایں گال دے سوا کتھ دا انتظار پئے کریندن جو اللہ سئیں جھڑ

الْغَمَامِ وَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَ قُضِيَ الْاَمْرُ ؕ وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۲۱۰﴾

دے پچھاویں وچ آوے تے فرشتے وی آون تے ایں گال دا فیصلہ کر ڈتا ونجے تے سارے کم اللہ سئیں دو ولدن۔

سَلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ كَمْ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ اٰيَةٍۭ بَيِّنَةٍ ؕ وَ مَنْ يُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۱﴾

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کنیں بچھ جو اساں انہیں کوں کتنے کھلے کھلے نشان ڈتن تے میرھا اللہ سئیں دی نعمت کوں اوں ویلھے وٹا ڈیوے جیڑاں اوایں کنیں آونجے تے اللہ سئیں ڈاڈھی سخت سزا ڈیون والا ہ۔

زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَ يَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَ اللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۱۲﴾

ع ۲۵ ۱۹

۲۱۳۔ تے جیرھے کافر انہیں کوں دنیاوی زندگی سوہنی کر کے ڈکھائی گئی ہ تے اومنڑ والیں تے مذاق کریندن تے جیرھے لوک اللہ سئیں کنیں ڈردن قیامت دے ڈینہہ او کافریں تے غالب ہوسن اللہ سئیں جینکوں چاہندے بے حساب رزق ڈیندے۔

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۟ فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّٖنَ مُبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ ۪ وَ اَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيْمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ؕ وَ مَا اخْتَلَفَ فِيْهِ اِلَّا الَّذِيْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ وَ اللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۲۱۳﴾

۲۱۴۔ یکے لوک بکو ٹولہن تے اللہ سئیں نبیں کوں خوشخبری ڈیون والا تے ڈراوٹ والا بٹا کے چھٹیس تے انہیں نال سچی کتاب وی لہائی ہس۔ تاں جو اللہ سئیں لوکیں دے جھیڑیں دا فیصلہ کر ڈیوے۔ انہیں آپت وچ شیطانگی کیتے جیڑاوی اوں ویلھے گھیتے جڈاں انہیں دو کتاب آ گئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات وی آ گئے ہن تے اللہ سئیں اپنڑے حکم نال منڑ والیں کوں سچائی دا رستہ ڈکھالئے جیندے وچ ڈوجھے اختلاف کریندے پئے ہن۔ تے اللہ سئیں جینکوں چاہندے سدھا رستہ لا ڈیندے۔

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا يَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَ الضَّرَّآءُ وَ زُلْزِلُوْا حَتّٰى يَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ ﴿۲۱۴﴾

۲۱۵۔ تہاڈا اے خیال جو تساں داخل تھی ویسو بہشت وچ تے تہاڈو اجاں تئیں او مصیبتاں نئیں آیاں جیرھیاں تساں کنیں پہلے لوکیں تے آئیں۔ انہیں کوں تنگی، بکھو تے ڈکھ ملئے تے انہیں کوں ایخاں ہلا ڈتا گئے جو او رسول تے اوندے منڑ والے یکے اے آکھن پئے گئے ہن جو اللہ سئیں کڈاں مدد کریسی۔ سنڑو! بے شک اللہ سئیں دی مدد ہوں کو لہور ہ۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۬ؕ قُلْ مَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَ الْاَقْرَبِيْنَ وَ الْيَتٰمٰى وَ الْمَسٰكِيْنِ وَ ابْنِ السَّبِيْلِ ؕ وَ مَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ

۲۱۶۔ او لوک تیں کنیں پچھدن جو اوکیا خرچ کرن توں آکھ تساں جیرھا وی چنگا مال خرچ کرو او تہاڈے پیو ماتے گھاٹے سکیں تے یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تساں چنگائی کرو

عَلِيْمٌ ﴿۲۱۵﴾

بے شک اللہ سئیں اوں کوں ،ہوں جانڑں والا ۔

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوْا شَيْـًٔا وَّهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۱۶﴾ ع

۲۱۷۔ تہاڈے اتے فرض کیتی گئی ءاے جنگ تے تہاکوں اوچنگی نئیں لگدی تے اے وی تھی سگدے جو تہاکوں ہک شئے چنگی نہ لگدی ہووے تے اوتھا تہاڈے کیتے چنگی ہووے تے اے وی تھی سگدے جو تہاکوں ہک شئے چنگی لگدی ہووے تے اوتہاڈے کیتے چنگی نہ ہووے تے اللہ سئیں جانڈے تے تساں نوھے جانڈے ۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيْهِ ۭ قُلْ قِتَالٌ فِيْهِ كَبِيْرٌ ۭ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌۢ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۤ وَاِخْرَاجُ اَهْلِهٖ مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۭ وَلَا يَزَالُوْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوْكُمْ عَنْ دِيْنِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُوْا ۭ وَمَنْ يَّرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۱۷﴾

۲۱۸۔ تیں کنیں پچھدن جنگ کیتے عزت والے مہینے وچ توں آکھ ایں مہینے وچ جنگ بہوں وڈا گناہ تے اللہ سئیں دے راہ کنیں ٹھکنڑ ۔ تے اوندا انکار تے عزت والی میت دا تے اوندے گھر والیں کوں اتھو کڈھ ڑھٹ دا اللہ سئیں دی نگاہ وچ اوں کنیں دی وڈا گناہ ۔ تے فتنہ قتل کنیں وی وڈا جرم ۔ تہاڈے نال اوتئیں بھڑ دے رہسن جے تئیں تہاکوں تہاڈے دین کنیں پھیر نہ گھن جے انہیں کوں طاقت ہووے ۔ تے جیڑھا وی تہاڈے وچوں اپنڑے دین کنیں پھرونجے تے نہ منڑ دی حالت وچ مرونجے تے اینجے لوکیں دے عمل دنیا تے آخرت وچ ویچج ولین ۔ ایہے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ دیر تئیں پئے رہسن ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ اُولٰۗىِٕكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۱۸﴾

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سئیں دے رستے وچ جہاد کیتے ۔ اے لوک اللہ سئیں دی رحمت دے امیدوار تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان ۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۭ قُلْ فِيْهِمَآ اِثْمٌ كَبِيْرٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ ۡ وَاِثْمُهُمَآ اَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا ۭ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا يُنْفِقُوْنَ ۬ ۭ قُلِ الْعَفْوَ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۱۹﴾

۲۲۰۔ اے رسول تیں کنیں او شراب تے جوئے دا پچھدن تو انہیں کوں آکھ انہیں ڈونہاں وچ وڈا گناہ تے لوکیں دا فائدہ وی ہے ۔ تے انہیں ڈونہاں دا گناہ انہیں دے فائدے کنیں بہوں وڈا ہے ۔ تے او تیں کنیں پچھدن جو او خرچ کیا کرن ۔ توں آکھ جیڑھا بچ ونجے ۔ ایویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے حکم بیان کریندے تاں جو تساں سوچ سمجھو ۔

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْيَتٰمٰى ۭ قُلْ اِصْلَاحٌ

۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی تے اگلے جہان کیتے دی ۔ او تیں کنیں پچھدن

لَهُمْ خَيْرٌ ۖ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٠﴾

یتیمیں دا توں انہیں کوں آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرݨ ہووں چنگا کم جے تساں انہیں کوں اپݨے کٹھے رکھوتے او تہاڈے بھرا ہن۔ تے اللہ سئیں اصلاح کرݨ والیں و چ گیڑیں کوں جاݨدے۔ جے اللہ سئیں چاہندا تے تہاکوں ڈکھ ڈیوے ہا۔ بے شک اللہ سئیں غالب تے ہوں سیاݨا ہے۔

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَّ ۚ وَلَأَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ ۗ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا ۚ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ ۗ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ ۖ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ ۖ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرݨ والیں تریمتیں نال نہ پرنیجو جے تیئں او ایمان نہ گھن آون۔ تے مومن باہنی شرک کرݨ والی تریمت کنیں چنگی ہے بھانویں او تہاکوں چنگی وی لگدی ہووے۔ تے تساں شرک کرݨ والے جوانیں نال نہ پرناؤ۔ مومن باہنیں شرک کرݨ والے کنیں چنگا ہے۔ بھانویں او تہاکوں چنگا وی لگدا ہووے۔ اے لوک تہاکوں بھا دو سڈیندن تے اللہ سئیں اپݨے حکم نال بہشت تے بخشش دو سڈیندے۔ تے اللہ سئیں اپݨے حکم کوں کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ ۖ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٢﴾

۲۲۳۔ او تیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جو او ڈکھ ڈیوݨ والی شئے ہے۔ ات گالہوں تساں حیض دے ڈینہیں و چ زالیں کنیں انج رہوو۔ تساں انہیں دے کو لہو نہ ونجو جے تیئں او پاک نہ تھی ونجن تے جڈاں او پاک تھی ونجن تے انہیں کو لہو آؤ جھتو اللہ سئیں تہاکوں حکم ڈتے۔ بے شک اللہ سئیں توبہ کرݨ والیں کوں چنگا جاݨدے تے پاک لوکیں کوں وی چنگا جاݨدے۔

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ ۖ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ ۗ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾

۲۲۴۔ تہاڈیاں زالیں تہاڈے واسطے ڑھیں ان تے تساں انہیں کنیں آؤ جڈاں تہاڈی مرضی ہووے۔ تے اپݨے کیتے کجھ اگو وی پٹھو تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو تساں اوں کوں ملݨ والیو۔ تے خوش خبری ڈے ڈے منݨ والیں کوں۔

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

۲۲۵۔ نیکی کرݨ تے خدا کنیں ڈھرݨ تے لوکیں و چ صلح کرݨ کیتے تساں اللہ سئیں کوں اپݨے قسمیں دا ادلا نہ بناؤ۔ تے اللہ سئیں ہووں سݨݨ والا تے ہووں جاݨݨ والا ہے۔

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ۝۲۲۵

۲۲۶۔ اللہ سئیں تہاڈی فضول قسمیں تے تہاکوں نہ پکڑیسی۔ ہا انہیں قسمیں تے پکڑیسی جیرھیاں تہاڈے دلیں وچ نکلسن۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں ٹھڈ ہاء

لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَاۗءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۲۲۶

۲۲۷۔ اولوک جیرھے اپنڑی زالیں کنیں انج تھیونڑ دیاں قسماں کھندن او چار مہینے ڈیکھن تے جے او زالیں دول آون تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے رحم کرنڑ والا ہء

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۲۲۷

۲۲۸۔ تے جے او پک ونجن طلاق ڈیونڑ تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑنڑ والا تے بہوں جانڑنڑ والا ہء۔

وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْۗءٍ ۭ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ۭ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِيْ عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۠ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝۲۲۸

۲۲۹۔ تے جنہیں تریمتیں کوں طلاق تھی گئی ہء اوترے حیض تئیں اپنڑے آپ کوں جلی رہن۔ جے اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ کوں منیندن تے انہیں تے اے جائز نئیں جو اللہ سئیں انہیں دے رحم وچ پیدا کیتے اول کوں لکاون تے جے او نیچ دنجن تے انہیں دے پئے دا زیادہ حق جو او اوندو ولن انہیں تریمتیں دے۔ خریعت دے مطابق حق وی اویں ہن جیویں انہیں دیاں ذمہ داریاں ہن۔ تے جوانیں دا تریمتیں کنیں رتبہ وڈھ تے اللہ سئیں غالب تے بہوں سیانا ہء۔

اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۠ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ۭ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَيْـــًٔا اِلَّآ اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۭ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْهَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۲۲۹

۲۳۰۔ طلاق ڈو دفعہ ہء تے ول اوں کوں چنگے طریقے نال رکھے یا چنگائی کرکے ٹور ڈیوے تے جو کجھ لتساں اوں کوں ڈتے اوں کوں ولا گھنڑ تہاڈے لئے جائز نئیں۔ ہا جے اے ڈر ہووے جو او اللہ سئیں دے بنائے ہوئے بنیں سنبھال نہ سگسن۔ جے تہاکوں اے ڈر ہووے جو او اللہ سئیں دے بنیں کوں سنبھال نہ سگسن تے ول انہیں تے کوئی گناہ نئیں جو تریمت پئے کوں کجھ بھتہ ڈے ڈیوے۔ اے اللہ سئیں دے بنیں ہن لتساں انہیں کنیں اگو نہ ودھو۔ تے جیرھا ودھسی اللہ سئیں دے بنیں کنیں تے او ظالمن۔

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ زَوْجًا

۲۳۱۔ تے پئے زال کوں ترے بھی طلاق ڈے ڈیوے تے اوندے

غَيْرَهٗ ؕ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يَّتَرَاجَعَآ اِنْ ظَنَّآ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۲۳۰﴾

اتے جائز نئیں جو او ولا اوندے نال شادی کرے جے تیئں اوپے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے او دی طلاق ڈے ڈیو سے تے ول انہیں ڈونا ہیں تے کوئی گناہ نئیں جو او پر نیچ پون جے انہیں کوں یقین ہووے جو او اللہ سئیں دی حدیں کوں سنبھال گھنسن۔ اے اللہ سئیں دیاں حداں ہن جیر ھیاں اوں جاݨن والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈیتن۔

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۪ وَّلَا تُمْسِكُوْهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوْا ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَا تَتَّخِذُوْٓا اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ۠ وَّاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَآ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهٖ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۳۱﴾ ع ۲۹ ۱۲

۲۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈے ڈیو تے اوعدت پوری کر گھنن تے انہیں کوں رواج دے مطابق روک گھنو یا چنگائی کر کے انہیں کوں ٹور ڈیو۔ تے ایں واسطے انہیں کوں نہ روکو جو تساں ڈکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیر ھا اے کریسی او اپݨے تے ظلم کریسی۔ تے تساں اللہ سئیں دے حکمیں نال مخول نہ کرو۔ تے جیر ھیاں نعمتاں اللہ سئیں تہاکوں ڈتن انہیں کوں یاد رکھو۔ تے اے وی یاد رکھو جیر ھی اللہ سئیں تہاڈے اتے کتاب تے سنّت لہائی ہے تے اوندے نال تہاکوں نصیحت کیتی اس۔ تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو اللہ سئیں ہر چیز کوں جاݨݨ والا ہے۔

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ اَنْ يَّنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ ذٰلِكَ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۳۲﴾

۲۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈیو تے انہیں دی عدت پوری تھی ونجے (جے او آپݨ وچ چنگے طریقے نال منیج ونجن) تے انہیں کوں اپݨے (پہلے) پٹے نال نکاح کرݨ کنیں نہ ہٹکو اے نصیحت انہیں واسطے ہے جیر ھے تہاڈے وچ ایمان رکھیندن اللہ سئیں تے آخرت دے ڈیہنہ تے۔ اے تہاڈے واسطے زیادہ برکت والی تے بہوں پاکیزہ ہے۔ تے اللہ سئیں جاݨدے جو تساں نوڑھے جاݨدے۔

وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ؕ لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ ۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ

۲۳۴۔ تے مَیریں اپݨے پالیں کوں کھیر پلاوݨ پورے ڈو سال اے اوندے کیتے ہے جیر ھے کھیر پلاوݨ دی خدمت کوں پورا کرݨ چاہندن تے جیندا پال اوندے ذمے ہے رواج دے مطابق کھیر پلاوݨ والیں دا کھاوݨ پیوݨ تے انہیں دے کپڑے کہیں شخص

لَهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَإِنْ أَرَدْتُّمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَّا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

تے اوندی طاقت کنیں ودھ ذمہ داری نئیں سٹی ویندی۔ کہیں ماکوں اوندے بال دی وجہ نال تے نہ پیو کوں اوندے بال دی وجہ نال ڈکھ نہ ڈیتا ونجے۔ وارثیں کیتے وی ایہو حکم۔ جے اوڈوہیں صلاح کر کے کھیر چھڑاون تے راضی تھی ونجن تے انہیں ڈونہاں تے کوئی گناہ نئیں۔ جے تساں اپنڑے بالیں کوں کہیں ہی تریمت کنیں کھیر پلاون چاہوتے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جے تساں انہیں کوں جیڑھی شئے ڈیونی کیتی ہے رواج دے مطابق اوڈے ڈیو۔ تے اللہ سئیں کنیں ڈروتے جانڑ گھنو جو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو اوڈیکھن والا ہے۔

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ۖ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٣٤﴾

۲۳۵۔ تہاڈے وچ جیرھے لوک مرویندن تے (پچھوا اپنڑاں زالیں چھوڑویندن تے اوزالیں چار مہینے ڈاہ ہہاڑے انتظار کرن تے جیڑاں انہیں دی مدت پوری تھی ونجے تے دل تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں اوشریعت دے مطابق اپنڑے کیتے جو کجھ کرن تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو اوں کنیں واقف۔

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ ۚ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَٰكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۚ وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٣٥﴾ ع ۱۴

۲۳۶۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اشارے نال یا دل وچ لکائے تریمتیں دو ڈھک چاونجو اللہ سئیں کوں پتہ ہے جو تساں انہیں کوں یاد کریندے ہو۔ ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ نہ کرو نہ گھنو سوائے ایندے جو تساں کوئی چنگی گال کر گھنو۔ تے تساں نکاح کوں پکا کرنڑ دا ارادہ نہ کرو جے تئیں انہیں دی عدت پوری نہ تھی ونجے۔ تے تساں جانڑ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے ٹھڈا ہے۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً ۖ وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ ۖ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣٦﴾

۲۳۷۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں زالیں کوں طلاق ڈیو جنہیں کوں تساں ہتھ دی نئیں لایا یا حق مہر مقرر نئیں تھیا تے انہیں کوں فائدہ پچاؤ۔ امیر آدمی اپنڑی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی اپنڑی طاقت دے مطابق۔ اے فائدہ شریعت دے مطابق تے چنگائی کرنڑ والیں تے فرض۔

وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَ قَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِىْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ؕ وَ اَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؕ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۳۸﴾

۲۳۸۔ جے لتاں انہیں کوں ہتھ لاوݨ کنیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے جیر حاق مہر مقرر تھیا ہووے لتاں اوندا ادھ حق مہر ادا کرو سوائے ایندے جو او معاف کر ڈیون یا او معاف کر ڈیوے جیندے ہتھ وچ نکاح دی گنڈھ ۔ جے لتاں معاف کر ڈیو تے اے تقویٰ دے پہوں کو لہوے ۔ لتاں آپت وچ ہک ڈوجھے دی چنگائی کوں نہ بھلے کرو بے شک اللہ سئیں جو لتاں کریندے ءُ ڈیہا کھڑے ۔

حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَ الصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۗ وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿۲۳۹﴾

۲۳۹۔ لتاں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھو تے خاص کر ادھلی نماز دا تے اللہ سئیں دے فرمانبردار بندے بݨ کے کھڑے تھیدو ۔

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۳۹﴾

۲۴۰۔ جے تہاکوں ڈر ہووے تے لتاں ٹر دیں یا سوار تھئیں ہوئیں (نماز پڑھ گدی کرو) تے جیر ے ویلھے ڈر مک ونجے تے اللہ سئیں کوں یاد کرو جیویں اوں تہاکوں سکھائے جو لتاں پہلے نہ جاݨدے ہاوے ۔

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ۖ وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِىْ مَا فَعَلْنَ فِىْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ؕ وَ اللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۴۰﴾

۲۴۱۔ تے جو مرد تہاڈے وچو مر ویندن تے (کجھ اپݨیاں زالیں چھوڑ ویندن تے انہیں کیتے ہک سال تک بغیر گھرو کڈھیئے فائدہ چاوݨ دی وصیت کرو ۔ نجن جے او آپ نکل ونجن تے ول تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں او اپݨے کیتے شریعت دے مطابق جو دی فیصلہ کرن تے اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ءِ ۔

وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۲۴۱﴾

۲۴۲۔ تے جیر ھیں تریمتیں کوں طلاق تھی ونجے انہیں کوں حالات دے مطابق کجھ سامان ڈیوݨ وچ کوئی ہرج نئیں اے متقیں تے فرض ۔

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۴۲﴾ ع ۱۵

۲۴۳۔ الویں اللہ سئیں اپݨے حکم تہاڈے کیتے بیان کریندے تاں جو لتاں عقل کرو ۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۲۴۳﴾

۲۴۴۔ کیا تیں انہیں کوں نئیں ڈٹھا جیر ھے اپݨے گھریں وچو مرݨ دے ڈر کنیں نکل گئین تے او ہزاراں ہن ۔ اللہ سئیں انہیں کوں آکھے لتاں مرو نجو تے ول انہیں کوں زندہ کیتس ۔ بے شک اللہ سئیں لوکیں تے فضل کرݨ والا ءِ تے بہوں لوک اوندا شکر نئیں کریندے ۔

وَقَاتِلُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۵﴾

۲۴۵۔ لتساں اللہ سئیں دے رستے وچ جنگ کرو تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہ۔

مَنْ ذَا الَّذِیْ یُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَیُضٰعِفَهٗ لَهٗٓ اَضْعَافًا كَثِیْرَةً ؕ وَاللّٰهُ یَقْبِضُ وَیَبْصُۜطُ ۪ وَ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۴۶﴾

۲۴۶۔ کون جیرھا اللہ سئیں کوں اپݨے مال دا چنگا حصہ ڈیوے اللہ سئیں اوں کوں بہوں ودھا تے ڈیندے۔ تے اللہ سئیں گھٹیندا وی اے تے ودھیندا وی ہے۔ تے لتساں ہوندو ولسو۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى ۘ اِذْ قَالُوْا لِنَبِیٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ؕ قَالَ هَلْ عَسَیْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَیْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ؕ قَالُوْا وَمَا لَنَآ اَلَّا نُقَاتِلَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَاَبْنَآىِٕنَا ؕ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿۲۴۷﴾

۲۴۷۔ کیا تیکوں بنی اسرائیل دے انہیں سرداریں دا پتہ نئیں جیرھے موسیٰ (علیہ السلام) دے بعد گزریں۔ جڈاں انہیں اپݨے نبی کوں آکھیا جو توں ساڈے واسطے اک بادشاہ بݨاتے ول اساں جنگ کریسوں اللہ سئیں دے رستے وچ۔ تے اوں نبی آکھیا اے نہ تھیوے جو تہاڈے اتے جنگ فرض تھی ونجے تے لتساں بھڑوناں۔ انہیں آکھیا ساکوں کیا ہے جو اللہ سئیں دے رستے وچ بھڑوں ناں حالت اے ہے جو ساکوں اپݨے گھریں وچوں کڈھ ڈتا گیا تے اپݨے پتریں کنیں وی تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کر ڈتی گئی او سارے پھر گئے سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سئیں ظالیں کوں بہوں جاݨدے۔

وَقَالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا ؕ قَالُوْٓا اَنّٰى یَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَیْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ یُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَیْكُمْ وَزَادَهٗ بَسْطَةً فِی الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ ؕ وَاللّٰهُ یُؤْتِیْ مُلْكَهٗ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۸﴾

۲۴۸۔ تے انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اللہ سئیں طالوت کوں تہاڈا بادشاہ بݨا کے پٹھیئے۔ انہیں آکھیا او کیویں ساڈے اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرݨ دا زیادہ حق اوں کنیں مال وی ڈھیر کائ نئیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سئیں اوں کوں تہاڈے اتے چݨ گھدھے تے اونکوں بہوں ودھائسی علم وچ تے جسم وچ۔ اللہ سئیں جینکوں چاہندے اپݨی حکومت ڈیندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاوݨ والا تے جاݨݨ والا ہ۔

وَقَالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اٰیَةَ مُلْكِهٖۤ اَنْ یَّاْتِیَكُمُ التَّابُوْتُ فِیْهِ سَكِیْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَبَقِیَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَاٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۲۴۹﴾ ع ۳۲

۲۴۹۔ انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اوندی بادشاہت دا نشان اے ہے جو تہاڈو اک صندوق آوسی جیندے وچ تہاڈے کیتے تسلی ہوسی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تھلی داریں دا چھوڑیا ہویا بقایا ہ۔ اوں کوں فرشتے چاتی کھڑے ہوسن۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ہ جے تساں مومن ہوو۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ ۙ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ ۚ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْٓ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً ۢ بِيَدِهٖ ۚ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ ۭ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۙ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ ۭ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ ۙ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةًۢ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ۝۲۴۹

۲۵۰۔ تے جڈاں طالوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹرپئے تے اوں آکھئے جو بے شک اللہ سئیں تہاکوں ہک نہر نال ازمیسی جیرھا اوندے وچو پانڑ پیسی اوندا میڈے نال کوئی تعلق نئیں جیرھا چکھسی وی ناں او میڈا بیلی ہے ہا جیرھا ہک ہک پانڑی دا پیوے رتے کوئی ہرج نئیں اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں پی گدھا جڈاں او تے منڑ والے اونہر ٹپ گئین تے انہیں آکھیئے ساکوں اج جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑنڑ دی طاقت کاہ نئیں۔ تے او لوک جنہیں کوں اللہ سئیں دی ملاقات دا یقین ہا آکھیا جو اللہ سئیں دے حکم نال چھوٹا ٹولہ بہوں وڈے لشکر کوں ڈھاڈ بیندے۔ تے اللہ سئیں صبر کرنڑ والیں دے نال۔

وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۝۲۵۰

۲۵۱۔ تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنڑے تھیئن تے انہیں دعا منگی جو اے ساڈے رب ساکوں صبر دی طاقت ڈے تے ساڈے پیریں کوں جمائی رکھ تے کافریں دے مقابلے وچ ساکوں مدد ڈے۔

فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۙ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَاۗءُ ۭ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ ۙ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝۲۵۱

۲۵۲۔ پچھیں انہیں اللہ سئیں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں ہرا ڈتا تے داؤد نے جالوت کوں قتل کر ڈتا تے اللہ سئیں اوں کوں حکومت تے سنڈپ ڈتا تے جو اللہ سئیں دی مرضی ہائی اوں کوں سکھائیں۔ تے جے اللہ سئیں ہک کوں ڈوجے کنیں نہ ہٹکیندا تے زمین وچ فساد تھی ونجے ہا تے اللہ سئیں سارے جہانیں تے فضل کرنڑ والا ہے۔

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۭ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۝۲۵۲

۲۵۳۔ اے اللہ سئیں دیاں آیتاں ہن جیرھیاں اساں تیکوں پڑھ کے سنڈیندے ہیں تے بے شک توں (اللہ سئیں دے) رسولیں وچو ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۘ مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ ؕ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا ۟ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۲۵۴﴾ ع ۳۳

۲۵۴۔ اے رسولن جنہیں وچوں کجھ کوں اساں کجھ تے ودھ رتبہ ڈتے انہیں وچ کجھ اینجے ہن جنہیں نال اللہ سئیں گالہیں کیتین (خرلیت ڈتی) تے کجھ اینجے ہن جنہیں دے رتبے ودھائنسی تے اساں ڈتے ہن عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر طہور نشان تے اساں روح القدس نال اوندی تکڑائی کیتی۔ تے جے اللہ سئیں چاہے ہا تے کھلے نشان آوݨ دے بعد تے نہیں دے بعد اے لوک آپت وچ نہ بھڑن ہا تے انہیں اختلاف کیتے۔ انہیں وچو کجھ تے مݨ گئے تے کجھ نے نہ مݨیا جے اللہ سئیں چاہوسے ہا تے او آپت وچ نہ بھڑن ہا تے اللہ سئیں او ہو کریندے جو او چاہندے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ ؕ وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۵۵﴾

۲۵۵۔ اے منڑ والو تساں خرچ کرو جو اساں تہاکوں ڈتے ایں کنیں پہلے جو اوڈینہہ آوے جیندے وچ نہ وپار ہوسی تے نہ سنگت کم اوسی تے نہ سفارش۔ چلسی تے کافر ہی ظلم کرݨ والن۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ۚ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ ؕ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖٓ اِلَّا بِمَا شَآءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ﴿۲۵۵﴾

۲۵۶۔ اللہ او ذات جیندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او جیندا ہے تے قائم رہنڑ والا ہے۔ نہ تے اونکوں گھل اندی ہے تے نہ ندر۔ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او ہیندا ہے۔ کیرھا ہے جیرھا اوندی اجازت دے بغیر اوندے اگو سفارش کر سگے۔ او سب کجھ جاݨدے جو اوندے اگو یا پچھو ہے اوندے علم وچو کجھ دی او احاطہ نئیں کر سگدے سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندا علم آسمانیں تے زمین تے چھایا پئے تے انہیں ڈونہاں دا پار رھا اوں کوں تھکیندا نئیں۔ اللہ سئیں وڈی شان والا تے عظمت والا ہے۔

لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ ۙ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ لَا انْفِصَامَ لَهَا ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۵۶﴾

۲۵۷۔ وین وچ کوئی جبر نئیں۔ ہدایت گمراہی کنیں نکھڑی پئی ہے۔ تے جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سئیں کوں منے تے اوں ول تکڑے کڑے کوں پکڑ گدھے جیرھا ترٹݨ نئیں۔ تے اللہ سئیں ہیوں سݨڑ والا تے ہیوں جاݨڑ والا ہے

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ ۙ

۲۵۸۔ جیرھے منیندن اللہ سئیں انہیں دا سنگتی ہے۔ انہیں کوں اندھاریں کنیں سوجھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نئیں منیندے

يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵۷﴾

انہیں دے سنگتی شیطان تے اوانہیں کوں سو جھلے کنیں اندھاریں دو گھن اندن. اے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تئیں پئے رہسن.

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِىْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِىْ رَبِّهٖۤ اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّىَ الَّذِىْ يُحْىٖ وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْىٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِىْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِىْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵۸﴾

۲۵۹. کیا تیکوں اوں آدمی دی خبر نئیں ملی جئیں اپنے رب وے متعلق ابراہیمؑ نال بحث کیتی جو اللہ سئیں اوں کوں حکومت ڈتی ہائی. جڈاں ابراہیمؑ آکھیا جو میڈا رب او ہے جیرھا جویندے تے مریندے اوں بادشاہ آکھیا میں جویندا وی ہاں تے مریندا وی ہاں تے (حضرت) ابراہیمؑ آکھیا جو بے شک اللہ سئیں سجھ کوں پادھ کنیں کڈھیندے تے توں اوں کوں پچادھ کنیں کڈھ ڈکھال. تے کافر ایں گال تے ڈاڈھا ویلا تھی گئے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں سدھا رستہ نئیں ڈکھیندا.

اَوْ كَالَّذِىْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِىَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحْىٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ ۚ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۵۹﴾

۲۶۰. یا او ہو جہاں کوئی آدمی ڈٹھی جیرھا ہک وستی کنیں لنگھئے تے او وستی اپٹیں چھتیں تے ڈٹھی پئی ہائی. تے اوں آدمی آکھیا جو اللہ سئیں ایں وستی کوں اجڑن دے بعد کیویں وسیسی. تے اللہ سئیں اوں کوں سو سال تئیں (خواب وچ) ماری رکھئے ولا اوندی نند راکھوڑی اس تے پچھیس جو توں ایں حالت وچ کے تئیں رہ گئیں. اوں آکھیا جو میں ہک ڈینہہ یا ڈینہہ دا کجھ حصہ رہ گیاں. اللہ سئیں آکھیا سچی گال اے ہے جو توں سو سال تئیں ایویں رہ گئیں ہنڑ توں اپنی روٹی تے پیوڑ دے پانڈی کوں ڈیکھ اوسڑ یا نئیں. تے توں ڈیکھ اپنے گدڑا کوں. تے اساں تیکوں لوکیں کیتے نشان بنائے سے. توں ڈیکھ ہڈیں کوں کیویں اساں انہیں کوں جڑیندے تے ول انہیں تے گوشت چڑھیندے ہیں. تے جڈاں اوندے اتے گال کھل گئی تے اوں آکھیا میکوں پتہ ءِ جو اللہ سئیں ہر شئے تے قادر.

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِىْ كَيْفَ تُحْىِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِىْ ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

۲۶۱. تے جڈاں حضرت ابراہیمؑ آکھیا اے میڈے رب میکوں ڈکھا جو توں مردے کیویں جویندیں اللہ سئیں آکھیا کیا توں اے گال نو ہیں منیندا. اوں آکھیا منیندا تے ہاں پر دل دی تسلی کیتے اے پچھیم، تے اللہ سئیں

عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَاْتِيْنَكَ سَعْيًا ؕ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾

آکھیا چار پکھی پکڑتے انہیں کوں اپنا ہیلک کرتے ولا انہیں کوں انجوانج رود تے رکھ آ۔ پچھیں انہیں کوں سڈ مار او تہ ڈیوڑ ز رکدے اوسن۔ تے توں جانڑ گھن جو اللہ سئیں غالب تے ہوں سیانا ءِ۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ؕ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾

۲۶۲۔ انہیں لوکیں دی مثال جیرھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپنے مالیں کوں خرچ کریندن ہک دانے آں کار جیرھا ست سٹے کڈھیندے تے ہر سٹے وچ سو دانے ہوندن۔ تے اللہ سئیں جیندے کیتے چاہے ڈوڈی کر ڈیندے تے اللہ سئیں ہوں وسعاوں والا تے جانڑ والا ءِ۔

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾

۲۶۳۔ او لوک جیرھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپنے مال خرچ کریندن تے خرچن دے بعد نہ احسان دیاں سٹاوتاں مریندن تے نہ ڈکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ ءِ۔ نہ انہیں کوں ڈر تے نہ او موجھے تھیسن۔

قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ اَذًى ؕ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾

۲۶۴۔ چنگی گال آکھن تے بخش ڈیون اوں صدقے کنیں چنگا ءِ جیندے پچھو ڈکھ ہووے۔ تے اللہ سئیں بے نیاز تے ہوں ٹھڈھاء

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۫ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ؕ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾

۲۶۵۔ اے منڑ والو لتاں اپنیں صدقیں کوں ونجاؤنہ احسان دیاں سٹاوتاں مار کے تے ڈکھ ڈے کے۔ جیویں کوئی اپنے مال کوں لوکیں دے ڈکھا دے کیتے خرچ کرے او نہ اللہ سئیں کوں منیندے تے نہ آخرت دے ڈینہہ کوں۔ اوندی مثال اوں پتھر دی ءِ جیندے اتے مٹی پئی ہووے تے اوندے اتے ڈاڈھا مینہ وسے تے اوں کوں پتھر دا پتھر کر کے چھوڑ ڈیوے اینجھے لوکیں کوں جو کجھ او کمیندن اوندے وچوں کجھ وی نئیں ملدا۔ تے اللہ سئیں کافر لوکیں کوں سدھا رستہ نئیں ڈکھلیندا۔

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍۢ بِرَبْوَةٍ

۲۶۶۔ تے جیرھے لوک اپنے مال کوں اللہ سئیں دی خوشی حاصل کرن تے اپنے آپ کوں پکا کرن دی خاطر خرچ کریندن انہیں دی مثال اوں باغ دی ءِ جیرھا اچی جاتے ہووے تے اوندے

اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ ۚ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۶۵﴾

اتے ڈاڈھا مینہ وستے تے او ڈوڑا پھل ڈیوے تے جے ڈاڈھا مینہ نہ وسے تے پھنگار ہی دریہر۔ تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ڈہدا کھڑے۔

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۙ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ ۖ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۗ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۶۶﴾

۲۶۷۔ کیا تہاڈے وچو کوئی آدمی چاہندے جو اوندا ہک باغ ہووے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہوون تے اوندے وچ نہروی وہندی ہووے تے اوندے کیتے اوندے وچ ہر قسم دے میوے ہوون تے ول اوں کوں بڈھیپا آونجے تے اوندے بال دی چھوٹے ہوون تے اوں باغ تے بھاڑا گولہ آن ڈھاوے تے اوباغ سڑ ونجے۔ ایویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے نشانیاں بیان کریندے تاں جو تساں سوچو۔ ع ۴۳

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ ۗ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿۲۶۷﴾

۲۶۸۔ اے منڑ والو جو تساں کمندے ءُ اوندے وچو پاک چیزاں خرچ کرو تے اوندے وچو وی خرچ کرو جو اساں تہاڈے کیتے زمین وچو کڈھیئے۔ تے تساں بے کار چیزاں تے اوچیزاں جیر صیاں آپ نہ گھنو سوائے اینڈے جو تساں اکھیں بند کر کے گھنو چا۔ انہیں وچو تساں خرچ کرنڑ دا ارادہ نہ کرو تے تساں جانڑ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں صفتیں والا ءُ۔

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۶۸﴾

۲۶۹۔ شیطان تہاکوں غربت کنیں ڈریندے تے تہاکوں بے حیائی دا حکم ڈیندے تے اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے ولو بخشش تے فضل دا وعدہ کریندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاونڑ والا تے جانڑ والا ءُ۔

يُّؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۲۶۹﴾

۲۷۰۔ سنمپ ڈیندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سنمپ مل ونجے اونکوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانڑے دے سوا نصیحت کوئی حاصل نئیں کریندا۔

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ ۗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۲۷۰﴾

۲۷۱۔ جو تساں خرچ کیتے تے یا نذر منی ءُ تے بے شک اللہ سئیں اوں کوں جانڈے تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ ۚ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ

۲۷۲۔ جے تساں صدقے ظاہر کر کے ڈیوتے اے وی چنگا ءُ تے جے تساں اوں کوں لکاؤ تے غریبیں کوں ڈیوتے اے وی تہاڈے

سَيِّاٰتِكُمْ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۲۷۱﴾

کیتے چنگا ءے تے اللہ سئیں تہاڈے کنیں تہاڈیاں برایاں وی پریں کریسی تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ءُ واقف۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۲۷۲﴾

۲۷۳۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آونڑ تیڈے ذمے نئیں تے ہا اللہ سئیں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے۔ تے جو وی چنگا مال تساں خرچ کریندے ءُ او تہاڈے اپنڑے فائدے کیتے ہے تے تساں جو وی خرچیندے ءُ او اللہ سئیں دی رضا گھنڑ کیتے ہے تے جو چنگا مال خرچیسو اور تہاکوں پورا پورا ولاڈیتا ولیسی تے تہاڈے اتے ظلم نہ کیتا ولیسی۔

لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ۗ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْئَلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ۗ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۷۳﴾ ع ۳۴ ۵

۲۷۴۔ (اے صدقے) انہیں محتاجیں کیتے ہن جیرھے اللہ سئیں دے رستے و چ روکئے گئن تے او آزادی نال زمین و چ ٹرھپر نئیں سگدے۔ اٹ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگنڑ دی وجہ نال امیر سمجھدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کنیں پچھاڑ سگدے ءُ او لوکیں کنیں منگنڑ کیتے چمبڑ دے نئیں۔ تے جو تساں چنگا مال خرچ کریندے ءُ بے شک اللہ سئیں اونکوں بہوں جاندے۔

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۴﴾ رکوع ۳۵

۲۷۵۔ تے جیرھے لوک اپنڑے مال خرچ کریندن رات ڈینہہ سامنڑے تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ ءِ نہ او ڈر سن تے نہ او موجھے تھیسن۔

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْٓا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ۚ فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ۗ وَاَمْرُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۗ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷۵﴾

۲۷۶۔ جیرھے لوک سود کھندن او الیویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے جینکوں شیطان ہتھ لا کے پاگل کر کے چھوڑ ڈیوے۔ اے ایں واسطے ہے جو بے شک او آہدن جو وپار سود جیہاں اے۔ تے اللہ سئیں وپارکوں جائز کیتے تے سودکوں حرام۔ تے جیندو اوندے رب ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک ونجے تے ول جو تھی گئے اوندا نفع ہوندا ءِ۔ تے اوندا معاملہ اللہ سئیں دے حوالے ہے تے جیرھے ولا الیویں کریسن او دوزخی ان تے اوندے وچ دیر تئیں رہسن۔

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

۲۷۷۔ اللہ سئیں سودکوں مٹا ڈیسی تے صدقیں کوں ودھا ڈیسی

كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ﴿٢٧٦﴾

تے اللہ سئیں ہر وڈے کافر تے گناہ گار کوں چنگا نئیں سمجھدا۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٧٧﴾

۲۷۸۔ بے شک اولوک جیڑھے ایمان گھن آئن تے چنگے کم کریندن تے نماز کوں ٹھہا کے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ نہ او ڈرسن تے نہ او موہنجے تھیسن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰٓوا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٧٨﴾

۲۷۹۔ اے منڑ والو اللہ سئیں کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو جے تساں مومن ہوے تاں۔

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ﴿٢٧٩﴾

۲۸۰۔ جے تساں نہ کیتا تے ول اللہ سئیں تے اوندے رسول دے نال جنگ ٹھپی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنو تے تہاڈا اصل مال تہاڈا ہے تساں ظلم نہ کریسو تے تہاڈے تے ظلم نہ تھیسی۔

وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۚ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨٠﴾

۲۸۱۔ تے جے کوئی ادھار والا تنگی وچ ہووے تو اوں کو سہولت تک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے ہو تے تہاڈا صدقہ ڈیون وی تہاڈے واسطے چنگا ہے۔

وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۗ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٨١﴾ ع ۴۶

۲۸۲۔ تے تساں ڈرو اوں ڈینہیں کنیں جیندے وچ تساں اللہ سئیں دو ول ویسو تے پچھیں ہر آدمی کوں جو او کمایا ہوسی اونکوں پورا پورا ڈیتا ویسی تے اوں تے ظلم نہ تھیسی۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ۭ وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۠ وَلَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـــًٔا ۭ فَاِنْ كَانَ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ۭ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاۗءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا

۲۸۳۔ اے منڑ والو جڈاں تساں ہک بے کنیں ہک میعاد تیں ادھار چاؤ تے اونکوں لکھ گھنو تے معاہدہ لکھنڑ والا انصاف نال لکھے تے لکھنڑ والا لکھنڑ کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ سئیں اوں کوں سکھائے او اویں لکھے۔ تے لکھواوے وی او ہر جیرھا حقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپنے رب اللہ سئیں کنیں ڈرے تے اوندے وچوں کجھ وی نہ گھٹاوے تے جے او گا لہا ہووے جیندے ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھوا نہ سگدا ہووے تے ول اوندا وارث انصاف نال لکھواوے۔ تے اپنے مردیں وچوں دو گواہ بنا گھنو جے دو مرد نہ ہون تے ہک مرد تے دو تریمتیں جیرھے تہاکوں گواہی کیتے چنگے لگن۔ اے ایں واسطے جو ہک بھل دنجے تے دوجی

الْاُخْرٰى ۭ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَاۗءُ اِذَا مَا دُعُوْا ۭ وَلَا تَسْــَٔـمُوْٓا
اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلٰٓى اَجَلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ
عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُوْٓا اِلَّآ اَنْ
تَكُوْنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَا ۭ وَاَشْهِدُوْٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ ۠ وَلَا
يُضَاۗرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ۭ وَاِنْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌۢ
بِكُمْ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ۝۲۸۲

اوں کوں یاد کراوے تے گواہ جڈاں وی سڈیجن تے او انکار نہ کرن۔
تے لتساں ادھار چھوٹا ہووے یا وڈا اوں کوں اوندی مدت تئیں
لکھن وچ سستی نہ کرو۔ اے اللہ سئیں دے نزدیک بہوں
انصاف آلی گال تے گواہی کوں پکا کریندی ء تے ایندے بہوں
کولہوء جو تساں شک وچ نہ پووو ہا جے آمٹے سامٹے وپار ہووے
تے آپت وچ ڈے گھن تھی ونجے تے تہاڈے اتے کوئی گناہ
نئیں جو تساں اینکوں نہ لکھو۔ تے جڈاں تساں وپار کرو تے گواہ
بٹا گدھے کرو۔ تے لکھن والے تے گواہ کوں ڈکھ نہ پچایا ونجے
تے جے تساں ایویں کریسو تے اے تہاڈی نافرمانی ہوسی تے
اللہ سئیں کنیں ڈرو۔ اللہ سئیں تہاکوں علم ڈیسی تے اللہ سئیں ہر چیز
کوں بہوں چاڑھی والا ء۔

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰي سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ
مَّقْبُوْضَةٌ ۭ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي
اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ ۭ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ ۭ
وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗٓ اٰثِمٌ قَلْبُهٗ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
عَلِيْمٌ ۝۲۸۳ ع ۳۹

۲۸۴۔ جے تساں سفر تے ہووو تے لکھن والا نہ لبھے تے ول
کوئی شئے قبضے نال گانٹھے رکھ گھنو۔ جے تہاڈے وچ کوئی
کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کنیں امانت ہے
او ولا ڈیوے تے اللہ کنیں جیرھا اوندا رب ڈرے تے تساں گواہی
کوں نہ لکاؤ تے جیرھا اوں کوں لکیندے بے شک گناہ کریندے
اوندا دل تے جو تساں کریندے ء اللہ سئیں اوں کوں بہوں چاڑھے

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَاِنْ تُبْدُوْا
مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ ۭ فَيَغْفِرُ
لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ ۝۲۸۴

۲۸۵۔ اللہ سئیں کیتے ہے جو کجھ آسمانیں تے جو کجھ زمین وچ ہے
تے جو تہاڈے دلیں وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاؤ اللہ سئیں اوندا
حساب تساں کنیں گھنسی۔ جینکوں او چاہسی بخشیسی تے جینکوں
چاہسی عذاب ڈیسی تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ
وَالْمُؤْمِنُوْنَ ۭ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَ
كُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۣ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
رُّسُلِهٖ ۣ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اوندے اتے ایمان گھن آئن جیرھا
اوندے رب کنیں اوندے اتے لتھے۔ اے سارے ایمان گھن
آئن اللہ سئیں تے تے فرشتیں تے کتابیں تے رسولیں تے۔
تے اوندے رسولیں وچ اساں فرق نسے کریندے۔ تے او آہدن
جو اساں سن گدھے تے آکھن من گدھے توں ساکوں بخش تے

وَ اِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿۲۸۶﴾

اساں تیڈو دول آونڑے۔

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ؕ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ؕ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَاۤ اِنْ نَّسِيْنَاۤ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَ لَا تَحْمِلْ عَلَيْنَاۤ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَ لَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَ اعْفُ عَنَّا ۟ وَ اغْفِرْ لَنَا ۟ وَ ارْحَمْنَا ۟ اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۸۷﴾ ع

۲۸۷۔ اللہ سئیں کہیں کوں اوندی طاقت کنیں وڈھ تکلیف نئیں ڈیندا انہیں واسطے ہے جو اوکمتن جو انہیں برائیاں کمائن او انہیں تے پلوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکوں نہ پکڑ جے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ہے۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پا جیویں تیں انہیں دے پا تا ہا جیڑھے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیڑھا چاڈن دی ساکوں طاقت نئیں۔ ساکوں معاف کر تے ساکوں بخش ڈے تے ساڈے اتے رحم کر توں ساڈا آقا ئیں تے کافریں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔

سُوْرَةُ اٰلِ عِمْرَانَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِنَ الْمِئِيْنَ مَائَتَا اٰيَةٍ وَّاٰيَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ آل عمران مدنی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۱ آیتاں تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ سئیں دے نال نال شروع کریندا ں جیرھا بن منگئے تے بغیر محنت دے ڈلیوٹ والا ءِ تے ول ول رحم کرنڑ والا ءِ۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ سب کنیں ودھ جانڑ والا ہاں۔

اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ③

۳۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں اے زندہ تے قائم رہنڑ والا ءِ۔

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ④

۴۔ تیڈے اتے لہائی ءِ سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیرھی تصدیق کرنڑ والی ءِ اوندی جو انہیں کنیں ہے تے توراۃ تے انجیل وی لہائی اس۔

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۗ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ⑤

۵۔ ایں کنیں پہلے لوکیں کوں سدھا رستہ ڈکھالنڑ کیتے تے سچ کوڑ کوں نکھیڑنڑ کیتے معجزات ڈتنسی۔ تے بے شک اولوک جیرھے اللہ سئیں دے نشانیں دا انکار کریندا ں انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب تے اللہ سئیں غالب تے سزا ڈلیوٹ والا ءِ۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ⑥

۶۔ بے شک اللہ سئیں کنیں زمین تے آسمان وچ کوئی شئے لکی ہوئی کا ءِ نئیں۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ۗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑦

۷۔ اللہ سئیں اوتہوئے جیرھا رحمیں وچ تہاڈیاں شکلاں ٹھیندے جیویں چاہندے۔ اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں۔ او غالب تے ہوں سیانا ءِ۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ۗ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ

۸۔ او ہوء جیں تیڈے اتے کتاب لہائی ءِ تے اوندے وچ کجھ آیتاں "محکمات" ہن (او آیتاں جینڈے وچ قرآن مجید دی خاص تعلیم بیان تھی ءِ) او کتاب دی ماء ءِ تے کجھ "متشابہات" ہن (او آیتاں جنہیں وچ او تعلیم جیرھی پہلی کتابیں وچ ہائی پئی) جنہیں لوکیں دے دلیں وچ کھوٹ او گیڑ گھتن کیتے تے سچائی کنیں

اِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝۷

ہٹاوٹ کیتے متشابہات دے پچھو چلدن۔ تے سچ اے ہے جو ایندی حقیقت صرف اللہ سئیں کوں پتہ ہے تے پکے علم والیں کوں پتہ، جیڑھے آہن جو اساں ایکوں من گدھے۔ اے سب کجھ ساڈے رب کنیں ہے۔ تے سوائے سیاڑے دے کوئی نصیحت حاصل نئیں کریندا۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۸

۹۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھا رستہ ڈکھالڑ دے بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگانہ کرتے بخش ساکوں اپنڑے ولوں رحمت بے شک توں ہیں بہوں ڈیوڑ والا ایں۔

رَبَّنَآ اِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝۹

۱۰۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے کٹھا کرڑ والا ایں جیندے آوڑ وچ کوئی شک نئیں تے بے شک اللہ سئیں وعدہ خلافی نئیں کریندا۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ۝۱۰

۱۱۔ بے شک اولوک جیڑھے نئیں منیندے انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد اللہ سئیں دے مقابلے وچ کجھ وی کم نہ آوسن ایہے لوک بھاواہیں۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۱۱

۱۲۔ تے انہیں دا طریقہ دی اوہو ہے جیویں فرعون دے لوکیں دا ہا تے جیڑھے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا ہا تے اللہ سئیں انہیں دے گناہ دی وجہ نال انہیں کوں پکڑ گدھا تے اللہ سئیں ڈاڈھا سخت عذاب ڈیوڑ والا ہے۔

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝۱۲

۱۳۔ تے انہیں کوں جیڑھے نئیں منیندے آکھ ڈے جو تساں ضرور ڈھویج پوسو تے ول تہاکوں کٹھا کر کے دوزخ دو نیتا ویسی تے او بہوں گندی رہنڑ دی جا ہے۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۭ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَاْيَ الْعَيْنِ ۭ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ۝۱۳

۱۴۔ انہیں ڈوٹولیں وچ جیڑھے آیت وچ بھڑ دے پئے ہن تہاڈے کیتے بے شک ہک نشان ہا۔ انہیں وچوں ہک ٹولہ تے اللہ سئیں دے رستے وچ بھڑ دا پیا ہا تے ڈوجھا کافر ہا۔ او انہیں کوں اپنڑے اکھیں دے نال ڈوڑا ڈہدے پئے ہن تے اللہ سئیں اپنڑی امداد نال جینکوں چاہندے اوندی تکڑائی کریندے۔ بے شک

ایندے وچ اکھیں والیں کیتے عبرت۔

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۭ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ۝۱۵

۱۵۔ لوکیں کوں سوہنی کر کے ڈکھالی گئی ء شہوات دی محبت جیویں تریمتیں تے پترتے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیر تے سوہنے سوہنے گھوڑے تے ڈنگر ڈھور تے رڑھیں۔ اے دنیاوی زندگی دا سامان تے اللہ سئیں کنیں رہنڑ دی ہیوں چنگی جاء۔

قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۭ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ۝۱۶ۚ

۱۶۔ توں آکھ ڈے جو میں تہاکوں انہیں کنیں وی چنگیاں شہیں ڈسیندا انہیں لوکیں کیتے جیرھے اللہ سئیں کنیں ڈردن انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں باغ ہن جیندے وچ نہراں وہندیاں پئن تے او اوندے وچ یکارہ ولین۔ تے انہیں کیتے پاک زالیں ہن تے اللہ سئیں دی رضامندی وی ہے۔ تے اللہ سئیں اپنڑے بندیں کوں ڈہدا کھڑے

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝۱۷ۚ

۱۷۔ جیرھے لوک اے آہدن جو اے ساڈے رب بے شک اساں منیندے ہیں توں ساڈے گناہیں کوں بخش ڈے تے توں ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ۝۱۷

۱۸۔ او صبر کرنڑ والے، سچ الاونڑ والے تے فرمانبرداری کرنڑ والے تے اللہ سئیں دے رستے وچ خرچ کرنڑ والے تے وڈے ویلھے اٹھی کے بخشش منگنڑ والے ہن۔

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَاۗىِٕمًۢا بِالْقِسْطِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۱۸

۱۹۔ تے اللہ سئیں اے گواہی ڈیندے جو بے شک اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے نال ایں گال دی گواہی ڈیندن اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او غالب تے ہیوں سیانڑا۔

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۣ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝۱۹

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سئیں دے نزدیک اسلام۔ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی انہیں آپت وچ گیڑ دی وجہ کنیں علم آوڑ دے بعد وی جھیڑا کیتے تے جیرھا اللہ سئیں دے نشانات کوں نئیں منیندا تے بے شک اللہ سئیں ہیوں تکھا حساب گھنڑ والا۔

فَاِنْ حَاۗجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۭ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ۭ فَاِنْ

۲۱۔ تے جے او تیڈے نال بحث کرن تے توں آکھ ڈے جو میں تے میڈیں منڑ والیں اپنڑے آپ کوں اللہ سئیں دے سپرد کر ڈتے۔ تے

اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۲۱﴾

انہیں لوکیں کوں وی آکھ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تے جیرھے ان پڑھ ہن، جو کیا تساں وی اللہ سئیں دے فرمانبردار بندے ءُ جے او فرمانبردار بݨ وݨجن تے ول انہیں کوں ہدایت مل گئی تے جے او پھر وݨجن تے تیڈے ذمے تے صرف سنیہا پچا ڈیوݨ۔ تے اللہ سئیں اپݨے بندیں کوں ڈیدا کھڑے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک او لوک جیرھے اللہ سئیں دے نشانات دا انکار کریندن تے نبیں کوں ناجائز قتل کریندن تے انہیں لوکیں کوں قتل کریندن جیرھے انصاف دا حکم ڈیندن تے انہیں کوں ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب دا ڈس ڈے۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اے او لوکن جنہیں دے عمل ایں جہان وچ وی تے آخرت وچ وی گل گئین تے انہیں دا کوئی وی امدادی نئیں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ نئیں جنہیں کوں شریعت دا اِک حصہ ڈتا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا ویندے جو او انہیں وچ فیصلہ کرے تے ول انہیں وچوں اِک ٹولہ منہ وٹا گھندے تے مینڈا نئیں۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۖ وَغَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اے (منہ وٹاوݨ) ایں واسطے ہے جو او اے آہدن جو ساکوں بھانہ نگسی سوائے گݨتری دے ڈینہیں دے۔ تے جیرھا انہیں کوڑ گنڈھیئے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پیئے۔

فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۖ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اوں ویلھے انہیں دا کیا حال ہوسی جیڑاں اساں انہیں کوں کٹھا کریسوں جیرھے ڈینہہ دے آوݨ وچ کوئی شک نئیں تے ہر آدمی جو او کمتا ہوسی اونکوں پورا پورا ڈتا ویسی تے او ظلم نہ کیتے ویسن۔

قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۖ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ۖ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۖ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ توں آکھ ڈے اے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ ایں جینکوں چاہندیں بادشاہی ڈیندیں تے جیں کنیں چاہندیں بادشاہی کھس گھندیں تے جینکوں چاہندیں عزت ڈیندیں تے جینکوں چاہندیں توں ذلیل کریندیں تیڈے ہتھ وچ چنگائی ءُ تے بے شک توں ہر چیز تے قادر ئیں۔

تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۚ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ۚ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلہیندیں تے جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندیں تے مردے کوں زندہ کنیں۔ تے جینکوں چاہندیں بے حسابا رزق ڈیندیں۔

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے مومن مومنیں کوں چھوڑ کے کافریں کوں سنگتی نہ بناون تے جیرحا اے کریندے اوندے نال اللہ سئیں دا کہیں شئے وچ کوئی تعلق نئیں۔ سوائے ایندے جو اوہنیں کنیں چنگی طراں بچ کے رہون۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے آپ کنیں ڈریندے تے لتساں اللہ سئیں دو ولے۔

قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ توں آکھ جو تساں اپنڑے سینے وچ جو کجھ ہے لکاؤ یا ظاہر کرو اللہ سئیں اوں کوں جانڈے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے تے اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۚ وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًا بَعِيْدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۱﴾ ع

۳۱۔ جیرھے ڈینہہ ہر جان جو کیتا ہوسی اوندکوں اپنڑے سامنڑے ڈیکھیسی تے الویں جیرھی اوں بدی کیتی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کریسی جو اوندے اوندی برائی تُھے وچکار وڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سئیں اپنڑے بندیں تے بہوں مہربان۔

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ توں آکھ جے تساں اللہ سئیں دے نال محبت کریندے ءُ تے تساں میڈے پچھوں ٹُرو اللہ سئیں تہاڈے نال پیار کریسی تے تہاڈے گناہ بخشیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ توں آکھ جو تساں اللہ سئیں تے اوندے رسول دا آکھنڑ منو تے جے اوہ منہ پھیرگھنن تے بے شک اللہ سئیں کافریں کوں پسند نئیں کریندا۔

اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک اللہ سئیں آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے خاندان دا اوں زمانے دے لوکیں تے رتبہ ودھائے۔

ذُرِّيَّةًۢ بَعْضُهَا مِنْۢ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ اوہک ڈوجے دیاں اولاداں ہن تے اللہ سئیں بہوں سنڑنڑ

والاتے بہوں جانڑ والا ءِ۔

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِیْ بَطْنِیْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے جڈاں عمران دی زال آکھیا میڈے رب بے شک جو کجھ میڈے ڈڈھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کرکے تیڈی نذر کرڈتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنڑ والا تے بہوں جانڑ والا ئیں۔

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ وَضَعْتُهَاۤ اُنْثٰی ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ ؕ وَ لَیْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰی ۚ وَاِنِّیْ سَمَّیْتُهَا مَرْیَمَ وَاِنِّیْۤ اُعِیْذُهَا بِكَ وَ ذُرِّیَّتَهَا مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جڈاں اوں اونکوں جنڑیئے تے آکھئے سی اے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر جنڑی ءِ تے جو کجھ اوں جنڑیئے اللہ سئیں اوں کوں بہوں جانڈے۔ تے او چھوہراں چھوہر جہاں میں تھی سگدا تے بے شک میں اونڑاں مریم رکھئے تے میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیڈی آم شام وچ ڈیندی ہاں۔

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّ اَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَّكَفَّلَهَا زَكَرِیَّا ؕ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَیْهَا زَكَرِیَّا الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ یٰمَرْیَمُ اَنّٰی لَكِ هٰذَا ؕ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے اوندے رب اونکوں چنگی طراں قبول کیتا تے چنگی طراں اونکوں ودھائی۔ تے زکریا اونکوں پالئے جڈاں وی زکریا پیٹھے محراب وچ اوندے (مریم) کولہور رزق لاتھا ہوسی ڈٹھے سی۔ اوں آکھئے اے مریم اے تیں کنیں کتھوآئے۔ اوں آکھئے اے اللہ سئیں کنیں ہے۔ بے شک اللہ سئیں جینکوں چاہندے بے حسابا رزق ڈیندے۔

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِیَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِیْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّیَّةً طَیِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِیْعُ الدُّعَآءِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے اتھائیں زکریا اپنڑے رب کوں سڈیا تے آکھیا اے میڈے رب میکوں اپنڑے ولوں پاک اولاد ڈے۔ بے شک توں دعا کوں بہوں سنڑ والا ئیں۔

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ یُّصَلِّیْ فِی الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ یُبَشِّرُكَ بِیَحْیٰی مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَ سَیِّدًا وَّحَصُوْرًا وَّ نَبِیًّا مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈیا مریا تے اوں ویلھے او محراب وچ نماز کھڑا پڑھدا ہا۔ بے شک اللہ سئیں تیکوں یحییٰ دی خوشخبری ڈیندے جیہڑا اللہ سئیں دی گال دی تصدیق کریسی تے او سردار ہوسی تے گناہیں کنیں رکنڑ والا ہوسی تے نبیں وچوں نبی ہوسی۔

قَالَ رَبِّ اَنّٰی یَكُوْنُ لِیْ غُلٰمٌ وَّ قَدْ بَلَغَنِیَ الْكِبَرُ وَ امْرَاَتِیْ عَاقِرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں بال کیویں تھیسی میں تے بڈھا تھی گیاں تے میڈی زال وی سنڈھ ہے تے اللہ سئیں آکھیا

جو اللہ سئیں ایویں کریندے جواو چاہندے۔

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝۴۱

۴۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے اللہ سئیں آکھیا جو تیڈے کیتے میڈا حکم اے ہے جو توں ترے ڈینہہ لوکیں نال گالہیں نہ کر سوائے اشاریں دے اپنڑے رب کوں بہوں یاد کر تے فجر تے شام اوندی تسبیح پڑھ۔ ع ۴ ۱۲

وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰۗىِٕكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰي نِسَاۗءِ الْعٰلَمِيْنَ ۝۴۲

۴۳۔ تے جڈاں فرشتیں آکھیا جو اے مریم بے شک اللہ سئیں تیکوں چنڑ گدھے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی ساری تریمتیں تے تیکوں چنڑ گدھس۔

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِيْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ۝۴۳

۴۴۔ اے مریم توں اپنڑے رب دا آکھنڑ من تے سجدہ کر تے رکوع کر۔ رکوع کرنڑ والیں دے نال۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۭ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَهُمْ اَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۠ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝۴۴

۴۵۔ اے غیب دیاں گالہیں ہن جیہڑیاں اساں تیکوں وحی دے نال ڈسیں تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او قرعے پیندے پئے ہن جو انہیں وچوں مریم کوں کون پلیسی۔ تے توں انہیں نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے ہن۔

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰۗىِٕكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ڰ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝۴۵

۴۶۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کر جڈاں فرشتیں آکھئے جو اے مریم بے شک اللہ سئیں تیکوں اپنڑے کلام نال خوشخبری ڈیندے ہاں دی اوندا ناں عیسےٰ ابن مریم ہوسی دنیا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا ہوسی۔ تے خدا دے پیاریں وچوں ہوسی۔

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝۴۶

۴۷۔ تے لوکیں نال چھوٹی عمر وچ تے بڈھیپے وچ ایسی تے ہوسی نیکیں وچوں۔

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ۭ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝۴۷

۴۸۔ مریم آکھیا جو اے میڈے رب میکوں پتر کیویں جو سی تے کہیں شخص میکوں ہتھ وی نئیں لایا۔ اللہ سئیں آکھیا۔ اللہ سئیں پیدا کریندے ایویں جیویں او چاہندے جڈاں وی اللہ سئیں کہیں کم دا فیصلہ کریندے تے او صرف آہدے تھی ونجے تے او تھی ویندے۔

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝۴۸

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سئیں) کتاب تے سنّھپ تے توراۃ تے

انجیل سکھائی۔

وَ رَسُوْلًا اِلٰى بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ ۙ اَنِّيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّيْۤ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اُحْيِ الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَ مَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِيْ بُيُوْتِكُمْ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے پھیس تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہاڈے رب کنیں تہاڈو نشان گھن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آں کار تہاڈی خاطر ہک مخلوق بنیساں۔ تے اوندے وچ پھوک مریساں تے او اللہ سئیں دے حکم نال پکھی بن ویسی۔ تے میں جماندرواندھے تے کوڑھی کوں چنگا کریساں تے اللہ سئیں دے حکم نال موئے ہوئے کوں جویساں تے جو کجھ تساں کھندے ءُ تے جو کجھ تساں گھریں وچ جمع کریندے ءُ او وی ڈیساں۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ءَ جے تساں مومن ہوے

وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَ لِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۗ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ۚ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے میں تصدیق کریندا اوں تعلیم دی جیڑھی توراۃ وچ میڈے اگو ءَ۔ تے کجھ او چیزاں جیڑھیاں تہاڈے اتے حرام کیتیاں گئیں او میں تہاڈے کیتے حلال کریندا تے میں تہاڈے کیتے تہاڈے رب کنیں نشان گھن آیاں۔ تے تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڈا رب تساں اوندی عبادت کرو اے بے سدھا رستہ۔

فَلَمَّاۤ اَحَسَّ عِيْسٰى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِيْۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَ اشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے جڈاں حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹھے تے اوں آکھئے جو اللہ سئیں دی خاطر میڈی کون مدد کریسی۔ حواریں آکھئے اساں اللہ سئیں دی مدد کرݨ والے ہیں۔ اساں اللہ سئیں کوں مینڈے ہیں تے توں گواہ رہیں جو اساں مسلمان ہیں۔

رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا بِمَاۤ اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں اوندے اتے جیڑھی تیں لہائی اے تے اساں رسول دا آکھن منئے سے تے توں ساکوں گواہیں دیچو لکھ گھن۔

وَ مَكَرُوْا وَ مَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَ اللّٰهُ خَيْرُ الْمٰكِرِيْنَ ﴿۵۴﴾ ع

۵۴۔ انہیں وی مکر کیتے تے اللہ سئیں وی مکر کیتے تے اللہ سئیں چنگاں مکر کرݨ والا ءَ۔

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ وَ رَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ جڈاں اللہ سئیں آکھئے جو اے عیسیٰ بے شک میں تیکوں مرلیساں تے میں تیکوں اپنڑے ولو عزت ڈیساں تے کافریں دے الزامیں کنیں میں تیکوں پاک کریساں تے جیڑھے تیڈے پچھو ٹردن انہیں کوں نہ منڑن والیں تے قیامت دے ڈینہہ تک غالب رکھیساں۔ تے ول تہاکوں میڈو ولٹا پوسی۔ تے میں تہا ڈیے درمیان اوں گال دا فیصلہ کریساں جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ءُ۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۫ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے جیڑھے نئیں مندے تے میں انہیں کوں ڈاڈھا عذاب ڈیساں۔ ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں دا کوئی امدادی نہ ہوسی۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے جیڑھے منیندن تے چنگے کم کیتے نیں میں انہیں کوں پورا بدلہ ڈیساں تے اللہ سئیں ظلم کرنڑ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ اے آیات تے سٹمپ والا ذکر پڑھ کے سٹیندے ہیں۔

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۭ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ بے شک اللہ سئیں دے نزدیک عیسیٰ دی مثال ایویں ہے جیویں آدم دی اوں کوں پیدا کیتس مٹی کنیں ول اوکوں آکھیس بن نہ نچ تے اوبن گئے۔

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ سچائی تیڈے رب کنیں ہے توں نہ تھی شک کرنڑ والیں وچ۔

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۟ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے جیڑھا شخص تئیں کنیں علم آوݨ دے بعد وی تیڈے نال ایندا جیڑا کرے توں آکھ ڈے آؤ اساں وی اپنڑے پترین کوں سڈیندے ہیں تساں وی اپنڑے پترین کوں سڈو تے اساں وی اپنڑی تریمتیں کوں سڈیندے ہیں تساں وی اپنڑی تریمتیں کوں سڈو تے تساں آپ وی آؤ تے اساں وی اندے ہیں تے ول ہک ڈوجھے تے رو روکے بددعا کریندے ہیں تے کوڑیں تے اللہ سئیں دی لعنت پٹھیندے ہیں۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ بے شک اے سچی گال اے اللہ سئیں دے سوا کوئی وی عبادت دے لائق نئیں تے بے شک اللہ سئیں غالب تے وڈا سیانا ءُ۔

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٦٣﴾ ع ١٤

٦٤۔ جے او پھر ونجن تے بے شک اللہ سئیں گیڑیں کوں چنگی طرح جاندے۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللّٰهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٤﴾

٦٥۔ توں آکھ ڈے جو اے اہلِ کتاب تساں اینجھی گال دو آؤ جیہڑی ساڈے تے تہاڈے وچ یکساں ہے۔ جو اساں اللہ سئیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کریسوں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ کریسوں تے اللہ سئیں کوں چھوڑ کے ہک ڈوجے کوں رب نہ بٹیسوں۔ تے جے او پھر ونجن تے انہیں کوں آکھ ڈیو تساں گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَاةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٥﴾ هَا أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ اے اہلِ کتاب تساں ابراہیم دے بارے وچ کیوں بھڑ دیئو تورات تے انجیل اوندے بعد لہائی گئی ہے کیا تساں عقل نوں ہے کریندے
٦٧۔ سنو تساں او ہے ہوسے جیہڑے انہیں گالہیں دے متعلق بحث کریندے ہو جیہڑیاں تساں جانڈے ہو تے تساں انہیں گالہیں دے متعلق کیوں بھڑدے ہو جیہڑیاں تساں جانڈے نوہے۔ تے اللہ سئیں جانڈے تے تساں نو ہے جانڈے

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَٰكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٧﴾

٦٨۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہا تے نہ عیسائی تے او اللہ سئیں دو جھکن والا تے فرمانبردار ہا او مشرکیں وچو نہ ہا۔

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَٰذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

٦٩۔ بے شک ابراہیم دے قریبی او ہن جیہڑے اوندے پچھو ٹر دن تے اے نبی تے ایندے منڑ والے تے اللہ سئیں سنگتی ءُ مومنیں دا۔

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾

٧٠۔ اہل کتاب وچو ہک ٹولہ اے چاہندے جو او تہاکوں گمراہ کر ڈیوے تے او اپنے آپ کوں گمراہ کریندے پئن تے او سمجھیندے نئیں۔

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾

٧١۔ اے اہلِ کتاب تساں اللہ سئیں دا کیوں انکار کریندے ءُ تے تساں گواہی ڈے چکیو۔

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ ع ١٥

٧٢۔ اے اہلِ کتاب تساں سچ کوں کوڑ نال کیوں رلیندے ءُ تے تساں سچ کوں لکیندے ءُ تے تساں جانڈے ءُ۔

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ ہک ٹولہ اہلِ کتاب وچوں آہدے لتساں اوں گال تے ایمان گھن آؤ جیرھی مومنیں تے لہائی گئی ء ڈینہہ دے منڈھ وچ تے ڈینہہ دے چھیکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں او ول آون۔

وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ۭ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَاۗجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۭ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ تساں اکھن نہ منو سوائے اوندے جیرھا تہاڈے دین دے پچھو چلدے توں اکھ ڈے بے شک اصل ہدایت اوہے جیرھی اللہ سئیں دی ء۔ اوہو جیہاں اونکوں ملے جو تہاکوں ملے یا تہاڈے رب دے اگو تہاڈے نال جھیڑا لاون۔ توں اکھ ڈے جو بے شک فضل اللہ سئیں دے ہتھ وچ تے اوڈیندے جینکوں چاہندے تے اللہ سئیں بہوں ودھ ڈیون والا تے جانڑ والا ء۔

يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ او اپڑی رحمت نال جینکوں چاہندے خاص کریندے۔ اللہ سئیں وڈے فضل والا ء۔

وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَاۗىِٕمًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے اہلِ کتاب وچو کجھ لوک اینجے ہن جے توں انہیں کوں ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او ہیکوں ولا ڈیسن تے کجھ لوک اینجن جو توں اوں کوں اِک دینار وی امانت ڈیویں تے او ولا نہ ڈیسی جے تئیں توں اوندے پچھو نہ پیا رہویں۔ ایسے ات گالہوں اے جو او یقیناً آہدن جو امیین دے بارے وچ ساڈے اتے کوئی پکڑ نئیں۔ تے او اللہ سئیں دے اتے جانڑ بجھ کے کوڑ مریندن۔

بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ ہا جیرھا اپڑے وعدے کوں پورا کریسی تے اللہ سئیں کنیں ڈریسی تے بے شک اللہ سئیں ڈرانڑ والیں نال محبت کریندے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰۗىِٕكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ بے شک جیرھے اللہ سئیں تے اوندے عہد کوں تھوڑی قیمت نال وٹیندن انہیں دا آخرت وچ کوئی حصہ نئیں تے اللہ سیں نہ انہیں نال ایسی نہ تے قیامت دے ڈینہہ نہ انہیں دو ڈیکھسی تے نہ انہیں کوں پاک کریسی تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب۔

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ

۷۹۔ انہیں وچو ہک ٹولہ اینجا ء جیرھا کتاب (تورات) کوں اپڑے زبانیں کوں مروڑ کے پڑھدن تاں جو اوں کوں وی سمجھو کتاب وچو تے او کتاب وچو نئیں۔ او آہدن جو اے اللہ سئیں ولو ء سچی گال

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۹﴾

لے ہے جو او اللہ سئیں ولونئیں تے او جاݨ بجھ کے اللہ سئیں تے کوڑ مریندن۔

مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ اے انسان دی شان نئیں جو اللہ سئیں اوں کوں کتاب تے ،حکومت تے نبوت ڈیوے پچھیں اوکیں کوں اے آکھے جو اللہ سئیں کوں چھوڑ کے میڈے بندے بݨ ونجو تے او آہدن جو رب دے بݨ ونجو ایں واسطے جو تساں کتاب دی تعلیم ڈیندے ءُ تے جو تساں پڑھدے ءُ۔

وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ۭ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۰﴾ ع ۱۶

۸۱۔ تے نہ او حکم ڈیندن جو تساں فرشتیں تے نبیں کوں رب بݨا گھنو کیا او تہاڈے مسلمان تھیوݨ دے بعد تہاکوں کفر دا حکم ڈیندن۔

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ۭ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰي ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ۭ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ۭ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ سئیں نبیں کنیں وعدہ گدھا ہا جو میں تہاکوں کتاب تے حکمت ڈیواں تے ول تہاڈو ہک رسول آوے جیرھا تصدیق کرے اوندی جیرھی تہاڈے کو لہو ہ تساں اوندے اتے ضرور ایمان گھن آؤ تے ضرور اوندی امداد کرو تے پچھیں خدا آکھیئے جو کیا تساں اقرار کریندے ءُ تے تساں میڈی ایں ذمہ واری کوں قبول کریندے ءُ انہیں آکھیئے اساں اقرار کریندے ہیں۔ اللہ سئیں آکھیا جو تساں وی گواہ رہو میں وی تہاڈے نال گواہیں وچ ہاں۔

فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ جیرھا ایندے بعد پھرو نجے او فاسق ہن۔

اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ کیا او اللہ سئیں دے دین دے سوا بیا دین چاہندن تے سبھی گال اے ہے جو جیرھا کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے خوشی تے مجبوری نال اوندا فرمانبردار تے اوندو ولسن۔

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۡ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ توں آکھ جو اساں اللہ سئیں تے ایمان گھن اندے ہیں تے اوندے تے جیرھا ساڈے اتے لتھے تے جیرھا ابراہیم اسماعیل اسحاق تے (اوندی) اولادیں تے لتھے تے جو ڈتا گئے موسیٰ عیسیٰ تے نبیں کوں انہیں دے رب ولو انہیں دچ کہیں دا فرق نئے کریندے

تے اساں اوندے فرمانبردار ہیں۔

وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ جیرھا اسلام دے سوا پیا کوئی دین چا ہندے اونکوں قبول نہ کیتا ویسی تے او آخرت وچ گھاٹا پاوݨ والیں وچوں ہے۔

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ جیرھے لوک ایمان آݨ دے بعد کافر تھی گئین اللہ سئیں انہیں کوں کیویں ہدایت ڈیوے تے اوگواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے انہیں کولہو دلائل آ چکین تے اللہ سئیں ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

اُولٰۗىِٕكَ جَزَاۗؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ اے لوکن جنہیں دی سزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سئیں دی فرشتیں دی تے سارے لوکیں دی لعنت۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کنیں ہولا نہ کیتا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ ڈتی ویسی۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۣ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ سوائے انہیں دے جیرھے توبہ کریسن ایندے بعد تے اصلاح کریسن تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے رحمت کرݨ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الضَّاۗلُّوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ بے شک اولوک جیرھے کافر تھی گئین تے ول اوکفر وچ ودھ گئین انہیں دی توبہ کوں قبول نہ کیتی ویسی تے ایہے گمراہ ہن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى بِهٖ ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۹۱﴾ ع ۱۱

۹۲۔ بے شک جیرھے کافر تے اومر گئے او ہن وی کافر انہیں کنیں اصلو قبول نہ کیتا ویسی جو اوزمین دے برابر سونا وٹاندرے وچ ڈیون۔ انہیں لوکیں واسطے عذابِ درد ڈیوݨ والا تے انہیں دا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تساں نیکی کڈاہیں نوہے یا بگدے جے تئیں تساں او چیزاں خرچ نہ کرو جیرھیاں تہاکوں چنگیاں لگدن تے جے کجھ تساں خرچ کریندے ءُ تے بے شک اللہ سئیں اوں کوں جانڈے۔

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۹۳﴾ فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ بنی اسرائیل کیتے ہر کھاݨا حلال ہا سوائے اوندے جیرھا اسرائیل نے اپݨے اتے آپ حرام کر ڈتا ہا۔ تورات دے لہݨ کنیں پہلے۔ توں آکھ ڈے جے تساں سچے ءُ تے تورات گھن آؤ تے اونکوں پڑھو۔

۹۵۔ تے جیرھے لوک ایندے بعد اللہ سئیں تے کوڑ بہتان ڈھیندن اوھے لوک ظالمن۔

قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ ۣ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ آکھ ڈے اللہ سئیں سچ آکھئے جو تساں پیروی کرو ابراہیم دے مذہب دی جیرھا خدا دو جھکݨ والا ہا تے مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جیرھا مکہ وچ ءُ تے برکت والا ءِ جہانیں کیتے ہدایت ر

فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ۭ وَلِلّٰهِ عَلَي النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ۭ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ اوندے وچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے ٹکݨ دی جلہے تے جیرھا ایندے وچ داخل تھیوے او امن وچ آویندے۔ اللہ سئیں لوکیں تے اوں گھر دا حج فرض کیتا گئے جینکوں ایندے راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیرھا نہ منے تے بے شک اللہ سئیں سارے جہانیں کنیں بے نیاز۔

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۤ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰي مَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب تساں اللہ سئیں دی آیات دا انکار کیوں کریندے ءُ تے اللہ سئیں جو کجھ تساں کریندے ءُ اوندے تے نگران۔

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَاۗءُ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب تساں اللہ سئیں دی راہ کنیں اوں کوں کیوں رُکیندے ءُ جیرھا ایمان گھن اندے تساں اونکوں ڈنگا کریندے ءُ تے تساں گواہ ہوے۔ اللہ سئیں جو کجھ تساں کریندے ءُ اوں کنیں غافل نئیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹولے دی فرمانبرداری کرلیو جینکوں کتاب ڈتی گئی ءِ او تہاکوں تہاڈے ایمان دے

بعد کافر بنا ڈلیں۔

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَ فِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ؕ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۰۲﴾ ع

۱۰۲۔ تے تساں کیویں انکار کریندے ءُ جو حالت اے ہے جو تہاڈے اتے اللہ سئیں دی آیات پڑھیاں ویندن تے تہاڈے وچ اونڈا رسول وی ہے پیا۔ جیڑھا اللہ سئیں دی آم شام وچ آولیسی اویں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے لوڑ ڈاتا گئے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۳۔ اے ایمان والو اللہ سئیں کنیں ڈرو جیویں اوں کنیں ڈرنڑ داحق۔ تے تساں اوتیں نہ مروجے تیں مسلمان نہ ہووو۔

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۠ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖۤ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ اللہ سئیں دی رسی کوں تکڑائی نال پکڑو کھڑے رل کے تے نہ نکھڑو تے تہاڈے اتے جیڑھی اللہ سئیں دی نعمت تھی اوں کوں یاد رکھو جیڑھے ویلھے ہک ڈوجھے دے تساں دشمن ہاوے تے اوں تہاڈے دلیں وچ محبت پا ڈتی ءُ تے تساں خدادی ایں نعمت نال آپت وچ بھرا بنڑ گئے تے تساں بھا آلی کھڈی کندھی تے کھڑے ہاوے تے اوں تہاکوں اوں کنیں بچا گدھے۔ اویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے اپنڑیاں آیتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدایت پاؤ

وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جیڑھا نیکی دو سڈے تے چنگے کمیں دا حکم ڈیون تے برائیں کنیں روکن تے ایہے لوک کامیاب تھیوندڑ والن۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ تساں انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیڑھے نشان آوندے دے بعد آپت وچ نکھڑ گئین تے اختلاف کیتے نیں تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْوَدَّتْ وُجُوْهُهُمْ ۫ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ جیڑھے ڈینہہ کجھ منہ چٹے ہوسن تے کجھ منہ کالے ہوسن تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کنیں پچھیا ویسی) کیا تساں منڑ دے بعد کافر تھی گئے ہاوے ہنڑ تساں عذاب چکھو جو تساں کافر تھی نگئے ہاوے۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ ابْيَضَّتْ وُجُوْهُهُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سئیں دی رحمت

هُمْ فِيهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۰۸﴾

وچ ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن.

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ۗ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ اے اللہ سئیں دی آیات ہن جیرھیاں سچائی نال تہاڈے اتے پڑھدے ہیں تے اللہ سئیں سارے جہانیں تے ظلم نئیں چاہندا.

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے او اللہ سئیں دا ءِ۔ تے اللہ سئیں دو سارے معاملے ولسن۔

ع ۱۱

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۗ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۗ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ تساں ساریں کنیں چنگا ٹولہ ءُ جینکوں لوکیں دے فائدے کیتے بٹایا گئے تساں نیکی دا حکم ڈیندے ءُ تے برائی کنیں ہٹکیندے ءُ تے تساں اللہ سئیں کوں میندے ءُ تے جے اہلِ کتاب دی ایمان گھن آون ہا تے انہیں واسطے چنگا ہا۔ انہیں وچ کجھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّآ اَذًى ۗ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۚ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ او تھوڑے نقصان دے سوا تہاکوں کوئی نقصان نئیں پچا سگدے تے جے او تہاڈے نال بھڑن تے او تہاکوں کنڈ ڈکھا کے درک ولسن تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی ولسی.

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ۗ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۗ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی ءِ جیتھاں وی او ہوسن سوائے ایندے جو او اللہ سئیں دی یا لوکیں دی رسی کوں پکڑن تے انہیں کوں بے وسی چمڑ گئی ءِ۔ اے ایں واسطے ہے جو او بے شک اللہ سئیں دی آیات دا انکار کریندے ہن تے بلا وجہ نبیں کوں قتل کریندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی تے او حد کنیں ودھ گیئں۔

لَيْسُوْا سَوَآءً ۗ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ اے سارے برابر نئیں. اہلِ کتاب وچوں ٹولہ اپنے وعدے تے قائم اورات دے ویلھے اللہ سئیں دی آیات پڑھدن تے او سجدہ وی کریندن۔

يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ ۗ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ اللہ سئیں تے آخرت تے ایمان گھن اندن. نیکی دا حکم ڈیندن تے برائیں کنیں رُکیندن تے نیکی کیتے ہک ڈوجھے کنیں جلدی کریندن تے ایہے لوک نیکیں وچ ہن.

وَمَا يَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُّكْفَرُوْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ تے او جو وی نیکی کریسن اوندی ناقدری اصلونہ کیتی ویسی تے اللہ متقیں کوں بہوں جانڈے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ بے شک اولوک جیرھے کافر ن نہ انہیں دے مال تے نہ انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سئیں کنیں بچیسن اے دوزخی ہن تے او اوندے وچ رہسن پئے۔

مَثَلُ مَا يُنْفِقُوْنَ فِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيْحٍ فِيْهَا صِرٌّ اَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ ۭ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن اوں ہوا دی ءِ جیندے وچ پالا ہووے تے او انہیں دی رڑھ تے چلے۔ جیرھے اپنڑے تے ظلم کریندن تے او انہیں کوں تباہ کر ڈیوے تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نئیں کریندا او اپنڑے اتے آپ ظلم کریندن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا بِطَانَةً مِّنْ دُوْنِكُمْ لَا يَاْلُوْنَكُمْ خَبَالًا ۭ وَدُّوْا مَا عَنِتُّمْ ۚ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاۗءُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۠ وَمَا تُخْفِيْ صُدُوْرُهُمْ اَكْبَرُ ۭ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈوجھے کوں گھاٹا سنگتی نہ بناؤ اپنیں کوں چھوڑ کے او بد سلوکی وچ تہاڈے نال گھٹی نہ کریسن۔ او چاہندن جو تساں ڈکھی تھیوو۔ انہیں دے موہنیں کنیں انہیں دی دشمنی ظاہر تھی گئی ءِ تے جیرھی دشمنی انہیں دے سینے لکائی کھڑن او بہوں وڈی ءِ۔ اساں تہاڈے کیتے آیتاں کھول کے بیان کر ڈتن جو تساں عقل نال کم گھنو۔

هٰٓاَنْتُمْ اُولَاۗءِ تُحِبُّوْنَهُمْ وَلَا يُحِبُّوْنَكُمْ وَتُؤْمِنُوْنَ بِالْكِتٰبِ كُلِّهٖ ۚ وَاِذَا لَقُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۖۚ وَاِذَا خَلَوْا عَضُّوْا عَلَيْكُمُ الْاَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۭ قُلْ مُوْتُوْا بِغَيْظِكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ سنڑو تساں اڈھے ہوتے جیرھے انہیں نال محبت کریندے ءُ تے او تہاڈے نال محبت نئیں کریندے تے تساں ساری کتاب کوں منیندے ءُ تے او جڈاں تہاکوں ملدن تے او آہدن اساں من گدھے تے جڈاں اکھ تھیندن تے تہاڈے خلاف کاوڑ کنیں انگلیں کپیندن توں آکھ ڈے جو تساں اپنڑی کاوڑ کنیں مرو نجو تے اللہ سیں جانڈے سینے دیاں گالہیں۔

اِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۡ وَاِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَّفْرَحُوْا بِهَا ۭ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْــــًٔا ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۱۲۰﴾ ع

۱۲۱۔ جے تہاکوں کوئی چنگائی پہنچے تے انہیں کوں بری لگدی ءِ تے جے تہاکوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے تساں صبر کریسو تے ڈر سو تے انہیں دی تدبیر تہاکوں کجھ وی نقصان نئیں ڈے سگدی۔ تے اللہ سئیں جو کجھ او کریندن

اونکوں ولا ڈیون والا ءِ۔

وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۱۲۱

۱۲۲۔ تے جڈاں توں اپنڑے گھر والیں کنیں فجریں نال نکل کے مومنیں کوں جنگ کیتے انہیں دیاں جیہیں ڈسیندا پیا ہاویں ۔ تے اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے جانڑن والا ءِ۔

اِذْ هَمَّتْ طَّاۗىِٕفَتٰنِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۱۲۲

۱۲۳۔ جڈاں تہاڈے وچوڈو ٹولے بیلے پوون لگے تے اللہ سئیں انہیں ڈونہاں دا سنگی ہا تے مومنیں کوں اللہ سئیں تیں بھروسہ کرنا چاہی دا ءِ۔

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۱۲۳

۱۲۴۔ تے اللہ سئیں نے بدر دے مقام وچ تہاڈی مدد کیتی تے اوں ویلھے تساں حقیر ہاوے ۔ اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں شکر کرو۔

اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ مُنْزَلِيْنَ ۝۱۲۴

۱۲۵۔ تے جڈاں توں مومنیں کوں اے پیا آہدا ہاویں کیا تہاڈے کیتے اے کافی نئیں جو تہاڈا رب ترے ہزار لہنڑ والیں فرشتیں نال تہاڈی امداد کرے ۔

بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ مُسَوِّمِيْنَ ۝۱۲۵

۱۲۶۔ ایویں تھیسی جے تساں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو جے او کافر تہاڈے اتے اجھٹ گھت آپوون تے تہاڈا رب تہاڈی امداد پنج ہزار ڈاڈھا حملہ کرنڑ والیں فرشتیں نال کریسی ۔

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَىِٕنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ۭ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝۱۲۶

۱۲۷۔ ایں امداد کوں اللہ سئیں تہاڈے کیتے خوشخبری بنڑایا تاں جو تہاڈے دلیں کوں تسلی تھیوے تے اے امداد محض غالب تے حکیم اللہ سئیں کنیں اندی ءِ۔

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَاۗىِٕبِيْنَ ۝۱۲۷

۱۲۸۔ نیتجہ اے تھیسی جو جیرھے لوک نئیں مینڈے انہیں دا ہک پاسہ کپ ڈیسی یا انہیں کوں ذلیل کر ڈیسی تے او ناکام تھی کے ول اوہن۔

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝۱۲۸

۱۲۹۔ تیڈا ایں معاملے وچ کوئی دخل نئیں جو اللہ سیں انہیں تے فضل کرے یا انہیں کوں عذاب ڈیوے او بے شک ظالم ہن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۱۲۹

۱۳۰۔ تے آسمانیں تے زمنیں وچ جو کجھ ہے او اللہ سئیں کیتے ہے ۔ جینکوں چاہے بخش ڈیوے تے جینکوں چاہے عذاب

ڈیوے تے اللہ سئیں بہوں بخشڑ والا تے ول ول رحم کرڑ والا ہے۔

۱۳۱۔ اے ایمان والو تساں سود اصلونہ کھاؤ جیر ھا مال کوں بہوں ودھا ڈیندے۔ اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

۱۳۲۔ تساں اوں بھاکنیں ڈرو جیرھی تیار کیتی گئی ہے کافریں کیتے۔

۱۳۳۔ اللہ سئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تساں رحم کیتے ونجو۔

۱۳۴۔ تے تساں اپنڑے رب دی بخشش دو در کو تے اوں بہشت دو جیندا مُل آسمان تے زمین ہن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی ہے

۱۳۵۔ او متقی جیرھے لوک خوشی و چ دی تے ڈکھ و چ دی خرچ کریندن تے پی ویندن کاوڑ کوں تے لوکیں کوں معاف کریندن تے اللہ سئیں محبت کریندے نیکی کرڑ والیں نال۔

۱۳۶۔ تے او لوک جیرھے بے حیائی کریندن یا اپنڑیں جانیں تے ظلم کریندن تے ول وی اللہ سئیں کوں یاد کریندن تے اپنڑے گناہیں دی بخشش منگدن تے اللہ دے سوا کون قصور معاف کریگدے تے او ہٹھ نئیں کریندے اپنڑیں گناہیں تے تے او جاندن۔

۱۳۷۔ ایہے لوکن انہیں دا بدلہ بخشش ہے۔ اپنڑے رب کنیں تے بہشت جیندے تلے نہراں وہندن تے او اوندے و چ ہمیشہ رہسن تے کیجھا چنگا بدلہ ہے کم کرڑ والیں دا۔

۱۳۸۔ تساں کنیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین و چ ٹرپھر کے ڈیکھو جو اللہ سئیں کو جھٹلاوڑ والیں دا کیجھا گندا انجام۔

۱۳۹۔ اے لوکیں کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں کیتے۔

۱۴۰۔ تے تساں نہ بیلے پووو تے نہ مونجھے تھیوو تے جے تساں مومن ہوسے تے تساں ہی ڈاڈھے ہوسے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰٓوا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۳۱﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْٓ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۲﴾

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۱۳۳﴾

وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۳۴﴾

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّآءِ وَالضَّرَّآءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۳۵﴾

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۡ وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۡ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰي مَا فَعَلُوْا وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾

اُولٰۗىِٕكَ جَزَاۗؤُهُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۱۳۷﴾

هٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۳۸﴾

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۹﴾

اِنْ يَّمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهٗ ؕ وَ تِلْكَ الْاَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ يَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَآءَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱۔ تے جے تہاکوں کوئی پھٹ تھئے تے ایھو جہاں زخم انہیں کوں وی لگے تے اساں اے ڈینہہ سارے لوکیں وچ پھیرندے رہ ویندے ہیں تاں جو اللہ سئیں ظاہر کر ڈیوے جیرھے ایمان گھن آئن تے تہاڈے وچو بٹاوے گواہ تے اللہ سئیں ظالمیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَ لِيُمَحِّصَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ يَمْحَقَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۲۔ تاں جو اللہ سئیں چھنڈ گھنے انہیں کوں جنہیں من گدھے تے کافریں کوں مٹا ڈیوے۔

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا مِنْكُمْ وَ يَعْلَمَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۳۔ کیا تساں سوچیندے ءُ جو تساں بہشت وچ داخل تھی ویسو تے اللہ سئیں نے اجھ تئیں انہیں کوں جیرھے تہاڈے وچو جہاد کریندن تے صبر کریندن ظاہر نئیں کیتا۔

وَ لَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَاَيْتُمُوْهُ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُوْنَ ﴿۱۴۳﴾ ع

۱۴۴۔ موت دے آوݨ کنیں پہلے تساں موت دی خواہش کریندے ہاوے۔ ہݨ تساں اوں کوں ڈیکھ گدھے تے تساں اوندا سوٹھپ تے کھپ وی ڈیکھ گدھے۔

وَ مَا مُحَمَّدٌ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ اَفَا۟ئِنْ مَّاتَ اَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلٰۤى اَعْقَابِكُمْ ؕ وَ مَنْ يَّنْقَلِبْ عَلٰى عَقِبَيْهِ فَلَنْ يَّضُرَّ اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَ سَيَجْزِى اللّٰهُ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ محمدؐ اللہ دے رسولن اوں کنیں پہلے سارے رسول فوت تھی گئن۔ کیا جے او فوت تھی وݨجے یا قتل کیتا وݨجے کیا تساں اپݨے کھرئیں تے پھر ولیسو تے جیرھا اپݨے کھریں تے پھر ولیسی او ہرگز اللہ سئیں کوں نقصان نئیں پچا سگدا۔ تے اللہ سئیں شکر کرݨ والیں کوں ضرور بدلہ ڈیسی۔

وَ مَا كَانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوْتَ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ كِتٰبًا مُّؤَجَّلًا ؕ وَ مَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۚ وَ مَنْ يُّرِدْ ثَوَابَ الْاٰخِرَةِ نُؤْتِهٖ مِنْهَا ؕ وَ سَنَجْزِى الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مرنئیں سگدی (اللہ سئیں) وقت مقرر کیتا ہوئے تے جیرھا شخص دنیا دا بدلہ چاہے اوندے وچو اساں اوں کوں ڈیندے ہیں تے جیرھا آخرت دا بدلہ چاہے اساں اوندے وچوں اوں کوں ڈیندے ڈیندے ہیں تے ضرور اساں بدلہ ڈیسوں شکر کرݨ والیں کوں۔

وَ كَاَيِّنْ مِّنْ نَّبِيٍّ قٰتَلَ ۙ مَعَهٗ رِبِّيُّوْنَ كَثِيْرٌ ۚ فَمَا وَهَنُوْا لِمَاۤ اَصَابَهُمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ مَا ضَعُفُوْا وَ مَا اسْتَكَانُوْا ؕ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷۔ تے بہوں سارے نبی اتھے ہن جنہیں دے نال رل کے بہوں سارے جماعتی لڑین او لوک بیلے نئیں پئے تے کمزوری نئیں ڈکھائی تے نہ ہی جھک نوائی کیتی ءِ انہیں تکلیفیں دی

وجہ نال جیرصیاں انہیں کوں پہچن تے اللہ سئیں صبر کرݨ والیں نال محبت کریندے۔

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّآ أَن قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِيٓ أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

۱۴۸۔ انہیں دی پی گال کوئی نہ ہائی سوائے ایندے جو اے آہدن۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہ ساکوں بخش ڈے۔ تے ساڈے کیں وچ ساڈیاں جیرصیاں زیادتیاں ہن او معاف کر ڈے ساڈے قدمیں کوں تکڑا رکھ تے کافر قوم دے مقابلے تے ساڈی امداد کر۔

فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

۱۴۹۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں دنیا داوی چنگا بدلہ ڈتے تے آخرت دا بدلہ بہوں چنگا۔ تے اللہ سئیں نیکی کرݨ والیں کوں پسند کریندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوٓا إِن تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تساں انہیں لوکیں دا آکھݨ منیسو جیرھے کافر ہن تہاکوں تہاڈے کھرئیں تے پھیر ڈیسن تے تساں گھاٹا پاوݨ والیں وچ تھی ویسو۔

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

۱۵۱۔ سچی گال اے ہے جو اللہ سئیں تہاڈا امدادی تے او بہتر مدد کرݨ والا ہے۔

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۖ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

۱۵۲۔ تے اساں ضرور انہیں لوکیں دے دل وچ جیرھے کافر ہن رعب سٹیسوں ایں وجہ کنیں جو اللہ سئیں نال انہیں شریک بݨائے جینہدی اوں کوئی دلیل نئیں لہائی تے انہیں دا ٹھکانہ بھاہ تے ظالمیں دا ٹھکانہ بہوں برا ہے۔

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُم بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُم مِّن بَعْدِ مَآ أَرَاكُم مَّا تُحِبُّونَ ۚ مِنكُم مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنكُم مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

۱۵۳۔ تے اللہ سئیں تہاڈے نال اپݨا وعدہ پورا کر ڈتے جڈاں تساں اوندے حکم نال کافریں کوں مار مار کے فناہ کریندے پئے ہا دے تے جڈاں تساں ہیلے پئے گئے ہا دے تے اللہ سئیں دے حکم دے بارے وچ بھڑ پئے ہا دے تے تساں اوں شئے کوں ڈیکھݨ دے بعد جیرھی تہاکوں چنگی لگدی ہائی تساں نافرمانی کیتی ہائی۔ تے تساں وچو کجھ دنیا منگدے ہن تے کجھ آخرت چاہندے ہن تے پچھیں خدا تہاکوں انہیں دشمنیں کنیں بچا گدھے۔ تاں جو خدا تہاکوں انہیں دشمنیں دے نال آزماوے تے اوں بے شک تہاکوں معاف

کر ڈبتے تے اللہ سئیں مومنیں تے وڈا فضل کرنڑ والا ہے۔

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

۱۵۴۔ جڈاں تساں بھجدے ویندے ہاوے تے پچھوتے کہیں کوں نہ ڈہدے ہاوے تے رسول تہاڈی پچھلی جماعت وچ کھڑا تھی کے تہاکوں سڈ ینڈا پیا ہا تے اللہ سئیں تہاکوں غم تے غم ڈتس تاں جو تساں مونجھے نہ تھیو و اوندے اتے جو تساں کنیں ضائع تھی ونگئے تے نہ اوندے تے جیر ھا تہاکوں ڈکھ پہنچے تے اللہ سئیں جانڈے جو تساں کریندے ہُو۔

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ ۖ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۖ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَٰهُنَا ۗ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

۱۵۵۔ تے وَل اوں غم دے بعد تہاڈے اتے آرام دی خاطر نندر لہائس۔ تہاڈے وچو بک ٹولے کوں نندر ولبیٹ گدھے تے ہک ٹولہ او ہا جنہیں کوں اپنڑے جانیں پریشان کیتا ہویا ہا۔ او اللہ سئیں دے اتے ناجائز جاہلیت والی بدظنی کریندے پیئے ہن۔ تے او آہدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا وی کوئی دخل ہے۔ توں آکھ تجھے جو بے شک حکومت ساری اللہ سئیں دی ہے تے او اپنڑے دلیں وچ لکیندن جیر ھی گال تہاڈے اتے ظاہر نئیں کریندے۔ او آہدن جے حکومت وچ ساڈا دخل ہوندے ہا تے اساں اتھاں مریجوں نہ ہا۔ توں آکھ ڈے جے تساں اپنڑے گھریں وچ وی ہوندے ہا تے جنہیں تے جنگ فرض کیتی گئی ہائی او اپنڑی مریجن والی جاوے پاسے نکل آون ہا۔ تے تاں جو اللہ سئیں اوں کوں آزماوے جو تہاڈے سینے وچ تے جو تہاڈے دلیں وچ اونکوں ظاہر کر ڈبوے تے اللہ سئیں سینے دی گالہیں کوں جانڈے۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۙ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ ع ۱۶

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک جیر ھے کنڈ ڈکھا گئے ہن اوں ڈینہہ جڈاں ڈو لشکر آپیت وچ بھڑ پئے ہن۔ شیطان انہیں کوں انہیں دے بعض کمیں دی وجہ ناں سٹنڑ چاہندا ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں معاف کر چکیا ہا تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے حوصلے والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ

۱۵۷۔ اے ایمان والو تساں انہیں لوکیں جہیں نہ بنڈو جیر ھے کافر ہن تے اے آہدن اپنڑے بھرانویں کوں اوں ویلھے جڈاں او زمین تے تبلیغ

كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَمَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۵۶﴾

کیتے نکلدن یا لڑائی کیتے نکلدن جے او ساڈے نال ہوون ہا تے مرن نا ہا تے نہ او مریجن ہا تاں جو اللہ سئیں ایں گل کوں انہیں دے دلیں کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سئیں جوندے تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ءُ اللہ سئیں ڈیہاڑ کھڑے۔

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سئیں دے رستے وچ قتل تھی ونجو یا مرو نجو تے اللہ سئیں دی بخشش تے رحمت بہوں چنگی ءِ اوں کنیں جو او جمع کریندن۔

وَلَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِ اِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ تے جے تساں مرو نجو یا مریج ونجو تے تساں اللہ سئیں دو کٹھے کیتے ولیسو۔

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۖ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ اللہ سئیں کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہوئیں تے جے توں بداخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیڈے آسو پاسو کھنڈ ویندے توں انہیں کوں معاف کرتے انہیں کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گدھا کر حکومت دے معاملات وچ تے جڈاں توں پکا ارادہ کر گھنیں تے اللہ سئیں تے بھروسہ کیتا کر تے بے شک اللہ سئیں بھروسہ کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔

اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ تے جے اللہ سئیں تہاڈی مدد کرے تے تہاڈے اتے کوئی غالب نہ تھیسی تے جے او تہاڈی مدد چھوڑ ڈیوے اوندے بعد کوݨ جیرھا تہاڈی مدد کریسی۔ مومنیں کوں اللہ سئیں تے بھروسہ کرنا چاہی دا ءِ۔

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّغُلَّ ۗ وَمَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ نبی دی لے شان نئیں جو او خیانت کرے۔ جیرھا خیانت کریسی قیامت دے ڈینہہ اوں شے ءِ کوں ظاہر کر ڈیسی جیندی اوں خیانت کیتی ہوسی تے پچھیں ہر جان کوں جو اوں کمائے اوندا پورا پورا بدلہ ڈیتا ولیسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ولیسی۔

اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۚ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیرھا اللہ سئیں دی رضا دی پیروی کریندے کیا ءِ اوں کملی کار جیرھا اللہ سئیں دی کاوڑ کوں گھن کے ویلے تے اوندا ٹھکانہ جہنم تے ہوسی ہا بہ بری جا ہے

هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ تے اللہ سئیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے ہن تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں اوں کوں ڈیہدا کھڑے۔

لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں تے احسان کیتے انہیں وچ اونہاں دے وچوں رسول بنا کے بھیٹیں جیڑھا انہیں کوں آیات پڑھ کے سٹیندے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سٹمپ سکھیندے تے ایں کنیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن

اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ؕ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۶۔ کیا جڈاں تہاکوں کوئی تکلیف تھئی تساں وی انہیں کوں ڈوڈی تکلیف پچا چکئے ہاوے۔ تساں آکھئے اے کتھوآئی ء توں آکھ ڈے جوابے تہاڈے اپنڑے آپ کنیں آئی ء بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۷۔ تے جو کجھ تہاکوں تکلیف تھئی اوں جہاڑے جڈاں او جماعتاں آپت وچ بھڑین اللہ سئیں دے حکم نال تاں جو اللہ سئیں مومنیں کوں ظاہر کر ڈیوے تے

وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ۚۖ وَقِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ؕ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّا اتَّبَعْنٰكُمْ ؕ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۸۔ منافقیں کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آؤ اللہ سئیں دے رستے وچ بھڑو یا انہیں کنیں بچاؤ کرو تے انہیں آکھئے جے اساں جنگ کرنڑ جانڈے ہوں ہا تے تہاڈے پچھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کفر دے زیادہ کولہو ہو سن ایمان دی نسبت۔ او اپنڑے منہ نال اوگا لہیں کریندے ہین جیڑھیاں انہیں دے دلیں وچ کوئی نئیں تے اللہ سئیں اوں کوں بہوں جانڈے جو او لکیندے پیئن۔

اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا ؕ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنڑے بھرانویں کوں تے آپ وی بہہ گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مریکن ہا توں آکھ اپنڑے آپ کنیں موت کوں ہٹا ڈکھاؤ جے تساں سچے ءُ۔

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ؕ بَلْ اَحْيَآءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۷۰۔ جیڑھے لوک اللہ سئیں دے رستے وچ ماریئے ونجن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنڑے رب کنیں انہیں کوں رزق ڈیتا ویندے۔

فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۱۔ اللہ سئیں انہیں تے جیرھی مہربانی کیتی ہء او خوشنِ تے جیرھے انہیں دے پچھو ہن تے اجڑ انہیں کوں ملے نئیں نہ انہیں کوں ڈر تے نہ او موجھے تھیسن۔

يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۲۔ اللہ دی رحمت تے مہربانی تے او خوشنِ تے بے شک اللہ سئیں مومنیں دا اجر ضائع نئیں کریندا۔

اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۳۔ او لوک جنہیں اللہ سئیں تے رسول دا حکم زخمی تھیوݨ دے بعد منیئے انہیں وچوں جیں اپݨے فرض کوں چنگی طرح ادا کیتے تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسطے بہوں وڈا اجر۔

اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۖ وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۴۔ اے او لوکن جنہیں کوں دشمنیں آکھیا جو لوک تہاڈے خلاف کٹھ کیتی کھڑن تساں انہیں کنیں ڈر رو تے اے گال انہیں دے ایمان کوں ودھیندی ہء تے اوہلے آہدن ساکوں اللہ کافی ہء تے او بہترین کارساز

فَانْقَلَبُوْا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوْا رِضْوَانَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۷۵﴾

۱۷۵۔ او اللہ سئیں کنیں رحمت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کوں کوئی نقصان نئیں پہنچا۔ تے او اللہ سئیں دی رضا دے پچھو رہین تے اللہ وڈے فضل کرݨ والا ہء۔

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ ۖ فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷۶﴾

۱۷۶۔ اے او شیطانِ جیرھا اپݨے سنگتیں کوں ڈریندے تے تساں انہیں کنیں نہ ڈرو میں کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوسے۔

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۷﴾

۱۷۷۔ او لوک جیرھے کفر دے وچ دوڑدے ویندن او تیکوں موݨجھا نہ کرن بے شک او اللہ سئیں کوں کجھ وی نقصان نئیں پچا سگدے۔ اللہ سئیں چاہندے جو آخرت وچ انہیں دا کوئی حصہ نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۷۸﴾

۱۷۸۔ بے شک جنہیں لوکیں ایمان دے بدلے وچ کفر گدھے او اللہ سئیں کوں کجھ وی نقصان نئیں پچا سگدے تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۚ اِنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

۱۷۹۔ او لوک جیرھے کافر ہن بے شک او اے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کوں مہلت ڈیوݨا انہیں کیتے چنگا ہء بے شک اساں انہیں کوں مہلت

مُّهِيْنٌ ﴿۱۷۸﴾

ڈینده ہیں تاں جو گناہیں وچ ودھ ونجن تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۖ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۷۹﴾

۱۷۹۔ اللہ سئیں مومنیں کوں اوتئیں نہیں چھڑیندا جے تئیں پاک تے ناپاک وچ نکھیڑا نہ کر ڈیوے تے اللہ سئیں تہاکوں غیب دیا گالہیں نئیں ڈسیندا۔ اللہ سئیں اپݨے رسولیں وچوں چنڈے جینکوں چاہندے پس تساں اللہ تے اوندے رسولیں کوں من گھنو تے جے تساں من گھنو تے تقویٰ اختیار کرو تے ول تہاڈے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۭ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۸۰﴾ ع ۱۸

۱۸۰۔ تے اولوک جیرھے کنجوسی کریندن اوں مال تے جیرھا اللہ سئیں انہیں کوں اپݨے فضل نال ڈتے او اصلوا ایہ خیال نہ کرن جو ایہ انہیں کیتے چنگی ء ایہ انہیں کیتے گندی ء۔ قیامت دے ڈینہہ جیرھے مال وچ کنجوسی تھئی ء او مال انہیں دے گل دا گلاواں ہوسی۔ تے اللہ ستیں کیتے ہے آسمانیں تے زمین دا ورثہ جو تساں کریندے ء اللہ سئیں کوں اوندا پتہ ء۔

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِيَآءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَهُمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۲۔ بے شک سُݨ گدھی ء اللہ سئیں انہیں لوکیں دی گال جیرھے آہدن جو بے شک اللہ سئیں فقیر تے اساں امیر ہیں۔ اساں او لکھدے پئے ہیں جو کجھ او آہدن تے انہیں دا بغیر وجہ دے انبیاء کوں قتل کرݨا وی لکھدے پئے ہیں۔ تے اساں انھیں جو تساں ساڑݨ والا عذاب چکھو۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۳۔ اے عذاب ایں واسطے ہے جو تہاڈے ہتھیں اگوں پٹھیئے تے بے شک اللہ سئیں بندیں تے ظلم کرݨ والا نئیں۔

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ۭ قُلْ قَدْ جَاۗءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۴۔ جنہیں آکھئے جو بے شک اللہ سئیں اساں کنیں اے پکا وعدہ گدھے جو اساں کہیں رسول کوں اوتئیں نہ منوں جے تئیں او اساں کنیں ایجھی قربانی نہ گھن آوے جینکوں بھا کھاوے توں آکھ ڈسے جو میں کنیں پہلے کئی رسول معجزے گھن کے تہاڈو آئن تے او معجزہ وی جیرھا تساں آکھئے تساں انہیں کوں کیوں قتل

کرڈی کوشش کیتی ءِ جے تساں سچے ءُ تاں۔

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۵۔ جے اوتیکوں کوڑا کھن تے تیں کیں پہلے وی کئی رسولیں کوں اوکوڑا کھ چکین او انہیں کیں کھلے نشان تے علمی کتاباں تے روشن شریعت گھن کے آئے ہن۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۶۔ ہر جان موت دا مزہ چکھنڑ والی ءِ تے تہاکوں تہاڈے اجر قیامت دے ڈینہہ پورے پورے ڈتے ولیسن۔ تے جینکوں بھاکیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیتا گیا او کامیاب تھی گیا۔ تے دنیاوی زندگی صرف دھوکہ ءِ۔

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۡ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا ۭ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۷۔ تہاکوں تہاڈے اموال تے جانیں نال آزمایا ولیسی تے تساں انہیں کیتیں جنہیں کوں تساں کیں پہلے کتاب ڈتی گئی ءِ تے مشرکیں کیں ضرور بہوں ڈکھ ڈیوݨ والیاں گالہیں سنڑسو جے تساں صبر کرو تے خدا کیں ڈرو تے بے شک اے ہمت والا کم۔

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ فَنَبَذُوْهُ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۸۔ تے جڈاں اللہ سئیں انہیں لوکیں کیں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی پکا وعدہ گدھا ہا جو تساں ضرور ایں کتاب دیاں گالہیں لوکیں تے ظاہر کریسو تے کیسو نہ۔ انہیں اوں کوں کنڈے پچھو سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں ویچ ڈتا۔ تھوڑی قیمت نال تے بھرا کجھ او گھندن بہوں بُرا ءِ۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸۹﴾

۱۸۹۔ تے توں اصلو خیال نہ کر جیڑھے لوک اپݨے کمیں تے اکڑیندن تے جیڑھے کم انہیں نئیں کیتے اولیندن جو انہیں دی وی تعریف کیتی وڃے۔ توں اصلو اے خیال نہ کر جو او عذاب کیں بچ ولیسن۔ تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹۰﴾ ع ۱۹

۱۹۰۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ سئیں دی ءِ تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾ ع

۱۹۱۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دے پیدا تھیوݨ وچ تے رات ڈینہہ دے اگو پچھو آوݨ وچ سیانڑے کیتے کئی نشانیاں ہن۔

الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيَامًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰي جُنُوْبِهِمْ

۱۹۲۔ او سیانڑے جیڑھے اللہ سئیں دا ذکر کریندن اٹھیں بہندیں

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾

تے اپنڑے پاسیں تے سُچیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیون تے (تے ول آہدن) اے ساڈے رب تیں کوئی شئے بے فائدہ نئیں بٹائی تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھا ڑے عذاب کنیں بچا۔

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۳۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جینکوں بھاوچ سٹیا تیں اوں کوں ذلیل کر ڈیتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ۚ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۴۔ اے ساڈے رب بے شک اساں بک سٹیدا ڑ والے دے سٹیدکوں سنڑیئے جیرھا ایمان کیتے سٹیدیندا پیا ہا جو اپنڑے رب کوں منو تے اساں من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں کوں بخش ڈے تے ساڈی برائیں کوں مٹا ڈے تے ساکوں نیکیں نال (رلا کے) وفات ڈے

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰي رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۵۔ اے ساڈے رب توں ساکوں ڈے جو تیں ساڈے نال وعدہ کیتا ہا اپنڑے رسولیں دے ذریعہ تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت دے ڈینہہ بے شک توں وعدہ خلافی نوئیں کریندا۔

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّيْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاُوْذُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاُدْخِلَنَّهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۶۔ تے اللہ سئیں انہیں دی دعا کوں قبول کر گدھے بے شک میں کہیں کم کرنڑ والے دے کم کوں ونجیساں نہ بھانویں او جوان ہووے یا تریمت تہاڈا بک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی ءَ تے اپنڑے گھریں وچوں کڈھے گئیں تے میڈے رستے وچ ڈکھ ڈتے گئیں تے انہیں جنگ کیتی تے او مارے گئیں۔ میں ضرور انہیں دیاں برائیاں انہیں کنیں مٹا ڈیساں تے انہیں کوں اینجھی بہشت وچ داخل کریساں جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے اللہ سئیں کنیں ڈاڈھا چنگا بدلہ ءَ۔

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۷۔ جیرھے کافر انہیں دا ملک وچ آزادی نال پھرنڑ تیکوں دوکھا نہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۣ ثُمَّ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۸۔ اے عارضی فائدہ ءَ پچھیں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکانہ ءَ۔

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿۱۹۹﴾

۱۹۹۔ ہا جیرے اپنے رب کنیں ڈردن انہیں واسطے بہشت جیندے وچ نہراں وہندیاں پیا ہوسن تے اے اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے اے اللہ سئیں کنیں مہمانی ء تے اللہ کنیں جو کجھ ہے او نیکیں کیتے چنگا ء۔

وَاِنَّ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ تے بے شک اہل کتاب وچ اینجے وی ہن جیرے آہدن جو اساں اللہ سئیں تے، تے جو تہاڈ ول تھے تے جو انہیں دول تھے اوندے تے ایمان گھن آئے ہیں تے او اللہ سئیں دے اگو عاجزی کریندن تے اللہ سئیں دی آیات کوں تھوڑے مُل تے نئیں وچیندے۔ اے لوکن جنہیں دا بدلہ انہیں دے رب کنیں ہے تے بے شک اللہ سئیں جلدی حساب گھنڑ والا ء۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۟ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۲۰۰﴾ ع ۱۱

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈواؤ تے سرحدیں دی حفاظت کرو تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھیو و۔

سُوْرَةُ النِّسَآءِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّسَبْعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ نساء مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۷۷ آیتاں تے ۲۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ سیئں دے ناں نال شروع کریندا ں جیرھا بن منگے تے بغیر محنت دے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ②

۲۔ اے لوکو! اپݨے رب کنیں ڈرو جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے اوں کنیں اوندا جوڑا پیدا کیتس تے انہیں ڈونہاں کنیں بہوں سارے مرد تے ریمیتں کھنڈا ڈتنسی۔ تے اللہ سیئں دا تقویٰ اختیار کرو تے تساں اوندے ذریعہ ہک ڈوجھے کنیں رشتے داریں دے بارے وچ سوال کریندے ہو۔ تے بے شک اللہ سیئں تہاڈے اتے نگران۔

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰٓى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۠ وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَهُمْ اِلٰٓى اَمْوَالِكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ③

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیوتے چنگے مال کوں گندے مال نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپݨے مال نال رلا کے نہ کھاؤ بے شک اے وڈا گناہ۔

وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِي الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَلَّا تَعُوْلُوْا ۭ ④

۴۔ جے تساں ڈرو جو تساں یتیمیں دے بارے وچ انصاف نہ کر سگسو تے پھیں تساں انہیں ریمیتں نال جیرھیاں تہاکوں پسند ہوون نکاح کر گھنو ڈو ترے چار۔ جے تساں ڈرو جو تساں انصاف نہ کر سگسو دل ہک نال پر نیجو یا اوندے نال جیندے تہاڈے سجے ہتھ مالکن اے گال ایندے زیادہ قریب جو تساں ظالم نہ تھی ونجو۔

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ۭ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْۗـــًٔا مَّرِيْۗـــًٔا ⑤

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق مہر خوشی نال ڈیوتے جے اوتہاکوں حق مہر وچوں خوشی نال کجھ ڈے ڈیون تے تساں اوں کوں مزے نال کھاؤ۔

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاۗءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِيْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ⑥

۶۔ تے تساں انہیں پاگلیں کوں اپݨا مال نہ ڈیو جنہیں دا اللہ سیئں تہاکوں سہارا بݨائے انہیں کوں اوندے وچوں کھواؤ تے پواؤ تے انہیں کوں آکھو چنگی گال۔

وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ
مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ
اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ
وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ فَاِذَا دَفَعْتُمْ
اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝

۷۔ یتیمیں کوں اوتیں ازمیندے رہو جے تیئں اونکاح دی عمر تیں نہ پنچ ونجن تے تساں انہیں وچ سٹمپ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں ڈے ڈیو تے اوں مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او وڈے نہ تھی ونجن تے۔ جیڑھا امیر ہووے او تے اصلو نہ کھے تے جیڑھا غریب ہووے تے او مناسب طریقے نال کجھ کھا گھنے تے جیڑاں انہیں کوں انہیں دا مال ولا ڈیو تے انہیں تے گواہ بنا گھنو۔ تے اللہ سئیں حساب گھنڑ وچ کافی ہے۔

لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۠ وَلِلنِّسَاۗءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا
تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ كَثُرَ ۭ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۝

۸۔ مڑویں کیتے حصہ ہے اوں مال وچوں جیڑھا اوندا پیر ماتے سکے چھوڑ ونجن تے تریمتیں کیتے حصہ ہے جو اوندے پیر ماتے سکیں چھوڑیئے تھوڑا ہووے یا بہوں اے مقرر کیتا ہویا حصہ ہے۔

وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنُ
فَارْزُقُوْهُمْ مِّنْهُ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝

۹۔ تے جے تقسیم دے ویلھے کجھ سکے تے یتیم تے مسکین آونجن تے انہیں کوں وی کجھ ڈے ڈیو تے انہیں کوں چنگی گال آکھو۔

وَلْيَخْشَ الَّذِيْنَ لَوْ تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا
خَافُوْا عَلَيْهِمْ ۠ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝

۱۰۔ تے لوک جیڑھے ڈرن جے او کمزور اولاد اپنڑے بعد چھوڑ ونجن تے انہیں دا کیا بنڑی) او ڈڈ جھے یتیمیں کیتے وی اوویں ڈرن تے او اللہ سئیں کنیں ڈرن تے سدھی گال آکھن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَاْكُلُوْنَ
فِيْ بُطُوْنِهِمْ نَارًا ۭ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيْرًا ۝ ع ۱۲

۱۱۔ تے بے شک او لوک جیڑھے یتیمیں دا مال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپنڑے ڈھڈھیں وچ صرف بھا کھندن تے اوجھا وچ سٹیئے ولیسن۔

يُوْصِيْكُمُ اللّٰهُ فِيْٓ اَوْلَادِكُمْ ۤ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۚ
فَاِنْ كُنَّ نِسَاۗءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ
وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۭ وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ
وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ ۚ
فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ وَّوَرِثَهٗٓ اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ
فَاِنْ كَانَ لَهٗٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ
يُّوْصِيْ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۭ اٰبَاۗؤُكُمْ وَاَبْنَاۗؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ
اَيُّهُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۭ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

۱۲۔ اللہ سئیں تہاکوں تہاڈے پالیں دے بارے وچ وصیت کریندے جو ہک مرد دا حصہ ڈو تریمتیں دے برابر تے جے ڈو کنیں ودھ تریمتیں ہوون تے انہیں کیتے ترکے دا ڈو تر ہا یاں حصہ ہے تے جے ہک ہووے تے اوندا حصہ ادھ تے اوندے پیو ما وچوں ہر ہک واسطے چھیواں حصہ ہے اوندے ترکے وچوں جے اوندی اولاد ہووے تے جے اوندی اولاد نہ ہووے تے اوندا پیو ما وارث ہووے تے اوندی ماد اتریجھا حصہ ہے تے جے اوندے بھیٹ بھرا ہوون تے اوندی ماد اچھیواں حصہ ہے وصیت دے بعد جیڑھی

عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۲﴾

اوں کیتی۔ تے قرض لہاوݨ دے بعد۔ تہاڈے ماپے پڑاڈے تے تہاڈی لولاد تہاکوں نئیں پتہ جو انہیں وچو کون تہاڈے کیتے زیادہ مفید۔ اے اللہ سئیں ولو فرض تے بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہ

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ ۚ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۗ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلٰلَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصٰى بِهَا أَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَارٍّ ۚ وَصِيَّةً مِنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جے تہاڈیاں زالیں مال چھوڑو نجن اوندے وچو تہاڈا ادھ حصہ ہ جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے تے ول تہاڈا چوتھا حصہ ہ جو او چھوڑو نجن وصیت دے بعد جیڑی او کرن تے قرض لہاوݨ دے بعد۔ تے جے تہاڈی اولاد نہ ہووے تے تہاڈے ترکے وچو انہیں دا چوتھا حصہ ہ جے تہاڈی اولاد ہووے تے تہاڈے ترکے وچو انہیں دا اٹھواں حصہ ہ وصیت دے بعد جیڑھی تساں کرو تے قرض لہاوݨ دے بعد تے جے کوئی اینجھا مرد ہووے جیڑھا کلہا ہووے یا تریمت ہووے تے (ماولو) اوندا بھرایا بھین ہووے تے انہیں وچو ہر ہک دا چھیواں حصہ ہ تے جے ایں کنیں ودھ ہوون تے او ترتے بجھے حصے دے شریکن وصیت دے بعد جیڑھی کیتی ویندی ہ یا قرض لہاوݨ دے بعد۔ کہیں کوں نقصان بچاوݨ مقصد نہ ہووے اے اللہ سئیں ولو وصیت تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے ٹھڈھاہ۔

تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يُطِعِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے اللہ سئیں دیاں حداں ہن تے جیڑھا شخص اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریسی او اوں کوں اوں جنت دے وچ داخل کریسی جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے اے بہوں وڈی کامیابی ہ۔

وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا ۖ وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۱۵﴾ ع ۲

۱۵۔ تے جیڑھا اللہ سئیں تے اوندے رسول دی نافرمانی کریسی تے اوندیاں حداں ٹپ ویسی اللہ سئیں اوں کوں بھاہ وچ داخل کریسی تے اوندے کیتے عذاب ذلیل کرݨ والا۔

وَالّٰتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

۱۶۔ تے تہاڈی زالیں وچو جیڑھیاں بے حیائی کرن انہیں تے

عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِي الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيْلًا ﴿۱۶﴾

چار گواہ بٹاؤ اپنے وچوں جے او گواہی ڈے ڈیون۔ تے انہیں کوں گھریں وچ پا بند کر ڈیو او تئیں جو موت انہیں کوں مار ڈیوے یا اللہ سئیں انہیں کیتے کوئی بیا راہ کڈھے۔

وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ جے تہاڈے وچوں ڈو (مرد) اے بے حیائی کرن تے انہیں کوں ڈکھ ڈیو تے جے او ڈو ہیں توبہ کر گھنن تے اپنڈی اصلاح کر گھنن تے انہیں ڈو ہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سئیں توبہ قبول کرنڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ سئیں تے صرف انہیں دی توبہ قبول کریسی جیڑھے جہالت دی وجہ کنیں برا کم کریندن تے دل جلدی توبہ کر گھندن۔ ایہے ہن جنہیں تے اللہ سئیں مہربانی کریسی تے اللہ سئیں بہوں جاݨنڑ والا تے سیانا ہے۔

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّيْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۗ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ انہیں لوکیں دی توبہ قبول نہ تھیسی جیڑھے گناہ کریندن تے جڈاں انہیں وچوں کوئی مرنڑ لگدے تے او آہدے میں ہُݨ توبہ کریندا اں تے نہ انہیں دی جیڑھے نہ منڑ دی حالت وچ مرویندن ایہے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اساں تیار کیتا ہوئے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَآءَ كَرْهًا ۗ وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـًٔا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ اے منڑ والیو تہاڈے کیتے جائز نئیں جو تساں زور نال تریمتیں دے وارث بݨو تے انہیں کوں ایں واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں جو کجھ انہیں کوں ڈتے اوندے وچو کجھ گھن گھنو ہا جے او بے حیائی کرنڑ پیئے ونجن (تے) اویں کرو جیویں اللہ سئیں حکم ڈتے (تے) انہیں نال چنگا سلوک کرو تے جے او تہاکوں ناپسند ہوون تے ممکن جو کہیں شئے کوں تساں ناپسند کرو تے اللہ سئیں اوندے وچ بہوں چنگیاں رکھ ڈیوے۔

وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـًٔا ۗ اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے ڈوجھی ڈال پرݨیجݨ چاہو تے ہک کوں تساں ڈھیر سارا مال ڈتا ہووے تے تساں اوندے وچو کجھ وی نہ گھنو۔ کیا تساں او مال بہتان نال تے کھلے کھلے

گناہ نال گھنڈ چاہندے ءُ۔

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْنَ مِنكُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢١﴾

۲۲۔ تے تساں او مال کیویں گھن سگدے ءُ تساں تے بک ڈوجھے نال مل چکے ءُ تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گھن چکین۔

وَلَا تَنكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُم مِّنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۚ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٢﴾

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو جینہ دے نال تہاڈے پیو ڈاڈے نکاح کیتا ہووے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے بے حیائی ءُ تے کاوڑ لواون والا کم تے گندہ راہ۔

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَن تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٢٣﴾

۲۴۔ حرام کیتیاں گیئن تہاڈے اتے تہاڈیاں میریں تے تہاڈیاں دھیریں تے تہاڈیاں بھیٹیں تے تہاڈیاں بویاں چاچیاں تے تہاڈیاں ماسیاں مامیاں تے بھرادیاں دھیریں تے بھیٹ دیاں دھیریں تے تہاڈیاں او میریں جنہیں تہاکوں کھیر پلائے تے تہاڈیاں او بھیٹیں جنہیں تہاڈے نال کھیر پیتے تے تہاڈیاں سسیں تے تہاڈی زالیں جنہیں نال تساں مباشرت کر چکے ءُ انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہاڈیاں مترایائن، تے جے مباشرت نہ کیتی ہووے تے ول انہیں نال پرنیجن وچ کوئی گناہ نئیں تے تہاڈے سکے پتریں دیاں زالیں (نورھیں) تے ڈو بھیٹیں کوں (نکاح نال) کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سئیں بہوں بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا ءُ۔

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ۭ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۭ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝۲۴

۲۵۔ تے پر نیاں ہویاں تریمتیں سوائے تہاڈیں پانہیں دے۔ اے تہاڈے اتے اللہ سئیں ولو فرض تے ایندے سوا تہاڈے اتے ساریاں تریمتیں نکاح کیتے حلال ہن۔ تاں جو تساں اپنڑے مال نال نیک تریمتیں منگو تے زنا کرنڑ والے نہ بنڑو تے جنہاں تساں انہیں کنیں فائدہ چاؤ اوندی اجرت ڈیو اے فرض۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو حق مہر مقرر کرنڑ دے بعد اوں کوں گھٹاونڑ تے ودھاونڑ تے راضی تھی ونجو۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑ والا تے سیانڑا ہے۔

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۭ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَي الْمُحْصَنٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۭ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۲۵ ع

۲۶۔ تے جینکوں تہاڈے وچ طاقت نہ ہووے جو اوکہیں مومن آزاد تریمتیں نال شادی کرے تے او اپنڑیں پانہیں وچ چیرھی مومن ہووے اوندے نال شادی کرے۔ اللہ سئیں تہاڈے ایمان کوں بہوں جانڈے۔ تہاڈا اِک ڈوجھے نال تعلق۔ تساں انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں کوں انہیں دا مناسب حق مہر ڈیو او پاکباز ہوون تے زنا کار نہ ہوون تے ناں کہیں کوں لکھ سنگی بنڑاونڑ والیاں ہوون۔ تے جیرھے ویلھے اونکاح وچ آونڑ تے او ولا بے حیائی کرن تے انہیں کوں اوں عذاب دی آدھل ملسی جیرھا آزاد تریمتیں کوں ملدے۔ اے حکم اوندے کیتے ہے جیرھا تہاڈے وچ گناہ کنیں ڈردے۔ تہاڈا صبر کرنڑ تہاڈے کیتے چنگا ہے تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۲۶

۲۷۔ اللہ سئیں چاہندے جو تساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے تہاکوں ڈسے تے تہاکوں راہ ڈکھالے تے تہاڈے اتے مہربانی کرے تے اللہ سئیں بہوں جانڑ والا تے سیانڑا ہے۔

وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۡ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ۝۲۷

۲۸۔ تے اللہ سئیں چاہندے جو تہاڈے اتے مہربانی کرے تے اولوک جیرھے گندی خواہشات دے پچھو ٹردن اوہے

چاہندن جو تساں برائی دو ہیوں جھک ونجو۔

يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿٢٨﴾

۲۹۔ تے اللہ سئیں چاہندے جو تساں کنیں بار ہولا کرے تے انسان کمزور پیدا کیتا گئے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۣ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿٢٩﴾

۳۰۔ اے ایمان والو تساں اپنڑے مال آپت وچ ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ سوائے ایندے جو تجارت نال آپت وچ خوشی نال مال حاصل کرو تے اپنڑے آپ کوں نہ قتل کرو بے شک اللہ سئیں تہاڈے اُتے وڈا وڈا رحم کرنڑ والا ہے۔

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿٣٠﴾

۳۱۔ تے جیڑھا شخص ہک ڈوجے (دا مال) زیادتی تے ظلم نال کھادے تے اساں اوں کوں بھاوچ سٹیسوں تے اللہ سئیں کیتے اے گال سوکھی ہے۔

اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَاۗىِٕرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿٣١﴾

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں بچسو جیں کنیں تہاکوں ہٹکیا گئے تے اساں تہاڈے عیب تساں کنیں مٹا ڈلیسوں تے داخل کرلیسوں تہاکوں عزت والے مقام وچ۔

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰي بَعْضٍ ۭ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ۭ وَلِلنِّسَاۗءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۭ وَسْـَٔـلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿٣٢﴾

۳۳۔ اللہ سئیں تہاڈے وچوں جے کہیں کوں کہیں تے فضیلت ڈتی ہے تساں اوندی خواہش نہ کرو۔ مردیں واسطے اوتھوہ جیڑھا انہیں کمائے تے تریمتیں کیتے اوتھوہ جیڑھا انہیں کمائے تے تساں اللہ سئیں کنیں اوندا فضل منگو بے شک اللہ سئیں ہر شئے کوں ہیوں جانڑدے۔

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۭ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿٣٣﴾ ع ۵

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اساں اوندے ترکے دے وارث بنڑائن جیڑھا اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑ ویئے۔ جیندے نال تساں پکا وعدہ کیتی کھڑے ہُو اوں کوں وی حصہ ڈیو۔ بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے نگران۔

اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَي النِّسَاۗءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰي بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۭ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

۳۵۔ مرد تریمتیں تے نگران ایں واسطے جو اللہ سئیں انہیں وچو بعض کوں بعض تے فضیلت ڈتی ہے۔ تے ایں وجہ کنیں وی جو او اپنڑے مال وچو خرچ کریندن نیک تریمتیں تے فرمانبردار ن کنڈ پچھواں شئے وی حفاظت کرنڑ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سئیں حکم

وَاضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿۳۵﴾

ڈُتے۔ تے جینڈی نافرمانی دا تہاکوں ڈر ہووے انہیں کوں نصیحت کرو تے ول انہیں دے بستر انج کر ڈیو تے کُٹو انہیں کوں تے جے او تہاڈی گال من گھنن تے لتاں انہیں دے خلاف کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سئیں بہوں اچی شان والا تے بہوں وڈا ءِ۔

وَاِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَحَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَآ اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جے تہاکوں انہیں ڈر دناہیں دے اختلاف دا ڈر ہووے تے لتاں ہک اوندے خاندان وچوں تے ہک اوندے خاندان وچوں منصف مقرر کرو تے جے او ڈوہیں صلح کراوݨ چاہن تے اللہ سئیں زال پئے کوں صلح کرݨ دی توفیق ڈیسی۔ تے بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے باخبر۔

وَاعْبُدُوا اللّٰهَ وَلَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّبِذِى الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْجَارِ ذِى الْقُرْبٰى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۗ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرًا ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اللہ سئیں دی عبادت کرو تے کہیں شئے کوں اوندا شریک نہ ٹنباؤ تے بیو ماناں چنگا سلوک کرو تے نزدیکی سکیں ناں تے یتیمیں ناں تے مسکینیں ناں تے کولہووے ہمسائے ناں تے پریں دے ہمسائے ناں تے پاسے آلے ساتھی ناں۔ تے جینڈے اتے تہاڈے سجے ہتھ مالک ہن انہیں ناں۔ بے شک اللہ سئیں اوں آدمی کوں پسند نئیں کریندا جیڑھا اکڑی بجڑ تے فخر کرݨ والا ہووے۔

الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَيَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُوْنَ مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیڑھے شوم ہن تے لوکیں کوں کنجوسی دا حکم ڈیندن تے جیڑھا اللہ سئیں اپݨے فضل ناں انہیں کوں ڈتے اوں کوں لکیندن تے اساں کافریں کیتے تیار کیتا ہوئے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

وَالَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۗ وَمَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیڑھے اپݨے مال لوکیں کوں ڈکھاوݨ کیتے خرچ کریندن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں انیندے تے جینڈا شیطان سنگتی ءِ او بہوں برا سنگتی ءِ۔

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ انہیں کوں کیا تھیوے ہا جے او اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آون ہا تے اللہ سئیں جو انہیں کوں ڈتے

اوندے وچو خرچ کرڑ ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں بہوں جانڑ ٹ والا ءِ۔

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَّدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

۴۱۔ بے شک اللہ سئیں کو یلی تلاوی ظلم نئیں کریندا جے نیکی ہوسی تے اوں کوں ودھا ڈیسی تے اپنڑ ولوں اوندکوں وڈا اجر ڈیسی۔

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَّجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے انہیں لوکیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں ہر ٹولے تے ہک گواہ گھن اوسوں تے تیکوں انہیں تے گواہ گھن آوسوں۔

يَوْمَئِذٍ يَّوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْأَرْضُ ۚ وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

۴۳۔ اوں جہاڑے اولوک جیرھے کافر تے رسول دے نافرمان اوچاہسن جو زمین وچ انہیں کوں پورڑ تا ونجے ہا تے اللہ سئیں کنیں اوکوئی گال نہ لکا سگسن۔

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى أَوْ عَلٰى سَفَرٍ أَوْ جَآءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ أَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَآءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

۴۴۔ اے ایمان والو تساں نہ کو لہوو نجو نماز دے جڈاں تساں ہوش وچ نہ ہوو جے تئیں تساں سمجھو نہ جو تساں آہدے پئے ہوُ تے نہ جُنبی ہوو دو سوائے اینڈے جو تساں مسافر ہوو دو جے تئیں تساں دھاں گھنو تے جے تساں بیمار ہوو دو یا سفر تے ہوو دو یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووے یا تساں ستے ہوو دو تریمتیں نال تے تہاکوں پانڑ نہ ملے تے پاک مٹی نال تیمم کر گھنو تے مسح کرو اپنڑ ے منہ دا تے ہتھیں دا۔ بے شک اللہ سئیں معاف کرڑ ن والا تے بخشڑ ن والا ءِ۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُونَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں لوکیں دا جنہیں کوں کتاب دا کجھ حصہ ڈتا گیا ہا تے انہیں گمراہی مل گدھی تے اولے دی چاہندن جو تساں وی سدھے رستے کنیں گمراہ تھی ونجو۔

وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَآئِكُمْ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَلِيًّا ۙ وَّكَفٰى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے اللہ سئیں تہاڈے دشمنیں کوں جانڈے تے اللہ سئیں سنگت دے لحاظ نال کافی ءِ تے مدد کرڑ ن دے لحاظ نال وی کافی ءِ۔

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَّ

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھئین تے اللہ دی گالہیں کوں انہیں دی جنہیں کنیں بدلیندن تے آہدن اساں سنڑ ئے تے نافرمانی

رَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّيْنِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۴۶

کیتی ء تے توں سنڑ تے خدا دیاں گالہیں تیکوں سٹایاں نہ ونجن تے اپنڑی زبانیں کوں مروڑ کے آہدن جو ساڈا خیال کر تے طعنے مریندن دین و چ تے بے شک جے او اے آکھن ہا جو اساں سٹئے تے فرمانبرداری کیتی سے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ تے اے انہیں کیتے چنگا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجہ کنیں انہیں تے لعنت کیتی تے او ایمان نئیں گھن آئے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓى اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ۝۴۷

۴۸۔ اے لوکو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ء تسان ایمان گھن آؤ اوندے اتے جیڑھی اساں تہاڈو لہائی ء تے او اوندی تصدیق کریندی ء جیڑھی تساں کنیں ہائی پئی ایں کنیں پہلے جو اساں وڈے لوکیں کوں مٹا ڈیوں تے اساں انہیں کوں پچھو ہاں کنڈ تیا دلا پٹھوں یا انہیں تے لعنت کروں جیویں اساں چھنڑ چھنڑ والیں تے پھٹی ہائی۔ تے اللہ دی ہرگال پوری تھی کے رہندی ء

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى اِثْمًا عَظِيْمًا ۝۴۸

۴۹۔ بے شک اللہ سئیں نئیں بخشندا جو اوندے نال شرک کیتا ونجے تے اینڈے سوا جینکوں چاہسی بخش ڈیسی۔ تے جیڑھا اللہ نال شرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گناہ کیتے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝۴۹

۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں دا جیڑھے اپنڑے آپ کوں پاک سمجھیندن تے سچ اے ہے جو اللہ سئیں جینکوں چاہندے پاک کریندے تے انہیں تے پنڈ دی گگڑ ملا ظلم دی نہ کیتا ولیسی۔

اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَي اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ اِثْمًا مُّبِيْنًا ۝۵۰

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیویں اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندن تے اے بہوں سارا وڈا گناہ۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَاۗءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ۝۵۱

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جنہیں کوں کتاب دا کجھ حصہ ڈتا گیا ہا تے او بتیں کوں تے شیطان کوں منیندن تے او آہدن انہیں لوکیں دے متعلق جیڑھے نئیں منیندے جو او زیادہ ہدایت تے ہن انہیں لوکیں کنیں جیڑھے مومن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ﴿۵۲﴾

۵۳۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ء تے جیندے تے اللہ سئیں لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ لبھ سگیں۔

اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ﴿۵۳﴾

۵۴۔ کیا انہیں دا بادشاہی وچ حصہ ء اوتے کہیں انسان کوں پنڈی دی گٹھ آلی ادھلی لکیر تلاوی نہ ڈلیں۔

اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰي مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ﴿۵۴﴾

۵۵۔ یا اولوکیں تے حسد کریندن جو انہیں کوں اللہ سئیں اپنڑے فضل نال ڈیتے۔ تے اساں ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سنڈیپ ڈتا۔ تے اساں انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی ڈتی۔

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۭ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ﴿۵۵﴾

۵۶۔ انہیں دچوں کجھ ایجھے ہن جیرھے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کجھ اوکیں رک گئین تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ء

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ۭ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۵۶﴾

۵۷۔ بے شک جیرھے نئیں منیندے ساڈی آیات کوں تے اساں انہیں کوں بھاوچ ضرور سٹیسوں تے جیڑاں چم گل ولین تے اساں بے چم وٹا ڈلیسوں تاں جو او عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ء۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ لَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۡ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اساں انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کریسوں جنت جیندے وچ نہراں وہندیاں ہین۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زالیں ہوسن تے اساں انہیں کوں داخل کریسوں گھاٹی چھاں وچ۔

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا ۙ وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ﴿۵۸﴾

۵۹۔ بے شک اللہ سئیں تہاکوں حکم ڈیندے جو تساں امانتاں انہیں کوں ڈیو جیرھے حقدارن تے جیڑاں تساں لوکیں وچ فیصلہ کرو تے انصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کیڈھی چنگی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے ڈیکھن والا ء۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَ

۶۰۔ اے ایمان والو تساں اللہ سئیں دی اطاعت کرو تے

اُولِي الْاَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ۝۵۹

رسول تے اوں حاکم دی اطاعت کرو جیرھا تہاڈے وچوں ہووے تے جے تہاڈا کہیں گال تے جھیڑا تھی وے تاں فیصلہ لتاں اللہ سئیں تے اوندے رسول دو گھن و نچو جے تساں اللہ تے آخرت دے ڈینہ کوں منیندے ءُ۔ اے گال چنگی تے ایندا بہوں چنگاں انجام۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ۭ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ۝۶۰

۶۱۔ کیا تیکوں پتہ ءِ انہیں لوکیں دا جیرھے اے دعویٰ کریندن جو بے شک اساں ایمان گھن آئے ہیں اوندے اتے جیرھا تیڈو لتھے تے جیرھا تیں کنیں پہلے لہایا گئے اوڈھا چاہندن جو اوشیطان کنیں فیصلہ کراون تے انہیں کوں حکم ڈیتا گئے جو اوندا انکار کرن تے شیطان چاہندے جو انہیں کوں پرلے درجے دا گمراہ بنا ڈیوے۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ۝۶۱

۶۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو آ ڈاوندو جو لہائے اللہ سئیں تے اوندے رسول دو تے توں منافقیں کوں ڈیہدیں جو اوتیں کنیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَاۗءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ ۚ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا وَّتَوْفِيْقًا ۝۶۲

۶۳۔ تے اے کیویں تھیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ءِ انہیں دے اپنڑے ہتھیں دی کمائی دی و جہ نال پچھیں او منافق تیڈو اندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اساں تے صرف ارادہ کیتا ہا چنگے سلوک دا تے صلح دا۔

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۤ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًۢا بَلِيْغًا ۝۶۳

۶۴۔ اے لوکن جو کجھ انہیں دے دلیں و چ اللہ سئیں خوب جاندے توں انہیں کنیں پو لہا تھی و نچ تے انہیں کوں نصیحت کرتے انہیں کوں اینجھی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھیوے۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَاۗءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ۝۶۴

۶۵۔ تے اساں کوئی رسول نئیں پٹھیا سوائے ایندے جو اللہ سئیں دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی و نچے تے بے شک جڈاں انہیں اپنڑی جانیں تے ظلم کیتا ہا تے تیڈو آون ہا تے اللہ کنیں بخشش منگن ہا تے رسول وی انہیں واسطے بخشش منگن ہا تے او اللہ سئیں کوں بہوں مہربان تے رحم کرنڑ والا پاون ہا۔

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے تیڈے رب دی قسم او مومن نہ تھیسن جے تیئں او تیکوں ہراں گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ بناون تے جیہڑا توں فیصلہ کریں اوں کیں دلیں وچ تنگی محسوس نہ کرن تے پورے طور تے من گھنن۔

وَلَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَشَدَّ تَثْبِيْتًا ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں حکم ڈیوں ہا جو اپنڑے آپ کوں قتل کر ویا، اپنڑے گھریں وچوں نکل وڄو تے سوائے تھوڑے لوکیں دے کوئی انہیں وچوں اے کم نہ کریے ہا۔ تے جے او کر گھنن ہا جیہڑی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی تے اے انہیں کیتے چنگا ہا تے پکی گال ہائی۔

وَّاِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں ہوں وڈا بدلہ ڈیوں ہا اپنڑے ولوں

وَّلَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے انہیں کوں سدھا رستہ وی ڈکھاؤں ہا۔

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ فَاُولٰۗىِٕكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَالصِّدِّيْقِيْنَ وَالشُّهَدَاۗءِ وَالصّٰلِحِيْنَ ۚ وَحَسُنَ اُولٰۗىِٕكَ رَفِيْقًا ﴿۷۰﴾

۷۰۔ جیہڑے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کریسن اے انہیں وچ رل ویسن جنہیں تے اللہ سئیں انعام کیتن جیویں نبی تے صدیق تے شہید تے صالح تے اے لوک ہوں چنگے سنگتی بن۔

ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿۷۰﴾ ع

۷۱۔ اے اللہ سئیں دا فضل تے او ہوں جانڑدا والا ہ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿۷۱﴾

۷۲۔ اے ایمان والو اپنڑی حفاظت دے سامان ہر ویلھے تیار رکھو تے تھوڑے تھوڑے تھی کے ٹر ویا سارے کٹھے تھی کے ٹرو

وَاِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تے بے شک تساں وچوں کجھ اینجں جیہڑے کم دے وقت پچھوڑ ہ ویندن جے تہاکوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آہدے جو میڈے تے اللہ دا ہوں وڈا احسان جو میں انہیں نال حاضر نہ ہائی۔

وَلَىِٕنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿۷۳﴾

۷۴۔ جے تہاکوں اللہ سئیں کنیں فضل پہنچے تے او آہدے ہائے جے میں انہیں نال ہوواں ہا تے ہوں وڈی کامیابی ملے ہا تے جیویں انہیں دے تے تہاڈے وچ کوئی دوستی دا تعلق ہائی کائی نہ۔

فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۭ وَمَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ

۷۵۔ انہیں لوکیں کوں اللہ دے رستے وچ جنگ کرنی چاہی دی ہ جیہڑے دنیا دی زندگی کوں چھوڑ کے آخرت کوں مل گدھی کھڑن

يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۷۵﴾

تے جیرھا اللہ دے رستے وچ جنگ کرے تے ماریا ونجے یا ڈاڈھا تھی ونجے تے اساں اوں کوں ضرور وڈا بدلہ ڈیسوں۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَآءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ وَاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۚ وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ﴿۷۶﴾

۷۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گیئے جو تساں نوھے لڑدے اللہ دے رستے وچ انہیں دی خاطر جیرھے مردیں تے عوریں وچوں کمزوراں تے بال جیرھے آہدن اے ساڈے رب ساکوں ایں ظالم وستی وچوں کڈھ جیندے رہنڑ والے ظالمن۔ تے اپنڑے ولو ساڈا کوئی سنگتی بنڑا تے اپنڑے ولو ساڈا کوئی امدادی بنڑا۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿۷۷﴾ ع

۷۷۔ جیرھے مومن ہوتے اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن تے جیرھے کافر اوشیطان دے رستے وچ جنگ کریندن ایں واسطے تساں جنگ کرو شیطان دے دوستیں ناں بے شک شیطان دی تدبیر کمزور۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۗ وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿۷۸﴾

۷۸۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں لوکیں دا جنہیں کوں آکھیا گیا ہا جو تساں اپنڑے ہتھیں کوں روکو تے نماز ٹھیک کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچوں ہک ٹولہ لوکیں کنیں ایویں ڈرناں پیئے گئے جیویں اللہ کنیں ڈرنڑ ہے یا اوں کنیں وی زیادہ۔ تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے تیں جنگ کیوں فرض کیتی ہے تے کیوں نہ تیں ساکوں تھوڑی مہلت ڈتی توں آکھ ڈے جو دنیا دا فائدہ تھوڑا ہے تے آخرت چنگی ہے اوندے واسطے جیرھا تقویٰ اختیار کرے۔ تے تہاڈے تے پنڈدی بگڑ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیتا ولیسی۔

اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تساں جھتاں ہو سو تہاکوں موت آپکڑ لیسی بھانویں تساں مضبوط قلعیں وچ وی کیوں نہ ہوو۔ جے انہیں کوں کوئی چنگائی پہنچے تے آہدن جو اے اللہ ولوں ہے تے جے انہیں کوں کوئی برائی پہنچے تے آہدن جو اے تیڈے ولوں ہے۔ توں آکھ سب شئے اللہ کنیں ہے۔ ایں قوم کوں کیا تھی

گئے جو گال سمجھ دے کو لہو وی نئیں ویندے ۔

مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ۘ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ ۭ وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ۝۷۹

۸۰ ۔ جو تیکوں چنگائی پہنچے او اللہ کنیں سے تے جیرھی تکلیف پہنچے او تیڈے اپنڑے ولوءِ ۔ اساں تیکوں لوکیں واسطے رسول بنا کے پھٹئے سے تے اللہ کافی گواہ ۔

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ ۚ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۝۸۰

۸۱ ۔ جیرھا رسول دی اطاعت کریسی اوں اللہ دی اطاعت کیتی تے جیرھا کنڈ پھیر گھنسی اساں تیکوں انہیں تے نگران بنا کے نہیں پھٹیا

وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ ۡ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ ۭ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ ۚ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝۸۱

۸۲ ۔ او آہدن ساڈا کم تے اطاعت تے جڈاں او تیں کنیں باہر نکلدن ہک ٹولہ انہیں وچ رات گذریندے اوندے خلاف جو توں آہدیں اللہ سئیں لکھدا ویندے جو اوہ رات کوں تیڈے خلاف سوچیندن ۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کر تے اللہ کافی کارساز ۔

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۭ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ۝۸۲

۸۳ ۔ کیا او لوک قرآن تے غور نئیں کریندے جے اے اللہ دے سوا کہیں بے کنیں ہوندا تے او اوندے وچ بہوں سارا اختلاف پاوندا ہا ۔

وَاِذَا جَاۗءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ ۭ وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَاِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ ۭ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۸۳

۸۴ ۔ تے جڈاں انہیں کنیں امن یا خوف دی گال اندی ءِ او اونکوں مشہور کر ڈیندن ۔ جے او اوں گال کوں اپنڑے رسول یا اپنڑے حاکم دو گھن ونجن ہا تے انہیں وچو سیانڑے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھنن ہا ۔ تے جے تہاڈے تے اللہ دا فضل نہ ہووے ہا تے اوندی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکیں دے تساں شیطان دے پچھو ٹر لیو وو ہا ۔

فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ۝۸۴

۸۵ ۔ توں اللہ دے رستے وچ جنگ کر تیکوں اپنڑے سوا کہیں دا ذمہ وار نہ بنایا ویسی ۔ تے توں مومنیں کوں ابھار اتیار کر تھی سگدے جو اللہ سئیں کافریں دی جنگ کوں روک ڈیوے تے اللہ سئیں دی جنگ سخت تے اوندا عذاب دی بہوں سخت ۔

مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿۸۵﴾

۸۶۔ جیرھا شخص چنگی سفارش کرے اوندے کیتے اوندے وچو اوندا حصہ ءِ۔ تے جیرھا شخص بری سفارش کرے اوندے واسطے وی اوندا حصہ ءِ تے اللہ سئیں ہر شئے دا نگران۔

وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ﴿۸۶﴾ ع

۸۷۔ تے جڈاں تہاکوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کنیں چنگی دعا ڈیو یا اوہا دعا ڈیو بے شک اللہ سئیں ہر شئے دا حساب گھنڈ والا ءِ۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۗ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ﴿۸۷﴾ ع ۸

۸۸۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں اوتہاکوں قیامت دے ڈینہہ تک ضرور جمع کریندا ولیس تے ایندے وچ کوئی شک نئیں تے اللہ سئیں کنیں زیادہ سچی گال کون آکھ سگدے۔

فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا ۗ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں منافقیں دے متعلق ڈو ٹولے تھی گئے ءُ تے اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے کیں دی وجہ نال منہ بھر ٹے سٹ گھتے ءِ۔ کیا تساں چاہندے ءُ جو اللہ سئیں جیکوں گمراہ کیتے اوں کوں سدھے رستے تے گھن آؤ۔ تے جینکوں اللہ سئیں گمراہ کرے تے اوندے واسطے توں اصلو کوئی رستہ نہ پئیس۔

وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۗ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۸۹﴾

۹۰۔ او چاہندن جو جیویں او کافر بنڑ گیئن تساں وی اویں کافر بنڑ و نجو تے کہو جیہیں تھی و نجو تساں انہیں وچو کہیں کوں سنگی نہ بناؤ جے تئیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے اوپھر و نجن تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی او لبھن۔ تے انہیں وچو کہیں کوں سنگی تے امدادی نہ بناؤ۔

اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ اَوْ جَآءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿۹۰﴾

۹۱۔ انہیں لوکیں دے سوا جیرھے اینجھی قوم وچ ہوون جو تہاڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا اوآون تہاڈو انہیں دے سینے تہاڈے نال تے اپنڑی قوم نال بھڑنڑ کنیں بدھے ہوئے ہوون۔ تے جے اللہ سئیں چاہندا تے او انہیں کوں تہاڈے تے غالب کر ڈیوے ہا تے او تہاڈے نال بھڑن ہا۔ تے

جے اوتساں کنیں پولیے تھی ونجن تے تہاڈے نال جنگ نہ کرن تے تہاڈے نال صلح کرنڑ چاہن تے دل اللہ سئیں انہیں دے خلاف تہاڈے واسطے جنگ دا کوئی رستہ نہئیں چھوڑیا۔

سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا قَوْمَهُمْ ۭ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ ۭ وَاُولٰۗىِٕكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ۝۹۱

۹۲۔ تے کجھ ہے لوکیں کوں وی تساں ملسو جیرھے چاہندن جو تہاڈے نال تے اپنڑ قوم نال امن نال رہون۔ جیڈاں وی او فتنے دو ولائے گیئن انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرنڑے سٹیا گئے۔ تے جے اوتساں کنیں پولیے تے پریں تھی ونجن۔ تے صلح وی نہ کرن تے اوا پنڑے ہتھیں کوں وی نہ روکن تے پچھیں تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی تہاکوں او ملن۔ ایے او لوکن جو اساں تہاڈے واسطے انہیں دے خلاف واضح دلیل ڈے ڈتی ہ۔

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَــــًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَــــًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۭ فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۭ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۡ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۝۹۲

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نئیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے سوائے غلطی دے تے جیرھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا ڈیوے سوائے ایندے جو او صدقے دے طور تے چھوڑ ڈیون۔ تے جے او اینجی قوم دا ہووے جیرھی تہاڈی دشمن تے او مقتول مومن ہووے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرنڑ (کافی ہ) تے جے او اوں قوم دو چو ہووے جو تہاڈے تے اوندے درمیان معاہدہ ہووے تے او اوندے وارثیں کوں خون بہا ڈیو لے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے ایندی طاقت نہ ہووے تے او ڈو مہینے مسلسل روزے رکھے ایے اللہ دی طرفوں رحمت تے اللہ سئیں ہوں جانڑنڑ والا تے ہوں سیانا ہ۔

وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗؤُهٗ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں جانڑ بجھ کے قتل کرے تے اوندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسی تے

عَظِيمًا ﴿۹۴﴾

اوندے لئے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندے واسطے وڈا عذاب تیار۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ۭ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۹۴﴾

۹۵۔ اے ایمان والو جڈاں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کردے پوری ڈیکھ بھال کرگھنو تے جیرھا تہاکوں سلام کرنے اوں کوں اے نہ آکھو جو توں مومن نوہیں۔ تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہندے ءُ تے اللہ سئیں کنیں بہوں غنیمتاں ہن۔ تے تساں پہلے وی ایویں ہاوے۔ اللہ سئیں تہاڈے اتے احسان کیتے تے تساں ڈیکھو بھالو۔ بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ءُ چاندے۔

لَا يَسْتَوِي الْقٰعِدُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ۭ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۭ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۹۵﴾

۹۶۔ مومنیں وچوں جیرھے کہیں تکلیف دے بغیر بہہ رہن تے جیرھے اللہ سئیں دے رستے وچ جہاد کرݨ والے اپݨے مالیں نال تے جانیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت ڈتی اللہ سئیں بہہ ݨڑاں والیں تے اپݨے مال تے جانیں نال جہاد کرݨ والیں کوں۔ اللہ سئیں ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سیں بہہ ݨڑاں والیں تے جہاد کرݨ والیں کوں وڈے اجر نال فضیلت ڈتی ءُ

دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۹۶﴾ ع

۹۷۔ اے اللہ سئیں کنیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ۭ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۭ قَالُوْٓا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوْا فِيْهَا ۭ فَاُولٰۗىِٕكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ﴿۹۷﴾

۹۸۔ بے شک اولوک جنہیں کوں فرشتے اینجے حال وچ مارن جو او اپݨے جانیں تے ظلم کرݨ والے ہن او فرشتے انہیں کوں آکھن تساں کیرھی مصیبت وچ ہاوے او آکھسن جو اساں اپݨے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہا سے فرشتے آکھسن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ ہائی تساں کتھائیں ہجرت کرو نجو ہا اے اولوکن جنہیں دا ٹھکاݨہ جہنم تے او بہوں بری جاء۔

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاۗءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ﴿۹۸﴾

۹۹۔ سوائے انہیں کمزوریں دے جوانیں تے زمیتیں تے بالیں وچوں جیرھے کہیں حیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

کوں کوئی بی راہ نظر وی ہائی۔

فَأُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ أَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ اے تھی سگدے جو اللہ سئیں انہیں کوں معاف کر ڈیوے اللہ سئیں بہوں معاف کرݨ والا تے بخشݨ والا ہ۔

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرٰغَمًا كَثِيرًا وَّسَعَةً ۚ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا إِلَى اللّٰهِ وَرَسُولِهٖ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾ ع ۱۴

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کریسی اوزمین وچ بہوں ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے جیرھا شخص اپݨے گھر کنیں اللہ تے اوندے رسول دو ہجرت کرکے نکلسی تے اوں کوں ول موت آوݨے اوندا اجر اللہ دے ذمے تھی گیا۔ اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلٰوةِ ۖ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَّفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ إِنَّ الْكٰفِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین وچ سفر کرو تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں ڈرو جو کافر تہاکوں ڈکھ ڈیسن بے شک کافر تہاڈے کھلے دشمن۔

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ۖ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَّرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ أُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّنْ مَّطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ أَعَدَّ لِلْكٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہوویں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا انہیں وچوں اک ٹولہ تیڈے نال کھڑا تھیوے تے ہتھیار وی چئی کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہاڈے پچھوں حفاظت کیتے اکھڑے تھی ونجن تے ول آوے۔ ڈوجھا ٹولہ جیں نماز نئیں پڑھی تے تیڈے نال نماز پڑھے اودی اپݨے ہتھیار تے حفاظتی سامان چئی کھڑے رہون تے اولوک جیرھے کافرن او چاہندن جو تساں غافل تھی ونجو۔ اپݨے ہتھیاریں تے اپݨے سامانیں کنیں تے او اچنڑ گھت تہاڈے اتے حملہ کر ڈیون۔ جے تہاکوں مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپݨے ہتھیار رکھو چا۔ تے اپݨی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سئیں کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کر چھوڑیئے۔

فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَّقُعُودًا وَّعَلٰى جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ ۚ إِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتٰبًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنو تے تساں اللہ سئیں کوں کھڑے تھی کے بہہ کے تے پاسے دے بھر یاد کرو۔ تے جڈاں تہاکوں تسلی تھی ونجے تے نماز کوں ٹھہا کے پڑھو

بے شک نماز مومنیں دے اتے وقت تے پڑھنڑ فرض کیتی گئی۔

وَلَا تَهِنُوْا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۭ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ۱۰۴

۱۰۵۔ تساں دشمن قوم کوں لبھنڑ وچ ڈھلے نہ تھیوو جے تہاکوں تکلیف تھیندی ءِ تے انہیں کوں وی تکلیف تھیندی ءِ جیویں تہاکوں تکلیف تھیندی ءِ تے تساں اللہ کنیں او امید رکھدے ءُ جیرھی اونیں رکھیندے۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨنڑ والا تے بہوں سیاݨا ءِ۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۭ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَاۗىِٕنِيْنَ خَصِيْمًا ۱۰۵

۱۰۶۔ بے شک اساں تہاڈو سچی کتاب لہائی ءِ تاں جو توں لوکیں وچ فیصلہ کریں جو اللہ تکوں ڈکھائے۔ تے توں خیانت کرݨ والیں دلوں جھیڑا کرݨ والا نہ ہڑ۔

وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۱۰۶

۱۰۷۔ تے اللہ کنیں بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءِ۔

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِــيْمًا ۱۰۷

۱۰۸۔ توں انہیں لوکیں دی طرفوں نہ بھڑ جیرھے اپݨے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سئیں پسند نئیں کریندا جیرھا بہوں خیانت کرݨ والا تے بہوں گناہ گار ہے۔

يَّسْتَخْفُوْنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ مِنَ اللّٰهِ وَهُوَ مَعَهُمْ اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ۱۰۸

۱۰۹۔ او لوکیں کنیں تے لکدن تے اللہ سئیں کنیں نئیں لک سگدے۔ اللہ سئیں انہیں دے نال ہوندے جیرھے ویلھے او رات کوں مشورے کرݨ وچ گزریندن جینکوں اللہ سئیں پسند نئیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں انہیں کوں ولہیٹݨ والا ءِ۔

هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ جٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۣ فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُوْنُ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ۱۰۹

۱۱۰۔ سنڑو تساں او ھے ہوتے جیرھے انہیں دی طرفوں دنیا وی زندگی وچ جھیڑا کریندے ءُ۔ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سئیں نال کوں جھیڑا کریسی یا انہیں دی کون حفاظت کرݨ والا ہوسی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْۗءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۱۱۰

۱۱۱۔ تے جیرھا شخص برائی کریندے یا اپݨے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سئیں کنیں معافی منگ گھندے او اللہ سئیں

کوں بہوں بخشن والا تے مہربان پیسی۔

وَمَنْ يَّكْسِبْ اِثْمًا فَاِنَّمَا يَكْسِبُهٗ عَلٰى نَفْسِهٖ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١١١﴾

۱۱۲۔ تے جیرھا شخص گناہ کریندے اوندی سزا اونکوں آپ کوں ہلسی تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨاہ۔

وَمَنْ يَّكْسِبْ خَطِيْۗـــَٔةً اَوْ اِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهٖ بَرِيْۗـــًٔـا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿١١٢﴾ ع

۱۱۳۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے ول اوندا الزام کہیں بے قصور تے لاڈیوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لا گدھے۔

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهٗ لَهَمَّتْ طَّاۗىِٕفَةٌ مِّنْهُمْ اَنْ يُّضِلُّوْكَ ۭ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَضُرُّوْنَكَ مِنْ شَيْءٍ ۭ وَاَنْزَلَ اللّٰهُ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۭ وَكَانَ فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكَ عَظِيْمًا ﴿١١٣﴾ الثلثم

۱۱۴۔ تے جے اللہ دا فضل تے اوندی رحمت تیڈے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوں ٹولہ تیکوں ہلاک کرݨ دا پکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپݨے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نئیں کر سگدے تے نہ تیڈا کجھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سئیں تیڈے اتے کتاب تے حکمت لہائی ہ تے تیکوں سکھائے سی جو توں نہ جاݨدا ہانویں تے تیڈے اتے اللہ سئیں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

لَا خَيْرَ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنْ نَّجْوٰىهُمْ اِلَّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوْفٍ اَوْ اِصْلَاحٍۢ بَيْنَ النَّاسِ ۭ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١١٤﴾

۱۱۵۔ انہیں دے ݨک کے صلاحیں کرݨ وچ کوئی زیادہ چنگائی کاہ نئیں سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلاح ڈیوے یا چنگے کم دی یا لوکیں وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا وی اللہ دی رضا کیتے کریسی اساں اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈیسوں۔

وَمَنْ يُّشَاقِقِ الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدٰى وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيْلِ الْمُؤْمِنِيْنَ نُوَلِّهٖ مَا تَوَلّٰى وَنُصْلِهٖ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ﴿١١٥﴾ ع ١٤

۱۱۶۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر تھیوݨ دے بعد رسول نال جھیڑا کریسی تے مومنیں دے سوا بے رستے تے ٹریسی اساں اوں کوں اڈاہیں پھیر ڈیسوں جنتے او پھریسی تے ولا اوں کوں دوزخ وچ سٹیسوں تے اے بہوں گندا ٹھکاݨہ ہ۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿١١٦﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سئیں شرک کوں نئیں بخشیندا تے ایندے سوا جیندے چاہسی بے گناہ بخش ڈیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کریندے او ڈاڈھا گمراہ۔

اِنْ يَّدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اِنٰثًا ۚ وَاِنْ يَّدْعُوْنَ اِلَّا شَيْطٰنًا مَّرِيْدًا ﴿١١٧﴾

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سڈیندن (خدا بݨیندن)

لَعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی ءِ تے اوں آکھئے میں تیڈے بندیں وچوں ہک حصہ ضرور پکڑلیساں۔

وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گمراہ کریساں تے انہیں کوں امیداں ڈولیساں تے انہیں کوں حکم ڈیساں او جانوریں دے کن کپیسن تے انہیں کوں حکم ڈیساں تے او اللہ دی خلقت کوں بدل ڈیسن۔ تے جیڑھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سنگبتی بݨیندے او بہوں گھاٹے وچ۔

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ؕ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے ڈیندے تے امیداں بدھیندے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سوا کوئی وعدہ نئیں کریندا۔

اُولٰٓئِكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ اے لوکن جنہیں دا ٹکانہ دوزخ تے اوں کنیں بھج نئیں سگدے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ تے جیڑھے لوک ایمان گھن آئے تے نیک اعمال کیتے اساں انہیں کوں ضرور ایجھے باغیں وچ داخل کریسوں جنہیں وچ نہراں وہندین او انہیں وچ ہمیشہ رہسن۔ اللہ دا وعدہ سچا ءِ۔ اللہ کنیں زیادہ سچی گال کیندی تھی سگدی ءِ۔

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَهْلِ الْكِتٰبِ ؕ مَنْ يَّعْمَلْ سُوْٓءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ نہ تہاڈی خواہشیں تے نہ اہلِ کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیسی جیڑھا برائی کریسی اوندا بدلہ ڈیتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پیسن تے نہ امدادی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ جیڑھا نیک اعمال کریسی او جوان ہوے یا تریمت تے ہون مومن او بہشت وچ داخل تھیسن تے انہیں تے پنڈ دی گٹھلڑ دے چیر تلاوی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ اوں کنیں زیادہ چنگا دین کیندا ءِ جیں چنگا کم کیتے تے اپݨے آپ کوں اللہ دے سپرد کر ڈیتے تے ابراہیم جیڑھا ہک خدا کوں مندا ہا اوندے دین دے پچھے چلدن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بݨا گدھا ہا۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا ﴿۱۲۶﴾

۱۲۷۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔ اللہ سئیں ہر چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

ع ۱۵

وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَاۗءِ ۭ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِيْ يَتٰمَى النِّسَاۗءِ الّٰتِيْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰى بِالْقِسْطِ ۭ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ﴿۱۲۷﴾

۱۲۸۔ تریمتیں دے بارے وچ لوک تیں کنیں پچھدن توں آکھ اللہ سئیں انہیں دے بارے وچ تہاکوں اجازت ڈے چکئے تے کتاب وچ تہاکوں پڑھ کے سنایا گئے انہیں یتیم تریمتیں دے بارے وچ جنہیں کوں تساں نوتے ڈیندے انہیں دے مقرر تھئے ہوئے حق۔ تے تساں چاہندے ءُ جو انہیں نال نکاح کرو۔ تے بالیں وچوجیہڑے کمزور ن رلے وی حکم ہا، جو تساں یتیمیں نال انصاف کرو۔ جو تساں چنگائی کریسو بے شک اللہ سئیں اوں کوں ڈاڈھا جاندے۔

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۭ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۭ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ۭ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۲۸﴾

۱۲۹۔ جے کہیں زال کوں اپنے پیئے کنیں بدسلوکی دا ڈر ہوے تے بے پرواہی دا تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی گناہ نئیں جو او صلح کر گھنن تے صلح چنگی ءِ۔ دلیں وچ شومائی پیدا کر ڈاتی گئی ءِ جے تساں چنگائی کم کرو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ جو تساں کریندے ءُ اوں کنیں باخبر۔

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاۗءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۭ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۲۹﴾

۱۳۰۔ تے تساں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف نوہے کر سگدے تساں جتی وی کوشش کرو۔ تساں ہک دو اصلو نہ جھک و نجو تے ہی کوں ادھو وچ لٹکا کھڑاؤ جے تساں آپت وچ صلح کر گھنو تے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہوں بخشڑ والا تے مہربان۔

وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ جے او ڈوہیں انجوانج تھی ونجن تے اللہ سئیں ہر کہیں کوں فراخی ڈے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں وسعت ڈیونڑ والا ہے۔ بہوں سیانا ہے۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

۱۳۲۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔ تہاڈے کنیں پہلے جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تے تہاکوں وی تاکیدی حکم ڈتا ہا جو اللہ کنیں ڈرو۔ نئے جے انکار کریسو تے بے شک جو

وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿۱۳۱﴾

کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ سئیں داء۔ تے اللہ سئیں بے نیاز تے تعریف کیتا گئے۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ داء تے اللہ سئیں کافی کارساز۔

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے او چاہے تے تہاکوں وںجا ڈیوے تے نہیں کوں گھن آوے تے اللہ سئیں ایندے اتے قادر۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ﴿۱۳۴﴾ ع ۱۹

۱۳۴۔ جیرھا شخص دنیا دا بدلہ چاہندے تے اللہ دے کولہو دنیا دا ثواب وی ہے تے آخرت دا وی ہء۔ اللہ سئیں بہوں سنڑن والا ہء تے ڈیکھن والا ہء۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاۗءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓي اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۣ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ اے ایمان والو تساں انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیتے گواہ بنو نجو بھانویں او گواہی تہاڈے اپنڑے یا ماپیو یا سکیں دے خلاف ہوسے۔ جے او امیر ہوسے یا غریب۔ اللہ سئیں انہیں ڈونہاں دا زیادہ خیر خواہ۔ تے تساں کہیں خواہش دی پیروی نہ کرو جو تساں انصاف کرو۔ جے تساں لکیسو یا کنڈ کرلیسو تے بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہُ باخبر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰي رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷۔ اے مومنو! تساں ایمان گھن آؤ اللہ تے اللہ دے رسول تے اوں کتاب تے جیرھی اوں اپنڑے رسول تے لہائی ہء تے اوں کتاب تے جیرھی ایں کنیں پہلے لہائی گئی ہائی۔ جیرھا انکار کریندے اللہ دا تے فرشتیں دا تے اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے ڈینہہ دا تے او پرلے درجے دی گمراہی وچ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گھن آئے تے وں انکار کرڈتے وں ایمان گھن آئے تے وں انکار کرڈیا تے وں انکار وچ ودھ گئے اللہ انہیں کوں اصلو معاف نہ کریسی تے نہ انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھلیسی۔

بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمَۨا ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ توں منافقیں کوں اے خبر سنڑا ڈے جو بے شک

انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ﴿۱۳۹﴾

۱۳۹۔ جیڑھے لوک کافریں کوں سنگتی بݨیندن مومنیں کوں چھوڑ کے۔ کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت ساری اللہ دے ہتھ وچ۔

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِىْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖۤ ۚ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكٰفِرِيْنَ فِىْ جَهَنَّمَ جَمِيْعَا ﴿۱۴۰﴾

۱۴۰۔ کتاب وچ تہاڈے اتے اے حکم لہلائے سی جو تساں جڈاں سݨو جو اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تیئں او بی گال شروع کر ڈیون۔ نہ تے تساں وی اویں تھی ویسو۔ بے شک اللہ سئیں منافقیں تے کافریں کوں دوزخ وچ کٹھا کریسی۔

الَّذِيْنَ يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْۤا اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۖ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ ۙ قَالُوْۤا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿۱۴۱﴾ ع ۲۰ ۱۴

۱۴۱۔ جیڑھے تہاڈی تباہی دا انتظار پئے کریندن جے تہاکوں اللہ دلو فتح ملے تے او آہدن کیا اساں تہاڈے نال نہ ہا سے تے جے کافریں دے حصے وچ فتح آوے تے آہدن اساں تہاڈے اتے غالب نہ آ گئے ہا سے تے تہاکوں اساں مومنیں کنیں بچائے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہہ تہاڈے درمیان فیصلہ کریسی تے اللہ سئیں کافریں کوں مومنیں تے اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَاِذَا قَامُوْۤا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۴۲﴾

۱۴۲۔ بے شک منافق اللہ سئیں کوں دھوکا ڈیوݨ چاہندن تے اُنہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے تھیندن نماز کیتے تے سست نال کھڑے تھیندن تے اولوکیں کوں ڈکھلیندن تے اللہ سئیں کوں تھوڑا یاد کریندن۔

مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَاۤ اِلٰى هٰۤؤُلَآءِ وَلَاۤ اِلٰى هٰۤؤُلَآءِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ او ڈُپ ڈُپ وچ رہندن نہ اِنہیں دو نہ اُنہیں دو تے جینکوں اللہ سئیں ہلاک کرے توں اوندے بچݨ دا کوئی رستہ نہ پیسیں۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سنگتی نہ بݨاؤ مومنیں کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپݨے خلاف کھلی کھلی دلیل ڈیندے ءو۔

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿١٤٥﴾

١٤٦۔ بے شک منافق جہنم دی شوہ وچ ہوسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پیئیں۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاَصْلَحُوْا وَاعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَاَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٦﴾

١٤٧۔ سوائے اوندے جیرھا توبہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سئیں نال چمبڑیا رہ وچے تے اپنے دین کوں اللہ کیتے خالص کر گھنے لے لوک مومنیں وچ شامل ہن تے اللہ سئیں مومنیں کوں ضرور وڈا اجر ڈیسی۔

مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَاٰمَنْتُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٧﴾

١٤٨۔ جے تساں شکر کرو تے ایمان گھن آؤ تے اللہ تہاکوں عذاب ڈے کے کیا کریسی تے اللہ سئیں بہوں قدر کرݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْۗءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾

١٤٩۔ اللہ سئیں بُری گال دے ظاہر کرݨ کوں پسند نئیں کریندا۔ ہا جیندے اتے ظلم کیتا گیا ہووے۔ تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْۗءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٤٩﴾

١٥٠۔ جے تساں کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاؤ یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سئیں بہوں معاف کرݨ والا تے بہوں قدرت والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١٥٠﴾

١٥١۔ بے شک جیرھے لوک اللہ تے اوندے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکھیڑا کرن تے او آہدن جو اساں کجھ کوں منیندے ہیں تے کجھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾

١٥٢۔ ایہے لوک پکے کافر ہن تے اساں کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ ع

١٥٣۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں کوں منیندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نئیں کریندے ایہے لوکن جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ ضرور ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾

١٥٤۔ تیں کنیں پچھدن اہل کتاب جو توں انہیں تے آسمان کنیں کتاب لہا (اے وی کجھ نئیں ا موسیٰ کنیں تے ایں کنیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں اللہ ڈکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجہ کنیں انہیں کوں ہلاک کرن والے عذاب پکڑ گدھا۔ ول انہیں گا بے کوں (معبود) بنا گدھا ایندے بعد جو انہیں کنیں کھلے کھلے نشان آ چکئے ہن پچھیں اساں انہیں کوں معاف کر ڈتا تے اساں موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈتا۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِى السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٥﴾

١٥٥۔ تے اساں انہیں کنیں پکا وعدہ گھندیں ویلے طور پہاڑ کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں ایں دروازے وچ آکھڑ منیندے ہوئیں پہہ ونجو تے اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کنیں نہ ودھو چھوٹ چھوٹ دے معاملے وچ تے اساں انہیں کنیں پکا وعدہ گھن گدھا ہا۔

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ۭ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿١٥٦﴾

١٥٦۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑن دی وجہ نال تے اللہ دی آیات دا انکار کرن تے نبیں کوں ناحق قتل کرن تے اے آکھن دی وجہ نال جو ساڈے ولیں تے پردن۔ سچی گال اے ہے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجہ کنیں انہیں تے مہر لاڈتی ہ تے او ہن ایمان نہ انیسن۔

وَّبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰي مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيْمًا ﴿١٥٧﴾

١٥٧۔ تے انہیں دے کفر دی وجہ کنیں تے انہیں دا حضرت مریم تے وڈا بہتان لاون دی وجہ کنیں تے

وَّقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَبُوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ ۭ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ يَقِيْنًا ﴿١٥٨﴾

١٥٨۔ انہیں دا اے آکھن جو بے شک اساں مسیح عیسیٰ ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر ڈتے تے نہ انہیں اوں کوں قتل کیتے تے نہ پھاسی تے ماریئے نیں تے او انہیں وا سطے الویں تھی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کوں کوئی علم نئیں ۔ ہا او وہم دے پچھو ٹردے پئین انہیں اوں کوں قتل یقیناً نئیں کیتا۔

بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ سچ اے ہے جو اللہ سئیں اونکوں اپنڑے حضور بہوں عزت ڈتی ءِ تے اللہ سئیں بہوں غالب تے بہوں سیانڑا ءِ۔

وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ تے اہل کتاب وچ کوئی نئیں جو اپنڑی موت کنیں پہلے ایں واقعے کوں نہ مینڈا ہووے تے قیامت دے ڈینہہ او انہیں دے خلاف گواہ ہوسی۔

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ انہیں لوکیں دے ظلم دی وجہ کنیں جیرھے یہودی ہن اساں انہیں تے او پاک چیزاں دی حرام کر ڈتن جیرھیاں انہیں تے حلال ہن۔ تے ایندی وجہ انہیں دا بہوں ساریں کوں اللہ دی راہ کنیں روکنڑ دی ہا۔

وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ؕ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ تے انہیں اسود گھنڑ دی جیڑاں انہیں کوں ایں کنیں روکیا گیا ہا تے انہیں دا ناحق لوکیں دا مال کھاونڑ دی وجہ کنیں اے سزا ملی ءِ تے اساں انہیں وچ کافریں کیتے ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب تیار کیتے۔

لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۱۶۲﴾ ع ۲۲ ۴

۱۶۳۔ تے جیرھے لوک انہیں وچ علم وچ پکن تے مومن جیرھے ایمان اینڑن اوندتے جیرھا تیڈو لہایا گئے تے جو تئیں لنیں پہلے لہایا گئے تے نمازیں کوں ٹھہا کے پڑھدن تے زکاۃ ڈیونڑ والن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آونڑ والن۔ انہیں لوکیں کوں اساں ضرور وڈا بدلہ ڈیسوں۔

اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ

۱۶۴۔ بے شک اساں تیڈو وحی کیتی ءِ جیویں اساں نوح دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نبیں نبیں دو اساں وحی کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے یعقوب دو تے اندی اولاد دو تے عیسیٰ تے ایوب تے

زَبُوْرًا ﴿۱۶۳﴾

یونس تے ہارون تے سلیمان دوتے اساں داؤد کوں زبور ڈتی ہائی۔

وَ رُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَ رُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ؕ وَ كَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵۔ تے کجھ رسولن جیندا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں ڈس چکے ہیں تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اساں تیڈے اتے نئیں کیتا تے اللہ سئیں موسیٰ نال چنگی طراں گالہیں کیتن۔

رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ ۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ؕ وَ كَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۱۶۵﴾

۱۶۶۔ تے کجھ رسول خوشخبری ڈیون والے تے کجھ ڈراوٹ والے ہن تاں جو رسولیں دے آوٹ دے بعد لوکیں دا اللہ تے کوئی اعتراض نہ رہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ہے۔

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَاۤ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ وَ الْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ؕ وَ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿۱۶۶﴾

۱۶۷۔ تے اللہ سئیں گواہی ڈیندے جو اونکوں اللہ سئیں اپنے علم نال لہائے جو تیڈے اتے لہایا گئے تے فرشتے وی گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریہہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ صَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿۱۶۷﴾

۱۶۸۔ بے شک جنہیں لوکیں انکار کیتے تے اللہ دے رستے کنیں روکیندن او بہوں وڈی گمراہی وچ پئے گئن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَ ظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَ لَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿۱۶۸﴾

۱۶۹ بے شک جیرھے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں کوں نہ بخشی تے نہ انہیں کوں بیا رستہ ڈکھیلسی۔

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ؕ وَ كَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۱۶۹﴾

۱۷۰۔ سوائے جہنم دے رستے دے اے اوندے وچ دیر تئیں پئے رہسن اے اللہ دے کیتے سوکھا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ وَ اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ كَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۷۰﴾

۱۷۱۔ اے لوکو اے رسول تہاڈے کو لہو تہاڈے رب کنیں حق نال آگئے تساں ایمان گھن آؤ اے تہاڈے واسطے چنگا ہے تے جے تساں انکار کریسو تے بے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیانا ہے۔

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَ لَا تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

۱۷۲۔ اے اہل کتاب تساں اپنے دین وچ حد کنیں نہ ودھو تے اللہ دے خلاف کوئی گال نہ کیتا کرو سوائے سچ دے۔

رَسُوْلُ اللّٰهِ وَكَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰىهَآ اِلٰى مَرْيَمَ وَرُوْحٌ مِّنْهُ ۡ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَلَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ۭ اِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۭ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۭ سُبْحٰنَهٗٓ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ١٧١ ع ٢٣ ٣

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ دا رسول ہا تے اوندی بشارت ہا حضرت مریم دو تے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تساں اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے تساں ترے خدا نہ آکھو رک ونجو تہاڈے واسطے چنگائی ء۔ صرف اللہ کلہا معبودِ او پاک ایں گال کنیں جو کوئی اوندا پتر ہووے آسمان تے زمین وچ جو کجھ ہے او ہیں دا ء تے اللہ سئیں کافی کارساز۔

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ وَلَا الْمَلٰۗىِٕكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ۭ وَمَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ١٧٢

۱۷۳۔ حضرت مسیح ایں گال دا برا نہ منیں جو او اللہ دا بندہ سڈ بجے تے نہ ہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت دا برا منیں تے وڈائی کرے انہیں ساریں کوں اپنے آپ دو کٹھا کرلیسی۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ١٧٣

۱۷۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن تے اللہ سئیں انہیں کوں پورا بدلہ ڈیسی تے اپنے ڈھ فضل نال ودھ ڈیسی تے جیرھے لوک بُرا منسن تے وڈائی کریسن تے او انہیں کوں بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی تے اوسوائے اللہ دے اپنے ڈیکتے نہ سنگتی پیسن تے نہ کوئی امدادی۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ١٧٤

۱۷۵۔ اے لوکو تہاڈے کولہو تہاڈے رب کنیں کھلی کھلی دلیل آ چکی ء تے اساں تہاڈو بک روشن نور لہائے۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ١٧٥

۱۷۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے اونکوں مضبوطی نال پکڑیے تے او انہیں کوں اپنڑی رحمت تے وڈے فضل وچ داخل کریسی تے انہیں کوں آپ دو آوݨ والا سدھا رستہ ڈکھلیسی۔

يَسْتَفْتُوْنَكَ ۭ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِي الْكَلٰلَةِ ۭ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗٓ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَآ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ۭ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ۭ وَاِنْ كَانُوْٓا اِخْوَةً رِّجَالًا

۱۷۷۔ او تیں کنیں کچھدن توں آکھ ڈے جو اللہ سئیں کلالہ دے متعلق حکم سٹیندے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیݨ ہووے تے اوں کوں اوندے ترکے دا ادھ ملسی تے جے اوں بھیݨ دا بال

وَنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۚ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۷۶﴾ ع ۲۴

نہ ہووے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث ہوسی۔ تے جے او ڈو بھینٹیں ہون تے انہیں ڈونہاں کوں اوندے ترکے دا ڈو تر ہائی ملسی۔ تے جے بھینٹ بھرا ہوون جوان تے تریمتیں تے جوان کوں ڈو تریمتیں دے حصے دے برابر ملسی۔ اللہ سئیں اے تہاڈے کیتے بیان کیتے تاں جو لتساں گمراہ نہ تھیو و۔ اللہ سئیں ہر چیز کوں جانڑن والا ہے۔

سُوْرَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّاِحْدٰى وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ مائدہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۱ آیتاں تے ۱۶ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیلوٹ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ۭ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ②

۲۔ اے ایمان والو اپنڑے وعدیں کوں پورا کرو۔ تہاڈے واسطے حلال کیتن ڈنگر دی قسم دے جانور سوائے اوندے جیرھے تہاڈے اتے پڑھ کے سٹائے گئن۔ شکار تہاڈے کیتے حلال نئیں جڈاں تساں احرام وچ ہو و بے شک اللہ سئیں فیصلہ کریندے جو چاہندے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَاۗىِٕرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَاۗىِٕدَ وَلَآ اٰۗمِّيْنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۭ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ۭ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۠ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ③

ربع

۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حرمتی نہ کرو نہ عزت والے مہینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانوریں دی جینکوں قربانی کیتے ہار پوائے گئن نہ انہیں دی جیرھے بیت الحرام دد آوندے والن جیرھے اپنڑے رب دا فضل چاہندن جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو تہاکوں کہیں قوم دی دشمنی ایں گال تے نہ ابھارے جو انہیں تہاکوں مسجد حرام کنیں روکیئے۔ جو تساں زیادتی کرو تے تساں نیکی تے تقویٰ دے کمیں وچ بک ڈوجھے نال بھڑاؤ تے گناہ تے زیادتی وچ نہ بھڑاؤ اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں سخت سزا ڈیوٹ والا ہے۔

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۭ وَمَا ذُبِحَ عَلَي النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ۭ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ۭ اَلْيَوْمَ يَىِٕسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

۴۔ تہاڈے اتے حرام کیتا گئے مردار تے رت تے جانمے دا ماس تے جینڑے اتے اللہ دے سوا کہیں پے دا ناں گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے ماریا گیا ہووے۔ پتھر یا وٹے نال ماریا گیا ہووے۔ اچی جا کنیں ڈھہ کے مویا ہووے سنگ لگنڑ نال مویا ہووے یا درندے

وَاخْشَوْنِ ۚ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَ
اَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ
دِيْنًا ۭ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

جینکوں کھا دا ہروے سوائے اوندے جینکوں تساں کوہ گھنوتے جیرھا جانور بتیں تے کُٹھا گیا ہووے تے تیریں نال اپنا حصہ کڈھوے سارے کم نافرمانی دے ہن اج کافر لوک ناامید تھی گئن تہاڈے دین کوں نقصان پچاونڑ کنیں تساں انہیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈروں۔ اج میں تہاڈے کیتے تہاڈا دین مکمل کر ڈتے تے اپنڑی نعمت تہاڈے اتے پوری کر ڈتی ءے تے تہاڈے کیتے دینِ اسلام کوں پسند کیتے۔ تے جیرھا بھکھ وچ مجبور تھی ونجے تے اوگناہ دو ڈھکنڑ والا نہ ہووے تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ۭ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۙ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا
عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۡ فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللّٰهِ عَلَيْهِ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝

۵۔ اوتیں کنیں پچھدن جو انہیں کیتے کیا حلال کیتا گئے توں آکھ ڈے جو تہاڈے کیتے ساریاں پاک شہیں حلالن تے جیرھے جانوریں کوں تساں شکار کرنڑ سکھائے اوندے دچو جو اللہ سئیں تہاکوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو اوتہاڈے کیتے روکن تساں اوندے اتے اللہ داناں گھنوتے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں بہوں جلد حساب گھنڑ والا ءے۔

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۭ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
حِلٌّ لَّكُمْ ۠ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۡ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ
الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ
مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ
غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ
بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۠ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ۝ ع ۵

۶۔ اج تہاڈے کیتے ساریاں پاک چیزاں حلال کیتیاں گئن تے انہیں لوکیں دا کھاݨا جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہاڈے واسطے حلال تے تہاڈا کھاݨا انہیں واسطے حلال تے مومن تریمتیں وچو پاک دامن تے انہیں وچو پاک دامن تریمتیں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہاڈے کنیں پہلے حلالن جڈاں تساں انہیں کوں انہیں دے حق مہر ڈیو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری کر کے تے نہ یاری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان دے بعد تے اوندا عمل وبنجیج گیا تے او آخرت وچ گھاٹا پاونڑ والیں وچوں ءے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا

۷۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیوو تے

وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ۭ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَوْ عَلٰي سَفَرٍ اَوْ جَاۗءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَاۗىِٕطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاۗءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَاۗءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ۭ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝

تساں دھوو اپنڑے منہ تے ہتھ ارک تک تے مسح کرو اپنڑے سریں دا تے پیر دھوو گٹیں تک۔ تے جے تساں جنبی ہوو تے تساں دھاں گھنو تے جے تساں بیمار ہوو یا سفر تے ہوو یا کوئی تہاڈے وچو جھاڑا پھر کے آیا ہووے یا تساں تریمتیں نال سُتے ہوو تے تہاکوں پانڑ نہ ملے تے تساں پاک مٹی نال تیمم کرگھنو تے اپنڑے منہ تے اپنڑے ہتھیں دا اوندے نال مسح کرو۔ اللہ سئیں تہاڈے کیتے تنگی نئیں چاہندا اوالے چاہندے جو تہاکوں پاک کرے تے تہاڈے اتے اپنڑی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖٓ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝

۸۔ اللہ دے احسان کوں جو تہاڈے اتے ہے یاد کرو تے اوں وعدے کوں یاد کرو جیرھا اوں تساں کنیں گدھاہاتے جڈاں تساں آکھیا ہا کہ اساں سنڑیئے تے منیئے۔ تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں سینے دیاں گالہیں ہوں چاندے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَاۗءَ بِالْقِسْطِ ۡ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا ۭ اِعْدِلُوْا ۣ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۡ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝

۹۔ اے ایمان والو تساں اللہ دی خاطر گواہ بنڑ کے انصاف نال کھڑے تھی ونجو تے نہ ابھارے تہاکوں کہیں قوم دی دشمنی ایں گال تے جو تساں انصاف نہ کرو۔ انصاف کرو اے تقویٰ دے زیادہ کو لہورء۔ تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں باخبر جو تساں کریندے ءُ۔

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝

۱۰۔ اللہ سئیں انہیں نال جیرھے ایمان گھن آئن تے عمل صالح کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے ہوں وڈا اجر۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝

۱۱۔ تے جیرھے لوکیں انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں کوڑا کیتے نیں ایہتے لوک دوزخی ہن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝ ع

۱۲۔ اے ایمان والو اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی اوں تہاڈے اتے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیتا جو اوا پنڑے ہتھ رحملے کیتے ا تہاڈو ودھاوے تے اساں انہیں دے ہتھ تساں کنیں روک گدھے تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے مومنیں

کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ۭ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّىْ مَعَكُمْ ۭ لَىِٕنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِىْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ۝۱۲

۱۳۔ جڈاں اللہ سئیں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گدھایا تے اساں انہیں وچو بارھاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سئیں آکھیا جو بے شک میں تہاڈے نال ہاں جے تساں نماز ٹھیک کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے میڈے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سئیں کوں اپنے مال دا چنگا حصہ کڈھ کے ڈیو تے میں ضرور تساں کنیں تہاڈیاں برائیاں مٹا ڈیساں تے میں ضرور تہاکوں بہشت وچ داخل کریساں جیندے تلے (وچ) نہراں وہندیاں پئین تے جیں ایندے بعد کفر کیتا تہاڈے وچو تے اوسدھے راہ کنیں بھل گیئے۔

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰي خَاۗىِٕنَةٍ مِّنْهُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۱۳

۱۴۔ تے انہیں دے وعدہ ترو ڑن دی وجہ کنیں اساں انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جاکنیں بدل ڈیندن تے جیہڑی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی اونڈاہک حصہ بھلا ڈتے نیں تے تیکوں انہیں وچو خیانت کرن والیں دا ہمیشہ پتہ لگدا رہ ویسی سوائے انہیں وچو تھوڑیں دے توں انہیں کوں معاف کرتے کجھ نہ آکھ بے شک اللہ سئیں نیکی کرن والیں نال محبت کریندے۔

وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۠ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ اِلٰي يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ۝۱۴

۱۵۔ انہیں وچو اولوک جیہڑے اے آہدن جو اساں عیسائی ہیں اساں انہیں کنیں وی پکا وعدہ گدھایا او وی بھل گئین اوں نصیحت دا کجھ حصہ جیہڑی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے اساں انہیں وچ دشمنی تے بغض قیامت دے ڈینہہ تک پا ڈتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں انہیں کوں جلدی ڈسس ڈیسی۔

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا

۱۶۔ اے اہلِ کتاب تہاڈو سائڈا رسول آچکیے۔ تہاڈے

مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ يَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ؕ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّ كِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ۙ﴿۱۵﴾

سامٹے بہوں ساریاں او گالہیں بیان کریندے جیرھیاں لتساں کتاب دے دچو لکیندے ءُتے بہوں سارے قصور معاف کریندے تے ہنڑ تہاڈو اللہ کنیں نور تے روشن کتاب آچکی ءِ۔

يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَ يَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ اوندے نال اللہ سئیں جیرھے اوندی رضا تے ٹرن سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھلیندے تے انہیں کوں کڈھ اندے اندھاریں کنیں سو جھلے دو اپنڑے حکم نال تے انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھلیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ اُمَّهٗ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ جیرھے لوک اے آہدن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی اللہ او اصلو کافر ن تے توں آکھ ڈے جو کیکوں اللہ دے مقابلے۔ وچ کہیں گال دی طاقت جے او چاہے تے مسیح ابن مریم تے اوندی ماتے جو کجھ زمین وچ سب کوں ہلاک کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمینیں تے جو کجھ اونہیں ڈوناہیں دے درمیان سب تے اللہ دی حکومت جو چاہندے اوپیدا کریندے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

وَ قَالَتِ الْيَهُوْدُ وَ النَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَ اَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۫ وَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے یہودی تے عیسائی آہدن جو اساں اللہ دے پتر ہیں تے اوندے پیارے ہیں توں آکھ ڈے اے گال تے او تہاکوں تہاڈے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ڈیندے سچ اے ہے جو لتساں وی اویں بشر ہوے جیویں اول پیدا کیتن جینکوں چاہندے بخش ڈیندے تے جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے اللہ دی بادشاہت آسمانیں تے زمین تے جو کجھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولٹے

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَّ لَا نَذِيْرٍ ۫ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّ نَذِيْرٌ ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى

۲۰۔ اے اہل کتاب تہاڈو ساڈا رسول آچکئے او تہاڈے کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گالہیں بیان کریندے تاں جو لتساں اسے نہ آکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیونڑ والا تے

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾ ع ڈراوٹ والا نئیں آیا ہن تہاڈو آگئے خوشخبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنڑی قوم کوں آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیڑھی اوں تہاڈے تے کیتی ہائی جڈاں اوں تہاڈے وچ نبی بنائے تے تہاکوں بادشاہ بنائس تے تہاکوں اوکھ ڈتس جو اوں زمانے دی کہیں قوم کوں نہ ڈتا ہا۔

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ اے میڈی قوم داخل تھی ونجو ایں پاک زمین وچ جیڑھی اللہ سئیں تہاڈے کیتے لکھ ڈتی ہئے تساں نہ پھرو اپنڑے کنڈیں ڈے بار نہ تاں تساں گھاٹا پا کے ولسو۔

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ انہیں آکھیئے اے موسیٰ بے شک اوندے وچ بہوں ظالم قوم رہندی ہئے تے اساں اوندے وچ اصلونہ پہسوں جے تئیں او اُتھو نکل نہ ونجن تے جے او نکل ونجن تے بے شک اساں پہہ ولسیوں۔

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ جیڑھے ڈر دے پیئے ہن انہیں وچو ڈو بندیں آکھیا جنہیں تے اللہ سئیں انعام کیتا ہا جو تساں انہیں تے چڑھ کے دروازے وچ پہہ ونجو تے جڈاں پہہ ولسیو تے بے شک تساں غالب آولسیو تے جے تساں مومن ہوے تے اللہ تے بھروسہ کرو۔

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ اساں اوندے وچ اصلو کڈاہیں نہ پہسوں جے تئیں او اوندے وچن توں تے تیڈا رب ونجو ڈوہیں جنگ کرو اساں اتھاہیں بیٹھے ہئیں۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں تے صرف اپنڑے تے اپنڑے بھرا تے اختیار ہے توں ساڈے تے نافرمان قوم دے درمیان فرق کر ڈے۔

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ

۲۷۔ اللہ سئیں آکھیا او لوک چالہی سال تک اوں زمین کنیں

فِي الْاَرْضِ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾ ع

محروم رہسن تے زمین وچ گردان تھیئے رہسن ۔ تے توں نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ ۭ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ۭ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٢٧﴾

٢٨۔ انہیں کوں ڈس آدم دے ڈو پتریں دا سچا واقعہ جیڑاں ڈونا ہیں قربانی کیتی تے ڈونا ہیں وچوں ہک دی قربانی قبول تھی گئی تے ڈوجھے دی قبول نہ تھئی اوں آکھیا میں ضرور تیکوں قتل کریڈیساں ڈوجھے آکھیا جو بے شک اللہ سئیں متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

لَىِٕنْۢ بَسَطْتَّ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٨﴾

٢٩۔ جے تیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرنڑ کیتے تے میں اپنا ہتھ تیڈو نہ ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں اپنے رب کنیں ڈردا ں جیڑھا سارے جہانیں دا رب۔

اِنِّىْٓ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِيْ وَاِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾

٣٠۔ بے شک میں چاہندا ں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا گھنیں تے توں تھی ونجیں دوزخیں وچ تے ظالمیں دا ایہو بدلہ ہے۔

فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٣٠﴾

٣١۔ تے راضی تھی گئے اوندا دل بھرا دے قتل کرنڑ تے اوں کوں قتل کر ڈتس تے گھاٹا پاونڑ والیں وچ تھی گیا۔

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِيْ سَوْءَةَ اَخِيْهِ ۭ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخِيْ ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ﴿٣١﴾ ع

٣٢۔ تے اللہ سئیں ہک کاں پھٹیا اوزمین کوں اکریندا پیا ہا تاں جو اونکوں ڈکھالے جو او کیویں اپنے ڈھرا دی لاش کوں لکاوے۔ اوں آکھیا ہائے افسوس میں اے وی نئیں کر سگیا جو ایں کاں آلی کار تھی ونجاں ہا تے اپنے ڈھرا دی لاش لکا ڈیواں ہا تے اوشرمسار تھی گیا۔

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ۚ كَتَبْنَا عَلٰي بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَلَقَدْ جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ۡ ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿٣٢﴾

٣٣۔ ایں واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرض کر ڈتا ہا جو جیڑھا کہیں اینجے شخص کوں مارے جیڑھا قاتل نہ ہووے یا زمین وچ گیڑ نہ گھتیا ہووے اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے جیں اوں کوں جیندا رکھئے اویں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھئے۔ ساڈے رسول انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن تے ول بے شک

انہیں وچو بہوں سارے زمین وچ حد کنیں ودھدے رہ گئن۔

۳۴۔ بے شک جیرھے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھج کریندن انہیں دی سزا اے ہے جو او قتل کیتے ونجن یا پھانسی نال ماریئے ونجن یا انہیں دے ہتھ تے پیر خلاف ورزی دی وجہ نال کپ ڈتے ونجن یا زمین وچوں کڈھ ڈتے ونجن اے انہیں دی رسوائی ایں دنیا وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے وڈا عذاب۔

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیرھے توبہ کرن ایں کنیں پہلے جو تساں انہیں کوں وس وچ گھنو تساں جانڑ گھنو جو بے شک اللہ سیں بہوں بخشڑ والا تے بہوں مہربان۔

۳۶۔ اے ایمان والو اللہ کنیں ڈرو تے اللہ دے کو لبھو تھیونڑ دی راہ گولو تے اوندی راہ وچ کوشش کرو تاں جو تساں کامیاب تھیو۔

۳۷۔ بے شک جیرھے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ او تے اینڈے برابر بیا وی انہیں کنیں ہووے ہا تے اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں بچڑ کیتے بدلے وچ ڈیون ہا تے انہیں کنیں قبول نہ کیتا ونجے ہا تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب۔

۳۸۔ او بھاکنیں نکلڑ چاہسن تے او بھاکنیں نکل نہ سگسن تے انہیں واسطے کھڑ ونجڑ والا عذاب۔

۳۹۔ تے چور مرد تے چور تریمت ڈوناہیں دے ہتھ کپ ڈیو۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ ءِ اللہ سئیں کنیں۔ تے اللہ سئیں بہوں غالب تے بہوں سیانڑا ءِ۔

۴۰۔ تے جیرھا شخص ظلم دے لبد توبہ کرے تے اصلاح کر

إِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۙ﴿۳۴﴾

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۵﴾ ع

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۶﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۳۷﴾

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنْهَا ۡ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۳۸﴾

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۳۹﴾

فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ

عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۹﴾

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ کیا توں نئیں جاڑا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت آسمانیں تے زمین تے جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جینکوں چاہندے بخش ڈیندے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ۗ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوْلُوْنَ اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوْا ۗ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۗ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ قُلُوْبَهُمْ ۗ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۚ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اے رسول تیکوں موبجھا نہ کرن انہیں لوکیں دیاں گالہیں جیرھے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچوں جو آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں اپنڑے منہ نال تے انہیں دے دلیں نئیں منیا تے یہودیں وچوں کجھ لوک ایجھے ہن جیرھے کوڑیاں گالہیں بہوں سنڈدن تے اوہی قوم کوں شاد تھیسے سنڈدن جیرھی تیں کنیں نئیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں اصلی جا تو بدل ڈیندن تے آہدن جے تہاکوں اے حکم ڈتا ونجے تے منو تے جے اے حکم نہ ملے تے بچو تے جینکوں اللہ آزماوݨ چاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے کیتے کجھ نو صیں کر سگدا۔ اے اولوکن جو اللہ سئیں انہیں دے دلیں کوں پاک کرݨ دا ارادہ وی نئیں کیتا۔ انہیں واسطے ایں دنیا وچ وی رسوائی ء تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں وڈا عذاب۔

سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ ۗ فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا ۗ وَاِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ او کوڑ کوں بہوں سنڈدن تے بہوں کھندن حرام تے جے او تیڈو آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کریا توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے جے توں منہ پھیر گھنیں تے او اصلو کجھ وی تیکوں نقصان نئیں پچا سگدے تے جے توں فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر بے شک اللہ سئیں انصاف کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ

۴۴۔ تے او تیں کنیں کیویں فیصلہ کرولسین جڈاں انہیں کنیں

اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰۗىِٕكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ۝۴۳

تورات موجود تے اوندے وچ اللہ دا حکم موجود تے او اینڈے بعد اوں کنیں کنڈ کریندن تے اولوک مومن نئیں۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَاۗءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ۝۴۴

۴۵۔ بے شک اساں لہائی ء تورات اوندے وچ ہدایت تے نور۔ اوندے نال او انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردار ن فیصلہ کریندن یہودیں دا تے اللہ دا لے تے علماء دی (فیصلہ کریندن) ات گالہوں جو انہیں دسے ذمے کتاب دی حفاظت ہائی تے او اوندے اتے نگران ہن توں لوکیں کنیں نہ ڈر تے میں کنیں ڈر تے تساں میڈیاں آیات دا تھوڑا مُل نہ گھنو تے جیرھا اوں تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سئیں لہائی ء تے اوہکے کافرن۔

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ۭ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۴۵

۴۶۔ تے اساں انہیں تے (تورات وچ) فرض کیتا ہا جو جان دے بدلے جان تے اکھ دے بدلے اکھ، نک دے بدلے نک کنیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے زخمیں دا وی ہو تلا بدلہ گھنو۔ تے جیرھا معاف کر ڈیوے تے اے اوندے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے جیرھا فیصلہ نہ کریسی اوں تعلیم دے نال جیرھی اساں لہائی ء تے ایہے لوک ظالمن۔

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓي اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ۠ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ هُدًى وَّنُوْرٌ ۙ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝۴۶

۴۷۔ تے اساں انہیں دے پیریں دے اتے عیسیٰ ابن مریم کوں پٹھئے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اوندے اگو ہائی تے اساں اونکوں انجیل ڈتی اوندے وچ ہدایت تے نور ہا تے او اپنڑے کنیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے او اللہ کنیں ڈرنڑ والیں کیتے نصیحت ہائی۔

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ ۭ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝۴۷

۴۸۔ انجیل والے اوندے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم اللہ اوندے وچ لہائی ء تے جیرھا فیصلہ نہ کریسی اوندے مطابق جو اللہ سئیں لہائے تے ایہے لوک وڈے باغی ہن۔

وَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّ مِنْهَاجًا ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۙ﴿۴۸﴾

۴۹ ۔ تے اساں تیڈو سچ نال بھری ہوئی کتاب لہائی ءِ جیڑھی اپنڑے کنیں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ءِ تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سئیں لہائی ءِ تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کر اوں حق کوں چھوڑ کے جیڑھا تیڈو آئے ۔ ہر کہیں واسطے تہاڈے وچ اساں بنائے چھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی ٹک پہنچن واسطے) تے جے اللہ چاہندا تے تہاکوں ہک لوڑ بنا ڈیندا تے اللہ سئیں اوندے بارے وچ تہاکوں ازمیندے جو اوں تہاکوں ڈتے تے تساں نیکیں وچ ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھو اللہ سئیں وو تساں ساریں ولٹے تے او تہاکوں ڈسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے ہا دے۔

وَ اَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ۝﴿۴۹﴾

۵۰ ۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سئیں تیڈو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پچھو نہ لگ تے انہیں کنیں نیچ اے نہ تھیوے جو اوتیکوں فتنے وچ پاکے اوں کنیں پریں ہٹا ڈیون جو اللہ تیڈو لہائے تے جے او پھرو نجن تے توں جاݨ گھن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کجھ گناہیں دی وجہ کنیں سزا ڈیوݨ چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمانڑ۔

اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ۝﴿۵۰﴾ ع

۵۱ ۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن ۔ یقین رکھݨ والی قوم کیتے اللہ کنیں چنگا فیصلہ ہیا کون کریندے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰۤى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝﴿۵۱﴾

۵۲ ۔ اے ایمان والو تساں یہودیں تے عیسائیں کوں اپݨا امدادی نہ بݨاؤ انہیں وچ کجھ کجھ دے امدادی ہن تے جیڑھا انہیں کوں تہاڈے وچ امدادی بݨیسی او ہونائیں وچوں ہی ولیسی ۔ تے بے شک اللہ سئیں ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نئیں ڈکھلیندا۔

فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ۭ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰي مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ۝۵۲

۵۳۔ توں انہیں لوکیں کوں جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہ ڈہدیں او درک درک کے انہیں دو ویندن تے آہدن اساں ڈر دے ہیں جو ساڈے اتے کوئی مصیبت نہ آپوے۔ تے تھی سگدے جو اللہ سئیں تہاڈے کیتے فتح گھن آوے یا اپنے ولوں کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالہیں تے جیرھیاں او اپنے دلیں وچ لکیندن شرمسار تھی ونجن۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ۭ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ۝۵۳

۵۴۔ تے مومن آہدن کیا اے اوہے لوکن جیرھے اللہ سئیں دیاں پکیاں قسماں کھندے ہن جو اوبے شک تہاڈے نالن انہیں دے عمل وینجج گئے تے اوگھاٹا پاوݨ والیں وچ تھی گئے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ اَذِلَّةٍ عَلَي الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَي الْكٰفِرِيْنَ ۡ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَاۗىِٕمٍ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝۵۴

۵۵۔ اے ایمان والو جیرھا تساں وچوں اپنے دین کنیں پھر ونجے تے اللہ سئیں جلدی ہک قوم گھن آوسی جیندے نال اللہ محبت کریسی تے او اللہ سئیں نال محبت کریسن او مومنیں تے مہربان ہوسن تے کافریں دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے رستے وچ جہاد کریسن تے کہیں ملامت کرݨ والے دی ملامت کنیں نہ ڈریسن اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وسعت ڈیوݨ والا تے جاݨݨ والا ہ۔

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ۝۵۵

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے اوندا رسول تے او مومن جیرھے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے رکوع کریندن تہاڈے امدادی ہن۔

وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝۵۶

۵۷۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسول تے مومنیں کوں اپݨا یار ٹیندن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب تھیوݨ والی ہ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَاۗءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۵۷

۵۸۔ اے ایمان والو نہ ٹناؤ انہیں لوکیں کوں جنہیں تہاڈے دین کوں مذاق تے کھیڈ سمجھے انہیں لوکیں وچ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تساں کنیں پہلے تے کافریں کوں سنگتی تے

اللہ کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوسے۔

وَاِذَا نَادَيْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّ لَعِبًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے جڈاں تساں نماز دو سڈیندے ءُ او اینکوں مذاق تے کھیڈ بُنا گھندن اے ایں واسطے جو اے او قوم جیرھی عقل نئیں کریندی۔

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّاۤ اِلَّاۤ اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَاۤ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب کیا تساں ساڈے نال ایں واسطے کوڑیندے ءُ جو اساں اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے اوندے اتے جو ساڈے اتے لہایا گئے تے جو اساں کنیں پہلے لہایا گیا ہا بے شک تہاڈے وچ بہوں سارے نافرمان۔

قُلْ هَلْ اُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ؕ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ توں آکھ کیا میں تہاکوں انہیں لوکیں داحال ڈساں جنہیں دا بدلہ اللہ دے نزدیک ایں کنیں وی بُرا ءِ۔ انہیں تے اللہ ئیں لعنت کیتی تے اپنا غضب لہائے تے انہیں وچ کجھ کوں بنا ڈتے سی بھولوں تے جتامے تے انہیں شیطان دی پد جا کیتی ءِ۔ انہیں لوکیں دا ٹھکانہ بہوں بُرا ءِ تے اوسدھے راہ کنیں تھرک گئین۔

وَاِذَا جَآءُوْكُمْ قَالُوْۤا اٰمَنَّا وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے جڈاں او تساں کنیں اندن آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں تے او کفر نال پہندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن تے اللہ سئیں بہوں جانڈے جو او لکیندن۔

وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے توں انہیں وچ بہوں سارے کوں ڈہدیں جو او درک کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاوݨ دو بہوں بُرا ءِ جو او کریندن۔

لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ کیوں نئیں ہٹکیندے انہیں کوں اللہ دا لے تے علماء گناہ دیاں گالہیں کرݨ تے حرام کھاوݨ کنیں بہوں بُرا ءِ جو او کریندن۔

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ؕ غُلَّتْ اَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ بدھے پئین۔ انہیں دے اپݨے ہتھ بدھ ڈتے گئین تے انہیں تے لعنت کیتی گئی جو او انہیں آکھئے۔ اوندی وجہ نال خدا دے تے ڈویں

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِي الْاَرْضِ فَسَادًا ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ۝٦٤

سبھ کھلے ہن تے او خرچ کریندے جیویں چاہندے تے انہیں وچوں ہوں ساریں کوں ضرور ودھیسی اے تعلیم جو تیڈے رب کنیں تیڈو لہائی گئی ہ منہ زوری تے کفر وچ تے اساں انہیں وچ قیامت دے ڈینہہ تئیں دشمنی تے بغض پیدا کر ڈتے۔ جڈاں وی انہیں جنگ کیتے بھا بھڑکائی اللہ سئیں اوں کوں وسا ڈتے تے درکدن زمین وچ گیڑ گھتن کیتے تے اللہ سئیں گیڑیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ۝٦٥

٦٦۔ تے جے اہل کتاب ایمان گھن آون ہا تے اللہ کنیں ڈرن ہا تے اساں انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹا ڈیوں ہا تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ۭ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۭ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَاۗءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ۝٦٦ ع

٦٧۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہا تے جیر می تعلیم انہیں دو لہائی گئی انہیں دے رب ولو تے او اپنڑے اتو وی کھاون ہا تے پیریں تلووی انہیں وچوں بک ٹولہ ادھلا کم کرڑ والا ہ تے انہیں وچوں ہوں سارے دہن بہوں بُرا ہ جواو کریندن۔

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۭ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ۭ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ۝٦٧

٦٨۔ اے رسول توں پچا ڈے جو تیڈے رب کنیں تیڈو لہایا گئے تے جے تئیں اے نہ کیتا تے تئیں اوندا سنیہا نئیں پچایا تے اللہ سئیں تیکوں بچیسی لوکیں کنیں تے بے شک اللہ سئیں کافر قوم کوں کامیابی دی راہ نئیں ڈکھیندا۔

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ عَلَي الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ۝٦٨

٦٩۔ توں آکھ اے اہل کتاب تساں کہیں گال تے نوہے جے تئیں تساں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڈے رب ولو لہایا گئے تے ضرور ودھیسی او تعلیم جیر ہی تہاڈے رب کنیں تہاڈو لہائی گئی ہ منہ زوری تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِـُٔوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

٧٠۔ بے شک جیر ہے ایمان دارن تے جیر ہے یہودی تے صابی تے عیسائی ہن انہیں وچ جیر ہا اللہ تے آخرت

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾

دے ڈینہہ تے ایمان گھن آوے تے نیک عمل کرے تے اوندے اتے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ او موہنجے تھیسن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾

۷۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گیدھا ہا تے اساں انہیں دو رسول پٹھئے ہن جڈاں وی انہیں دو رسول آئے او تعلیم گھن کے جیرھی انہیں دے دل پسند نہ کریندے ہن تے کجھ کوں تے انہیں جھٹلا ڈیتا تے کجھ کوں او قتل کرݨ چاہندے ہن۔

وَحَسِبُوا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ ۚ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

۷۲۔ تے انہیں دا خیال اے ہا جو کوئی فتنہ پیدا نہ تھیسی تے او اندھے تے بوڑے تھی گئے دل اللہ سئیں اُنہیں تے رحمت کیتی انہیں وچوں بہوں سارے دل اندھے تے بوڑے تھی گئے تے اللہ سئیں جو او کریندن ڈیہدا پئے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾

۷۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھئے جو بے شک مسیح ابن مریم ہی اللہ تے مسیح تے ءِآکھیا ہا اے بنی اسرائیل تساں اللہ دی عبادت کرو جیرھا میڈا وی ربّ تے تہاڈا وی ربّ۔ بے شک جیرھا اللہ دا شریک ٹنہیسی تے اللہ سئیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈیتی ہ تے اوندا ٹھکانہ دوزخ تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِن لَّمْ يَنتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

۷۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھئے جو بے شک اللہ ترِیں وچوں کہ سٹو کوئی معبود نئیں سوائے ہک معبود دے تے جے او اے آکھݨ کنیں نہ رُکے تے اینجھے کافریں کوں ضرور عذاب پہنچسی ڈکھ ڈیوݨ والا۔

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ کیا او اللہ دو نئیں جھکدے تے اوں کنیں بخشش نئیں منگدے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن

۷۶۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے ہک رسول تے اوں

قَبْلِهِ الرُّسُلُ ؕ وَ اُمُّهٗ صِدِّيْقَةٌ ؕ كَانَا يَاْكُلٰنِ الطَّعَامَ ؕ
اُنْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ انْظُرْ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿۷۵﴾

کنیں پہلے سارے رسول مرگئین تے اوندی ماسچی ہائی
او ڈوہیں کھاٹا کھندے ہن. توں ڈیکھ اساں کیویں انہیں
تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں ول ڈیکھ
جو انہیں دے خیال کیویں بدلیج ویندن۔

قُلْ اَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَّلَا نَفْعًا ؕ وَاللّٰهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ توں آکھ کیا تساں اللہ سئیں کوں چھوڑ کے اوندی
عبادت کریندے ءُ جیر ھا نہ تہاکوں ڈکھ پچا سگدے
تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے
جانڑن والا ءِ۔

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوْۤا
اَهْوَآءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوْا مِنْ قَبْلُ وَاَضَلُّوْا كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا
عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿۷۷﴾ ع ۱۱

۷۷۔ توں آکھ اے اہلِ کتاب اپنڑے دین دے بارے وچ
ناحق حد کنیں نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھو نہ
چلو جیر ھی تساں کنیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں
ساریں کوں انہیں گمراہ کیتا ہا تے او سدھے راہ کنیں تھرک
گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ
دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا
يَعْتَدُوْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ بنی اسرائیل دے جو جنہیں کفر کیتے انہیں تے لعنت کیتی
گئی ءِ داؤد تے عیسٰی ابن مریم دی زبانی۔ ایں واسطے
جو او نافرمانی کریندے تے حد کنیں ودھدے ہن۔

كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ فَعَلُوْهُ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے ہک ڈوجھے کوں برائی کنیں جیر ھی او کرن ہا روکیندے
نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ لَبِئْسَ مَا
قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ توں انہیں وچ بہوں ساریں کوں ڈیہدیں جو او کافریں
کوں اپنڑا امدادی بنیندن بہوں بُرا ءِ جو انہیں اپنڑی مرضی
نال اگو پٹھئے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے
تے او عذاب وچ پئے رہسن۔

وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے جے او اللہ تے اوندے نبی تے جو اوندو لہایا گئے
ایمان گھن آوندن ہا تے نہ بنڑاون ہا انہیں کوں سنگتی
(تے چنگا ہا) تے بے شک انہیں وچ بہوں سارے
نافرمان۔

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝۸۲

۸۳۔ توں مومنیں دی دشمنی وچ یہودیں کوں تے انہیں کوں جیرھے مُشرکن سخت پیئیں تے توں پیئیں مومنیں دے زیادہ کولہو محبت کرنڑ وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اساں عیسائی ہیں اے ایں واسطے جو انہیں وچ علماء (پادری) تے اللہ والے ہن تے بے شک او وڈائی نئیں کریندے۔

وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ۝۸۳

۸۴۔ تے جڈاں اوکلام سنڈن او جیرھا رسول دو لہایا گئے جے تلا انہیں حق سنجانے توں ڈیدیں انہیں دی اکھیں وچو ہنجو ویہہ پیندن تے او آہدن اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں توں ساکوں گواہیں وچ لکھ گھن۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَاۗءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ۝۸۴

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اساں اللہ تے ایمان نہ گھن آؤں تے جو ساڈو حق آئے تے ساڈی خواہش جو ساڈا رب ساکوں داخل کرے نیک لوکیں وچ۔

فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزَاۗءُ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۸۵

۸۶ تے اللہ سئیں انہیں کوں ایں گال دے بدلے وچ بہشت ڈیسی جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں ہیں او اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے ایھو نیک لوکیں دا بدلہ ءِ۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝۸۶

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں جھٹلائے تیں ایھے لوک دوزخی ہن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ۝۸۷

۸۸۔ اے ایمان والو تساں پاک چیزاں جیر صیاں اللہ سئیں تہاڈے کیتے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں نہ دھو بے شک اللہ سئیں زیادتی کرنڑ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝۸۸

۸۹۔ تے تساں کھاؤ جو تہاکوں اللہ سئیں ڈتے حلال تے پاک شہیں تے اللہ کنیں ڈردو جیندے اے تے تساں ایمان گھن آئے ءِ۔

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ

۹۰۔ تہاڈی فضول قسمیں تے تہاکوں اللہ سئیں نئیں

بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ۭ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۭ وَاحْفَظُوْٓا اَيْمَانَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۸۹

پکڑیندا تے اوتہاکوں جیرحیاں تساں پکیاں قسماں کھندے ءُ انہیں تے جنہیں دا کفارہ ءِ ڈاہ مسکینیں کوں او کھاٹا کھواؤ جیرحا تساں اپنڑے گھروالیں کوں کھویندے ءُ یا انہیں دے کپڑے یا ہک غلام کوں آزاد کرو تے جینکوں طاقت نہ ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڈی قسمیں دا کفارہ ءِ جیرحیاں تساں کھندے ءُ تے اپنڑی قسمیں دی حفاظت کرو ایویں اللہ سئیں اپنڑے حکم تہاڈے کیتے کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۹۰

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جوا تے بت تے تیریں نال کڑا کڈھنڑ پلیت تے شیطانی کم ایں کنیں بچو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ۹۱

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڈے درمیان شراب تے جوئے نال دشمنی تے بغض پاونڑ چاہندے تے تہاکوں اللہ دے ذکر تے نماز کنیں ہٹاونڑ چاہندے تے کیا تساں رک ولیسو۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۹۲

۹۲۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (اوندے) رسول دی فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گیو ہے تے جانڑ گھنو جو ساڈے رسول دی ذمہ داری صرف کھول کے پہچا ڈیونڑ ءِ۔

لَيْسَ عَلَي الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ۭ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۹۳ ع

۹۴۔ مومنیں تے نیک عمل کرنڑ والیں تے کوئی گناہ نئیں جو او کھاون جڈاں او اللہ کنیں ڈرن تے ایمان گھن آون تے نیک عمل کرن تے ول تقویٰ و چ ودھن تے ایمان و چ وی ول تقویٰ و چ ودھن تے احسان کرن تے اللہ احسان کرنڑ والیں کوں پسند کریندے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۹۴

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سئیں تہاکوں ازمیسی اوں تھوڑے شکار نال جے تک تہاڈے ہتھ تے نیزے تیج سگسن تاں جو اللہ سئیں ظاہر کرے جیرحا او ڈھر تھی کے اوں کنیں

ڈر دے۔ تے جیرھا ایندے بعد حد کنیں ودھسی تے اوندے واسطے دُکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ۭ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاۗءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًۢا بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ۭ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ۭ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۹۵

۹۵۔ اے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جڈاں تساں احرام وچ ہوو تے جیرھا اونکوں مرلیسی جان بجھ کے تے اوندا بدلہ اوہو جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریئے ڈو انصاف کرݨ والے تہاڈے وچوں ایندا فیصلہ کریسن تے اوں کوں قربانی کیتے کعبے تک پچاونڑاں ضروری ہے یا مسکیناں دا کھانڑا یا ایندے برابر روزے ہن تاں جو اوا اپݨے برے کم دی سزا پاوے۔ جو گذر گئے او اللہ سئیں معاف کر ڈتے تے جیں والا کیتا تے اللہ سئیں اوں کوں سزا ڈیسی تے اللہ سئیں غالب تے سزا ڈیوݨ والا ہے۔

اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۹۶

۹۶۔ تہاڈے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندا کھاوݨ تہاڈے تے بنجیں مسافریں دے فائدے کیتے ہے۔ تہاڈے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تیں تساں احرام وچ ہوو تے اللہ کنیں ڈرو جیندو تساں کٹھے کر کے سنیتے ویسو

جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَاۗىِٕدَ ۭ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۹۷

۹۷۔ اللہ سئیں عزت والے گھر کیبے کوں لوکیں دی ترقی کیتے ذریعہ بݨائے تے عزت والے مہینے کوں تے قربانیں کوں تے پٹے والے جانوریں کوں اے ایں واسطے تاں جو تساں جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں جاݨدے جو آسمانیں وچ تے جو زمین وچ تے بے شک اللہ سئیں ہر شئے کوں بہوں جاݨدے۔

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۹۸

۹۸۔ تے تساں جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں سخت سزا ڈیوݨ والا تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہے۔

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ

۹۹۔ ساڈے رسول دے ذمہ صرف پچاونڑ تے اللہ سئیں

وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

جانڈے جو تساں ظاہر کریندے ءُتے جو تساں لُکیندے ءُ۔

قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۰۰﴾ ع

۱۰۱۔ توں آکھ ڈے جو خبیث تے پاک ہکو جہیں نئیں ہوندے بھانویں تیکوں خبیث دی کثرت چنگی وی لگے۔ تے اے عقل والو اللہ کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ۭ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ اے ایمان والو اینجاں گالہیں نہ پچھو جو تہاڈے اتے ظاہر کر ڈتیاں ونجن تے تہاکوں بُریاں لگن تے جے انہیں دے متعلق پچھو جڈاں قرآن لہندا پیا ہووے تے او تہاڈے اتے ظاہر کر ڈتیاں ویسن اللہ سئیں آپیں انہیں کوں ظاہر نئیں کیتا تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں سمجھ نال کم گھننڑ والا ہے

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ تساں کنیں پہلے وی ہک قوم تے انہیں گالہیں دا پچھیا ہا تے ول انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْۢ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَاۗىِٕبَةٍ وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ تے اللہ سئیں نئیں بنایا بحیرہ (ڈاہاں چٹنڑ والی ڈاچی دے کن کپن ڈی رسم) تے نہ سائبہ (پنج پال چٹنڑ والی ڈاچی) تے نہ وصیلہ (بکری کوں لیلا لیلی جاڑے چاون) تے انہیں کوں کہیں ہک کوں ذبح نہ کرن تے نہ اوں (ساہن کوں چھوڑ ڈیون جیندی نسل وچو ڈاہا پال تھی ونجن) (اے رسماں غلط ہن) تے بے شک جیرے کافر ان او اللہ دے خلاف کوڑ بد صیندن تے انہیں وچو بہوں سارے عقل نئیں کریندے۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَاۗؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـــًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے آؤ اوندو جو اللہ نے لہائے تے آؤ اوندے رسول دو او آہدن ساکوں او کافی ہے جیندے اتے اساں اپنڑے پیو ڈاڈے کوں پاتے بھانویں انہیں دے پیو ڈاڈے کجھ وی نہ جانڈے ہوون تے نہ سدھے رستے تے ہوون۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۭ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا

۱۰۶۔ اے ایمان والو تہاڈی جانیں دا تہاڈے اتے حق جیرھا گمراہ تھی گئے او تہاکوں نقصان نئیں پچا سگدا جے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۰۶﴾

سدھے رستے تے ہوُو۔ تساں ساریں اللہ دو ولٹے دل او تہاکوں جو تساں کریندے ہا دے ڈیسی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ اے ایمان والو جڈاں تہاڈے وچ کوئی مرن لگے تے وصیت دے وقت تہاڈی گواہی دا طریقہ اے ہوسی جو تہاڈے وچوں ڈو انصاف کرن والے ہون یا ڈو بے غیر یں وچوں ہون تے جے تساں سفر وچ ہُو دے تہاکوں موت دی مصیبت آ ونجے تے انہیں ڈونہاں کوں نماز دے بعد روک گھنو تے او اللہ دی قسم کھاون جے تہاکوں شک پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نئیں گھدھا بھانویں او کو لہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی کوں نہ لکیسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچوں تھی ولیسوں۔

فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَآ ۚ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ لگ ونجے جو انہیں اپنڈے فرمے گناہ گھن گدھے تے ول ہے ڈو انہیں دی جا تے کھڑے تھیون انہیں وچ جنہیں دے خلاف پہلے ڈو نے گواہی ڈتی ہائی او ڈو ہیں اللہ دی قسم کھاون جو ساڈی گواہی انہیں ڈو دی گواہی کنیں زیادہ سچی ہے تے اساں زیادتی نئیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچوں تھی ولیسوں۔

ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُوْٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۰۹﴾ ع ۱۴

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کو لہو کر ڈیسی جو او گواہی واقعے دے مطابق ڈیون یا او ڈرن جو انہیں دی قسم دے بعد بی قسماں اوں کوں رد کرن واسطے پیش کر ڈتی ویسی۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے سنو تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں سدھا راہ نئیں ڈکھلیندا۔

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۭ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا ۭ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سئیں ساریں رسولیں کوں کٹھا کریسی تے آکھسی تہاکوں کیا جواب ڈتا گیا ہا تے او آکھسن ساکوں پتہ نئیں بے شک توں غیب کوں ہمہوں جانڈیں۔

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۭ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْــَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًۢا بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۱۱۰

۱۱۱۔ جڈاں اللہ نے آکھیا اے عیسیٰ ابنِ مریم توں یاد کر ساڈی انعمت جیہڑی اساں تیڈے اتے کیتی ہائی تے تیڈی ما تے جڈاں روح القدس نال تیڈی مدد کیتی ہم۔ توں لوکیں نال گالہیں کریندا ہانویں پینگھے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلدی جوانی وچ جڈاں میں تیکوں کتاب تے سنّمپ تے سکھائی ہائی تورات تے انجیل ہی تے جڈاں توں مٹی نال پکھی آلی کار میڈے حکم نال بٹیندا ہانویں تے توں اوندے وچ پھوکا مریندا ہانویں تے میڈے حکم نال پکھی بن ویندا ہا تے توں جماندرو اندھے تے کوڑھی کوں میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں تے میڈے حکم نال مردے کڈھیندا ہانویں تے جڈاں میں بنی اسرائیل کوں تیں کنیں پریں رکھے جڈاں توں انہیں کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں وچوں جیہڑے لوکیں انکار کیتا ہا انہیں آکھیا اے تے صرف کھلا کھلا جادو ہے۔

وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَبِرَسُوْلِيْ ۚ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ۝۱۱۱

۱۱۲۔ تے جڈاں میں حواریں دو وحی کیتی جو تساں ایمان گھن آؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں آکھیا اساں من گدھے تے توں گواہ رہ جو اساں بے شک مسلمان ہیں۔

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَاۗىِٕدَةً مِّنَ السَّمَاۗءِ ۭ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۱۲

۱۱۳۔ جڈاں حواریں آکھیا اے عیسیٰ ابنِ مریم کیا تیڈا رب اے طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ لہاوے اوں آکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوے۔

قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَىِٕنَّ قُلُوْبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ۝۱۱۳

۱۱۴۔ انہیں آکھیا اساں چاہندے ہیں جو اساں اوندے وچوں کھاؤں تے ساڈے دل تسلی پکڑن تے اساں جانڑ گھنوں جو بے شک تیں سچ آکھئے اساں اوندے اتے گواہ بنڑوں۔

قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَاۗىِٕدَةً مِّنَ السَّمَاۗءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝۱۱۴

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے آکھیا اے اللہ اے ساڈے رب ساڈے اتے مائدہ لہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے پچھلیں واسطے عید تھی ونجے تے تیڈے ولو نشان ہوے تے ساکوں رزق ڈے تے توں بہترین رزق ڈیونڑ والا ہوئیں۔

قَالَ اللّٰهُ اِنِّیْ مُنَزِّلُهَا عَلَیْكُمْ ۚ فَمَنْ یَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّیْۤ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّاۤ اُعَذِّبُهٗۤ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۱۵﴾ ع ۱۵

۱۱۶۔ اللہ سئیں آکھیا بے شک میں اوتہا ڈے لاتے لہیندا تے ایندے بعد جے کہیں تہا ڈے وچوں کفر کیتا تے میں اوں کوں عذاب ڈیساں۔ ایجھا عذاب جیر ھا دنیا وچ میں کہیں کوں نہ ڈتا ہوسی۔

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ یٰعِیْسَى ابْنَ مَرْیَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِیْ وَاُمِّیَ اِلٰهَیْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا یَكُوْنُ لِیْۤ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَیْسَ لِیْ ۗ بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ عَلِمْتَهٗ ؕ تَعْلَمُ مَا فِیْ نَفْسِیْ وَلَاۤ اَعْلَمُ مَا فِیْ نَفْسِكَ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ تے جڈاں اللہ سئیں آکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیں لوکیں کوں آکھیا ہا جو میکوں تے میڈی ماکوں ڈو خدا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں آکھیا توں پاک ہیں میکوں کیا حق ہا جو میں اوآکھاں ہا جینداں میکوں کوئی حق نہ ہا جے میں آکھیا ہوسی تے توں اوں کوں جانڑیں جو میڈے دل وچ توں اونکوں جانڑیں تے جو تیڈے دل وچ۔ میں نئیں جانڑدا بے شک توں غیب کوں بہوں جانڑن والا ہویں۔

مَا قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَاۤ اَمَرْتَنِیْ بِهٖۤ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَیْهِمْ شَهِیْدًا مَّا دُمْتُ فِیْهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّیْتَنِیْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِیْبَ عَلَیْهِمْ ؕ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ میں انہیں کوں صرف اوآکھئے جو تیں میکوں حکم ڈیتا ہا جو اللہ دی عبادت کرو جیر ھا میڈا وی ربّ تے تہاڈا وی ربّ اوتیں میں انہیں تے نگران ہائیں جے تیں انہیں وچ ہائیں جڈاں تیں میکوں وفات ڈے ڈتی تے توں ہی انہیں تے نگران ہائویں تے توں ہر چیز تے نگران ہیں۔

اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ جے انہیں کوں عذاب ڈیویں تے بے شک اوتیڈے بندن تے جے توں انہیں کوں بخش ڈیویں تے بے شک توں غالب تے بہوں سیانا ایں۔

قَالَ اللّٰهُ هٰذَا یَوْمُ یَنْفَعُ الصّٰدِقِیْنَ صِدْقُهُمْ ؕ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَاۤ اَبَدًا ؕ رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ اللہ سئیں آکھیا اے جہاڑا ءِ سچیں کوں انہیں دا سچ فائدہ ڈیسی انہیں واسطے بہشت جیندے وچ نہراں وہندیاں پئیں اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔ اللہ انہیں تے راضی تھی گئے تے او اللہ تے راضی تھی گئین۔ اے بہوں وڈی کامیابی ءِ۔

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِیْهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۲۰﴾ ع ۱۶

۱۲۱۔ آسمانیں تے زمین تے جو کجھ انہیں دے وچ انہیں دی بادشاہی اللہ کیتے ہے تے او ہر شئے تے قادر۔

سُوْرَةُ الْاَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّسِتٌّ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ انعام مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶۶ آیتاں تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۗ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ سئیں واسطے ہن جیں آسمانیں تے زمین کوں بݨائے تے اندھارے تے سوجھلا بݨائس ایندے باوجود کافر لوک اپݨے رب دا شریک بݨیندن

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰٓى اَجَلًا ۭ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ③

۳۔ او ہو ء جیں تہاکوں ݨہٹی کنیں پیدا کیتے تے وقت مقرر کیتس تے ایں مقرر وقت دا علم ہونکوں ء ول وی تساں شک کریندے ءُ۔

وَهُوَ اللّٰهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَفِي الْاَرْضِ ۭ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُوْنَ ④

۴۔ او ہو اللہ جیرھا آسمانیں تے زمینیں وچ او تہاڈے رازیں کوں وی جاݨدے تے تہاڈے ظاہر کوں وی تے او جاݨدے جو تساں کمیندے ءُ۔

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ⑤

۵۔ تے جڈاں وی انہیں دے رب دے نشانیں وچو کوئی نشان اندے تے او اوں کنیں منہ پھیر گھندن۔

فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۭ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥

۶۔ بے شک انہیں سچ کوں جھٹلائے جڈاں او انہیں دو آ گئے۔ تے جلدی او نہیں کوں او خبراں مل ولسین جنہیں تے او کھلدن۔

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ لَّكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَاۗءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۠ وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ⑥

۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو انہیں کنیں پہلے اساں کتنے زمانے دے لوکیں کوں ہلاک کیتے اساں انہیں کوں زمین وچ او طاقت ڈتی ہائی جیرھی تہاکوں نئیں ڈتی تے اساں انہیں تے بدلیں کنیں ڈاڈھا مینہ وسائے تے انہیں واسطے نہراں بݨائن جیرھیاں انہیں دے ماتحت چلدیاں ہن ول اساں انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈتا تے اوندے بعد

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۷

۸۔ تے جے اساں تیڈے اتے کاغذیں تے لکھی ہوئی کتاب لہیندے تے او انکوں ہتھ نال وٹھن وی سہی تے ول وی کافر ایہو آکھسن اے تے کھلا کھلا فریب ہے۔

وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۭ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ۝۹

۹۔ تے او آہدن ایندے اتے کیوں نئیں لہایا گیا فرشتہ تے جے اساں فرشتہ لہاؤں ہا تے ایں گال دا فیصلہ تھی ونجے ہا تے انہیں کوں ول مہلت نہ ڈتی ونجے ہا۔

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ تے جے اساں اونکوں فرشتہ بناؤں ہا تے اوں کوں وی آدمی دی شکل وچ پٹھوں ہا تے جیہڑی گال ہنڑ انہیں تے مشتبہ تھئی پئی ہے ول وی اساں مشتبہ رکھوں ہا۔

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۱ ع

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیتا گئے۔ تے پچھیں اوں عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او انہیں کوں گھیر (ولبیٹ) گدھے۔

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ۝۱۲

۱۲۔ توں آکھ جو زمین وچ ٹمرو پھرو ول ڈیکھو جو جھٹلاوݨ والیں دا انجام کیا تھئے۔

قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قُلْ لِّلّٰهِ ۭ كَتَبَ عَلٰي نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۱۳

۱۳۔ توں آکھ کینداے جو آسمانیں تے زمین وچ (وں) توں آپ آکھ جو اللہ دا ہے۔ اوں اپݨے اتے رحمت فرض کر ڈتی ہے بے شک او تہاکوں ضرور قیامت دے ڈینہہ کٹھا کریسی جیندے وچ کوئی شک نئیں جیہڑے لوکیں اپݨے آپ کوں گھاٹا ڈتے بے شک او ایمان نہ انیسن۔

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝۱۴

۱۴۔ تے جیہڑا کجھ رات تے ڈینہہ وچ موجود اوہیں دا ہے تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۭ قُلْ اِنِّىْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ ۭ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۱۵

۱۵۔ توں آکھ کیا میں اللہ دے سوا بیا سنگتی بناواں جیہڑا آسمانیں تے زمین دا پیدا کرݨ والا ہے۔ تے او کھویندے تے کھوایا نئیں ویندا۔ توں آکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پہلا۔ فرمانبردار بݨاں تے توں مشرکیں وچ اصلو

نہ بنیں۔

قُلْ اِنِّیْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ں جے میں نافرمانی کراں۔

مَنْ یُّصْرَفْ عَنْهُ یَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِیْنُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ جیں کنیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا ڈتا گیا تے بے شک اوندے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی کامیابی ءِ۔

وَ اِنْ یَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ۚ وَ اِنْ یَّمْسَسْكَ بِخَیْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پچاوے تے اونکوں ہٹاونڑ والا کوئی نئیں سوائے ہوندے تے جے اوتیکوں بھلائی پچاوے تے او ہر چیز تے قادر۔

وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَ هُوَ الْحَكِیْمُ الْخَبِیْرُ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ او اپنڑے بندیں تے غالب تے او بہوں سیاٹنا تے باخبر۔

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ شَهِیْدٌۢ بَیْنِیْ وَ بَیْنَكُمْ ۟ وَ اُوْحِیَ اِلَیَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَ مَنْۢ بَلَغَ ؕ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّ اِنَّنِیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ توں آکھ جو سب کنیں زیادہ سچی گواہی ڈیونڑ والی کیرھی ہستی ءِ ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڈے درمیان گواہ تے میڈ ول اے قرآن وحی کیتا گئے تاں جو میں تہاکوں تے جینکوں اے پہنچے ایندے نال ہوشیار کراں کیا تساں اے گواہی ڈیندے ءُ جو خدا نال بے معبود وی ہن توں آکھ میں گواہی نئیں ڈیندا توں آکھ بے شک او ہی ہک معبود ہے تے میں بیزاراں اوں کنیں جینکوں تساں شریک بنڈے ءُ۔

اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ اَلَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اساں کتاب ڈتی ءِ او اونکوں الویں سنجنڑیدن جیویں او اپنڑے پتریں کوں سنجنڑیدن تے جنہیں لوکیں اپنڑے نفس کوں گھاٹا ڈتے تے او ایمان نئیں اینڈے۔

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھیندے یا اوندے نشانیں کوں جھٹلیندے۔ بے شک ظالم لوک کامیاب نئیں تھیندے

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کوں کٹھا کرلیسوں ول آکھسوں انہیں کوں جیرھے شرک کریندے ہن تہاڈے شریک کتھائں جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ پچھیں ایندے جواب وچ اوصرف اے آکھسن اللہ دی قسم جیرھا ساڈا رب جو اساں مشرک کائے ناں ہا سے

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیویں اپنڑے اتے کوڑ بدھیندن تے او بھل ولیسن جیرھا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ انہیں وچوں کجھ او ہن جیرھے تیڈی گال کوں سنڈن تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پا ڈتن جو اے سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ جے او سارے نشان وی ڈیکھ گھنن تاں وی اوندے اتے ایمان نہ گھن اوسن۔ تے جڈاں او تیڈے وا اندن تیڈے نال جھیڑا کریندن۔ تے جیرھے کافرن او آہدن جو اے تے پہلے لوکیں دیاں کہانیائں۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ تے او ہنہیں کوں اوں کنیں رکیندن تے آپ وی رکدن تے اوصرف اپنڑے آپ کوں ہلاک کریندن تے او سمجھدے نئیں۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ دے سامنڑے کھڑے کیتے ولیسن آکھسن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنڑے رب دی آیات نہ جھٹلاؤں ہا تے مومنیں وچوں ہنڑوں ہا۔

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو اللہ سئیں ظاہر کر ڈتے جو ایں کنیں پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کوں ولا پھٹیا وے تے ول دی اوادیں کریعن جھتو انہیں کوں روکیا گئے تے بے شک او کوڑ مریندے ہکن۔

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیاوی زندگی ءَ۔

بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿۲۹﴾

ساکوں اٹھالیا نہ ولیسی۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ۭ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۭ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ۭ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او اپنڑے رب دے سامنڑے کھڑے کیتے ولیسن او آکھسی کیا اے ڈینہہ سچ نہ ہا او آکھسن ہا بالکل اے سچ۔ ساڈے رب تے او آکھسی اپنڑے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَاۗءِ اللّٰهِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰي مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰي ظُهُوْرِهِمْ ۭ اَلَا سَاۗءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کوں جھٹلائے او گھاٹے وچ تے جڈاں انہیں تے او وقت اچھنڑ گھُت آ ولیسی تے او آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اساں ایں وقت دے بارے وچ کوتاہی کیتی تے او اپنڑی کنڈیں تے اپنڑے بار چئی ودے ہوسن۔ سنڑو جیرھا بار او چئی ودن او بہوں برا ءَ۔

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ۭ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اے دنیا دی زندگی تے صرف کھیل تے تماشاءَ۔ تے جیرھے اللہ کنیں ڈردن آخرت دا گھر انہیں واسطے چنگیاءَ کیا تساں عقل نو ھے کریندے۔

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ اساں جانڈے ہیں او جیرھیاں گالہیں کریندن توں مونجھا تھیندیں او تیکوں نئیں جھٹلیندے ظالم لوک تے اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰي مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰٓى اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَاۗءَكَ مِنْ نَّبَاِي الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک تیں کنیں پہلے وی رسول جھٹلائے گیئن تے جڈاں انہیں کوں جھٹلایا گئے تے ڈکھ ڈتا گئے انہیں صبر کیتے ول انہیں دو ساڈی مدد آ گئی تے اللہ دیاں گالہیں کوئی بدل نئیں سگدا۔ تیں کنیں رسولیں دیاں خبراں آچکین۔

وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاۗءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَي الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے جے تیکوں انہیں دا منہ پھیر گھنڑ تکلیف ڈیندے تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان وچ پوڑی گول سگیں تے انہیں دو نشان گھن آویں (تے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کوں سدھے راہ تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقفیں وچ اصلوں نہ تھی

اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ۘ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ

۳۷۔ بے شک او ہے لوک قبول کریندن جیرھے سنڈن

اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿۳۶﴾

تے مُردیں کوں اللہ سئیں اٹھیسی تے ول او اوندو ولائے ولسین۔

وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے او آہدن اینڈے اتے اپنڑے رب ولو کیوں کوئی نشان نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک اللہ قادرِ جو او نشان لہاوے تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں جانڈے۔

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَلَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِى الْكِتٰبِ مِنْ شَىْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ زمین وچ کوئی جانور نئیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا اپنڑے کھمبیں نال اڈردے تے او تہاڈے آلی کارجماعتاں ہن اساں ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نئیں کیتی پچھیں او اپنڑے رب دو کٹھے کیتے ولسین۔

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِى الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے میں ساڈی آیات کوں جھٹلائے او پوڑن تے گونگن اندھاریں وچ جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں چلا ڈیندے۔

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ توں آکھ ڈسو تے سہی جے تہاڈو اللہ دا عذاب آونجے یا قیامت آونجے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کوں سڈیسو جے تساں سچے ہوے (تے ڈسو)

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿۴۱﴾ ع

۴۲۔ تساں اوہیں کوں سڈیسو تے او مصیبت کوں دور کریسی جینڈے کیتے تساں سڈیندے پئے ہاوے جے او چاہسی تے تساں بھُل ولیسو جیرھا شرک کریندے پئے ہوُ۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تیں کنیں پہلے وی قومیں دو اساں رسول پھٹین تے ول اساں انہیں کوں پکڑیئے مالی تے جسمانی مصیبتیں نال تاں جو او عاجزی کرن۔

فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے کیوں نہ تھیا جو جڈاں انہیں تے ساڈا عذاب آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھو انہیں دے دِل سخت تھی گئین تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوٹھا

کرکے ڈکھالئے۔

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ؕ حَتّٰۤى اِذَا فَرِحُوْا بِمَاۤ اُوْتُوْۤا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ جڈاں او بھُل گیئن جو انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی تے اساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈتے تے جڈاں او اوندے نال جو انہیں کوں ڈتا گیا ہا اساں انہیں کوں اچھنڑ گُت پکڑ گدھاتے دل اونا امید تھی گئے

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ؕ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جیرھی قوم نے ظلم کیتا ہا اوندیاں پاڑاں پٹ ڈتیاں گیاں تے ساریاں صفتاں اللہ دیاں ہن جیرھا سارے جہانیں دا پالنہار ہے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ تہاڈے کنیں تے اکھیں کوں ضائع کر ڈیوے تے تہاڈے دلیں تے مہر لا ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معبود جیرھا اے تہاڈو ولا انیسی توں ڈیکھ اساں کیویں آیات وٹا پھیر کے بیان کریندے ہیں اوول وی منہ پھیر گھندن۔

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ توں آکھ ڈسو جے تہاڈے اُتے آوے اللہ دا عذاب اچھنڑ گھُت یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا ہیا کہیں کوں ہلاک نہ کیتا ویسی۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے اساں رسولیں کوں دین دی خوشخبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنا کے پٹھیندے ہیں تے جیرھا من گھنے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی خوف نئیں تے نہ او موجھے تھیسن۔

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے انہیں کوں انہیں دی نافرمانی دی وجہ نال عذاب پہنچسی۔

قُلْ لَّاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَاۤ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۵۱﴾ ع

۵۱۔ توں آکھ میں نئیں آہدا جو میں کنیں اللہ دے خزانے ہن تے نہ میں غیب جاݨداں تے میں نئیں آہدا تہاکوں جو میں فرشتہ ہاں میں تے صرف اوندی پیروی کریندا جو میڈو وحی کیتی ویندی توں آکھ کیا اندھا تے سوجاکھا بکو جہیں تھی سگدن کیا تساں

سوچیندے نوٹھے۔

وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے توں ایندے نال ڈرا انہیں لوکیں کوں جیہڑے ڈردن جو انہیں کوں خدا دو کٹھا کیتا ویسی انہیں دا کوئی وی سنگتی تے سفارشی نہ ہوسی تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ ڈے جیہڑے فجر تے شام اپنے رب کوں سڈیندن تے اوندی رضا چاہندن۔ تیڈے ذمے انہیں دے حساب وچوں کجھ وی نئیں تے نہ تیڈے حساب وچوں کجھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا ڈیتا تے توں ظالمیں وچوں تھی ویسیں۔

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْۢ بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے بندیں کوں بعض نال آزمائے جو اے آکھن ایہے ہن ساڈے وچوں اللہ سئیں جنہیں تے احسان کیتے کیا اللہ سئیں شکر کرنڑ والیں کوں خوب نئیں جاندا۔

وَاِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے جڈاں تیڈو او لوک اوندن جیہڑے ساڈی آیات کوں مینندن تے توں انہیں کوں آکھ تہاڈے اتے سلامتی ہے۔ تہاڈے رب نے اپنے آپ تے رحمت فرض کر ڈتی ہے بے شک جیں تہاڈے وچوں غفلت دی وجہ نال برائی کیتی ول اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک او بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۵۵﴾ ع ۶ ۱۲

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں تے تاں جو مجرمیں دا راہ ظاہر تھی ونجے۔

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ توں آکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی عبادت کراں جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہو۔ توں آکھ میں تہاڈی خواہشات دی پیروی نئیں کریندا ناں تاں میں گمراہ تھی ویساں تے ہدایت پاونڑ والیں وچوں نہ رہساں۔

قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ

۵۸۔ توں آکھ میں اپنے رب ولو دلیل تے ہاں تے تساں اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے ہو او میں کنیں نئیں۔

وَ هُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿۵۸﴾

حکم صرف اللہ دا چلدے او حق بیان کریندے تے او فیصلہ کرن والیں وچو سب کنیں چنگا ۽۔

قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِيْ وَ بَيْنَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ توں آکھ جے او میں کنیں ہوندی جو تساں جلدی منگدے ۽ تے فیصلہ تھی ونجے ہا تہاڈے تے میڈے درمیان تے اللہ سئیں ظالمیں کوں بہوں جاڈے۔

وَ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ ؕ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةٍ فِيْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَّ لَا يَابِسٍ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کنجیاں ہوں کنیں ہن۔ انہیں کوں صرف او ہو جاڈے تے او جاڈے جو خشکی وچ تے سمندر وچ تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اونکوں جاڈے تے زمین دے اندھاریں وچ کوئی دانڑ نئیں تے نہ کوئی سبز تے نہ سکی چیز جیہڑی اوندی کھلی کھلی حفاظت وچ نہ ہووے۔

وَ هُوَ الَّذِيْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَ يَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰۤى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۶۱﴾ ع ۱۳

۶۱۔ اوہو ۽ جیہڑا رات کوں تہاڈی روح قبض کریندے تے ڈینہ کوں جو کریندے ۽ اودی جاڈے۔ ول ڈینہ کوں تہاکوں اٹھلیندے تاں جو مقررہ مدت پوری تھی ونجے۔ ایدے بعد تساں اوہیں دو ولے ٹپھیں او تہاکوں ڈسیسی جو تساں کریندے ہا دے۔

وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَ هُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے او اپنڑے بندیں تے غالب تے تہاڈو نگران پٹھیندا رہ ویندے تے جڈاں تہاڈے وچو کہیں تے موت اندی ۽ تے ساڈے رسول اونکوں مریدن تے ایندے وچ او کوئی گھٹی نئیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْۤا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۫ وَ هُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِيْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ پچھیں انہیں کوں اللہ دو جیہڑا انہیں دا سچا آقا ۽ ولایا ولیسی۔ سنڑو فیصلہ ہوندا ۽ تے او حساب گھنڑ والیں وچو جلدی کرن والا ۽۔

قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّ خُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ توں آکھ تہاکوں کون نجات ڈیندے خشکی دے سمندر دے اندھاریں کنیں تساں اونکوں عاجزی نال تے لک کے سڈیندے ۽ آہدے ڈاہجے او ساکوں ایں مصیبت کنیں بچا گھنے تے اساں ضرور شکر کرن والیں وچو تھی ولیسوں۔

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ توں آکھ جو اللہ تہاکوں انہیں کنیں نجات ڈیندے تے ہر مصیبت کنیں تساں ول وی شرک کریندے ءُ۔

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ۭ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ توں آکھ او قادرِ جو تہاڈے اتے عذاب پھٹے تہاڈے اتوں وی تے تہاڈے پیریں وے تلوں وی یا تہاکوں ٹولیں وچ ونڈ کے ہک ڈوجھے دے خلاف کر ڈیوے تے تہاڈے بعض کوں بعض نہیں نال تکلیف پچا وے۔ توں ڈیکھ کیویں اساں پھیر پھیر کے آیتاں بیان کریندے ہیں تاں جو او سمجھن۔

وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۭ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ تے تیڈی قوم نے انیکوں جھٹلائے تے ہے او سچا توں آکھ میں تہاڈا ذمہ دار نئیں۔

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ۡ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ ہر خبر دی حد ہوندی ءِ تے تساں جلدی جاݨ گھنسو۔

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ۭ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ تے جڈاں توں انہیں کوں ڈیکھیں جیڑھے ساڈی آیات دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جے تیں او ہی گالہیں وچ نہ لگ ونجن تے جے تیکوں شیطان بھلاڈیوے تے یاد کرݨ دے بعد ظالم قوم نال نہ بہہ۔

وَمَا عَلَي الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ جیڑھے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں دے حساب وچوں کجھ وی نئیں اے نصیحت تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

وَذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّلَهْوًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۚ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ ۚ وَاِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ۭ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿۷۰﴾ ع ۱۴

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ جڑے جنہیں اپݨے دین کوں کھیڈ تے تماشا بݨائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ سٹ گھتے تو نصیحت کر اے نہ تھیوے جو کوئی جان اپݨے کمیں دی وجہ نال ہلاک تھی ونجے تے انہیں دا اللہ دے سوا کوئی سنگتی تے سفارشی کوئے نئیں تے جے او ہر قسم دا بدلہ ڈیون تے انہیں کنیں نہ گدھاویسی۔ ایہے لوکن جیڑھے اپݨے کمیں دی وجہ نال ہلاک کیتے گئین انہیں دے پیوڑ کیتے

تتا پاٹی ہوسی تے دُکھ ڈیون ڈوالا عذاب ایں واسطے جو او کفر کریندے ہن۔

قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۭ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۭ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۷۱

۷۲۔ توں آکھ کیا اساں اللہ دے سوا اونکوں سڈوں جیرھا ساکوں نہ فائدہ پچا سگدے تے نہ نقصان تے اساں سدھے راہ کنوں جیرھا ساکوں اللہ ڈکھائے اپنڈے کھڑیں تے پھرو بچوں اویں جیویں کہیں کوں شیطان سدھے راہ کنیں ہٹا ڈیوے تے او زمین وچ حیران تے پریشان ہووے۔ اوندے سنگتی اونکوں سدھے راہ دو سڈیندے پئے ہون۔ توں آکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت تے ساکوں حکم ڈتا گئے جو اساں سارے جہانیں دے پالنہار دی فرمانبرداری کروں۔

وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ۭ وَهُوَ الَّذِىْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۷۲

۷۳۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو۔ تے اوں کنیں ڈرو او ہوء جیندو تساں کھٹے کیتے ولیسو۔

وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۭ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۭ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ ۭ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۭ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ۝۷۳

۷۴۔ اوہوء جیں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تے جڈاں او آکھسی تھی ونج تے او تھی ولیسی۔ اوندی گال سچ تے ہوندی بادشاہت ہوسی جڈاں بگل وجایا ولیسی او غیب تے حاضر کوں جاݨڑ والا ہء تے او بہوں سیاݨا تے باخبر۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّىْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۷۴

۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم اپنڑے پیو آزر کوں آکھیا کیا توں بتیں کوں معبود بݨیندیں بے شک میں تیکوں تے تیڈی قوم کوں کھلی گمراہی وچ ڈٹھا پیاں۔

وَكَذٰلِكَ نُرِىْٓ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ۝۷۵

۷۶۔ تے ایویں حضرت ابراہیم کوں اساں ڈکھیندے ہا سے آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو او یقین کرݨ والیں وچ دی تھی ونجے۔

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّىْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ۝۷۶

۷۷۔ تے جیلھے رات اوندے تے پردہ سٹ ڈتے اوں تارا ڈٹھے آکھئے سی اے میڈا رب (تھی ہگدے) جیر ھے ویلھے او لہہ

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّیْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ یَهْدِنِیْ رَبِّیْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّیْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے جیلھے اوں چمکدے چندر کوں ڈٹھے آکھیس اے میڈا رب تے جیلھے اوہ لہہ گئے آکھیس جے میڈا رب میکوں سدھاراہ نہ ڈکھالے ہا تے ضرور میں گمراہ قوم دچوں تھی ونجاں ہا

فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّیْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ یٰقَوْمِ اِنِّیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے جیلھے چمکدے سجھ کوں ڈٹھس آکھیس اے میڈا رب اے وڈا ہ تے جیلھے اوہ لہہ گئے آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بݨیندے ہو اوں کنیں بے زاراں۔

اِنِّیْ وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ بے شک میں ہر ڈنگ تے ول کنیں پچدے ہوئیں اپݨی توجہ اوندو پھیر ڈتی ہ جیں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں مشرکیں دچ نہیں۔

وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ؕ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّیْ فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْـًٔا ؕ وَسِعَ رَبِّیْ كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ؕ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں آکھیا کیا تساں اللہ دے بارے دچ میڈے نال بحث کریندے ہو تے اوں میکوں سدھا راہ ڈکھا لئے تے میں انہیں کنیں نئیں ڈردا جیہڑے تساں شریک بݨیندے ہو جے میڈا رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ہ کیا تساں نصیحت نوھے حاصل کریندے۔

وَكَیْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزِّلْ بِهٖ عَلَیْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ فَاَیُّ الْفَرِیْقَیْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۱﴾ ع

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کیویں ڈراں جینکوں تساں (اللہ دا) شریک بݨیندے ہو تے تساں نوھے ڈر دے جو تساں اللہ نال شریک پئے کریندے ہو تے اللہ سئیں تہاڈے اتے ایندے واسطے کوئی دلیل وی نئیں لہائی۔ کیر ھا ٹولہ ڈونہاں ٹولیں دچوں امن دا زیادہ حق دار جے تساں جاݨدے ہو۔

اَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ یَلْبِسُوْٓا اِیْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع ۹ ۱۵

۸۳۔ جیہڑے ایمان گھن آئن تے اپݨے ایمان کوں ظلم نال نہ ملایا اناہیں لوکیں واسطے امن تے ایہے لوک سدھے راہ تے ہن۔

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَیْنٰهَآ اِبْرٰهِیْمَ عَلٰی قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل ہائی جیہڑی اساں ابراہیم کوں ڈتی

دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۸۳﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ۔ اساں جینڈے چاہندے ہیں درجے اچے کریندے ہیں۔ بے شک تیڈا رب سیانا تے ہوں جانڑ والا ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب ڈتا تے ساریں کوں ہدایت ڈتی تے نوح کوں ایں کنیوں پہلے اساں ہدایت ڈتی ہائی تے اوندی اولاد وچوہن داؤد تے سلیمان تے ایوب تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اساں ایویں نیکی کرنڑ والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ تے زکریا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے الیاس سارے نیک لوکیں وچوہن۔

وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ؕ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے اسماعیل تے الیسع تے یونس تے لوط تے ساریں کوں اساں جہانیں تے فضیلت ڈتی ہائی۔

وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے انہیں دے پیو ڈاڈیں وچوں تے اولاد وچوں تے انہیں دے بھرانویں وچوں تے انہیں ساریں کوں اساں چونڑ گدھا تے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہا سے۔

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ اے اللہ دی ہدایت ایندے نال اپنڑے بندیں وچوں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریسن تے جیڑھے او عمل کریسن او سارے وینجے ولیسن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ ایہے ہن جینکوں اساں کتاب تے حکم تے نبوت ڈتی تے جے او ایندا انکار کریسن تے اساں انہیں کوں اینجھی قوم دے حوالے کر ڈتے جیڑھی اونڈا انکار نئیں کریندی۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۰﴾ ع ۱۱

۹۱۔ ایہے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی ہا تو انہیں دی ہدایت تے طریقے توں اکھ میں ایندے واسطے تساں کنیں اجر نئیں منگدا اے تے جہان دے لوکیں واسطے ہک نصیحت ہے۔

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۤ اِذْ قَالُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ

۹۲۔ انہیں جیویں حق ہا اللہ دی قدر نئیں کیتی جڈاں انہیں اکھیئے جو اللہ سئیں اپنڑے کہیں بندے تے کجھ وی نئیں لہایا۔ توں

بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۖ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۱﴾

آکھ جیرھی کتاب موسیٰ گھن آیا ہا او کیں لہائی ہائی جیرھی نور ہائی تے لوکیں واسطے ہدایت ہائی تے تساں اونکوں انج انج کاغذ کریندے ءُ کجھ ظاہر کریندے ءُ تے بہوں سارا حصہ لکیندے ءُ تے تہاکوں او کجھ سکھایا گئے جو تساں نہ جانڈے ہا دے تے نہ تہاڈے پیو ڈاڈے توں آکھ اللہ سئیں ولا انہیں کوں چھوڑ ڈے۔ او اپنڑی بے ہودگی وچ کھیڈ دے رہون۔

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰي صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے اے کتاب اساں اونکوں لہائے اے بابرکت تے جو پہلے کتاب موجود اوندی تصدیق کریندی ءِ تے تاں جو توں وستیں دی ماں (مکہ) کوں تے اوندے چودھار کوں ڈراویں تے جیرھے آخرت تے ایمان گھن اندن اونکوں وی مینداں تے اپنڑی نمازیں دی نگرانی کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے یا او آبدے جو میڈو وحی کیتی گئی ءِ تے اوندو وحی کیتی نہ گئی، بوڑے تے جیں آکھئے جیہو جیہاں اللہ سئیں لہائے او ہو جیہاں میں وی لہا سگدا تے جے توں ڈیکھیں جیرھے ویلھے ظالم موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے ہتھ ودھائی کھڑے ہوسن اپنڑیاں جاناں کڈھو اج تہاکوں ذلت والا عذاب ڈتا ویسی جو تساں اللہ دے خلاف ناحق گالہیں کریندے ہا دے تے تساں اوندی آیات کنیں تکبر کریندے ہا دے۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰۗؤُا ۭ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۹۴﴾ ع ۱۱ ۱۷

۹۵۔ تے تساں ساڈو کلھے آئے ءُ جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے تساں کنڈ پچھو چھوڑ آئے ءُ جو اساں تہاکوں بطور احسان ڈتا ہا۔ اساں تہاڈے نال او سفارشی وی کائنے ڈہدے۔ پئے جیندے متعلق تساں دعویٰ کریندے ہا دے جو او تہاڈے معاملے وچ اللہ دے شریکین۔ تہاڈے آپت دے رشتے کٹیج گئین تے تہاڈے سارے دعوے گل گئین

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ ﴿٩٥﴾

۹۵۔ بے شک اللہ سئیں دانئیں تے گٹھلیں کوں پاڑن والا ۽ جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندے تے کڈھن والا ۽ مردے کنیں جیندا اے تہاڈا اللہ تساں کنتے پھیر یے ویندے ءُ۔

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٦﴾

۹۶۔ مجھرکوں ظاہر کرڑن والا ۽ تے رات کوں آرام کیتے بٹائس تے سجھ تے چندر حساب کیتے بٹائنسی اے اوندا اندازہ ۽ جیرھا غالب تے بہوں جاݨن والا ۽۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩٧﴾

۹۷۔ او ہوء جیں تہاڈے واسطے تارے بٹائن تاں جو تساں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ رستہ ڈیکھو اساں علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ ۗ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٩٨﴾

۹۸۔ او ہوء جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے (ہر ہک کیتے) دیر تک رہݨ دی جا تے عارضی رہݨ دی جاوی (بٹائی اس) اساں سمجھݨ والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّاتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۗ انْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ او ہوء جیں اوندے نال ہر شئے دے بوٹے پیدا کیتن تے اساں اوں کنیں ساول کڈھی ۽ تے ہک ہے دے اتے دانئیں کڈھیندے ہیں۔ تے کھبی دے گوشے کنیں لڈیئے ہوئے پھل کڈھیندے ہیں تے انگور تے زیتون تے انار دے باغ جیرھے رلدے ملدن تے نئیں رلدے ملدے۔ تساں ڈیکھو اوندے پھل جڈاں اوہل جاوے تے پکے۔ بے شک ایندے وچ نشانن ایمان آݨ والی قوم کیتے۔

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿١٠٠﴾ ع ۱۴

۱۰۰۔ تے انہیں اللہ دا جنّیں کوں شریک بݨائے۔ حالت اے ہے جو اوں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں اللہ سئیں کیتے پتر تے دھیریں بغیر علم دے گھڑ گدھن۔ او پاک تے جو او بیان کریندن اوں کنیں بہوں اُچا ۽۔

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرݨ والا ۽

لَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿۱۰۱﴾

اوندا پتر کیویں تھی سگدے تے اوندی زال وی کوئی نئیں تے اوں ہر شئے کوں پیدا کیتے تے او ہر شئے کوں بہوں جاندے۔

۱۰۳۔ اے اللہ جیرھا تہاڈا رب اوندے سوائے کوئی معبود نئیں ہر شئے دا پیدا کرنڑ والا ء اوندی عبادت کرو تے او ہر شئے تے نگران۔

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ وَّكِیْلٌ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۴۔ نظراں اوں تیں نئیں پہنچ سگدیاں تے اونظریں تیں پہنچ سگدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۫ وَهُوَ یُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِیْفُ الْخَبِیْرُ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۵۔ تے تہاڈے رب ولو تہاڈو دلیلاں آ چکین تے جیرھا ڈیکھ گھنے اوندا اپنا فائدہ ء تے جیرھا نہ ڈیکھے اوہیں کوں نقصان تے میں تہاڈے اتے نگران نہیں۔

قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآىِٕرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِیَ فَعَلَیْهَا ؕ وَمَاۤ اَنَا عَلَیْكُمْ بِحَفِیْظٍ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کوں پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او آکھن کہ تیں پڑھ سٹائے تے اساں جاننڑ والی قوم کیتے اے کھول

وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰیٰتِ وَلِیَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَیِّنَهٗ لِقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۷۔ توں اوندی پیروی کر جیرھی وحی تیڈو تیڈے رب کنیں اندی ء۔ اوندے سوا کوئی معبود نئیں تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن کے بیان کرڈتے

اِتَّبِعْ مَاۤ اُوْحِیَ اِلَیْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن ہا تے اساں تیکوں انہیں تے نگران نئیں بٹایا تے نہ توں انہیں دا کارساز ہوویں۔

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَاۤ اَشْرَكُوْا ؕ وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَیْهِمْ حَفِیْظًا ۚ وَمَاۤ اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلٍ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۹۔ تے تساں انہیں کوں گالہیں نہ کڈھو جنہیں کوں او اللہ دے سوا سڈ بیندن نہ تاں او تہاڈے اللہ کوں دشمنی نال تے لغیر علم دے مندے کڈھیسن تے ایویں اساں ہر ٹولے کوں انہیں دا عمل سوٹھا کر کے ڈکھائے ول او اپنے رب دو ولسن تے او انہیں کوں ڈسیسی جو او کریندے ہن۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَیَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًۢا بِغَیْرِ عِلْمٍ ؕ كَذٰلِكَ زَیَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۪ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَیُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جو انہیں دو جے کوئی نشان آوے اور ضرور من گھنسن توں آکھ نشان تے صرف اللہ

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَیْمَانِهِمْ لَىِٕنْ جَآءَتْهُمْ اٰیَةٌ لَّیُؤْمِنُنَّ بِهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰیٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَمَا یُشْعِرُكُمْ ۙ

اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

کنیں ہن تے جو تہاکوں ڈسیسی بے شک او نشان بیڑاں آولیسی او ایمان نہ گھن اُوہن۔

وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖٓ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۱۰﴾ ع ۱۴

۱۱۱۔ تے اساں انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈلیسوں ات گالہوں جو انہیں پہلی دفعہ نئیں منیا تے انہیں کوں انہیں دی منہ زوریں و چ گردان چھوڑ ڈلیسوں۔

وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ تے جے اساں انہیں دو فرشتے لہیندے تے مُردے انہیں نال گالہیں کریندے تے اساں ہر شئے کوں کٹھا کر کے انہیں دے سامنے گھن اندے دل وی او ایمان نہ گھن آون ہا جے تئیں اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں و چو بہوں سارے لوک جاہلن۔

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اساں انسانیں تے جنّیں و چو منہ زوریں کوں نبیں دا دشمن بنائے انہیں دے کجھ لوک ہنیں کوں دو کھا ڈیوٹی کیتے انہیں دے دلیں و چ گندے خیال سٹیندن تے جے اللہ چاہے ہا تے او اے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے۔

وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْـِٕدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گالہیں دو جھکن جیہڑے قیامت تے ایمان نئیں انیندے تے او انہیں گالہیں کوں چنگا جاݨدے تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھنن۔

اَفَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لبھاں او اوہو جئیں تہاڈو کھلی کتاب لہائی ہے تے جنہیں کوں اساں کتاب ڈتی ہے او جاݨدن جو او حیڈے رب ولو سچائی نال لہائی گئی ہے تے توں نہ بݨ جھیڑا کرݨ والیں و چو۔

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَّعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ تے تیڈے رب دی گال سچائی تے انصاف نال پوری تھی گئی ہے کوئی اہدی گالہیں کوں بدلݨ والا نئیں تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِي الْاَرْضِ يُضِلُّوْكَ عَنْ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین و چ رہݨ والیں و چو اکثریت دی گال

سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿۱۱۶﴾

من گھنیں تے اوتیکوں اللہ دی راہ کنیں گمراہ کر ڈلیسن او صرف گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اٹکل نال گالہیں کریندن۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ بے شک تیڈا رب زیادہ جاݨدے اونکوں جیڑھا اوندی راہ کنیں گمراہ تھی ونجے تے او ہدایت پاوݨ والیں کوں وی بہوں جاݨدے۔

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ تے اونکوں کھاؤ جینڈے اتے اللہ داناں گدھا گئے جے تساں اوندی آیات کوں منیندے ءُ تاں۔

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَآئِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اونکوں نہ کھاؤ جینڈے اتے اللہ داناں گدھا گئے تے اللہ سئیں او کھول کے بیان کر ڈتے جو اوں تہاڈے اتے حرام کیتے سوائے ایندے جو تساں اوندو مجبور تھی ونجو تے بے شک بہوں سارے بغیر علم دے اپݨی خواہشیں دے مطابق لوکیں کوں گمراہ کریندن۔ بے شک تیڈا رب بہوں جاݨدے حد کنیں ودھݨ والیں۔

وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۱۔ تے تساں بچو گناہ دی ظاہری شکل کنیں تے اوندے اندر ونے کنیں۔ بے شک جیڑھے گناہ کمیندن انہیں کوں بدلہ ڈتا ویسی انہیں دی کمائی دا۔

وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ؕ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰٓـئِهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ ع ۱۴

۱۲۲۔ تے تساں نہ کھاؤ جینڈے اتے اللہ داناں نہ گدھا ونجے تے اے بے شک نافرمانی تھے بے شک شیطان اپݨیں سنگیں دے دلیں وچ ایجھے خیال پیندے جو تہاڈے نال بھڑن تے جے تساں انہیں دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں مشرک تھی ولیسو۔

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا يَّمْشِيْ بِهٖ فِى النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِى الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا

۱۲۳۔ کیا جیڑھا مردہ ہووے تے اساں اونکوں جیندا کروں تے اساں اوندے واسطے ایجھی روشنی بݨاؤں جینڈے نال اولوکیں وچ ٹرے پھرے او اویں تھی سگدے جیڑھا

يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

اندھاریں وچ ہوسے تے انہیں کنیں نکلن والا نہ ہوسے ایویں اساں سوٹھیں کر کے ڈکھائن کافریں کوں اوکم جیرھے اوکر ریندن۔

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا فِيْهَا ۭ وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ تے ایویں اساں بٹائے ہر وستی وچ وڈے وڈے مجرمیں کوں تاں جو اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو وی تدبیراں کریندن اپنڑے خلاف کریندن پر اوسمجھدے نئیں۔

وَاِذَا جَاۗءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ۭ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندے آہدن اساں اصلو نئے مینندے جے تیں ساکوں اوہو جیہاں نہ ڈتا دیجے جو اللہ دے رسولیں کوں ڈتا گئے۔ اللہ سئیں بہوں جانڈے جو اپنڑی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کوں ذلت تے وڈا عذاب ملسی اللہ ولو کیوں جو او نبیں دے خلاف تدبیراں کریندن۔

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاۗءِ ۭ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَي الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو اونکوں ہدایت ڈیوے او اوندا سینہ اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ کرنڑ دا ارادہ کرے اوندا سینہ تنگ کر ڈیندے ایویں لگدے جیویں او آسمان دو چڑھدا پئے۔ ایویں اللہ سئیں عذاب نازل کریندے انہیں تے جیرھے مینندے نئیں۔

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۷۔ اے تیڈے رب دا سدھا راہ تے اساں آیات نصیحت پکڑنڑ والی قوم کیتے۔ کھول کے بیان کر ڈتن

لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں سلامتی دا گھر تے او انہیں دا سنگتی ہ ایں وجہ کنیں جو او کریندن۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰۗؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ۭ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی (تے آکھسی اے جنّ دی جماعت تساں انسانیں وچوں بہوں ساریں کوں اپنڑے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں وچوں انہیں دے سنگتی آکھسن اے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں ہنہیں کنیں

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾

فائدہ پاتے تے اساں اپنڑاں اوں میعاد کوں پہنچ گئے ہیں جیڑھی تیں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سیں آکھسی بھا تہاڈا ٹھکانڑ اوندے وچ رہسن سوائے ایندے جو اللہ چاہے بے شک تیڈا رب بہوں سیانا تے بہوں جانڑن والا ہے۔

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ ع ۱۵

۱۳۰۔ تے ایویں اساں کجھ ظالمیں کوں بنہیں دا سنگی بنڑا ڈیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو اوکریندن۔

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ اے جنّیں تے انسانیں دی جماعت! کیا تہاڈو تساں وچ رسول نئیں آئے جیڑھے تہاڈے اتے میڈی آیات پڑھ کے سٹیندے ہن تے تہاکوں ایں ڈینہہ دی ملاقات کنیں ڈریندے ہن او آکھسن اساں اپنڑے خلاف گواہی ڈیندے ہیں۔ تے دنیا وی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ سٹیئے تے انہیں اپنڑے خلاف گواہی ڈتی بے شک او کافر ہن۔

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۲۔ اے ایں واسطے ہا جو تیڈا رب وستیں کوں ظلم نال ہلاک کرنڑ والا نئیں جے اوندے رہن والے غافل ہوُن۔

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۳۔ ہر کہیں دے عمل دے مطابق اوندے درجے ہن تے تیڈا رب غافل نئیں جو اوکریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْۢ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۴۔ تے تیڈا رب کہیں دا محتاج نئیں او رحمت والا ہے جے او چاہوے تے تہاکوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڈے بعد جینکوں چاہے تہاڈا جانشین بنا ڈیوے جیویں تہاکوں ڈوجی قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتی۔

اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۵۔ بے شک جیندا تہاکوں وعدہ ڈتا ویندے او ضرور تھیسی تے تساں عاجز نوّ ہے کر سگدے۔

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ توں آکھ اے میڈی قوم تساں اپنڑے طریق دے مطابق کم کرو میں وی کریندا پیاں تے جلدی تہاکوں پتہ لگ ویسی جو ایں دنیا دا انجام کینڑے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیسن ۔

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَ هٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَ مَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ۭ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۶ ۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچ جیرے اللہ سئیں پیدا کیتن اونڑا حصہ مقرر کر ڈتے تے انہیں آکھئے جو اے اللہ دا ۽ اپنڑے خیال وچ تے اے شریکیں دا ۽ ۔ تے جیرھا انہیں دلے شریکیں را حصہ ۽ او اللہ سئیں دو نئیں پہنچدا تے جیرھا اللہ سئیں دا حصہ ۽ او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں بُرا ۽ جیرھا او فیصلہ کریندن ۔

وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸ ۔ تے ایویں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے اتے انہیں دے دین کوں مشکوک کرنڑ کیتے تے ہلاک کرنڑ کیتے انہیں دی اولاد دا قتل سوٹھا کر کے ڈکھائے ۔ تے جے اللہ چاہندا او اے نہ کرن ہاتے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے ۔

وَقَالُوْا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَ اَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹ ۔ تے انہیں آکھئے جو اے جانور تے اے رڑھ کھوہ نئیں سگدی ۔ ایکوں کوئی نئیں کھا سگدا سوائے ایندے جو جیکوں اساں چاہوں اے انہیں دا خیال ۔ تے کجھ جانورِن جنہیں دی کنڈ تے سواری حرام تے کجھ جانورِن جنہیں تے اللہ دا ناں نئیں گھندے اوندے اتے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈیسی ۔

وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۭ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۭ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰ ۔ تے او آہدن جو انہیں ڈنگریں دے ڈڈھ وچ جو ہے او ساڈے جمانیں کیتے ہے تے ساڈی زالیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہوئے تے پچھیں سارے حصہ دارِن ۔ جلدی انہیں کوں انہیں گالہیں دی سزا ڈیسی بے شک او سیانا تے بہوں جانڑن والا ۽ ۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ۭ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱ ۔ او لوک جنہیں اپنڑے بالیں کوں بے وقوفی نال بغیر علم دے قتل کیتے گھاٹے وچ تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں اونکوں حرام کر ڈتے او گمراہ تھی

گئین تے اوہدایت پاوݨ والیں وچوں نئیں۔

وَهُوَ الَّذِيٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۡ وَلَا تُسْرِفُوْا ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۝۱۴۱

۱۴۲۔ اوہوء جیئں لکڑی دے سہارے تے لغیر سہارے دے باغیں کوں پیدا کیتس تے کھجیں کوں تے رڑھیں کوں جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرھے رلدے ملدن تے کجھ نئیں رلدے ملدے۔ تساں انہیں دے پھل کھاؤ جیرھے ویلھے او پھلن تے کپائی دے ڈینہہ انہیں دا حق ادا کرو تے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ۭ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ۝۱۴۲

۱۴۳۔ تے ڈنگریں وچوں کجھ لدݨ کݨ واسطے ہن تے کجھ چھوٹے ہن۔ جو اللہ سئیں تہاڈو رزق ڈتے اوندے وچوں کھاؤ تے شیطان دے قدمیں دی پیروی نہ کرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۭ قُلْ ءٰۗالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۭ نَبِّـــُٔوْنِيْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۱۴۳

۱۴۴۔ اٹھ جوڑن دُنبیں وچوں ڈو بکریں وچوں ڈو توں آکھ کیا اللہ سئیں نریں کوں حرام کیتے یا مادیں کوں یا جینکوں مادیں اپݨے رحمیں وچ پاتا ہوئے۔ میکوں ڈسو اپݨے علم نال جے تساں سچے ہوو۔

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۭ قُلْ ءٰۗالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۭ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاۗءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۴۴ ع

۱۴۵۔ تے اُٹھیں وچوں ڈو تے گوئیں وچوں ڈو۔ توں آکھ اوں نر حرام کیتن یا مادیاں یا جو مادیں اپݨے رحم وچ پاتا ہوئے کیا تساں حاضر ہاوے جڈاں اللہ سئیں تہاکوں ایں گال دی وصیت کیتی ہائی۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے گمراہ کر ڈیوے۔ بے شک اللہ سئیں ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

قُلْ لَّآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰي طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ

۱۴۶۔ توں آکھ ڈے جو میڈو وحی کیتی گئی ہے اوندے وچ اوں شخص تے جیرھا کھاوݨ چاہے کوئی چیز حرام نئیں کیتی گئی سوائے ایندے جو مُردہ ہووے یا وہندی رت ہووے یا

اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴۵﴾

جتاے دا ماس ہوُرے۔ اے بے شک پلیتِ یا نافرمانی کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں ہے داناں گدھا ونجے او حرام تے جیرھا مجبور تھی ونجے اوندی خواہش نہ ہوُرے تے او حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیڈا رب بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِيْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَآ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۭ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۡ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷۔ تے انہیں تے جیرھے یہودی تھین اساں انہیں تے ہر سُنجھ آلی شئے حرام کیتی تے گوئیں تے بکریں دی چ اساں انہیں تے انہیں ڈونہاں دی مینجھ حرام کر ڈتی ہائی، سوائے اوندے جیرھی انہیں دی کنڈ کوں یا آندریں کوں لگی ہوُرے یا جیرھی ہڈیں نال رُلی ہوئی ہوے۔ اے سزا انہیں کوں انہیں دی نافرمانی دی وجہ نال ڈتی تے بے شک اساں سچے ہیں۔

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں آکھ تہاڈا رب وسیع رحمت والا ہے۔ تے نئیں ہٹایا ویندا اوندا عذاب مجرم قوم کنیں۔

سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَاۗؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۭ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا بَاْسَنَا ۭ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ۭ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۹۔ تے ضرور مشرک آکھسن جے اللہ چاہندا تے اساں شرک نہ کردوں ہا تے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے کوئی چیز حرام نہ کردوں ہا۔ ایویں جھٹلائے جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن او تئیں ساڈا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں آکھ جے تہاکوں کوئی علم ہے تے تساں اونکوں ساڈے واسطے کڈھو۔ تساں تے محض گمان دے پچھوٹر دے پئے ہوُ تے محض تساں اٹکل نال کم گھندے پئے ہوُ۔

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَاۗءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۵۰۔ توں آکھ بڈے جو اثر کرنڑ والی دلیل اللہ سئیں کنی ہے، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کریسی

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا

۱۵۱۔ توں آکھ اپنڑے گواہ گھن آوَ جیرھے گواہی ڈیون جو بے شک اللہ سئیں انیکوں حرام کیتے۔ تے جے او گواہی

تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾ ع ۱۶

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں لوکیں دی خواہش دے پچھو نہ ٹر جنہیں ساڈیاں آیتاں جھٹلائن او آخرت تے ایمان نئیں انیندے تے اپنڑے رب دا شریک بنیندن۔

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۲۔ توں آکھ آؤ میں تہاکوں پڑھ کے سٹناواں جو تہاڈے رب تہاڈے اتے حرام کیتے جو تساں اوندے نال کہیں کوں شریک نہ بناؤ تے پیو ما نال احسان کرو تے بکھ دے ڈر کنیں اپنڑی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اساں تہاکوں وی تے انہیں کوں وی رزق ڈیندے ہیں تے تساں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر ہوون یا لکیاں ہویاں۔ تے تساں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیڑھی اللہ سئیں حرام کیتی ہے سوائے جائز طریقے دے۔ اے تہاکوں وصیت کیتی تاں جو تساں عقل کرو۔

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۳۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ ونجو سوائے پنجھے طریقے دے جے تیں او اپنڑی جوانی کوں پہنچ ونجے تے پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نسے ڈیندے تے جڈاں تساں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی سکا کیوں نہ ہوے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔ اوایں گال دی تہاکوں ایں واسطے وصیت کریندے تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۴۔ اے میڈا رستہ ہے جیڑھا سدھا ہے تساں ہوندی پیروی کرو تے بنہیں رستیں تے ناں ٹرو ناں تاں او تہاکوں اوندے رستے کنیں اِنتے اُنتے گھن ولیسن۔ او تہاکوں ایں گال دی وصیت کریندے تاں جو تساں متقی بنڑو

ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَ

۱۵۵۔ تے ول اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی جیں نیکی کیتی ہے

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

اوندے اتے نعمت کوں پورا کرن کیتے تے ہر چیز دی تفصیل ڈتی تے ہدایت تے رحمت بٹایا تاں جو او اپنڑے رب دی ملاقات تے ایمان گھن آون۔ ع ۱۹

وَهَٰذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

۱۵۶۔ تے اساں ایں کتاب کوں لہائے اے برکت والی ء تساں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ڈرو تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَىٰ طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿١٥٦﴾

۱۵۷۔ تساں اے نہ آکھو جو اساں کنیں پہلے کتاب صرف ڈو ٹولیں تے لہائی گئی ء تے اساں اوندے پڑھن کنیں غافل ہاسے۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۗ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

۱۵۸۔ یا تساں اے آکھو جو بے شک جے اے کتاب ساڈے اتے لہندی۔ بے شک اساں انہیں کنیں زیادہ ہدایت پیندے تہاڈے کولہو تہاڈے رب کنیں کھلی دلیل آچکی ء او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وڈا ظالم اوں کنیں جیرھا اللہ دی آیات کوں جھٹلاوے۔ تے اوں کنیں رکیا رہوے۔ اساں ضرور سزا ڈیسوں انہیں کوں جیرھے ساڈی آیات کنیں رکئے رہندن بُرا عذاب ات گالہوں جو او رکئے رہ گیئن۔

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ ﴿١٥٨﴾

۱۵۹۔ کیا او صرف ایں گال دی انتظار پئے کریندن جو انہیں دو فرشتے آون یا تیڈا رب آوے یا تیڈے رب دیاں کجھ نشانیاں آون۔ جیرھے ڈینہہ تیڈے رب دیاں کجھ نشانیاں آوسن اوں ڈینہہ کہیں جان کوں اوندا ایمان لفع نہ ڈیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہوسی تے نہ اپنڑے ایمان نال کوئی چنگائی کیتی ہوسی توں آکھ تساں انتظار کرو بے شک اساں وی انتظار کریندے پئے ہیں۔

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ ۚ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

۱۶۰۔ بے شک جیرھے اپنڑے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کریندن تے ٹولے بن گئین تیڈا انہیں نال کوئی تعلق نئیں۔ انہیں

يَفْعَلُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

دا معاملہ صرف اللہ کنیں ہے پچھیں او انہیں کو ڈسیسی جو کجھ او کریندے ہن۔

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ جیرھا ہک نیکی کریسی اوں کوں او ہو جیہاں ڈاہ ملسن تے جیرھا برائی کریسی اوں کوں او ہو تلا سزا ملسی تے او ظلم نہ کیتے ولسین۔

قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ توں آکھ بے شک میکوں میڈے رب سدھے راہ دو ہدایت ڈتی ء ایجھا دین جیندے وچ کوئی ڈنگ نئیں او ابراہیم دا سچا مذہب تے او مشرک نہ ہا۔

قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ توں آکھ بے شک میڈی نماز تے میڈی قربانیاں تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے جیرھا سب جہانیں دا پالنہار۔

لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۴۔ اوندا کوئی شریک نئیں تے ایندا میکوں حکم ڈتا گئے تے میں پہلا مسلمان ہاں۔

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵۔ توں آکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا رب گولاں تے او ہر شئے دا رب۔ تے جیرھا جو کریسی اوندی اونکوں سزا ملسی۔ تے کوئی بار چاونڑ والی بے دا بار نہ جیسی تے دل تساں اپنڑے رب دو ولنڑے دل او تہاکوں او گالہیں ڈسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ہو۔

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۭ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۶۵﴾ ع

۱۶۶۔ تے اوہو جیں تہاکوں پہلیں دا جانشین بنائے سی تے تہاڈے بعض دا بعض تے درجہ اُچا کیتے سی تاں جو او تہاکوں اوں دے وچ آزماوے اوں جو کجھ تہاکوں ڈتے۔ بے شک تہاڈا رب جلدی عذاب ڈیونڑ والا ء تے بے شک ہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ء۔

سُوْرَةُ الْاَعْرَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَانِ وَسَبْعُ اٰيٰتٍ وَّاَرْبَعَةٌ وَّعِشْرُوْنَ رُكُوْعًا

سورۃ اعراف مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیتاں تے ۲۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے بہوں رحم کرن والا ہے۔

الٓمّٓصٓ ②

۲۔ میں اللہ ساریں کنیں زیادہ جاننڑ والا تے سچا ہاں۔

كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب جیرھی تیڈو لہائی گئی ہے تے تیڈے سینے وچ ایندی وجہ کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیوے تاں جو توں ایندے نال ڈراویں تے مومنیں واسطے نصیحت۔

اِتَّبِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ تساں اوندی پیروی کرو جو تہاڈو لہایا گئے تہاڈے رب ولو ایندے علاوہ کہیں بے سنگتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا جیرھی تساں نصیحت پکڑیندے ہو۔

وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْهُمْ قَآئِلُوْنَ ⑤

۵۔ تے کتی ساریاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک کیتا ہا تے انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پارہیں کوں ستے پیئے ہن۔

فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَآ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ تے جڈاں ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایہا پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاسے۔

فَلَنَسْـَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْـَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ⑦

۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے ہنگئے ہن تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں وی۔

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ⑧

۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپنے علم دے نال (سچ) ڈسسوں ڈلیسوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاسے

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ِالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑨

۹۔ اوں ڈینہیں عملیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن اوہے لوک کامیاب تھیسن۔

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن اوہے لوکن جنہیں اپنڑے نفسیں کوں گھاٹا ڈتے ایں واسطے جو اوساڈی آیات

تے ظلم کریندے ہن.

وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝۱۰

۱۱۔ تے اساں تہاکوں زمین وچ بہوں طاقت ڈتی ڈتے اوندے وچ تہاڈے کیتے روزی دے سامان بنائن تے تساں شکر نوّہے کریندے۔

وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۠ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ لَمْ يَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ۝۱۱

۱۲۔ تے اساں تہاکوں پیدا کیتے تے ول شکلاں ڈتن تے ول اساں فرشتیں کوں آکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ کیتا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرنڑ والیں وچو نہ تھیا۔

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ۭ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۭ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ۝۱۲

۱۳۔ اللہ آکھیا جو تیکوں کیرھی گال رد کیئے جو توں سجدہ نہ کریں جڈاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں آکھیا میں ایں کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھاکنیں پیدا کیتے تے ایکوں مٹی کنیں پیدا کیتی

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ۝۱۳

۱۴۔ اوں آکھیا توں اتھو نکل وچ تیکوں کیا حق ہا جو توں اتھاں وڈائی کریں ہا توں نکل وچ بے شک توں ذلیل تھیونڑ والیں وچو ایں۔

قَالَ اَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝۱۴

۱۵۔ اوآکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہہ تئیں مہلت ڈے

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۝۱۵

۱۶۔ اوں آکھیا بے شک توں مہلت پاونڑ والیں وچو ایں۔

قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝۱۶

۱۷۔ اوں آکھئے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک ہنڑ میں ضرور تیڈے سدھے رستے تے انہیں کیتے بہساں۔

ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَاۗىِٕلِهِمْ ۭ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ۝۱۷

۱۸۔ پچھیں میں انہیں دے اگوی تے پچھوی اوساں تے اونہیں دے سجے پاسوی تے کھبے پاسوی۔ تے انہیں وچو بہوں ساریں کوں توں شکرگزار نہ پیسیں۔

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۭ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَــَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۱۸

۱۹۔ اوں آکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھندا ہویا نکل وچ جیرھا تیڈے پچھو ٹرسی انہیں وچو تے میں ضرور دوزخ تساں ساریں نال بھر لیساں۔

وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیڈی زال جنت وچ رہو تے

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۰﴾

تساں ڈوہیں جھتو چاہو کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں وٹ دے کولہو نہ ونجاہے ناں تاں تساں تھی ولیسو ظالمیں وچو۔

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰىكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ شیطان انہیں ڈوناہیں دے دل وچ وسوسہ پاتے تاں جواد ظاہر کر ڈلوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے بدن وچوں لکایا گئے تے آکھیس اللہ سئیں تہاکوں ایں وٹ کنیں صرف ایں واسطے روکئے جو تساں فرشتے نہ بنڑ ونجو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

وَقَاسَمَهُمَآ اِنِّيْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے انہیں دے اگو قسماں کھاکے آکھئے بے شک میں تہاڈا خیر خواہ ہاں۔

فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اوں انہیں ڈوناہیں کوں دُکھاڈے کے اپنے مقام کنیں ہٹا ڈتے تے جڈاں انہیں ڈوناہیں اُوں وٹ کوں چکھئے انہیں ڈوناہیں نے انہیں دے ننگیج ظاہر تھی گئین تے اوڈوہیں اپنڑے اتے بہشت دے پتر چپاڑن لگ پئین۔ تے اونہیں دے رب انہیں ڈوناہیں کوں سڈ مار ریئے کیا میں تہاکوں ایں درخت کنیں ہٹکیا نہ ہا تے تہاکوں آکھیا نہ ہا جو بے شک شیطان تساں ڈوناہیں کیتے کھلا کھلا دشمن۔

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا ۖ وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ انہیں ڈوناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپنڑے جانیں تے ظلم کیتے تے جے تیں ساکوں بخش نہ ڈتا ساڈے اتے رحم نہ کیتا تے اساں ضرور گھاٹا پاوݨ والیں وچو تھی ولیسوں

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اوں آکھیا تھو نکل ونجو تہاڈے وچو کجھ بنہیں دے دشمن ہن تے تہاڈے واسطے زمین وچ عارضی رہݨ دی جا ۓ تے کجھ وقت کیتے فائدہ ۓ۔

قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿۲۶﴾ ع ۳

۲۶۔ اوں آکھیا تساں ہوندے وچ زندہ رہسو تے ہوندے وچ مرسو تے اوتھاؤں کڈھیئے ولیسو۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ

۲۷۔ اے آدم دے پتر اساں تہاڈے اتے ایجھے کپڑے

وَرِيْشًا ۭ وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ۲۶

لہائن جیرھے تہاڈے ننگیج لکیندن تے سونھپ کیتے وی ہے تے تقویٰ والباس اے چنگا ۽ اے اللہ دی آیات وچوں ۽ تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۭ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۲۷

۲۸۔ اے آدم دے پترو تہاکوں نہ آزماوے شیطان جیویں تہاڈے پیو ماکوں جنت دچوں کڈھایا ہس اوں انہیں ڈونہاں کنیں لباس کھس گدھا ماتاں جو اوانہیں کوں انہیں دا ننگیج ڈکھالے۔ بے شک او تے اوندا قبیلہ تہاکوں اتھوں ڈیہاں کھڑے جتھو تساں نوھے ڈیکھ سگدے۔ بے شک اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بنائے جیرھے ایمان نئیں اینندے۔

وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَاۗءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۲۸

۲۹۔ تے جڈاں او کوئی برائی کریندن تے آہدن اساں اپنے پیو ڈاہڈے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سئیں ایندا ساکوں حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سئیں بے حیائی دا حکم نئیں ڈیندا کیا تساں اللہ دے اتے اوگال کریندے ۽ جیرھی تساں جاݨڈے نوھے۔

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۡ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۭ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ۲۹

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب انصاف دا حکم ڈتے تے اے جو ہر مسیت دے کو لہو اپݨی توجہ درست کر گدھی کرو تے اونکوں اطاعت اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سڈو۔ جیویں اوں تہاکوں شروع کیتے اویں تساں ہوں حالت دو ولسو۔

فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۭ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۳۰

۳۱۔ بک ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے بک ٹولے کوں گمراہی چمبڑ گئی ۽ انہیں اللہ کوں چھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بݨا گدھے تے اوخیال کریندن جو او ہدایت پاگیئن۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۳۱ ع

۳۲۔ اے آدم دے پترو تساں ہر مسیت دے کو لہو اپݨا سونھپ اختیار کیتا کرو تے کھاؤ تے پیو تے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبصورتی کوں کائیں تہاڈے اتے

مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۳۲﴾

حرام کیتے جیرھی اللہ اپنے بندیں کیتے پیدا کیتی ءے تے اوندے پاکیزہ رزق کوں۔ جو اے شہیں ایں دنیاوی زندگی و چ مومنیں کیتے ہن تے قیامت دے ڈینہہ خاص کر انہیں کیتے ہوسن ایویں اساں آیات کھول کے چاٹنڑ والی قوم کیتے بیان کریندے ہیں

قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ توں آکھ بے شک میڈے رب حرام کیتے ظاہر تے گئی ہوئی بے حیائی کوں تے گناہ کوں تے منہ زوری کوں جیرھی ناحق ہووے تے ایں گال کوں جو تساں اللہ نال شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نئیں لہائی تے ایں جو تساں اللہ دے خلاف اوگال کرو جیرھی تساں جاݨدے نوھے۔

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ ہر قوم دا سلے ہک وقت مقرر تے جیڑاں اوندا وقت آویندے تے نہ اُپچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگو تھیندن۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ ۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اے آدم دے پتر و جے تہاڈے وچ رسول آون تے تہاکوں میڈی آیات پڑھ کے سݨاون تے جیرھا خدا کنیں ڈرے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی ڈر نئیں تے نہ او موجھے تھیسن۔

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا تے وڈائی کیتی ایہے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیں دیر تیں رہسن

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۚ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے ایہے لوکن جنہیں کوں مقررہ سزا دا حصہ ملدا رہسی تے جیڑاں انہیں دو ساڈے فرشتے مارݨ کیتے اندن تے او آہدن او کتھائن جنہیں کوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہا وے او آکھسن او اساں کنیں گم تھی گئین تے او اپنے خلاف آپ گواہی ڈیسن بے شک او کافر ہن۔

قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِي النَّارِ ۭ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَاۗءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ۭ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ۝۳۸

۳۹. او آکھسی تساں وی انہیں ٹولیں وچ داخل تھی ونجو جیرھے بھاوچ ہن تے جیرھے تساں کنیں پہلے جنیں تے انسانیں وچوں گذر گیئن جڈاں ہک امت بھا وچ داخل تھیسی اپنڑ بھینڑ تے لعنت کریسی تے جڈاں او سارے بھا وچ پکڑیج ولسن چھیکڑی امت پہلی امت کوں آکھسی اے ساڈے رب ایھے ہن جنہیں ساکوں گمراہ کیتا ہا توں انہیں کوں دوزخ وچ ڈوڑا عذاب ڈے اللہ آکھسی ہر ہک واسطے ڈوڑا عذاب تے تساں جاندے نوٗھے۔

وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝۳۹ ع

۴۰. تے پہلی امت چھیکڑی امت کوں آکھسی تہاکوں ساڈے اتے کوئی فضیلت نہ ہائی تساں وی عذاب چکھو جو تساں کمندے ہاوے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَاۗءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ۝۴۰

۴۱. بے شک جنہیں لوکیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولیئے ولسن تے نہ اوجنت وچ داخل تھیسن جے تیں ہک اٹھ سوئی دے مُوک وچ لنگھ ونجے اساں ایویں مجرمیں کوں سزا ڈیندے ہیں۔

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝۴۱

۴۲. انہیں واسطے دوزخ ہی بسترہ ء تے دوزخ ہی اتلا اچھاڑ تے ایویں اساں ظالمیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ۡ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۴۲

۴۳۔ جیرھے لوک ایمان آنن تے نیک کم کرن اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نئیں ڈیندے ایہہ جنتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۤ وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَاۗءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۭ وَنُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۴۳

۴۴ تے اساں انہیں دے سینے وچو سب بغض کڈھ ڈلیسوں تے انہیں دے قبضے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے او آکھسن جو ساریاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں اے رستہ ڈکھالئے جے اللہ ساکوں سدھا رستہ نہ ڈکھلیندا تے اساں ایں سدھے رستے نہ آوں ہا۔ ساڈے رب

دے رسول سچ گھن کے آئے ہن تے انہیں کوں آکھ ڈتا گیا ہا جے او بہشت جیندا تہاکوں تہاڈے عملیں دی وجہ نال وارث کیتا گئے۔

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿۴۴﴾

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کوں آواز ڈلیسن جو ساڈے رب جو ساڈے نال وعدہ کیتا ہا اساں اونکوں سچا پاگدھے تے کیا تہاڈے رب تہاڈے نال جو وعدہ کیتا ہا اونکوں تساں سچا پاگدھے۔ او آکھن ہا انہیں وچوں ہک سڈنڑ والا سڈلیسی جو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ جیرھے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اوں رستے وچ ڈنگ گولیندن تے او آخرت دا انکار کریندن۔

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا بِسِيْمٰهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۫ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے انہیں ڈوناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف تے کجھ لوک ہوسن جیرھے ساریں کوں انہیں دی علامتیں دی وجہ نال سنجاڈدے ہوسن تے بہشتی لوکیں کوں آواز ڈلیسن جو تہاڈے اتے سلامتی ہووے اوندے وچ داخل نہ تھئے ہوسن تے اوندی امید رکھیسن۔

وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جڈاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو پھیری ولیسی تے او آکھسن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچوں نہ بنڈ

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ قَالُوْا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ اعراف والے لوک سڈلیسن کجھ دوزخی لوکیں کوں جنہیں کوں انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سنجاڈدے ہوسن تے آکھسن تہاڈی زیادہ تعداد تہاکوں کوئی فائدہ ڈتے تے نہ تہاڈی وڈائی۔

اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ؕ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ کیا ایجے لوکن جنہیں دے متعلق تساں قسماں کھندے ہاوے جو انہیں کوں اللہ دی رحمت نہ پہنچیسی۔ تساں بہشت وچ داخل تھی ونجو تہاکوں نہ ڈر تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کوں سڈلیسن جو ساڈ کجھ

مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۙ﴿۵۱﴾

پانی ڈہاڈیا جو تہاکوں اللہ ڈتے اوندے وچو ساکوں وی کجھ ڈیو۔ اُو آکھسن بے شک اللہ سئیں اے ڈوہیں چیزاں کافریں تے حرام کیتن۔

اَلَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّ لَعِبًا وَّ غَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَ مَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جنہیں اپنڑے دین کوں کھیڈ تماشا بنایا ہر یا ہا تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دوکھا ڈتا ہا اساں انہیں کوں اج بھل ولیسوں جیویں او ایں ڈینہہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے ات گاہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَ لَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے اساں انہیں دو اینجھی کتاب گھن آئے ہیں جنکوں اساں اپنڑے علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنیں دا سلے ہدایت تے رحمت۔

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَاۤ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۵۴﴾ ع ۶

۵۴۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلڑن دا انتظار پئے کریندن جڈاں ایندی حقیقت کھل ولیسی تے او لوک آکھسن جیرے بھل گئے ہوسن۔ ایں کنیں پہلے ساڈے رب دے رسول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارشی ہے جیرھا ساڈی سفارش کرے یا اساں دنیا دچ ولا سلے ونجوں تاں جو اساں جیرے (برے) کم پہلے اساں کریندے ہاسے انہیں دی جاتے نیک کم کروں انہیں اپنڑے آپ کوں گھاٹے وچ پاتے جیرھا او کوڑ بدھیندے ہن اُو دی انہیں کنیں رُل گئے

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۟ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَ الْاَمْرُ ؕ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ بے شک تہاڈا رب اللہ او ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے ول او عرش تے تکڑا تھی کے بیہہ گئے۔ رات دے نال ڈینہہ کوں لکاڈیندے رات جلدی اونکوں پکڑن چاہندی ہ تے سجھ تے چندر کوں تے تاریں کوں اوں اپنڑے حکم نال تابع کر ڈتے سنڈو پیدا کرن تے حکم ڈیون ہوندا کم۔ بہوں برکت والا ہ اللہ سئیں جیرھا سارے جہانیں دا پالنہار ہے۔

اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّ خُفْيَةً ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ

۵۶۔ اپنڑے رب کوں سڈو عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۵۵﴾

اوبے شک حد کنیں ودھن والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۭ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اتے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھتو اوں کوں سڈو ڈڑتے طمع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرنڑ والیں دے نال۔

۵۸۔ اوہو ء جیڑھا گھلیندے ہوائیں کوں اپنڑی رحمت کنیں پہلے خوشخبری ڈیوندا واسطے۔ اے مینہ نال بھریئے ہوئے جھڑکوں چا اندی ء تے اونکوں اساں گھن ویندے ہیں ہر ملک دوتے اوندے اتے پانڑ ویندے ہیں تے اوندے نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے ہیں ایویں اساں مردیں کوں کڈھیندے ہیں تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۭ حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاۗءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ۭ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۹۔ تے چنگی زمین اپنڑے رب دے حکم نال اوندے پوٹے نکلدن ء تے جیڑھی زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی ء ایویں اساں اوں قوم تے جیڑھی شکر کریندی ء اپنڑی آیات وٹا پھیر کے بیان کریندے ہیں۔ ع ۱۴

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ۭ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ﴿۵۸﴾

۶۰۔ بے شک اساں نوح کوں اوندی قوم دو پٹھے ء تے اوں آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں۔ میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈراون۔

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۵۹﴾

۶۱۔ اوندی قوم دے سردار یں آکھیا بے شک اساں تیکوں کھلی گمراہی وچ ڈہدے ہیں۔

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۶۰﴾

۶۲۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی گال نئیں میں تے صرف رسول ہاں اوں رب دا جیڑھا سارے جہانیں دا پالنہار۔

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۳۔ میں تہاکوں اپنڑے رب دا پیغام پچیندا اں تے تہاڈی خیر خواہی کریندا اں تے میں اللہ کنڈوں اوہ جو تساں نوں نہ جاندے۔

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾

اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ کیا تہاکوں حیرانی تھیندی ء جو تہاڈو آئی تہاڈے رب ولو ایجھی نصیحت تہاڈے وچو ہک آدمی تے تاں جو تہاکوں ہوشیار کرے تے تساں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَاَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿۶۴﴾ ع ۱۵

۶۵۔ انہیں اونکوں جھٹلاڑتا اساں اوں کوں نجات ڈتی تے انہیں کوں وی جیڑھے اوندے نال ہن بیڑی وچ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا اساں انہیں کوں غرق کرڈتا بے شک او اندھے لوک ہن۔

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ۭ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں (پٹھیا) اول آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوندے سوا کوئی معبود نئیں کیاں تساں ڈر دے نوٹھے۔

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ اوندی قوم دے وچو سردار یں آکھیا جنہیں کفر کیتا ہا اساں تیکوں بے وقوفی وچ ڈہدے ہیں تے بے شک اساں تیکوں کوڑیں وچو یقین کریندے ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں تے رسول ہاں اوں رب دا جیڑھا سارے جہانیں دا پالنہار۔

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ میں تہاکوں اپنڑے رب دا پیغام پچیندا اں تے میں تہاڈے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایماندار اں۔

اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۭ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاۗءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَاۗءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ کیا تساں حیران تھیندے ء جو تہاڈو نصیحت آئی ء تہاڈے رب ولو تہاڈے وچو ہک آدمی تے تاں جو تہاکوں ہوشیار کرے تے یاد کرو جو تہاکوں او ں نوح دی قوم دے بعد اوندا جانشین بنائے تے تہاڈے جسم کوں مضبوط بنائس تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ

۷۱۔ انہیں آکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سنہیا گھن کے) جو اساں ہک اللہ دی عبادت کروں تے او چھوڑ ڈیویں جینڈی ساڈے

الصّٰدِقِيْنَ ﴿۷۰﴾

پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن گھن آ جیرے عذاب داتوں وعدہ ڈینیں جے توں سچا ہوئیں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ۚ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ اوں آکھیا تہاڈے رب ولو تہاڈے اتے عذاب تے غضب لہہ چکئے کیا تساں میڈے نال انہیں ناویں دے واسطے بھڑ دے ءُ جیرے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈے رکھین تے اللہ سئیں انہیں نال کوئی دلیل نئیں لہائی تساں بھالا رکھو بے شک میں وی تہاڈے نال بھالا رکھیندا ں۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۷۲﴾ ع ۹

۷۳۔ تے اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی رحمت نال نجات ڈتی تے جنہیں ساڈیں آیات کوں جھٹلایا ہا تے ایمان نہ گھن آئے ہن اساں انہیں دیاں پاڑاں پٹ ڈتن۔

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ قَدْ جَاۗءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۭ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْۗءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ تے ثمود دو انہیں دے بھائی صالح کوں پیٹھئے اوں آکھئے اے میڈی قوم تساں اپنے رب دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں۔ تہاڈو تہاڈے رب ولو کھلی دلیل آ گئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاچی ءِ اے تہاڈے واسطے نشانِ اینکوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ کھاوے تے اینکوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ تاں تہاکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاۗءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْٓا اٰلَاۗءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے تساں یاد کرو جدوں تہاکوں عاد دے بعد جانشین بنائس تے زمین وچ تہاکوں جا ڈتی اس تساں اوندے میدانیں وچ قلعے بنیندے ءُ تے پہاڑیں کوں کٹ کے گھر بنیندے ءُ تساں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے زمین وچ جاٹ بجھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا

۷۶۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان گھن آون والیں دیجو کمزوریں کوں آکھیا

مُرْسَلٌ مِّن رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿۷۵﴾

کیا تساں جاندے ءُ جو بے شک صالح اپنے رب ولو پٹھیا گئے انہیں آکھیا بے شک اساں جو کجھ اوندو پٹھیا گئے اونکوں منیندے ہیں۔

قَالَ الَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْۤا اِنَّا بِالَّذِیْۤ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے انہیں لوکیں جیں وڈائی کیتی آکھیا بے شک اساں اوندا انکار کریندے ہیں جیندے اتے تساں ایمان گھن آئے ءُ۔

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَ عَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَ قَالُوْا یٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَاۤ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے انہیں ڈاچی دیاں خچاں کپ ڈتیاں تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھیئے اے صالح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آجے توں رسولیں وچ ہوئیں۔

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِیْ دَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے انہیں کوں پکڑ گدھے بھوئیں انب او اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈٹھے پیئے ہن۔

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَ قَالَ یٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّیْ وَ نَصَحْتُ لَكُمْ وَ لٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِیْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ صالح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی قوم میں تہاکوں اپنے رب دا پیغام پچاڑتے تے تہاڈی خیر خواہی کیتی ءُ تے تساں خیر خواہی کرن والیں کوں لپند نوھے کریندے۔

وَ لُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ تے لوط جڈاں اپنڑی قوم کوں آکھیا کیا تساں اینجھی بے حیائی کریندے ءُ جیجھی تساں کنیں پہلے ساری قومیں وچوں کہیں وی اے برائی نہ کیتی ہائی۔

اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ بے شک تساں تریمتیں چھوڑ کے جوانیں دو شہوت واسطے اندے ءُ اصل وچ تساں حد کنیں ودھن والی قوم ہوندے۔

وَ مَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْیَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ یَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ اوندی قوم کنیں ہیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھیئے جو انہیں کوں اپنڑی وستی کنیں کڈھ ڈیو بے شک اے لوک ہن جیرھے بہوں پاک بنڈن۔

فَاَنْجَیْنٰهُ وَ اَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِیْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کوں نجات

ڈتی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہن والیں وچ ہائی۔

وَ اَمۡطَرۡنَا عَلَيۡهِمۡ مَّطَرًا ؕ فَانۡظُرۡ كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿۸۵﴾ ع ۱۲

۸۵ ۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ وسایا توں ڈیکھ مجرمیں دا انجام کیجھاء۔

وَ اِلٰى مَدۡيَنَ اَخَاهُمۡ شُعَيۡبًا ؕ قَالَ يٰقَوۡمِ اعۡبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمۡ مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ ؕ قَدۡ جَآءَتۡكُمۡ بَيِّنَةٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ فَاَوۡفُوا الۡكَيۡلَ وَ الۡمِيۡزَانَ وَ لَا تَبۡخَسُوا النَّاسَ اَشۡيَآءَهُمۡ وَ لَا تُفۡسِدُوۡا فِى الۡاَرۡضِ بَعۡدَ اِصۡلَاحِهَا ؕ ذٰلِكُمۡ خَيۡرٌ لَّكُمۡ اِنۡ كُنۡتُمۡ مُّؤۡمِنِيۡنَ ۚ ﴿۸۶﴾

۸۶ ۔ تے مدین دو اوندے بھرا شعیب کوں پٹھیا اوں آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈے واسطے اوندے سوا کوئی معبود نئیں۔ تہاڈو تہاڈے رب دلو کھلی دلیل آچکی ء تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے لوکیں دیاں شیہیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیو تے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد گبیڑ نہ گھتو۔ اے تہاڈے واسطے چنگا ء جے تساں مومن ہوسے۔

وَ لَا تَقۡعُدُوۡا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوۡعِدُوۡنَ وَ تَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ مَنۡ اٰمَنَ بِهٖ وَ تَبۡغُوۡنَهَا عِوَجًا ۚ وَ اذۡكُرُوۡۤا اِذۡ كُنۡتُمۡ قَلِيۡلًا فَكَثَّرَكُمۡ ۪ وَ انۡظُرُوۡا كَيۡفَ كَانَ عَاقِبَةُ الۡمُفۡسِدِيۡنَ ﴿۸۶﴾

۸۷ تے تساں ہر رستے وچ ایں واسطے نہ بہو جو جیرے اللہ تے ایمان آنن انہیں کوں اللہ دے رستے کنیں ڈراوونے روکو تے ایں رستے وچ ڈنگ دل گولو تے تساں یاد کرو جڈاں تساں تھوڑے ہاوے اوں تہاکوں ودھائے تے تساں ڈیکھو فساد کرنڑ والیں دا انجام کیجھاء۔

وَ اِنۡ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنۡكُمۡ اٰمَنُوۡا بِالَّذِىۡۤ اُرۡسِلۡتُ بِهٖ وَ طَآئِفَةٌ لَّمۡ يُؤۡمِنُوۡا فَاصۡبِرُوۡا حَتّٰى يَحۡكُمَ اللّٰهُ بَيۡنَنَا ۚ وَ هُوَ خَيۡرُ الۡحٰكِمِيۡنَ ﴿۸۷﴾

۸۸ ۔ تے جے تہاڈے وچو ہک ٹولہ اوندے اتے ایمان گھن آوے جیندے نال میں پٹھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان نہ گھن آوے پچھیں صبر کرو جے تیں اللہ سئیں ساڈے درمیان فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرنڑ والا ء۔

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ يٰشُعَيْبُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ؕ قَالَ اَوَلَوْ كُنَّا كٰرِهِيْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچو وڈائی کیتی آکھیا اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جیرھے تیڈے اتے ایمان گھن آئن اپنے ملک وچو ضرور کڈھ ڈیسوں یا تساں ساڈے مذہب وچ ول اوسو اوں آکھیا بھانویں اساں ناپسند وی کریندے ہوُوں۔

قَدِ افْتَرَيْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِيْ مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ؕ وَمَا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّعُوْدَ فِيْهَآ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَاَنْتَ خَيْرُ الْفٰتِحِيْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آؤں ایندے بعد جو اللہ سئیں ساکوں نجات ڈتی ء تے مطلب اساں اللہ سئیں تے کوڑ بدھے ساڈے اختیار نئیں جو اساں اوندو ول آؤں سوائے ایندے جے اللہ چاہے جیرھا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شئے تے وسیع اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ اے ساڈے رب توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ کرڈے تے توں ساریں کنیں چنگاں فیصلہ کرنڑ والا ایں۔

وَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کیتا ہا آکھیا اے لوکو جے تساں شعیب دے پچھو ٹر سو تے بے شک تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچو تھی ویسو۔

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھا تے اوا پنڑے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئے۔

اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۚ اَلَّذِيْنَ كَذَّبُوْا شُعَيْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے الویں تھی گئے جیویں او کڈاہیں اتھاں رہے وی نہ ہن تے جنہیں شعیب کوں جھٹلائے اوہے گھاٹا پاونڑ والے ہن۔

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ ۚ فَكَيْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی قوم میں تہاکوں اپنڑے رب دا سنیہا پچاڑتے تے تہاڈی خیر خواہی کر ڈتی ء تے میں کافر قوم تے کیویں افسوس کر سگداں

وَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّآ اَخَذْنَآ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے اساں کہیں وی وستی دو رسول نئیں پھٹیا تے جیندے بعد اساں اوندے رہنڑ والیں کوں دُکھ تے ڈکھ

نال نہ پکڑیا ہوسے تاں جو او عاجزی کرن۔

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّ قَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَ السَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ پچھیں اساں بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال جے تئیں او ترقی کر گئے تے آکھن لگے جو ساڈے پیو ڈاڈے کوں وی اے ڈکھ سکھ آئے ہن ول اساں انہیں کوں اچنٹ گھت پکڑ گدھے تے او سمجھیندے نہ ہن۔

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰۤى اٰمَنُوْا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ وَ لٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ تے جے وستی آلے ایمان گھن آون ہا تے خدا کنیں ڈرن ہا تے اساں انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت دے دروازے کھول ڈیوں ہا۔ انہیں تے جھٹلائے ول اساں انہیں کوں انہیں دی کمائی دی وجہ نال پکڑ گدھے۔

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ کیا او وستی والے امن و چ آگئین جو انہیں تے ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون۔

اَوَ اَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰۤى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ کیا وستی آلے امن و چ آگئین جو انہیں تے ساڈا عذاب آوے ڈوپاریں کوں تے او کھیڈدے پئے ہوون۔

اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۹۹﴾ ع ۱۲

۹۹۔ کیا او اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ تھی گئین تے اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ کوئی نئیں سمجھیندا سوائے گھاٹا پاونڑ والی قوم دے۔

اَوَ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَاۤ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ ۚ وَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ کیا اصل لوکیں دے لہد جنہیں کوں اساں زمین دا وارث بنائے انہیں کوں اے عقل نئیں آئی جو جے اساں چاہوں ہا تے انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں عذاب ڈیوں ہا تے اساں انہیں دے دلیں تے مہر دی لا سگدے ہیں تے او کجھ نہ سنڑ سگن۔

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا ۚ وَ لَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ اے وستیاں ہن اساں انہیں دیاں خبراں تیکوں سنڈیندے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نئیں منیا ات گالہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا ہا ایویں اللہ سئیں کافر لوکیں دے دلیں تے مہر لا ڈیندے۔

وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ اساں انہیں وچو بہوں ساریں کوں وعدے دا پکا نئیں پاتا تے انہیں وچو بہوں ساریں کوں وعدے دا ترو ڑٹ والا پاتے۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ ایندے بعد اساں موسیٰ کوں اپنے نشانیں نال فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹیا تے انہیں نشانیں تے ظلم کیتا توں ڈیکھ فسادیں دا انجام کیا تھیندے۔

وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں دے پالنہار خدا دا رسول ہاں۔

حَقِيْقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۭ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ میڈے اتے فرض جو میں اللہ تے سوائے سچ دے کجھ نہ آکھاں میں تہاڈو آیاں تہاڈے رب ولو کھلی دلیل گھن کے ہٹ توں بنی اسرائیل کوں میڈے نال پھٹ ڈے۔

قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او ڈکھال جے توں سچا ہویں۔

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ اوں اپنا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلھے ہک کھلا کھلا اژدھا بنڑ گیا۔

وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاۗءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿۱۰۸﴾ ع ۱۳

۱۰۹۔ تے اوں اپنا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلھے ڈیکھن والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچو سرداریں آکھیا بے شک اے بہوں جانڑ والا جادوگر۔

يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ اے چاہندے جو تہاکوں تہاڈی زمین وچو کڈھ ڈیوے ہٹ تہاڈا کیا مشورہ ہے۔

قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَاۗىِٕنِ حٰشِرِيْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں انیکوں تے ایندے بھراکوں مہلت ڈے تے شہریں وچ پھٹ جیرھے جادوگر کٹھے کرن۔

يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ تے تیں کنیں سارے علم والے جادوگر آونجن۔

وَجَاۗءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دو آگئے تے انہیں آکھیا جے اساں غالب آونجوں تے ساکوں اجر ملسی۔

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ اوں آکھیا جی ہاں تے تساں میڈے تھی ولیسو۔

قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ توں پہلے سٹیسیں یا اساں پہلے سٹنڑ والے تھیووں۔

قَالَ أَلْقُوا ۚ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُو بِسِحْرٍ عَظِيمٍ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷۔ موسیٰ آکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے اکھیں تے جادو کر ڈتا تے انہیں کوں ڈراڈتا تے انہیں بہوں وڈا جادو ڈکھالیا۔

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۸۔ تے اساں وحی کیتی موسیٰ دو جو توں اپنا سوٹا سٹ اے ہوں ویلھے اوں کوں نگل ولیسی جیڑھا انہیں کوڑ بدھے

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ حق ثابت تھی گیا تے جو کم اوکر یندے پیئے ہن اومٹ گیا۔

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ او سارے ڈھوئیج پیئے تے ذلیل تھی گئے۔

وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پیئے۔

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ تے انہیں آکھیا اساں ساریں جہانیں دے رب تے ایمان اینندے ہیں۔

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ جیڑھا موسیٰ تے ہارون دا رب۔

قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ فرعون آکھیا تساں اونکوں من گدھے ایں کنیں وہلے جو میں تہاکوں اجازت ڈیواں بے شک اے تہاڈی تدبیر جیڑھی تساں شہر وچ بٹائی ءتاں جو تساں اتھاں رہنڑ والیں کوں کڈھ ڈیو بس تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ میں تہاڈے ہتھ تے پیر ایں خلاف ورزی دی وجہ نال کپ ڈیساں تے تہاکوں ساریں کوں ول پھاسی تے چڑھا ڈیساں

قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اساں اپنڑے رب دو ولنڑ والے ہیں۔

وَمَا تَنقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا ۚ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ ﴿۱۲۷﴾ ع ۱۴

۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات گالہوں کوڑ یندا ہیں جو اساں من گدھے اللہ دے نشانات کوں جیلھے او اساں

کنیں آگیئن اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوْسٰى وَقَوْمَهٗ لِيُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ وَيَذَرَكَ وَاٰلِهَتَكَ ؕ قَالَ سَنُقَتِّلُ اَبْنَآءَهُمْ وَنَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّا فَوْقَهُمْ قٰهِرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ تے اوندی قوم کوں چھڑیندا ہیں تاں جو او زمین وچ فساد کرن تے تیکوں تے تیڈے خداکوں چھوڑ ڈیوون اوں آکھیا اساں ضرور انہیں دے پتریں کوں قتل کریسوں تے تریمتیں کوں جیندا رکھیسوں تے اساں انہیں تے غالب ہیں۔

قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اسْتَعِيْنُوْا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا ۚ اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ ۙ يُوْرِثُهَا مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپنڑی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر کرو بے شک زمین اللہ دی ہے او اپنڑے بندیں وچ جنیکوں چاہندے اوندا وارث بنا ڈیندے تے چنگاں انجام متقیں دا ہے۔

قَالُوْٓا اُوْذِيْنَا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَاْتِيَنَا وَمِنْۢ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ؕ قَالَ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۹﴾

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیڈے آوݨ کنیں پہلے دی ساکوں ڈکھ ڈتے گئے تے تیڈے آوݨ دے بعد دی اوں آکھیا اے تھی سگدے جو تہاڈا رب تہاڈے دشمن کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاکوں زمین وچ جانشین بنا ڈیوے تے ڈیکھے جو تساں کیویں عمل کریندے ہو۔

ع ۱۵

وَلَقَدْ اَخَذْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِيْنَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ تے اساں آل فرعون کوں پکڑیا قحط نال تے پھلیں دی کمی نال تاں جو او نصیحت پکڑن۔

فَاِذَا جَآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوْا لَنَا هٰذِهٖ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّطَّيَّرُوْا بِمُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗ ؕ اَلَآ اِنَّمَا طٰٓئِرُهُمْ عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آہدن اے ساڈا حق ہا تے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آہدن اے موسیٰ تے اوندے نال آلیں دی نحوست۔ سٹو انہیں دی نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچ بہوں سارے جاݨدے نئیں۔

وَقَالُوْا مَهْمَا تَاْتِنَا بِهٖ مِنْ اٰيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا ۙ فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۳۔ تے او آہدن جے توں ساڈو کوئی نشان گھن آویں تاں جو توں ساکوں دو کھا ڈیویں تے اساں تیکوں نہ منیسوں۔

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوْفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

۱۳۴۔ اساں انہیں تے طوفان تے مکڑی تے جوؤں تے ڈیڈر

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

تے خون دا عذاب چھٹیا اے انجو انج نشان ہن انہیں وڈائی کیتی تے مجرم قوم ہن۔

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۵۔ تے جڈاں انہیں تے عذاب لتھا انہیں آکھیا اے موسیٰ توں سڈ ساڈے کیتے اپنے رب کوں جواوں تیڈے نال وعدہ کیتے جے توں اساں کنیں عذاب ہٹا ڈیویں تے اساں تیڈے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرور تیڈے نال بنی اسرائیل کوں چھڈ ڈلیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ جڈاں اساں انہیں کنیں عذاب اوں مدت تیں جینکوں او پہنچنڑ والے ہن ہٹا ڈیندا انہیں وعدہ تروڑ ڈیندا۔

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷۔ اساں انہیں کنیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر وچ غرق کر ڈیتا کیوں جو انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے انہیں کنیں غفلت کیتی ہائی۔

وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِىْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۭ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰي بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ۭ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸۔ تے اساں اوں قوم کوں وارث بنا ڈیتا جیرھی کمزور سمجھی ویندی ہائی زمین دے پورا دھیں دادی تے پچھا دھیں دا وی جیکوں اساں برکت ڈتی ہائی تے بنی اسرائیل دے حق وچ تیڈے رب دی چنگی گال پوری تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں صبر کیتے تے اساں تباہ کر ڈتے جیرھیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بنیدی ہائی تے جو اچیاں ماڑیاں بنیدے ہن۔

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰي قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ ۭ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے تے او بک اینجھی قوم دے کولہو آے جیرھی اپنے بتیں دے اگو عبادت کیتے بیٹھی ہائی انہیں آکھیا اے موسیٰ ساڈے کیتے توں وی ایویں معبود بنا جیویں انہیں دے ہن اوں آکھے بے شک تساں جاہل قوم ہوسے۔

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ بے شک اے جیرھا کجھ کریندے پئن تباہ تھیونڑ والا ہے تے جو اے عمل کریندے پئن مٹ ونجنڑ والا ہے۔

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۱۔ اوں آکھیا کیا میں اللہ دے سوا تہاڈے کیتے کوئی بیا معبود لبھاں کراں اوں سارے جہانیں تے تہاکوں فضیلت ڈتی ۶۔

وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاۗءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿۱۴۱﴾ ع ۱۶

۱۴۲۔ تے جڈاں اساں تہاکوں فرعون دی قوم کنیں نجات ڈتی او تہاکوں بہوں گندہ عذاب پچیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے واسطے تہاڈے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۳۔ تے اساں موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیتا ہا تے پی ڈاہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیتا ایویں اوندے رب دا چالہی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے بھرا ہارون کوں آکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ جانشینی کر تے اصلاح کر تے فساد کرنڑ والیں دی راہ تے نہ ٹریں۔

وَلَمَّا جَاۗءَ مُوْسٰى لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ اَرِنِيْٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۭ قَالَ لَنْ تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِيْ ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۴۔ تے جڈاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آگیا تے اوندے رب اوندے نال گالہیں کیتیاں اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں اپنا وجود ڈکھا میں تیکوں ڈیکھاں اوں آکھیا توں میکوں بالکل نو ہیں ڈیکھ سگدا ہا توں ایں پہاڑ ول ڈیکھ جے او اپنی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں ڈیکھ گھنسیں تے جڈاں اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے تے موسیٰ بے ہوش تھی کے ڈھ پئے جڈاں اوں کوں ہوش آئے تے آکھیس اے خدا توں پاک ہویں میں تیڈو جھکداں تے میں پہلا مومن ہاں۔

قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِيْ وَبِكَلَامِيْ ۡ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ اوں آکھئے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چنڑ گدھے ہنڑ توں پکڑ جو میں تیکوں ڈیواں تے توں شکر گذار تھی ونج۔

وَكَتَبْنَا لَهٗ فِي الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيْلًا

۱۴۶۔ تے اساں اونکوں تختیں تے ہر شئے لکھ کے ڈتی

لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾

جیرھی نصیحت ہائی تے ہر شئے دی تفصیل ہائی توں ایں کوں طاقت نال پکڑ تے اپنی قوم کوں حکم ڈے جو او وی انیکوں چنگی طرح پکڑ گھنن۔ میں تہاکوں نافرمانیں دا گھر ڈکھلیساں۔

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِن يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِن يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾

۱۴۷۔ میں انہیں کوں اپنے نشانیں کنین پریں رکھیساں جیرھے زمین و چ ناحق وڈائی کریندن تے جے او ہر نشان ڈیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رستہ وی ڈیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرسن تے جے او گمراہی دا راہ ڈیکھ گھنن اوندے اتے ٹر پوسن۔ اے ایں واسطے جو بے شک انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے او انہیں کنیں غافل ہن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾ ع

۱۴۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے قیامت دی ملاقات کوں او انہیں دے اعمال وِنجیج گئے تے جو او کریندے ہن انہیں کوں اوندا بدلہ ملسی۔

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِن بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾

۱۴۹۔ تے موسیٰ دی قوم اوندے بعد اپنے گاٹھیں کنیں ہک گابا بٹایا تے اوندا اینجا جسم ہا جیندے وچ ہاں ہاں دی بے مقصد آواز نکلدی ہائی کیا انہیں اے نئیں سوچا جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اونکوں معبود بٹا گد ھے تے او ظلم کرݨ والے ہن۔

وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

۱۵۰۔ تے جڈاں او شرمندہ تھی گیئن تے انہیں ڈٹھے جو او گمراہ تھی گیئن انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے اتے رحم نہ کیتا تے ساکوں معاف نہ کیتا تے اساں ضرور گھاٹا پاوݨ والیں وچو تھی ولیسوں۔

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِن بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ

۱۵۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم دو دلیا کاوڑ تے افسوس نال اوں آکھیا تساں بہوں گندی جانشینی کیتی ء میڈے بعد

وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ؕ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِيْ ۫ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَآءَ وَلَا تَجْعَلْنِيْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۵۰﴾

کیا تساں اپنڑے رب دے حکم وچ جلدی کیتی ۽ تے اوں تختیاں رکھ ڈتیاں تے اپنڑے بھرا دے سر کوں پکڑ گدھس تے آپ دو گھیلیس اوں آکھئے اے میڈی مادے پتر بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھے تے قریب ہا جو میکوں قتل کر ڈیون ہا توں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا تے میکوں ظالم قوم دے وچ نہ بنڑا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِاَخِيْ وَاَدْخِلْنَا فِيْ رَحْمَتِكَ ۖ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں معاف کر تے میڈے بھرا کوں دی تے ساکوں اپنڑی رحمت دے وچ داخل کر تے توں سارے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہوویں۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۳۔ بے شک جنہیں بنڑائے گابے کوں خدا انہیں تے ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت دنیاوی زندگی دے وچ تے ایویں اساں کوڑ بدھن والیں کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۴۔ تے جنہیں لوکیں برے کم کیتن تے پچھیں ایندے بعد توبہ کیتی تے ایمان گھن آئے بے شک تیڈا رب ایندے بعد بہوں بخشنڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ۽۔

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ۖ وَفِيْ نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاوڑ مٹھی تھئی اوں تختیاں ولا چاتن تے اوندے وچ ہدایت تے رحمت دی لکھائی ہائی انہیں لوکیں کیتے جیرھے اپنڑے رب کنیں ڈردن۔

وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّايَ ؕ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَآءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِيَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ؕ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَآءُ وَتَهْدِيْ مَنْ تَشَآءُ ؕ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا ۫ وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنڑی قوم دے ستر آدمیں کوں چنڑ گدھا ساڈے وعدے آلی جاکینے تے جیڑاں انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھے اوں آکھئے اے میڈے رب جے توں چاہیں ہا تے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ڈیویں ہا تے میکوں وی کیا توں ساکوں تباہ کریندیں انہیں کمیں دی وجہ نال جیرھے ساڈے وچو پاگلیں کیتن اے صرف تیڈی آزمائش ایندے نال توں جینکوں چاہندیں گمراہ

کریندیں تے جینکوں چا ہندیں ہدایت ڈیندیں توں ساڈا سنگتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رحم کر تے توں بہوں چنگا بخشݨ والا ہوریں۔

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِي الْاٰخِرَةِ إِنَّا هُدْنَآ إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِيْٓ أُصِيْبُ بِهٖ مَنْ أَشَآءُ ۖ وَرَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۷۔ تے توں ساڈے کیتے لکھ چنگائی ایں دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی بے شک اساں تیڈو آ گئے ہیں۔ اوں آکھئے میڈا عذاب اونکوں پہنچسی جینکوں میں چاہاں تے میڈی رحمت ہر شئے تے وسیع تے میں ضرور چنگائی انکساں انہیں لوکیں کیتے جیرھے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ تے جیرھے ساڈی آیات تے ایمان گھن اندن۔

اَلَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِيْ يَجِدُوْنَهٗ مَكْتُوْبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ وَالْإِنْجِيْلِ ۡ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهٰهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبٰتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبٰٓئِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلٰلَ الَّتِيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهٖ وَعَزَّرُوْهُ وَنَصَرُوْهُ وَاتَّبَعُوا النُّوْرَ الَّذِيْٓ أُنْزِلَ مَعَهٗٓ ۙ أُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ جیڑھے ساڈے ایں رسول دی پیروی کریندن جیرھا نبی تے امی ءٓ جینداذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کنیں تورات وچ تے انجیل وچ اوانہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں ہٹکیندے ننے انہیں تے حلال کریندے پاک شہیں تے انہیں کیتے گندیاں شہیں حرام کریندے تے انہیں دے سر تو بار لہیندے تے انہیں دے گل دے گلانویں وی ہٹیندے جیرھے اوندے تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتی تے طاقت پچائی تے اوں نور دی پیروی کیتی جیرھا اوندے نال تھئے ایہے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ جَمِيْعًا الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَآ إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۡ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِيْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهٖ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ توں آکھ اے لوکو بے شک میں اللہ دا رسول ہاں تساں ساریں دو اوندا جیندی آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نئیں او ہو جیندا کریندے تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول تے جیرھا نبی ءٓ تے امی ءٓ جیرھا اللہ تے اوندے گالہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیروی کرو تاں جو تساں ہدایت پاؤ۔

وَمِنْ قَوْمِ مُوْسٰٓى أُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ تے موسیٰ دی قوم وچ ٹک ٹولہ ایجھا ءٓ جیرھا حق نال

ہدایت پیندا پئے تےٗ اوندے نال انصاف وی کریندن۔

وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗٓ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ؕ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کوں بارھاں قبیلیں وچ ونڈ کے قوماں بنا ڈتن تے اساں موسیٰ دو وحی کیتی جڈاں اوندی قوم اوں کنیں پانڑ منگیا جو توں اپنا سوٹا فلاں پتھر تے مار اوندے وچو بارھاں چشمے نکل پین تے ہر کہیں اپنڑے اپنڑے پیوڑ وی جا سجھانڑ گدھی تے اساں انہیں تے جھڑی چھاں کیتی تے اساں انہیں تے کھمبیاں تے بیٹرے لہائے تساں کھاؤ او پاک شہیں جیر تھیاں اساں تہاکوں ڈتن۔ اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا اوا پنڑے آتے آپ ظلم کریندے ہن۔

وَاِذْ قِيْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِيٰٓـتِكُمْ ؕ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا گیا جو تساں ایں وستی و چ رہو تے کھاؤ اوندے وچو جھتو تساں چاہو تے آکھو ساڈ ابار ہولا کر تے ایں دروازے و چ فرمانبرداری کریندے ہوئیں پہہ و نجو اساں بخش ڈیسوں تہاڈے گناہ تے نیکی کرنڑ والیں کوں اساں زیادہ ڈیسوں۔

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل دے وچو ظالمیں اوں لفظ کوں بدل ڈتا جیرھا انہیں کوں آکھیا گیا تے اساں انہیں تے پٹھیا آسمان کنیں عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ اِذْ يَعْدُوْنَ فِي السَّبْتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ حِيْتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ ۙ لَا تَاْتِيْهِمْ ۛ كَذٰلِكَ ۛ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۴۔ تے انہیں کنیں پچھ اوں وستی دے متعلق جیرھی سمندر دی کندھی تے ہائی جڈاں او چھٹ چھٹ دے حکم و چ زیادتی کریندے ہن جیڑھے ڈینہہ انہیں دد مچھلیاں ہرسٹ کے) ٹولے دے ٹولے اندیاں ہن جڈاں او چھٹ چھٹ نہ مینڈے ہن اوں ڈینہہ نہ اندیاں ہن ایویں اساں انہیں کوں ازمینڈے ہاسے۔ ات گاہوں جو او نافرمانی کریندے ہن

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمًا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچو ہک ٹولے آکھیا جو تساں اوں قوم کوں کیوں نصیحت کریندے ءُ جیکنوں او ہلاک کرنڑ والا ءِ یا انہیں کوں سخت عذاب ڈیونڑ والا ءِ۔ انہیں آکھیا تہاڈے رب دے کولہو عذر پیش کرنڑ واسطے تے تاں جو او اللہ

کنیں ڈرن۔

فَلَمَّا نَسُوْا مَا ذُكِّرُوْا بِهٖٓ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوْٓءِ وَاَخَذْنَا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا بِعَذَابٍۭ بَئِيْسٍۢ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئین جیرھی گال دی نصیحت کیتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں جیرھے برائی کنیں رکیندے ہن نجات ڈتی تے انہیں کوں جیرھے ظلم کریندے ہن ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب نال پکڑ گدھے ات گالہوں جو او نافرمان ہن۔

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَّا نُهُوْا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِئِيْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کوں جیرھی گالہیں کنیں روکیا گیا ہا اوندے وچ زیادتی کیتی اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں ذلیل بھولوں بݨ ونجو۔

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ يَّسُوْمُهُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ۭ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيْعُ الْعِقَابِ ۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۸۔ تے جڈاں تیڈے رب اعلان کیتا ہا جو انہیں دے اتے قیامت دے ڈینہہ اینجھے لوک پھٹیسی جیرھے انہیں کوں گندہ عذاب پچھسن بے شک تیڈا رب بہوں جلدی عذاب ڈیوݨ والا ہء تے بے شک او بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہء۔

وَقَطَّعْنٰهُمْ فِي الْاَرْضِ اُمَمًا ۚ مِنْهُمُ الصّٰلِحُوْنَ وَمِنْهُمْ دُوْنَ ذٰلِكَ ۡ وَبَلَوْنٰهُمْ بِالْحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۹۔ تے اساں انہیں کوں زمین وچ ٹولیں وچ ونڈ ڈتا کجھ انہیں وچ نیک ہن تے کجھ انہیں دے علاوہ ہن تے اساں انہیں کوں برے تے چنگے حالات نال ازمیندے ہیں۔ تاں جو او غلطی کنیں رک ونجن۔

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَّرِثُوا الْكِتٰبَ يَاْخُذُوْنَ عَرَضَ هٰذَا الْاَدْنٰى وَيَقُوْلُوْنَ سَيُغْفَرُ لَنَا ۚ وَاِنْ يَّاْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهٗ يَاْخُذُوْهُ ۭ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيْثَاقُ الْكِتٰبِ اَنْ لَّا يَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوْا مَا فِيْهِ ۭ وَالدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کجھ اینجھے جانشین تھین جیرھے کتاب دے وارث تھین جیرھے دنیا دے مال کوں حاصل کریندن تے او آہدن جو ساکوں بخش ڈتا ویسی تے جے انہیں کنیں ایہو جہتاں مال پیا آوݨجے او وی گھن گھسن کیا انہیں کنیں کتاب دے وچ اے پکا وعدہ نہ گدھا گیا ہا جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کجھ نہ آکھسن تے جو ایندے وچ ہا اونکوں پڑھسن تے آخرت دا گھر انہیں لوکیں واسطے چنگا ہء جیرھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تساں

عقل نوہے کریندے۔

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۭ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ۝۱۷۰

۱۷۰۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی نال پکڑیا ہوئے تے نماز ٹھہا کے پڑھدن بے شک اساں اصلاح کرنڑ والیں دا اجر نسے ونجیندے۔

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۱۷۱ ع

۱۷۱۔ تے جڈاں پہاڑ کوں انہیں دے اتے چاتے سے ایویں ہا جیویں خیمہ ہوُسے تے انہیں خیال کیتے او انہیں تے ڈھاندے جو اساں تہاکوں ڈتے اونکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے وچ اونکوں یاد رکھو تاں جو متقی بنڑو۔

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰي ۚ شَهِدْنَا ۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۝۱۷۲ۙ

۱۷۲۔ تے جڈاں تیڈے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں وچو انہیں دی اولاد کوں گدھے تے انہیں کوں انہیں دے خلاف گواہ بنائسی کیا میں تہاڈا رب نمہیں انہیں آکھئے بالکل اساں گواہی ڈیندے ہیں جو تساں قیامت دے ڈینہہ آکھو بے شک اساں ایں کنیں غافل ہا سے۔

اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝۱۷۳

۱۷۴۔ یا تساں آکھو جو ساڈے پیو ڈاڈے ایں کنیں پہلے شرک کیتے تے اساں اوندے بعد اوندی اولاد ہا سے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے کمیں دی وجہ نال ہلاک کریندیں

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝۱۷۴

۱۷۵۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں تاں جو او ول آون۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ۝۱۷۵

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوں اوں آدمی دا حال پڑھ کے سنڑا جینکوں اساں اپنڑیاں آیات ڈتیاں او انہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو لگ پیئے تے او گمراہیں وچ تھی گئے۔

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ

۱۷۷۔ جے اساں چاہندے تے اینڈے نال اساں اینڈی شان اچی کر ڈیوں ہا تے او زمین دو جھک گئے تے اپنڑ خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۷۶﴾

اوں کتے جہیں ءِ جیندے اتے مارن کیتے کئی شئے چاویں تے اوغور کدے تے چھوڑ ڈیویں او غور کدے ایتھا حالت اوں قوم دی ءِ جیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے توں اے گالہیں بیان کرتاں جو او سوچن۔

سَآءَ مَثَلًا ۨ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۷۷﴾

۱۷۸۔ بہوں بُری حالت اوں قوم دی جیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے اپنڑے اتے او ظلم کریندے ہن۔

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۷۸﴾

۱۷۹۔ جینکوں اللہ سئیں ہدایت ڈیوے او ہے ہدایت پاوݨ والن تے جیکوں گمراہ کرے ایہے گھاٹا پاوݨ والن۔

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۫ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۭ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۭ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۷۹﴾

۱۸۰۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جنیں کوں جہنم کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تے انہیں نال او سمجھدے نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈیہدے نئیں تے انہیں دے کن ہن انہیں نال او سڈدے نئیں ایے لوک ڈنگریں آلی کارن ہتھو انہیں کنیں وی بد ایہے لوک غافل ہن۔

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۠ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ۭ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۱۔ تے اللہ سئیں کیتے ہن چنگے ناں انہیں ناں اونکوں سڈو تے انہیں کوں چھوڑ ڈیو جیرھے اوندے ناویں دے متعلق غلط گالہیں کریندن جو او کریندن انہیں کوں ایندی سزا ڈتی ویسی۔

وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۸۱﴾ ع ۲۲/۱۲

۱۸۲۔ تے جیرھی مخلوق اساں بݨائی ءِ اوندے وچ یک ٹولہ اینجھاءِ جیرھا حق نال سدھا رستہ ڈکھلیندے تے حق دے نال انصاف کریندے۔

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۳۔ تے جیرھے لوک ساڈی آیات کوں جھٹلیندن اساں ہولے ہولے انہیں کوں ایجھی جاتے گدھی دیندے ہیں جینکوں او جاݨدے نئیں۔

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۴۔ تے میں انہیں کوں مہلت ڈیندا ں بے شک میڈی تدبیر بہوں مضبوط۔

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ۭ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا

۱۸۵۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں دا ساتھی دیوانہ نئیں

نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۸۴﴾

اوتے محض کھلا کھلا ہوشیار کرنڑ والا ءِ۔

اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۢ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ کیا اوآسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نئیں ڈہدے تے اوں کوں جو اللہ سئیں بٹائی ءِ تے اے تھی سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کولہو آگیا ہوئے ایندے بعد اوکیرھی گال کوں منیسن۔

مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۭ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۷۔ جینکوں اللہ سئیں گمراہ کرے اوندا کوئی ہدایت ڈیوونڑ والا نئیں تے اوانہیں کوں انہیں دی منہ زوری وچ گردان چھوڑ ڈیندے۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَآ اِلَّا هُوَ ۭ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۭ يَسْـَٔلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۸۔ اوتیں کنیں قیامت دے متعلق پچھدن جو اوکڈنڑ اوسی توں آکھ اوندا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے اوہو اونکوں اپنڑے وقت تے ظاہر کریسی تے اوآسمانیں تے زمین تے بھاری ہوسی اوتہاڈو اچنڑ گھت اوسی اوتیں کنیں پچھدن جیویں توں اوندے پچھو لگا ہوئیں توں آکھ اوندا علم صرف اللہ کنیں ہے تے بہوں سارے لوک جاندے نئیں۔

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۚ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْۗءُ ۭ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۸﴾ ع

۱۸۹۔ توں آکھ میں اپنڑے نفس دے نہ نفع دا تے نہ نقصان دا مالک ہاں سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے جے میں غیب جاندا ہوواں ہا تے میں نیکیاں زیادہ جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کڈاہیں تکلیف نہ پہنچے ہا بے شک میں صرف ہک ہوشیار کرنڑ والا تے خوشخبری ڈیوونڑ والا ہاں اوں قوم کوں جیڑھی ایمان اینڈی ءِ۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّآ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَىِٕنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۸۹﴾

۱۹۰۔ اوہو ءِ جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہوں کنیں ہک جوڑا بٹالس تاں جو اوں کنیں آرام پاوے تے جڈاں اوں کُکا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے اوندے نال پھردی رہندی ءِ تے جڈاں باری تھی ویندی ءِ اوڈوہیں اپنڑے رب کوں سڈ ڈیندن جے تیں ساکوں نیک

بال ڈتا تے اساں تیڈے شکر گذار بندے تھی ولیسوں۔

فَلَمَّآ اٰتٰىهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰىهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹۰﴾

۱۹۰۔ تے جڈاں انہیں ڈونہاں کوں نیک بال ڈے ڈتا تے اوڈویں اوندے اوں بال دے معاملے وچ شریک بٹاوݨ لگ پیئے تے اللہ سئیں انہیں دے شرک کیتے بہوں اچاء۔

اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۱۔ کیا اوشریک بݨیندن اوں کوں جیرھا کجھ پیدا نئیں کر سگدا تے آپ پیدا کیتے ویندن۔

وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۲۔ انہیں دی مدد دی انہیں کوں طاقت کائ نئیں تے نہ او اپݨی مدد دی طاقت رکھیندن۔

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ۭ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۳۔ تے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سڈیں او تیڈے پچھوں نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کوں سڈو یا چپ ہوو تہاڈے کیتے ہکا گال۔

اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۴۔ بے شک اللہ دے سوا جیرھے تساں معبود بݨیندے او تہاڈے جہیں بندن تساں انہیں کوں سڈو او تہاکوں جواب ڈیون جے تساں سچے ہُتاں۔

اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۭ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۵۔ کیا انہیں دے پیر ہن جنہیں نال او ٹرݨ کیا انہیں دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں ہن جنہیں نال او ڈیکھدن کیا انہیں دے کݨ ہن جنہیں نال اوسݨدن۔ ݨوں آکھ تساں اپݨے شریکیں کوں سڈو تے میڈے خلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلوکھی نہ ڈیو۔

اِنَّ وَلِيِّيَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ۚ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۶۔ بے شک میڈا سنگتی او ہو اللہ جئیں کتاب لہائ تے او نیک لوکیں کوں سنگتی بݨیندے۔

وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۷۔ تے جنہیں کوں تساں اوندے سوا سڈیندے ہُو او تہاڈی مدد دی طاقت نئیں رکھیندے تے نہ اپݨی مدد کر سگدن۔

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ۭ وَتَرٰىهُمْ

۱۹۸۔ تے جے تساں انہیں کوں ہدایت دو سڈو او نہ

يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۹۸﴾

سٹنسن تے توں انہیں کوں ڈیکھسیں او تیڈو ڈہدے پئین تے سچ اے ہے جو او ڈہدے نئیں۔

خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۱۹۹﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم ڈے تے جاہلیں کنیں منہ پھیر گھن۔

وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاہیں تیکوں شیطان کنیں تکلیف پہنچے تے توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سٹنڑ والا تے جاننڑ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰۗىِٕفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُّبْصِرُوْنَ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۲۔ بے شک جیرھے متقی ہن جڈاں انہیں کوں کوئی خیال شیطان ولواندے تے او ہوشیار تھی ویندن تے انہیں دیاں اکھیں کھل ویندن۔

وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُوْنَ ﴿۲۰۲﴾

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کوں گمراہی دو گھلیندن تے ایندے وچ اصلو گھٹی نئیں کریندے۔

وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ۭ قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ مِنْ رَّبِّيْ ۚ هٰذَا بَصَاۗىِٕرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰۳﴾

۲۰۴۔ تے جے تیڈو کوئی نشان نہ آوے تے آہدن تئیں اونکوں چھک کیوں نئیں گھدھا۔ توں آکھ میں صرف اوندی پیروی کریندا ں جیرھی میڈو وحی تھیندی ہے میڈے رب ولو اے تہاڈے رب ولو دلیلاں ہن تے مومن قوم کیتے ہدایت تے رحمت۔

وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۲۰۴﴾

۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا وینجے تے اونکوں سنڈو تے چپ رہیا کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم تھیوے۔

وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِيْ نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۲۰۵﴾

۲۰۶۔ تے توں اپنے رب کوں یاد کرا پنے دل وچ عاجزی نال وی تے لک کے وی تے مٹھی آواز نال وی فجر تے شام تے توں غافلیں وچو نہ تھی۔

اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ﴿۲۰۶﴾ ع

۲۰۷۔ بے شک جیرھے تیڈے رب دے نال ہن او اوندی عبادت کنیں وڈائی نئیں کریندے تے اوندی تسبیح کریندن تے او نکوں سجدہ کریندن۔

سُوْرَةُ الْاَنْفَالِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّعَشْرُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ انفال مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیتاں تے ۱۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگیئے ڈیوڑ والا تے ول ول ڈیوڑ والا ہے۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ؕ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ ۚ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗۤ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ②

۲۔ اے رسول لوک تیں کنیں مال غنیمت دے متعلق پچھدن توں آکھ مال غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ نیں ڈرو تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو جے تساں مومن ہوے۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ③

۳۔ بے شک مومن صرف اوہن جیڑاں اللہ دا ذکر کیتا ویندے انہیں دے دل ڈر ویندن تے جیڑاں انہیں تے اوندی آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان ودھیندن تے او اپنڑے رب تے بھروسہ کریندن۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ④

۴۔ جیہڑے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے جو کجھ اساں انہیں کوں ڈتے خرچ کریندن اوندے وچو۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ؕ لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

۵۔ ایہے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اچے درجے ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والا رزق۔

كَمَاۤ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ⑥

۶۔ جیویں اللہ سئیں تیکوں کڈھیا ہا تیڈے گھر کنیں سچائی نال تے مومنیں دچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا ہا۔

يُجَادِلُوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَمَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ⑦

۷۔ حق دے ظاہر تھیوݨ دے بعد او تیڈے نال بحث کریندن ایویں لگدے جو او موت دو ہکلیندے ہیں تے او ڈیہدے کھڑن۔

وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ ۚ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ⑧

۸۔ تے جیڑاں اللہ سئیں تہاڈے نال ڈو وچو ہک ٹولے دا وعدہ کیتا ہا جو او تہاڈے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہا وے جو تہاکوں او ملے جیہڑا بغیر ہتھیاریں دے ہے تے اللہ

چاہندا ہا جو او حق کوں اپنے حکمیں نال ثابت کرے تے کافریں دیاں پاڑاں پٹ ڈلیوے۔

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝٨

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈلیوے بھانویں مجرم اینکوں ناپسند کرن۔

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِأَلْفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ۝٩

۱۰۔ جڈاں تساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڈے کیتے قبول کیتی (تے آکھیس) بے شک میں اتھے ہزاراں فرشتیں نال تہاڈی مدد کرنڑ والا ہاں جیرھے بک پے دے بعد اندن۔

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝١٠

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سئیں تہاکوں کیتے محض خوش خبری بٹایا تے تاں جو تہاڈے دل تسلی پکڑن تے مدد محض اللہ سئیں کنیں اندی ہ بے شک اللہ سئیں غالب تے سیانا ہ۔

إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ۝١١

۱۲۔ جڈاں تہاکوں گھل آندی پی ہائی اوندے ولوامن تے آرام دی خاطر تے جھڑکنیں پاٹی لہانسی تاں جو پاک کرے اوندے نال تے پریں کردنجے تساں کنیں شیطان دا گند تے تہاڈے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڈے پیر اوندے نال جمائی رکھے۔

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ۝١٢

۱۳۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں تہاڈے نال آں تساں مومنیں دے پیر جمائی رکھو۔ میں کافریں دے دلیں وچ رعب سٹیساں تے تساں انہیں دے گردنیں تے حملہ کرو تے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝١٣

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کرے بے شک اللہ سئیں سخت سزا ڈلیوݨ والا ہ۔

ذَٰلِكُمْ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۝١٤

۱۵۔ اے تہاڈے کیتے ہے تساں اینکوں چکھو تے بیشک کافریں کیتے بھاوا عذاب۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿١٥﴾

۱۶۔ اے ایمان والو جڈاں تساں کافریں کوں لشکر دی صورت وچ ملو تے انہیں کنیں کنڈ نہ پھیرو۔

وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿١٦﴾

۱۷۔ تے جیرھا اوں ڈینہہ اپݨی کنڈ پھریسی سوائے اوندے جو جنگ کیتے جا بدلیندا پیا ہووے یا مومنیں دے بے لشکر دو وںجے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوندا ٹھکاݨہ دوزخ تے اے بہوں برا ٹھکاݨہ ءِ۔

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۠ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَاۗءً حَسَنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٧﴾

۱۸۔ تساں انہیں کوں قتل نئیں کیتا تے اصل انہیں کوں اللہ سئیں قتل کیتے تے تیں پھر نئیں ماریا جڈاں تیں پھر ماریئے تے اصل اللہ سئیں ماریئے مومنیں دے اُتے اللہ سئیں ایندے نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ءِ۔

ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿١٨﴾

۱۹۔ اے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سئیں کافریں دی تدبیر کوں کمزور کرݨ والا ءِ

اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَاۗءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوْا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْـــًٔا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٩﴾ ع

۲۰۔ جے تساں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی ءِ تے جے تساں باز آوںجو اے تہاڈے وا سطے چنگا ءِ تے جے تساں ولا کریسو تے اساں ولا سزا ڈیسوں تے تہاڈا جتھہ تہاکوں اصلو کجھ وی فائدہ نہ ڈیسی ۔ بھانویں او بہوں وی ہُووے تے بے شک اللہ سئیں مومنیں دے نال۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ اے مومنو! اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کرو تے اوں کنیں منہ نہ پھیرو تے تساں سݨدے کھڑے ءُ

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿٢١﴾

۲۲۔ تے انہیں آلی کار نہ تھیوو جنہیں آکھے اساں سݨے تے او سݨدے نئیں۔

اِنَّ شَرَّ الدَّوَاۗبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک او لوک ڈنگریں کنیں دی بدترین ہوڑے تے گونگے ہن تے عقل نئیں کریندے۔

وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ

۲۴۔ تے جے اللہ سئیں انہیں وچ کوئی چنگائی ڈیکھے یا

لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۲۳﴾

تے انہیں کوں (قرآن) سٹاوے ہا تے جے انہیں کوں سٹاوے ہا تے ول وی اوانکار کرن ہا تے منہ پھیر گھنن ہا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سنو جڈاں اوتہاکوں جیندا کرن کیتے سڈے تے جانڑ گھنو بے شک اللہ سئیں آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے تے بے شک او اوندو کھٹے کیتے ولیسن۔

وَاتَّقُوْا فِتْنَةً لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے تساں فتنہ کنیں بجو جیر ھا صرف خاص کر ظالیں کوں نہ پہنچسی تے جانڑ گھنو بے شک اللہ سئیں ڈاڈھا عذاب ڈیوݨ والا ہ۔

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں تساں تھوڑے ہاوے تے زمین وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوے تساں ڈردے ہاوے جو لوک تہاکوں جھٹی نہ مار گھنن اوں تہاکوں پناہ ڈتی تے اپݨی مدد نال تہاڈی تائید کیتی تے تہاکوں رزق ڈتے سی پاک چیزیں دا تاں جو تساں شکر کرو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْٓا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال خیانت نہ کرو تے نہ اپݨے امانتیں وچ خیانت کرو تساں جاݨدے ہ۔

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۸﴾ ع

۲۹۔ تے جانڑ گھنو بے شک تہاڈے اموال تے تہاڈے بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سئیں کنیں بہوں وڈا اجر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اے مومنو جے تساں اللہ کنیں ڈرو تے اوتہاڈے کیتے سچ تے کوڑ کوں نکھیڑ ڈیسی تے تساں کنیں تہاڈیاں برائیاں دور کر ڈیسی تے تہاکوں بخش ڈیسی بے شک اللہ سئیں وڈے فضل والا ہ۔

وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۗ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ

۳۱ تے جڈاں کافر تیڈے خلاف تدبیراں کریندے پئے ہن تاں جو تیکوں قید کر ڈیوݨ یا تیکوں قتل کر ڈیوݨ یا تیکوں

الْمَكِرِيْنَ ﴿۳۱﴾

کڈھ ڈیون۔ تے او تدبیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی تدبیر کریندا پیا ہا تے اللہ سیئں بہوں چنگا تدبیر کرنڑ والا ہ

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈی آیات پڑھیاں ویندن تے آہدن اساں سنڑ گدھے جے اساں چاہوں ہا تے ایہو جیہاں کلام اساں وی آکھ سگدے ہا سے اے صرف پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن۔

وَاِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جڈاں انہیں آکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیڈے ولوں ہے تے توں ساڈے اتے پتھر دسا آسمان کنیں یا ساکوں دکھ ڈیونڑ والا عذاب ڈے۔

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَاَنْتَ فِيْهِمْ ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اللہ سیئں انہیں کوں کیوں عذاب ڈیوسے ہا جے تیں توں انہیں وچ ہاویں تے اللہ سیئں انہیں کوں عذاب ڈیونڑ والا ہ جے او بخشش منگدے پئے ہوون۔

وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ۭ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ اے کیویں تھی سگدے جو اللہ سیئں انہیں کوں عذاب نہ ڈیوسے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں رکیندن تے نہ او اینڈے متولی ہن اوندے متولی تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک نئیں جانڈے۔

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّتَصْدِيَةً ۭ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تاڑیں تے سیٹیں دے کجھ نئیں تے تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں انکار کریندے ہاوے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ بے شک کافر اپنڑے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ولیسن ول اے انہیں کیتے حسرت دی وجہ بنڑ ولیسی ول اے ہر یج ولیسن تے جنہیں انکار کیتے او جہنم دو کھڑے کیتے ولیسن۔

لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کوں چنگے کنیں نکھیڑ ڈیوسے تے کجھ گندیں کوں بنہیں تے سٹ ڈیوسے تے انہیں کوں

أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾ ع ۱۸

دھانک بٹا بڈیوے ول اوں دھانک کوں دوزخ وچ سٹ ڈیوے۔ ایہے لوک گھاٹا پاوݨ والݨ۔

قُل لِّلَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَنتَهُوا يُغْفَرْ لَهُم مَّا قَدْ سَلَفَ ۖ وَإِن يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ توں آکھ کافریں کوں جے او باز آوݨجن تے انہیں دے اوگناہ معاف کر ڈیتے ویسن جیرھے انہیں پہلے کیتن تے جے او ولا شرارت کریسن تے پچھیں پہلیں دی سنت گذر چکی ہ۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۚ فَإِنِ انتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین سارا اللہ دا تھی ونجے تے جے او باز آوݨجن تے بے شک اللہ سیئں جو او کریندن اونکوں ڈیہدا کھڑے۔

وَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ ۚ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ تے جے او ولا شرارت کرن تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سیئں تہاڈا مولاء کیہجا چنگا مولیٰ ہ تے کیہجا چنگا امدادی ہ۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ آمَنتُم بِاللَّهِ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤١﴾ ع ۱۹

۴۲۔ تے تساں جاݨ گھنو جو بے شک تہاکوں جو کجھ غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا تے کولہ دے سکیں دا تے یتیمیں دا تے مسکینیں دا تے مسافریں دا پنجواں حصہ ہ جے تساں اللہ تے ایمان اینڈے تے جو اساں لہائے اپݨے بندے تے اوں ڈینہہ جڈاں سچ تے کوڑ دا نکھیڑا تھئے جیرھے ڈینہہ ڈوہیں لشکر آمݨے سامݨے تھین تے اللہ سیئں ہر چیز تے قادر۔

إِذْ أَنتُم بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُم بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَىٰ وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنكُمْ ۚ وَلَوْ تَوَاعَدتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ ۙ وَلَٰكِن لِّيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۖ لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَن بَيِّنَةٍ ۗ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ جڈاں تساں اور صلی کندھی تے ہا وے تے او پرلی کندھی تے ہن تے قافلہ تہاڈے تلویں پاسے ہا جے تساں انہیں نال وعدہ وی کریندے تے تساں میعاد وچ اختلاف کریندے اصل اے ہے جو اللہ اوں گال کوں پورا کر ڈیتے جیرھی گال دا او فیصلہ کر چکیا ہا تے تاں جو جیرھا دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے اونکوں جیندا کرے
تے بے شک اللہ سئیں بہوں سُنݨ والا تے جاݨݨ
والا ہے۔

إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا ۖ وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا لَّفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ تے جڈاں اللہ سئیں انہیں کوں خواب وچ تہاکوں
تھوڑا کرکے ڈکھالئے جے او تہاکوں بہوں کرکے ڈکھلیندا
تے تساں بیلے پئے ونجو ہا تے ایں معاملے وچ تنازعہ
کرو ہا اصل اللہ سئیں تہاکوں بچائے تے او بے شک
بہوں جاݨݨ والا ہے دلیں دی گالہیں کوں۔

وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ إِذِ الْتَقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا ۗ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہاڈی نظریں
وچ تھوڑا کرکے ڈکھلیندا پیا ہا تے تہاکوں انہیں دی
نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اوں
فیصلہ کیتا ہا تے سارے معاملے اللہ سئیں دو ولائے
ولیسن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تساں کہیں لشکر دے سامݨے
تھیوو تے اپݨے پیر جمائی رہو تے اللہ کوں بہوں
یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ ۖ وَاصْبِرُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو
تے تنازعہ نہ کرو نہ تاں بیلے پئے ولیسو تے تہاڈا
رعب ختم تھی ولیسی تے صبر کرو بے شک اللہ سئیں
صبر کرݨ والیں دے نال۔

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے اپݨے گھریں
دچونکلدن اکڑ تے لوکیں کوں ڈکھاوݨ کیتے تے اللہ
دے رستے کنیں رکیندن تے اللہ سئیں جو او کریندن
او تباہ کرݨ والا ہے۔

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۖ فَلَمَّا تَرَاءَتِ

الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّنْكُمْ اِنِّيْٓ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّيْٓ اَخَافُ اللّٰهَ ؕ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۴۸

غالب نئیں تھی سگدا تے میں تہاڈا امدادی آں تے جڈاں ڈوہیں لشکر آمنے سامنے تھین او اپݨیں کھریں تے پھریا گئے تے آکھیس بے شک میں تساں کنیں - بیزار آں بے شک میں او ڈیہا پیاں جو تساں نوھے ڈیہدے پئے میں اللہ کنیں ڈر داں تے اللہ سئیں سخت عذاب ڈیوݨ والا ء۔

اِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰٓؤُلَآءِ دِيْنُهُمْ ؕ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝۴۹

۵۰۔ جڈاں منافق تے اولوک جنہیں دے دلیں وچ بیماری ء آکھدے جو انہیں دے دین انہیں کوں غرہ کر ڈتے۔ تے جیرھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک اللہ سئیں غالب تے ہوں سیانڑ ء۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِيْنَ كَفَرُوا ۙ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝۵۰

۵۱۔ تے جے توں ڈیکھ گھنیں جڈاں فرشتے کافریں دی جان کڈھیندن او انہیں دے منہ تے کنڈیں تے سٹاں مریندن تے آہدن تساں چکھو ساڑݨ والا عذاب۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝۵۱

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڈے ہتھیں کیتے تے بے شک اللہ سئیں اپݨے بندیں تے اصلو ظلم نئیں کریندا۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۵۲

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکیں اوے عذاب آلی کار انہیں وی اللہ دی آیات دا انکار کیتا ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گناہیں دی وجہ نال بے شک اللہ سئیں طاقتور تے ڈاڈھی سزا ڈیوݨ والا ء۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝۵۳

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سئیں کہیں نعمت کوں تبدیل نئیں کریندا جیرھی اوں کہیں قوم تے کیتی ہوسے جے تیں او اپݨے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک اللہ سئیں ہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ء۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا

۵۵۔ آلِ فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں آلی کار انہیں اپݨے

بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۵۴﴾

رب دی آیات کوں جھٹلایا ہا تے اساں انہیں کوں انہیں دے گناہیں دی وجہ نال ہلاک کیتا ہا تے آلِ فرعون کوں اساں غرق کیتا ہا تے اے سارے ظالم ہن۔

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر ڈنگریں کنیں وی بدترین تے او ایمان نئیں انیندے۔

اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ تروڑ ڈیندن ہر پھیرے تے او ڈر دے نئیں۔

فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸ پچھیں توں جڈاں جنگ وچ انہیں کوں قابو کر گھنیں تے جیر ھا لشکر انہیں کنیں پچھوءاں کوں وی ورکا ڈے ہاں جو او نصیحت پکڑن۔

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَاۗىِٕنِيْنَ ﴿۵۸﴾ ع

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا ڈر ہووے تے توں وی اویں وعدہ تروڑ ڈے بے شک اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ۭ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ تے کافر اے خیال نہ کرن جو او اگوں ودھ ولیسن بے شک او ہرانئیں سگدے۔

وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ۭ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سگدے ءُ اپنی طاقت جمع کرو سرحدیں تے چھاونیاں بٹا کے تے انہیں نال تساں اللہ تے اپنے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیرھے انہیں دے علاوہ ہن جنہیں کوں تساں جانڈے نوھے ڈریندے ءُ اللہ انہیں کوں جانڈے تے اللہ دے رستے وچ تساں جو کجھ وی خرچ کریندے ءُ اوندا پورا بدلہ تہاکوں ڈیوا ویسی تے تہاڈے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار تھی اللہ تے بھروسہ رکھ بے شک او بہوں سنڑن والا تے جانڑن والا ءِ۔

وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۭ هُوَ

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیوڑ دا ارادہ کرن تے بیشک

الَّذِیْٓ اَیَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۶۳﴾

اللہ سئیں تیڈے کیتے دریہہ او ہوء ئیں اپݨی مدد نال تے مومنیں نال تیکوں مضبوط کیتا۔

وَاَلَّفَ بَیْنَ قُلُوْبِهِمْ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا مَّآ اَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوْبِهِمْ وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَیْنَهُمْ اِنَّهٗ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائسی جے توں او سب کجھ جو زمین وچ خرچ کریں ہا ول وی توں انہیں دے دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہا تے بے شک اللہ سئیں انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے بہوں سیاݨاء۔

یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَ مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۶۵﴾ ع

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیڈی پیروی کرݨ والے مومن تیڈے کیتے کافی ہن۔

یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلَى الْقِتَالِ اِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ یَغْلِبُوْا مِائَتَیْنِ ۚ وَ اِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ یَّغْلِبُوْۤا اَلْفًا مِّنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا یَفْقَهُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اے نبی توں مومنیں کوں ولا ولا جنگ کیتے آہدہ ہے جے تہاڈے وچو ۲۰ صبر کرݨ والے ہوون تے او ڈو سو تے غالب آ ویسن تے جے تہاڈے وچو سو ہوون تے او غالب آ ویسن ہزار کافریں تیں ایں واسطے جو او لوک سمجھدے نئیں۔

اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ اَنَّ فِیْكُمْ ضَعْفًا ؕ فَاِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ یَّغْلِبُوْا مِائَتَیْنِ ۚ وَ اِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ یَّغْلِبُوْۤا اَلْفَیْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَ اللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ ہݨ اللہ سئیں ایں بوجھ وچ کمی کر ڈتی ءَ تے اونکوں پتہ جو تہاڈے وچ کمزوری ءَ۔ ہݨ جے تہاڈے وچو سو صبر کرݨ والے ہوسن تے ڈو سو تے غالب آوسن۔ تے جے تہاڈے وچو ہزار ہوسن تے او ڈو ہزار تے غالب آوسن اللہ دے حکم نال تے اللہ سئیں صبر کرݨ والیں دے نال۔

مَا كَانَ لِنَبِیٍّ اَنْ یَّكُوْنَ لَهٗۤ اَسْرٰی حَتّٰی یُثْخِنَ فِی الْاَرْضِ ؕ تُرِیْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْیَا ۖۗ وَ اللّٰهُ یُرِیْدُ الْاٰخِرَةَ ؕ وَ اللّٰهُ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ نبی دی اے شان نئیں جو اوندے قیدی بݨݨ جے تئیں او زمین وچ خون نہ وہا وے تساں دنیا دا مال چاہندے ءُ تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب تے بہوں سیاݨاء۔

لَوْ لَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِیْمَاۤ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِیْمٌ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ جے اللہ دا فیصلہ گذر نہ چکیا ہوے ہا تے جو تساں فدیہ گدھے اوندا تہاکوں وڈا عذاب پکڑے ہا۔

فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۶۹

۷۰۔ ہنڑ تساں کھاؤ جیرھا تہاکوں مالِ غنیمت ولے حلال تے پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِيْٓ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۷۰

۷۱۔ اے نبی جیرھے تہاڈے ہتھیں وچ قیدی ہن انہیں کوں آکھ جے اللہ سئیں تہاڈے دلیں وچ بھلائی ڈٹھی تے جو تساں کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہاکوں ڈلسی تے تہاکوں بخش ڈلسی۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۷۱

۷۲۔ تے جے اوتیڈے نال وعدہ تروڑنڑ دا ارادہ کرن تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال دی خیانت کر چکین تے اوں انہیں کوں تہاڈے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سئیں بہوں جانڑ والا تے سیانڑ ہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰۗىِٕكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰي قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝۷۲

۷۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی ہ تے اپنڑے اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ ڈتی ہ تے امداد کیتی اے لوک ہک ڈوجھے دے سنگتی ان تے جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت نئیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی دی تعلق نئیں جے تیں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین دے معاملے وچ تیں کنیں مدد منگن تے امداد تیڈا فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جینڈے نال تیڈا معاہدہ ہ تے اللہ جو تساں کریندے ہ ڈیہدا کھڑے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۭ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ۝۷۳

۷۴۔ تے کافر بعض بعض دے سنگتی ان جے تساں ایویں نہ کریسو تے زمین وچ فتنہ تے بہوں وڈا گیڑ پیدا تھی ویسی۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۭ

۷۵۔ تے جیرھے مومنن تے انہیں ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ جہاد کیتا تے جنہیں پناہ ڈتی تے

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّ رِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۷۴﴾

امداد کیتی ایسے لوک سچے مومن انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَ هَاجَرُوْا وَ جٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ؕ وَ اُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ تے جیرھے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت کیتی تے جہاد کیتا تہاڈے نال رل کے او تہاڈے وچوہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض نہیں دے قریبی ہن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سئیں ہر شئے کوں پہوں جاندے۔

سُوْرَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّتِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ توبہ مدنی ہے تے اینہیاں ۱۲۹ آیتاں تے ۱۶ رکوعن۔

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ①

۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولو بریت دا اعلان انہیں مشرکین کنیں جنہیں نال شرط بدھی گئی ہائی۔

فَسِيْحُوْا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكٰفِرِيْنَ ②

۲۔ ہنڑ تساں چار مہینے زمین وچ ٹرو پھرو تے جاݨ گھنو جو تساں اللہ سئیں کوں ہرا نوّھے سگدے تے اللہ سئیں کافریں کوں ذلیل کرݨ والا ہے۔

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيْٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ ۭ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۙ ③

۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکیں وچ حج اکبر دے ڈینہہ اے اعلان جو بے شک اللہ سئیں مشرکیں کنیں بے زار تے اوندا رسول وی جے تساں توبہ کر گھنو تے تہاڈے کیتے چنگیائی تے جے تساں پھرو نجو تے جاݨ گھنو بے شک تساں اللہ سئیں کوں نوّھے ہرا سگدے تے کافریں کوں ڈکھ آلے عذاب دی خوشخبری ڈے ڈے۔

اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْـــًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ④

۴۔ سوائے انہیں لوکیں دے مشرکیں دے جو جنہیں نال تساں وعدہ کیتا ہا تے انہیں اوں معاہدے کوں ذرہ دی نئیں تروڑیا تے تہاڈے خلاف کہیں دی امداد نئیں کیتی تے تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک اللہ سئیں متقیں کوں پسند کریندے۔

فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑤

۵۔ تے جڈاں عزت والے مہینے گذر ونجن پچھیں تساں مشرکیں کوں قتل کرو جتھاں انہیں کوں لبھو تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قید کرو تے انہیں واسطے ہر ڈیکھݨ والی جا تے بہو تے جے او توبہ کر گھنن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون تے ول تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہے

وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُوْنَ ۝٦

٦۔ تے جے مشرکیں وچو کوئی تیں کنیں آم شام منگے تے ڈے ڈے تاکہ او اللہ دیاں گالہیں سنڑ گھنے ول اونکوں اوندی امن دی جا تئیں پچا ڈے اے ایں واسطے ہے جو بے شک اے انجھی قوم جیرھی جانڑدی نئیں۔

كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖٓ اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝٧

٧۔ تے مشرکیں نال اللہ تے اوندے رسول دا کیویں معاہدہ تھی سگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال تساں مسجد حرام دے کولہو معاہدہ کیتے تے جے تیں او تہاڈے واسطے قائم رہون تے تساں وی انہیں واسطے قائم رہوؤ بے شک اللہ سئیں متقیں کوں پسند کریندے

كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۠ وَاَكْثَرُهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝٨

٨۔ کیویں تھی سگدے او تہا ڈے اتے غالب آوڑن تے او تہاڈے نال نہ کہیں معاہدے دی تے نہ کہیں رشتہ داری دی پروا کریندن او تہاکوں اپنڑے منہ نال خوش کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں وچو بہوں سارے نافرمان۔

اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٩

٩۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویچ ڈتے تے اوندے رستے کنیں لوکیں کوں روکئے بے شک او جو عمل کریندن بہوں بڑا ہے۔

لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ۝١٠

١٠۔ اے مومن واسطے کہیں رشتے داری تے وعدے دا لحاظ نئیں کریندے ایہے لوک حد کنیں ودھنڑ والن۔

فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ ۭ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝١١

١١۔ تے جے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون تے او دینی بھرا ہن۔ تے اساں علم والی قوم کیتے اپنڑی آیات کھول کھول کے بیان کریندے ہیں۔

وَاِنْ نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْٓا اَىِٕمَّةَ الْكُفْرِ ۙ اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ۝١٢

١٢۔ تے جے او قسماں تروڑ ڈیون اپنڑے عہد دے بعد تے تہاڈے دین وچ طعنے مارن تے تساں وڈے کافریں نال جنگ کرو بے شک انہیں دیاں قسماں کوئی نئیں تاں جو او باز آوڑن۔

اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ
الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ اَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللّٰهُ
اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۱۳

۱۳۔ کیا تساں اوں قوم نال نوّ ے لڑدے جنہیں اپݨیاں قساں
تروڑین تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھݨ دا تے
پہلی دفعہ شروع وی اوناہیں کیتے کیا تساں انہیں کنیں
ڈرو دے ءُ بے شک اللہ سئیں زیادہ حق رکھیندے جو
اوں کنیں ڈروجے تساں مومن ہوندے۔

قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيْكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِيْنَ ۱۴

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سئیں انہیں کوں تہاڈے
ہتھیں نال عذاب ڈیسی تے انہیں کوں ذلیل کرسی تے
انہیں دے خلاف تہاڈی مدد کرسی تے مومنیں دے
ہاں ٹھرسی۔

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ۭ وَيَتُوْبُ اللّٰهُ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ
وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۱۵

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں دی کاوڑ دور کرسی تے اللہ
جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سئیں
ہمہوں جاݨوں والا تے سیاݨاء۔

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَ
لَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۱۶ ع

۱۶۔ کیا تساں خیال کریندے ءُ جو تہاکوں چھوڑ ڈیتا ویسی
تے اجݨ تئیں اوں تہاڈے وچ جہاد کرݨ والیں کوں تے
انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنیں دے
سوا کہیں کوں گھاٹا سنگتی نئیں ٹݨایا ظاہر نئیں کیتا تے اللہ سئیں
باخبر جو تساں کریندے ءُ۔

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ
عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ۚ وَ
فِي النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ۱۷

۱۷۔ مشرکیں دا اے کم نئیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجداں
اپݨے خلاف کفر دی گواہی ڈیوݨ دے بعد ایہے لوکن جنہیں
دے اعمال برباد گئن تے او دوزخ وچ ہمہوں دیر
تئیں رہسن۔

اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ ۡ فَعَسٰٓى
اُولٰۗىِٕكَ اَنْ يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ۱۸

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے
آخرت دے ڈیہہ تے ایمان گھن آوے تے نماز پڑھے
تے زکوٰۃ ڈیوے تے سوائے اللہ دے کہیں کنیں نئیں
ڈردا۔ اے تھی سگدے جو اے لوک ہدایت پاوݨ والیں
وچ تھی ونجن۔

اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَآجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ لَا يَسْتَوٗنَ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۹

۱۹۔ کیا تساں حاجیں کوں پانڑ پلاونڑ تے مسجد کوں آباد کرنڑ کوں ایویں سمجھ گدھے جیویں اللہ تے ایمان گھن آونڑ تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرنڑ، اللہ دے نزدیک اے بکو جیہیں کم نئیں تے اللہ سئیں ظالم قوم کوں سدھارسۃ نئیں ڈکھلیندا

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۙ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ۝۲۰

۲۰۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ اپنڑے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں دا اللہ کنیں بہوں وڈا درجہ ءَ تے ایھے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَّجَنّٰتٍ لَّهُمْ فِيْهَا نَعِيْمٌ مُّقِيْمٌ ۝۲۱

۲۱۔ انہیں دا رب انہیں کوں اپنڑے ولو رحمت دی خوشخبری ڈیندے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ انہیں کیتے ہمیشہ دیاں نعمتاں ہن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۲۲

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہسن بے شک اللہ کنیں بہوں وڈا اجر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْٓا اٰبَآءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْاِيْمَانِ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۲۳

۲۳۔ اے مومنو! اپنڑے پیو ڈاڈے تے بھرانویں کوں سنگتی نہ بنڑاؤ جے او کفر نال ایمان کنیں زیادہ محبت کرن تے جیرھا تہاڈے وچو انہیں کوں سنگتی بنڑیسی تے ایھے لوک ظالمن۔

قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَآؤُكُمْ وَاَبْنَآؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيْرَتُكُمْ وَاَمْوَالُ ِۨاقْتَرَفْتُمُوْهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسٰكِنُ تَرْضَوْنَهَآ اَحَبَّ اِلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَجِهَادٍ فِيْ سَبِيْلِهٖ فَتَرَبَّصُوْا حَتّٰى يَاْتِيَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝۲۴ ع ۳

۲۴۔ توں آکھ جے تہاڈے پیو ڈاڈے تے تہاڈے پتر تے تہاڈے بھرا تے تہاڈیاں زالیں تے تہاڈے سکے تے مال جیرھے تساں کمائن تے تجارت جیندے نقصان دا تہاکوں ڈر تے مکان جیرھے تہاکوں چنگیں لگدن اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد کنیں زیادہ پیارے لگدن تے پچھیں تساں انتظار کرو جے تئیں اللہ سئیں اپنڑا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَّ ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ۝۲۵

۲۵۔ تے اللہ سئیں تہاڈی بہوں جہیں تے امداد کیتی ہے تے جنگِ حنین دے ڈینہہ وی جڈاں تہاڈی زیادہ تعداد تہاکوں عزہ کر ڈیتا تے اوں تہاکوں کوئی فائدہ نہ پچایا ہا تے زمین کھلی ہوئن دے باوجود تہاڈے اتے تنگ تھی گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈ دیتے پچھوں ولیو ہے۔

ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۗ وَ ذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ۝۲۶

۲۶۔ ول اللہ سئیں اپنڑے رسول تے تے مومنیں تے تسلی لہائی تے اینجہے لشکر لہائے جنہیں کوں تساں ڈیکھے نہ سگدے ہادے تے کافریں کوں عذاب ڈیتے سی تے کافریں دی ایہا جزاء۔

ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۲۷

۲۷۔ تے ول اللہ سئیں رحمت کریسی اینڈے بعد جینڈے اتے چاہسی تے اللہ بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۤ اِنْ شَآءَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۲۸

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلیتن تے او مسجد حرام دے کولہو نہ آون ایں سال دے بعد جے تہاکوں غربت داڈر ہووے تے جلدی اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے فضل نال امیر بنا ڈیسی جے او چاہسی بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑن والا تے بہوں سیانڑ۔

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ۝۲۹ ع

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں اینڈے تے جو اللہ تے اوندے رسول حرام کیتے اوں کوں حلام نئیں کریندے تے جنہیں لوکیں کوں کتاب ڈتی گئی ہے انہیں لوکیں دچوسچے دین کوں اختیار نئیں کریندے جے تیں او جزیہ ناں ڈیون ہتھ نال تے او ماتحت تھی دینن۔

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ۨ ابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ۗ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝۳۰

۳۰۔ تے یہود آکھیا جو عُزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں آکھیا مسیح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپنڑے منہ دیاں گالہیں ان او اپنڑے کنیں پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

کرنیں او سچائی کنیں کیویں پریں ویندے پئین۔

اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝۳۱

۳۱۔ انہیں اپنے احبار تے رہبانیں کوں اللہ دے سوا رب بنا گدھے تے مسیح ابن مریم کوں وی تے انہیں کوں سوائے ہک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ ڈتا گیا ہا اوندے سوا کوئی معبود نئیں او پاک جو او شرک کریندن۔

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـــُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝۳۲

۳۲۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں مسما ڈیون اپنے منہ نال تے اللہ اینڈے سوا ہر گال دا انکار کریندے جو او اپنے نور کوں پورا کرے بھانویں کافر ناپسند کرن۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝۳۳

۳۳۔ او ہوء جیں اپنے رسول کوں ہدایت تے سچے دین نال پٹھئے تاں جو اونکوں ہے سارے دینیں تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝۳۴ۙ

۳۴۔ اے مومنو بے شک بہوں سارے احبار تے رہبان لوکیں دا مال ناجائز طریقے نال کھندن تے اللہ دے رستے کنیں رُکیندن تے جیڑھے سونا چاندی کٹھا کریندن تے اوں کوں خرچ نئیں کریندے اللہ دے رستے وچ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب دی خوشخبری ڈے۔

يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ ۭ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ۝۳۵

۳۵۔ جڈاں اوندے تے دوزخ دی بھا بھڑکائی ویسی تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے داغ لائے ویسن آکھیا ویسی ایہوء جو تساں اپنے واسطے کٹھا کیتا ہا تساں اوندا مزا چکھو جو تساں کٹھا کریندے ہاوے

اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ ۭ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَاۗفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَاۗفَّةً ۭ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ۝۳۶

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک مہینے دی گنتری بارھاں مہینے ہن اللہ دے علم وچ جڈاں دا اوں آسمانیں نے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں وچو چار عزت والے مہینے ہن اے قائم رہݨ والا دین تساں انہیں دے بارے وچ اپنے تے ظلم نہ کرو تے مشرکیں نال جنگ کرو سارے رلکے

جیویں او تہاڈے نال سارے جنگ کرینداں تے جانڑ گھنو بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال۔

إِنَّمَا النَّسِيٓءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِّيُوَاطِـُٔوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ ۚ زُيِّنَ لَهُمْ سُوٓءُ أَعْمَالِهِمْ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٧﴾ ع

٣٧۔ مہینیں کوں اگو پچھو کرنڑ صرف کافریں دے زمانے دی زیادتی ءُ ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال کریندن تے ڈو جھے سال حرام تاں جو او اوں گنتری کوں پورا کرن جیندے و چ اللہ جنگ حرام کیتی ءُ تاں جو اوں کوں حلال کرن جو اللہ حرام کیتے۔ انہیں کوں انہیں دے بُرے اعمال سوٹھے کر کے ڈکھائے گئن۔ تے اللہ سئیں کافر قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ۚ أَرَضِيتُم بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾

٣٨۔ اے مومنو! تہاکوں کیا ہے جڈاں تہاکوں آکھیا ویندے اللہ دے رستے و چ نکلو تساں زمین دو جھک ویندے ءُ۔ کیا تساں آخرت دے مقابلے و چ دنیاوی زندگی تے خوش تھی گئے ءُ۔ دنیاوی زندگی دا فائدہ تے آخرت دے مقابلے و چ بہوں تھوڑا ءُ۔

إِلَّا تَنفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾

٣٩۔ جے تساں نہ نکلسو تے اللہ سئیں تہاکوں ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب ڈیسی تے تہاڈی جا تے ہی قوم کوں بدل ڈیسی تے تساں اونکوں کوئی نقصان نہ پچا سگسو تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

إِلَّا تَنصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا ۖ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ ۗ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾

٤٠۔ جے تساں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سئیں اوندی مدد اوں ویلھے وی کیتی ہائی جڈاں اوہڈو وچو ہک ہا اوہڈو ہیں غار و چ ہن تے اوں اپنڑے ساتھی کوں آکھیا ہا توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ ساڈے نال تے اللہ سئیں اونکوں تسلی ڈتی تے اوندی مدد کیتی اینجھے لشکر نال جینکوں تساں ڈیکھ نہ سگدے ہاوے تے اوں کافریں دی گال کوں جھکا کیتے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی ءُ تے اللہ بہوں غالب تے سیانا ءُ۔

اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَّثِقَالًا وَّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اَے مومنو! جہاد کیتے نکل کھڑے تھیو وسامان تھوڑا ہووے یا چاؤیا چاگھنو تے اللہ دے رستے وچ اپنڑے مال تے اپنڑیں جانیں نال جہاد کرو اے تہاڈے کیتے چنگا ءُ جے تساں جاندے ءُتاں۔

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ؕ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جے کولہو فائدہ ملے ہا یا سفر چھوٹا ہووے ہا تے او تیڈے پچھو ٹر پوُن ہا اصل انہیں کوں سفر پریں معلوم تھیئے تے اللہ دیاں قسماں کھوسن جو جے ساکوں طاقت ہُووے ہا تے اساں تہاڈے نال نکلوں ہا او اپنڑے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ جاندے جو بے شک او کوڑن۔

عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اللہ سئیں تیکوں معاف کرڈتے تے تیکوں عزت ڈتی تیں کیویں انہیں کوں پچھو رہنڑ دی اجازت ڈتی ہائی جے تیں تیکوں اے پتہ نہ لگا ہا جو سچا کون تے کوڑیں دا وی تیکوں پتہ لگ ونجے ہا۔

لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اوتیں کنیں اجازت نئیں منگدے جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان انیندن جو او جہاد کرن اپنڑے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں چاندے متقیں کوں۔

اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تیں کنیں او لوک اجازت گھندن جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں انیندے تے انہیں دے دلیں وچ شک تے او ایں شک وچ اڈے اُڈے ٹردن۔

وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ جے انہیں دا نکلنڑ دا ارادہ ہُووے ہا تے او اوندے کیتے تیاری کرن ہا اصل اللہ سئیں انہیں دا نکلنڑ ناپسند کیتے انہیں کوں ہلھا ڈتے سی تے آکھیا گئے جو تساں بہنڑ والیں نال بہہ ونجو۔

لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَوْضَعُوْا

۴۷۔ جے تہاڈے نال نکلن ہا تے سوائے ڈکھ دے

خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۷﴾

بیا کہیں چیر وچ اضافہ نہ کرن ہا تے تہاڈے درمیان گھوڑے درکیندن تے تہاڈے درمیان فتنہ چاہندن تے تہاڈے وچ تہاڈیاں گالھیں سٹن کے انہیں نک پچاونڈ والے ہن پئے تے اللہ سئیں ہیوں چانڈے ظالمیں کوں۔

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ ایں لئیں پہلے وی انہیں فتنہ دی خواہش لیتی ہائی تے حالات پتراڑتے ہائیں جے تیں سچ آنگئے تے اللہ دا فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او ناپسند کریندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ۭ اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ۭ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے انہیں وچ کجھ آہدن ساکوں اجازت ڈے تے ساکوں آزمانہ سٹو او فتنے وچ ڈٹھے پین تے جہنم کافریں کوں تباہ کرݨ والی ءَ۔

اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ جے تہاکوں چنگائی ملے تے انہیں کوں بُری لگدی ءَ تے جے تہاکوں مصیبت پئے ونجے تے آہدن اساں اپݨا معاملہ ایں کنیں پہلے چکا کھڑے ہا سے تے پھر لیسن تے او بہوں خوش ہوسن۔

قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کجھ نہ ملسی سوائے اوندے جو اللہ سئیں ساڈے کیتے لکھئے او ساڈا مولیٰ ءَ تے اللہ تے مومنیں کوں بھروسہ کرݨا چاہی دا ءَ۔

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۭ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۚ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ توں آکھ تساں ساڈے کیتے ڈونیکیں وچوں اک دا بھالا جھلی کھڑے ءُتے اساں انتظار کریندے پئے ہیں جو تہاکوں اللہ کنیں یا ساڈے ہتھیں نال عذاب ملے تساں انتظار کرو اساں وی تہاڈے نال انتظار کریندے پئے ہیں۔

قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۭ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ توں آکھ تساں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑیچ کے اصلو تساں کنیں قبول نہ کیتا ویسی بے شک تساں نافرمان قوم ہوسے۔

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ

۵۴۔ کیں رد کئے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرݨ قبول نہ کیتا ونجے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿۵۴﴾

دا انکار کیتے تے نماز دو بالکل سست تھی کے اندن تے خرچ نئیں کریندے سوائے ایندے جو او ناپسند کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوݨ چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے او اللہ دیاں قسماں چیندن جو او تہاڈے نالوں او تہاڈے نال نئیں اصل او ڈرݨ والی بزدل قوم۔

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا کٹ کیتے جا یا داخل تھیوݨ کیتے جا مل دنجے تے او منہ پھیر کے درک کے اڈاہیں ولیسن پئے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے انہیں وچ کجھ تیڈے تے صدقیں دے بارے وچ الزام لیندن جے انہیں کوں صدقیں وچوں کجھ مل دنجے تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں وچوں کجھ نہ ملے تے ہوں ویلھے کوڑیج ویندن۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ﴿۵۹﴾ ع

۵۹۔ تے جے او اوندے نال راضی تھی ونجن ہا جو انہیں کوں اللہ تے اوندے رسول ڈتا ہا تے او آکھن ہا اللہ ساکوں کافی ہے اللہ تے اوندا رسول ساکوں اپنڑے فضل نال ڈیسی بیشک اساں اللہ دو جھکݨ والے ہیں۔

اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَاۗءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۭ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں تے کم کرݨ والیں تے دلیں کوں ملاوݨ کیتے تے قیدیں کیتے تے جیں لٹنا ڈیوݨے اوندے کیتے تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرݨ والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن اے اللہ ولوفرض تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ۭ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۚ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۶۱

۶۱۔ تے انہیں وچو کجھ نبی کوں ڈکھ ڈیندن تے او آہدن او "کن" توں آکھ اوکن تہاڈی بھلائی کیتے۔ او اللہ تے مومنیں دے وعدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت تہاڈے وچو مومنیں کیتے تے جیڑے ڈکھ ڈیندن اللہ دے رسول کوں انہیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ۝۶۲

۶۲۔ او تہاڈے اگو اللہ دیاں قسماں کھندن تاں جو تہاکوں خوش کرن تے اللہ تے اوندا رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں کوں خوش کیتا ونجے جے او مومنین۔

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ۝۶۳

۶۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو بے شک جیڑھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے واسطے دوزخ دی بھاہ اوندے وچ بہوں دیر رہسی اے بہوں وڈی ذلت۔

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ۝۶۴

۶۴۔ منافق ڈردن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت نہ لہ آوے جیہڑی انہیں کوں ڈس ڈیوے جو انہیں دے دلیں وچ۔ تے آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سئیں ظاہر کرڈ والاہ جئیں کنیں تساں ڈردے ہو۔

وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ۭ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۶۵

۶۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں تے او ضرور آکھسن اساں تے صرف کھلدے تے بٹاں مریندے پئے ہاسے توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول نال تساں مشکریاں کریندے ہو۔

لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ۭ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَاۗىِٕفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَاۗىِٕفَةًۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۝۶۶

۶۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپنے ایمان دے بعد کفر کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہاڈے وچو معاف کر ڈیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب ڈیوں۔ بے شک او لوک جرمی ہن۔

اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ

۶۷۔ منافق جوان تے منافق تریمتیں بعض بعض وچو ہن او حکم ڈیندن برائی دا تے رکیندن نیکی کنیں تے اپنے ہتھیں

بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوْفِ وَيَقْبِضُوْنَ اَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللّٰهَ فَنَسِيَهُمْ ۭ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝۶۷ وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ هِىَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ۝۶۸

کوں خرچ کرݨ کنیں رکیندن او اللہ کوں بھُل گئن اللہ انہیں کوں بھُل ولیسی بے شک منافق اصل نافرمان۔
۶۸۔ اللہ سیئں منافق جوانیں تے منافق تریمتیں نال تے کافریں نال دوزخ دی بھاہ دا وعدہ کیتے اوندے وچ بہوں دیر تک رہسن اے انہیں کوں کافی ہے تے اللہ انہیں تے لعنت کیتی ہے تے انہیں کیتے مقیمی عذاب۔

كَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاَكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۭ فَاسْتَمْتَعُوْا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِيْ خَاضُوْٓا ۭ اُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۶۹

۶۹۔ انہیں آلی کار جیرے تساں کنیں پہلے ہن او تساں کنیں طاقت وچ ڈاڈھے ہن تے مال تے اولاد وچ زیادہ ہن انہیں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے تے تساں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے جیویں تساں کنیں پہلے لوکیں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے تے تساں ایویں بے ہودگی کیتی ہے جیویں انہیں کیتی ہائی ایہے ہن جنہیں دے عمل وکھیج گئن۔ ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے ایہے لوک گھاٹا پاوݨ والے ہن۔

اَلَمْ يَاْتِهِمْ نَبَاُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۙ وَقَوْمِ اِبْرٰهِيْمَ وَاَصْحٰبِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكٰتِ ۭ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۚ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝۷۰

۷۰۔ کیا انہیں کنیں پہلے لوکیں دیاں خبراں نئیں آیاں نوح دی قوم دی تے عاد تے ثمود تے ابراہیم تے مدین والی قوم دیاں تے اُپتریں ہوئیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں کنیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ انہیں تے ظلم کرݨ والا نہ ہا اصل او اپݨے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَيُطِيْعُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ اُولٰۗىِٕكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ۝۷۱

ع ۹

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے سنگتی ہن او نیکی دا حکم ڈیندن تے برائی کنیں رکیندن تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریندن ایہے ہن جنہیں تے اللہ رحمت کریسی بے شک اللہ سیئں بہوں غالب تے سیانا ہے

وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ

۷۲۔ اللہ نے مومن جوانیں تے تریمتیں نال باغیں دا وعدہ

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَكْبَرُ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۷۲

کیتے جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوہمیشہ انہیں وچ رہسن تے اوں جنت وچ انہیں کیتے پاک رہنڑ دیاں جہیں ہن تے اللہ دی رضامندی بہوں وڈا انعام اے بہوں وڈی کامیابی ۶۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۭ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۷۳

۷۳۔ اے نبی توں کافریں تے منافقیں نال جہاد کر تے انہیں تے سختی کر تے انہیں دا ٹھکانڑ دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکانڑ ۶۔

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ۚ وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ اِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا نَقَمُوْٓا اِلَّآ اَنْ اَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَاِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْاَرْضِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۷۴

۷۴۔ او اللہ دیاں قسماں چیندن جو انہیں کجھ نئیں آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گالہیں کیتن تے اپنڑے اسلام دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے نہیں جو انہیں کوں نئیں ملیا تے اوصرف ات گالہوں کاوڑین ہو اللہ سئیں مومنیں کوں تے اوندے رسول کوں اپنڑے فضل نال امیر بنا ڈتے جے او توبہ کر گھنن اے انہیں کیتے چنگا ۶ تے جے او پھر وٹن تے اللہ انہیں کوں ڈکھ ڈیوونڑ آلا عذاب ڈیسی ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں کیتے زمین وچ کوئی سنگتی تے امدادی کوئی نئیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَىِٕنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۷۵

۷۵۔ تے انہیں وچوں کجھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا با جے او ساکوں اپنڑے فضل نال وڈے ڈیوے تے اساں ضرور صدقہ کر لیسوں تے ضرور نیک لوکیں وچوں تھی ولیسوں

فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۷۶

۷۶۔ جڈاں اللہ انہیں کوں اپنڑے فضل نال وڈے وڈے انہیں شومائی کیتی تے اللہ دے حکم کوں نا منیندے ہوئیں منہ پھیر گئے۔

فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ۷۷

۷۷۔ اوں منافقت جاری کر ڈتی انہیں نے دلیں وچ ملاقات دسے ڈینہہ تیں ات گالہوں جو انہیں اللہ نال کیتے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوڑی

مریندے ہن۔

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿٧٨﴾

۷۸۔ کیا اونئیں چاڑدے بے شک اللہ سئیں چاڑدے انہیں دے لکھئے ہوئے تے ظاہر مشورے چاڑدے تے بے شک اللہ سئیں غیب کوں بہوں چاڑنڑ والاء۔

اَلَّذِيْنَ يَلْمِزُوْنَ الْمُطَّوِّعِيْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ فِي الصَّدَقٰتِ وَالَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ اِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُوْنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّٰهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾

۷۹۔ جیرھے لوک الزام ڈیندن صدقات دے بارے وچ خوشی نال ڈیونڑ والے مومنیں تے تے انہیں تے دی جیرھے مزدوری کر کے کمندنڑ او انہیں تے کھلدن اللہ انہیں کوں ایں کھل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ ۭ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٨٠﴾ ع

۸۰۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر) جے توں انہیں کیتے ستر دفعہ وی بخشش منگیں اللہ انہیں کوں معاف نہ کریسی ایں واسطے ہے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

فَرِحَ الْمُخَلَّفُوْنَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلٰفَ رَسُوْلِ اللّٰهِ وَكَرِهُوْٓا اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَقَالُوْا لَا تَنْفِرُوْا فِي الْحَرِّ ۭ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرًّا ۭ لَوْ كَانُوْا يَفْقَهُوْنَ ﴿٨١﴾

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پچھو رہنڑ والے اپنڑے جہیں تے بہنڑ وچ خوش ہن تے اوناپسند کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپنڑے مالیں تے اپنڑی جانیں نال جہاد کرن تے آہدن ایں سخت گرمی وچ نہ نکلو توں آکھ دوزخ دی بھا ایں کنیں زیادہ سخت گرم ہوسی جے او سمجھن۔

فَلْيَضْحَكُوْا قَلِيْلًا وَّلْيَبْكُوْا كَثِيْرًا ۚ جَزَاۗءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٨٢﴾

۸۲۔ او کھلن گھٹ تے روون زیادہ اے انہیں دی کمائی دا بدلہ ہے۔

فَاِنْ رَّجَعَكَ اللّٰهُ اِلٰى طَاۗىِٕفَةٍ مِّنْهُمْ فَاسْتَاْذَنُوْكَ لِلْخُرُوْجِ فَقُلْ لَّنْ تَخْرُجُوْا مَعِيَ اَبَدًا وَّلَنْ تُقَاتِلُوْا مَعِيَ عَدُوًّا ۭ اِنَّكُمْ رَضِيْتُمْ بِالْقُعُوْدِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوْا مَعَ الْخٰلِفِيْنَ ﴿٨٣﴾

۸۳۔ جے اللہ تیکوں انہیں وچوں ہک ٹولے دو ولا آنے تے اوتیں کنیں جنگ تے نکلڑ دی اجازت منگن توں آکھ لتساں میڈے نال اصلو نہ نکلو تے میڈے نال رل کے دشمن نال اصلو نہ جنگ کرو بے شک لتساں پہلی

دفعہ پچھو بہنڑ تے خوش تھی گئے باوے ہنڑ پچھو رہنڑ والیں نال بہہ ونجو۔

وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ۭ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝

۸۴۔ تے انہیں وچوں کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیر صا مرونجے تے اوندی قبر تے کھڑ کے دعا نہ منگ بے شک انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اینجی حالت وچ موئن جو او نافرمان ہن۔

وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ۝

۸۵۔ تینکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن اللہ صرف انہیں کوں انہیں نال ایں دنیا وچ عذاب ڈیونڑا چاہندے تے انہیں دیاں جاناں ایں حالت وچ نکلن جو او کافر ہوسن۔

وَاِذَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ۝

۸۶۔ تے جڈاں کوئی صورت لہائی ویندی ہے جو اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگنڑ پئے ویندن تے آہدن ساکوں چھوڑ ڈے اساں پچھو بہنڑ والیں نال ہیں۔

رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰي قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝

۸۷۔ او خوش تھی گئن جو او تھی گئن پچھو رہنڑ والیں نال تے اللہ انہیں دے دلیں تے مہر لا ڈتی ہے تے او سمجھدے نئیں۔

لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ۚ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آوݨ والے جہاد کریندن اپݨے اموال تے اپݨی جانیں نال ایہے ہن جنہیں کیتے بھلایائن تے ایہے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

۸۹۔ اللہ سئیں تیار کیتی ہے انہیں کیتے جنت جیندے وچ نہراں وہندیاں پئن اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَجَاۗءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ

۹۰۔ تے آئن (تیں کنیں) عذر کرݨ والے جانگلی لوک جو توں انہیں کوں اجازت ڈے ڈیویں۔ تے جنہیں

كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۹۰﴾

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے او پچھو پہر گئین انہیں وچو جیڑھے کافر انہیں کوں جلدی ڈکھ والا عذاب ملسی۔

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَ لَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ وَ اللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج نئیں جنہیں کنیں خرچ کرنڑ کیتے کجھ نئیں جڈاں او اللہ تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چنگے کم کرنڑ والیں دے خلاف کوئی رستہ الزام کا ءنئیں تے اللہ بہوں بخشنڑ والا تے رحمت کرنڑ والا ء۔

وَّلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جیڑھے تیں کنیں اندن جو توں انہیں کیتے سواری دا انتظام کرتے توں آہدیں میں کنیں کجھ نئیں جیندے تے میں تہاکوں سوار کراں۔ او پچھو ہیں دلدن تے غم نال انہیں دی اکھیں وچو مونجھ نال ہنجھوں وہندے پئے ہوندن جو انہیں کنیں خرچ کرنڑ کیتے کوئی شئے کا ءنئیں۔

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ صرف الزام انہیں تے ہے جیڑھے تیں کنیں اجازت منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھین جو پچھو رہنڑ والیں نال تھی ونجن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مہر کر ڈتی ء تے او جانڈے نئیں۔

يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ۭ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ۭ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٩٤

۹۴۔ جیڑاں تساں جنگ کنیں انہیں دو ولسو او بہانے بنیسن تہاڈے سامنڑے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بناؤ اساں تہاڈے بہانیں کوں اصلو نئے منیندے۔ اللہ سئیں ساکوں تہاڈیاں خبراں ڈے ڈتن۔ اللہ تے او ندا رسول تہاڈے کیں کوں ڈیہدے رہسن ول تساں غیب تے حاضر کوں جانڑن والے خدا دو ولائے ولیسو۔ ول او تہاکوں ڈسیسی جو تساں کریندے ہاوے۔

سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ۭ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ ۔ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَاۗءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝٩٥

۹۵۔ جیڑاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڈے سامنڑے اللہ دیاں قسماں کھوسن تاں جو تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو بے شک او گندن تے انہیں دا ٹھکانڑ دوزخ۔ اے بدلہ ہ جو کجھ او کریندے ہن۔

يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ۝٩٦

۹۶۔ او تہاڈے سامنڑے قسماں کھندن تاں جو تساں انہیں نال راضی تھی ونجو تے جے تساں انہیں نال راضی تھی ونجو تے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راضی نئیں تھیندا۔

اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰي رَسُوْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝٩٧

۹۷۔ جنگلی تے وستیں دے رہنڑ والے کفر تے منافقت وچ بہوں ودھن تے ایں لائق ہن جو او انہیں حدیں کوں نہ جاݨن سگن جیہڑیاں اللہ سئیں اپݨے رسول تے لہائن تے اللہ سئیں بہوں جانڑن والا تے بہوں سیانڑاء۔

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَاۗىِٕرَ ۭ عَلَيْهِمْ دَاۗىِٕرَةُ السَّوْءِ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝٩٨

۹۸۔ تے وستیں دے رہنڑ والیں وچ کجھ ایجھن جیہڑے خدا دی راہ وچ خرچ کرݨ کوں چٹی سمجھدن تے تہاڈے واسطے آسمانی گردش دا انتظار کریندن بری گردش انا ہیں تے اوسی تے اللہ سئیں بہوں سݨڑن والا تے بہوں جاݨڑن والا ء۔

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ اَلَآ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٩﴾

٩٩۔ تے وستیں دے رہن والیں وچ کجھ اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان اینیدن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ کریندن اونکوں اللہ دے کولہو تھیوݨ تے رسول دی دعائیں دا ذریعہ سمجھدن سݨو بے شک اے انہیں دا خدا دے کولہو تھیوݨ دا ذریعہ ء۔ او انہیں کوں ضرور اپݨی رحمت وچ داخل کریسی۔ بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ رَّضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿١٠٠﴾

١٠٠۔ مہاجریں تے انصار وچ نیکیں وچ اگوں ودھݨ والے تے او جنہیں پوری چنگائی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے اوں انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے تلے نہراں وہندیاں پئین انہیں وچ ہمیشہ رہسن اے وڈی کامیابی ء۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ ۛ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِيْنَةِ ۛ مَرَدُوْا عَلَى النِّفَاقِ ۖ لَا تَعْلَمُهُمْ ۭ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ۭ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّوْنَ اِلٰى عَذَابٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠١﴾

١٠١۔ تے جنگلیں وچ تہاڈے اڈو اڈو رہݨ والے کجھ منافق ہن تے مدینے دے رہݨ والے وی کجھ اینجھن جیرھے پکے منافق ہن توں انہیں کوں نئیں جاݨدا اساں انہیں کوں جاݨدے ہیں۔ اساں انہیں کوں ڈو دفعہ عذاب ڈیسوں پچھیں او بک بہوں وڈے عذاب دو ولائسے ولسین۔

وَاٰخَرُوْنَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَيِّئًا ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

١٠٢۔ کجھ پے ہن جنہیں اپݨے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں نیک کمیں کوں کجھ پے برے کمیں نال رلا ڈتے۔ اے تھی سگدے جو اللہ انہیں تے فضل کرسے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٠٣﴾

١٠٣۔ توں گھن انہیں دے مالیں وچوں صدقہ تاں جو توں انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھاویں اوندے نال تے انہیں واسطے دعا کریندا رہ بے شک تیڈی

دعا انہیں واسطے سکون دا ذریعہ ء ۔ تے اللہ بہوں ستّن والا تے جاݨݨ والا ء۔

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ يَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٤﴾

۱۰۴۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں بے شک اللہ سئیں ہی جیرھا اپݨے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے صدقے گھندے تے بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٥﴾

۱۰۵۔ تے توں آکھ ڈے تساں کم کرو تے اللہ تے اوندا رسول تے مومن تہاڈے عملیں کوں ڈہدے رہسن تے تساں ضرور غیب تے حاضر کوں جاݨݨ والے خدا دو ولائے ولیسو تے او تہاکوں تہاڈے کیں دی حقیقت ڈس ڈیسی۔

وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٠٦﴾

۱۰۶۔ تے کجھ بے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑیئے گئین بھالنویں او انہیں کوں عذاب ڈیوے یا توبہ قبول کرے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ء۔

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٠٧﴾

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بݨائی نقصان پچاوݨ کیتے تے کفر کیتے تے مومنیں وچ تفرقہ پاوݨ کیتے تے اللہ تے اوندے رسول نال بھڑاݨ والیں کیتے لکݨ دی جا بݨائی ء ایں کنیں پہلے ۔ تے او ضرور قسماں چیسن ساڈا ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سئیں گواہی ڈیندے جو بیشک اے کوڑن۔

لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ فِيْهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۸۔ توں اوندے وچ کڈاہیں نہ کھڑا تھیویں جیرھی مسیت دی بنیاد پہلے ڈینہہ کنیں تقویٰ تے رکھی گئی ء او زیادہ حق رکھیندی ء جو توں اوندے وچ کھڑا تھیویں ۔ اوندے وچ ایجھے لوکن جیرھے پاک تھیوݨ کوں پسند کریندن تے اللہ دی پاکیں کوں پسند کریندے۔

اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپݨی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھیندے تے اوندی رضامندی تے او چنگا ء جیرھا شخص اپݨی

فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝١٠٩

عمارت دے ایرے دی بنیاد ڈھاوݨ والی کندھی تے رکھیندے ول او ایندے نال دوزخ دی بھاوچ ڈیہہ پُیندے اللہ ظالم قوم کوں سدھارا نئیں ڈکھلیندا۔

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝١١٠

۱۱۰۔ ہمیشہ جو انہیں عمارتاں ٹبنائن اوانہیں دے دلیں وچ پُیڈ دیاں رہسن سوائے ایندے جو انہیں دے دل ٹوٹے ٹوٹے تھی ونجن تے اللہ سئیں بہوں چاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ء۔

اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰي مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ۭ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَيُقْتَلُوْنَ ۣ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْقُرْاٰنِ ۭ وَمَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ۭ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝١١١

۱۱۱۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں کنیں انہیں دیاں جاناں تے مال مل گھن گدھین جو انہیں کوں بہشت ملسی او اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن او دشمن کوں مریندن یا آپ مرتیج ویندن اے وعدہ اوندے (خدا تعالیٰ) تے لازم ہے جیندا ذکر انجیل تے قرآن وچ وی ہے۔ تے اللہ کنیں زیادہ اپݨے وعدے کوں کون پورا کریندے تساں ایں سودے تے خوش تھی ونجو جیہڑا تساں کیتے تے اے بہوں وڈی کامیابی ء۔

اَلتَّاۗىِٕبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّاۗىِٕحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَالنَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝١١٢

۱۱۲۔ توبہ کرݨ والے عبادت کرݨ والے اللہ دی تعریف کرݨ والے۔ اللہ دے رستے وچ سفر کرݨ والے۔ رکوع تے سجدہ کرݨ والے چنگی گالہیں دا حکم ڈیوݨ والے تے بری گالہیں کنیں ٹکݨ والے تے اللہ دے حدیں دی حفاظت کرݨ والے اینجھے مومنیں کوں خوش خبری ڈے ڈے۔

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَلَوْ كَانُوْٓا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝١١٣

۱۱۳۔ نبی تے مومن لے نئیں کر سگدے جو مشرکیں کیتے بخشش منگن بھانویں او قریبی سکے ہوون ایندے بعد جو انہیں تے ظاہر تھی گئے جو او دوزخی ہن۔

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَآ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗٓ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ۭ

۱۱۴۔ ابراہیم دا اپݨے پیو واسطے بخشش منگن ایں واسطے جو اوں اوندے نال وعدہ کیتا ہا (پورا کیتس) تے جڈاں اوندے نے ایہ ظاہر

إِنَّ إِبْرٰهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿١١٤﴾

تھی گئے جو او اللہ دا دشمن تے او اپنے ڈو عدے کنیں دستبردار تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے عقلمند ہا۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدٰىهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نئیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت ڈیوان دے بعد گمراہ کرے جے تیں انہیں کوں او گالہیں نہ ڈساڑیوے جنہیں کنیں او ڈرون بے شک اللہ سئیں ہر گال کوں بہوں جانڑ والا ہے۔

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۗ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی ہے او جیندا وی کریندے تے مریندا وی ہے تے اللہ دے سوا نہ تہاڈا کوئی سنگتی ہے تے نہ کوئی امدادی ہے۔

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١٧﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سئیں نبی تے مہاجریں تے انصار تے فضل کیتے جنہیں ادکھے ویلھے اوندا ساتھ ڈتے تے ایندے بعد جو انہیں وچو ہک ٹولے دے دل وچ شک پئے گیا ہا دل وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک او بہوں محبت کرنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَعَلَى الثَّلٰثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتّٰى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ ع

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیرھے پچھو چھوڑیئے گئے ہن اوں ویلھے انہیں تے زمین کھلے ہوون دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں اپنیاں جاناں وی بار بنڑ گیاں ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ ولو کوئی پناہ دی جا نئیں سوائے ہوندے وت اللہ انہیں تے فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول کرنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصّٰدِقِينَ ﴿١١٩﴾

۱۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال رل ونجو۔

مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھارو وستیں و چ رہنڑ والیں کوں نہ ٹھہندی ہائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھو رہ ونجن ہا تے اپنڑی جانیں دی فکر کرن ہا اونکوں چھوڑ کے۔ اے ایں واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی تریبہ نہ تھکاوٹ تے

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُوْنَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهٖ عَمَلٌ صَالِحٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۙ﴿١٢٠﴾

نہ بکھ اللہ دی راہ وچ ملدی ءے تے نہ او کوئی قدم ٹردن زمین تے جیرھا کافریں کوں کاوڑ لواوے تے نہ دشمنیں تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ نیکی دا کم لکھیا ویندے۔ بے شک اللہ سئیں نیکی کرݨ والیں دے اجر کوں ونجینداں نئیں۔

وَلَا يُنْفِقُوْنَ نَفَقَةً صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً وَّلَا يَقْطَعُوْنَ وَادِيًا اِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٢١﴾

۱۲۱۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچہ کریندن تے نہ او کہیں وادی کوں پار کریندن اے انہیں کیتے نیکی لکھی ویندی ءے تاں جو اللہ سئیں انہیں کوں جزا دیندن بہترین بدلہ ڈیوے۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُوْنَ لِيَنْفِرُوْا كَاۗفَّةً ۭ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَاۗىِٕفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوْا فِي الدِّيْنِ وَلِيُنْذِرُوْا قَوْمَهُمْ اِذَا رَجَعُوْٓا اِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُوْنَ ﴿١٢٢﴾ ع

۱۲۲۔ مومنیں واسطے اے ممکن نئیں جو او سارے نکل پوون کیوں نہ اے تھیا جو انہیں وچوں ہک ٹولہ نکل پووے ہاتاں جو او دین کوں چنگی طراں سکھݨ ہا تے اپݨی قوم کوں انہیں دو ولٹ دے لبد ڈرا دن ہا تاں جو او ڈرن ہا۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَاتِلُوا الَّذِيْنَ يَلُوْنَكُمْ مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوْا فِيْكُمْ غِلْظَةً ۭ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿١٢٣﴾ ع

۱۲۳۔ اے مومنو انہیں کافریں نال جنگ کرو جیرھے تہاڈے پاسیں نائں تے او تہاڈے وچ سختی تے طاقت محسوس کرن تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال۔

وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ اَيُّكُمْ زَادَتْهُ هٰذِهٖٓ اِيْمَانًا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّهُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿١٢٤﴾

۱۲۴۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندی ءے انہیں وچوں کجھ آہدن جو ایں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیرھے مومن او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی ءے تے او خوش تھیندن۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا اِلٰى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوْا وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿١٢٥﴾

۱۲۵۔ تے جینڑے دلیں وچ بیماری ءے اے سورت انہیں دے گندے گند چیڑھا ڈیندی ءے تے او ایں حالت وچ مرسن جو او کافر ہوسن۔

اَوَلَا يَرَوْنَ اَنَّهُمْ يُفْتَنُوْنَ فِيْ كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً اَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوْبُوْنَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿١٢٦﴾

۱۲۶۔ کیا او ڈٹھدے نئیں جو او ہر سال ہک دفعہ یا ڈو دفعہ ازمائے ویندن ول وی او توبہ نئیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کریندن۔

وَاِذَا مَآ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ ۭ هَلْ يَرٰىكُمْ مِّنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوْا ۭ صَرَفَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ١٢٧

۱۲۷۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندی ہے ادہک ڈوہجے دو ڈہرن کیا تہاکوں کوئی ڈیہدا پیئے وں ٹر پوندن اللہ انہیں دے دلیں کوں پھیر ڈیتے کیوں جو اے لوک سمجھیندے نئیں

لَقَدْ جَاۗءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيْصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ١٢٨

۱۲۸۔ بے شک تہاڈے وچو ہی تہاڈو ہک رسول آئے تہاڈی تکلیف اونکوں ڈکھ پچیندی ہے تہاڈے اتے چنگائی دا بکھاہے تے مومنیں نال محبت کرݨ والا تے وں وں رحم کرݨ والا ہے۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۡ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ١٢٩ ع ١٦ ٥

۱۲۹۔ تے جے او پھر وݨجن تے توں آکھ جو تیڈے کیتے اللہ کافی ہے۔ او ندے سوا کوئی معبود نئیں۔ میں ہوندے تے بھروسہ کریندا ں تے او وڈے عرش دا رب۔

سُوْرَةُ يُوْنُسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّعَشْرُ اٰيٰتٍ وَّاَحَدَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ یونس مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰ آیتاں تے ۱۱ رکوعِن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا اں جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءِ۔

الٓرٰ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ②

۲۔ میں اللہ ڈیہدا کھڑاں اے حکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ③

۳۔ کیا اے لوکیں کیتے حیرانگی دی گال جو اساں انہیں دو چو بک آدمی تے وحی کیتی ءِ جو توں لوکیں کوں ڈراتے مومنیں کوں خوشخبری ڈے جو انہیں دے کیتے انہیں دے رب کنیں بک کامل درجہ تے کافریں آکھئے جو اے بے شک کھلا کھلا جادوگر۔

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ۭ مَا مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ بے شک تہاڈا رب اللہ جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے ول او عرش تے تکڑائی نال بہہ گئے او ہر گال دا انتظام کریندے تے اوندی اجازت دے بغیر کوئی سفارشی نئیں۔ اے اللہ تہاڈا رب ایندی عبادت کرو کیا تساں نصیحت حاصل نہ کریسو۔

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ۭ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۭ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّعَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑤

۵۔ اوندو تساں سارئیں ولٹے اللہ دا وعدہ سچا ءِ بے شک او مخلوق کوں پیدا کریندے تے ول اونکوں ولیندے تاں جو مومنیں تے نیک کرݨ والیں کوں انصاف نال بدلہ ڈیوے تے جنہیں انکار کیتے انہیں کیتے گرم ابلدا پاݨی ءِ تے ڈکھ والا عذاب ات گا لہوں جو انہیں کفر کیتے۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاۗءً وَّالْقَمَرَ نُوْرًا وَّقَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۭ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ⑥

۶۔ اوہوءِ جیں سجھ کوں روشنی ڈیوݨ والا بݨائس تے چندر کوں نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں منزلاں بݨائسی تاں جو تساں سالیں دی گنڑتی تے حساب کوں جاݨ گھنو۔ اے سبھ کجھ اللہ سئیں حق نال

پیدا کیتے۔ او علم والی قوم کیتے آیات کھول کے بیان کریندے۔

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝

۷۔ بے شک رات ڈینہہ دے اگو پچھو آون وچ تے جو کجھ اللہ سئیں آسمانیں تے زمینیں وچ پیدا کیتے اوندے وچ اوں قوم کیتے جیرھی متقی نشانن۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ۝

۸۔ بے شک جیرھے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے تے او دنیاوی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے مطمئن تھئے پئن تے جیرھے ساڈی آیات کنیں غافلن۔

أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

۹۔ انہیں دا ٹھکانہ بھاہ ات گالہوں جو او کمندے ہن

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِإِيمَانِهِمْ ۖ تَجْرِي مِن تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

۱۰۔ بے شک نیک کرنڑ والے مومن لوکیں کوں انہیں دا رب انہیں دی ایمان دی وجہ نال ہدایت ڈیسی تے نعمتیں والی بہشت وچ انہیں دے تلے نہراں وہندیاں پیاں ہوسن۔

دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۚ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

۱۱۔ اوندے وچ انہیں دا سڈاے ہوسی جو اے اللہ توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں دا تحفہ سلامتی دا ہوسی تے چھیکڑی سڈاے ہوسی جو ساریاں تعریفاں اللہ سئیں کیتے ہن جیرھا سارے جہانیں دا رب۔

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُم بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ ۚ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

۱۲۔ تے جے اللہ سئیں لوکیں کیتے برائی دی ایویں جلدی کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت پوری تھی گئی ہوے ہا۔ تے جیرھے ساڈی ملاقات دی امید نئیں رکھیندے اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیتے جو اپنڑی منہ زوری وچ گردان تھئے رہون۔

وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا ۖ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرٍّ مَّسَّهُ ۚ كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

۱۳۔ تے جڈاں انسان کوں کوئی ڈکھ اندے او ساکوں پاسے دے بھر تے بیٹھیں تے کھڑیں ساکوں۔ سڈیندے جیلھے اساں اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے ہیں او ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپنے ڈکھ دے ویلھے سڈیاوی نہ ہس ایویں حد کنیں ودھن والیں

کوں جو او کریندن سو ھٹا کر کے ڈکھالیا گئے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے تہاڈے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے جڈاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان گھن کے آئے ہن او نہیں منیا نئیں تے اساں مجرم قوم کوں الویں سزا ڈیندے ہیں۔

ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین وچ جانشین بنائے تاں جو اساں ڈیکھوں تساں کیویں کم کریندے ہو

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سنڑایاں ویندن تے جیرھے ساڈی ملاقات دی امید نئیں رکھیندے آہدن ایندے علاوہ بیا قرآن گھن آیا انیکوں وٹا ڈے توں انہیں کوں آکھ ڈے جو میں اپنے ول تو انیکوں نئیں بدل سگدا۔ میں تے محض اوندی پیروی کریندا ں جیرھی میڈیو وحی کیتی ویندی ہے جے میں اپنے رب دی نافرمانی کراں ہیں وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ں۔

قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ توں آکھ جے اللہ سئیں چاہندا تے میں اے تہاکوں پڑھ کے نہ سنڑیندا تے نہ ہیں تہاکوں اینڈے متعلق ڈساں ہاتے میں تہاڈے درمیان ایں کنیں پہلے بک عمر گذار چکیاں کیا تساں عقل کنیں کم نوھے گھندے۔

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے اوں کنیں وڈا ظالم کو ن بے شک مجرم کامیاب نئیں تھیندے۔

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَآءِ شُفَعَآؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ قُلْ اَتُنَبِّئُوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے او اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریندن جیرھے نہ انہیں کوں نقصان پچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن اللہ دے کولہو اے ساڈے سفارشی ہن توں آکھ کیا تساں اللہ کوں او گال ڈسیندے ہو جیرھی آسمانیں

تے زمین وچ او نئیں چاڑدا۔ او پاک تے جو او شرک کریندن اوں کنیں اچی شان آلا ءُ

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٩﴾

۲۰۔ تے سارے لوک ہکا امت ہن وت انہیں اختلاف کیتے تے تیڈے رب ولو ہک گال نہ تھی چکی ہوئے ہا تے ول اوندا فیصلہ تھی ونجے ہا جیندے وچ او اختلاف کریندے پین۔

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوا ۖ إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢٠﴾ ع ۲

۲۱۔ تے او آہدن جو اوندے اتے اوندے رب ولو کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کرنڑ والیں وچوہاں۔

وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِي آيَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢١﴾

۲۲۔ تے جڈاں لوکیں کوں انہیں دی تکلیف دے بعد جیرھی انہیں کوں پہنچدی ءُ رحمت دا مزہ چکھیندے ہیں تے او ہوں ویلھے ساڈی آیات وچ تدبیراں کرنڑ پئے ویندن توں آکھ جو اللہ سئیں جلدی تدبیر کرنڑ والا ءُ بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں تدبیر کریندے ءُ۔

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا كُنتُمْ فِي الْفُلْكِ ۖ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۖ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَٰذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ او ہوءُ جیرھا تہاکوں خشکی تے سمندر وچ چلیندے جڈاں تساں بیڑی وچ ہوندے ءُ تے چنگی ہوا دے نال او انہیں کوں چاکے ٹردی پئی ہوندی ءُ تے او اوندے اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے دل اوندے اتے ڈاڈھی اندھاری گھلدی ءُ تے انہیں تے ہر پاسولہراں اندن تے اوخیال کریندن جو او ہنڑ تباہ تھیندن او اللہ سئیں کوں اطاعت ہوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سڈیندن۔ جے تیں ساکوں ایں کنیں بچا گدھا تے اساں ضرور شکر گذار بندے تھی ولیسوں۔

فَلَمَّا أَنجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ

۲۴۔ تے جڈاں او انہیں کوں بچا گھندے

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ ۙ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۳﴾

تے او ہوں ویلھے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔ اے لوکو تہاڈی منہ زوری تہاڈے اتے پوسی۔ دنیادی زندگی دا فائدہ ءِ ول تساں ساڈو ول اُوسو ول اساں تہاکوں ڈسیسوں جو کجھ تساں کریندے ہاوے۔

اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَ الْاَنْعَامُ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ ازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ ۙ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ ایں دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار ہے جیرھا اساں جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا بوٹر تے رڑھیں اوندے نال رل ویندن جینڈے وچو لوک تے ڈنگر کھندن تے جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوہنڈھپ پاگھندی تے سونڑھیں تھی ویندی ءِ اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے قابض ساڈا حکم اوندو رات کوں یا ڈینہہ کوں اندے اساں ایویں اپنڑیاں نشانیاں کھول کے بیان کریندے ہیں جیرھے سمجھیندن۔

وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ ؕ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سڈ ینڈے تے جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت ڈینڈے۔

لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ؕ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلہ ءِ تے ودھاراوی ہے تے انہیں دے منہ تے نہ گردا ہوسی تے نہ ذلت اے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا ۙ وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندا بدلہ اوہو جیہاں ءِ تے انہیں کوں ذلت پہنچسی تے اللہ کنیں انہیں کوں کوئی بچاونڑ والا نئیں۔ ایویں ہوسی جیویں انہیں دے منہ تے رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈتے لگے ہُون اے لوک دوزخی ہین ایندے وچ ہوں دیر ہیں رہسن

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ ۚ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَّا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کوں کٹھا کر لیسوں تے وں آکھسوں انہیں دے وچو جیرھے شرک کریندے ہن جو تساں تے تہاڈے شریک کھڑے رہو تے اساں انہیں کوں انجوانج کر ڈیسوں تے انہیں دے شریک

آکھسن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے ہاوے۔

فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ۝۲۹

۳۰۔ اللہ سئیں تہاڈے تے ساڈے درمیان کافی گواہ اساں تہاڈی عبادت کنیں غافل ہاسے۔

هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝۳۰ ع

۳۱۔ اتھاں ہر جان جو اوں راہ دھا ہوسی اوندا مزہ چکھسی تے او اللہ سئیں دو ولائے ولیسن جیرھا انہیں دا سچا مالک تے جواو کوڑ بدھیندے ہن او انہیں کوں بھل ولیسی

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ۭ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝۳۱

۳۲۔ توں آکھ آسمان تے زمین کنیں تہاکوں روزی کون ڈیندے تے کنیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ ءُ۔ تے کون مردے کنیں جیندے کوں کڈھیندے تے جیندے کنیں مردے کوں کڈھیندے تے ساری گالہیں دا انتظام کون کریندے او آکھسن اللہ سئیں توں آکھ کیا تساں تقویٰ اختیار نو ھے کریندے۔

فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚۖ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝۳۲

۳۳۔ اے تہاڈا اللہ ءُ جیرھا تہاڈا رب تے حق کوں چھوڑ کے گمراہی دے سوا تہاکوں کیا ملسی تساں کیڈے پھیریے ویندے ءُ۔

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۳۳

۳۴۔ ایویں تیڈے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی ءُ انہیں تے پوری تھی گئی ءُ بے شک او ایمان نہ انیسن۔

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۭ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝۳۴

۳۵۔ توں آکھ کیا تہاڈے شریکیں وچ کوئی ایجھا ہے جیرھا پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اویں پیدا کر سگے توں آکھ اللہ سئیں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولا وی پیدا کر سگدے تے تساں کنتے پھیریئے ویندے ءُ۔

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ ۭ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ۭ اَفَمَنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۡ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ۝۳۵

۳۶۔ توں آکھ کیا تہاڈے شریکیں وچ کوئی ہے جیرھا سچائی دا راہ ڈکھالے توں آکھ اللہ سئیں سچائی دا راہ ڈکھلیندے۔ کیا جیرھا حق دا راہ ڈکھلیندے او زیادہ حق رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی ونجے یا او جیرھا سدھا راہ نئیں ڈکھیندا ہتھو ہونکوں سدھا

راہ ڈکھایا ونجے تہاکوں کیا تھی گئے تساں کیجھا فیصلہ کریندے ءُ

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ انہیں وچو اکثر محض ظن دی پیروی کریندن بے شک وہم حق دے مقابلے وچ کجھ وی فائدہ نئیں پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑن والا ءُ جو او کریندن۔

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کولہوں کوڑ نال نہ بنایا ونج سگدا ہا تے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو ایں کنہیں پہلے ہا تے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے ایندے وچ کوئی شک نئیں جو اے کتاب تمام جہانیں دے رب ولوں ہے۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ کیا او آہدن جو ایں انیکوں کوڑ نال بنا گدھے توں آکھ تساں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آؤ تے جے تساں سچے ءُ تے تساں اللہ دے سوا جیندی تہاکوں طاقت ہووے اونکوں کوں وی (مدد کیتے) سدڑ گھنو

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ سچ اے ہے جو انہیں اینجھی چیز کوں کوڑ سمجھے جیندا انہیں کوں پورا علم وی نئیں تے نہ ہنڑ تک انہیں تیں اینڑی کوئی حقیقت کھلی ءُ ایویں انہیں کنیں پہلے لوکیں وی جھٹلایا ہا تے توں ڈیکھ ظالمیں دا انجام کیویں تھیندے۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ ع ۴

۴۱۔ انہیں وچو کجھ ایندے تے ایمان گھن اوسن تے کجھ نہ منیسن تے تیڈا رب گیڑ گھنڑن والیں کوں ڈاڈھا جانڑدے۔

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے جے اوتیکوں کوڑا سمجھن تے توں آکھ میڈے واسطے میڈا عمل تے تہاڈا عمل تہاڈے نال۔ جو میں عمل کریندا ں تساں انہیں کنیں بری ءُ تے جو تساں کریندے ءُ اوں کنیں میں بری آں۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ تے انہیں وچ کجھ ایجھن جیرھے تیڈی گال سنڑن کیتے کن لائی رکھدن کیا توں بوڑے کوں سٹا سگدیں

بھانویں او عقل کنیں کم نہ گھندے ہوُن۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْظُرُ اِلَيْكَ ۭ اَفَاَنْتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوْا لَا يُبْصِرُوْنَ ۝۴۳

۴۴۔ تے انہیں وچ کجھ جیڈو تکی رہ ویندن تے کیا توں اینجھیں اندھیں کوں راہ ڈکھا سگدیں بھانویں او ڈہدے نہ ہوُن۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْـــًٔا وَّلٰكِنَّ النَّاسَ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝۴۴

۴۵۔ بے شک اللہ سیئں لوکیں تے کجھ وی ظلم نئیں کریندا اصل لوک اپنڑے اتے آپ ظلم کریندن۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَاَنْ لَّمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُوْنَ بَيْنَهُمْ ۭ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَاۗءِ اللّٰهِ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۝۴۵

۴۶۔ تے جیرھے ڈینہہ انہیں کوں اینجھی حالت وچ کٹھا کریسی جیویں او ڈینہہ دا محض ہک لحظہ رہ گیئن ہک ڈوجھے کوں سنجاتسن۔ او لوک گھاٹے وچ جنہیں اللہ دی ملاقات کوں جھٹلائے تے انہیں ہدایت نئیں پاتی۔

وَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰي مَا يَفْعَلُوْنَ ۝۴۶

۴۷۔ تے یا اساں تیکوں اوندا کجھ ڈکھا ڈیسوں جو اساں وعدہ کیتے انہیں نال یا وفات ڈے ڈیوں۔ انہیں ولٹنا ساڈو ہ ول اللہ سیئں خوب گواہ جو کجھ او کریندن۔

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلٌ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ رَسُوْلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۴۷

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جڈاں انہیں دا رسول اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈیتا ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نئیں کیتا ویندا۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۴۸

۴۹۔ تے آہدن اے وعدہ کڈاں پورا تھی سی جے تساں سچے ہوُ۔

قُلْ لَّآ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا اِلَّا مَا شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۭ اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝۴۹

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنڑے واسطے وی نفع تے نقصان دا اختیار نئیں رکھیندا سوائے اینڈے جو اللہ چاہے ہر قوم دی ہک مدت جڈاں انہیں دی مدت اندی ہ نہ او ہک لحظہ پچھوتے تھی کے نچ سگدن تے نہ اگھوتھی کے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُهٗ بَيَاتًا اَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝۵۰

۵۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے او عذاب رات کوں یا ڈینہہ کوں تہاڈو آوے نچے مجرم اوں کنیں کیویں بچ سگدن۔

اَثُمَّ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهٖ ۭ آٰلْــٰٔنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ۝۵۱

۵۲۔ کیا جڈاں او عذاب آوسی ول تساں من گھنسو۔ ہنڑ (منیندے ہوُ) تے تساں پہلے جلدی منگدے ہاوے۔

ثُمَّ قِيْلَ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ ۚ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ ول ظالمیں کوں آکھیا ولیسی دیر تئیں رہسن آلا عذاب چکھو کیا تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ نئیں ڈیتا ویندا پیا۔

وَيَسْتَنْۢبِـُٔوْنَكَ اَحَقٌّ هُوَ ۭ قُلْ اِيْ وَرَبِّيْٓ اِنَّهٗ لَحَقٌّ ۭ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھدن کیا عذاب برحق توں آکھ ہا میڈے رب دی قسم بے شک او برحق تے لتساں ہرانوہے سگدے۔

وَلَوْ اَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْاَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهٖ ۭ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جیں ظلم کیتے زمین وچ جو کجھ ہے اونکوں مل ویندا تے او بھونگا ڈے کے جاٹن چھڑاگھندے تے جڈاں او عذاب کوں ڈیکھسن تے شرمندگی کوں لکیسن تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈیتا ولیسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ولیسی۔

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ سنڑو بے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے تے بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے اصل بہوں سارے لوک جاٹڑے نئیں۔

هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ او ہو جو ویندے تے او ہو مریندے تے ہوندو تساں ولائے ولسیو۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاۗءَتْكُمْ مَّوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَشِفَاۗءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ اے لوگو! تہاڈو تہاڈے رب کنیں نصیحت آگئی ہے تے سینے دی بیماریں کیتے شفاء تے ہدایت تے مومنیں کیتے رحمت۔

قُلْ بِفَضْلِ اللّٰهِ وَبِرَحْمَتِهٖ فَبِذٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوْا ۭ هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ توں آکھ اے اللہ دے فضل تے اوندی رحمت نال تے او اینڈے تے خوش تھیون اے اوں کنیں چیگاہے جو او جمع کریندے پین۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِّنْهُ حَرَامًا وَّحَلٰلًا ۭ قُلْ آٰللّٰهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّٰهِ تَفْتَرُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ توں آکھ تساں ڈسو جو اللہ سئیں لہائے تہاڈے واسطے رزق تے تساں اوندے وچ کجھ حرام تے حلال کر گدھے توں آکھ کیا اللہ سئیں تہاکوں اجازت ڈتی ہے

یا تساں اللہ تے کوڑ بدھی کھڑے ءُ۔

وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝۶۱ ع

۶۱۔ جیرے لوک اللہ تے کوڑ بدھیندن انہیں دا قیامت دے ڈینہہ دے متعلق کیا خیال ہے شک اللہ لوکیں تے فضل کرݨ والا ءَ تے انہیں وچ اکثر لوک شکر نئیں کریندے۔

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۭ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۗءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝۶۲

۶۲۔ تساں کہیں حالت وچ نوھے ہوندے تے تساں قرآن وچ کوئی حصہ نوھے پڑھدے تے تساں کوئی کم نوھے کریندے تے اساں تہاکوں پوری طراں ڈہدے پئے ہوندے ہیں جڈاں تساں اوندے وچ مشغول ہوندے ءُ تیڈے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی شئے نئیں لکی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ اے ہے جو اوکھلی کتاب وچ ہن۔

اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۶۲

۶۳۔ سݨو بے شک اللہ دے دوستیں تے نہ کوئی ڈر ہے تے نہ اوموں نجھے تھیندن۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝۶۳

۶۴۔ جیرے ایمان انیندن تے تقویٰ اختیار کریندن۔

لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۶۴

۶۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی خوشخبری ءَ تے آخرت وچ وی تے اللہ دے گالہیں وچ کوئی تبدیلی نئیں اے بہوں وڈی کامیابی ءَ۔

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۭ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝۶۵ ع

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں موکھا نہ کرے۔ بے شک عزت ساری اللہ دی ءَ (تے غلبہ وی) او بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ءَ۔

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَاۗءَ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ۝۶۶

۶۷۔ سݨو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ءَ۔ تے جیرے اللہ دے سوا بے شریک بݨیندن او انہیں دی پیروی نئیں کریندے او صرف اپݨے وہم دی پیروی کریندن تے او اٹکلیں نال کم کریندن۔

هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الَّیْلَ لِتَسْكُنُوْا فِیْهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّسْمَعُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ اوہو ءِ جیں تہاڈے واسطے رات بنائی ءِ۔ تاں جو تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بنائسی بے شک ایندے وچ اوں قوم کیتے جیہڑی سنڈی ءِ نشانیں۔

قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ؕ هُوَ الْغَنِیُّ ؕ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِی الْاَرْضِ ؕ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍۭ بِهٰذَا ؕ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ انہیں آکھئے جو اللہ سئیں پتر بنا گدھے او پاک او بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسمانیں وچ تے جو زمین وچ ایندی تساں کنیں کوئی دلیل کا ءِ نئیں۔ کیا تساں اللہ سئیں دے متعلق اوگال آہدے ءِ جیندا تہاکوں علم نئیں۔

قُلْ اِنَّ الَّذِیْنَ یَفْتَرُوْنَ عَلَی اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا یُفْلِحُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ توں آکھ بے شک جیہڑے اللہ تے کوڑ ہدھیندن او کامیاب نئیں تھیندے۔

مَتَاعٌ فِی الدُّنْیَا ثُمَّ اِلَیْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِیْقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِیْدَ بِمَا كَانُوْا یَكْفُرُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ءِ ول انہیں ساڈو ولٹے ول اساں انہیں کوں ڈاڈھا عذاب چکھیسوں ات گالہوں جو او کفر کریندن۔

وَاتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَاَ نُوْحٍ ۘ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ یٰقَوْمِ اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَیْكُمْ مَّقَامِیْ وَ تَذْكِیْرِیْ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ فَعَلَی اللّٰهِ تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوْۤا اَمْرَكُمْ وَ شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ لَا یَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَیْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوْۤا اِلَیَّ وَ لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سٹا جیڑاں اوں اپنڑی قوم کوں آکھیا جو اے میڈی قوم جے میڈا مرتبہ تے اللہ دی آیات نال میڈا نصیحت کرنڑ تہاکوں چنگا نئیں لگدا تے میڈا اللہ تے بھروسہ ءِ تساں آپ تے اپنڑے شریکیں تے سامانیں تے تدبیریں کوں جمع کرگھنو پچھیں تہاڈے اتے تہاڈی کوئی گال لکی نہ رہ و نچے ول میڈے خلاف فیصلہ کر ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

فَاِنْ تَوَلَّیْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ ؕ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا عَلَی اللّٰهِ ۙ وَ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ جے تساں پھر و نچو میں تساں کنیں کوئی اجر نئیں منگدا میڈا بدلہ اللہ کنیں ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پورا فرمانبردار بنڑ و نچاں۔

فَكَذَّبُوْهُ فَنَجَّیْنٰهُ وَ مَنْ مَّعَهٗ فِی الْفُلْكِ وَ جَعَلْنٰهُمْ خَلٰٓئِفَ وَ اَغْرَقْنَا الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا ۚ فَانْظُرْ كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

۷۴۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں ہیڑی و نچ بچا گدھے تے اساں انہیں کوں جانشین بنائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۷۳﴾

جھٹلائے اساں انہیں کوں غرق کر ڈبتے توں ڈیکھ جو انہیں دا کیا انجام جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ ول اساں اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پٹھیئن او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرھے ایں کنیں پہلے جھٹلا چکئے ہن اونہیں نئیں منیا۔ ایویں اساں حد کنیں ودھن والیں دے دلیں تے مہر لاڈیندے ہیں۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ پچھیں اساں انہیں دے بعد موسیٰ تے ہارون کوں فرعون تے اوندے سرداریں دو پھیڑے اپنے نشان ڈے کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْٓا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولو حق آگئے انہیں آکھئے اسے تے بے شک کھلا کھلا جادوء۔

قَالَ مُوْسٰٓى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ ؕ اَسِحْرٌ هٰذَا ؕ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ موسیٰ آکھئے کیا تساں حق دے متعلق اے آبدے ءُ جڈاں او تہاڈو آگئے کیا اے جادوء تے جادوگر کامیاب نئیں تھیندے۔

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُوْنَ لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ فِى الْاَرْضِ ؕ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ انہیں آکھئے کیا توں ساڈے کولہوں ایں واسطے آئیں جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جینڈے اتے اساں اپنے پیو ڈاڈے کوں پاتے تے ملک وچ تہاکوں وڈائی مل ونجے اساں تہاکوں اصلو نہ منیسوں۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِىْ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ تے فرعون آکھئے تساں میڈو ہر علم والے جادوگر کوں گھن آؤ۔

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰٓى اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ جڈاں جادوگر آگئین انہیں کوں موسیٰ آکھئے جو تساں سٹنڑے اوسٹو۔

فَلَمَّآ اَلْقَوْا قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹئے موسیٰ آکھئے جو تساں گھن آئے ءُ تے پیش کیتے اے سارا دوکھا ءُ بے شک اللہ سئیں اینکوں ضرور مٹا ڈیسی بے شک اللہ سئیں فساد کرݨ والیں دے کم کوں کامیاب نئیں کریندا۔

وَ يُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع ۱۲

۸۲۔ تے اللہ سئیں حق کوں اپنڑے گالہیں دے نال سچا ثابت کریندے بھانویں مجرم ناپسند کرن۔

فَمَآ اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ؕ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِى الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جوان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا ہا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مصیبت وچ نہ پاڈیون تے بے شک فرعون زمین وچ وڈا بٹیا پیا ہا تے بے شک او حد کنیں ودھن والیں وچو ہا۔

وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے موسیٰ آکھیئے اے میڈی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان اینڑے ءُ تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں سچے فرمانبردار ہوے۔

فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ انہیں آکھیئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیتے آزمائش دا سبب نہ بٹنا۔

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے ساکوں کافر یں کنیں اپنڑی رحمت نال بچا۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوْتًا وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ؕ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھرا کوں وحی کیتی جو تساں مصر وچ اپنڑی قوم واسطے رہنڑ دیاں کجھ جہیں خاص کر گھنو تے اپنڑے گھریں کوں آمٹے سامنڑے بنڑاؤ تے نماز ٹھہاکے پڑھو تے مومنیں کوں خوش خبری ڈے ڈے۔

وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّاَمْوَالًا فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے موسیٰ آکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سردارں کوں سوہنڑپ (دنیا دا) ڈتے تے دنیاوی زندگی وچ مال ڈتے اے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیڈے رستے کنیں ہٹاون اے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کر ڈے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

قَالَ قَدْ اُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعٰٓنِّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ اللہ سئیں فرمائے تہاڈی ڈونہاں دی دعا قبول کرگدھی گئی ہے تے تساں ڈوہیں پیر جمائی رہو تے انہیں دے راہ دی پیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نئیں رکھیندے۔

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُوْدُهٗ بَغْيًا وَّعَدْوًا ۭ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْٓا اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے ظلم نال انہیں دا پیچھا کیتے تے جڈاں اوغرق تھیوݨ لگے تے اوں آکھئے میں منیدا جو بے شک کوئی معبود نئیں اوندے سوا جیندے، تے بنی اسرائیل ایمان گھن آئن تے میں فرمانبرداریں وچوہاں۔

آٰلْئٰنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ ہݨ منیندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی ہے تے توں گیڑھ گھتݨ والیں وچوہاویں۔

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ اٰيٰتِنَا لَغٰفِلُوْنَ ﴿۹۲﴾ ع ۱۴

۹۲۔ اج اساں تیڈے بدن کوں نجات ڈیندے ہیں تاں جو توں نشان ہوویں انہیں واسطے جیرھے تیڈے بعد آون تے بے شک بہوں سارے لوک ساڈی آیات کنیں غافلن۔

وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَّرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْا حَتّٰى جَاۗءَهُمُ الْعِلْمُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سچائی والی جاڈتی ہے تے اساں انہیں کوں پاک چیزاں ڈتن علم آون دے بعد انہیں اختلاف کیتے بیشک تیڈا رب انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کر ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْـَٔـلِ الَّذِيْنَ يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَاۗءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہوویں ایندی وجہ کنیں جو اساں تیڈو لہائے تے توں پچھ انہیں لوکیں کنیں جیرھے تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیڈو تیڈے رب کنیں حق آ گئے تے توں شک کرݨ والیں وچو نہ ہیں۔

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ تے انہیں لوکیں وچو نہ اصلو ہیں جنہیں اللہ دے نشانیں کوں جھٹلائے ناں تاں گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویسیں۔

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیڈے رب ولو عذاب دی خبر آگئی ہے او ایمان نہ انیسن۔

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ بھانویں انہیں کنیں ہر قسم دے نشان آونجن ول دی او نہ مینسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھنن۔

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ کیوں کوئی اینجی وستی نہ تھئی جیڑھی ایمان گھن آوے یا سوائے یونس دی قوم دے جیڑاں او ایمان گھن آئن اساں انہیں کنیں ذلیل کرݨ والا عذاب ہٹا ڈتے تے انہیں کوں تک وقت تئیں فائدہ ڈتے۔

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَن فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ تے جے تیڈا رب چاہندا جیڑھے زمین وچ ہن سارے ایمان گھن آون ہا کیا توں لوکیں کوں مجبور کریسیں جو او ایمان گھن آون۔

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۱۔ کہیں شخص کوں اختیار نئیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سیئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیڑھے عقل نئیں کریندے۔

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَن قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھو جو آسمانیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نئیں ڈیندے اوں قوم کوں جیڑھی ایمان نہ آنے۔

فَهَلْ يَنتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے ہین انہیں لوکیں دے جہاڑیں آلی کار جیڑھے انہیں کنیں پہلے گذر گیئن توں آکھ تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کرݨ والیں وچوہاں۔

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَٰلِكَ ۚ حَقًّا عَلَيْنَا نُنجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ ع

۱۰۴۔ پچھیں اساں اپݨے رسولیں کوں تے مومنیں کوں بچا گھنسوں الویں ساڈے ذمے تے مومنیں کوں بچاوݨا فرض۔

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تساں میڈے دین دے تعلق شک وچ ہوسے تے میں انہیں دی عبادت نئیں کریندا جیندی تساں اللہ دے سوا عبادت کریندے ہو تے اصل میں

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۵﴾

عبادت کر ینداں اللہ دی جیرھا تہاکوں مرینداے تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں مومنیں وچوں بٹاں۔

وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ تے توں اپنڑی توجہ کوں دین دو کر الویں جو توں ہر ڈونگ ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکیں وچوں نہ ہنڑ۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ تے توں اللہ دے سوا کہیں کوں نہ سڈ جیرھے تیکوں نہ نفع ڈیندن نہ نقصان تے جے توں اے کریسیں بیشک توں ظالمیں وچوں ہنڑ ویسیں۔

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ۭ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ سئیں تیکوں کوئی تکلیف پچا دے اوندے سوا کوئی ہیا ہٹا نئیں سگدا جے تیڈے کیتے کوئی چنگائی چاہے تے اوندے فضل کوں کوئی روکنڑ والا نئیں۔ اپنڑے بندیں وچوں جینڈے اتے چاہندے اپنڑا فضل کریندے تے او بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَاۤ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ توں آکھ اے لوکو تہاڈے رب ولوں حق آ گئے تے جیرھا ہدایت پیسی او اپنڑی ذات دے فائدے کیتے ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی اوندا نقصان ہونکوں تھیسی تے میں تہاڈا ذمہ وار نئیں۔

وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰۤى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۱۱۰﴾ ع ۱۱ ۱۲

۱۱۰۔ توں اوندی پیروی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے تے توں صبر کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرنڑ والا ہے۔

سُوْرَةُ هُوْدٍ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّاَرْبَعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّعَشْرَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ہود مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۴ آیتاں تے ۱۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ء۔

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ②

۲۔ میں اللہ ڈیکھنڑ والا ہاں۔ اے کتاب جیندی آیات مضبوط کیتیاں گیئن تے ول سیانٹے تے بہوں باخبر خدا ولو کھول کھول کے بیان کیتیاں گیئن۔

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ③

۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڈے واسطے خدا ولو ڈراونڑ والا تے خوشخبری ڈیونڑ والا ہاں۔

وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ؕ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ④

۴۔ تے تساں اپنڑے رب کنیں بخشش منگو تے ول اوندو جھکو او تہاکوں ہر مقررہ وقت تیں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل والے کوں اپنا فضل ڈیسی جے تساں پھر ویسو تے بے شک میں تہاکوں بک وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈریندا اں۔

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑤

۵۔ اللہ دو تساں ولنڑے تے او ہر شئے تے قادر۔

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ؕ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑥

۶۔ سنو بے شک او اپنڑے سینے مروڑیندن تاں جو او اوں کنیں لکے رہون۔ سنو جڈاں او اپنڑے کپڑے پیندن تے جو او لکیندن تے جو او ظاہر کریندن او جانڈے بیشک او سینے دی گالہیں کوں جانڑ والا ء۔

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝٦

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نئیں جیندا رزق اللہ دے ذمے نہ ہووے تے او جاندے اوں جانوردی عارضی رہنڑ دی جا تے مستقل رہنڑ دی جا کوں وی۔ اے سب کجھ کھلی کھلی کتاب وچ۔

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ فِيْ سِتَّةِ أَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا إِنْ هٰذَآ إِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝٧

۸۔ اوہو ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے تے اوندا عرش پانڑ تے ہے تاں جو تہاڈا امتحان گھنے جو تہاڈے وچو کون چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں جو بے شک تساں مرنڑ دے بعد اٹھالسئے ویسو تے کافر ضرور آکھسن جو اے تے کھلا کھلا جادو ہے (ردکھاء)

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلٰٓى أُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝٨

۹۔ تے جے اساں انہیں کنیں عذاب گنڑتری دی مدت تیں پچھوکڑ پوویں تے او ضرور آکھسن کیرھی شئے اونکوں رُکیندی پئی ہے سنڈو جیڑاں انہیں تے او عذاب اوسی انہیں کنیں ہٹایا نہ ولیسی تے جیرھے عذاب تے او کھلدے ہن اوہو انہیں کوں ولہیٹ گھنسی۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ إِنَّهٗ لَيَئُوْسٌ كَفُوْرٌ ۝٩

۱۰۔ تے جے اساں انسان کوں اپنڑے ولو رحمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او ناامید تے ناشکرا تھی ویندے۔

وَلَئِنْ أَذَقْنٰهُ نَعْمَآءَ بَعْدَ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ۚ إِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝١٠

۱۱۔ تے جے اساں اونکوں ڈکھ پہنچڑ دے لبد نعمتاں چکھاؤں تے او ضرور آکھسن میڈیاں مصیبتاں ٹل گیئن تے بے شک او بہوں اکڑیجنڑ والا تے فخر کرنڑ والا ہے۔

إِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ أُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّأَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝١١

۱۲۔ سوائے انہیں دے جیرھے صبر کرن تے چنگے کم کرن ایہے ہن جنہیں واسطے وڈا اجر تے بخشش۔

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى إِلَيْكَ وَضَآئِقٌ بِهٖ صَدْرُكَ أَنْ يَّقُوْلُوْا لَوْلَآ أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَآءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ۗ إِنَّمَآ أَنْتَ نَذِيْرٌ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝١٢

۱۳۔ کافراے امید کریندن جو توں اپنڑی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے اینڈے نال تیڈا سینہ تنگ تھی ویندے کافریں دے اے آکھنڑ تے جو اوندے اتے خزانہ کیوں نئیں لتھا یا اوندے نال فرشتہ کیوں نئیں آیا توں تے محض ڈراوݨ

والا ایں تے اللہ ہر شئے دا کارساز۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۱۳

۱۴۔ کیا او آبدن جو ایں کتاب گھڑ گدھی، توں آکھ جے تساں سچے ءُ تے ایہو جیہاں ڈاہ سورتاں گھڑ ڈکھالو تے اللہ دے سوا جیندی تہاکوں طاقت سڈ گھنو۔

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝۱۴

۱۵۔ جے او تیکوں جواب نہ ڈیون (تیڈی گال نہ منن) تے توں جاݨ گھن جو تیڈو لہایا گئے او اللہ دے علم نال تے اللہ دے سوا بیا کوئی عبادت دے لائق نئیں تے کیا تساں فرمانبردار بݨسو۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ۝۱۵

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوݨھپ کوں چاہسی اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیسوں تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۡ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۱۶

۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاہ تے ایندے وچ جو ٹٹائے انہیں او وِنجیح ویسی تے جو او کریندے پین او تباہ تھی ویسی۔

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۣ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۱۷

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپݨے رب کنیں روشن دلیل تے قائم تے جینڑے تے کچھو خدا ولو ہک گواہ اوسی تے اوں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب امام تے رحمت ہائی آچکی، اے اونکوں منیندن تے جیرھا انہیں ٹولیں دچونہ منیسی اوندے وعدے دی جا بھاہ۔ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پوَ بے شک اے تیڈے رب ولو سچ تے اکثر لوک ایمان نئیں اینڈے۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰي رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۸ۙ

۱۹۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے اے لوک اپݨے رب دے سامݨے پیش کیتے ویسن تے گواہ آکھسن اے لوکن جنہیں اپݨے رب تے کوڑ بدھن سݨو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا

۲۰۔ تے ظالم او ہن جیرھے اللہ دی راہ کنیں روکیندن تے

وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۲۰﴾

اوندے وچ ڈنگ پیدا کرنڑ چاہندن تے اے آخرت دے وی منکر ن۔

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۭ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہرا نئیں سگدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دا سنگتی نئیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈیتا ویسی نہ اوسنڑ دی طاقت رکھیندن تے نہ اوڈیکھ سگدن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ ایہتے لوکن جنہیں اپنڑے آپ کوں گھاٹے وچ سٹئے تے جیرھا اوکوڑ گھڑیندے ہن اوو ی ونجیج گئے۔

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ بے شک اے گال پکی ء جو اوآخرت وچ گھاٹا پاوݨ والن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ بے شک جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپنڑے رب دو جھک گئین ایہتے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ۭ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۴﴾ ع

۲۵۔ ڈو ٹولیں دی مثال اندھے تے بوڑے سو جھا کے تے سنڑن والے کیا انہیں ڈونہاں دی حالت بکو جہیں تھی سگدی ء کیا تساں ول وی نئیں سمجھیندے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ ۡ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو پھٹئے تے اوں آکھئے بے شک میں تہاڈو کھلا کھلا ہوشیار کرنڑ والا ہاں

اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ جو تساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہاڈے تے ڈکھ والے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ں۔

فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اوندی قوم دے کافر ہیں وچو وڈے لوکیں آکھئے اساں تیکوں اپنڑے جیہاں بندہ ڈیہدے ہیں تے جیں تیڈی پیروی کیتی ء او عام نگاہ و چ سب توں زیادہ ذلیل لوکن اساں تہاڈے وچ اپنڑے اتے کوئی فضیلت نسے ڈیہدے تے اساں تہاکوں کوڑا سمجھیندے ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۭ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ۲۸

۲۹۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم تساں بھلا ڈسو جے میں اپنڑے رب کنیں کھلی دلیل تے ہوواں تے اوں میکوں اپنڑے ولو رحمت وی ڈتی ءِ جیرھی تہاڈے اتے ظاہر کاء نئیں تھئی پئی (ڈسدی نئیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں ریت منوا گھنسوں بھانویں تساں ناپسند کرو۔

وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۲۹

۳۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندے بدسوچ کوئی مال نئیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کنیں ہے تے منٹ والیں کوں میں دھکے ڈیوݨ والا نمبیں۔ بے شک او اپنڑے رب کوں ملݨ والن تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھداں۔

وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۳۰

۳۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیواں تے اللہ دلو ملݨ آلی سزا توں بچاوݨ کیتے میڈی کون مدد کریسی کیا تساں ول وی سمجھیندے نوں ہے۔

وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّيْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّىْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۳۱

۳۲۔ تے میں تہاکوں اے نئیں آہدا جو میں کنیں اللہ دے خزانے ہن تے میں غیب وی نئیں جاݨدا تے نہ میں اے آہداں جو میں فرشتاہاں تے نہ میں آہداں انہیں لوکیں دے متعلق جیرھے تہاڈی اکھیں وچ ذلیلیں جو اللہ سئیں انہیں کوں چنگائی اصلو نہ ڈلیسی اللہ جاݨدے جو انہیں دے دلیں وچ بے شک میں ظالمیں وچوں تھی ویساں، جے میں تہاڈی گال منّاں،

قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۳۲

۳۳۔ انہیں آکھئے اے نوح توں ساڈے نال بحث کر چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب گھن آ جئیں کنیں ساکوں ڈرینديں۔

قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۳۳

۳۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہسی تے او تہاڈے اتے اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک نوٹھے سگدے

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۣ

۳۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں کوئی فائدہ نہ ڈلیسی جے میں تہاڈی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرݨ چاہے

وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۳۴﴾

تے اوہ تہاڈا رب تساں اوندو ول ولیسو۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ؕ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ کیا اوآہندا اے اوں آپ گھڑی ءَ توں آکھدے ہیں آپ گھڑی ءَ تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں تہاڈے جرم کنیں بری آں۔

وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی ءَ جو بے شک تیڈی قوم وچوں جیڑھے ایمان گھن آئن انہیں دے سوا ہیا کوئی وی ایمان نہ انیسی تے توں جو اوکریندے پئن اوندے اتے افسوس نہ کر۔

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے سامنڑے تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی بنا تے ظالمیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک او غرق کیتے ولسین۔

وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۖ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ؕ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے او بیڑی بنیندا ہا تے جڈاں اوندی قوم دا کوئی وڈا آدمی اتھاؤں لنگھدے ہا اوندے اتے کھلن ہا اوں آکھیا جے اج تساں ساڈے نال کھلدے ءُ بے شک اساں وی تہاڈے اتے کھلسوں جیویں تساں کھلدے ءُ۔

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جلدی تہاکوں پتہ لگ ویسی جو کیندو ذلیل کرنڑ والا عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمی عذاب لہندے۔

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَآ اٰمَنَ مَعَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے جڈاں ساڈا حکم آویسی تے نیں ویہہ پوسی زور نال اساں آکھسوں ایندے وچ ہر شئے دے بڈو بڈو جوڑے سوار کر تے اپنڑے گھر والیں کوں وی تے منڑ والیں کوں سوائے اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی چکئے۔ اوندے منڑ والے بہوں تھوڑے ہن۔

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ؕ اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے اوں آکھئے اوندے وچ سوار تھی و نچو اللہ دے نال نال اوٹرسی تے اللہ دے ناں نال کھڑسی بے شک میڈا رب بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ءَ۔

وَهِيَ تَجْرِيْ بِهِمْ فِيْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۫ وَنَادٰى نُوْحُ ابْنَهٗ وَكَانَ فِيْ مَعْزِلٍ يّٰبُنَيَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَ

۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گدی ویندی ہائی پہاڑیں آں کار اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنڑے پتر کوں

لَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۴۶﴾

سڈیئے اوں ویلھے او اوں کنیں انج تھی گئے اے میڈے پتر توں ساڈے نال سوار تھی ونج تے توں کافریں وچوں نہ بݨ۔

قَالَ سَاٰوِيْٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ۭ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اوں آکھئے میں ݨیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں او میکوں پانڑی کنیں بچا گھنسی۔ اوں آکھئے اج اللہ دے عذاب کنیں کوئی نئیں بچا سگدا سوائے اوندے جیندے اتے او رحم کرے تے ہوں ویلھے ڈونہاں دے درمیان بک رچھولی آ گئی تے او ڈبݨ والیں وچ تھی گیا۔

وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَاۗءَكِ وَيٰسَمَاۗءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَاۗءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَي الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپݨے پانڑی کوں نگل ونج تے اے آسمان توں وی کھڑ ونج تے پانڑی سک گیا تے آکھیا گیا ظالم قوم دا سلے تباہی مقدر۔

ع ۴۰

وَنَادٰي نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے نوح اپݨے رب کوں سڈیئے اے میڈے رب بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچوں تے بے شک تیڈا وعدہ سچاء تے توں ساریں فیصلہ کرݨ والیں وچ چنگا فیصلہ کرݨ والا ئیں۔

قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۡ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ اِنِّىْٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیڈے گھر والیں وچ اصلو نئیں اوندے کم چنگے نئیں۔ توں میں کنیں اینجا سوال نہ کر جیندا تیکوں علم نئیں۔ میں تیکوں نصیحت کریندا اے نہ تھیوے جو توں جاہلیں وچوں تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْٓ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ۭ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْٓ اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں تیڈی آم شام وچ اندا ں جو میں تیں کنیں او سوال کراں جیندا میکوں علم نئیں تے جے تیں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اتے رحم نہ کیتا تے میں گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ولیساں۔

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ۭ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ آکھیا گیا اے نوح سڈے ولوں سلامتی نال تے انہیں برکتیں نال جیرھیاں تیڈے تے انہیں امتیں تے تھین جیرھیاں تیڈے نالوں سفر کریندے تے کجھ جماعتاں اوہن جنہیں کوں

ضرور اساں فائدہ پچیسوں تے پچھیں انہیں کوں ساڈے ولو ڈکھ والا عذاب پہنچسی۔

تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۛ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ۝۴۹

۵۰۔ اے غیب دیاں خبراں ہن جیرھیاں اساں تیکوں وحی کیتن ایں کنیں پہلے نہ توں تے نہ تیڈی قوم اینکوں جانڈی ہائی توں صبر کر بے شک چنگا انجام اللہ کنیں ڈرن والیں دا ہے۔

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ۛ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۛ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ۝۵۰

۵۱۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں پٹھئے سے اوں آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا کوئی تہاڈا معبود نئیں۔ تساں تے صرف کوڑ گھڑن والے ہو۔

يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۛ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ ۛ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۵۱

۵۲۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں اینداکوئی اجر نئیں منگدا میڈا اجر محض اللہ دے ذمے ہے جیں میکوں پیدا کیتے کیا تساں عقل کیں کم نوھے گھندے۔

وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِيْنَ ۝۵۲

۵۳۔ اے میڈی قوم تساں اپنڑے رب کنیں بخشش منگو تے ہوندو رجوع کرو اوتہاڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا مینہ وسیسی تے تہاکوں طاقت دے بعد ہی ودھ طاقت ڈیسی تے مجرم تھی کے خدا کنیں منہ نہ پھیرو۔

قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝۵۳

۵۴۔ انہیں آکھئے اے ہود توں ساڈے کولہو روشن دلیل نوں ہیں گھن آیا تے اساں تیڈے آکھن تے اپنڑے خدائیں کوں نسے چھوڑ سگدے تے تیکوں اساں نسے منیندے۔

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ۛ قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۝۵۴

۵۵۔ اساں تیڈے متعلق اے آکھ سگدے ہیں جو ساڈا کوئی معبود بُرے ارادے نال تیڈے پچھو لگ گئے اوں آکھئے میں اللہ کوں گواہ ٹھیندا تے تساں وی گواہی ڈیو تے میں تہاڈے شرک کنیں بری آں۔

مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُوْنِ ۝۵۵

۵۶۔ اینڑے علاوہ تساں سارے کٹھے رل کے میڈے

خلاف منصوبہ بٹاؤ تے ول میکوں مہلت نہ ڈیو۔

اِنِّیْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّیْ وَ رَبِّكُمْ ؕ مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِیَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّیْ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بھروسہ کریندا ں جیڑھا میڈا تے تہاڈا رب۔ کوئی جانور نئیں جیندے متھے کوں اللہ نہ پکڑیا ہوے یا نہ ہوے۔ بے شک میڈا رب سدھے راہ تے کھڑے۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّاۤ اُرْسِلْتُ بِهٖۤ اِلَیْكُمْ ؕ وَ یَسْتَخْلِفُ رَبِّیْ قَوْمًا غَیْرَكُمْ ۚ وَ لَا تَضُرُّوْنَهٗ شَیْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّیْ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنو تے بے شک میں تہاکوں پیغام پچاڑ تے جیندے نال میکوں پھٹیا گئے۔ تے میڈا رب تہاڈے سوا بی قوم کوں جانشین بٹاڈیسی تے تساں اوں کوں کجھ وی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈا رب ہر شئے دی بہوں حفاظت کرنڑ والا ہے۔

وَ لَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا هُوْدًا وَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَ نَجَّیْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِیْظٍ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں ہود کوں تے اونکوں جیڑھے ایمان گھن آئن اپنی رحمت نال بچا گدھے تے اساں انہیں کوں سخت عذاب کنیں بچا گدھے۔

وَ تِلْكَ عَادٌ ۫ جَحَدُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ وَ عَصَوْا رُسُلَهٗ وَ اتَّبَعُوْۤا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ اے عاد ہن جنہیں اپنے رب دے نشانیں دا انکار کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

وَ اُتْبِعُوْا فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً وَّ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿۶۰﴾ ع ۶

۶۱۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت تے قیامت دے ڈینہہ وی سٹو بے شک عاد نے اپنے رب دا انکار کیتے۔ سٹو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

وَ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ؕ قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَ اسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْۤا اِلَیْهِ ؕ اِنَّ رَبِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں پٹھئے سے اوں آکھئے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے تے تہاکوں اوندے وچ آباد کیتس ایں واسطے تساں اوں کنیں بخشش منگو تے ہوندور جوع کرو بے شک میڈا رب کولہوء تے دعائیں قبول کرنڑ والا ہے۔

قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰنَآ اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ انہیں آکھیئے اے صالح ایں کنیں پہلے ساکوں تیڈے اتے بہوں امیداں ہن کیا توں ساکوں ہنڑ ہٹکیندیں جو اساں عبادت کروں جیڑھی ساڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن۔ تے بے شک اساں جیندو توں ساکوں سڈیندا پئیں پریشان کر ڈیوݨ والے شک وچ ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ اوں آکھیئے اے میڈی قوم تساں ڈسو جے میں اپݨے رب کنیں کھلی دلیل تے ہوواں تے اوں اپݨے رب ولوں میکوں رحمت ڈتی ہووے جے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ دے مقابلے تے میڈی کون امداد کریسی۔ تساں تے میکوں سوائے تباہی دے پی کہیں شئے وچ نہ ودھیسو۔

وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ اے میڈی قوم اے اللہ دی ڈاچی ہ تہاڈے واسطے نشانی ہ تساں ایکوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ کھادے پیوے ایکوں کوئی ڈکھ نہ ڈیو نہ تاں تہاکوں جلدی آوݨ والا عذاب پکڑ گھسی۔

فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈیتا اس تے اوں آکھیئے تساں اپݨے گھریں وچ ترے ڈینہہ دا فائدہ چا گھنوا ے وعدہ کوڑا نہ تھیسی۔

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں صالح تے اوندے منڑ والیں کوں اپݨی رحمت نال بچا گدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کنیں وی۔ بے شک تیڈا رب بہوں طاقت والا تے غالب۔

وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ تے ظالمیں کوں چکواوݨ والے عذاب پکڑ گدھے تے اوا اپݨے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھہ پئیں۔

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ﴿۶۸﴾ ع

۶۹۔ جیویں اوایں ملک وچ کبڑاہیں او ہن کاہ ناں سنڑو بے شک ثمود نے اپݨے رب دا انکار کیتے سنڑو ثمود قوم دا سطے وڈی تباہی ہ۔

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى قَالُوْا سَلٰمًا ۭ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِيْذٍ ۝۶۹

۷۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئن انہیں آکھئے تیڈے اتے سلامتی ہووے اوں آکھئے تہاڈے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی اوبھنیا ہویا گابا چا کے گھن آئے۔

فَلَمَّا رَآ اَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ۭ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمِ لُوْطٍ ۝۷۰

۷۱۔ جڈاں انہیں دے ہتھ ڈٹھنسی جواوں تیئں نئیں پہنچدے پئے انہیں دے ایں کم کوں اوپرا سمجھس تے انہیں کنیں ڈر محسوس کیتس۔ انہیں آکھئے ڈر نہ اساں لوط دی قوم دو پٹھئے گئے ہیں۔

وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ يَعْقُوْبَ ۝۷۱

۷۲۔ تے اوندی زال نال کھڑی ہائی او وڈی پریشان تھئی تے اساں اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی خبر دتی۔

قَالَتْ يٰوَيْلَتٰٓى ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِيْ شَيْخًا ۭ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَجِيْبٌ ۝۷۲

۷۳۔ اوں آکھئے ہائے افسوس کیا میں بال جنیساں میں تے بڈھی ہاں تے میڈا پئے ونی بڈھاء بے شک اے عجیب گال۔

قَالُوْٓا اَتَعْجَبِيْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ۭ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الْبَيْتِ ۭ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ۝۷۳

۷۴۔ انہیں آکھئے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی ئیں تہاڈے اتے اے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا ہء۔

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِيْمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰى يُجَادِلُنَا فِيْ قَوْمِ لُوْطٍ ۝۷۴

۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم کنیں ڈر لہہ گئے تے خوشخبری وی مل گئی تے او لوط دی قوم کیتے ساڈے نال جھگڑن پئے گئے۔

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ لَحَلِيْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِيْبٌ ۝۷۵

۷۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے جھکن والا ہء۔

يٰٓاِبْرٰهِيْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُوْدٍ ۝۷۶

۷۷۔ اے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک ونج بیشک تیڈے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے نہ ٹلنڑ والا عذاب آکے رہسی۔

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا يَوْمٌ عَصِيْبٌ ۝۷۷

۷۸۔ تے جڈاں ساڈے پٹھئے ہوئے لوط کنیں آئن اونکوں بڑا گھے تے دل وچ تنگی محسوس تھئی انہیں دی

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت۔

وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ۝۷۸

۷۹۔ تے اوندی قوم اوندو درکدی آئی تے ایں کنیں پہلے وی او وڈے گندے کم کریندے ہن اوں آکھئے اے میڈی قوم اے میڈیاں چھوریں ہن اے تہاڈے کیتے پاکن تساں اللہ کنیں ڈرو تے مہانیں دے معاملے وچ میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڈے وچ کوئی سمجھدار آدمی کاء نئیں۔

قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ۝۷۹

۸۰۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ء جو تیڈی چھوریں تے ساڈا کوئی حق نئیں تے بے شک توں جانڈیں جو اساں چاہندے ہیں۔

قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ۝۸۰

۸۱۔ اوں آکھئے جے میکوں تہاڈے مقابلے تے طاقت ہوُے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دوپناہ گھناں۔

قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ۝۸۱

۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب دے پٹھئے ہوئے فرشتے ہیں اوتیں کنیں اصلو نئیں آ سگدے توں رات دے کہیں حصے وچ اپنڑے گھر والیں کوں نال گھن کے ٹرو نج تے تہاڈے وچو کوئی اڈے اُڈے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اونکوں او ہو عذاب آوݨ والا ء جیرھا انہیں کوں اُوسی بے شک انہیں دا وعدہ فجر دا ء کیا فجر کو لہو نئیں۔

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ مَّنْضُوْدٍ ۝۸۲

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں اوندے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتے تے اساں انہیں تے پتھراں دا ولا ولا مینہہ وسائے جیرھے سکی مٹی دے بݨے ہوئے ہن۔

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ بِبَعِيْدٍ ۝۸۳

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان لگے ہوئے ہن تے اے عذاب ظالمیں کنیں پرے نئیں۔

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا

۸۵۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شعیب کوں پٹھئے سے

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۬ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ﴿۸۴﴾

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوہو ہی رب تے کھائی تے تلائی گھٹ نہ کرو میں بے شک تہاکوں چنگی حالت وچ ڈیہدا پیاں تے بے شک میں تہاڈے اتے ہلاک کرݨ والے عذاب کنیں ڈردا ں۔

وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ تے اے میڈی قوم کھائی تے تلائی انصاف نال پوری کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شیہیں گھٹ نہ ڈیو تے زمین وچ گیڑ گھتݨ کیتے نہ پھرو۔

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ جے تساں مومن ہوسے تے اللہ دا باقی چھوڑیا ہوا مال تہاڈے کیتے چنگا ء تے میں تہاڈے اتے نگران نہیں

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِىْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ۭ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ انہیں آکھئے اے شعیب کیا تیڈی نماز تیکوں حکم ڈیندی ء جو اساں او چھوڑ ڈیوں جیندی ساڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تے اپݨے مالیں دے معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند تے سمجھدار ہوویں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّىْ وَرَزَقَنِىْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ۭ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ۭ وَمَا تَوْفِيْقِىْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ آکھیں اے میڈی قوم تساں ڈسو جے میں اپݨے رب کنیں کھلی دلیل تے ہوواں تے اوں میکوں چنگا رزق وی ڈیتے تے میں نئیں چاہندا جیر ھی گال کنیں میں تہاکوں رکیندا ں تہاڈے خلاف آپ کرݨ پئے ونجاں میں تے صرف اصلاح چاہندا ں جتنی میکوں طاقت تے میڈی کامیابی اللہ دے ہتھ وچ ء ہوندے اتے میڈا بھروسہ تے ہوندو میں ول ول جھکدا ں۔

وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِىْٓ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ۭ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہاکوں ایں چیز تے نہ ابھارے جو تہاکوں وی او عذاب آوے جیر ھا نوح دی قوم کوں یا ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں آیا ہا تے لوط دی قوم تساں کنیں پریں کا ء نئیں۔

وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ۭ اِنَّ رَبِّىْ رَحِيْمٌ

۹۱۔ تے اپݨے رب کنیں بخشش منگو ول ہوندو رجوع کرو

وَدُوْدٌ ﴿۹۱﴾

بے شک میڈا رب ول ول رحم کرنڑ والا تے بہوں پیار کرنڑ والا ہے۔

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۖ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ انہیں آکھئے اے شعیب جیر صیاں گالہیں توں آہدیں ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نئیں اندیاں تے اساں تیکوں اپنڑے وچ کمزور سمجھیندے ہیں تے جے تیڈا قبیلہ نہ ہووے ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال ماروں ہا تے توں ساڈے کنیں ڈاڈھا نوہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَاۗءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۭ اِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ تہاڈی نگاہ وچ اللہ توں ڈاڈھا ہاء اوں کوں تساں اپنڑی کنڈ پچھو سٹیا ہوسے بے شک میڈا رب جو تساں کریندے ہو چنگی طرح جانڈے۔

وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۭ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۭ وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّىْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ تے اے میڈی قوم تساں اپنڑی جا تے کم کرو تے میں وی کم کریندا ں تساں جلدی ڈیکھسو جو کیندے ا تے ذلیل کرنڑ والا عذاب اندے تے کون جیر صا کوڑا ہ تے تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کریندا ں۔

وَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۹۵﴾

۹۵ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب کوں تے اوندے منڑ والیں کوں اپنی رحمت نال بچا گدھے تے ظالیں کو چکوا ونڑ والے عذاب پکڑ گدھے تے او اپنڑے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈٹھے پئے ہن۔

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۭ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿۹۶﴾ ع

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے وی نہ ہن سنڑو مدین واسطے وی ایویں لعنت جیویں ثمود واسطے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنڑے نشانیں تے کھلی دلیل نال پٹھایا ہا۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ فرعون تے اوندے وڈیے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۭ وَبِئْسَ

۹۹۔ او قیامت دے ڈیہنہ اپنڑی قوم دے اگو اگو ٹرسی تے

الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ ﴿۹۹﴾

انہیں کوں بھا وچ ونج سٹیسی تے اولہڑ دی جائے تے لہڑ والے سب بُرے ہن۔

وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت لگی پئی ہے تے قیامت دے ڈینہہ وی تے اے جیرھا انعام انہیں کوں ڈتا ویسی او بہوں بُرا ہے۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ اے وستیں دیاں خبراں ہن جیرھیاں تیڈے سامنڑے بیان کریندے پئے ہیں انہیں وچو کجھ کھڑیں تھیاں تے کجھ برباد تھی گئیں۔

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ تے اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا تے انہیں اپنڑے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیڈے رب دا حکم آ گیئے دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کوں ذراوی فائدہ نئیں پچایا تے ہتھو انہیں کوں تباہی وچ ہی ودھائے نیں۔

وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۳۔ تے تیڈے رب دی پکڑ ایویں ہوندی ہے جڈاں او ظالم وستیں کوں پکڑیندے۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ ڈیوݨ والی تے سخت ہوندی ہے۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ بے شک اینڑے وچ نشان اوندے واسطے جیرھا آخرت دے عذاب کنیں ڈر دے اے ڈینہہ جینڈے کیتے لوک کھٹے کیتے ویسن تے اے ڈینہہ جینکوں سب لوک ڈیکھسن۔

وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۵۔ تے اساں اینکوں محض ہک مقررہ مدت تئیں پچھو تے سٹیندے پئے ہیں۔

يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ تے جڈاں اُوسی تے کوئی شخص اوندی اجازت دے بغیر نہ ایسی۔ تے انہیں وچو کجھ بدبخت ہوسن تے کجھ خوش نصیب۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّ

۱۰۷۔ تے جیرھے بدبخت ہوسن اوتے دوزخ وچ ویسن

شَهِيْقٌ ﴿۱۰۶﴾

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے وڈے وڈے ساہ تے کہیں ویلھے ٹیڈکڑیاں ہوسن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہسن جے تیں زمین تے آسمان موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیڈا رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِي الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ۭ عَطَاۗءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ تے جیڑھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ رہسن جے تیں زمین تے آسمان رہسن سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے اے اوندی دین اے ختم نہ کیتی ویسی۔

فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَاۗءِ ۭ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ۭ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ تے جیڑھی کوڑی عبادت اے کریندن توں اوندے متعلق شک وچ نہ پو اے اُویں عبادت کریندن جیویں ایں کنیں پہلے انہیں دے پیو ڈاڈے کریندے ہن تے اساں انہیں کوں پورا حصہ ڈیسوں تے گھٹ نہ کریسوں۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ اختلاف کیتا گیا تے جے تیڈے رب ولو اوگال نہ گذر چکی ہوئے ہا تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈیتا و نجے ہا تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈیوݨ والے شک وچ ہن۔

وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ۭ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ تے بے شک تیڈا رب انہیں کوں انہیں دے عملیں دا پورا پورا بدلہ ڈیسی تے بے شک او جو کجھ کریندن (خدا) باخبر۔

فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ۭ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو تے او وی جنہیں تیڈے نال توبہ کیتی ء تے حد کنیں نہ ودھو بے شک جو تساں کریندے ءُ او اونکوں ڈیدا کھڑے۔

وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۗءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ تے ظالمیں دو نہ جھکو ناں تاں تہاکوں وی بھا ملسی تے تہاڈے کیتے اللہ ولو کوئی سنگتی نہ ہوسی وں تہاڈی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ۝۱۱۵

۱۱۵۔ تے توں ڈینہہ دے ڈونہیں حصے وچ نماز ٹھہا کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں برائیں کوں ہٹاڈیندن تے نصیحت حاصل کرݨ والیں کیتے اِنصیحت۔

وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۱۱۶

۱۱۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ سئیں چنگائی تے نیکی کرݨ والیں دا اجر وںجیندا نئیں

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۝۱۱۶

۱۱۷۔ جیرصیاں وستیاں تساں کنیں پہلے ہن انہیں وچ کوئی سیانڑے ہوُن جا جیرھے زمین وچ فساد کنیں ہلکن جا سوائے تھوڑیں دے جنہیں کوں اساں انہیں وچوں بچاگدھا تے ظالیں انہیں لوکیں دی پیروی کیتی تے دنیاوی لذتیں وچ پیئے گئے تے او مجرم وی ہن۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ۝۱۱۷

۱۱۸۔ تیڈے رب دی اے شان نئیں جو کہیں وستی کوں ہلاک کرے تے اوندے رہݨ والے اصلاح کرݨ والے ہوُن۔

وَلَوْ شَاۗءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ۝۱۱۸

۱۱۹۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکیں کوں ہکا امت بݨا ڈیوے ہا تے او ہمیشہ اختلاف کریندے رہ ویسن۔

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۭ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۭ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَــَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۝۱۱۹

۱۲۰۔ سوائے اوندے جیندے اتے تیڈا رب رحمت نہ کرے تے ات گالہوں انہیں کوں پیدا کیتے سی تے تیڈے رب دی گال پوری تھیسی جو میں جنیں تے لوکیں نال دوزخ بھرڈیساں۔

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاۗءَكَ فِيْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۲۰

۱۲۱۔ تے اساں سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیڈے اگو بیان کریندے ہیں۔ ایندے ذریعہ تیڈے دل کوں مضبوط کریندے ہیں۔ تے ایندے بارے وچ تیڈو حق آگئے تے اے نصیحت تے مومنیں کوں (ذمہ داریاں) یاد کراوݨ والی ہے۔

وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ اِنَّا عٰمِلُوْنَ ۝۱۲۱

۱۲۲۔ تے توں آکھ انہیں کوں جیرھے مومن نئیں لتساں اپݨے جہیں تے عمل کرو اساں وی عمل کریندے پئے ہیں۔

وَانْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۳۔ تساں انتظار کرو بے شک اساں انتظار کرنیدے پیے ہیں۔

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے ہے تے سارے معاملے ہوندو ولدِن توں اوندی عبادت کرتے اوندے اتے بھروسہ کرتے جو تساں کرنیدے ءُ تیڈا رب اوں کنیں غافل نئیں۔

سُوْرَةُ يُوْسُفَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّاثْنَتَا عَشَرَةَ اٰيَةً وَّاثْنَا عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ یوسف مکی ءَ تے بسم اللہ نال اینویاں ۱۱۲ آیتاں تے ۱۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءَ۔

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ②

۲۔ میں اللہ ڈہدا کھڑاں ۔ اے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ③

۳۔ اساں بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تساں عقل کنیں کم گھنو۔

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ④

۴۔ اساں تیڈے اتے ڈاڈھا چنگا قصہ بیان کریندے ہیں۔ تے اے قرآن تیڈو اساں وحی کیتی ءَ تے توں ایں کنیں پہلے غافل ہاویں۔

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ⑤

۵۔ تے جڈاں یوسف اپݨے پیو کوں آکھئے ابا سئیں بے شک میں یارھاں تارے تے سجھ تے چندرکوں ڈٹھے او میکوں سجدہ کریندے ہین۔

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰٓى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ⑥

۶۔ اوں آکھئے اے میڈے پیارے پتر اپنا خواب اپݨے بھرانویں کوں نہ ڈسیں ناں تاں او تیڈے خلاف تدبیر کریسین بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن۔

وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰٓى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ⑦ ع

۷۔ تے ایویں تیڈا رب تیکوں چݨسی تے تیکوں گالہیں دی حقیقت سکھیسی تے تیڈے اتے اپݨی نعمت پوری کریسی تے آل یعقوب تے جیویں اوں پورا کیتی ہائی تیڈے پیو ڈاڈے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے بے شک تیڈا رب بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ءَ۔

لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖٓ اٰيٰتٌ لِّلسَّاۗىِٕلِيْنَ ⑧

۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھرانویں دے واقعے وچ پچھݨ والے کیتے کئی نشانن۔

اِذْ قَالُوْا لَيُوْسُفُ وَاَخُوْهُ اَحَبُّ اِلٰٓى اَبِيْنَا مِنَّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ ۭ اِنَّ اَبَانَا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنِ ۝

۹۔ جڈاں انہیں آکھئے (سوچیئے) جو یوسف تے اوندا بھرا ساڈے پیو کوں اساں کنیں زیادہ پیارا لگدے تے اساں تکڑی جماعت ہیں بے شک ساڈا پیو وڈی کھلی غلطی وچ۔ (ساڈا پیو وڈی غلطی تے ہے۔)

اِقْتُلُوْا يُوْسُفَ اَوِ اطْرَحُوْهُ اَرْضًا يَّخْلُ لَكُمْ وَجْهُ اَبِيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ قَوْمًا صٰلِحِيْنَ ۝

۱۰۔ یوسف کوں قتل کر ڈیو یا اونکوں کہیں بے ملک وچ سٹ آؤ پچھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیتے خالی تھی ولیسی تے ایندے بعد تساں نیک لوک بݨ ونجا ہے۔

قَالَ قَاۗىِٕلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا يُوْسُفَ وَاَلْقُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝

۱۱۔ انہیں وچوں اِک آکھݨ والے آکھئے تساں یوسف کوں قتل نہ کرو تے اونکوں کھوہ دے تل وچ سٹ گھتو کوئی قافلہ اوں کوں چا گھنسی جے تساں کجھ کرݨا ہی ہے تاں

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا لَكَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰي يُوْسُفَ وَاِنَّا لَهٗ لَنٰصِحُوْنَ ۝

۱۲۔ انہیں آکھئے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نو ہیں کریندا تے بے شک اساں اوندے خیر خواہ ہیں۔

اَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَّرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝

۱۳۔ سبھائیں اونکوں ساڈے نال پٹھ کھوسی پسی تے کھیڈݨ سی تے اساں اوندی حفاظت کریسوں۔

قَالَ اِنِّيْ لَيَحْزُنُنِيْٓ اَنْ تَذْهَبُوْا بِهٖ وَاَخَافُ اَنْ يَّاْكُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غٰفِلُوْنَ ۝

۱۴۔ اوں آکھیا میکوں فکر جو تساں اونکوں نال گھن ونجو تے میں ڈردا ں جو اینکوں نہر کھا ونجے تے تساں اوں کنیں غافل ہوو (تہاکوں پتہ نہ ہوسے)

قَالُوْا لَىِٕنْ اَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّآ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ۝

۱۵۔ انہیں آکھئے جو اساں تکڑی جماعت ہیں جے ول وی اینکوں نہر کھا ونجے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

فَلَمَّا ذَهَبُوْا بِهٖ وَاَجْمَعُوْٓا اَنْ يَّجْعَلُوْهُ فِيْ غَيٰبَتِ الْجُبِّ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِاَمْرِهِمْ هٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝

۱۶۔ تے جڈاں اوں کوں گھن گیئن تے فیصلہ کیتے نیں جو اینکوں کھوہ دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں اونکوں وحی کیتی جو توں انہیں کوں انہیں دے ایں کم دے متعلق ضرور ڈسیسں تے حالی اونہیں جاݨسے۔

وَجَاۗءُوْٓ اَبَاهُمْ عِشَاۗءً يَّبْكُوْنَ ۝

۱۷۔ تے اوں رات کوں روندیں ہوئیں اپݨے پیو دو آئن۔

قَالُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوْسُفَ

۱۸۔ تے آکھئے نیں اے ابا بے شک اساں ہک ڈوجھے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ۝۱۸

دے اگو در کدے رہ گئے ہیں تے یوسف کوں اساں اپنڑے سامان دے کولہو چھوڑ گئے ہاسے تے اونکوں نہر کھا گئے تے توں ساڈی گال کوں، نہ منیسیں بھانویں اساں سچے وی ہوؤں۔

وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ۭ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰي مَا تَصِفُوْنَ ۝۱۸

۱۹۔ تے او اوندے چولے کوں کوڑی رت لا کے گھن آئن اوں آکھئے تہاڈے دلیں ایں کم کوں سوھنا کر کے ڈکھالئے اچھا ہنڑ صبر کریندا چنگا صبر تے جو تساں ڈیسندے پیئے ءُ اوندے کیتے اللہ کنیں مدد منگی وینج سگدی ءُ۔

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۭ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۭ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ۝۱۹

۲۰۔ تے اِک قافلہ آ گئے تے انہیں پانڑی واسطے اپنڑا آدمی پھیڑئے اوں اپنڑا ڈول سیٹئے اوں آکھئے خوشخبری ءُ اے چھوہر تے انہیں اونکوں پونجی سمجھ کے لکا گدھے تے جو کجھ او کریندے پئے ہن اللہ اونکوں جانڑدا ہا۔

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ۝۲۰

۲۱۔ تے (یوسف دے بھرانویں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے درہمیں دے بدلے وچ چھوڑ دیئے۔ تے انہیں کوں ایں قیمت دی وی پرواہ کاءِ ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِيْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۭ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۭ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۲۱

۲۲۔ تے اوں آکھئے جیں اوں کوں مصر وچ مُل گدھے اپنڑی زال کوں جو اندے رہنڑ دی جا جگہ بٹنا اے تھی سگدے جو ساکوں فائدہ ڈیوے یا اساں اینکوں اپنڑا پتر بنا گھنوں تے ایویں اساں یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی تے تاں جو اساں اونکوں گالہیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپنڑے کم کوں پورا کر کے رہندے تے اصل پہوں سارے لوک جانڈے نئیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝۲۲

۲۳۔ تے جڈاں اور جوان تھیا تے اساں اونکوں حکم تے علم ڈتے تے نیکیں کوں اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِيْ هُوَ فِيْ بَيْتِهَا عَنْ

۲۴۔ تے او تریمت جینڈے گھر وچ رہندا ہا اوں اوندی

نَّفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّيْۤ اَحْسَنَ مَثْوَايَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۳﴾

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگا لئے سی تے دروازے بند کر ڈتنسی تے آکھئے سی میڈو آ اوں آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب ہیں میکوں ٹکن دی چنگی جا ڈتی بے شک ظالم کامیاب نئیں تھیندے۔

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔اوں تریمت پکا ارادہ کر گدھا تے یوسف (بچن) دا پکا ارادہ کر گدھا جے او اپنڑے رب دا کھلا نشان نہ ڈیکھ چکیا ہوندا۔ ایویں تھئے تاں جو اساں اوں کنیں برائی تے بے حیائی پریں کر ڈیوں بے شک او ساڈے چنڑے ہوئے بندیں وچو ہا۔

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّاَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّاۤ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ او ڈوہیں دروازے دو درکین تے اوں تریمت اوندی قمیض پچھو پاڑ ڈتی تے انہیں ڈونہاں دروازے دے کولہو تریمت دے مالک کوں ڈٹھے نیں تریمت آکھئے جیرھا تیڈی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزا یا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِيْ عَنْ نَّفْسِيْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ اوں آکھئے ایں میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے۔ تے اوں تریمت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈتی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پئے تے اے سچی ہ تے او کوڑا ہ۔

وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاڑیا پئے تے اے تریمت کوڑی ہ تے او سچا ہ۔

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ جیلھے اوندے چولے کوں ڈٹھے نیں جو او پچھو پاڑیا پئے اوں آکھئے بے شک اے تہاڈی چالاکی ہ تے تہاڈی چالاکی بہوں وڈی ہ۔

يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ وَاسْتَغْفِرِيْ لِذَنْۢبِكِ ۖ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿۲۹﴾ ع ۳

۳۰۔ یوسف توں ایں کنیں درگزر کر تے اے تریمت توں اپنڑی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرݨ والی ہوئیں۔

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ تے شہر دی تریمتیں آکھئے عزیز دی زال اپنے پانھے کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے اونکوں اوندے نال ڈاڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکوں کھلی کھلی گمراہی وچ ڈیہدے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

۳۲۔ تے جڈاں اوں انہیں دیاں چیپ چپاتیاں گالہیں سنیں تے انہیں کوں سڈوا پٹھیس تے انہیں واسطے چنگی بہنڑ دی جا پٹائس تے انہیں وچوں ہر ہک کوں ہک چھری ڈتی اس تے آکھیس انہیں دے سامنڑے نکل تے جیلھے انہیں اونکوں ڈٹھے اونکوں وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنڑے ہتھ کپ بیٹھین تے انہیں آکھئے اے اللہ کنیں ڈریئے گناہ نسی کیتا اے بشر نئیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ء

قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ اوں آکھئے اے اوآدمی ء جیندے معاملے وچ تساں میکوں ملامت کریندیاں باوجے بے شک میں اینکوں اپندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے تے اے بچ گئے تے جے ایں اوں نہ کیتا جیہڑا میں اینکوں حکم ڈتے تے اے ضرور ڈھکیج ولیسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ولیسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں قیداوں کنیں زیادہ چنگی ء جیندو اے میکوں سڈ بندی ء تے جے تیں انہیں دی تدبیر کوں میں کنیں نہ ہٹایا تے میں انہیں دو جھک ولیساں تے میں جاہلیں وچوں تھی ولیساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ تے اوندے رب اوندی دعا کوں سنڑ گدھی تے اونہیں دے مکر کوں اوں کنیں ہٹا گدھا او بہوں سنڑن والا تے جانڑن والا ء۔

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾ ع ۴

۳۶۔ وں انہیں تے نشان ڈیکھنڑ دے بعد ظاہر تھی گیا۔ جو ایکوں ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ ۖ قَالَ

۳۷۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھین

اَحَدُهُمَآ اِنِّیۡۤ اَرٰىنِیۡۤ اَعۡصِرُ خَمۡرًا ۚ وَقَالَ الۡاٰخَرُ اِنِّیۡۤ اَرٰىنِیۡۤ اَحۡمِلُ فَوۡقَ رَاۡسِیۡ خُبۡزًا تَاۡكُلُ الطَّيۡرُ مِنۡهُ ؕ نَبِّئۡنَا بِتَاۡوِيۡلِهٖ ۚ نَرٰىكَ مِنَ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿۳۶﴾

انہیں وچوں اکھیئے بے شک میں خواب وچ ڈٹھے جو میں انگور نپڑیندا پیاں تے ڈوجے آکھیئے میں خواب ڈٹھے جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھندے پئن ساکوں ایندی تعبیر ڈس ۔ بے شک اساں تیکوں نیک سمجھیندے ہیں ۔

قَالَ لَا يَاۡتِيۡكُمَا طَعَامٌ تُرۡزَقٰنِهٖۤ اِلَّا نَبَّاۡتُكُمَا بِتَاۡوِيۡلِهٖ قَبۡلَ اَنۡ يَّاۡتِيَكُمَا ؕ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِىۡ رَبِّىۡ ؕ اِنِّىۡ تَرَكۡتُ مِلَّةَ قَوۡمٍ لَّا يُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَهُمۡ بِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ كٰفِرُوۡنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ اوں آکھیا تہاڈو روٹی آون کنیں پہلے تہاکوں انہیں دی تعبیر ڈس ڈیساں ۔ اے ایں واسطے جو میڈے رب میکوں علم ڈتے بے شک میں اوں قوم دا دین چھوڑ ڈتے جیڑھے اللہ تے ایمان نئیں اینڈے تے آخرت دے منکر ن ۔

وَاتَّبَعۡتُ مِلَّةَ اٰبَآءِىۡۤ اِبۡرٰهِيۡمَ وَاِسۡحٰقَ وَيَعۡقُوۡبَ ؕ مَا كَانَ لَنَاۤ اَنۡ نُّشۡرِكَ بِاللّٰهِ مِنۡ شَىۡءٍ ؕ ذٰلِكَ مِنۡ فَضۡلِ اللّٰهِ عَلَيۡنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَشۡكُرُوۡنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے میں اپنڑے پیو ڈاڈے ابراہیم تے اسحاق تے یعقوب دے مذہب دی پیروی کریندا ں ساڈا اے حق نئیں جو اساں اللہ دا شریک بنڑاؤں اے ساڈے تے لوکیں تے اللہ دا فضل تے اکثر لوک شکر نئیں کریندے ۔

يٰصَاحِبَىِ السِّجۡنِ ءَاَرۡبَابٌ مُّتَفَرِّقُوۡنَ خَيۡرٌ اَمِ اللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اے میڈے جیل دے ڈوہیں سنگیتو کیا انجو انج رب چنگن یا اکو رب جیڑھا کامل غالب ۔

مَا تَعۡبُدُوۡنَ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اِلَّاۤ اَسۡمَآءً سَمَّيۡتُمُوۡهَاۤ اَنۡتُمۡ وَاٰبَآؤُكُمۡ مَّاۤ اَنۡزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنۡ سُلۡطٰنٍ ؕ اِنِ الۡحُكۡمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ اَمَرَ اَلَّا تَعۡبُدُوۡۤا اِلَّاۤ اِيَّاهُ ؕ ذٰلِكَ الدِّيۡنُ الۡقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكۡثَرَ النَّاسِ لَا يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اوندے سوا تساں صرف انہیں ناویں دی عبادت کریندے جیڑھے تساں خود تے تہاڈے پیو ڈاڈیں رکھین تے اللہ سئیں ایندے واسطے کوئی دلیل نئیں لہائی بے شک فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم ڈتے جو صرف ہوندی عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک جاندے نئیں ۔

يٰصَاحِبَىِ السِّجۡنِ اَمَّاۤ اَحَدُكُمَا فَيَسۡقِىۡ رَبَّهٗ خَمۡرًا ۚ وَاَمَّا الۡاٰخَرُ فَيُصۡلَبُ فَتَاۡكُلُ الطَّيۡرُ مِنۡ رَّاۡسِهٖ ؕ قُضِىَ الۡاَمۡرُ الَّذِىۡ فِيۡهِ تَسۡتَفۡتِيٰنِ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اے میڈے جیل دے سنگیتو تہاڈے وچو ہک اپنڑے مالک کوں شراب پلیسی تے ڈوجھا پھاسی ڈتا ویسی تے پکھی اوندے سر دا ماس کھوسن جیڑھی گال ہیں کنیں تساں ڈوہیں پچھدے ہاوے اوندا فیصلہ تھی گئے ۔

وَقَالَ لِلَّذِیْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِیْ عِنْدَ رَبِّكَ فَاَنْسٰىهُ الشَّیْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِی السِّجْنِ بِضْعَ سِنِیْنَ ﴿۴۲﴾ ع ۱۵

۴۳۔ تے اوں کوں آکھئے سی جیندے متعلق اونکوں خیال ہا جو اوں چھٹ ولسی اپنے مالک دے کولہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوندے مالک دا ذکر بھلا ڈتا تے او کجھ بے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّیْۤ اَرٰی سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ یَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ یٰبِسٰتٍ یٰۤاَیُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِیْ فِیْ رُءْیَایَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْیَا تَعْبُرُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے بادشاہ آکھئے میں خواب ڈٹھے جو ست موٹیاں گویں ہن کوں ست کانہلیاں گویں انہیں کوں کھندیاں پین تے ست ساوے سٹے ہن تے بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر ڈسو جے تساں خوابیں دی تعبیر کریندے ہوتاں۔

قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِیْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِیْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ انہیں آکھئے اے گندے خوابن تے بے کار خوابیں دی تعبیر اساں نسے جاندے۔

وَقَالَ الَّذِیْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِیْلِهٖ فَاَرْسِلُوْنِ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اونہیں ڈونایں وچو جیرھا چھٹ گیا ہا تے کجھ وقت دے بعد اوں یاد کیتے تے آکھیں میں تہاکوں ایں خواب دی تعبیر ڈسیندا میکوں پٹھو۔

یُوْسُفُ اَیُّهَا الصِّدِّیْقُ اَفْتِنَا فِیْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ یَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ یٰبِسٰتٍ لَّعَلِّیْۤ اَرْجِعُ اِلَی النَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَعْلَمُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ یوسف یار میکوں ڈس ست موٹیاں گویں ہن جنہیں کوں ست کانہلیاں گویں کھندیاں پین تے ست سٹے ساوے ہن تے بے سکن تھی سگدے جو میں لوکیں دو ونجاں تاں جو انہیں کوں تعبیر دا پتہ لگے۔

قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِیْنَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِیْ سُنْۢبُلِهٖۤ اِلَّا قَلِیْلًا مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ اوں آکھئے تساں ست سال ساندھو ڑاندر رہسو تے جو کجھ اونکوں سٹیں وچ رہنڈ ڈیو اوندے سوا جو تساں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

ثُمَّ یَاْتِیْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ یَّاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِیْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ ول ایندے لہدست سال کال پوسی جیرھے اونکوں کھاولسین جو تساں نچیسو سوائے اوندے جو تساں انہیں کیتے جمع کیتا ہوسی۔

ثُمَّ یَاْتِیْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِیْهِ یُغَاثُ النَّاسُ وَفِیْهِ یَعْصِرُوْنَ ﴿۴۹﴾ ع ۱۶

۵۰۔ ول ایندے لہدنجاسال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سنڑی ولسی تے لوک ہک بے کوں تخمے ڈلیسن۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥١﴾

۵۱۔ تے اوں بادشاہ آکھیا اونکوں میڈے ول گھن آؤ تے جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھئے توں اپنڑے مالک دول و نج تے پچھ انہیں تریمتیں دا کیا حال جنہیں اپنڑے ہتھ کپئے ہن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں ڈاڈھا جاندے۔

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِن سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَن نَّفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ اوں آکھئے تہاڈا اصل مقصد کیا ہا جڈاں تساں یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگا لیا ہاوے۔ انہیں آکھئے او اللہ کنیں ڈریا ہا اساں اوندے وچ کوئی برائی کائنئیں ڈٹھی۔ عزیز دی زال آکھئے ہُنڑ حق ظاہر تھی گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف او نکوں ٹھگالنڑ دی کوشش کیتی ہائی تے او بے شک سچیں وچوں اے۔

ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ اے ایں واسطے تاں جو اونکوں پتہ لگ و نجے جو میں اوندی کنڈ پچھو خیانت نئیں کیتی تے بے شک اللہ سئیں خیانت کرنڑ والیں دی تدبیر کوں کامیاب نئیں کریندا۔

وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ تے میں اپنڑے آپ کوں بری نئیں سمجھیندا بیشک نفس برائی دا حکم ڈیونڑ والا ہا سوائے اوندے جیندے تے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہا۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ تے اوں آکھئے اونکوں میڈے ول گھن آؤ اونکوں میں اپنڑے کیتے چنڑ گھندا ں تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گالہیں کیتن تے اوں آکھئے بے شک توں اج کنیں ساڈے کولہو عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہوویں۔

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ اوں آکھئے توں میکوں ملک دے خزانے دا افسر بنڑا ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرنڑ والا تے بہوں علم والا ہاں۔

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِي الْاَرْضِ ۚ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۭ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۵۶

۵۷۔ تے ایویں اساں یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی جیرھی جا تے او چاہے ہا رہوے ہا جیتکوں اساں چاہندے ہیں اپنی رحمت کنیں حصہ ڈیندے ہیں تے نیکیں دا اجر اساں ضائع نسے کریندے۔

وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝۵۷ ع

۵۸۔ تے آخرت دا بدلہ مومنیں کیتے تے متقیں کیتے چنگا ہے۔

وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ۝۵۸

۵۹۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے اوندے سامنے تھیئے اوں انہیں کوں سنجاݨ گدھا تے اوانکوں نئیں سنجاݨ سکیئے۔

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِيْ بِاَخٍ لَّكُمْ مِّنْ اَبِيْكُمْ ۚ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْٓ اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ۝۵۹

۶۰۔ تے جیلے انہیں دا سامان تیار کیتے اوں آکھیئے توں تہاڈے پیو ولو متر ایا جیرھا بھرا ہ اونکوں میڈو گھن اوا ہے کیا تساں ڈیھدے نوہے جو میں تول پورا ڈیندا تے مہمانی چنگی ڈیندا۔

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ ۝۶۰

۶۱۔ جے تساں اونکوں میڈو نہ گھن اوسو تے میڈے کولہو تہاڈے کیتے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے کولہو نہ اوا ہے۔

قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ۝۶۱

۶۲۔ انہیں آکھیئے اساں اوندے پیو کوں اوندے متعلق ورغلیسوں تے اساں بے شک اے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَآ اِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝۶۲

۶۳۔ اوں اپݨے باہنیں کوں آکھیئے جو انہیں دی پونجی انہیں دے بوریں وچ رکھ ڈیو تھی سگدے جڈاں اے گھر دو ونجن ایں احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْهِمْ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَآ اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ۝۶۳

۶۴۔ تے جڈاں او اپݨے پیو دو ولین آکھیئے نیں ابا جی ساکوں دانہیں کنیں ہتک ڈتا گئے توں ساڈے نال ساڈے بھرا کوں پھٹ تاں جو اساں دانہیں گھن آؤں بے شک اساں ایندی پوری حفاظت کرلسیوں۔

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ

۶۵۔ اوں آکھیئے کیا میں اینکوں تہاڈے سپرد کر کے اوہو

عَلٰٓى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۶۴﴾

نیتجہ پاواں جیرھا ایں کنیں پہلے ایندے بھرا دا نتیجہ نکھتا ہا تے اللہ چنگا حفاظت کرنڑ والا ہ تے اوہو ساریں کنیں زیادہ رحم کرنڑ والا ہ۔

وَلَمَّا فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مَا نَبْغِيْ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے جڈاں انہیں اپنڑے سامان کوں کھولیئے انہیں ڈٹھے جو انہیں دی پونجی انہیں کوں ولا ڈتی گئی ہ انہیں آکھیئے اے ابا اساں پیا کیا منگدے ہیں اے ساڈی پونجی ہ جیرھی ساکوں ولا ڈتی گئی ہ تے گھر والیں دو خوراک گھن اوسوں تے اپنڑے بھرا دی حفاظت دی کریسوں تے اٹھ داہک بار وی زیادہ گھن آوسوں تے اے وزن ساڈے کیتے نعمت

قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يُّحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّآ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ اوں آکھیئے میں اونکوں تہاڈے نال اصلو نہ پٹھیساں جے تیں تساں میڈے نال اللہ دی قسم چا کے اے وعدہ نہ کرو جو تساں اینکوں میڈو ولا گھن اوسو سوائے ایندے جو تساں کہیں مصیبت وچ پھس ونجو تے جڈاں انہیں اونکوں پکا قول ڈے ڈتے اوں آکھیئے جو اساں آہدے ہیں اللہ سئیں ایندے اتے نگران۔

وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَآ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ تے اوں آکھیئے پتر و تساں ہک دروازے کنیں نہ پواہے انجوانج دروازیں کنیں پواہے۔ میں تہاڈے کیتے اللہ ولو کجھ نئیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ہ اوندے اتے میڈا بھروسہ ہ تے بھروسہ کرنڑ والیں کوں اوندے اتے بھروسہ کرنڑا چاہی دا ہ۔

وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۶۸﴾ ع

۶۹۔ جیلھے اوپھٹن جیویں انہیں دے پیو انہیں کوں حکم ڈیتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ ولو کہیں کم نہ آ سگدی ہائی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اساں

اونکوں سکھایا ہا تے اکثر لوگ جانڈے نئیں۔

وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْٓ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۶۹

۷۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گیئن اوں اپنڑے بھراکوں اپنڑے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیڈا بھراہاں جو او کریندے رہ گیئن توں مونجھانہ تھی۔

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِيْ رَحْلِ اَخِيْهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ لَسٰرِقُوْنَ ۝۷۰

۷۱۔ جڈاں انہیں دا سامان تیار کرکے واپس پٹھن لگے منگرا اپنڑے بھرا دے بورے وچ رکھ ڈتس ول اعلان کرنڑ والے اعلان کیتے اے قافلے والو تساں تے چور ہوسے۔

قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُوْنَ ۝۷۱

۷۲۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے پچھے نیں تہاڈا کیا رُل گئے۔

قَالُوْا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ بَعِيْرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ۝۷۲

۷۳۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رل گئے تے جیہڑا گول اوسی اونکوں اُٹھ دا بار ملسی تے میں اینڈا ذمہ دار آں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ۝۷۳

۷۴۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہاکوں پتہ ہ جو اساں ایں ملک وچ نسے آئے جو اساں گیڑ گھتوں تے نہ اساں چور ہیں۔

قَالُوْا فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ۝۷۴

۷۵۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی کیا سزا ہ۔

قَالُوْا جَزَآؤُهٗ مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝۷۵

۷۶۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ اولبھے اوہو ہوندی سزا پاوے اساں ظالمیں کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيْهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِّعَآءِ اَخِيْهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوْسُفَ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِيْ دِيْنِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِيْ عِلْمٍ عَلِيْمٌ ۝۷۶

۷۷۔ اپنڑے بھرا دے بوریں کنیں پہلے انہیں دے بوریں دی تلاسی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپنڑے بھرا دے بورے وچوں کڈھیس۔ ایویں اساں یوسف واسطے تدبیر کیتی۔ او اپنڑے بھراکوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ سگدا با سوائے اینڈے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہندے ہیں اساں درجے اچے کریندے ہیں تے ہر جانڑ والے

تیں ہک بہوں عالم ہستی موجود۔

قَالُوْٓا اِنْ يَّسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ ۚ فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی ءَ تے ایں کنیں پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکئے یوسف ایں گال کوں دل و چ لکائے تے انہیں تے اے گال ظاہر نسی کیتی اوں آکھیا تساں بدبخت ہوسے جو تساں آہدے ءُ اللہ بہوں جانڈسے۔

قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيْرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ انہیں آکھئے اے عزیز بے شک ایندا پیو بہوں بڈھا ءَ ایندی جا تے ساڈے وچو کہیں پے کوں پکڑ گھن بے شک اساں تیکوں احسان کرنڑ والا سمجھیندے ہیں۔

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿۷۹﴾ ع

۷۹۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اساں کہیں پے کوں پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کنیں ساڈا سامان ملئے نہ تاں اساں ظالمیں وچو تھی ویسوں۔

فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۭ قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئین تے آپت و چ گالہیں کیتے انج تھی گئین۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہاکوں پتہ نئیں جو بے شک تہاڈے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا ہا تے ایں کنیں پہلے تساں یوسف دے معاملے وچ وی زیادتی کر چکے ءَ۔ میں ایں زمین کوں چھوڑیساں اصلونہ جے تیں میڈا پیو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سئیں میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چنگا فیصلہ کرنڑ والا ءَ۔

اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ اپنڑے پیو دو ول و نجو تے اونکوں آکھو اے ابا سئیں بے شک تیڈے پتر چوری کیتی ءَ جو اساں جانڈسے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اساں لکی گال دی حفاظت نہ کر سگدے ہاسے۔

وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا

۸۲۔ اوں وستی کنیں پچھ گھن جیندے وچ اساں ہاسے

فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٣﴾

تے اوں قافلے کنیں وی پچھ جیندے نال اساں آئے ہیں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَن يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

۸۴۔ تے اوں آکھئے اصل تہاڈے دلیں اے کم تہاکوں سوٹھا کر کے ڈکھالئے تے میں چنگی طراں صبر کریندا تھی سگدے جو اللہ سیئں انہیں ساریں کوں میڈو ولا گھن آوے بے شک او بہوں جانڑں والا تے سیانا ہے

وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیس ہائے افسوس! میں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کریندا تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں ہنجھوں آگئین تے او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکا یوسف کوں یاد کریندا رہ ویسیں جے تیں توں بیمار نہ تھی ونجیں یا مر نہ ونجیں۔

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنڑ پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں کریندا تے میں اللہ ولوں او جانڑاں جو تساں نوں ہے جانڑدے۔

يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِن يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِن رَّوْحِ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِن رَّوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

۸۸۔ پتر و ونجو تے یوسف تے اوندے بھرا کوں لبھو تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو و بے شک اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

۸۹۔ تے جڈاں اوندو آئن انہیں آکھئے اے عزیز ساکوں تے ساڈے گھر والیں کوں بہوں تنگی آگئی ہے تے اساں تھوڑی جہیں پونجی گھن آئے ہیں ساڈے واٹے پورے ڈے تے صدقے دے طور تے کجھ زیادہ وی ڈے بے شک اللہ صدقہ کرنڑ والیں کوں وڈا اجر ڈیندے

قَالَ هَلْ عَلِمْتُم مَّا فَعَلْتُم بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٩﴾

۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہاکوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے اوندے بھرا نال سلوک کیتا ہا تے تساں جاہل ہا وے۔

قَالُوْٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ يُوْسُفُ ۭ قَالَ اَنَا يُوْسُفُ وَهٰذَآ اَخِيْ ۡ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۭ اِنَّهٗ مَنْ يَّتَّقِ وَيَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۹۰

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت وچ توں ہی یوسف ہوں اوں آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھراء تے اللہ سئیں ساڈے اتے احسان کیتے بے شک جیرھا تقویٰ کریندے تے صبر کریندے بے شک اللہ سئیں نیکیں دا اجر ونجیندا نئیں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِـِٕيْنَ ۝۹۱

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سئیں تیکوں ساڈے اتے فضیلت ڈتی ءِ تے اساں خطا کار ہیں۔

قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۭ يَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ ۡ وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝۹۲

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ملام کاء نئیں اللہ تہاکوں بخشے تے او رحم کرنڑ والیں وچوں بہوں رحم کرنڑ والاء۔

اِذْهَبُوْا بِقَمِيْصِيْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰي وَجْهِ اَبِيْ يَاْتِ بَصِيْرًا ۚ وَاْتُوْنِيْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۹۳

۹۴۔ لتساں میڈا اے چولا گھن ونجو تے میڈے پیو دے اگوں رکھ ڈیویسے اوں کوں ساریں گالہیں دا پتہ لگ ویسی تے لتساں اپنڑے ساریں گھر والیں کوں میڈوں گھن آؤ۔

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّىْ لَاَجِدُ رِيْحَ يُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ۝۹۴

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹرپئے انہیں ڈے پیو آکھئے اچ بیشک میکوں یوسف دی خوشبو اندی پئی ءِ جے لتساں میکوں گالہا نہ آکھوتاں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِيْ ضَلٰلِكَ الْقَدِيْمِ ۝۹۵

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپنڑی پرانی غلطی وچ پئیں تھیا۔

فَلَمَّآ اَنْ جَاۗءَ الْبَشِيْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰي وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِيْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚ اِنِّىْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۹۶

۹۷۔ جیڑاں خوشخبری ڈیونڑ والا آ گئے تے چولا اوندے سامنڑے رکھیس اوں کوں ساری گال سمجھ آ گئی اوں آکھئے میں تہاکوں آہدا ہائی جو بے شک میں اللہ کنیں او جاندا جو لتساں نوں ہے جاندے۔

قَالُوْا يٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِـِٕيْنَ ۝۹۷

۹۸۔ انہیں آکھئے ابا سئیں توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ گار ہیں۔

قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝۹۸

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپنڑے رب کنیں تہاڈے واسطے بخشش ضرور منگساں بے شک او بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والاء۔

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰي يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَبَوَيْهِ وَقَالَ

۱۰۰۔ جیڑاں او یوسف دے کولہو آئن تے اوں اپنڑے

ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۝۹۹

پیو ماکوں اپنڑے نال جا ڈتی تے آکھیس لتاں اللہ دی مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی ونجو۔

وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ۭ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَآءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ۭ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝۱۰۰

۱۰۰۔ تے اوں اپنڑے پیو ماکوں اپنڑے تخت تے بلھاڈتے تے او سارے سجدے وچ ڈھہ پین۔ اوں آکھئے ابا سئیں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے رب نیں اونکوں پورا کر ڈتے تے میڈے اتے فضل کیتس جڈاں اوں میکوں جیل کنیں کڈھیئے تے تہاکوں جنگل کنیں گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرانویں وچ وگاڑ پیدا کر ڈتا ہا بے شک میڈا رب جیندے کیتے چاہندے مہربان تے بے شک او بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیانا ہے۔

رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ۝۱۰۱

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی ڈتی ہے تے میکوں خوابیں دی تعبیر سکھائی ہے۔ آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرݨ ڈاے خدا! توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سنگتی ہوئیں تو میکوں مسلمان بݨا کے ماریں تے نیکیں وچ میکوں رلاویں۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ۝۱۰۲

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں ہن جیرھیاں اساں تیڈے ول وحی کیتن تے توں انہیں نال کاہ نال ہا دیں جیلھے دشمن سارے کٹھے تھی گئین تے تیڈے خلاف تدبیراں بݨائے نیں۔

وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۰۳

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا وی چاہویں ایمان نہ انیسن۔

وَمَا تَسْـَٔـلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝۱۰۴ ع

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجروی نوہیں منگدا اے تے سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝۱۰۵

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان انہیں دے کولہو گذردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَ مَا يُؤْمِنُ اَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ اِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ انہیں وچ اکثر لوک اللہ تے ایمان نئیں انیندے سوائے ایندے جو او نال نال شرک وی کریندن۔

اَفَاَمِنُوْٓا اَنْ تَاْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ اَوْ تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آولسین جے انہیں تے اللہ دا سخت عذاب آوے یا اچنڑ گھت او گھڑی آوے تے انہیں کوں پتہ وی نہ لگے۔

قُلْ هٰذِهٖ سَبِيْلِيْٓ اَدْعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ ۣ عَلٰى بَصِيْرَةٍ اَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِيْ ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ توں آکھ اے میڈا راہ میں اللہ دو سڈیندا۔ میں تے تیڈی پیروی کرنڑ والے ایں دلیل تے قائم ہیں۔ اللہ پاک تے میں مشرکیں وچ نئیں۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ مِّنْ اَهْلِ الْقُرٰى ۭ اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰ تے اساں تیں کنیں پہلے وی وستیں دے رہنڑ والیں وچ مرد رسول پٹھین جیندو اساں وحی کریندے ہاسے کیا اے زمین وچ نئیں ٹردے پھردے تاں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھیئے تے آخرت دا گھر چنگا، انہیں لوکیں کیتے جیہڑے تقویٰ اختیار کریندن۔

حَتّٰٓى اِذَا اسْتَيْــَٔسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا جَاۗءَهُمْ نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاۗءُ ۭ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ کیا تساں عقل نال کم نوّے گھندے۔ تے جڈاں رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو ساڈے اگو کوڑ ماریا گئے تے اوں ویلھے انہیں دو ساڈی مدد آگئی جینکوں اساں چاہندے ہیں بچا گھندے ہیں تے مجرمیں کنیں ساڈا عذاب اصلو نئیں ہٹایا ویندا۔

لَقَدْ كَانَ فِيْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ۭ مَا كَانَ حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۱۱۱﴾ ع ۱۲

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں دے قصے وچ عبرت۔ اے گال اینجھی نئیں جیہڑی گھڑی گئی ہووے اصل اے اوندی تصدیق کریندی ء جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گھن آوݨ والیں کیتے۔

سُوْرَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ رعد مدنی ؏ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیتاں ہن تے چھی رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے نال نال جیہڑا بن منگیئے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ؏۔

الٓمّٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ ؕ وَالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ②

۲۔ میں اللہ جاݨنڑ والا تے ڈیکھنڑ والا ہاں اے کامل کتاب دیاں آیتاں ہن۔ تے جو (کلام) تیڈے رب کنیں لہایا گئے او سچا ؏ تے اکثر لوک مینڈے نئیں۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ③

۳۔ اللہ او ذات ہیں آسمانیں کوں بغیر تھمبیں دے اچا کیتس جیویں تساں اوں کوں ڈہدے پئے ؏ ول او عرش تے بہہ گئے تے سجھ تے چندر کوں خدمت وچ لائس تے ہر شئے مقررہ مدت تیں چلدی پئی ؏ ہر کم دا انتظام کریندے اپݨی آیات کوں کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں اپݨے رب کوں ملݨ دا یقین کرو۔

وَهُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْهٰرًا ؕ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ ؕ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ④

۴۔ تے او ہو ؏ جیں زمین کوں وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ تے دریا بݨائنسی تے ہر قسم دے پھل اوندے وچ ڈو ڈو جوڑے بݨائنسی تے ڈینہہ کوں رات نال لکا گھندے تے بے شک ایندے وچ جیہڑے سوچیندن کئی نشانڑ۔

وَفِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّجَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّزَرْعٌ وَّنَخِيْلٌ صِنْوَانٌ وَّغَيْرُ صِنْوَانٍ يُّسْقٰى بِمَآءٍ وَّاحِدٍ ۫ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ⑤

۵۔ تے زمین وچ نال نال رلئے ہوئے کئی ونڈن تے باغ انگوریں دے تے رڑھیں ہن تے کھجیاں ہن ہک پاڑو وچ تھڈا نکلدے تے کجھ دا ہکو مُنڈھ نکلدے تے انہیں کوں ہکو پاݨی پلایا ویندے تے اساں کجھ کوں بنہیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہیں بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَاِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۵

۶۔ تے جے توں حیران تھیندیں تے انہیں دی گال ہے وی حیرانگی آلی کیا اساں جڈاں مٹی تھی ولیسوں ولا اساں نویں سروں پیدا تھیسوں اے او لوکن جنہیں اپنے رب دا انکار کیتے تے اے او لوکن جنہیں دے گچیں وچ ہٹے ہن تے ایہے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلٰتُ ؕ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ عَلٰى ظُلْمِهِمْ ۚ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۶

۷۔ تے او چنگائی کنیں پہلے تیڈے واسطے برائی دی جلدی کریندن تے انہیں کنیں پہلے عبرت آلے عذاب آچکین تے بے شک تیڈا رب لوکیں دے ظلم دے باوجود انہیں کوں بخشنڑ والا ہے تے بے شک تیڈا رب بہوں سخت سزا ڈیونڑ والا ہے۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرٌ وَّلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝۷ ع

۸۔ تے جیرھے کافر ہن اے آہدن اوندے اتے اوندے رب کنیں کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں تے صرف ڈراوݨ والا ایں تے ہر قوم کیتے ہدایت ڈیونڑ والا آئے۔

اَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ؕ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهٗ بِمِقْدَارٍ ۝۸

۹۔ اللہ جاݨدے ہر مادی شئے کوں جیرھا حمل تے رحم جیرھا پال سٹ گھتدن تے اونکوں وی جاݨدے جو او ودھیندن تے ہر شئے اوندے کو لہو ضرورت دے مطابق۔

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ الْمُتَعَالِ ۝۹

۱۰۔ غیب تے حاضر کوں جاݨڑ والا وڈے مرتبے والا تے وڈی شان والا ہے۔

سَوَآءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهٖ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِالَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝۱۰

۱۱۔ جیرھا تہاڈے وچو گال لکیندے تے جیرھا ظاہر کریندے تے جیرھا رات کوں لک ویندے تے ڈینہہ کوں ٹردے او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابر ہن۔

لَهٗ مُعَقِّبٰتٌ مِّنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ يَحْفَظُوْنَهٗ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُغَيِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاِذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْٓءًا فَلَا مَرَدَّ لَهٗ ۚ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّالٍ ۝۱۱

۱۲۔ اوندے واسطے اگو وی تے پچھو وی فرشتے ہن جیرھے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک اللہ سئیں اوں قوم دی حالت نئیں بدلیندا جیرھی اپݨی حالت آپ نئیں بدلیندی۔ جیرھے ویلھے اللہ سئیں کہیں قوم دی

عذاب دا فیصلہ کر گھندے اونکوں ہٹاوݨ والا کوئی نئیں تے اوندے سوا اوندا کوئی امدادی وی نئیں بݨ سگدا۔

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اوہو ء جیرا تہاکوں بجلی ڈردی تے طمع دی خاطر ڈکھیندے تے باری جھڑ چیندے۔

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پاکیزگی بیان کریندی ء تے فرشتے وی اوندے ڈر کنیں تے ڈھاوݨ والیاں بجلیاں پھیڑیندے تے ول جیندے اتے چاہندے سٹیندے او اللہ دے بارے وچ جھیڑا کریندن تے اللہ سئیں سخت عذاب ڈیوݨ والا ء۔

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۭ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَاۗءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ۭ وَمَا دُعَاۗءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ نہ ٹلݨ والا سڈ ہوندا ء تے جیرے اوندے سوا بنہیں کوں سڈیندن او انہیں دا کوئی جواب نئیں ڈیندے الویں ہن جیویں بک آدمی اپݨے ڈوہیں ہتھ پاݨ دو ودھاوے تاں جو پاݨ اوندے منہ تیں آونجے تے او اوندے تیں پہنچدا نئیں تے کافریں دی چیکݨ پاکݨ بے کار ولیسی۔

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿۱۶﴾ السجدة

۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ خوشی نال تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں دے پچھاویں دی فجر شام سجدہ کریندن۔

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۭ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَاۗءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین دا رب کون توں آکھ اللہ توں آکھ کیا تساں اونکوں چھوڑ کے بے سنگتی بݨائی کھڑے ء جیرے اپݨے آپ کیتے وی نفع تے نقصان دے مالک نئیں۔ توں آکھ کیا اندھا تے سوجھا کھلو جہیں تھی سگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تھی سگدن یا کیا انہیں اللہ دے اینجھے شریک بݨائن جنہیں اوندے آلی کار کجھ مخلوق بݨائی ء تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل گئی ء توں آکھ اللہ ہر شئے کوں پیدا کرݨ والا ء تے او ہک تے غالب۔

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ؕ ۱۷

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی لہائے تے وادیاں اپنی گنجائش دے مطابق ویہہ پندن تے چھل تے آئی ہوئی جھگ کوں چاگھندی ء تے جیرھی شئے بھاوچ تپا کے اوزیور یا گھردا سامان بنڈیندن اوندے وچ وی اوہو جہیں جھگ۔ ایویں اللہ سئیں سچ دے کوڑ دے فرق کوں بیان کریندے۔ تے جیرھی جھگ اوضائع تھی ویندی ء تے جیرھی شئے لوکیں کوں نفع ڈیندی ء اوزمین وچ رہندی ء ایویں اللہ سئیں مثالاں بیان کریندے۔

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ؕ ۱۸

۱۹۔ جنہیں اپنے رب دا آکھن منئے انہیں واسطے کامیابی ء تے جنہیں آکھن نئیں منیا جے انہیں کیتے او سبھ کجھ ہوسے ہا جیرھا زمین وچ تے اہو تلا بیا وی تے او بھونگا ڈسے کے جان چھڑاون ہاتے انہیں کیتے براحساب تے انہیں داٹھکانہ دوزخ تے اوبہوں بری جاء۔

اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۙ ۱۹

۲۰۔ کیا جیرھا جاندے جو تیڈے رب کنیں لہایا گئے تیڈو او سچ اوں آدمی آلی کار تھی سگدے جیرھا اندھا ہوسے عقل رکھن والے ہی نصیحت پکڑیندن

الَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ۙ ۲۰

۲۱۔ جیرھے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے اوندے پکے وعدے کوں تڑ ڑیندے نئیں۔

وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ۙ ۲۱

۲۲۔ تے جیرھے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سئیں قائم رکھن داحکم ڈتے تے اپنے رب کنیں ڈردن تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۙ ۲۲

۲۲۔ تے او لوک جیرھے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن تے نماز ٹھہا کے پڑھدن جو مال اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی کوں نیکی نال پریں کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ ہمیشہ دے باغ اونہیں وچ اودا خل تھیسن تے انہیں دے پیو ڈاڈے تے انہیں دیاں زالیں تے انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچوں داخل تھیسن۔

سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوآکھسن تہاڈے اتے تہاڈے صبر دی وجہ کنیں سلامتی ہووے تہاڈے کیتے ایں گھر دا انجام بہوں چنگا۔

وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیرھے اللہ دے وعدے کوں پکا کرن دے بعد تروڑیندن تے جیرھے رشتیں دے ملاوݨ دا اللہ سئیں حکم ڈتے انہیں کوں تروڑیندن تے زمین وچ بگیڑ گھتیندن۔ اے لوکن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گندا گھر۔

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش۔ تے دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کجھ وی نئیں سوائے تھوڑے فائدہ دے۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے کافر آبدن جو اینہدے اتے اینہدے رب کنیں کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک اللہ سئیں جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جیرھا اوندو جھکدے اونکوں اپݨا سدھا راہ ڈکھلیندے۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَىِٕنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ۭ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَىِٕنُّ الْقُلُوْبُ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے ذکر ناں تسلی پیندن۔ سݨو اللہ دے ذکر ناں دل تسلی پکڑیندن۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ جنہیں منڑے تے نیک کم کریندن انہیں واسطے خوشخبری ء تے بہوں چنگا انجام۔

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ۭ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۳۱۔ ایویں اساں تیکوں ایں امت وچ پٹھے جیں کنیں پہلے کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے سݨاویں جو اساں ایڈو وحی کیتی ء تے او رحمٰن خدا دا انکار کریندن۔

وَ اِلَيْهِ مَتَابِ ﴿۳۱﴾

توں آکھ او میڈا رب صرف اوہو ہی معبود اوندے اتے میں بھروسہ کریندا تے اوہیں دو ولٹے۔

وَ لَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْاَرْضُ اَوْ كُلِّمَ بِهِ الْمَوْتٰى ؕ بَلْ لِّلّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيْعًا ؕ اَفَلَمْ يَايْـَٔسِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيْعًا ؕ وَ لَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا تُصِيْبُهُمْ بِمَا صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتّٰى يَاْتِيَ وَعْدُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۳۲﴾ ع

۳۲۔ تے جے قرآن ایں ہوئے ہا جو اوندے نال پہاڑ ٹرائے ونجن ہا یا زمین ٹوٹے کیتی ونجے ہا یا اوندے نال مردیں کوں الوایا ونجے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے اللہ دے ہتھ وچ۔ کیا مومنیں کوں پتہ نئیں جو اللہ چاہندا تے سارے لوکیں کوں ہدایت ڈے ڈیندا تے کافریں تے انہیں دے اعمال دی وجہ نال مصیبت اندی رہ ویسی یا انہیں دے گھریں دے کولہو لہندی رہسی اوتیں جو اللہ دا وعدہ آ ویسی بے شک اللہ وعدے دی خلاف ورزی نئیں کریندا۔

وَ لَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَمْلَيْتُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۫ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تیں کنیں پہلے رسولیں نال وی ٹھٹھا کیتا گیا ہا تے میں کافریں کوں مہلت ڈتی ول میں انہیں کوں پکڑ گدھا میڈی سزا کیجھی ہئی۔

اَفَمَنْ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ؕ وَ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلْ سَمُّوْهُمْ ؕ اَمْ تُنَبِّـُٔوْنَهٗ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْاَرْضِ اَمْ بِظَاهِرٍ مِّنَ الْقَوْلِ ؕ بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَكْرُهُمْ وَ صُدُّوْا عَنِ السَّبِيْلِ ؕ وَ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا اوذات جیرھی ہر بک تے نگران جو اوکریندے تے انہیں اللہ دے شریک بٹھائے ہوئن توں آکھ انہیں دے ناں ڈسو یا تساں ایجھی گال اونکوں ڈسیسو جیرھی زمین وچ ہوئے تے خدا نہ جانڈا ہوئے یا صرف منہ دیاں گالہیں ہن۔ اصل کافریں دیاں چالاکیاں انہیں کوں سوٹھیاں کرکے ڈکھالیاں گئیں تے راہ کنیں انہیں کوں ہٹا ڈتا نگئے تے جینکوں اللہ ہلاک کرے اونکوں راہ ڈکھاوݨ والا کوئی نئیں۔

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَ لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَقُّ ۚ وَ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاوݨ والا کوئی نئیں۔

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اُكُلُهَا دَآئِمٌ وَّ ظِلُّهَا ؕ تِلْكَ عُقْبَى الَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۫

۳۶۔ جنت دی مثال جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے انہیں دے وچ نہراں وہندیں انہیں دا پھل ہمیشہ ہوسی

وَّعُقْبَى الْكٰفِرِيْنَ النَّارُ ﴿۴۲﴾

تے پچھاواں وی اے تقویٰ اختیار کرن والیں دا انجام تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمِنَ الْاَحْزَابِ مَنْ يُّنْكِرُ بَعْضَهٗ ؕ قُلْ اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ وَلَآ اُشْرِكَ بِهٖ ؕ اِلَيْهِ اَدْعُوْا وَاِلَيْهِ مَاٰبِ ﴿۴۳﴾

۳۷۔ تے جینکوں اساں کتاب ڈتی ء او خوش ہن جو کجھ تیڈو لہایا گئے تے مختلف ٹولیں وچ کجھ اینجھن جیرھے اوندے کجھ حصے دا انکار کریندن توں آکھ میکوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت کراں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ بنڑاواں ہوندو میں تہاکوں سڈیندا اں تے ہوندو میں رجوع کریندا اں۔

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا وَاقٍ ﴿۴۴﴾ ع

۳۸۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم لہائے تے جے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں اینڈے بعد جو تیڈو علم آ چکئے تے پچھیں تیڈے کیتے اللہ دے مقابلے کیتے نہ کوئی سنگھی ہوسی تے نہ کوئی بچاوٹ والا۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ اَزْوَاجًا وَّذُرِّيَّةً ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۴۵﴾

۳۹۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پٹھین تے اساں انہیں کوں زالیں تے بال وی ڈتن تے اے کہیں رسول واسطے نہ ہا جو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان گھن آوے ہا، ہر مدت لکھی پئی ء۔

يَمْحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثْبِتُ ۚ وَعِنْدَهٗٓ اُمُّ الْكِتٰبِ ﴿۴۶﴾

۴۰۔ جینکوں اللہ چا ہندے مٹا ڈیندے تے جینکوں چاہندے قائم رکھیندے اوندے کولہو ہر حکم دی اصل موجود ہے۔

وَاِنْ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ﴿۴۷﴾

۴۱۔ تے جینڈا اساں انہیں نال وعدہ کیتے کجھ تے تیکوں ڈکھا ڈلیسوں یا تیکوں وفات ڈے ڈلیسوں تیڈا کم پچاونڑ تے حساب ساڈے ذمے ہے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ وَاللّٰهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهٖ ؕ وَهُوَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۴۸﴾

۴۲۔ کیا انہیں نئیں ڈٹھا جو اساں زمین کوں اوندے پاسیں کنیں گھٹیندے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے اوندے فیصلے کوں کوئی تبدیل نئیں کر سگدا تے او جلدی حساب گھنڑ والا ء۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ؕ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ؕ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی تدبیراں کیتن تے اصل ساریاں تدبیراں اللہ کنیں ہن ہر شخص جو او کریندے اللہ اونکوں جاڈندے تے کافرین کوں پتہ بگ ویسی جو گھر دا انجام کیندے کیتے چنگا ءِ۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ؕ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ کافر آہدن جو توں رسول نوہیں توں انہیں کوں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ءِ تے او وی گواہ جیندے کولہو ایں کتاب دا علم۔

سُوْرَةُ اِبْرَاهِيْمَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ابراہیم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیتاں تے ۷ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ②

۲۔ میں اللہ ڈیندا ہاں کھڑاں اے کتاب اساں اینکوں تیڈو لہائے تاں جو توں لوکیں کوں اندھاریں کنیں کڈھ کے سوجھلیں دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال اوں غالب تے تعریف والے خدا دے راہ دو۔

اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَوَيْلٌ لِّلْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدِ ۙ ③

۳۔ او خدا جو کجھ زمین تے آسمانیں وچ ہوندا ہے تے کافریں کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر ہے۔

الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ فِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ④

۴۔ جیہڑے لوگ دنیاوی زندگی کوں آخرت دے مقابلے وچ پسند کریندن تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اوندے وچ ڈنگ ول گولیندن اے لوک وڈی تے پریں دی گمراہی وچ ہن۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ ۭ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑤

۵۔ تے اساں ہر رسول کوں اوندی قومی زبان وچ وحی کر کے پٹھائے سے تاں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے او غالب تے سیانا ہے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۙ وَذَكِّرْهُمْ بِاَيّٰىمِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ⑥

تے اساں موسیٰ کوں اپݨے نشان ڈے کے پٹھایا جو توں قوم کوں اندھاریں کنیں سوجھلے دو گھن آݨے انہیں کوں اللہ دے ڈینہہ یاد ڈیوا بے شک صبر تے شکر کرݨ والیں کیتے نشانیں۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجٰىكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْۗءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُوْنَ اَبْنَاۗءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاۗءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ

۷۔ تے جیڑاں موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھئے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیہڑیاں تہاڈے تے ہن جیڑاں اوں تہاکوں فرعون دی قوم کنیں نجات ڈیوائی او تہاکوں گندا عذاب ڈیندے ہن تہاڈے

بَلٰٓؤٌا مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۝۶ ع ۱۳

پتریں کوں کوہیندے ہن تے تہاڈی تربیتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے رب کنیں بہوں وڈا امتحان ہا

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۝۷

۸۔ تے جڈاں تہاڈے رب اعلان کیتا ہا جے تساں شکر کریسوتے میں تہاکوں زیادہ ڈیسساں تے جے تساں ناشکری کریسوتے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنْ تَكْفُرُوْٓا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۝۸

۹۔ تے موسیٰ آکھیا تساں تے جو کجھ زمین وچ سارے انکار کر ڈیوتے بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں تعریف والا ہ۔

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۛ وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۛ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ۛ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فِيْٓ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْٓا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۝۹

۱۰۔ کیا تہاڈو تساں کنیں پہلے انہیں دیاں خبراں نئیں آیاں یعنی نوح تے عاد تے ثمود تے جیرھے انہیں دے بعد ہن انہیں کوں سوائے اللہ دے کوئی نئیں جانڈا انہیں دو ساڈے رسول کھلے نشان گھن کے آئن انہیں اوندا انکار کر ڈیتے تے انہیں آکھئے بے شک جیرھی تعلیم تہاکوں ڈیسے کے پٹھیا گئے اساں اونکوں نسے مینندے تے تساں جیندو ساکوں سڈیندا او اوندے معاملے وچ بے چین کر ڈیون والے شک وچ ہیں۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ قَالُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۭ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَاۗؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۱۰

۱۱۔ انہیں دے رسولیں آکھئے کیا اللہ دے بارے وچ شک کریندے ہ جیر ھا زمین تے آسمان کوں پیدا کرݨ والا ہ او تہاکوں سڈیندے تاں جو تہاڈے گناہ بخشے تے ہک مقررہ مدت تیں تہاکوں مہلت ڈیندے انہیں آکھئے تساں ساڈے جہیں بندے ہوے تساں اے چاہندے ہ جو ساکوں اوں کنیں روکو جیندی ساڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تساں ساڈو روشن نشان گھن کے آؤ۔

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَمَا كَانَ لَنَآ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَعَلَى اللّٰهِ

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کوں آکھئے بے شک اساں تہاڈے جہیں بندے ہیں اصل اللہ اپݨے بندیں وچو جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے ساڈی اے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

طاقت نئیں جو اساں اللہ دے حکم دے بغیر تہاڈو کوئی نشان گھن آؤں تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَمَا لَنَآ أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَىٰنَا سُبُلَنَا ۚ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَىٰ مَآ آذَيْتُمُونَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٣﴾ ع ۲

۱۳۔ ساکوں کیا ہے جو اساں اللہ تے بھروسہ نہ کروں تے اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالین تے جو تساں ساکوں ڈکھ ڈیسو اساں اوندے اتے ضرور صبر کریندے رہ ولیسوں بھروسہ کرنڑ والیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُم مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا ۖ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے کافریں آکھے اپنڑے رسولیں کوں اساں تہاکوں ضرور اپنڑے ملک کنیں کڈھ چھڑلیسوں یا تساں ساڈے مذہب دو ول اوسو۔ انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیتی جو اساں ظالمیں کوں ضرور ہلاک کرلیسوں

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْأَرْضَ مِن بَعْدِهِمْ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اساں تہاکوں زمین وچ ضرور آباد کریسوں اے اوندے واسطے ہے جیڑھے ڈرن میڈے مقام کنیں تے میڈی ڈراوݨ والیں پیشگوئیں کنیں۔

وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿١٦﴾

۱۶۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر منہ زور سچائی دا دشمن ناکام تھی گئے۔

مِّن وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿١٧﴾

۱۷۔ اوندے علاوہ دوزخ دی ہے تے انہیں کوں بہوں تتا پانڑ پلایا ویسی۔

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۖ وَمِن وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ ﴿١٨﴾

۱۸۔ او اونکوں گھٹ گھٹ کرکے پیسی او اونکوں نگل نہ سگسی تے ہر پاسو انہیں نیں موت اوسی تے مرسی ناں تے ایندے علاوہ سخت عذاب دی ہے۔

مَّثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ ۖ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿١٩﴾

۱۹۔ اپنڑے رب دا جیں انکار کیتے انہیں دی مثال اوں کیری آلی کار جینکوں تکھی اندھاری دے ڈینہہ آلے جہاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن و نجے تے جو کجھ انہیں کمایا ہوسی انہیں کنیں کجھ نہ لبسی اے بہوں پریں دی تے وڈی تباہی ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۙ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کیا توں نئیں جانڈا بے شک اللہ سیئں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہاکوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڈی جاتے نویں مخلوق گھن آوے۔

وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اللہ سیئں کیتے اے گال اوکھی نئیں۔

وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ؕ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ او سارے اللہ دے سامٹے اوسن تے کمزور لوک وڈائی کرن والیں کوں آکھسن جو اساں تہاڈے پچھو ٹرے ہاسے کیا ہٹ تساں ساکوں اللہ دے عذاب کنیں کجھ پریں کر سگدے ءُ او آکھسن جے اللہ ساکوں ہدایت ڈیندا تے اساں تہاکوں وی ہدایت ڈیندے ہٹ ساڈے واسطے ہکا گال جو اساں بے صبری کروں یا صبر کروں ساڈے کیتے بچن دی کوئی جا نئیں۔

وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ؕ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ؕ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ؕ اِنِّيْ كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ؕ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ولسی شیطان آکھسی بیشک اللہ سیئں جو تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا اوں سچا کر ڈیتے تے میں تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا میں پورا نئیں کیتا میں تہاڈے اتے غالب تے کار نہ ہم میں تہاکوں سڈیئے تساں میڈی گال کوں من گدھے تساں میکوں ملام نہ کرو اپنڑے آپ کوں ملام کرو نہ میں تہاڈی فریاد سنڑ سگداں تے نہ تساں میڈی فریاد سنڑ سگدے ءُ بے شک میں اینڈا انکار کریندا ں جو ایں کنیں پہلے تساں میکوں اللہ دا شریک بنایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ؕ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے اینجھے باغیں وچ داخل کیتے ولسن جیندے وچ نہراں وہندیں تے اوا وندے وچ اپنڑے رب دے حکم نال ہمیشہ رہسن انہیں دی دعا ہوسی تہاڈے اتے سلامتی ہوئے۔

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً

۲۵۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو اللہ سیئں پاک کلمے دی مثال

طَيِّبَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِي السَّمَآءِ ﴿۲۵﴾

کیویں پاک درخت نال ڈتی ء اوندیاں پاڑاں پکیاں ہن تے اوندی لامڑیاں آسمان وچ ہن۔

تُؤْتِيْٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ۭ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اپنے رب دے حکم نال ہر ویلھے او تازہ پھل ڈیندے تے اللہ سئیں لوکیں کیتے مثالاں بیان کریندے تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ۣ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے وڻ دی جیر ھا زمین وچوں پٹیج گیا ہووے تے اوندے کیتے کھڑن دی جاکاء نئیں

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاۗءُ ﴿۲۷﴾ ع

۲۸۔ مومنیں کوں اللہ سئیں قائم رہنڑ والی گال نال دنیاوی زندگی وچ وی تے آخرت وچ دی مضبوط رکھیسی تے اللہ سئیں ظالمیں کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے او ہو کریندے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری نال بدل ڈتے تے انہیں اپنڑی قوم کوں ہلاکت دے گھر وچ لہا ڈتے۔

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۭ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ دوزخ اوندے وچ پہنچ تے بہوں بُری جاء

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے انہیں اللہ دے شریک بنڑا گدھن تاں جو لوکیں کوں اوندے رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارضی فائدہ چا گھنو بے شک تساں بھاہ دو نجنڑے۔

قُلْ لِّعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ توں مومنیں کوں آکھ ڈے او نماز کوں ٹھہا کے پڑھن تے جو اساں انہاں کوں ڈتے اوندے وچوں لک کے تے ظاہر اخرچ کرن اوں ڈینہہ دے آوڻ کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار ہوسی تے نہ سنگت ہوسی۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَاۗءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اللہ او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے آسمان (جھڑ) کنیں پانڑ لہائس تے اوندے نال تہاڈے رزق کیتے میوے کڈھینسی تے تہاڈے واسطے بیڑی کوں خدمت وچ لائسی تاں جو او اوندے حکم

نال سمندر وچ ٹرے (چلے) تے دریا تہاڈی خدمت وچ لائے۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے سجھ تے چندر لیکا تہاڈی خدمت وچ لگے ہوئن تے رات ڈینہدی۔ تہاڈی خدمت وچ لگے ہوئن

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ۭ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ۭ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿۳۴﴾ ع

جو تساں اوں کنیں منگئے تہاکوں ڈتس جے تساں اللہ دی نعمتیں کوں گنڑو توے گنڑ سگدے بے شک انسان وڈا ظلم کرنڑ والا تے منکر۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے جڈاں ابراہیم آکھئے اے میڈے رب ایں شہر کوں امن والا بنا تے میکوں تے میڈے پتریں کوں بتیں دی عبادت کنیں پریں رکھ۔

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِيْ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ اے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کوں گمراہ کرڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچوں تے جیں میڈی نافرمانی کیتی ء بے شک توں بہوں بخشنڑ والا تے مہربان ایں۔

رَبَّنَآ اِنِّيْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْـِٕدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْٓ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ اے ساڈے رب بے شک میں اپنڑ اولاد کوں ایجھی وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رڑھ نئیں تھیندی تیڈے عزت والے گھر دے کولہوء اے ساڈے رب تاں جو او نماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کوں انہیں دو پھیر ڈے تے انہیں کوں میویں دا رزق ڈے تاں جو او شکر کریندے رہ ونجن۔

رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ۭ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاۗءِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ اے ساڈے رب بے شک جو اساں لکیندے تے کجھ ظاہر کریندے ہیں توں جاݨڈیں تے اللہ کنیں زمین وچ تے نہ آسمان وچ کوئی چیز لکی نئیں رہندی۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ وَهَبَ لِيْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ ۭ اِنَّ رَبِّيْ لَسَمِيْعُ الدُّعَاۗءِ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ سب صفتاں اللہ دیاں ہن جیں میکوں بڈھیپے وچ اسماعیل تے اسحاق ڈتن بے شک میڈا رب دعائیں کوں بہوں سݨڑ والا ء۔

رَبِّ اجْعَلْنِیْ مُقِیْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اے میڈے رب توں میکوں تے میڈی اولاد کوں نمازی بٹا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دعا قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِیْ وَلِوَالِدَیَّ وَلِلْمُؤْمِنِیْنَ یَوْمَ یَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ اے ساڈے رب جیرھے ڈینہہ حساب تھیوݨ لگے میکوں تے میڈے پیو ماکوں تے مومنیں کوں بخش ڈے۔

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا یَعْمَلُ الظّٰلِمُوْنَ ۬ اِنَّمَا یُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ تَشْخَصُ فِیْهِ الْاَبْصَارُ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے ظالم جو کریندے پین اوں کنیں اللہ سئیں کوں اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں ڈینہہ تیں مہلت ڈیندا پئے جڈاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ولسین۔

مُهْطِعِیْنَ مُقْنِعِیْ رُءُوْسِهِمْ لَا یَرْتَدُّ اِلَیْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ وَاَفْـِٕدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ سر چا کے درکدے ودے ہوسن۔ انہیں دی نظر انہیں دو نہ ولسی تے انہیں دے دل خالی ہوسن۔

وَاَنْذِرِ النَّاسَ یَوْمَ یَاْتِیْهِمُ الْعَذَابُ فَیَقُوْلُ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا رَبَّنَآ اَخِّرْنَآ اِلٰۤی اَجَلٍ قَرِیْبٍ ۙ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۭ اَوَلَمْ تَكُوْنُوْۤا اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تو انہیں کوں اوں ڈینہہ کنیں ڈرا جڈاں انہیں تے عذاب اوسی تے ظالم آکھسن اے ساڈے رب ساکوں نزدیکی مدت تیں مہلت ڈے اساں تیڈے سڈ کوں منیسوں تے رسولیں دی پیروی کریسوں کیا تساں ایں کنیں پہلے کئی قسماں نہ کھادیاں ہن جو تہاڈے اتے زوال نہ اوسی۔

وَّسَكَنْتُمْ فِیْ مَسٰكِنِ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَیَّنَ لَكُمْ كَیْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے تساں انہیں دے گھریں وچ رہندے پیو جنہیں اپݨے آپ تے ظلم کیتے تے تہاڈے کیتے اللہ سئیں کھول کے بیان کر ڈتے جو اساں کیویں انہیں نال سلوک کیتا ہا اساں ساریاں گالہیں تہاڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتن

وَقَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ ۭ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ انہیں اپݨیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں اللہ کنیں ہن بھانویں انہیں دی تدبیر انجھی ہوسے جو اوں تدبیر نال پہاڑ ٹل ونجن۔

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ توں اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے ہوئیں وعدیں دا خلاف کرݨ والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سئیں

بہوں غالب تے بدلہ گھنڑ والا ءِ۔

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ جڈاں زمین تے آسمان بدل کے پے زمین آسمان بٹائے ولین تے سارے ہک غالب اللہ دے اگو کھڑے ہوسن۔

وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے مجرمیں کوں ڈیکھسیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ جکڑیا ہویا۔

سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بنڑے ہوئے ہوسن تے بھا انہیں دے موہنیں کوں لکیندی پئی ہوسی۔

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تاں جو اللہ سئیں ہر جان کوں اوندی کمائی دا بدلہ ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنڑ والا ءِ۔

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْٓا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ اے لوکیں کیتے سنیہاء تے تاں جو ایندے نال انہیں کوں ڈرایا ونجے تے او جاݨ گھنن جو اہک معبود تے سیانڑے نصیحت حاصل کرن۔

سُوْرَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةُ اٰيَةٍ وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حجر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰۰ آیتاں تے ۶ رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے مہربان۔

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

۲۔ میں اللہ ڈیندا کھڑاں اے کتاب کامل دیاں آیتاں ہن تے کھل کے بیان کرݨ والے قرآن دیاں۔

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③ ع ۱

۳۔ کہیں ویلھے کافر چاہندن او وی مسلمان ہوݨ ہا۔

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَ يَتَمَتَّعُوْا وَ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ④

۴۔ انہیں کوں چھوڑ ڈے کھاوݨ پیوݨ تے وقتی فائدہ چاوݨ تے ناجائز امیداں انہیں کوں غافل کر ڈیوݨ او جلدی جاݨ گھنسن۔

وَ مَاۤ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَ لَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

۵۔ اساں کہیں وستی کوں ہلاک نئیں کیتا سوائے ایندے جو اوندا فیصلہ معلوم ہا۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَ مَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ⑥

۶۔ کوئی قوم اپݨی ہلاکت دی مدت کنیں درک سگدی ع تے نہ پچھیرہ سگدی ع۔

وَ قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

۷۔ تے انہیں آکھیے اے او شخص جیندے اتے نصیحت لہائی گئی ع بے شک توں دیوانہ ایں۔

لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓئِكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

۸۔ جے توں سچا ہویں تے توں ساڈے فرشتے کیوں نو ہیں گھن آیا۔

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ مَا كَانُوْۤا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ⑨

۹۔ اساں فرشتیں کوں حق نال ہی لہیندے ہیں تے اوں ویلھے انہیں کوں مہلت نئیں ملدی۔

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَ اِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ⑩

۱۰۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں لہائے تے بیشک اساں ایندی حفاظت کریسوں۔

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ⑪

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اساں پہلی جماعتیں و چ رسول پٹھین۔

وَمَا يَأْتِيهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ جیرھا رسول وی انہیں کنیں آئے اوندے نال مذاق تے ٹھٹھا کریندے ہن۔

كَذَٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ ایویں اساں ایں عادت کوں مجرمیں دے دل وچ ٹرندے ہیں

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ او اینکوں نہ منیسن پہلیں وی سنت وی گذر چکی ہے

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ جے اساں آسمان دے دروازے انہیں تے کھول ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھن پئے ونجن۔

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے ول وی آکھسن جو ساڈی اکھیں تے پٹی بدھ ڈتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کر ڈتا گئے۔

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے اساں آسمان وچ برجیاں بٹائن تے ڈیکھن والیں کیتے سونھا بنائے۔

وَحَفِظْنَاهَا مِن كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے اساں حفاظت کیتی ہر اوں شیطان کنیں جینکوں دھکے ڈتے گئین۔

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

۱۹۔ سوائے اوندے جیرھا چوری گال سنڑ گھنے تے ہک روشن تارا اوندا پیچھا کریندے۔

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ ٹنائے تے اساں ایندے وچ ہر شئے مناسب پیدا کیتی ہے۔

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَن لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے ایندے وچ اساں تہاڈے کیتے روزی ٹنائی ہے تے انہیں کیتے وی جنہیں کوں تساں روزی نوھے ڈیندے۔

وَإِن مِّن شَيْءٍ إِلَّا عِندَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢١﴾

۲۲۔ تے ساڈے کولہو ہر شئے دے خزانے ہن تے اساں اونکوں معلوم اندازے نال لہیندے ہیں۔

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ تے اساں ہواڑاں چاونڑ والاں ہوائیں پٹھین تے ول جھڑکنیں مینہ وسائے تے ول تہاکوں پلائے تے تساں آپ اونکوں کٹھا نہ کر سگدے ہاوے۔

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ تے بے شک اساں جیندا کریندے تے مریندے ہیں تے اساں ہی وارث ہیں۔

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اساں تہاڈے وچوں اگوں نکل ونجن والیں کوں وی جاندے ہیں تے پچھوں رہن والیں کوں وی جاندے ہیں۔

وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے بے شک ہیڈا رب انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی بے شک او بہوں سیانا تے بہوں جانڑ والا ہے۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے بے شک اساں انسان کوں اینجھی ٹھیکری کنیں پیدا کیتے جیڑھی شکل بدل کے کالا گارا تھی گئی ہائی۔

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے جن کوں اساں ایں کنیں پہلے بہوں تتی بھا کنیں پیدا کیتے۔

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھئے جو میں اینجھا آدمی اینجھی ٹھیکری کنیں پیدا کرݨ والا ہاں جیڑھی شکل بدل کے کالا گارا تھی ویندی ہے۔

فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اوندے کیتے سجدے وچ ڈھ پوا ہے۔

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ ساریں فرشتیں سجدہ کیتے۔

اِلَّآ اِبْلِيْسَ اَبٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ سوائے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سجدہ کرݨ والیں وچ تھیوے۔

قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اللہ سئیں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیا تھئے جو توں سجدہ نئیں کیتا۔

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میں اینجھا نئیں جو اینجھے آدمی کوں سجدہ کراں جینکوں تیں ٹھیکری تے سڑیئے ہوئے کالے گارے کنیں پیدا کیتے۔

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ اللہ سئیں آکھئے توں اتھوں نکل وݨ بے شک توں اڈھو کڈھیا ئیں۔

وَّاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تیں تیڈے اتے لعنت۔

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں قیامت

دے ڈینہہ تیں مہلت ڈے۔

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈتی ویندی ہے۔

اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَلَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے تے ہنڑ میں زمین وچ گمراہی سوہنی کرکے ڈکھلیساں تے انہیں ساریں کوں گمراہ کریساں۔

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیڑھے تیڈے خاص ہوسن۔

قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيْمٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اللہ سئیں آکھئے میڈو آونڑ دا سدھا رستہ اھوے۔

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں توں قابو نہ کر سگسیں سوائے انہیں دے جیڑھے گمراہ تھی کے تیڈے پچھو ٹرن۔

وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاہ

لَهَا سَبْعَةُ اَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُوْمٌ ﴿۴۴﴾ ع ۲

۴۵۔ اوندے ست دروازے ہن تے انہیں وچو ہر دروازے واسطے ونڈیا ہوئے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشمیں وچ رہسن۔

اُدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ اٰمِنِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ داخل تھی ونجو۔

وَنَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ اِخْوَانًا عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دا بغض اساں کڈھ ڈیسوں تے او آمنے سامنے بھرا بنڑ کے تختیں تے رہیسے ہوسن۔

لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ مِّنْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ نہ انہیں کوں اوندے وچ تھکیڑا تھیسی تے نہ او اتھو کڈھیے ویسن۔

نَبِّئْ عِبَادِيْٓ اَنِّيْٓ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈے بے شک میں بہوں بخشنڑ والا تے مہربان ہاں۔

وَاَنَّ عَذَابِيْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب وی ڈکھ آلا عذاب۔

وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ ﴿۵۱﴾ ع ۳

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہمانیں دے متعلق ڈس۔

اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا قَالَ اِنَّا مِنْكُمْ

۵۳۔ جیڑاں او اوندو آئن انہیں آکھئے سلامتی

وَجِلُوْنَ ﴿۵۲﴾

ہوئے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

قَالُوْا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ انہیں آکھئے ڈر ناں بے شک اساں تیکوں علم والے پتر دی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِيْ عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں اینجھے وقت وچ خوشخبری ڈیندے ءُ جو میں بڈھا تھی گیاں تساں کیویں میکوں خوشخبری ڈیندے ءُ۔

قَالُوْا بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے ہیں توں نا امید نہ تھی۔

قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اوں آکھئے اپنے رب دی رحمت کنیں کون نا امید تھیندے سوائے گمراہیں دے۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہاڈا کم کیا ہے۔

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹھے گئے ہیں

اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ سوائے لوط دے گھر والیں دے بے شک اساں انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۙ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۶۰﴾ ع

۶۱۔ سوائے اوندی زال دے ساڈا اندازہ ءُ جو بے شک او پچھو رہنڑ والیں وچوں ءُ۔

فَلَمَّا جَاۗءَ اٰلَ لُوْطِ ۨ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئن

قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ انہیں آکھئے تساں اوپرے بندے ءُ۔

قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہاڈو او خبر گمن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کریندان۔

وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ اساں تہاڈو سچی خبر گھن کے آئے ہیں تے اساں بیشک سچے ہیں۔

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں نال نکل ونج تے توں انہیں دے پچھو ٹُر تہاڈے وچو کوئی پچھوں نہ ڈیکھے تے ٹر دے ونجو جتھے تہاکوں حکم۔

وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَاۗءِ مَقْطُوْعٌ

۶۷۔ تے اساں اوں کوں اے گال ڈس ڈتی بے شک

مُصْبِحِيْنَ ﴿۶۶﴾
انہیں لوکیں دا پاڑاں فجر نال پیج ولیسن۔

وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۶۷﴾
۶۸۔ بے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجدے آئن۔

قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿۶۸﴾
۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہمان ہن تساں میکوں ذلیل نہ کرو۔

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿۶۹﴾
۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔

قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۰﴾
۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملن کنیں ہتکیا نہ ہا۔

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿۷۱﴾
۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجھ کرنڑے (جیرھاں تہاڈے وچ بطور ضمانت ہن)

لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۷۲﴾
۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنڑے نشے وچ گردان۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ﴿۷۳﴾
۷۴۔ ڈینہہ چڑھدے نال انہیں کوں چکواون والے عذاب پکڑ گدھے۔

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿۷۴﴾
۷۵۔ اساں اوں وستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتا تے اساں انہیں تے چھوٹے چھوٹے پتھریں دا مینہ وسا ڈتا۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿۷۵﴾
۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان۔

وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ مُّقِيْمٍ ﴿۷۶﴾
۷۷۔ تے بے شک او وستی ہک پکے راہ تے ہے۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۷۷﴾
۷۸۔ بے شک مومنیں واسطے ایندے وچ ہک نشان۔

وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ﴿۷۸﴾
۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن۔

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۹﴾ ع ۵ ربما لازم
۸۰۔ اساں انہیں کوں سزا ڈتی ء تے او ڈوہیں وستیاں کھلے راہ تے ہن۔

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۸۰﴾
۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿۸۱﴾
۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں نشانیں کنیں منہ پھیر گدھے۔

وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿۸۲﴾
۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر بنیندے ہن۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے فجر ویلھے چکواوݨ والے عذاب انہیں کوں وی پکڑ گدھے۔

فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے جیرھا کجھ او کمندے ہن اوں انہیں کوں کوئی فائدہ نئیں ڈیتا۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ وَاِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ ۭ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيْلَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جیرھا اوندے وچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوݨ والی ءے تے انہیں کوں چنگے طریقے نال معاف کر۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ بے شک تیڈا رب بہوں پیدا کرݨ والا تے بہوں جاݨوں والا ءے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِيْ وَالْقُرْاٰنَ الْعَظِيْمَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے بے شک اساں تیکوں ست ولا ولا پڑھیجݨ والیاں آیتاں تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے سے۔

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ انہیں وچوں کئی لوکیں کوں جیرھے جوڑے ہن اساں عارضی سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں پاڑ کے نہ ڈیکھ تے انہیں تے مونجھا نہ تھی تے مومنیں واسطے اپݨے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

وَقُلْ اِنِّيْٓ اَنَا النَّذِيْرُ الْمُبِيْنُ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

كَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ جیویں اساں تقسیم کرݨ والیں تے عذاب لہایا۔

الَّذِيْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ جنہیں قرآن کوں کوڑی گالہیں دا پلندہ چا بݨایا ہا۔

فَوَرَبِّكَ لَنَسْـَٔلَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ تیڈے رب دی قسم اساں انہیں ساریں کوں پچھسوں۔

عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ جو کجھ اے کریندے ہن۔

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ جو تیکوں حکم ڈتا گئے توں کھول کے ڈس تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

اِنَّا كَفَيْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِيْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ بے شک اساں تیکوں ٹھٹھا کرݨ والیں دے شر کنیں بچیسوں۔

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ جیرھے اللہ دے نال پے معبود بنیدن اے جلدی جانن گھنسن۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ تے بے شک اساں جانڈے ہیں جو او آبدن اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ توں اپنڑے رب دی تعریف نال تسبیح کر تے فرمانبردار ہنڑ۔

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿۹۹﴾ ع

۱۰۰۔ تے توں اپنڑے رب دی او تیں عبادت کریندا رہ جے تیں تیکوں موت آ و نجے۔

سُوْرَةُ النَّحْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّتِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ نحل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیتاں تے ۱۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے مہربان۔

اَتٰۤى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ②

۲۔ اللہ دا حکم آ ولیسی تساں اونکوں جلدی نہ منگوا تے جیرھا او شریک بنیندن اوں کنیں او بہوں اچا ہے۔

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ اَنْ اَنْذِرُوْۤا اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ③

۳۔ او فرشتیں کوں اپنے حکم نال وحی ڈے کے اپنے بندیں تیں لہیندے جیندے اتے چاہندے جو تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہاڈا معبود اں تے میں کنیں ڈرو۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ④

۴۔ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں اچا ہے انہیں کنیں جنہیں کوں او شریک بنیندن۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ⑤

۵۔ انسان کوں نطفے کنیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا جھیڑے کار تھی ویندے۔

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْٓءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ⑥

۶۔ تے ڈنگریں کوں پیدا کیتے تہاڈے کیتے انہیں وچ گرمی دا سامان تے بے نفعے ہن تے انہیں دا ماس کھندے ہو۔

وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ⑦

۷۔ تے تہاڈے کیتے اوندے وچ سونھپ وی ہے جیلھے تساں رات کوں چرا کے ولیندے ہو تے جیلھے فجر نال چراوݨ واسطے چھڑیندے ہو۔

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ⑧

۸۔ تے تہاڈے بار چا کے پریں انہیں شہریں تک گھن ویندن جنہیں تک تساں نوہے پہنچ سگدے سوائے ایندے جو تساں اپنے آپ کوں تکلیف ڈیو بے شک تہاڈا رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً ۚ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

۹۔ تے گھوڑے تے خچر تے گدا تہاڈی سواری تے سوٹھپ کیتے پیدا کیتسی تے او پیدا کریسی جیر ھیاں تساں نوھے جاندے۔

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ ۚ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩﴾

۱۰۔ تے سدھے راہ ڈکھالنڑ دی اللہ دے ذمے ہے تے انہیں وچ کجھ ڈنگے رستے وی ہن جے اللہ اپنڑ مرض کریندا تے ساریں کوں ہدایت ڈے ڈیندا۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١٠﴾

۱۱۔ او او ہوء جیں جھڑکنیں مینہ وسائے اوندے وچ تہاڈے واسطے پیونڑ دا پانی ہتے تے ایندے نال ونڑ تھیندن جیندے وچ تساں چریندے ءُ۔

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾

۱۲۔ اوندے نال تہاڈے واسطے رڑھیں زیتون تے کھجاں تے انگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچنڑ والی قوم کیتے نشان۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۖ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾

۱۳۔ تے اوں تہاڈے واسطے رات ڈینہہ کوں خدمت وچ لائس تے سجھ تے چندر کوں وی تے تارے وی اوندے حکم نال خدمت وچ لگے پین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣﴾

۱۴۔ تے اوں تہاڈے کیتے کئی رنگیں دی شہیں زمین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرنڑ والی قوم کیتے نشان۔

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا ۖ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٤﴾

۱۵۔ تے او ہوء جیں سمندر کوں خدمت تے لا ڈتے تاں جو تساں اوں کنیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اوں کنیں تساں کڈھو زیور جیر ھے تساں پیندے ءُ تے توں بیڑی ڈیہدیں او پانڑ کوں چریندی ءُ ویندی تے تاں جو تساں اوندے فضل کوں گولو تے تساں شکر کرو۔

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾

۱۶۔ تے اوں زمین وچ پہاڑ بنائن تاں جو تساں چکر تے نہ ونجو تے دریا تے رستے بنائنسی تاں جو تساں راہ گول

سگبو۔

وَعَلٰمٰتٍ ؕ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں ہن تے تاریں نال وی اور رستے کوں ڈیندن۔

اَفَمَنْ يَّخْلُقُ كَمَنْ لَّا يَخْلُقُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اُویں تھی سگدے جیرھا پیدا نئیں کریندا کیا تساں سمجھیندے نوھے۔

وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کوں گنڈو تے تساں نوّہے گنڑ سگدے بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے ءُ تے ظاہر کریندے ءُ او جانڈے۔

وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جینکوں سڈیندن او کجھ وی پیدا نئیں کر سگدے تے آپ پیدا تھیئے ہوئے ہن۔

اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَآءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۙ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿۲۱﴾ ع ۲

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کوں اے وی پتہ نئیں جو کڈاں ول اٹھالئے ولسین۔

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوْبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تہاڈا خدا اِکہ تے جیرھے آخرت کوں نئیں مینڈے انہیں دے دل حق کنیں انجاڑن تے او وڈائی کریندے پین

لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اے گال پکی ءُ جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر کریندن اللہ جانڈے بے شک اللہ سئیں وڈائی کرنڑ والیں کوں چنگا نئیں جانڈا۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو تہاڈے رب کیا شئے لہائی ءُ او آہدن اے پہلے لوکیں دے قصّے ہن۔

لِيَحْمِلُوْٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿۲۵﴾ ع ۳

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپنڑے بار دی پورے چیسن تے جنہیں کوں بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار وی چیسن۔ سنڑو جیرھا او بار چیندے پین او بہوں برا ءُ

قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ

۲۷۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی تدبیراں کیتیاں ہن تے اللہ سئیں انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے تو کنیں چھتاں

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

ڈھ پین تے انہیں کوں عذاب اتھوآئے جھتوں او چانڈے وی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہہ اللہ سئیں انہیں کوں ذلیل کریسی تے آکھسی او میڈے شریک کتھائں جنہیں دی وجہ نال تساں دشمنی کریندے ہا دے تے جینکوں علم ڈتا گئے او آکھسن بے شک اج کافریں تے ذلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ۚ بَلٰٓ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اوں ویلھے کڈھیندن جیلھے او اپنڑ جانیں تے ظلم پئے کریندے ہوندن تے او آکھ کے صلح کرڈ دی کوشش کریسن جو اساں تے کوئی برائی دا کم نئیں کیتا۔ ہا بے شک اللہ جو تساں کریندے ہا دے بہوں چانڈے۔

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پیہہ ونجو اوندے وچ دیر تک رہو تے وڈائی کرنڑ والیں دا ٹکانڑ بہوں بُرا ہے۔

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرًا ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۚ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے متقیں کوں آکھیا ویسی تہاڈے رب کیا لہائے او آکھسن بہوں چنگا ہے (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی ہے تے آخرت دا گھر وی انہیں کیتے چنگا ہے متقیں دا سلھے گھر بہوں چنگا ہے۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۚ كَذٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغ جیندے وچ اوہیسن جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن جو اوہ پسند کریسن انہیں کوں ملسی ایویں اللہ سئیں متقیں کوں بدلہ ڈیندے۔

الَّذِينَ تَتَوَفّٰهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلٰمٌ عَلَيْكُمُ ۙ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ جنہیں کوں فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آہدن تہاڈے اتے سلامتی ہے جو تساں کریندے ہا دے اوندی وجہ کنیں جنت وچ داخل تھی ونجو۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا تیڈے رب دا فیصلہ آونڑے ایویں انہیں دی کیتا اجیرھے انہیں کنیں پہلے ہن تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نئیں کیتا او اپنڑے

آپ تے آپ ظلم کریندن ۔

فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ انہیں دے عملیں دی سزا انہیں کوں آپکڑیئے تے جیندے اتے ادکھلدے ہن اوں عذاب انہیں کوں ولہیٹ گدھے ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۭ كَذٰلِكَ فَعَلَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے مشرکیں آکھئے جے اللہ چاہندا تے اسیں اوندے سوائے پے کہیں دی عبادت نہ کروں ہا تے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے حرام نہ کروں ہا ایویں انہیں لوکیں وی کیتا ہا جیہڑے انہیں کنیں پہلے ہن رسولیں دا کم تے محض کھول کے پچا ڈیونڑ ۔

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ رَّسُوْلًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللّٰهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلٰلَةُ ۭ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں ہر قوم وچ رسول پٹھین جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کنیں بچو تے انہیں وچو کجھ ہن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی کجھ اینجے ہن جنہیں تے تباہی واجب تھی گئی ۔ تے تساں سارے ملک وچ پھرو تے ڈیکھو جو جھٹلاوݨ والیں دا انجام کیویں تھیندے ۔

اِنْ تَحْرِصْ عَلٰي هُدٰىهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ يُّضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سئیں اونکوں ہدایت نئیں ڈیندا جیہڑے ہنہیں کوں گمراہ کرن تے انہیں دا کوئی امدادی نئیں ۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللّٰهُ مَنْ يَّمُوْتُ ۭ بَلٰى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قسماں کھادن جو جیہڑا مر ویسی او ولا جیندا نہ تھیسی تے اکثر لوک جاݨدے نہیں جو اے اللہ دا پکا وعدہ ۶ ۔

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِيْ يَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰذِبِيْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے کافریں کوں پتہ لگ ونجے جو بے شک او کوڑن ۔

اِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ اِذَآ اَرَدْنٰهُ اَنْ نَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اساں جیہڑے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلھے اساں صرف اے آبدے ہیں تھی و نچ تے او تھی ویندے

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۭ وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی ۶ اللہ دے رستے وچ اساں اوں کوں دنیا وچ

يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۲﴾

ضرور چنگی جا ڈلیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا ہے جے او جانڑ ہا۔

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنڑے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اساں تیں کنیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے پٹھیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے تساں نوہے جانڑدے تے تساں یاد رکھنڑ والیں کنیں کچھ گھنو۔

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ۭ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم ڈے کے پٹھیا ہا۔ تے تیڈو اساں کامل ذکر لہائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے ڈسیں جو انہیں دو لہایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ کیا او لوک جیرے گندیاں تدبیراں کریندن او امن وچ ہن جو اللہ سئیں انہیں کوں زمین وچ ڈھیل کر ڈیوے یا انہیں تے عذاب اتھوآ وے جتھو او چانڈے وی نہ ہوون۔

اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ یا انہیں کوں سفریں وچ پکڑے تے او اللہ سئیں کوں ہرانئیں سگدے۔

اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰي تَخَوُّفٍ ۭ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑے تے بے شک تیڈا رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَاۗىِٕلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ کیا انہیں نیں ڈٹھا جو شئے اللہ سیں پیدا کیتی ہے اوندا پچھا واں کھبے پاسوں وی تے سجے پاسوں وی ذلیل تھی کے اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھردا رہ ویندے۔

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَاۗبَّةٍ وَّالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی ہے جو آسمانیں وچ تے جو زمین وچ جانور تے فرشتے ہن تے او وڈائی نئیں کریندے

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿۵۱﴾ ع

۵۱۔ اپنڑے رب کنیں جیرھا انہیں ڈے اتے ہے اوں کنیں ڈردن تے جیرھی گال دا حکم ڈتا ویندے اوہی کریندن۔

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اللہ سئیں آکھئے تساں ڈو معبود نہ بناؤ تہاڈا معبود بکھ تے تساں میں کنیں ڈرو۔

وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ؕ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ جو آسمانیں و چ تے زمینیں و چ او اللہ دا ء تے فرمانبرداری اوندا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کہیں بے کنیں ڈر دے ء۔

وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔرُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ جیرھی نعمت تہاکوں ملی ء او اللہ کنیں ہے تے جڈاں تہاکوں کوئی تکلیف پہنچدی ء تساں ہوندو فریاد کریندے ء

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ وَل جڈاں او تکلیف تساں کنیں دور کر ڈیندے تساں وچو بک ٹولہ ہوں ویلھے اپنڑے رب دا شریک بنڑاون پنے ویندے۔

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ؕ فَتَمَتَّعُوْا ۫ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تاں جو او انکار کرن جو اساں انہیں کو ڈتے تساں فائدہ چا گھنو جلدی تہاکوں پتہ لگ ولیسی۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ؕ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچو بک حصہ انہیں (معبودیں) کیتے بنڑا گھندن جنہیں کوں او جانڈے نئیں اللہ دی قسم جیرھا کوڑ تساں گھڑیندے ء تساں کنیں ضرور پچھا ولیسی۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَلَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ او اللہ کیتے دھیریں بنڑیندن او پاک تے انہیں کیتے اوہے جو او چاہندن۔

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِيْمٌ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے جڈاں انہیں کوں کہیں چھوہر دے پیدا تھیون دی خبر ملے اوندا منہ کالا تھی ویندے تے او کاوڑ پیتی پیا ہوندے۔

يَتَوٰرٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ؕ اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ جیرھی خبر اونکوں ڈتی گئی ء اوندی برائی کنیں او لوکیں کنیں لکدے۔ کیا اونکوں ذلت دے نال رکھ گھنے یا مٹی وچ پور ڈیوے۔ سنڑو بہوں گندہ ء جو او فیصلہ کریندن

لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶۱﴾ ع ۱۳

۶۱۔ جیرھے آخرت تے ایمان نئیں اینڈے انہیں دی حالت بہوں بُری ء تے اللہ دی شان بہوں اچی ء تے او بہوں غالب تے بہوں سیانڑا ء۔

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا

۶۲۔ جے لوکیں کوں اللہ انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں پکڑ

مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۶۱﴾

گھنے ہا تے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے ہا اصل او انہیں کوں مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لحظہ پچھورہ کے نچ سگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ۚ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ تے اللہ سئیں وا سطے او شئے بنیندن جیر ھی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زباناں کوڑ مریندن بیشک جو انہیں وا سطے چنگائی ہ۔ بے شک انہیں کیتے دوزخ دی بھاہ تے بے شک او اوندے وچ چھوڑ ڈتے ولین۔

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ اللہ دی قسم تیں کنیں پہلے اساں قومیں دو رسول پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کوں سوہنے کر کے ڈکھالین اج او انہیں دا مالک تے انہیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ اساں تیڈو کتاب ایں وا سطے لہائی ہ جو توں انہیں کوں او گالہیں کھول کے ڈساڈے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آنڑ والیں کیتے۔

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۶۵﴾ ع

۶۶۔ تے اللہ سئیں جھڑ کیں مینہ وسائے تے اوندے نال برزمین کوں آباد کیتیں بے شک ایندے وچ سنڑن والی قوم کیتے نشان۔

وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۭ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ تے بے شک تہاڈے واسطے ڈنگریں وچ سبق اساں تہاکوں انہیں دے ڈڈھیں وچو خالص کھیر پھوسی تے رت دے وچو کڈھ کے پلیندے ہیں جیر ھا پیوڑ والیں وا سطے نگلیندے ویندا۔

وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ تے کھجی تے انگوریں دے پھلیں نال تساں شراب بنیندے ہو تے چنگا رزق بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشان۔

وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا

۶۹۔ تے تیڈے رب ماکھی دی مکھی کوں وحی کیتی جو توں

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ﴿۶۹﴾

پہاڑیں وچ گھر بٹاتے وٹنیں وچ وی تے جیرھیاں اوجہیں بٹینیدن۔

ثُمَّ كُلِيْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِيْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے دل ہر قسم دا پھل کھا پچھیں توں اپنڑے رب دے ڈیسیئے ہوئے سوکھے راہیں تے ٹرُ۔ انہیں دے ڈڈھیں وچوں بک پیونڈ دی شئے نکلدی ہے جیندے رنگ مختلف ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفاء ہے بے شک ایندے وچ سوچنڑ والی قوم کیتے نشان۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ؕ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿۷۱﴾ ع ۹ ۱۵

۷۱۔ تے اللہ سئیں تہاکوں پیدا کریندے تے دل تہاکوں مریس تے تہاڈے وچوں کجھ ایجھن جیرھے عمر دے ذلیل حصے تیں پچا ڈتے ویندن تاں جو او علم دے باوجود کجھ نہ جاݨ سگن۔ بے شک اللہ ہبھوں جاݨنڑ والا تے ہبھوں قادر۔

وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّيْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے اللہ سئیں تہاڈے وچوں کجھ کوں بنہیں تے رزق وچ ودھائے تے جنہیں کوں ودھ رزق ملئے اپنڑے رزق کوں پانہیں دونئیں ولینے جو او انہیں دے برابر دے حصے دار بݨ ویݨن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے اللہ سئیں تہاڈے کیتے تہاڈے وچوں تہاڈیاں زالیں بݨائن تے تہاڈی زالیں کنیں پترتے پوترے پیدا کیتنسی تے اوں تہاکوں پاک شہیں دا رزق ڈتے کیا او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرھے آسمانیں تے زمین وچوں کجھ دی ڈیوݨ دا اختیار نئیں رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیسن۔

فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ تساں اللہ دے متعلق گالہیں نہ ٹباؤ بے شک اللہ جاݨدے جو تساں نوہتے جاݨدے۔

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَىْءٍ ۖ

۷۶۔ اللہ سئیں بک پانہیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ۭ هَلْ يَسْتَوٗنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۷۵

جیرھا کہیں گال دی وی طاقت نئیں رکھیندا تے جینکوں اللہ سئیں اپنے ولو چنگا رزق ڈتا ہوئے تے اوندے وچوں کے وی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہووے کیا اے ڈوہیں برابر جہیں تھی سگدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں سارے لوک جاندے نئیں۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰي شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰي مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ۭ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۷۶

۷۶۔ اللہ سئیں ڈوآدیں دی مثال بیان کریندے انہیں وچوں اک گونگا، جیرھا کہیں شئے دی طاقت نئیں رکھیندا تے مالک تے بارِ جثے منہ کریندے چنگائی نال نئیں ولدا کیا او جیرھا انصاف دا حکم ڈیندے تے سدھے رستے تے ہے ہکو جہیں تھی سگدن۔

ع ۱۶

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۷۷

۷۷۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے قیامت دا معاملہ اکھ دے جھپکن آلی کار یا ایں کنیں وی زیادہ کولہوء بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْـــًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۷۸

۷۸۔ تے اللہ سئیں تہاکوں تہاڈیں میریں دے ڈڈھیں وچوں کڈھے تساں کجھ وی نہ جاندے ہاوے تے تہاڈے کیتے کن اکھیں تے دل بنائنسی تاں جو تساں شکر کرو۔

اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَاۗءِ ۭ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝۷۹

۷۹۔ کیا انہیں پکھیں کوں نئیں ڈٹھا جیرھے آسمان دی فضا وچ ہن تے خدمت کریندے پئن۔ انہیں کوں اللہ دے سوا بیا کوئی نئیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن قوم کیتے نشانیں۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ۝۸۰

۸۰۔ تے اللہ سئیں تہاڈے گھریں کوں تہاڈے رہنڑ کیتے بنائے تے ڈنگریں دے چمیں نال وی گھر بنائنسی سفر دے ڈینہیں وچ وی تے گھریں وچ وی او تہاڈے کیتے ہولے پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے والیں نال سامان بنیندے ءُ تے ہک وقت تیں فائدہ چیندے ءُ۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا

۸۱۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچوں کجھ چھاویں آلیاں

وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ﴿۸۲﴾

تے پہاڑیں وچ تہاڈے کیتے لکن دیاں جہیں بٹائن تے تہاڈے کیتے چولے بٹائنسی جینڈے نال تساں گرمی کنیں بچدے ءُتے کجھ چولے جیرھے تہاکوں جنگ دے ویلھے بچیندن. ایویں او تہاڈے تے اپنڑی نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو تساں فرمانبردار بنڑو.

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ تے جے او پھر ونجن تے تیڈے اتے کھلا پچا ڈیون ڈا فرض.

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۴﴾ ع ۱۴

۸۴۔ اللہ دی نعمت کوں او سنجنیندن تے ول انکار کریندن تے اکثر لوک کافرن.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت دچوں ہک گواہ کھڑا کرسیوں ول کافریں کوں اجازت نہ ہوسی تے نہ عذر قبول کیتا ویسی

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے جڈاں ظالم عذاب ڈیکھسن انہیں کنیں او مٹھا نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کوں دھی ڈتی ویسی.

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ ۚ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۸۶﴾ ع ۱۵

۸۷۔ تے مشرک جڈاں اپنڑے شریکیں کوں ڈیکھسن تے او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے شریک جنہیں کوں اساں تیڈے سوا سڈیندے ہاسے اوگال انہیں دے منہ تے ولامریسن تے آکھسن تساں کوڑے ءُ

وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ ِالسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے اوں ڈینہہ او اللہ دے سامنڑے اپنڑی فرمانبرداری ظاہر کریسن تے جیرھا کجھ او گھڑیندے ہن انہیں کنیں گم تھی ویسی.

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يُفْسِدُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ جنہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن اساں انہیں کوں ایں عذاب کنیں ودھ پیا عذاب ڈیسوں جو او زمین وچ گیڑ گھتیندے ہن.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ ۭ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿۸۹﴾ ع ۱۶

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلاف انا ہیں وچوں ہک گواہ کھڑا کریسوں تے اساں تیکوں وی انہیں دے اتے گواہ ٹبیسوں تے اساں اے کتاب تیڈے اتے

لہائی ءِ جیرھی ہر شئے کوں بیان کریندی ءِ تے ہدایت تے رحمتِ تے مسلمانیں کیتے خوشخبری ءِ۔

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَآئِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

۹۰۔ بے شک اللہ سئیں انصاف تے احسان دا حکم ڈیندے تے قریبی سکیں کوں ڈیوݨ دا تے بے حیائی تے گندیں گالہیں تے بغاوت کنیں رکیندے۔ او تہاکوں نصیحت کریندے تاں جو تساں سمجھو۔

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩١﴾

۹۱۔ تے جڈاں تساں اللہ نال وعدہ کیتے اونکوں پورا کرو تے اپݨے قسمیں کوں پکا کرݨ دے بعد نہ ترووڑو کیوں جو تساں اللہ کوں اپݨے قسم نال ضامن بݨا گدھا ہا بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ءُ جاݨدے۔

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٢﴾

۹۲۔ تساں اوں تریمت آلی کار نہ تھیوو جیں اپݨا سُتر کتݨ تے پکا کرݨ دے بعد ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیتا ہا۔ تساں اپݨے قسمیں کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ بݨیندے ءُ تاں جو ہک قوم ڈوجھی قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونجے۔ اللہ تہاڈی ایندے نال صرف ازمائش کریندے تے تاں جو قیامت دے ڈیہنہ اللہ سئیں تہاکوں صاف صاف ڈسں ڈیسی جو تساں اختلاف کریندے پئے ءُ۔

وَلَوْ شَآءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَآءُ وَيَهْدِي مَن يَشَآءُ ۚ وَلَتُسْـَٔلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾

۹۳۔ جے اللہ چاہندا تے تساں ساریں کوں ہک امت بݨا ڈیوے با تے اصل جیرھا چاہندے اونکوں اللہ گمراہ کریندے تے جیرھا چاہندے اونکوں سدھا رستہ ڈکھلیندے تے جو کجھ تساں کریندے ءُ اوندے بارے وچ تساں کنیں ضرور پچھا ویسی

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدتُّمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٤﴾

۹۴۔ تے تساں اپݨے قسمیں کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ نہ بݨاؤ نہ تاں پیر جھوٹ دے بعد تلک پلوسی تے تساں بُرا نتیجہ چیسو ات گالہوں جو تساں لوکیں کوں اللہ دے رستے کنیں روکیئے تے تہاڈے کیتے وڈا عذاب۔

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِندَ اللَّهِ

۹۵۔ تے تساں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٥﴾

ویچو جو اللہ کنیں ہے او تہاڈے واسطے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ ۖ وَمَا عِندَ اللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ جو تساں کنیں ہے او مک ویسی تے جو اللہ کنیں ہے او باقی رہݨ والا ہے تے جیرھے صبر کریندن اساں انہیں کوں انہیں دے عملیں دا ضرور چنگا بدلہ ڈیسوں۔

مَّنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ تے جیرھا جوان تے تریمت جووی چنگا کم کریسی تے ہوسے مومن اساں اونکوں پاک زندگی ڈیسوں تے اساں انہیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق بہترین بدلہ ڈیسوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ تے جڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود کنیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنیں تے اپݨے رب دے بھروسہ کرݨ والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نئیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُم بِهِ مُشْرِكُونَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۱۔ اونڈا غلبہ صرف انہیں لوکیں تے ہے جیرھے اوندے نال دوستی لیندن تے اوندی وجہ کنیں شرک کریندن۔

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۙ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنتَ مُفْتَرٍ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں اساں کہیں نشان دی جاتے بیا نشان گھن اندے ہیں تے اللہ بہوں جاݨدے جو کجھ او لیندے او آہدن توں تے کوڑا ہوندیں۔ اصل اکثر لوک جاݨدے نئیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ توں آکھ ڈے تیڈے رب کنیں روح القدس اونکوں سچائی نال لہاݨے تاں جو مومنیں دے قدم جما ڈیوے تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ہے۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ ۗ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ تے اساں جاݨدے ہیں جو او آہدن جو اینکوں بیا آدمی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اوندی زبان تے عجمی ہے تے اے زبان تے کھلی عربی ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ بے شک جیرھے لوک اللہ دی آیات کوں نئیں منیندے اللہ انہیں کوں ہدایت نئیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب۔

اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ صرف کوڑا او ہے گھڑیندن جیرھے اللہ دی آیات تے ایمان نئیں اینڈے تے اوہیکے کوڑن۔

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَقَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّۢ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منڑ دے لبد اوندا انکار کرن سوائے انہیں دے جنہیں تے جبر کیتا گیا ہوے تے انہیں دے دل مطمئن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کفر کیتے کھول ڈتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں دے کیتے وڈا عذاب۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ اے ایں وا سطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک اللہ کافر قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ ایھے لوکن جنہیں دے دلیں تے کنن تے اکھیں تے اللہ مہر لاڈتی ءِ تے ایھے لوک غافلن۔

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھاٹا پاوڈ والن

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا فُتِنُوْا ثُمَّ جٰهَدُوْا وَصَبَرُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ پچھیں بے شک انہیں لوکیں کیتے جیرھے ڈکھ پاوڈ دے لبد ہجرت کر گئین تے جہاد کیتے نیں تے صبر کیتے نیں تیڈا رب بہوں بخشڈ والا تے دل دل رحم کرڈ والا ءِ۔

يَوْمَ تَاْتِيْ كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا وَتُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ جیڑاں ہر جان اپنڑی جان دے متعلق جھیڑا کریندا اوسی تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈیتا ولیسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ولیسی۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَّاْتِيْهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوْعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ اللہ سئیں ہک وستی دی مثال بیان کریندے جیرھی امن وچ تے الیمنان وچ ہائی تے اونکوں کھلا رزق ملدا ہا ہر پاسو اوں اللہ دی نعمتیں دی ناشکری کیتی تے اللہ سئیں اونکوں بکھ تے ڈر دا لباس پوا ڈتا تاں گا لہوں جو او عمل کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمُ

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو ساڈا ہک رسول آئے انہیں

الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۱۱۴﴾

اونکوں جھٹلاڈتے ول عذاب انہیں کوں پکڑ گدھے کیوں جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاشْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ جو تہاکوں اللہ حلال تے پاک مال ڈتے اوندے وچو تساں کھاؤ تے جے تساں اوندی عبادت کریندے ہوُ تے اوندی نعمت دا شکر کرو۔

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ اوں تہاڈے اتے مردار تے رت تے جتامے دا ماس تے جرھا اللہ دے ناں دی بجانے پے دے ناں تے کُٹھا ونجے حرام کیتے تے جرھا مجبور تھی ونجے تے اپنڑی خواہش نہ ہوس تے حد کنیں نہ ودھے تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿۱۱۷﴾ مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۠ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہاڈیاں زباناں کوڑ مریندن انہیں نال اے ناں آکھو جو اے حلال تے اے حرام ناں جو تساں اللہ تے کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او کامیاب نئیں تھیندے۔

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ ہے تے انہیں کیتے دردناک عذاب۔

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیتا ہا جو اساں کنیں پہلے اساں تیکوں ڈسے ہئے اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا تے اصل او اپنڑے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا السُّوْۗءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱۹﴾ ع ۱۵

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی وچ برائی کرن تے ولا توبہ کرن تے اصلاح کرن بے شک تیڈا رب ایندے بعد بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ حَنِيْفًا ۭ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہا اللہ دا پورا فرمانبردار ہا تے خدا کوں ہک منڑ والا ہا تے مشرکیں وچو نہ ہا۔

شَاكِرًا لِّاَنْعُمِهٖ ۭ اِجْتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرنڑ والا ہا تے اونکوں اوندے رب چنڑ گدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنمائی کیتی۔

وَاٰتَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۭ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ

۱۲۳۔ اساں اونکوں دنیا وچ وی چنگیائی ڈتی تے آخرت

الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۲۲﴾

وچو اوہنیک لوکیں وچ ہا۔

ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۴۔ ول اساں تیڈ ول وحی کیتی جو توں ہک خدا دے منڑ والے ابراہیم دے مذہب دی پیروی کر جیڑھا مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَي الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۭ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۵۔ چھنڑ چھنڑ دی سزا انہیں کیتے ہائی جیں اوندے وچ اختلاف کیتے تے بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کریسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۶۔ توں اپنڑے رب دی راہ دو سٹمپ تے چنگی نصیحت نال سڈ تے ساریں کنیں چنگے طریقے نال انہیں نال بحث کر بے شک تیڈا رب انہیں کوں جانڈے جیڑھے اوندے رستے کنیں گمراہ تھی گیئن تے انہیں کوں دی جیڑھے ہدایت پا گیئن

وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ۭ وَلَىِٕنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۷۔ تے جے سزا ڈیو تے اتنی سزا ڈیو جتنی انہیں تہاکوں تکلیف ڈتی ءے تے جے تساں صبر کریسو اے صبر کرنڑ والیں کیتے چنگا ءے

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۸۔ توں صبر کرتے تیڈا صبر محض اللہ دے کیتے ہے تے انہیں تے غم نہ کر تے جیڑھیاں اوندیراں کریندن توں انہیں دی وجہ کنیں تنگی محسوس نہ کر۔

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِيْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ ﴿۱۲۸﴾ ع ۱۶/۲۲

۱۲۹۔ بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال تے انہیں نال جیڑھے نیکی کریندن۔

سُوْرَةُ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّاثْنَا عَشَرَةَ اٰیَةً وَّاثْنَا عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ بنی اسرائیل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیتاں تے ۱۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سُبْحٰنَ الَّذِیْٓ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بٰرَكْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیَهٗ مِنْ اٰیٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ②

۲۔ پاک او ذات جیرھی اپݨے بندے کوں راتو رات مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے چودھارو اساں برکت ڈتی ہے تاں جو اساں اونکوں اپݨے نشان ڈکھالوں بے شک او ہوں سݨݨ والا تے ہوں ڈیکھݨ والا ہے۔

وَاٰتَیْنَا مُوْسَی الْكِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًی لِّبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِیْ وَكِیْلًا ③

۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے ہدایت بݨایا تے تساں میڈے سوا کہیں کوں کارساز نہ بݨاو۔

ذُرِّیَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُوْرًا ④

۴۔ نسل ہائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار کیتا ہا بے شک او ہوں شکرگزار بندہ ہا۔

وَقَضَیْنَآ اِلٰی بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ فِی الْكِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْاَرْضِ مَرَّتَیْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِیْرًا ⑤

۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں اے گال ڈسں ڈتی ہائی جو تساں زمین وچ ڈو دفعہ فساد کریسو تے وڈی مُنہ زوری تے وڈائی کریسو۔

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَیْكُمْ عِبَادًا لَّنَآ اُولِیْ بَاْسٍ شَدِیْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّیَارِ ؕ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ⑥

۶۔ تے جڈاں پہلا وعدہ آئے اساں تہاڈو اینجھے بندے کھڑے کیتن جیرھے سخت جنگ کرݨ والے ہن۔ او تہاڈے گھریں دے اندرو پہہ گئݨ تے اے وعدہ پورا تھیوݨ والا ہا۔

ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَیْهِمْ وَاَمْدَدْنٰكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِیْنَ وَجَعَلْنٰكُمْ اَكْثَرَ نَفِیْرًا ⑦

۷۔ ول اساں تہاکوں ٹھنائیں دے اُتے حملے دی طاقت ڈتی تے اساں مالیں ناں تے پتریں

نال تہاڈی امداد کیتی تے اساں تہاکوں تعداد وِچ ودھا ڈتے۔

اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ ۖ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا ۚ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْٓءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا تَتْبِيْرًا ۝

۸۔ تساں کریسو نیکی تے او تہاڈے اپنے فائدے کیتے ہے تے جے تساں بُرائی کریسو تے تہاکوں نقصان تھیسی۔ تے جڈاں ڈوجھے وعدے دا وقت آئے تاں جو او تہاڈے وڈیریں کوں ذلیل کرن تے مسجد وِچ پہہ ونجن جیویں پہلی دفعہ پیٹھے ہن تے جتھ تے وی اوغالب آون اونکوں تباہ وبرباد کر کے رکھ ڈیون۔

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ ۚ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا ۘ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝

۹۔ اے تھی سگدے جو تہاڈا رب تہاڈے اُتے رحم کرے تے جے تساں ولا شرارت کیتی تے اساں تہاکوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافریں کیتے دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۝

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھیندے جیڑھا سب کنیں سدھا ہے تے مومنیں کوں جیڑھے نیک عمل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں واسطے وڈا اجر۔

وَاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝

۱۱۔ تے بے شک جیڑھے لوک آخرت کوں نہیں منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب تیار کیتے۔

وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ۝

۱۲۔ تے انسان شر کوں وی اُویں سڈیندے جویں بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِچ بہوں تکھا ہے۔

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ ۭ وَكُلَّ

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان بنائن تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے ڈینہہ دے نشان کوں ڈکھالنڑ والا بنائے تاں

شَیْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِیْلًا ﴿۱۳﴾

جو تساں اپنے رب دے فضل کوں گولو تے تاں جو تہاکوں سایں تے حساب دی گنتری دا پتہ لگ سگے تے ہر شئے کوں چنگی طراں کھول کے بیان کر ڈتے ۔

وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓىِٕرَهٗ فِیْ عُنُقِهٖ ؕ وَ نُخْرِجُ لَهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ كِتٰبًا یَّلْقٰىهُ مَنْشُوْرًا ﴿۱۴﴾

۱۴ ۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندا اعمال نامہ چمباڑ ڈتے سے تے اساں قیامت دے ڈینہہ اوندے عملیں دی ہک کتاب کھول کے رکھ ڈلیسوں ۔

اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ؕ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْیَوْمَ عَلَیْكَ حَسِیْبًا ﴿۱۵﴾

۱۵ ۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ اج توں آپ اپنے حساب کیتے کافی ہویں ۔

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا یَهْتَدِیْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا ؕ وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَ مَا كُنَّا مُعَذِّبِیْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿۱۵﴾

۱۶ ۔ جیرھا ہدایت پیندے اوندا فائدہ محض ہونکوں تھیسی تے جیرھا گمراہ تھیندے اوندا نقصان وی محض ہونکوں تھیسی ۔ تے کوئی بار چاوݨ والی کہیں بے دا بار نہیں چیندی تے اساں اصلو کہیں کوں عذاب نسے ڈیندے جے نیں اساں رسول نہ پٹھوں ۔

وَ اِذَاۤ اَرَدْنَاۤ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْیَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِیْهَا فَفَسَقُوْا فِیْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِیْرًا ﴿۱۶﴾

۱۷ ۔ تے جڈاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرݨ دا ارادہ کریندے ہیں اساں اوندے امیر لوکیں کوں حکم ڈیندے ہیں ۔ او اوندے وچ نافرمانی کریندن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی ویندی ۽ تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر ڈیندے ہیں ۔

وَ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ؕ وَ كَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِیْرًۢا بَصِیْرًا ﴿۱۷﴾

۱۸ ۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلاں ہلاک کر ڈتن تے تیڈا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں جاݨݨ تے ڈیکھݨ وچ کافی ۽ ۔

مَنْ كَانَ یُرِیْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ فِیْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ

۱۹ ۔ جیرھا دُنیا چاہندے اساں جیندے واسطے

چاہندے ہیں اونکوں اوندے وچ جو چاہندے ہیں جلدی ڈے ڈیندے ہیں تے کھیں اوندا ٹکانہ دوزخ بنا ڈیندے ہیں اوندے وچ ذلیل تھی کے تے دھکیج کے بہسی ۔

تُرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿۱۸﴾

۲۰۔ تے جرھا آخرت کوں چاہندے تے اوندے مطابق کوشش کریندے تے او مومن لے لوک ہن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویندی ء ۔

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿۱۹﴾

۲۱۔ ساریں دی مدد کریندے ہیں اساں انہیں دی دی انہیں دی دی نیڑے رب دی بخشیش تے تیڈے رب دی بخشیش کوں ٹوڑھا کا ء نہیں۔

كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ﴿۲۰﴾

۲۲۔ توں ڈیکھ اساں کناہیں کوں بنہیں تے کیویں فضیلت ڈتی ء ۔ تے آخرت دی زندگی درجیں وچ وڈی ء تے فضیلت وچ وی وڈی ء ۔

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ﴿۲۱﴾

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنڑا ناں تاں توں ذلیل تھی کے کلھا بیٹھا رہ ویسیں ۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا مَّخْذُوْلًا ﴿۲۲﴾ ع ۲

۲۴۔ تے تیڈے رب دا فیصلہ ء جو صرف تساں ہوندی عبادت کرو تے ماپیو نال چنگا ساوک کرو جے انہیں وچو کہیں بک کوں یا ڈونہاں کوں تہاڈے سامنڑے بڈھیپا آ ونجے توں انہیں کوں اوئیں ہی نہ کر نہ انہیں کوں ڈڑکے ڈیسے تے انہیں نال نرمی نال گال کر ۔

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۭ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيْمًا ﴿۲۳﴾

۲۵۔ تے رحمت دے نال انہیں ڈونہاں کیتے جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ لے میڈے رب انہیں ڈونہاں تے رحم کر جیویں انہیں میکوں چھوٹی عمر وچ پالئے ۔

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ﴿۲۴﴾

۲۶۔ تہاڈا رب جانڈے جو تہاڈے دلیں وچ جے تساں نیک ہوسو تے بے شک او ول ول تے

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ۭ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ﴿۲۵﴾

بہوں جھکنڑ والیں کوں بہوں بخشنڑ والا ءِ ۔

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں دا حق ڈے تے مسکین کوں تے مسافر کوں وی تے فضول خرچی نہ کر۔

اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ كَانُوْٓا اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ۭ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرنڑ والے شیطانیں دے بھرائن تے شیطان اپنڑے رب دا بہوں ناشکرا ءِ ۔

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاۗءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ تَرْجُوْهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے جے توں اپنڑے رب دی رحمت دی امید کریندے ہوئں انہیں کنیں مُنہ پھریندیں (تے پھیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے اپنڑے ہتھ کوں اپنڑی گچی نال نہ بدھ (تے شوم نہ بنڑ) تے اپنڑے ہتھ کوں نہ سرو کھول ڈے (فضول خرچ نہ بنڑ) ناں تاں ملام تھی کے تے تھک کے بہہ ویسیں۔

اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿۳۰﴾ ع

۳۱۔ بے شک تیڈا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا ڈیندے تے گھٹا ڈیندے بے شک او اپنڑے بندیں کنیں باخبر تے بہوں ڈیکھنڑ والا ءِ ۔

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ ۭ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے اپنڑی اولاد کوں بُکھ دے ڈر کنیں قتل نہ کر انہیں کوں وی تے تہاکوں وی اساں رزق ڈیندے ہیں۔ بے شک انہیں دا قتل بہوں وڈی غلطی ءِ ۔

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ۭ وَسَاۗءَ سَبِيْلًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے زنا دے کولہو نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا راہ ۔

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفْ فِّي الْقَتْلِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیرھی جان اللہ حرام کیتی ءِ اونکوں حق دے بغیر قتل نہ کرو تے جیرھا ظلم نال قتل تھیوے تے اساں اوندے وارث کوں اختیار ڈتے

(بدلے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک اوندی مدد کیتی ویسی ۔

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۪ وَاَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا ﴿۳۴﴾

۳۴ ۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ ونجو سوائے چنگیے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا پچھا ویسی۔

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿۳۵﴾

۳۵ ۔ تے جیلے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے جیلے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے ڈیو اے سب کنیں چنگا ءِ تے اینداانجام وی بہوں چنگا ءِ ۔

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۭ اِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰۗىِٕكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ﴿۳۶﴾

۳۶ ۔ تے جیرھی گال دا تیکوں پتہ نہیں اوندے پچھو نہ پُو بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں دے متعلق پچھیا ویسی ۔

وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُوْلًا ﴿۳۷﴾

۳۸ ۔ تے زمین تے اکڑیج کے نہ ٹُر بے شک توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوھیں پہنچ سگدا تے نہ توں سرداریں دے وڈے مرتبے تک پُہنچ سگدیں۔

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا ﴿۳۸﴾

۳۹ ۔ تے ہر شے دی بُرائی تیڈے رب دے نزدیک ناپسندیدہ ءِ ۔

ذٰلِكَ مِمَّآ اَوْحٰٓى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۭ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ﴿۳۹﴾

۴۰ ۔ اے اوندا اِک حصّہ ءِ جو وحی تیڈے رب تیڈو کیتی ءِ حکمت نالِ تے توں اللہ دے نال ہیا معبود نہ بنّا۔ نہ تے توں دوزخ وچ ملام تے ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں ۔

اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ اِنَاثًا ۭ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ﴿۴۰﴾

۴۱ ۔ کیا تہاڈے رب تہاکوں پتریں کیتے چُنڑ گدھے تے فرشتیں کوں (اپنڑیاں) چھوہریں بنّا گدھنسی بے شک تساں خطرناک گال آہدے پئے ءُ

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ۭ وَمَا يَزِيْدُهُمْ

۴۲ ۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولاولا

اِلَّا نُفُوْرًا ﴿۴۱﴾

ہر گال بیان کیتی ء تاں جو او نصیحت حاصل کرن تے انہیں کوں اے قرآن نفرت وچ ودھیندا پئے۔

قُلْ لَّوْ كَانَ مَعَهٗۤ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوْلُوْنَ اِذًا لَّابْتَغَوْا اِلٰى ذِى الْعَرْشِ سَبِيْلًا ﴿۴۲﴾

۴۲۔ توں آکھ جے اوندے نال بے خدا ہوندے جیویں او آہدن تے او انہیں خدائیں دی مدد نال ضرور رستہ گول گھنن ہا۔

سُبْحٰنَهٗ وَ تَعٰلٰى عَمَّا يَقُوْلُوْنَ عُلُوًّا كَبِيْرًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ او پاک اوندی اُچی شانِ تے جو او آہدن اوں کنیں بہوں وڈا ء۔

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبْعُ وَ الْاَرْضُ وَ مَنْ فِيْهِنَّ ؕ وَ اِنْ مِّنْ شَىْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهٖ وَلٰكِنْ لَّا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وچ او خدا دی تسبیح کریندن تے ہر شئے محض اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پئی کریندی ء تے اصل تہاکوں انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں آندی بے شک او کاوڑ پیوٹ والا تے بہوں بخشن والا ء

وَ اِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَ بَيْنَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُوْرًا ۙ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیلھے توں قرآن پڑھدیں اساں تیڈے تے آخرت دے منکریں وچ ہک لکیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں۔

وَّ جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَ فِىْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَ اِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِى الْقُرْاٰنِ وَحْدَهٗ وَلَّوْا عَلٰۤى اَدْبَارِهِمْ نُفُوْرًا ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن ناں تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ سٹ ڈیندے ہیں تے جیلھے توں قرآن وچ اپنے رب کوں جیرھا ہک یاد کریندیں او اپنی کنڈ پھیر کے نفرت نال مُڑ ٹپندن۔

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُوْنَ بِهٖۤ اِذْ يَسْتَمِعُوْنَ اِلَيْكَ وَ اِذْ هُمْ نَجْوٰۤى اِذْ يَقُوْلُ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جڈاں او تیڈی گال کوں سُندے پئے ہوندن تے جھ واسطے او سُندن اساں او جانڈے ہیں۔ تے جیلھے او ٹک کے مشورے کریندن تے

جیرھے ویلے ظالم ہک بے کوں آہدن جو تساں ہک
اینجھے بندے دی پیروی کریندے ءُ جنیدے
اتے جادو تھیا ہویا ءِ اے گال وی چاڈندے
ہیں ۔

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ﴿۴۹﴾

۴۹ ۔ ڈیکھ انہیں تیڈے متعلق کینجھاں گالہیں بٹائن جینڈے نال او گمراہ تھی گئین انہیں کوں کوئی راہ لبھدا نہیں۔

وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿۵۰﴾

۵۰ ۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں ہڈیاں تے چُورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں نویں مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں ۔

قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِيْدًا ﴿۵۱﴾

۵۱ ۔ توں آکھ بھانویں تھی ونجو تساں پتھر یا لوہا۔

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُّعِيْدُنَا ۭ قُلِ الَّذِيْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُوْنَ اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ ۭ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا ﴿۵۲﴾

۵۲ ۔ یا ایں کنیں وی جیرھی تہاڈے دلیں وچ سخت مخلوق (دل وی اٹھائے ویسو) تے او آکھسن ساکوں ڈوجھی دفعہ کون جیندا کریسی ۔ توں آکھ جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے او تیڈو ڈیکھ کے سر ہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھیسی توں آکھ اے بہوں جلدی وی تھی سگدے ۔

يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۵۳﴾

۵۳ ۔ جڈاں اوتہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد نال جواب ڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دُنیا وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے۔

وَقُلْ لِّعِبَادِيْ يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿۵۴﴾

۵۴ ۔ تے توں میڈے بندیں کوں آکھ گال اوہا کرن جیرھی چنگی ہووے ۔ بے شک شیطان انسان دا کھلا کھلا دشمن ۔

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ۭ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَّشَاْ يُعَذِّبْكُمْ ۭ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿۵۵﴾

۵۵ ۔ تہاڈا رب تہاکوں بہوں چاڈندے جے او چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے تے عذاب ڈیوے تے اساں تیکوں انہیں تے

ذمہ دار نہیں بٹایا۔

وَ رَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ لَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِیّٖنَ عَلٰی بَعْضٍ وَّ اٰتَیْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے تیڈا رب چاڈندے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اساں کجھ نبیّیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور ڈتی ء۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا یَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَ لَا تَحْوِیْلًا ﴿۵۶﴾

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڈا اے خیال جو او اوندے علاوہ خدا ہن تے انہیں کوں سڈدو تے او تساں کنیں نہ ڈکھ دور کر سگدن تے نہ بدلݨ دا انہیں کوں اختیار۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ یَبْتَغُوْنَ اِلٰی رَبِّهِمُ الْوَسِیْلَةَ اَیُّهُمْ اَقْرَبُ وَ یَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَ یَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ ؕ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿۵۷﴾

۵۸۔ او لوک جنیکوں او سڈیندن او وی اپݨے رب دو ونجݨ دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو ء تے او اوندی رحمت دی امید رکھیندن تے اوندے عذاب کنیں ڈردِن بے شک تیڈے رب دا عذاب ڈراکلا ء۔

وَ اِنْ مِّنْ قَرْیَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِیْدًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِی الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے قیامت دے ڈینہہ کنیں پہلے کوئی اینجھی وستی نہیں جنیکوں ہلاک نہ کروں یا ڈاڈھا سخت عذاب نہ ڈیوں۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ء۔

وَ مَا مَنَعَنَاۤ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰیٰتِ اِلَّاۤ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ وَ اٰتَیْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَ مَا نُرْسِلُ بِالْاٰیٰتِ اِلَّا تَخْوِیْفًا ﴿۵۹﴾

۶۰۔ ساکوں نشان پٹھݨ وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے اینڈے جو پہلے لوکیں وی انیکوں جھٹلایا ہا تے اساں ثمود کوں ڈاچی دا روشن نشان ڈتا ہا تے انہیں اوندے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض ڈراوݨ کیتے پٹھیندے ہیں۔

وَ اِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَ مَا جَعَلْنَا

۶۱۔ تے جڈاں اساں تیکوں آکھیا ہا بے شک

الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ۝۶۰

تیڈے رب لوکیں کوں ہلاک کرݨ دا فیصلہ کر گھدے تے جیڑھی خواب اساں تیکوں ڈکھائی ہائی تے ملعون درخت جیڑھا قرآن وچ ہے انہیں کوں اساں لوکیں کیتے امتحان دا ذریعہ بݨایا ہا تے اساں انہیں کوں ڈریندے رہے ہیں ساڈے ڈراوݨ انہیں کوں وڈی منہ زوری وچ ودھا ڈیتا۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۝۶۱

۶۲۔ تے جڈاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم دے نال رَل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں اوݨکوں سجدہ کراں جینکوں تیں چکڑ کنیں پیدا کیتے۔

قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَىِٕنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۶۲

۶۳۔ ڈس تے سہی کیا اے ایہو ہے جینکوں تیں میڈے اُتے عزت ڈتی ہے۔ جے توں میکوں قیامت دے ڈینہہ تیں ڈیویں وتھی تے سوائے تھوڑیں دے بیں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر گھنساں۔

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاۗؤُكُمْ جَزَاۗءً مَّوْفُوْرًا ۝۶۳

۶۴۔ اوں آکھئے توں ونج جیڑھا انہیں وچو تیڈے پچھو ٹُرسی بے شک تہاڈا بدلہ دوزخ تے او پورا پورا بدلہ ہے۔

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ۝۶۴

۶۵۔ انہیں وچو جیندے اتے تیڈا وس لگے توں دوکھا ڈے کے سڈ تے اپݨے سوار تے پیدل لوکیں کوں میڑھ گھن ونج تے انہیں کوں مالیں تے اولادیں وچ حصہ دار بݨا تے انہیں نال کوڑے وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے ہن کوڑے۔

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ۚ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ۝۶۵

۶۶۔ بے شک میڈے بندیں تے توں ڈاڈھا نوصیں تھی سگدا تیڈا رب کافی کارساز۔

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تہاڈا رب او ہے جیرھا تہاڈے واسطے سمندر وچ بیڑیں کوں چلیندے تاں جو تساں اوندا فضل گولو بے شک او تہاڈے اتے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

۶۸۔ تے جے سمندر وچ تہاکوں کوئی ڈکھ پہنچے خدا دے سوا تساں کیکوں سڈیسو تے جڈاں او تہاکوں بچا کے زمین تے گھن اندے تساں منہ پھیر گھندے ہو تے انسان بہوں ناشکرا ء۔

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

۶۹۔ کیا تساں ایں گال کنیں امن وچ آگئیو جو او تہاکوں بھوئیں دی کندھی وچ پوُر ڈیوے یا تہاڈے اُتے نکے نکے پتھر وسا وے ول تہاکوں کوئی کارساز نہ ملے۔

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

۷۰۔ کیا تساں ایں گال کنیں امن وچ آگئے ء جو تہاکوں ڈوجھی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڈے اُتے تکھی اندھاری گھولے تے تہاکوں تہاڈے انکار دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاکوں ایں عذاب کنیں بچݨ کیتے ساڈے خلاف کوئی امدادی نہ ملسی۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

۷۱۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کوں بہوں عزت ڈتی ء۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے سواری بݨائی ء۔ اساں پاک شہیں دا انہیں کوں رزق ڈتے تے جیرھی مخلوق اساں بݨائی ء اساں انہیں کوں اوندے اُتے فضیلت ڈتی ء۔

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

۷۲۔ تے جیرھے ڈینہہ اساں ہر ٹولے کوں انہیں دے امام نال سڈیسوں تے جنہیں کوں سجے ہتھ وچ اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپݨے اعمال نامے کو پڑھسن تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ء او آخرت وچ وی اندھا رہسی تے سدھی راہ کنیں ہوں پریں تھی ویسی۔

وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ﴿۷۳﴾

۷۴۔ انہیں دے وس وچ ہوے ہا تے اوتیکوں اوندی وحی نال جیرھی اساں تیڈو وحی کیتی ء ہوں تکلیف ڈیون ہا تاں جو توں ایندے علاوہ ہیا کلام گھڑ کے پیش کر ڈیویں تے ول اوتیکوں سنگتی بنا گھنن ہا۔

وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيْلًا ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے جے اساں تیڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہا تے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گالہیں وچ آ ونجیں ہا۔

اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ﴿۷۵﴾

۷۶۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا۔

وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڈھن دے مختلف منصوبے بنیندے رہ ویندن تاں جو تیکوں ڈرا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیا تے او وی تیڈے بعد ہوں گھٹ وقت رہسن۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيْلًا ﴿۷۷﴾ ع ۸

۷۸۔ اے سلوک اویں ہوسی جیویں تیں کنیں پہلے رسولیں دے نال ہا تے توں ساڈے (عمل) وچ تبدیلی نہ پسیں۔

اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ ۭ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے توں نماز پڑھ سجھ ڈھلن کنیں گھن کے رات دے ڈاڈھے اندھارے تیئں تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھن آلے تیں فرشتے لہندن۔

وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسٰٓى اَنْ يَّبْعَثَكَ

۸۰۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اے تیڈی ودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ﴿۸۰﴾

عبادتِ ایندے نال تیڈا رب تیکوں تعریف والے مرتبے تے پُچا ڈیسی ۔

وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِیْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِیْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِیْرًا ﴿۸۱﴾

۸۱ ۔ توں آکھ اے میڈے رب توں میکوں سچے طریقے نال داخل کر تے سچے طریقے نال کڈھ تے میڈے کیتے اپنڑے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنڑا ۔

وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ؕ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ﴿۸۲﴾

۸۲ ۔ تے توں آکھ حق آ گئے تے کوڑ بھج گئے بے شک کوڑ بھجن والا ہ

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۙ وَلَا یَزِیْدُ الظّٰلِمِیْنَ اِلَّا خَسَارًا ﴿۸۳﴾

۸۳ ۔ تے اساں قرآن لہندے پئے ہیں جنیندے وچ شفا تے مومنیں کیتے رحمتِ تے ظالمیں کوں محض گھاٹے وچ ودھیندے ۔

وَاِذَاۤ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ یَـُٔوْسًا ﴿۸۴﴾

۸۴ ۔ تے جیرھے ویلھے اساں انسان تے انعام کریندے ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسیواں تھی بہندے تے جڈاں اونکوں ڈکھ پہنچے اونا امید تھی ویندے

قُلْ كُلٌّ یَّعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ؕ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِیْلًا ﴿۸۴﴾ ع

۸۵ ۔ توں آکھ ہر کوئی اپنڑے اپنڑے طریقے نال کم کریندے تے تیڈا رب بہوں چاندے جو کون سدھے رستے تے ہے ۔

وَیَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ؕ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ وَمَاۤ اُوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۸۵﴾

۸۶ ۔ اوتیں کنیں روح دے متعلق پُچدن توں آکھ روح میڈے رب دے حکم نال تے تہاکوں محض تھوڑا جیہاں علم ڈتا گئے ۔

وَلَىِٕنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِیْۤ اَوْحَیْنَاۤ اِلَیْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكِیْلًا ﴿۸۶﴾

۸۷ ۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ہ او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں کارساز نہ لبھسی ۔

اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَیْكَ كَبِیْرًا ﴿۸۷﴾

۸۸ ۔ سوائے تیڈے رب دی رحمت دے بے شک اوندا فضل تیڈے اُتے بہوں وڈا ہ ۔

قُلْ لَّىِٕنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰۤى اَنْ یَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

ظَهِيرًا ﴿٨٩﴾

قرآن جیہاں کلام نہیں آن سگدے بھانویں او ہک ڈو جھے دے امدادی کیوں نہ ہنڑ ونجن۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿٨٩﴾

۹۰۔ تے اساں ایں قرآن وچ لوکیں کیتے ہر گال کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی ء ول وی اکثر لوکیں کفر دے ناں انکار کر ڈتے۔

وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ﴿٩٠﴾

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں جے تیں توں ساڈے کیتے زمین وچو چشمہ نہ کڈھیں۔

اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ﴿٩١﴾

۹۲۔ یا تیڈا کوئی کھجوریں یا انگوریں دا باغ ہووے تے اوندے وچ نہراں وہا ڈے۔

اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿٩٢﴾

۹۳۔ یا جیویں تیڈا خیال توں ساڈے اُتے آسمان دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے سامنڑے گھن آ۔

اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ ۭ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ۭ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٣﴾ ع

۹۴۔ یا تیڈا سونے دا گھر ہووے یا توں آسمان تے چڑھ ونجیں۔ اساں تیڈے آسمان تے چڑھنڑ کوں وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں جنکوں اساں پڑھوں۔ توں آکھ میڈا رب پاک میں محض ہک بشر رسول ہاں۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَاۗءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿٩٤﴾

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آندی ء اوسلے آکھ کے اونکوں نہیں منیندے جو کیا اللہ سئیں بشر کوں رسول بنا کے پھٹیس۔

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿٩٥﴾

۹۶۔ توں آکھ جے زمین وچ فرشتے آرام ناں وندے ہون ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان کنیں فرشتہ رسول پٹھوں ہا۔

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿٩٦﴾

۹۷۔ توں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی گواہ ہے شک او اپنڑے بندیں کوں جانڑن والا تے ڈیکھنڑ والا ء۔

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰي وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ۭ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ۝۹۸

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے اوہو ہدایت تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پیسیں تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نیتیں دے مطابق اندھے تے گونگے تے پوڑے بنا کے جمع کریسوں انہیں دا ٹکانہ دوزخ تے جڈاں ٹھڈی تھیسی اونکوں ولا بھڑکا ڈیسوں۔

ذٰلِكَ جَزَاۗؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ۝۹۹

۹۹۔ اے انہیں دا بدلہ ات گالہوں ء جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں آکھئے جڈاں اساں ہڈیاں بٹ کے چوراچورا تھی ویسوں کیا وں اساں نویں مخلوق بنا کے اٹھیسوں۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓي اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ۝۱۰۰

۱۰۰۔ کیا او ڈہدے نہیں بے شک اللہ سئیں جیں آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے ایں گال تے قادر جو انہیں جہیں پی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وچ کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیاد مقرر تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے۔

قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَاۗىِٕنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ۭ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ۝۱۰۰ ع

۱۰۱۔ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں خرچ تھی وینجڑ دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے انسان شوم۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ فَسْـَٔـلْ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اِذْ جَاۗءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّىْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى مَسْحُوْرًا ۝۱۰۱

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں کھلے نشان ڈتے ہن توں پچھ بنی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھے بے شک اے موسیٰ میں تیکوں سمجھیندا جو تیڈے اُتے جادو تھی گئے۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَاۗءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ ء جو آسمانیں تے

وَالْاَرْضِ بَصَآئِرُ ۚ وَاِنِّیْ لَاَظُنُّكَ یٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿۱۰۲﴾

زمین دے رب انہیں کوں نشان بنّا کے لہائے تے اے فرعون بے شک میں سمجھیندا توں ناکام تھیسیں۔

فَاَرَادَ اَنْ یَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِیْعًا ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ اوں ارادہ کیتا جو انہیں کوں ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑے تے ول اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں ساریں کوں غرق کر ڈتا۔

وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِیْفًا ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ تے اساں اینڈے بعد بنی اسرائیل کوں آکھیا تساں ملک وچ رہو تے جڈاں ڈوجھے وعدے دا وقت اوسی تے اساں تہاکوں ولا کٹھا کر کے گھن اوسوں۔

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ؕ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِیْرًا ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ تے اساں قرآن کوں حق نال لہائے تے حق نال او لتھے تے اساں تیکوں خوش خبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنّا کے پٹھے سے۔

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَى النَّاسِ عَلٰى مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِیْلًا ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ تے اساں ایں قرآن کوں سورتیں وچ ونڈ ڈتّا تاں جو توں اینکوں لوکیں دے سامنڑے آرام نال پڑھ کے سنڑاویں تے اساں اینکوں تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖۤ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖۤ اِذَا یُتْلٰى عَلَیْهِمْ یَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منو یا نہ منو بے شک ایں کنیں پہلے جنہیں کوں علم ڈتا گئے۔ جیرھے ویلھے انہیں کوں اے قرآن پڑھ کے سنڑایا ویندے او متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہوئیں ڈھ پوندن۔

وَّیَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَاۤ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک تے بے شک ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہسی۔

وَیَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ یَبْكُوْنَ وَیَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ﴿۱۰۹﴾ السجدة

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھر ٹنے ڈھاندن تے روندن تے اے انہیں کوں جھک نوائی وچ ودھیندے۔

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ؕ اَیًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ

۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سڈو یا رحمٰن سڈو

الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَ ابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿۱۱۱﴾

جیرھا ناں گھن کے سڈو اوندے چنگے ناں ہن تے توں اپنی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا ﴿۱۱۲﴾ ع ۱۲

۱۱۲۔ تے آکھ سب صفتاں اللہ دیائن جیئں نہ پُتر بنائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک تے نہ کمزور سمجھ کے اوندا کوئی سنگتی بنڈے تے ہمیشہ اوندی وڈائی بیان کر۔

سُوْرَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّإِحْدٰى عَشْرَةَ اٰيَةً وَّ اثْنَا عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ کہف مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۱ آیتاں تے ۱۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

ا شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ②

۲۔ سبھ صفتاں اللہ دیاں ہن جیئں اپنے بندے تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈنگ نسی رکھیا۔

قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ③

۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھالنڑ والی بنا کے لہائس تاں جو اوالتہا دے سخت عذاب کنیں ڈراوے تے مومنیں کوں جیرھے نیک عمل کریندن انہیں کوں خوش خبری ڈیوے بے شک انہیں کیتے چنگا بدلہ ہے۔

مَّاكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ④

۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ⑤

۵۔ تے انہیں لوکیں کوں ڈراوے جیرھے آہدن جو اللہ سئیں پُتر بنا گدھے۔

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ۭ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ۭ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ⑥

۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کوں تے نہ انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں کجھ دی ہے علم تے اے بہوں وڈی گال جیرھی انہیں دے مونہیں وچو نکلدی پی ہے اے محض کوڑ پئے مریندن۔

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ⑦

۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کوں نہ منن تے تھی سگدے توں انہیں دے غم وچ افسوس دی وجہ کنیں اپنے آپ کوں ہلاک کر ڈیسیں؟

اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

۸۔ بے شک اساں جو کجھ زمین تے ہے اوندے سوٹھپ واسطے بنائے تاں جو اساں انہیں کوں

ازماؤں جو انہیں وچوکون چنگا کم کریندے۔

وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝۸

۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے اونکوں مٹا کے بربریان کر ڈلیسوں۔

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝۹

۱۰۔ کیا توں سمجھیدیں بے شک کہف (غار) تے رقیم والے ساڈے عجیب نشانیں وچوں ہن۔

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝۱۰

۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنے ولو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں ہدایت دا سامان پیدا کر۔

فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝۱۱

۱۲۔ اساں کجھ گنتی دے سال انہیں دے کنیں کوں بند رکھئے (باہر دیاں گالہیں نہ سنڈے ہن)

ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝۱۲ ع ۱۳

۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھائے تاں جو اساں ظاہر کروں جو ڈوناہیں ٹولیں وچو اپنے رہن دی مدت کوں کیں زیادہ محفوظ رکھنے۔

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝۱۳

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تنیکوں سچائی نال ڈیسندے ہیں او کجھ جوان ہن تے اپنے رب تے ایمان انیندے ہن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ ودھایا ہا۔

وَّرَبَطْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ۝۱۴

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں ویلے جیلھے او وطن کنیں نکلن کیتے اٹھین تے انہیں آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب ایندے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنگیسوں ناں تاں اساں سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔

هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ لَوْلَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ۭ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۝۱۵

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں ایندے سوا ہے معبود بنا گدھن ایندے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں نہیں گھن آندے۔ جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے

اوں کنیں زیادہ ظالم کون۔

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ⑯

۱۷۔ تے جڈاں تساں انہیں کنیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریندے ہن انہیں کنیں ایج تھے ءُ۔ تساں ہنڑ غار وچ پناہ گھنو تہاڈا رب اپنی رحمت دی راہ تہاڈے واسطے کھول ڈیسی تے تہاڈے واسطے ایں معاملے وچ آسانی پیدا کریسی۔

وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ⑰ ع ۱۴

۱۸۔ تے توں رسجھ کوں ڈہدیں جیرھے ویلھے او چڑھدے او انہیں دی غار دے سجے پاسے کنیں ذرا ہٹ کے گذردے جیرھے ویلھے لہندے تے انہیں دے کھبے پاسو ہٹواں لنگھدے تے او ایں غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچوں ءُ۔ جنیکوں اللہ ہدایت ڈیکھیندے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریندے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگتی تے نہ ہدایت ڈیون والا لبھسی۔

وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ رُقُوْدٌ ۚ وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۚ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ۭ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ⑱

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگدا ہویا خیال کریندیں تے اصل او سُتے پئین۔ تے اساں انہیں کوں سجے تے کھبے پاسے تے پھریسوں تے انہیں دا کتا انہیں دے نال درسال تے اپنڑیاں چنگھاں درگھری رسی تے تیکوں انہیں دے حالات دا پتہ لگ ونجے تے توں انہیں کنیں کنڈ تا بھج ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَاۗءَلُوْا بَيْنَهُمْ ۭ قَالَ قَاۗىِٕلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ۭ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۭ قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ۭ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھالیا تے او ہک ڈوجھے کنیں پچھن لگن انہیں وچوں ہک بندے آکھئے تساں چوکھی دیر رہ گیئے ءُ۔ انہیں آکھئے ڈینہہ یا اوندا ہک حصہ انہیں آکھئے جتی دیر تساں رہ

طَعَامًا فَلْيَاْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿۲۰﴾

گئے ءُ تہا ڈا رب چاندے تساں شہر دو اپنا ہک بندہ اے پیسے ڈے کے پٹھو او ڈیکھے کیندا کھاٹا چنگا ءُ او تہا ڈو گھن آوے تے اے کم نرمی تے ہوشیاری ناں کرے تے تہا ڈا کہیں کوں پتہ نہ لگن ڈیوے۔

اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ بے شک جے او تہا ڈے اُتے ڈاڈھے تھی گئے تے تہا کوں پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا تہا کوں زور ناں اپنے مذہب وچ ولا گھن اوسن تے ول تساں کڈا ہیں وی کامیاب نہ تھیسو۔

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۗ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آوٹ وچ کوئی شک نئیں تے جیلھے او اپنے ڈکم دے متعلق آپت وچ گالہیں کر رئے ہِن پئے انہیں آکھئے کوئی مکان بنا ؤ انہیں دا رب انہیں کوں چنگی طراں جانڈا ہا۔ گالہیں وچ جیرھے ڈاڈھے تھی گئے انہیں آکھیا اساں ایں جاتے ضرور مسجد بنیندے ہیں۔

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۗ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ۗ فَلَا تُمَارِ فِيْهِمْ اِلَّا مِرَآءً ظَاهِرًا ۖ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿۲۲﴾ ع ۱۵

۲۳۔ او آکھسن جو او ترے ہِن تے چوتھا انہیں دا کتا ہا تے آکھسن او پنج ہِن تے چھیواں انہیں دا کتا ہا اے ساریاں اٹکل پچو دیاں گالہیں ہِن تے کہیں ویلھے آہدن او ست ہِن تے اٹھواں انہیں دا کتا ہا توں آکھ میڈا رب انہیں دی گنتری کوں چنگی طراں جانڈے تے انہیں کوں تھوڑے لوک جانڈن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق ہنہیں کنیں نہ پچھ۔

وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَايْءٍ اِنِّيْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصلو نہ آکھ جوا ے کم میں سبھائیں کریساں۔

اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۚ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ اِذَا نَسِيْتَ وَقُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّهْدِيَنِ رَبِّيْ لِاَقْرَبَ مِنْ هٰذَا رَشَدًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے جیلھے توں بھل ونجیں تے اپنے رب کوں یاد کیتا کر تے توں آکھ اے تھی سگدے جو میڑا رب میکوں کامیاب کریسی تے او راہ ڈکھیسی جیڑھا ہدایت دے زیادہ کولھوء۔

وَلَبِثُوْا فِيْ كَهْفِهِمْ ثَلٰثَ مِائَةٍ سِنِيْنَ وَازْدَادُوْا تِسْعًا ﴿۲۵﴾

۲۶۔ او غار وچ ترے سو سال تک رہ گیئن۔ تے نوں بے ودھائے نیئں۔

قُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوْا ۚ لَهٗ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اَبْصِرْ بِهٖ وَاَسْمِعْ ۭ مَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا يُشْرِكُ فِيْ حُكْمِهٖٓ اَحَدًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ توں آکھ اللہ چاندے جتی مدت اورہ گیئن آسمانیں تے زمین دا غیب ہوندے کیتے ہے او بہوں ڈیکھنڑ والا تے بہوں سنڑن والا ء اوندے سوا انہیں دا کوئی سنگتی نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَاتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ ۭ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیڑھی تیڈے اُتے وحی تھی ء اونکوں پڑھ اوندی گالہیں کوں کوئی بدلنڑ والا کاء نیئں تے تیکوں اوندے سوا بی کوئی پناہ دی جا نہ ملسی۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ۚ وَلَا تَعْدُ عَيْنٰكَ عَنْهُمْ ۚ تُرِيْدُ زِيْنَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں لوکیں نال رکھ جیڑھے اپنے رب کوں فجر شام سڈیندن تے اوندی رضامندی چاہندن تے انہیں کنیں اکھیں ہٹا کے اگو نہ نکل ونجیں کیا توں دُنیاوی زندگی دا سونھپ چاہندیں۔ تے توں اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اساں اپنے ذکر کنیں غافل کڑتے او اپنی خواہشیں دی پیروی کریندے تے اوندا معاملہ حد کنیں ودھ گیئے۔

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۡ فَمَنْ شَآءَ فَلْيُؤْمِنْ وَّمَنْ شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۭ اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلظّٰلِمِيْنَ نَارًا ۙ اَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۭ وَاِنْ يَّسْتَغِيْثُوْا يُغَاثُوْا بِمَاۗءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوْهَ ۭ بِئْسَ الشَّرَابُ ۭ وَسَاۗءَتْ

۳۰۔ توں آکھ حق تیڈے رب کنیں ہے جیڑھا چاہے ایمان گھن آوے تے جیڑھا چاہے انکار کرے بے شک اساں ظالمیں کیتے بھا تیار کیتی ء جنیدی چوکندی انہیں کوں ولھٹی کھڑی ء تے جے او پانی منگسن تے

مُرْتَفَقًا ﴿۳۱﴾

انہیں کوں اینجا پانڑی ڈیتا ویسی جیر ھا پگھریے تانبے آلی کار ہوسی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ ڈیسی اے گندی پیوڑ دی شئے ہے تے بُرا ٹکانڑ ءِ۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ﴿۳۰﴾

۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرنڑ والیں دے چنگے کمیں دے بدلے کوں اساں وِنجنیدے نسے۔

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغ انہیں دے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگن انہیں کوں پوائے ویسن تے باریک تے مُٹلے ریشم دے سادے کپڑے اوپیسن تے (تختیں تے) پلنگیں تے ویہاڑیں دی ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ءِ تے ڈاڈھا چنگا ٹکانہ ءِ۔

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ توں انہیں دے سامٹے ڈو آدمیں دی مثال بیان کر انہیں وچوں ہک کوں اساں انگوریں دے ڈو باغ ڈتے تے انہیں ڈونا ہیں دے چودھارو اساں کھجیاں لائن تے ڈونائیں دے درمیان رڑھ پیدا کیتی سے۔

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ انہیں ڈونا ہیں باغیں اپنا پھل ڈتے تے انہیں وچوں کجھ وی گھٹ نہیں تھیا تے اساں انہیں دے وچ ہک نہر وہائی ہائی۔

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا ہا اوں اپنڑے ساتھی کوں گالہیں وچ آکھئے جو میں مال وچ تیئں کنیں زیادہ تے جتھے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا ﴿۳۵﴾

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنڑے باغ وچ اپنڑی جان تے ظلم کریندے ہوئیں پیٹھے اوں آکھئے جو میں نئیں سمجھنیدا جو اے کبڑا ہیں تباہ تھیسی۔

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ

۳۷۔ میں نہیں سمجھنیدا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّیْ لَاَجِدَنَّ خَیْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿۳۶﴾

اپنے رب دو ولایا ونجے تے اتھاں وی بے شک میکوں چنگا ٹکانہ مل ویسی۔

قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ یُحَاوِرُهٗۤ اَكَفَرْتَ بِالَّذِیْ خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا ﴿۳۷﴾

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال گالہیں کریندا پیا ہا آکھئے کیا تیئں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیئں تیکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں ول تیکوں پورا آدمی بنائس۔

لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّیْ وَلَاۤ اُشْرِكُ بِرَبِّیْۤ اَحَدًا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب تے میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَلَوْلَاۤ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ جیلے توں باغ وچ پیٹھا ہا نویں تیئں اے کیوں نہیں آکھیا جو اوہو تھیسی جو اللہ چاہسی۔ ساریاں طاقتاں اللہ کنیں ہن جے توں میکوں آپ کنیں مال وچ تے اولاد وچ گھٹ سمجھنیدیں۔

فَعَسٰى رَبِّیْۤ اَنْ یُّؤْتِیَنِ خَیْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَیُرْسِلَ عَلَیْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِیْدًا زَلَقًا ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں تیڈے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیڈے باغ تے آسمان کنیں بھاہ شعلہ سٹے تے جنیدے نال او صاف تے سپخ تھی ونجے۔

اَوْ یُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِیْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ یا اوندا پانی سُک ونجے پچھیں توں اونکوں لبھ وی نہ سگیں۔

وَاُحِیْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ یُقَلِّبُ كَفَّیْهِ عَلٰى مَاۤ اَنْفَقَ فِیْهَا وَهِیَ خَاوِیَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَیَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّیْۤ اَحَدًا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے اوندے پھل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاریں تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکھ کے او ہتھ ملن پئے گئے) تے آکھئے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہ بنا واں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ یَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی کارء نئیں تے نہ اوندا بدلہ ملسی۔

هُنَالِكَ الْوَلَایَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ خَیْرٌ ثَوَابًا وَّخَیْرٌ عُقْبًا ﴿۴۴﴾ ع

۴۵۔ انیجے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ءِ او بدلہ ڈیونڑ وچ وی سب کنیں چنگا ءِ تے چھیکڑی انجام

وچ وی چنگا ءے۔

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝۴۵

۴۶۔ توں انہیں دے سامنے دنیاوی زندگی دی کھول کے بیان کر او اوں پانی آلی کار جنیکوں اساں جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا پور اوندے نال رَل گئے تے او بھوں بن گئے ہوا اونکوں اُڈ رینڈی ودی ءے تے اللہ سئیں ہر شئے تے طاقت رکھنیدے۔

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ اَمَلًا ۝۴۶

۴۷۔ مال تے پتر دُنیاوی زندگی دا سوٹھپ تیڈے رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ نال باقی رہنڑ آلے نیک اعمال چنگن۔

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّحَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ۝۴۷

۴۸۔ تے جڈاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں زمین کوں ڈیکھسیں اجو لوک اوندے استے جنگ کیتے آمنے سامنے ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کٹھا کریسوں تے انہیں وچو کہیں کوں وی باقی نہ چھڑیسوں۔

وَعُرِضُوْا عَلٰي رَبِّكَ صَفًّا ۭ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ۝۴۸

۴۹۔ قطاریں وچ تیڈے رب دے سامنے پیش کیتے ویسن (او آکھسی) تساں ساڈے کولہو اویں آئے ءُ جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے تہاڈا دعویٰ تے اے ہا جو اساں تہاڈے کیتے وعدے دی گھڑی کڈاہیں مقرر نہ کریسوں۔

وَوُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَيَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّلَا كَبِيْرَةً اِلَّآ اَحْصٰىهَا ۚ وَوَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ۭ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ۝۴۹ ع

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنے) رکھ ڈتی ویسی تے توں مجرمیں کوں ڈیکھسیں او ڈردے پئے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھسن ہائے افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوڑی اِس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گنڑ کے رکھ ڈتنسی تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنے رکھ ڈتا ویسی تے تیڈا رب کہیں تے ظلم نہیں کریندا۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ

۵۱۔ تے جیلھے اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم

اِبْلِيْسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ ؕ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَ ذُرِّيَّتَهٗۤ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ ؕ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿۵۱﴾

دی فرمانبرداری کرو تے ایں فرمانبرداری کیتی سوائے ابلیس دے او جنیں وچو ہا۔ اوں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تساں اونکوں تے اوندی اولاد کوں میڈے سوا سنگتی بٹنیدے ءُ تے او تہاڈے دشمنیں۔ ظالمیں دا بدلہ بہوں بُرا ءِ

مَاۤ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ ۪ وَ مَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿۵۲﴾

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اپنی پیدائش دے ویلھے تے نہ میں گمراہ کرݨ والیں کوں اپݨا امدادی بنا سگدا ہم۔

وَ يَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَ جَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے جڈاں اللہ آکھسی جنہیں کوں تساں میڈے شریک بٹنیدے ہاوے سڈو او انہیں کوں سڈیسن تے او انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اساں انہیں دے درمیان روک بݨا ڈیسوں۔

وَ رَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْۤا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَ لَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے مجرم بھا کوں ڈیکھسن تے اے سمجھیسن جو او ایندے وچ پوݨ والے ہِن تے اوں کنیں پچھو تے ہٹݨ دی جاہ نہ پیسن۔

وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَ كَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿۵۵﴾

۵۵۔ اساں ایں قرآن وچ ہر مثال لوکیں کیتے مختلف طریقیں نال بیان کیتی ءِ تے انسان بہوں ساریں گالہیں وچ سب کنیں ودھ بحث کرݨ والا ءِ۔

وَ مَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْۤا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَ يَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّاۤ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے لوکیں کوں کیں شکئے جو جیڑھی ہدایت انہیں کنیں آئی ءِ اونکوں من گھنن تے اپݨے رب کنیں بخشش منگݨ سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دی حالت آ وینجے تے یا وں انہیں دے سامݨے عذاب آ وینجے۔

وَ مَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَ مُنْذِرِيْنَ ۚ وَ يُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَ اتَّخَذُوْۤا اٰيٰتِيْ وَ مَاۤ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اساں رسولیں کوں خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے پٹھے کافر کوڑ کیتے ایں واسطے جھگڑا کریندن تاں جو ایندے نال حق کوں مٹا ڈیوݨ

تے میڈی آیات تے ڈراوے کوں مذاق دا نشانہ بنائے نیں۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰي قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ۭ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْٓا اِذًا اَبَدًا ۝۵۷

۵۸۔ اوں شخص کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جنیکوں اپنے رب دے نشان یاد ڈواتے گیئن اوں منہ پھیر گدے تے جو انہیں عمل کیتے ہن اونکوں بھل گیئن بے شک انہیں دے دیں تے پردے پاڈتن او اونکوں سمجھ نہیں سگدے تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ سٹے سے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سڈیندیں او کڈاہیں وی ہدایت نہ پلسن۔

وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ۭ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۭ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْىِلًا ۝۵۸

۵۹۔ تے تیڈا رب ہوں بخشن والا تے ہوں رحمت کرن والا ہے۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نال انہیں کوں تباہ کرنڑ چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی عذاب ڈیوے ہا انہیں دا سلے بک معیاد مقرر انہیں کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ ملسی۔

وَتِلْكَ الْقُرٰٓى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا ۝۵۹

۶۰۔ تے اے وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ظلم دی وجہ ناں ہلاک کر ڈتے تے انہیں دی تباہی دا وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَآ اَبْرَحُ حَتّٰٓى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا ۝۶۰

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنے جوان کوں آکھیا میں ٹردا رہ ویساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملنڑ دی جا تے پہنچ نہ ونجاں یا صدیں تک ٹردا رہ ونجاں۔

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝۶۱

۶۲۔ تے جڈاں او ڈوہیں سمندر دے ملنڑ دی جا تے پہنچن او اپنی مچھی بھل گیئن تے او سمندر وچ ورک کے پہہ گئی۔

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَاۗءَنَا ۡ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا ۝۶۲

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گیئن او اپنے جوان کوں آکھئے فجر دا کھانا ساکوں ڈے بے شک اساں ایں سفر وچ بہوں تھک گئے ہیں۔

قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ الْحُوْتَ وَمَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ ۖ عَجَبًا ﴿۶۳﴾

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہ ء جیلھے اساں چٹان تے آرام کیتے اوں ویلھے میں مچھی بھل گیاں ہم تے اسے اچھی میکوں ماسوائے شیطان دے کہیں ہے ہیں بھلوائی جو میں اونکوں یاد کراں ہا تے اوں سمندر وچ عجب طریقے نال راہ بنا گئی ہ۔

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ ۚ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿۶۴﴾

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء جنیکوں اساں گولنیدے ہا سے پچھیں او اپنے پیریں دے نشان تے پچھو ہیں ولین۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کوں ساڈا ہک اینجا بندہ ملئے جنیکوں اساں اپنے کولہو رحمت ڈتی تے اپنڑ جناب توں خاص علم ڈتا ہا۔

قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿۶۶﴾

۶۷۔ تے موسیٰؑ اوں کوں آکھئے کیا میں تیڈے پچھو چلاں ایں شرط تیں جو میکوں توں او سکھاویں جو تیکوں ہدایت دیاں گا لہیں سکھایاں گئین۔

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۶۷﴾

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میڈے نال اصلو صبر نو صیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿۶۸﴾

۶۹۔ تے توں کیویں اوں گال تیں صبر کر سگدیں جنیدا تیکوں علم وی کاء نئیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿۶۹﴾

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرنڑ والا پیسیں۔ جے اللہ چاہے میں تیڈے کہیں حکم دی نافرمانی نہ کریساں۔

قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْـَٔلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿۷۰﴾

ع ۱۲

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میڈے نال ٹر دیں تے توں میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے تیں میں تیکوں آپ نہ ڈساں۔

فَانْطَلَقَا ۫ حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ۭ قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا ۚ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا اِمْرًا ﴿۷۱﴾

۷۲۔ او ڈوہیں ٹریں تے او ڈوہیں ہیڑی وچ سوار تھی گئین۔ تے اوں اونکوں سوراخ

کڈھے چا اوں آکھئے تیں اینکوں سوراخ ایں واسطے کڈھے جو ایندے سارے سوار غرق تھی ونجن تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۷۳﴾

۷۳۔ اوں آکھئے میں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے نال اصلو صبر نوصیں کر سگدا۔

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ اَمْرِيْ عُسْرًا ﴿۷۴﴾

۷۴۔ اوں آکھئے ہنڑ میکوں نہ پکڑ میں بھل گیاں ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر۔

فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةًۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿۷۵﴾

۷۵۔ وت ڈوہیں ٹرپئیں تے انہیں ڈونا ہیں کوں ہک چھوہر مل گئے اوں اونکوں قتل کر ڈتے اوں آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا عجیب کم کیتے۔

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۷۶﴾

۷۶۔ اوں آکھئے کیا میں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے نال اصلو صبر نوصیں کر سگدا

قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصٰحِبْنِيْ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَّدُنِّيْ عُذْرًا ﴿۷۷﴾

۷۷۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تئیں کنیں کہیں گال دا پچھاں تے توں میکوں اپنڑے نال نہ رکھیں میڈے خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةِ ِۨاسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُّضَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ اَنْ يَّنْقَضَّ فَاَقَامَهٗ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿۷۸﴾

۷۸۔ ول اوڈوہیں ٹرپئیں تے اوڈوہیں ہک وستی کنیں آئن تے روٹی منگی تے انہیں ڈونا ہیں دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ ڈٹھی جیرھی ڈہنڑ تے ہائی اونکوں بٹائس چا۔ اوں آکھئے جے توں چاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا ہانویں۔

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيْلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿۷۹﴾

۷۹۔ اوں آکھئے ہنڑ میڈے تے تیڈے انجو انج تھیونڑ دا ویلھا آ گئے جیرھی گال تے توں صبر نوصیں کر سگیا آ میں تیکوں اوندی حقیقت

ڈساں۔

اَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِي الْبَحْرِ فَاَرَدْتُّ اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿۷۹﴾

۷۹۔ بیڑی کجھ مسکینیں دی ہائی جیرھے دریا وچ کم کریندے ہن ایندے پچھو ہک ظالم بادشاہ ہا جیرھا ہر بیڑی کوں زور نال کھس گھندے ات گالھوں میں اینکوں عیب والا کر ڈتے۔

وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَآ اَنْ يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ﴿۸۰﴾

۸۱ تے جیرھا چھوہرڑا ایندے پیو ما مومن ہن ساکوں ڈر ہا جو اسے انہیں ڈونا ہیں تے شیطانگی تے کفر دا الزام نہ ڈیوسے۔

فَاَرَدْنَآ اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿۸۱﴾

۸۲۔ تے اساں چاہے جو انہیں دا رب انہیں ڈونا ہیں کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے رحم والا چھوہر ڈیوسے۔

وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِي الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِيْ ۚ ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿۸۲﴾ ع

۸۳۔ تے کندھ شہر وچ ڈو یتیم چھوہریں دی ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈونا ہیں دا خزانہ ہا۔ انہیں دا پیو نیک ہا تیڈے رب ارادہ کیتے جو اوتکڑے نینگر تھی ونجن تے اپنا خزانہ کڈھ گھنن اے تیڈے رب دی خاص رحمت ہائی۔ اے کم میں اپنڑے ولوں نئیں کیتا اے ہے ایں گال دی حقیقت جنیدے اتے توں صبر نوصیں کر سگیا۔

وَيَسْـَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ ۭ قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿۸۳﴾

۸۴۔ اوتیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھدن توں آکھ جو میں تہاڈے سامنڑے اوندے متعلق ضرور ذکر کریساں۔

اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِي الْاَرْضِ وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ﴿۸۴﴾

۸۵۔ اساں بے شک اونکوں زمین وچ حکومت ڈتی ہائی تے اساں اونکوں ہر شیئے دا راہ ڈسیا ہا

فَاَتْبَعَ سَبَبًا ﴿۸۵﴾

۸۶۔ تے او راہ تے ٹرپئے۔

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِيْ

۸۷۔ تے جیسلے او سجھ لہن دی جا تے آئے

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّ وَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ؕ قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَ اِمَّآ اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ حُسْنًا ﴿٨٦﴾

اوں سجھ کوں رب آلے چشمے وچ لنداڈٹھے اوندے نال کجھ لوک وی ڈٹھنسی اساں آکھئے اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا ڈیوے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک کنیں کم گھن۔

قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ﴿٨٧﴾

۸۸۔ اوں آکھے جیرا ظلم کریسی اساں اوں کوں ضرور سزا ڈیسوں تے ول او اپنڑے رب دو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی

وَ اَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ِۨ الْحُسْنٰى ۚ وَ سَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ﴿٨٨﴾

۸۹۔ تے جیرا منیسی تے چنگے کم کریسی اوندے کیتے چنگا بدلہ ہے اساں وی انہیں کوں ضرور اپنڑے حکم نال سوکھی گال آکھسوں۔

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٩﴾

۹۰۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے۔

حَتّٰۤى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُوْنِهَا سِتْرًا ﴿٩٠﴾

۹۱۔ تے ول او سجھ دے نکلنڑ آلی جا تے پہنچے اوں ڈٹھے جو او سجھ اینجی قوم تے نکلدا پیا ہا جنیدے درمیان تے سجھ دے درمیان اساں کوئی پردہ نہ بنایا ہا۔

كَذٰلِكَ ۛ وَ قَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ﴿٩١﴾

۹۲۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات کوں چنگی طراں جانڈے ہیں۔

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٩٢﴾

۹۳۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے۔

حَتّٰۤى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمَا قَوْمًا ۙ لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ﴿٩٣﴾

۹۴۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے انہیں ڈونہاں پہاڑیں دے اور ہو کجھ اینجے لوک ڈٹھن جیرے اوندی گال کوں مشکل نال سمجھ سگدے ہن۔

قَالُوْا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوْجَ وَ مَاْجُوْجَ مُفْسِدُوْنَ فِى الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰۤى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُمْ سَدًّا ﴿٩٤﴾

۹۵۔ انہیں آکھئے اے ذوالقرنین بے شک یاجوج تے ماجوج زمین وچ گیڑ گھتنیندے پئین۔ کیا اساں تیڈے کیتے ٹیکس ایں شرط تیں مقرر کروں جو

توں ساڈے تے انہیں دے درمیان بندھ بدھ ڈے۔

قَالَ مَا مَكَّنِّيْ فِيْهِ رَبِّيْ خَيْرٌ فَاَعِيْنُوْنِيْ بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿۹۵﴾

۹۶۔ اوں آکھئے میڈے رب جیرھی میکوں ایں معاملے وچ طاقت ڈتی ہے اوزیادہ چنگی ہے میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں تہاڈے تے انہیں دے درمیان بندھ بدھ ڈیندا ں۔

اٰتُوْنِيْ زُبَرَ الْحَدِيْدِ ۭ حَتّٰٓى اِذَا سَاوٰى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوْا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَعَلَهٗ نَارًا ۙ قَالَ اٰتُوْنِيْٓ اُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿۹۶﴾

۹۷۔ تساں میکوں لوہے دے ٹکڑے ڈیو اوں ڈو پہاڑیں دے درمیان بندھ بدھ کے بکو جہیاں کر ڈتے اوں آکھئے بھا پالو تے جیرھے ویلھے اوں کوں بھا بنا ڈتس تے آکھیس میں کنیں تانبا گھن آؤ میں ایندے اتے سٹاں۔

فَمَا اسْطَاعُوْٓا اَنْ يَّظْهَرُوْهُ وَمَا اسْتَطَاعُوْا لَهٗ نَقْبًا ﴿۹۷﴾

۹۸۔ انہیں کوں اوندے اتے چڑھن دی طاقت کائے نہ ہائی تے نہ اوندے وچ سندھ مار سگدے ہن۔

قَالَ هٰذَا رَحْمَةٌ مِّنْ رَّبِّيْ ۚ فَاِذَا جَاۗءَ وَعْدُ رَبِّيْ جَعَلَهٗ دَكَّاۗءَ ۚ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّيْ حَقًّا ﴿۹۸﴾

۹۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب دا خاص احسان تے جڈاں میڈے رب دا وعدہ آوسی اوایکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ہے۔

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَىِٕذٍ يَّمُوْجُ فِيْ بَعْضٍ وَّنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَجَمَعْنٰهُمْ جَمْعًا ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسوں او ہک ڈوجے تیں جوش نال حملہ کریسن دھوتو وجایا ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسوں۔

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَىِٕذٍ لِّلْكٰفِرِيْنَ عَرْضَۨا ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافریں دے سامنے گھن اوسوں۔

الَّذِيْنَ كَانَتْ اَعْيُنُهُمْ فِيْ غِطَاۗءٍ عَنْ ذِكْرِيْ وَكَانُوْا لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَمْعًا ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کنیں پردے وچ ہن تے او سنڑ وی نہ سگدے ہن۔

اَفَحَسِبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ يَّتَّخِذُوْا عِبَادِيْ مِنْ دُوْنِيْٓ اَوْلِيَاۗءَ ۭ اِنَّآ اَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ

۱۰۲۔ کیا کافر خیال کریندن جو او میکوں چھوڑ کے میڈے بندیں کوں امدادی بنا گھنسن تے بے شک اساں

نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

دوزخ کافریں کیتے مہمانی دے طور تے تیار کیتی ہوئی ء۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

١٠٤۔ توں آکھ کیا تہاکوں اساں ڈسوں جیرے عملیں دے لحاظ نال بہوں گھاٹے وچ ہن۔

الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

١٠٥۔ جنہیں دیاں ساریاں کوششاں ایں زندگی وچ وَنجنیدیاں پین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم کریندے پین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾

١٠٦۔ اے لوکن جنہیں اپنے رب دی نشانیں دا تے اوندے ملنڑ دا انکار کیتے تے انہیں دے عمل وانجھ گئین قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

١٠٧۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ء۔ انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال مشکریاں کیتین۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

١٠٨۔ بے شک مومن تے جنہیں چنگے کم کیتن انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

١٠٩۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اتھوانج نہ تھیونڑ چاہسن۔

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

١١٠۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گالہیں دے لکھنڑ کیتے مَس بنڑ وینجے تے میڈے رب دی گالہیں ختم تھیونڑ کنیں پہلے سمندر مک ویسن بھانویں اوہو تلا مَس پی گھن آوں

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾ ۩

١١١۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی ہاں میڈ وحی تھیندی ء جو تہاڈا کہو خدا ء جیرا اپنے رب دے ملنڑ دی امید رکھیندا ہووے او چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وچ کیں کوں شریک نہ کرے۔

سُوْرَةُ مَرْيَمَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتُّ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مریم مکی ءَ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیتاں تے ۶ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ءَ۔

كٓهٰيٰعٓصٓ ②

۲۔ اے عالم تے سچے خداتوں کافی تے سدھا راہ ڈکھاونڑ والا ایں۔

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ③

۳۔ تیڈے رب دی اوں رحمت دا ذکر جیرھا اوں اپنڑے بندے زکریا تے کیتی۔

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ④

۴۔ جڈاں اوں اپنڑے رب کوں ہولے ہولے سڈ ریئے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّيْ وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

۵۔ تے آکھئے اے میڈے رب میڈیاں ہڈیاں کمزور تھی گیئن تے ہڈھیپے نال میڈا سر چٹا تھی گیئے تے اے میڈے رب میں کڈاہیں وی تیں کنیں دعا منگنڑ نال ناکام نہیں تھیا۔

وَاِنِّيْ خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَّرَآءِيْ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

۶۔ تے بے شک میں اپنڑے سکیں کنیں اپنڑے پچھو ڈرداں تے میڈی زال سنڈھ تے توں میکوں اپنڑے ولوہک وارث ڈے۔

يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ ۗ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

۷۔ جیرھا میڈا تے آل یعقوب دا وارث تھیوے تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بنا

يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ اسْمُهٗ يَحْيٰى ۙ لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

۸۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی خوش خبری ڈیندے ہیں اونڈا ناں یحییٰ ءَ ایں کنیں پہلے اساں کہیں کوں اے ناں نئیں ڈتا۔

قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨

۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں ہال کیویں تھی سگدے تے میڈی زال سنڈھ تے میں وی ہڈھیپے دی چھیکڑ تیں پہنچ چکیاں۔

قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَّلِنَجْعَلَهٗۤ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿۲۱﴾

۱۰۔ اوں آکھئے گال ایویں ہے تیڈا رب آہدے اے کم میڈے کیتے سوکھا ہے تے ایں کنیں پہلے میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شئے نہ ہانویں

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿۲۲﴾

۱۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈیسے اللہ سئیں آکھئے حکم اے ہے جو توں لوکیں نال ساندھوڑاند ترے راتاں ناں ا لاویں۔

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿۲۳﴾

۱۲۔ وں زکریا محراب کنیں نکل کے اپنی قوم دو آئے تے انہیں کوں ہولے ہولے آکھیس جو تساں فجر شام اللہ سئیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَاۤ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿۲۴﴾

۱۳۔ اے یحیٰ توں کتاب کوں ہتھیکا کرتے اساں اوں کوں چھوٹی عمر وچ اپنا حکم ڈتا ہا

وَهُزِّيْۤ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿۲۵﴾

۱۴۔ اے ساڈے ولو مہربانی ہائی تے پاک کرنڑ کیتے ہا تے او وڈا متقی ہا۔

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا ۙ فَقُوْلِيْۤ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿۲۶﴾

۱۵۔ تے اپنڑے پیو مانال نیک سلوک کرنڑ والا ہا تے اوظالم تے نافرمان نہ ہا۔

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۚ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿۲۷﴾

۱۶۔ تے جیڑاں او جائے اوندے اُتے سلامتی ہائی تے جڑاں او مرسی تے ولا جنیدا کرکے اٹھالیا ویسی ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔

يٰۤاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ﴿۲۸﴾

۱۷۔ ایں کتاب وچ مریم دا ذکر کر جیڑاں او اپنڑے ٹبر کنیں پوادھ تے گئی ہائی پئی۔

فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ ۚ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿۲۹﴾

۱۸۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اوندڑ اپنا فرشتہ پٹھیا تے او اوندے سامنڑے تکمڑے جوان دی شکل وچ ظاہر تھیا۔

قَالَ اِنِّيْ عَبْدُ اللّٰهِ اٰتٰنِيَ الْكِتٰبَ وَجَعَلَنِيْ نَبِيًّا ﴿۳۰﴾

۱۹۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمٰن خدا دی آم شام منگدی آں جے توں کجھ خدا کنیں ڈردیں۔

وَّجَعَلَنِيْ مُبٰرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصٰنِيْ بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿۳۱﴾

۲۰۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیڈے رب دا پٹھیا

زَكِيًّا ﴿۱۹﴾

ہویا ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی خبر) ڈیواں

قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ وَّ لَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ اوں آکھئے میکوں پُتر کیویں تھیسی تے میکوں کہیں آدمی ہتھ نہئیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔

قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗۤ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ اوں آکھئے گال ایویں ہے تیڈا رب آہدے اے کم میڈے کیتے سوکھا ہے تے تاں جو اساں اونکوں لوکیں کیتے نشان بٹاؤں تے اپنے ولو رحمت بٹاؤں تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿۲۲﴾

۲۳۔ اوں اونکوں ڈڈھ وچ چا کے ہیوں پریں ہک جا تے گھن گئی۔

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے اونکوں پیڑھاں لگین تے اونکوں کجھی ڈے منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے ایں کنیں پہلے میں مر ونجاں ہا تے میڈا ناں مٹا ڈتا ونجے ہا۔

فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَاۤ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿۲۴﴾

۲۵۔ اوں (فرشتے) اونکوں تلویں پاسے کنیں سڈ ماریئے توں موکھی نہ تھی تیڈے رب تیڈے تلے چشمہ وہا ڈتے۔

وَهُزِّيْۤ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے توں کجھی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او تیڈے تے تازہ پنڈ سٹیسی۔

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا ۙ فَقُوْلِيْۤ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ توں اونکوں کھاتے چشمے کنیں پانڑی پی تے اپنڑی اکھیں کوں ٹھڈا کر تے جے توں کہیں بندے کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمٰن خدا دی خاطر روزے دی منوتی منتی ہوئی ہ اَج میں کہیں آدمی ناں اصلونہ الیساں۔

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۚ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْـًٔا فَرِيًّا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اونکوں چا کے اپنڑی قوم دو گھن آئی تے انہیں آکھئے اے مریم تیں ہیوں گندا کم کیتے۔

يٰۤاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اے ہارون دی بھین تیڈا پیو گندا آدمی نہ ہا تے نہ تیڈی ما بدکار ہائی۔

فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ ۚ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

۳۰۔ اوں بال دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿۲۹﴾

اینندے نال کیویں گال کروں جیرھا اکل تیں ہیسگھے ویچ ہا۔

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿۳۰﴾

۳۱۔ اوں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میکوں اللہ کتاب ڈتی ء تے میکوں نبی بٹائس۔

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے میکوں برکت آلا بٹائس جتھاں وی میں ہوساں تے اوں میکوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم ڈتے سی جے تیں میں جنیداں۔

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے اپنی ماں نال نیکی دا حکم ڈتے سی تے میکوں ظالم بدبخت نسی بٹایا۔

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدتُّ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیرھے ڈینہہ میں جایاں اوں ڈینہہ میڈے اتے سلامتی ہائی تے جڈاں مرساں تے ول جنیدا تھیساں اوں ویلھے وی میڈے اتے سلامتی ہوسی۔

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ اے ہے عیسیٰ ابن مریم اے سچی گال جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

مَا كَانَ لِلَّهِ أَن يَتَّخِذَ مِن وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اللہ دی لے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر بٹاوے او پاک جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض اے آہدے تھی ویچ تے او تھی ویندی ء۔

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے بے شک اللہ سئیں میڈا وی رب تے تہاڈا وی رب تساں ہوندی عبادت کرو ایھو سدھا راہ۔

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِن بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مِن مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ انہیں وچوں کجھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکیں کیتے تباہی ء جیئں وڈے ڈینہہ دی حاضری دا انکار کیتے۔

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ ۙ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ ہوں سنسن تے تکھیاں نظراں ہوسن جڈاں او ساڈو آوسن اصل آج دے ڈینہہ ظالم ہوں کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ

۴۰۔ تے توں انہیں کوں نا امیدی دے ڈینہہ کنیں

فِيْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۹﴾

ڈرا جڈاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہنڑ او غافلن تے او ایمان نہیں گھن اندے ۔

اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ﴿۴۰﴾ ع ۲ ۵ ۵

۴۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جیرھے اوندے اتے رہندن تے سارے ساڈو ولائے ویسن ۔

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ اِبْرٰهِيْمَ ۘ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او بہوں سچا نبی ہا ۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ يٰٓاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِيْ عَنْكَ شَيْـًٔا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ جڈاں اوں اپنے پیو کوں آکھئے اے میڈے ابا سئیں توں اوندی کیوں عبادت کریندیں جیرھے سڈن تے نہ ڈیہدن تے تیڈے کہیں کم نئیں آسگدے

يٰٓاَبَتِ اِنِّيْ قَدْ جَآءَنِيْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِيْٓ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جیرھا تیکوں نئیں ملیا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں سدھا راہ ڈیکھلیساں ۔

يٰٓاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطٰنَ ۭ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت نکر بے شک شیطان رحمٰن خدا دا نافرمان ۔

يٰٓاَبَتِ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّيْطٰنِ وَلِيًّا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں ڈردواں جو تیکوں رحمٰن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان دا سنگتی بنڑ ونجیں ۔

قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِيْ يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِيْ مَلِيًّا ﴿۴۶﴾

۴۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے معبودیں کنیں نفرت کریندیں جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں میں پتھریں نال مار گھتساں تے ہنڑ توں میں کنیں اوڈھر تھی ونج ۔

قَالَ سَلٰمٌ عَلَيْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِيْ حَفِيًّا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ اوں آکھئے تیڈے اُتے سلامتی ہوسے میں تیڈے کیتے اپنے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک او میڈے اُتے مہربان ۔

وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّيْ ۡ عَسٰٓى اَلَّآ اَكُوْنَ بِدُعَاۗءِ رَبِّيْ شَقِيًّا ﴿۴۸﴾

۴۹۔ میں تہاکوں تے جنہیں کوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہُو ساریں کوں چھوڑ ڈیساں تے

اپنڑے رب کوں سڈ لیساں میکوں یقین جو میں اپنڑے رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیساں۔

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ﴿٤٩﴾

۴۹۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود ٹھہندے ہن انج تھی گئے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشئے سے تے اساں ساریں کوں نبی بنایا ہا۔

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ﴿٥٠﴾ ع ۳

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنڑی رحمت کیتی تے اساں انہیں واسطے بہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑ ریے۔

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر کر بے شک او ساڈا چنیا ہویا تے رسول تے نبی ہا۔

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سجے پاسو سڈیا ہا تے اونکوں اپنڑے راز دیاں گالہیں ڈسیندے ہوئیں کو لہو کیتا۔

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنڑی رحمت نال اوندے بھرا ہارون کوں نبی بنا ڈتا۔

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

۵۶۔ تے اپنڑے گھر والیں کوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم ڈیندا رہندا ہا تے او اپنڑے رب دے نزدیک بہوں چنگا ہا۔

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک او سچا نبی ہا۔

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

۵۸۔ تے اساں اونکوں بہوں اُچے مرتبے تیک پُچایا ہا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

۵۹۔ اے او لوکن جنہیں تے اللہ سئیں نبیں وچو

ذُرِّيَّةَ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْرَآءِيْلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا ۚ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿٥٨﴾ ع

انعام کیتن لے آدم دی اولاد نے انہیں وچوں جنہیں کوں نوح نال اساں بیڑی وچ چاتا نے ابراہیم تے اسماعیل دی اولاد وچوں ہن تے انہیں وچوں جنہیں کوں اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چن گدھے. جڈاں انہیں تے رحمٰن دیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے او سجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھ پوندن۔

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿٥٩﴾

۶۰۔ انہیں دے بعد بک نسل آئی جنہیں نمازاں ضائع کر چھڈتن تے خواہشیں دی پیروی کیتی تے او ضرور گمراہ تھی ویسن۔

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ﴿٦٠﴾

۶۱۔ سوائے اوندے جیرھا توبہ کرے تے ایمان گھن آوے تے چنگا عمل کرے تے او لوک بہشت وچ داخل تھیسن تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

جَنّٰتِ عَدْنِ ِۨالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ بِالْغَيْبِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿٦١﴾

۶۲۔ ہمیشہ دی بہشت جینڈا وعدہ رحمٰن خدا نے اپنے بندیں نال کیتے جیرھی حالی نکی ہوئی تے بے شک اوندا وعدہ پورا تھی کے رہسی۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا سَلٰمًا ۭ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿٦٢﴾

۶۳۔ او اوندے وچ کوئی واہیات گال نہ سنسن سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں فجر شام رزق ملسی۔

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿٦٣﴾

۶۴۔ اے او بہشت جینڈا اساں اپنے بندیں وچوں انہیں کوں وارث بنیسوں جیرھے بہوں پرہیزگار ہن۔

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ ۚ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ ۚ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿٦٤﴾

۶۵۔ تے اساں محض اپنے رب دے حکم نال لہندے ہیں جو ساڈے سامنے ہے تے جو ساڈے پچھوں ہے جو انہیں ڈونائیں دے ادھ وچ سب اللہ دا ہے تے تہاڈا رب بھلن والا نئیں۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ ۭ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿٦٥﴾ ع

۶۶۔ او آسمانیں تے زمین دا وی رب ہے جیرھا انہیں دے درمیان توں اوندی عبادت کرتے

یکا اوندی عبادت کریندا رہ کیا توں اوندی صفتاں آلا کہیں کوں چاڈیں۔

وَيَقُوْلُ الْاِنْسَانُ ءَاِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ اُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾

۶۷۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مر ویساں تے ولا جیند کر کے اٹھالیا ولیساں۔

اَوَلَا يَذْكُرُ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْـًٔا ﴿٦٧﴾

۶۸۔ کیا انسان کوں اے گال یاد نہیں بے شک اساں اونکوں ایں کنیں پہلے پیدا کیتا تے او کجھ وی نہ ہا۔

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيٰطِيْنَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٨﴾

۶۹۔ تے تیڈے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں تے شیطانیں کوں ضرور اٹھلیسوں تے ول ضرور انہیں کوں دوزخ دے چودھارو کٹھا کریسوں تے او گوڈیں دے بھر اوندے وچ ڈھاسن۔

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِيْعَةٍ اَيُّهُمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمٰنِ عِتِيًّا ﴿٦٩﴾

۷۰۔ ول اساں ہر ٹولے وچو ضرور اینجھے لوکیں کوں انج کر گھنسوں جیرھے رحمٰن خدا دے سخت دشمن ہن۔

ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذِيْنَ هُمْ اَوْلٰى بِهَا صِلِيًّا ﴿٧٠﴾

۷۱۔ تے ول اساں انہیں کوں بہوں جاڈدے ہیں جو انہیں وچو کون دوزخ وچ ڈھہنڑ دے زیادہ قابل۔

وَاِنْ مِّنْكُمْ اِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧١﴾

۷۲۔ تے تہاڈے وچو ہر آدمی اوں دوزخ وچ ڈھہنڑ والا ہ تے اے خدا دا تھی کے رہنڑ والا پکا وعدہ ہ۔

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّنَذَرُ الظّٰلِمِيْنَ فِيْهَا جِثِيًّا ﴿٧٢﴾

۷۳۔ ول اساں متقیں کوں بچا گھنسوں تے ظالمیں کوں اوندے وچ گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ ڈیسوں۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا ۙ اَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَّاَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

۷۴۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں کھلیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومنیں کوں آہدن کیرھا ٹولہ ڈونہیں ٹولیں وچو درجے دے لحاظ نال چنگا ہ تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ہ۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿۷۵﴾

۷۵ ۔ تے انہیں کنیں پہلے اساں ہوں سارے لوکیں کوں تباہ کیتے جیرھے سامان دے لحاظ نال وی چنگے ہن تے ڈکھ دے لحاظ نال وی ۔

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ۭ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿۷۵﴾

۷۶ ۔ توں آکھ جیرھا گمراہی وچ خدائے رحمٰن اونکوں وتھی ڈیسی تے جیلھے اوں عذاب کوں ڈیکھسن جنیدا اونہیں کوں وعدہ ڈتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں ویلھے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیرھا مرتبے دے لحاظ نال برا ء تے سنگت دے لحاظ نال کمزور ۔

وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى ۭ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿۷۶﴾

۷۷ ۔ تے اللہ ہدایت والے لوکیں کوں ہدایت وچ ودھیسی تے باقی رہنڑ والے چنگے کم تیڈے رب دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی تے انجام دے لحاظ نال وی ۔

اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿۷۷﴾

۷۸ ۔ کیا توں اوں شخص کوں ڈٹھے جیرھا ساڈی آیات دا انکار کریندے تے آہدے جو میکوں ضرور ڈھیر مال تے اولاد ڈتی گئی ء

اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿۷۸﴾

۷۹ ۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمٰن خدا کنیں وعدہ گھن گدھے ۔

كَلَّا ۭ سَنَكْتُبُ مَا يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهٗ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿۷۹﴾

۸۰ ۔ اصلو نہیں جو او آہدے اساں اونکوں ضرور لکھ رکھیسوں تے اساں اوندے عذاب کوں ودھا ڈیسوں ۔

وَّنَرِثُهٗ مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ﴿۸۰﴾

۸۱ ۔ تے جو او آہدا پئے اساں اوندے وارث بنسوں تے او ساڈو کلھا اوسی ۔

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ﴿۸۱﴾

۸۲ ۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بنا گدھن تاں جو انہیں دی عزت تھیوے ۔

كَلَّا ۭ سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿۸۲﴾ ع

۸۳ ۔ اے اصلو نہ تھیسی او معبود انہیں دی عبادت دا ضرور انکار کر ڈیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

تھی ویسن ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّآ اَرْسَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ﴿۸۳﴾

۸۴ ۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اساں بے شک شیطانیں کوں کافریں دو پچھے سے تے کافریں کوں ابھارن تے چاون ۔

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿۸۴﴾

۸۵ ۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اساں انہیں دے ڈینہہ گنڑیے ہوئن

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِيْنَ اِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿۸۵﴾

۸۶ ۔ جڈاں اساں متقیں کوں رحمٰن خدا دو کھڑے کرکے گھن اوسوں ۔

وَّنَسُوْقُ الْمُجْرِمِيْنَ اِلٰى جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿۸۶﴾

۸۷ ۔ تے مجرمیں کوں ہنکل کے دوزخ دو گھن ویسوں ۔

لَا يَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿۸۷﴾

۸۸ ۔ اوں ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی سوائے اوندے جیں رحمٰن خدا کیں وعدہ گدھا ہوسی ۔

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿۸۸﴾

۸۹ ۔ تے او آہدن خدائے رحمٰن پتر بنا گدھے ۔

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْـًٔا اِدًّا ﴿۸۹﴾

۹۰ ۔ تساں بہوں گندی گال کیتی ۔ ع ۔

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿۹۰﴾

۹۱ ۔ تھی سگدے جو آسمان ترٹ ونجن تے زمین پھٹ ونجے تے پہاڑ نکے نکے ٹوٹے تھی کے ڈھہ پون ۔

اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿۹۱﴾

۹۲ ۔ ات گالہوں جو انہیں رحمٰن دا پتر بنا گدھے

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿۹۲﴾

۹۳ ۔ رحمٰن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بناوے ۔

اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِلَّآ اٰتِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿۹۳﴾

۹۴ ۔ ہا جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او رحمٰن خدا دو ہانھے بن کے اوسن ۔

لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿۹۴﴾

۹۵ ۔ اوں انہیں کوں ولھیڑ گدھے تے گن گدھے سی ۔

وَكُلُّهُمْ اٰتِيْهِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَرْدًا ﴿۹۵﴾

۹۶ ۔ تے اوسارے قیامت دے ڈینہہ اوندر کلے کلیے اوسن ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿۹۶﴾

۹۷ ۔ بے شک اولوک جیرھے ایمان گھن آئن تے نیک کم کیتن خدائے رحمٰن انہیں کیتے محبت پیدا کرسی ۔

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُّدًّا ﴿٩٧﴾

۹۸۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ سوکھا کرتے لہائے۔ تاں جو توں ایندے ڈیویں تے جھگڑالو لوکیں کوں ڈراویں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّن قَرْنٍ ۖ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُم مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿٩٨﴾

۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قوماں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس کر سگدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کڑوا سنڈیں۔

سُوْرَةُ طٰهٰ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّسِتٌّ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّثَمَانِيَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورت طٰہٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیتاں تے اٹھ رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا ں جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

طٰهٰ ②

۲۔ اے پوری طاقتیں آلے تکڑے جوان۔

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ③

۳۔ اساں تیڈے اتے قرآن ایں واسطے نہیں لہایا جو توں ڈکھ وچ پوئیں۔

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ④

۴۔ اے محض ڈرݨ والیں کیتے نصیحت

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ⑤

۵۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ہے جیئں زمین تے اُچے آسمان کوں پیدا کیتس۔

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ⑥

۶۔ رحمٰن خدا ہے جیرھا عرش تے تکڑائی نال بیٹھے۔

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ⑦

۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ تے جو انہیں دے درمیان تے جیرھا سنی مٹی دے تلے ہے او سارا کجھ ہوندا ہے۔

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفَى ⑧

۸۔ توں اُچی الانویں تے بے شک او لکی گال کوں تے ہوں چھپی گال کوں جاݨدے۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ⑨

۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے ہوں چنگے ناں ان۔

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ⑩

۱۰۔ کیا تیڈو موسیٰ دی گال پہچی ہے۔

اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ⑪

۱۱۔ جڈاں اوں بھا ڈٹھی تے اوں اپݨے ٹبر کوں آکھیئے تساں کھڑو بے شک میں اک بھا ڈٹھی ہے شاید سگدے جو میں تہاڈو کوئی انگارا گھن آواں یا اوں بھا کنیں میں سدھا راہ لبھ گھناں۔

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ يٰمُوْسٰى ⑫

۱۲۔ تے جڈاں اوا وندو آئے سڈ آئے سی اے موسیٰ۔

اِنِّیۡۤ اَنَا رَبُّكَ فَاخۡلَعۡ نَعۡلَيۡكَ ۚ اِنَّكَ بِالۡوَادِ الۡمُقَدَّسِ طُوًى ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک میں تیڈا رب ہاں توں مُجتیاں لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طویٰ وچ ہوویں۔

وَاَنَا اخۡتَرۡتُكَ فَاسۡتَمِعۡ لِمَا يُوۡحٰى ﴿۱۴﴾

۱۴۔ میں تیکوں چُن گِدھے توں مُسن جو تیڈو وحی کیتی ویندی ءِ۔

اِنَّنِىۡۤ اَنَا اللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاعۡبُدۡنِىۡ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكۡرِىۡ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود نہیں میڈی عبادت کرتے میڈے ذکر کیتے نماز ٹھہا کے پڑھ۔

اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخۡفِيۡهَا لِتُجۡزٰى كُلُّ نَفۡسٍۢ بِمَا تَسۡعٰى ﴿۱۶﴾

۱۶۔ بے شک قیامت آونڑ والی ءِ تھی سگدے جو میں اونکوں ظاہر کرڈیواں تاں جو ہر جان کوں اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنۡهَا مَنۡ لَّا يُؤۡمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرۡدٰى ﴿۱۶﴾

۱۷۔ جیرھا قیامت کوں نئیں منیندا او اپنڑی خواہشیں دی پیروی کریندے او تیکوں قیامت تے ایمان کنیں روک نہ ڈیوے تے توں ہلاک تھی ونجیں۔

وَمَا تِلۡكَ بِيَمِيۡنِكَ يٰمُوۡسٰى ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اے موسےٰ تیڈے سجے ہتھ وچ کیا ءِ

قَالَ هِىَ عَصَاىَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيۡهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِىۡ وَلِىَ فِيۡهَا مَاٰرِبُ اُخۡرٰى ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اوں آکھئے اِے سوٹا ءِ میں ایندے نال ٹیک لیندا اں تے اپنڑے بکریں دی خاطر پتر جھنیڈیندا اں تے ایندے علاوہ وی میڈے بے بہوں سارے فائدے ہن۔

قَالَ اَلۡقِهَا يٰمُوۡسٰى ﴿۲۰﴾

۲۰۔ اوں آکھئے اینکوں سُٹ۔

فَاَلۡقٰهَا فَاِذَا هِىَ حَيَّةٌ تَسۡعٰى ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اوں سُٹیئے او اوہیں ویلھے نانگ بݨ کے درکݨ پئے گئے۔

قَالَ خُذۡهَا وَلَا تَخَفۡ ۟ سَنُعِيۡدُهَا سِيۡرَتَهَا الۡاُوۡلٰى ﴿۲۱﴾

۲۲۔ اللہ سئیں آکھئے اینکوں چا گھن تے ڈر نہ اساں اینکوں ولا پہلی حالت تے گھن آوسوں

وَاضۡمُمۡ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخۡرُجۡ بَيۡضَآءَ مِنۡ

۲۳۔ توں اپنڑے ہتھ کوں کچھ وچ پا جیہلے کڈھیسیں

غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿۲۲﴾

اوکہیں بیماری دے بغیر چٹا نکلسی اے بیا نشان ہوسی۔

لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرَى ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تاں جو تیکوں اساں اپنے وڈے نشان ڈکھالوں۔

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿۲۴﴾

۲۵۔ توں فرعون دو ونج بے شک او منہ زور تھی گئے

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ کھول ڈے۔

وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر ڈے۔

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ وی کھول ڈے۔

يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔

وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے میڈے سکیں وچو میڈے کیتے وزیر بنا۔

هٰرُوْنَ اَخِيْ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ ہارون کوں (او) میڈا بھرا۔

اشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِيْ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ اوندے نال میڈی طاقت ودھا۔

وَاَشْرِكْهُ فِيْٓ اَمْرِيْ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے اونکوں میڈے کم وچ شریک کر۔

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تاں جو اساں تیڈی بہوں ساری پاکیزگی بیان کروں۔

وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے تیکوں بہوں یاد کروں۔

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿۳۵﴾

۳۶۔ بے شک توں ساکوں ڈہدا ئیں۔

قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿۳۶﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تئیں منگے تیکوں ڈتا گئے۔

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰٓى ﴿۳۷﴾

۳۸۔ اساں تیڈے اتے ڈوجھی دفعہ احسان کریدے پئے ہیں۔

اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوْحٰٓى ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جڈاں اساں تیڈی ماکوں وحی کیتی ہائی جو وحی کرݨ اوں ویلھے ضروری ہا۔

اَنِ اقْذِفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ

۴۰۔ جو توں اینکوں صندوق وچ رکھ ولا اینکوں

فَاقْذِفِيْهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّيْ وَ عَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَ اَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّيْ ۚ وَ لِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِيْ ﴿۳۹﴾

دریا وچ سٹ گھت ول دریا اینکوں کنڈی تئیں چا سٹیسی اینکوں میڈا تے اوندا دشمن پکڑ گھنسی تے میں اپنے ولو تیڈے دل اوچ محبت پا ڈتی۔ تے تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنے پلیں۔

اِذْ تَمْشِيْٓ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ ؕ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ؕ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ؕ فَلَبِثْتَ سِنِيْنَ فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ ۙ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى ﴿۴۰﴾

۴۱۔ جڈاں تیڈی بھین ٹر دی ویندی ہائی تے آہدی پئی ہائی کیا میں تہاکوں او تریمت ڈساں جیرھی انیکوں پالے ول اساں تیکوں تیڈی ماں دو ولا پٹھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڈھیاں تھیون تے مونجھی نہ تھیوے تے تئیں ہک جان کوں قتل کر ڈتا ہا ول اساں تیکوں ایں غم کنیں وی بچایا ہا تے تیکوں پہوں سارے امتحانیں نال آزمائے توں کئی سال مدین دے لوکیں وچ رہ گھئیں ول توں اے موسیٰ ایں قابل تھیں۔

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے اساں تیکوں اپنے کیتے چنڑ گھدے۔

اِذْهَبْ اَنْتَ وَ اَخُوْكَ بِاٰيٰتِيْ وَلَا تَنِيَا فِيْ ذِكْرِيْ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ توں تے تیڈا بھرا میڈے نشان گھن کے وڃو تے میڈے ذکر وچ سستی نہ کرو۔

اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تساں ڈوہیں فرعون دو وڃو بے شک او منہ زور تھی گئے۔

فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تساں ڈوہیں اوندے نال آرام نال گال کرا ہے تھی سگدے جو او نصیحت پکڑے یا ڈرے

قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ﴿۴۵﴾

۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک اساں ڈر دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی کرے یا سختی کرے۔

قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِيْ مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَ اَرٰى ﴿۴۶﴾

۴۷۔ اوں آکھیا تساں نہ ڈرو بے شک میں ڈو ناہیں نال ہاں میں سنڈا وی ہاں تے ڈہڈا وی ہاں۔

فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ

۴۸۔ تساں ڈوہیں اوندے وڃو تے آکھو جو بے شک اساں

اِسْرَآءِيْلَ ۙ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ۭ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ ۭ وَالسَّلٰمُ عَلٰي مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ۝۴۷

ڈوہیں تیڈے رب دے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں ساڈے نال پٹھ تے انہیں کوں عذاب نہ ڈے۔

اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰي مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝۴۸

۴۹۔ بے شک ساڈ ول اے وحی کیتی گئی ہے جو جیرھا جھٹلیسی تے منہ پھریسی اوندے اتے عذاب اوسی۔

قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ۝۴۹

۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تساں ڈونہاں دا رب کون۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ۝۵۰

۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب او ہے جیں ہر شئے پیدا کیتی ہے ول اونکوں رستہ ڈکھالیں۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ۝۵۱

۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ۝۵۲

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوندا علم میڈے رب کنیں کتاب وچ موجود ہے نہ تھڑکدے میڈا رب تے نہ بھلدے۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۭ فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ۝۵۳

۵۴۔ جیں تہاڈے کیتے زمین وچھائی ہے تے اوندے وچ تہاڈے کیتے رستے کڈھیسی تے ڈھڑکیں پانی لہائے سی ول اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں بوٹیں دے جوڑے کڈھیسے۔

كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ۝۵۴ ع

۵۵۔ کھاؤ تے اپنے ڈنگر بریں کوں چراؤ بے شک ایندے وچ عقل والے لوکیں کیتے بہوں نشانیں۔

مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ۝۵۵

۵۶۔ ایں زمین وچ پیدا کیتے ایندے وچ اساں ولا تہاکوں ولیسوں تے ولا ڈوجھی دفعہ ایندے وچوں تہاکوں کڈھیسوں۔

وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ۝۵۶

۵۷۔ اساں فرعون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں جھٹلائے تے انکار کیتے۔

قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

۵۸۔ آکھیس اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

يٰمُوْسٰى ﴿۵۸﴾

جو توں ساکوں ساڈے ملک کنیں اپنے جادو نال کڈھ ڈیویں۔

فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿۵۹﴾

۵۹۔ سہنڑ اساں وی ضرور تیڈے جادو ایہو جیہاں گھن اوسوں تے توں اپنے تے ساڈے درمیان وعدے دی جا مقرر کر نہ اساں پچھو تے نہ توں برابر دی جا ہووے۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَاَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿۶۰﴾

۶۰۔ موسیٰ آکھئے تہاڈے وعدے دا ڈینہہ عید دا ڈینہہ تے کانے ڈینہہ دے کوں لوکیں کوں کٹھا کیتا ونجے۔

فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿۶۱﴾

۶۱۔ فرعون ٹر پئے تے اپنیاں تدبیراں کٹھیاں کر کے موسیٰ کنیں آ گئے۔

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَقَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿۶۲﴾

۶۲۔ انہیں کوں موسیٰ آکھئے ہلاک تھیوو اللہ تے کوڑ نہ گھڑو ناں تاں تہاکوں عذاب پیسہ سٹیسی تے جیہڑا ذا تے کوڑ ہد جیسی او ناکام تھیندے۔

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿۶۳﴾

۶۳۔ او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑ پئین تے ملک کے منصوبے بٹاوڑ پئے گئین۔

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿۶۴﴾

۶۴۔ انہیں آکھئے اے ڈوہیں جادوگرن تے چاہندن جو تہاکوں اپنے جادو زور نال تہاڈے ملک کنیں کڈھ ون تے تہاڈے ڈاڈھے چنگے مذہب کوں تباہ کر ڈیون۔

فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَقَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تساں اپنیاں تدبریں سو وچ گھنو ول تساں کٹھے تھی کے او جیہڑا اج ڈاڈھا تھی گیا او کامیاب تھی ویسی۔

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَاِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿۶۶﴾

۶۶۔ انہیں آکھئے موسیٰ کیا توں سٹیندیں یا اساں پہلے سٹن والے بنوں۔

قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿۶۷﴾

۶۷۔ حضرت موسیٰ آکھئے تساں سٹو ہوں ویلھے انہیں دیاں ورھیاں تے سوٹے جادو دی وجہ کنیں

ایویں نگدے ہن جیویں درکدے پئین ۔

فَاَوْجَسَ فِيْ نَفْسِهٖ خِيْفَةً مُّوْسٰى ﴿۶۸﴾

۶۸ ۔ حضرت موسیٰ اپنے دل وچ ڈر محسوس کیتے۔

قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰى ﴿۶۹﴾

۶۹۔ اساں آکھئے نہ ڈر بے شک توں ڈاڈھا ہوئیں

وَاَلْقِ مَا فِيْ يَمِيْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا ؕ اِنَّمَا صَنَعُوْا كَيْدُ سٰحِرٍ ؕ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُ حَيْثُ اَتٰى ﴿۷۰﴾

۷۰ ۔ جیرھا سوٹا تیڈے سجے ہتھ وچ اوسنٹ جوانہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں جادو دی تدبیر بنائی ء تے جادوگر جتھو دی آوے تے جیویں آوئے کامیاب نہیں تھیندا ۔

فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰى ﴿۷۱﴾

۷۱ ۔ جادوگر سجدے وچ ڈھہ پئے تے آکھیونے جو اساں موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان انیندے ہیں۔

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ؕ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۚ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِيْ جُذُوْعِ النَّخْلِ ۫ وَلَتَعْلَمُنَّ اَيُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰى ﴿۷۲﴾

۷۲ ۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیوݨ کنیں پہلے تساں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈاء جیئں تہاکوں جادو سکھ ئے میں تہاڈے ہتھ تے پیر ایں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کپیساں تے میں تہاکوں کجھی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں ڈیساں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جو اساں وچو کون ڈاڈھا تے باقی رہ ونجݨ والا عذاب ڈیے سگدے ۔

قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰى مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالَّذِيْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ ؕ اِنَّمَا تَقْضِيْ هٰذِهِ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۷۳﴾

۷۳ ۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئین انہیں دے مقابلے وچ اساں تیکوں کجھ نسے سمجھدے تے نہ اپنے پیدا کرݨ والے دے مقابلے وچ توں جیرھا زور لیندیں لاگھن بے شک توں ایں دنیاوی زندگی کوں مکا سگدیں ۔

اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطٰيٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ؕ وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿۷۴﴾

۷۴ ۔ بے شک اساں اپنے رب تے ایمان لگھن آئے ہیں تاں جو اوساڈے گناہ بخشے تے اوں گناہ کوں وی بخشے جیرھا تیں ساکوں جادو کیتے

مجبور کیتے تے اللہ سئیں ہوں چنگاءِ تے باقی رہنڑ والا ءِ ۔

إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

۷۵ ۔ بے شک جیرھا اپنڑے رب دو مجرم بنڑ کے اوسی بے شک اوندے کیتے دوزخ اوندے وچ نہ مرسی نہ جیسی ۔

وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

۷۶ ۔ تے جیرھا مومن بنڑ کے اوسی تے نیک عمل کریسی انہیں لوکیں واسطے اچے درجے ہن ۔

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

۷۷ ۔ ہمیشہ رہن والے باغ جنیدے وچ نہراں وہندیاں ہوسن اوا وندے وچ ہمیشہ رہسن لے اوندا بدلہ ءِ جیرھا پاک رہسی ۔

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

۷۸ ۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہائی جو توں اپنڑے بندیں کوں راتورات گھن وچ تے سکے ہوئے سمندر وچ انہیں واسطے رستہ بنا نہ تیکوں پکڑیجنڑ داڈر ہوئے تے نہ سمندر وچ (غرق) پلنڑ داڈر ہوئے

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُم مِّنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

۷۹ ۔ فرعون اپنڑے لشکر نال انہیں دا پچھا کیتے تے سمندر انہیں کوں چنگی طراں ڈکا ڈتے ۔

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

۸۰ ۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیتا تے سدھا رستہ نئی ڈسیا ۔

يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

۸۱ ۔ اے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہاڈے دشمن کنیں بچایا ہا تے طور دے سجے پاسے تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا ۔ تے اساں تہاڈے اتے کھمبیاں تے بٹیرے لہائن

كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

۸۲ ۔ تساں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن ایندے وچ زیادتی نہ کرو ناں تاں تہاڈے اتے میڈی ناراضگی لہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی لہندی ءِ او ڈھہ پندے تے رُل ویندے ۔

وَاِنِّیْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰی ﴿۸۲﴾

۸۳ - تے بے شک میں بہوں بخشن والا ہاں اوندے کیتے جیرھا توبہ کرے تے منّے تے نیک کم کرے تے دل ہدایت پاوے۔

وَمَآ اَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوْسٰی ﴿۸۳﴾

۸۴ - اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی جلدی کیڈے آ گئیں۔

قَالَ هُمْ اُولَآءِ عَلٰٓی اَثَرِیْ وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰی ﴿۸۴﴾

۸۵ - اوں آکھئے او میڈے پچھو اندے پئن تے میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے رب تاں جو توں خوش تھیویں۔

قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْۢ بَعْدِكَ وَاَضَلَّهُمُ السَّامِرِیُّ ﴿۸۵﴾

۸۶ - اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیڈے بعد امتحان وچ پا ڈتے تے بک سامری انہیں گمراہ کیتے۔

فَرَجَعَ مُوْسٰٓی اِلٰی قَوْمِهٖ غَضْبَانَ اَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ اَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُّمْ اَنْ يَّحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَّوْعِدِیْ ﴿۸۶﴾

۸۷ - موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ دل آئے تے آکھئے سی اے میڈی قوم کیا تہاڈے رب تہاڈے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تہاڈے وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں چاہندے ہا ئے جو تہاڈے اتے تہاڈے رب دا غضب لہوے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف ورزی کیتی ہے۔

قَالُوْا مَآ اَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ اَوْزَارًا مِّنْ زِيْنَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ اَلْقَی السَّامِرِیُّ ﴿۸۷﴾

۸۸ - انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو قوم دے گانہیں دا جیرھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں اونکوں سٹ گھتے ایویں سامری دی سٹ گھتے۔

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ فَقَالُوْا هٰذَآ اِلٰهُكُمْ وَاِلٰهُ مُوْسٰی ۙ فَنَسِیَ ﴿۸۸﴾

۸۹ - ول اوں انہیں کیتے بک گابا بنائے۔ جنیدے جسم وچو پاکاں نکلدیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تہاڈا تے موسیٰ دا خدا ہے تے او بھل گئے۔

اَفَلَا يَرَوْنَ اَلَّا يَرْجِعُ اِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ وَّلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

۹۰ - کیا او ڈیدے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ ع ۱۲ جواب نہ ڈیندا ہا تے نہ انہیں کوں نقصان پچا سگدا ہا تے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هٰرُوْنُ مِنْ قَبْلُ يٰقَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ وَاَطِيْعُوْٓا اَمْرِيْ ﴿٩٠﴾

۹۱۔ ہارون انہیں کوں (موسیٰ دے آون کنیں پہلے آکھ ڈتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہاکوں امتحان وچ سٹیا گئے بے شک تہاڈا رب رحمٰن تساں میڈی پیروی کرو تے میڈا آکھن منو۔

قَالُوْا لَنْ نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عٰكِفِيْنَ حَتّٰى يَرْجِعَ اِلَيْنَا مُوْسٰى ﴿٩١﴾

۹۲۔ انہیں آکھئے جو اساں اوتیں ایندی عبادت کریندے رہ ویسوں جے میں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يٰهٰرُوْنُ مَا مَنَعَكَ اِذْ رَاَيْتَهُمْ ضَلُّوْٓا ﴿٩٢﴾

۹۳۔ آوں آکھئے اے ہارون کیں تیکوں ٹکیا ہا جیلھے تیں انہیں کوں گمراہ ڈٹھے۔

اَلَّا تَتَّبِعَنِ ۭ اَفَعَصَيْتَ اَمْرِيْ ﴿٩٣﴾

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ہے۔

قَالَ يَبْنَؤُمَّ لَا تَاْخُذْ بِلِحْيَتِيْ وَلَا بِرَاْسِيْ ۚ اِنِّيْ خَشِيْتُ اَنْ تَقُوْلَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِيْ ﴿٩٤﴾

۹۵۔ اوں آکھئے میڈی ماں دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سر دے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈریا ہم جو توں اے آکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نو ہی رکھیا۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يٰسَامِرِيُّ ﴿٩٥﴾

۹۶۔ موسیٰ آکھئے جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوْا بِهٖ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ اَثَرِ الرَّسُوْلِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتْ لِيْ نَفْسِيْ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ اوں آکھئے میں اوشئے ڈٹھی ہے جیرھی انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں کجھ گالہیں من گدھیاں تے ول انہیں کوں سٹ گھتیا تے میڈے ول ایں گال کوں چنگا کرکے ڈکھالے ہے۔

قَالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ اَنْ تَقُوْلَ لَا مِسَاسَ ۡ وَاِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهٗ ۚ وَانْظُرْ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِيْ ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا ۭ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهٗ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾

۹۸۔ اوں آکھئے توں وچ تے تیڈے کیتے حکم اے ہے جو توں زندگی وچ اے آکھ وداجو میکوں کوئی ہتھ نہ لاؤ تیڈے واسطے اک مقرر وقت جیکوں توں اصلو نہ ٹال سگسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں انیکوں ضرور سڑیسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ گھتیسوں۔

اِنَّمَآ اِلٰهُكُمُ اللّٰهُ الَّذِیْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ وَسِعَ كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ﴿۹۸﴾

۹۹۔ بے شک تہاڈا خدا اللہ اوندے سوا بیا کوئی معبود نئیں او ہر شئے کوں جاڈے۔

كَذٰلِكَ نَقُصُّ عَلَیْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ اٰتَیْنٰكَ مِنْ لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ ایویں اساں تیڈے اتے پہلے لوکیں دیاں خبراں بیان کریندے ہیں تے اپݨے ولو اساں تیکوں قرآن ڈتے۔

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهٗ یَحْمِلُ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وِزْرًا ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ جیڑھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او قیامت دے ڈینہہ وڈا بار چیسی۔

خٰلِدِیْنَ فِیْهِ ؕ وَسَآءَ لَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ حِمْلًا ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے قیامت دے ڈینہہ انہیں کیتے اے ار بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا ہوسی۔

یَّوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ ؕ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِیْنَ یَوْمَىٕذٍ زُرْقًا ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ جڈاں دھوتو وجایا ویسی اساں اوں ڈینہہ مجرمیں کوں ایں حالت وچ اٹھلیسوں جو انہیں دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

یَّتَخَافَتُوْنَ بَیْنَهُمْ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا عَشْرًا ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ آپت وچ ہولے ہولے گالہیں کریسن لساں صرف ڈاہ صدیاں رہ گئے ہوسن۔

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا یَقُوْلُوْنَ اِذْ یَقُوْلُ اَمْثَلُهُمْ طَرِیْقَةً اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا یَوْمًا ﴿۱۰۴﴾ ع ۵

۱۰۵۔ اساں ڈاڈھا جاݨدے ہیں جو او آہدن جیلھے انہیں وچوں ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ہوسن۔

وَیَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ یَنْسِفُهَا رَبِّیْ نَسْفًا ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ اوتیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچھدن توں آکھ ڈے میڈا رب انہیں کوں منڈھو پٹ کے سٹ گھتیسی۔

فَیَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ تے انہیں کوں بربریان بݨا کے چھوڑ ڈیسی۔

لَّا تَرٰی فِیْهَا عِوَجًا وَّلَآ اَمْتًا ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈینگب ڈیکھسیں نہ اُچائی۔

يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹ - اوں ڈینہہ لوک سڈبن والے دے پچھو ٹُر پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رحمٰن خدا دے سامنے اہنیں دیاں آوازاں جھکیاں تھی ویسن تے سوائے کھُسر پھُسر دے کوئی آواز نہ سُنیسن۔

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰ - اوں ڈینہہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے اوندے جیہکوں رحمٰن خدا اجازت ڈیڈیسی تے اوندی گال تے اورامی ہوسی۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱ - جو اوندے اگوڑ اونکوں چاندے تے جو اوندے پچھوڑ اونکوں دی اوندے علم کوں او گھیرا نئیں پا سگدے۔

وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۭ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲ - تے زندہ تے قائم رہوݨ والے خدا کیتے چہرے جھکے پئے ہوسن تے جیئں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳ - تے جیہڑے نیک کم کریسن تے مومن ہوسن اونہ کیں ظلم کنین ڈرسن تے نہ حق کھوجنڑ کنیں۔

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴ - تے ایویں اساں قرآن کوں عربی وچ لہائے تے ایندے وچ ہر قسم دیاں ڈراوݨ آلیاں گالیں کھول کے بیان کر ڈتن تاں جو او متقی بݨن یا انہیں کوں خدا دے ذکر دا نواں طریقہ ڈسے۔

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۡ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿۱۱۴﴾

۱۱۵ - بادشاہ تے سچا اللہ سئیں بہوں اچی شان والا ہ تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن ایں کنیں پہلے جو قرآن دی وحی تیڈے اُتے پوری کر ڈتی ونجے ہا اے آہدا رہ "اے میڈے رب میڈے علم کوں ودھا"۔

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿۱۱۵﴾ ع ۷

۱۱۶ - اساں آدم کنیں ایں کنیں پہلے ہک وعدہ گدھا ہا تے او بھُل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اوندا ایکوں توڑݨ دا ارادہ نہ ہا۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ اَبٰى ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷ - تے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو آدم کوں سجدہ کرو ابلیس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیڈا تے تیڈی زال دا دشمن تساں ڈونہاں کوں جنت وچو نہ کڈھ ڈیوے ول توں مصیبت وچ پئے ونجیں۔

اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ بے شک تیڈے واسطے اے ہے جو توں ایندے وچ نا بلوکھا رہیں تے نہ ننگا۔

وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ تے بے شک نہ ترسا تے نہ دھپ وچ سڑیں۔

فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿۱۲۰﴾

۱۲۱۔ شیطان اوندے دل وچ اے وسواس پا ڈتے تے آکھیس اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہنڑ والا ونڈ ڈساں تے اینجھی بادشاہی جیڑھی کڈاہیں نہ تھکے۔

فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿۱۲۱﴾

۱۲۲۔ انہیں ڈونہاں اوندے وچو کھا گدھا انہیں دیاں کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے پتریں نال او ڈونائیں اپنڑے آپ کوں ولہیٹن پئے گیئن۔ تے آدم اپنڑے رب دی نافرمانی کیتی تے سدھے رستے کنیں ہٹ گیا۔

ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿۱۲۲﴾

۱۲۳۔ ول اوندے رب اونکوں چنڑ گدھا تے اوندے اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى ۙ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿۱۲۳﴾

۱۲۴۔ اوں آکھئے تساں سارے اِتھوں نکل ونجو تہاڈے وچو کجھ ہنیں دے دشمن جے تہاڈو میڈی ہدایت آوے تے جیڑھا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے اوگمراہ تھیسی تے نہ او ہلاک تھیسی۔

وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿۱۲۴﴾

۱۲۵۔ تے جیڑھا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھنسی تے بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے ڈینہہ اونکوں اندھا کر کے اٹھلیسوں۔

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿۱۲۵﴾

۱۲۶۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تئیں میکوں اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سگدا ہم۔

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾

۱۲۷۔ او آکھسی ایویں ہے تیڈے کولہو ساڈیاں آیتاں آیاں ہن تیں انہیں کوں بھلا ڈتا آج اساں ایویں تیکوں بھلنیدے ہیں۔

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾

۱۲۸۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنڑے رب دی آیات تے ایمان نہیں انیندا تے آخرت دا عذاب ہوں سخت تے باقی رہنڑ والا ہے۔

اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿١٢٨﴾ ع ١٦

۱۲۹۔ کیا انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی جو اساں انہیں کنیں پہلے ہوں ساری قومیں کوں ہلاک کیتا اے انہیں دے گھریں وچ ٹردے ودن بے شک ایندے وچ عقل آلیں کیتے نشان۔

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

۱۳۰۔ تے جے تیڈے رب ول ہک گال نہ تھئی ہوندے ہا تے اوندا وقت مقرر نہ تھیا ہوندے ہا تے اے عذاب انہیں کوں چمبڑیا رہ وندے ہا۔

فَاصْبِرْ عَلٰي مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاۗئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾

۱۳۱۔ جیرھا کجھ اے آہدن توں اوندے تے صبر کر تے اپنڑے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کر تے سجھ نکلنڑ کنیں پہلے تے ڈبن کنیں دی پہلے تے رات دے حصیں وچ پاکیزگی بیان کر تے ڈینہہ دے حصیں وچ وی تاں جو توں خوش رہیں۔

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٣١﴾

۱۳۲۔ توں اپنڑے ڈوہیں اکھیں نال اوندو نہ گھور جنہیں کوں اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے سوٹھپ کیتے انہیں وچو انہیں دیاں زالیں ہن تاں جو اساں آزمائش کروں تے تیڈے رب دا رزق چنگا ہے تے باقی رہنڑ والا ہے۔

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۭ لَا نَسْـَٔـلُكَ رِزْقًا ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾

۱۳۳۔ تے اپنڑے گھر والیں کوں نماز دا حکم ڈے تے خود وی قائم رہ اساں تیکوں کنیں رزق نے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈینڈے ہیں تے چنگا انجام پرہیزگاری دا ہے۔

وَ قَالُوْا لَوْلَا یَاْتِیْنَا بِاٰیَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَ لَمْ تَاْتِهِمْ بَیِّنَةُ مَا فِی الصُّحُفِ الْاُوْلٰی ﴿۱۳۳﴾

۱۳۴۔ تے او آہدن جو اُپنے رب کنیں ساڈو کوئی نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انجھا نشان نہیں آیا جیرھا پہلی کتابیں وچ بیان تھئے۔

وَ لَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْ لَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَیْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰیٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَ نَخْزٰی ﴿۱۳۴﴾

۱۳۵۔ تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے آون کنیں پہلے عذاب ناں ہلاک کر ڈیوں ہا تے ول او آکھن ہا اے ساڈے رب تئیں ساڈو رسول کیوں نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں کنیں پہلے جو اساں ذلیل تے بے عزت تھیوں ہا۔

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِیِّ وَ مَنِ اهْتَدٰی ﴿۱۳۵﴾ ع

۱۳۶۔ توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظار کریندا پئے ول تساں وی انتظار کرو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی جو کون سدھے رستے آلاء تے کون ہدایت پاوݨ والا ہے۔

سُوْرَةُ الْاَنْبِيَآءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ انبیاء مکی ءَ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیتاں تے ست رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بہ منگنے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ءَ۔

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ②

۲۔ لوکیں کنیں حساب گھنݨ دا وقت کولہو آ گئے تے او غفلت وچ منہ پھیریندے ویندن۔

مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ③

۳۔ انہیں دے رب ولو کوئی نواں ذکر انہیں دو نیئں اندا سوائے ایندے جو اونکوں او سݨدن تے کھلدن تے مذاق کریندن۔

لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا هَلْ هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَاْتُوْنَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ④

۴۔ انہیں دے دِل غافلن تے ٹک تے مشورے کریندن او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا اے تساں جیہاں آدمی نئیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس ولیسو تے تساں ڈہدے پیئے ءَ۔

قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑤

۵۔ حضورؐ نے فرمائے جو میڈا رب جاݨدے انہیں گالہیں کوں جیرھیاں زمین تے آسمان وچ تھیندن۔ تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ءَ۔

بَلْ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ⑥

۶۔ ہتھو اے آکھݨے نیں جو اے پھٹے سیدھے خوابن اے آپو جا بݨائسی تے اے شاعر اے ساڈ اویں نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پھٹے گئن۔

مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ⑦

۷۔ انہیں کنیں پہلے وی اساں وستیاں تباہ کیتن جنہیں ایمان آندا ہا تے کیا اے من گھنسن۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ⑧

۸۔ اساں تیں کنیں پہلے مردیں کوں ہی رسول بݨا کے پھٹے سے اساں انہیں دو وحی کریندے ہا۔ سے جے تساں نوہے جاݨدے تے انہیں کنیں پچھ گھنو۔

وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا يَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوْا خٰلِدِيْنَ ۝۹

۹۔ اساں انہیں دا ایجھا جسم نہ بٹایا ہا جو او کھاٹا نہ کھندے تے نہ او ہمیشہ رہنڑ والے ہن۔

ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَيْنٰهُمْ وَمَنْ نَّشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِيْنَ ۝۱۰

۱۰۔ اساں جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا ہا او پورا کر ڈتا تے اساں انہیں کوں نجات ڈتی تے (جینکوں اساں چاہندے ہیں نجات ڈیندے ہیں) تے حد کنیں ودھن والیں کوں اساں ہلاک کیتے سے۔

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ كِتٰبًا فِيْهِ ذِكْرُكُمْ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۱۱

۱۱۔ اساں تہاڈو کتاب لہائی ہے جیندے وچ تہاڈے کیتے نصیحت کیا تساں عقل نوہے کریندے۔

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ۝۱۲

۱۲۔ کتیاں وستیاں ہن جیرھیاں ظلم کریندیاں ہن اساں انہیں کوں اُجاڑ کے رکھ ڈتا تے انہیں دے بعد اساں ہی قوم کوں پیدا کیتے۔

فَلَمَّآ اَحَسُّوْا بَاْسَنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُوْنَ ۝۱۳

۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڈے عذاب کوں ڈٹھے تے پچھیں اوں کنیں درکن لگ پئن۔

لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْٓا اِلٰى مَآ اُتْرِفْتُمْ فِيْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ۝۱۴

۱۴۔ (اساں آکھئے) درکو نہ تے اپنڑی آرام والی شہیں دو تے اپنڑے گھریں دو ولو تاں جو تساں کنیں پچھا وچے۔

قَالُوْا يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝۱۵

۱۵۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اساں ظالم ہا سے۔

فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِيْدًا خٰمِدِيْنَ ۝۱۶

۱۶۔ او ایہا گال او تیں آہدے رہ گیئں جے تیں اساں انہیں کوں کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈتے سے جیندی ساری رونق برباد تھی گئی ہائی۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ۝۱۷

۱۷۔ تے اساں آسمان زمین تے جو اونہیں دے ادھ وچ محض کھیڈن کیتے پیدا نئیں کیتا۔

لَوْ اَرَدْنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّآ ۖ اِنْ كُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝۱۸

۱۸۔ جے اساں اپنڑے آپ کوں وندلاوݨ کیتے کئی شئے ٹناوݨ چاہوں ہا تے اساں اونکوں اپنڑے نال ٹناؤں ہا۔ اساں کر سگدے ہا سے۔

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ ۭ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ۝۱۹

۱۹۔ اساں سچ کوں کوڑ تے سٹیندے ہیں تے او اونڈا بھیجا کڈھ سٹیندے او ڈہدیں بھج ویندے تے

تہاڈے اتے تہاڈی گالہیں دی وجہ کنیں افسوس۔ ہ

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ۝۱۹

۲۰۔ جو آسمانیں تے زمین وچ سبھ کجھ اوہیں دا ہے تے جو اوندے کولہو ہن اوندی عبادت کنیں نہ تکبر کریندن تے نہ تھکدن۔

يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ۝۲۰

۲۱۔ رات ڈینہہ اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نئیں گھڑیندے۔

اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ۝۲۱

۲۲۔ یا انہیں زمین وچوں معبود بنا گدھن تے کیا او پیدا کریندن۔

لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۲۲

۲۳۔ جے زمین تے آسمان وچ اللہ دے سوا ہے معبود ہوُن ہا تے انہیں وچ گیڑ پیئے وینجے ہا۔ اللہ سئیں جیرھا عرش دا رب او پاک جو او آہدن۔

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ۝۲۳

۲۴۔ جو او کریندے اوں کنیں پچھن والا کوئی نئیں تے انہیں کنیں پچھا ویسی۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝۲۴

۲۵۔ کیا اوندے سوا انہیں بے معبود بنا گدھن توں آکھ اپنڑی دلیل گھن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے وی جیرھے میڈے نالن تے میں کنیں پہلے لوکیں کیتے وی بزرگی دا سبب انہیں وچوں اکثر لوک سچائی کوں سنجانڈے نئیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ۝۲۵

۲۶۔ اساں تیں کنیں پہلے جیرھے رسول پٹھین انہیں دو اے وحی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۝۲۶ۙ

۲۷۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدھے او تے پاک تے سچ اے ہے جو او تے عزت والے بندن۔

لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ۝۲۷

۲۸۔ کہیں گال وچ اوں کنیں وعدے نئیں تے محض ہوندے حکم تے عمل کریندن۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ۝۲۸

۲۹۔ او جاندے جو انہیں دے اگوں تے جو انہیں دے پچھوں تے او محض ہوندی سفارش کریندن جیندے کیتے

(خدا) راضی ہوئے تے او ہوندے ڈر کنیں کمبندے رہ ویندن۔

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۲۹

۲۹۔ تے جیرھا انہیں وچوں آکھے جو میں خدا دے سوا معبود ہاں تے اساں اونکوں دوزخ وچ سٹیسوں تے ظالماں کوں اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ۭ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاۗءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۭ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ۳۰

۳۰۔ کیا کافر نئیں ڈٹھدے جو بے شک آسمان تے زمین جڑیئے ہوئے ہن تے اساں انہیں کوں انجوانج کیتے سے تے اساں پانڑ نال ہر شئے کوں جیندا کیتے کیا او نئیں منیندے۔

وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ ۠ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۳۱

۳۱۔ تے اساں زمین وچ پہاڑ بٹائن تاں جو او بھوئیں امب وچ نہ بھس ونجن تے اساں زمین وچ پولہے پولہے راہ بٹائن تاں جو او راہ ڈیکھ سگن۔

وَجَعَلْنَا السَّمَاۗءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ۚ وَهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ۳۲

۳۲۔ اساں آسمان کوں مضبوط چھت بٹائے تے او انہیں دے نشانیں کنیں منہ پھیرندن۔

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۳۳

۳۳۔ او ہوئے جیں رات تے ڈینہ تے سجھ تے چندر کوں پیدا کیتے تے ہر شئے اپنڑے گھمڑے دے چودھار پھیردی پئی ہے۔

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۭ اَفَاْىِٕنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ۳۴

۳۴۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نئیں بٹایا جینکوں بہوں وڈی عمر ڈیتی ہوئے کیا توں مرونجیں تے او ہمیشہ جیندے رہوں۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَاۗىِٕقَةُ الْمَوْتِ ۭ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۭ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۳۵

۳۵۔ ہر کہیں موت دا مزا چکھنڑے تے اساں چنگائی نال دی تے لنگائی نال دی تہاکوں ازمیسوں تے آخر تساں ساڈو ولٹنے۔

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ۭ اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۳۶

۳۶۔ تے جیلھے کافر تیکوں ڈیندن تیڈے نال محض مذاق کریندن کیا ایہو ہے جیرھا تہاڈے معبودیں دیاں برائیاں ڈسیندے تے او آپ رحمٰن دے ذکر کوں نہ منڑ والن۔

خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۭ سَاُورِيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَلَا

۳۸۔ انسان وچ تکھائی رکھی گئی ہے میں تہاکوں ضرور اپنڑے

تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿۳۸﴾

نشان ڈکھیساں تساں جلدی نہ منگو۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہُتے اے وعدہ کڈن پورا تھیسی۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ جے اے کافر جانڈے ہُون ہا جو جڈاں او اپنڑے مونہیں تے کنڈیں کنیں بھانہ ہٹا سگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ویسی۔

بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے اچنڑ گھت اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب ہٹاوݨ دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں وتھی ملسی۔

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۲﴾ ع ۳ ۲

۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گیئن تے جہنیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولہیٹ گدھے۔

قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ؕ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ توں آکھ ڈے تہاکوں رات ڈینہہ رحمٰن خدا دی پکڑ کنیں کون بچیندے۔ اصل او اپنڑے رب دے ذکر کنیں منہ پھریندے پئین۔

اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ؕ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ یا کیا انہیں دے اینجے معبود ہن جیڑے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا گھنن۔ او تے اپنڑی مدد دی طاقت نئیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی بݨ سگدے۔

بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَآءِ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ؕ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ؕ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ سچ اے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو ڈاڈے کوں ہوں سارا سامان ڈیتا ہا سے تے انہیں دا زمانہ ہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈیدے نئیں جو اساں زمین کوں چودھار گھٹیندے اندے ہیں۔ کیا او ڈاڈھے تھی ویسن۔

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَآءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ توں آکھ میں تہاکوں محض وحی دے نال ڈریندا پیاں تے او بوڑے سڈ نئیں سنڈے جیلھے انہیں کوں ڈرایا ڈیجے

وَلَئِنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے جے انہیں کوں تیڈے رب دے عذاب دا جھڑکا لگے تے او ضرور آکھسن ہائے افسوس اساں بے شک

ظالم ہا سے۔

وَ نَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَ اِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَ كَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ اساں انصاف دیاں ترکڑیاں رکھیسوں تے کہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیتا ویسی تے جے راڑی دے دانے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اونکوں گھن اوسوں تے اساں حساب گھنڑ وچ کافی ہیں۔

وَ لَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَ ضِيَآءً وَّ ذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون کوں معجزے ڈتن تے روشنی ڈتی سے تے پرہیزگاریں کیتے نصیحت ڈتی سے۔

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ هُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ (متقی اوہن) جیرھے اپنڑے رب کنیں اوں ویلھے وی ڈردن جڈاں اوڈھر ہوُن تے قیامت کنیں وی ڈر دے رہ ویندن۔

وَ هٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ؕ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿۵۰﴾ ع ۳

۵۱۔ تے اے برکت والا ذکر جیرھا اساں لہائے کیا تساں ایندا انکار کریندے ءُ۔

وَ لَقَدْ اٰتَيْنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَ كُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے ایں کنیں پہلے اساں ابراہیم کوں عقل تے سنجھ ڈتا ہا تے اساں اونکوں چنگی طراں جانڈے ہا سے۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَ قَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْۤ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ جڈاں اوں اپنڑے پیو تے اپنڑی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا ہن جنہیں دے اگو تساں بیٹھے رہندے ءُ

قَالُوْا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ انہیں آکھے اساں اپنڑے پیو ڈاڈے کوں انہیں دی عبادت کریندا ڈٹھے۔

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَ اٰبَآؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ (حضرت ابراہیم) آکھے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈے کھلی گمراہی وچ ہن۔

قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال ہٹ مریندا پیں۔

قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَ اَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اوں آکھے سچ اے ہے جو تہاڈا رب آسمانیں تے زمین دا رب ہیں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہاڈے سامنڑے ایندا گواہ ہاں۔

وَ تَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہاڈے بتیں دے خلاف ضرور

مُدْبِرِيْنَ ﴿۵۷﴾

ہک تدبیر کریساں جیرھے ویلھے تساں اتھوں ولیسو۔

فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سوائے وڈے بُت دے تاں جو اوندو ول آون۔

قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَآ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کیتے بے شک او ظالمیں وچوں ہے۔

قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗٓ اِبْرٰهِيْمُ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن انہیں کوں گالہیں کڈھیندا سنڑے۔

قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰٓى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ انہیں آکھئے اونکوں لوکیں دے سامنڑے گھن آؤ تاں جو او کوئی فیصلہ کرن۔

قَالُوْٓا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے حشر تیں کیتے۔

قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ اول آکھئے اے کہیں تے کیتے اے وڈا کھڑے انہیں کنیں پچھو جے او اُلا سگدن۔

فَرَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْٓا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ ول او اپنڑے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک تساں ہی ظالم ہوے۔

ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰٓؤُلَآءِ يَنْطِقُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ ول او پھوں شرمندہ تے لاجواب تھی گیئن تے آکھئے نیں) تیکوں پتہ ءَ جو اے الیندے نئیں۔

قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندے ءُ جیرھے نہ نفع پچیندن تے نہ تہاکوں نقصان پچیندن۔

اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ افسوس تہاڈے تے اللہ دے سوا جنہیں دی عبادت کیوں کریندے ءُ۔ کیا تساں عقل نال کم نوٹھے گھندے۔

قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْٓا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ انہیں آکھئے انیکوں ساڑو تے اپنڑے معبودیں دی مدد کرو جے کجھ کرنڑے وے تاں۔

قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ اساں آکھیا اے بھا توں ابراہیم تے ٹھڈھی تھی ونج تے اونکوں بچا گھن۔

وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ تے انہیں گندے سلوک دا ارادہ کیتے تے اساں انہیں کوں ناکام کر ڈِتے۔

وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ اساں اونکوں تے لوط کوں اوں جا تے بچائے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت ڈِتی ہائی۔

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ ۭ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً ۭ وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے پوتر الیعقوب ڈِتے سے تے اساں ساریں کوں نیک بٹائے۔

وَجَعَلْنٰهُمْ اَىِٕمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَاۗءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوْا لَنَا عٰبِدِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ تے اساں انہیں کوں امام بٹائے تے اوساڈے حکم نال ہدایت ڈِیندے ہن تے اساں انہیں دو چنگی گالہیں دی نے نماز پڑھݨ دی تے زکاۃ ڈِیوݨ دی وحی کیتی تے او ساڈی بندگی کریندے ہن۔

وَلُوْطًا اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا وَّنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰۗىِٕثَ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ تے لوط کوں اساں اوں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈِتا تے اساں اونکوں اوں وستی کنیں بچائے جیڑھی گندے کم کریندی ہائی بے شک او بہوں گندی تے نافرمان قوم ہائی۔

وَاَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا ۭ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ اساں اونکوں اپݨی رحمت وچ داخل کیتے بے شک اونیکیں وچوں ہا۔

وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ تے نوح کوں یاد کرو جیں ساکوں ایں کنیں پہلے سڈیئے تے اساں اوندی دعا سݨی تے اونکوں تے اوندے ٹبر کوں بہوں وڈی تکلیف کنیں بچایا۔

وَنَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جیں ساڈی نشانیں کوں جھٹلائے تے بے شک او گندی قوم ہائی تے اساں انہیں ساریں کوں غرق کر ڈِتا۔

وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے داؤد تے سلیمان کوں وی جڈاں او رڑھ دے مقدمے وچ فیصلہ پیئے کریندے ہن۔ جڈاں قوم دے عام لوک اوں کوں تباہ کر بگئے ہن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ہا سے۔

فَفَهَّمْنٰهَا سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا ۡ وَّسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۭ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا ہا تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لاڈتا ہا اوخدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے پکھی وی تے لے اساں کر سگدے ہا سے۔

وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ۝

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڈے کیتے کپڑے بٹاوٹ سکھا ڈتا ہا تاں جو او تہاکوں تکلیف کنیں بچاوے کیا تساں شکر کریندے ہو۔

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖٓ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۭ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِيْنَ ۝

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں تکھی ہوا لائی ہا سے جیڑھی اوندے حکم نال اوں زمین دو چلدی ہائی جیندے وچ اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سبھ کجھ جاڈندے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ۝

۸۳۔ تے کجھ بہوں باغی لوک اینجھے وی ہن جیڑھے اوندے کیتے ٹبیاں مریندے ہن۔ تے اینڈے علاوہ بے کم وی کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہا سے۔

وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۚ ۝

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپنڑے رب کوں سڈیا جو بیشک میں تکلیف تے دُکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرنڑ والا ہوئیں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ ۡ وَاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ۝

۸۵۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیتا تے جیڑھا اونکوں دُکھ ہا اوں کوں ہٹا ڈتا تے اونکوں تے اوندے ٹبر کوں تے اوہو جیہیں ہنہیں کوں اپنڑے ولو رحمت ڈتی تے عبادت کرنڑ والیں کیتے اے نصیحت۔

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ۭ كُلٌّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ۚ ۝

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں اے سارے صبر کرنڑ والے ہن۔

وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ۭ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنڑی رحمت وچ داخل کیتا بیشک او نیک ہن۔

وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوڑیج کے ٹرگئے تے

عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۖ ﴿۸۷﴾

اونکوں یقین ہا جو اساں اونکوں اصلو تنگ نہ کریسوں تے مصیبتیں وچ ساکوں سڈیس تے آکھیس جو تیڈے سوا کوئی معبود نئیں توں پاک ہوویں بے شک میں ظلم کرݨ والیں وچوں ہاں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ۭ وَكَذٰلِكَ نُـْۨجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ اساں اونڈی دعا کوں سݨیا تے مونجھ کنیں بچایا تے ایویں اساں مومنیں کوں بچیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ۚ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ ذکریا کوں وی جڈاں اوں اپݨے رب کوں سڈیئے اے میڈے رب توں میکوں کلہا نہ چھوڑتے توں ساریں کنیں چنگا وارث ہوویں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۡ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ زَوْجَهٗ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَيَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ۭ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے اساں اونڈی دعا کوں سݨیا تے اونکوں یحییٰ ڈتے سے تے اونڈی نال کوں وی تندرست کر ڈتے سے بے شک اے سارے لوک چنگے کمیں وچ جلدی کریندے ہن تے ساکوں پیار نال وی تے ڈر نال وی سڈیندے ہن تے ساڈے اگو عاجزی کریندے ہن۔

وَالَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ تے جیں اپݨی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اساں اوندے اتے اپݨا کلام لہایا تے اساں اونکوں تے اوندے پُتر کوں دنیا کیتے بک نشان بݨائے۔

اِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ بے شک اے تہاڈی امت بک امت تے ہیں تہاڈا رب ہاں تساں میڈی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۭ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ تے انہیں اپݨے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کرکے ونڈ گدھا اے سارے ساڈو ولسن۔

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے جیرھا نیک کم کریسی تے مومن ہوسی اوندی کوشش دی ناقدری نہ کیتی ولسی تے بے شک اساں عملیں کوں لکھیندے پئے ہیں۔

وَحَرٰمٌ عَلٰي قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ تے اساں جیرھی وستی کوں تباہ کیتے حرام جے او اتھاں ولا ول آون۔

حَتّٰۤى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ تے جڈاں یاجوج تے ماجوج کھول ڈتے ولین تے اوہر اچی تے جھکی جا تو ٹپ کے پھیل ولین۔

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ تے سچا وعدہ کولہو آویسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی دی وجہ کنیں پٹیاں رہ ولین تے آکھسن ہائے افسوس اساں تے ایں کنیں غافل ہا سے تے سچ اے ہے جو اساں ظالم ہا سے۔

اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ تساں تے اللہ دے سوا جیندی عبادت کریندے ہو سب دوزخ دا بل ہن تساں سارے ایندے وچ پھسو۔

لَوْ كَانَ هٰۤؤُلَآءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ؕ وَكُلٌّ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ جے او معبود ہوُن ہا تے اے دوزخ وچ نہ پین ہا اے سارے اوندے وچ پئے رہن۔

لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ تے اوندے وچ چیکاں مرسین تے او اوندے وچ کئی گال نہ سُنسن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰۤى ۙ اُولٰٓئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ بے شک جنہیں کیتے ایں کنیں پہلے اساں چنگے سلوک دا وعدہ کر چکئے ہیں او ایں دوزخ کنیں پریں رکھئے ولین۔

لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ او اوندی کھوی نہ سُنسن تے جیویں انہیں دے دِل کرلین اویں ہمیشہ رہسن۔

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ؕ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ وڈی توں وڈی پریشانی وی انہیں کوں موجھا نہ کریسی تے فرشتے انہیں کوں ملسن تے آکھسن اے او ڈینہہ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیا گیا ہا

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَآءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ؕ كَمَا بَدَاْنَاۤ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ؕ وَعْدًا عَلَيْنَا ؕ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ جڈاں اساں آسمان کوں ایویں ولیٹسوں جیویں بندیاں لکھائی کوں ولیٹ گھندین جیویں اساں پہلے پیدا کیتے ایویں ولا پیدا کریسوں۔ اے ساڈا وعدہ ہے بیشک اساں کرنڑ والے ہیں۔

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ تے اساں زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے لکھ ڈتے جو بے شک ایں زمین دے او ہے وارث تھیسن جیڑھے میڈے نیک بندے ہوسن۔

اِنَّ فِیْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِیْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک پیغام ہے۔

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بنا کے بھیجے۔

قُلْ اِنَّمَا یُوْحٰۤی اِلَیَّ اَنَّمَاۤ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ توں آکھ جو میڈے کنے ایہو وحی تھیندی ہے جو تہاڈا خدا ہک کیا تساں اے گال منیسو۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اٰذَنْتُكُمْ عَلٰی سَوَآءٍ ؕ وَاِنْ اَدْرِیْۤ اَقَرِیْبٌ اَمْ بَعِیْدٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ تے جے او پھر ونجن تے توں آکھ جو میں تساں سارِیں کوں برابر گال کر ڈتی ہے تے میکوں پتہ نئیں جو جیڑھا تہاڈے نال وعدہ کیتا گئے او کولہو ہے یا پریں ہے۔

اِنَّهٗ یَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَیَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی جانڈے تے جیڑھی تساں لکیندے ہو اونکوں وی جانڈے۔

وَاِنْ اَدْرِیْ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰی حِیْنٍ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ تے میں نئیں جانڈا جو او تہاڈے کیتے آزمائش یا بک وقت تیں فائدہ ہے۔

قٰلَ رَبِّ احْكُمْ بِالْحَقِّ ؕ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ ع

۱۱۲۔ اوں آکھئے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کر تے ساڈا رب رحمان تے کافر تہاڈی گالہیں تے اوں کنیں ہی مدد منگی ویندی ہے۔

سُوْرَةُ الْحَجِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّعَشَرَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورت حج مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیتاں تے ۱۰ رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔شروع کریندا اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيْمٌ ②

۲۔ اے لوکو اپنڑے رب کنیں ڈرو بے شک قیامت دا زلزلہ بہوں وڈی شئے ہے۔

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّآ اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكٰرٰى وَمَا هُمْ بِسُكٰرٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيْدٌ ③

۳۔ جڈاں تساں ڈیکھسو ہر کھیر پلاونڑ والی تریمت جیکوں کھیر پلیندی پئی ہوسی او بھل ولیسی تے ہر حمل والی تریمت حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکیں کوں ویچھلیا ہویا ڈیکھسیں تے او ویچھلئے ہوئے کاہ نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا عذاب وڈا سخت۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ④

۴۔ تے لوکیں وچو کجھ ایجھے ہن جیرھے اللہ دے متعلق بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو ٹردن۔

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ وَيَهْدِيْهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ⑤

۵۔ اوندے متعلق فیصلہ ہے جو بے شک جیرھا انہیں نال سنگت لیسی تے بے شک او اونکوں گمراہ کر ڈیسی تے اونکوں دوزخ دے عذاب دو گھن ولیسی۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۭ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَاۗءُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـــًٔا ۭ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً

۶۔ اے لوکو جے تساں ول اٹھنڑ وچ شک وچ ہوسے تے اساں بے شک تہاکوں پہلے مٹی کنیں پیدا کیتا ہا پچھیں نطفے کنیں ول چمبڑنڑ والی شئے کنیں تے پورے لوتھڑے کنیں تے ادھورے لوتھڑے کنیں تاں جو اساں تہاڈے اتے ظاہر کر ڈیوں تے رحمیں وچ جہ مدت تیں جے تیں اساں چاہندے ہیں رکھیندے ہیں تے ول اساں تہاکوں بال دی شکل وچ کڈھیندے ہیں ول تساں جوان تھیندے ءُ تے

فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ۝۵

تہاڈے وچو کجھ مر ویندن تے کجھ پڈھے پیچھ تھی ویندن تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کجھ پتہ نئیں لگدا۔ تے توں زمین کوں اجڑیا ہویا ڈیہدیں تے جیڈاں اساں اوندے اُتے پانڑ لہیندے ہیں تے او جوش وچ آویندی ہے تے ودھن پیئے ویندی ہے تے ہر قسم دیاں سوٹھیاں رڑھیں چھاوڑ پیئے ویندی ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۶

۷۔ اے ات گالہوں جو بے شک اللہ سچا ہے تے بے شک او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شئے تے قادر۔

وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ۝۷

۸۔ تے بے شک قیامت آوݨ والی ہے اوندے وچ کوئی شک نئیں تے بے شک اللہ سئیں انہیں کوں اٹھلیسی جیڑھے قبریں وچ ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۝۸

۹۔ تے کجھ لوک ہن جیڑھے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث کریندن تے (انہیں کنیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۝۹

۱۰۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرے اوندے کیتے دنیا وچ وی ذلت تے قیامت دے ڈینہہ وی اساں اونکوں ساڑن والا عذاب چکیسوں۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۝۱۰

۱۱۔ اے ات گالہوں ہے جو تیڈے ہتھیں پہلے بھٹیئے تے بے شک اللہ سئیں بندیں تے ظلم کرݨ والا نئیں۔

ع ۱۱

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ ۨ اطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ ۨ انْقَلَبَ عَلٰي وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝۱۱

۱۲۔ تے کجھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویندن تے جے انہیں کوں تکلیف پہنچے تے منہ دی سیدھ وچ پھر ویندن تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھاٹا ہے تے اے کھلا گھاٹا ہے۔

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۝۱۲

۱۳۔ او اللہ دے سوا اونکوں سڈ ویندے جیڑھا اوں کوں نہ نفع تے نہ نقصان پچا سگدے سبھ توں وڈی گمراہی ہے۔

يَدْعُوْا لَمَنْ ضَرُّهٗۤ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ؕ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَ لَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ او اونکوں سڈیندے جینداڈکھ اوندے فائدے کنیں زیادہ کو لہوے بہوں گندہ آقا تے بہوں گندہ سنگتی ہے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں باغیں وچ داخل کریسی جنہیں وچ نہراں وہندین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جیرھا لقین رکھیندے جو اللہ سئیں اوندی دنیا تے آخرت وچ ہرگز مدد نہ کریسی تے او آسمان تیں تک ورھی گھن ونجے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر جیرھی اونکوں کاوڑ لویندی ہئی اونکوں ہٹا سگدی ہے۔

وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّ اَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يُّرِيْدُ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اساں ایویں اینکوں کھلے کھلے نشان بݨا کے لہائے تے بے شک اللہ سئیں جینکوں چاہندے سدھا راہ ڈکھیندے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ الصّٰبِـُٔوْنَ وَ النَّصٰرٰى وَ الْمَجُوْسَ وَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْۤا ۖ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ بے شک جیرھے ایمان گھن آئن تے یہودی تے صابی تے عیسائی تے مجوسی بݨ گئن تے مشرکین بے شک اللہ سئیں انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کریسی بیشک اللہ سئیں ہر شئے تے نگران۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النُّجُوْمُ وَ الْجِبَالُ وَ الشَّجَرُ وَ الدَّوَآبُّ وَ كَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ؕ وَ كَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ؕ وَ مَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿۱۸﴾ السجدة

۱۹۔ کیا توں ڈٹھا نئیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمانیں وچ تے سجھ تے چندر تے تارے تے پہاڑ تے درخت تے ڈنگر تے بہوں سارے لوک اللہ سئیں وی فرمانبرداری کریندے ہین تے بہوں سارے اینجھے ہن جنہیں دے کیتے عذاب دا فیصلہ تھی چکئے تے جینکوں اللہ ذلیل کرے اوندا کوئی عزت ڈیوݨ والا نئیں۔ بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِيْ رَبِّهِمْ ۫ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ ڈو بھڑا کے ٹولݨ جیرھے اپݨے رب دے معاملے وچ بھڑدے ہین تے جیرھے کافر انہیں کیتے بھادے کپڑے بݨائے گئین تے انہیں دے سریں تے بہوں تا

پانی ٹٹیا ولیسی۔

يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ جیرھا انہیں دے ڈڈھیں وچ اودی تے چمڑہ وی گل ولیسی۔

وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے انہیں کیتے ہتھوڑے ہوسن لوہے دے۔

كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا ۗ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۲۲﴾ ع

۲۳۔ جڈاں وی او باہر نکلنڑ دا ارادہ کریسن غم کنیں بچنڑ کیتے ولا اوندے وچ ولائے ولیسن تے آکھسی اے ساڑن والا عذاب بھوگو۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۭ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ بے شک مومنیں کوں تے نیک کم کرنڑ والیں کوں باغیں وچ اللہ داخل کریسی جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگنڑ پوائے ولیسن تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوْٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے چنگیں گالہیں دو انہیں دی راہنمائی کیتی ولیسی تے تعریف آلے راہ ڈکھائے ولیسن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَاۗءَ ۨ الْعَاكِفُ فِيْهِ وَالْبَادِ ۭ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۢ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۲۵﴾ ع

۲۶۔ بے شک جیرھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اساں سارے لوکیں کیتے بٹائے رکیندن جیرھی برابر اتھاں رہنڑ والیں کیتے تے جنگل دے رہنڑ والیں کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ ڈنگ پیدا کریندے اساں اونکوں ڈکھ والا عذاب ڈیسوں۔

وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِيْ شَيْـــًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّاۗىِٕفِيْنَ وَالْقَاۗىِٕمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے جڈاں اساں ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہنڑ دا موقع ڈتا ہاسے تے آکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک نہ بٹاویں تے میڈے گھر کوں طواف کرنڑ والیں کیتے تے کھڑکے عبادت کرنڑ والیں تے رکوع تے سجدہ کرنڑ والیں کیتے پاک کر۔

وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰي كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے لوکیں کوں حج کیتے سڈ لوک تیڈو ٹردے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہر اوں راہ تو اوسن جیرھا بریں

ہوسی تے کھڈے پیٹے ولیسن۔

لِيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تاں جو او ڈیکھن اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر ڈینہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کوں ڈنگر ڈھور ڈتن۔ تساں انہیں دا ماس کھاؤ تے بکھے تے فقیر کوں وی کھواؤ۔

ثُمَّ لْيَقْضُوْا تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوْا بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ ول او اپنے گند دھون تے نذراں پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۗ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ گال اے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک اے اوندے کیتے چنگا ہ تے تہاڈے کیتے ڈنگر حلال کیتے گیئن سوائے انہیں دے جیرھے تہاکوں ڈسے گیئن تے تساں بتیں دی پلیتی کنیں بچو تے کوڑیں گالہیں کنیں وی بچو۔

حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ۗ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِيْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کوں منو تے شرک کنیں بچو تے جیرھا شرک کریسی تے او ایویں ہے جیویں آسمان کنیں ڈھائے پیئے تے پکھی اونکوں جھپ چیندن یا اونکوں ہوا اڈار کے پریں دی جا تے سٹ آوے۔

ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے اے دلیں دا تقویٰ ہ۔

لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۳۳﴾ ع

۳۴۔ مقررہ وقت تیں ایندے وچ تہاڈے کیتے فائدہ ہ تے ول اوندے ولٹ دی جا او پرانا گھر۔

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اساں قربانی دا طریقہ مقرر کیتے تاں جو او اوندے اتے اللہ دا ناں گھن ات گالہوں جو اوں انہیں کوں ڈنگر ڈتن تے تہاڈا اکو معبود تساں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرن والیں کوں خوشخبری ڈے

الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ

۳۶۔ جنہیں دے اگو اللہ دا ذکر کیتا ونجے تے انہیں دے دل

عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَالْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۳۵﴾

کمب ویندن تے جیرھا ڈکھ آوے اوندے اتے صبر کریندن تے نماز ٹھہاکے پڑھدن تے جو اساں ڈتے اوندے وچوں خرچ کریندن۔

وَالْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ ۭ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے قربانی دے اُٹھ وی اساں تہاڈے کیتے اللہ دے عزت والے نشان ٹہائن تے انہیں وچ تہاڈے کیتے چنگیائی ءِ تے انہیں کوں قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے اللہ دا ناں گھنو تے جڈاں او پاسیں دے بھر ڈھے ویلوں تے انہیں دا گوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں کوں تے فقیریں کوں وی کھواؤ تے ایویں اساں انہیں کوں خدمت وچ لائے سے تاں جو تساں شکر کرو

لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ۭ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰي مَا هَدٰىكُمْ ۭ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ انہیں قربانیں دا ماس تے خون اصلو اللہ تیں نئیں پچدا تے اللہ سئیں کوں تہاڈا تقویٰ پہنچدے ایویں اللہ سئیں انہیں کوں تہاڈی خدمت وچ لائے تاں جو تساں سدھا راہ ڈکھالݨ تے اللہ سئیں دی وڈائی بیان کرو تے نیکی کرݨ والیں کوں خوشخبری ڈے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں دا بچاؤ کریندا رہسی بے شک اللہ سئیں کہیں وی خیانت کرݨ والے تے منکر کوں پسند نئیں کریندا۔

اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ عَلٰي نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُۨ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ جیرھے لوکیں نال جنگ کیتی ویندی ءِ انہیں کوں مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے ظلم کیتا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ۭ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَّصَلَوٰتٌ وَّمَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ۭ وَلَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ جیرھے گھریں کنیں ناحق کڈھے گیئن محض ایں واسطے جو انہیں آکھئے جو ساڈا رب اللہ تے جے اللہ سئیں لوکیں کوں ہک بے کنیں پریں نہ کریندا تے گرجے تے یہودیں دیاں عبادت گاہواں تے مسیتاں جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیتا ویندے تباہ کر

ڈتیاں ونجن ہا تے جیرھا اوندی مدد کریسی اللہ سئیں ضرور اوندی مدد کریسی بے شک اللہ سئیں طاقتور تے غالب۔

اَلَّذِيْنَ اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ جے اساں انہیں کوں زمین وچ طاقت ڈیوواں تے اے نماز پڑھسن تے زکوٰۃ ڈیسن تے نیکی دا حکم ڈیسن تے برائی کنیں رکیسن تے ساریں کہیں دا انجام اللہ دو ہ۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے ایں کنیں پہلے نوح دی تے عاد تے ثمود دی قوم وی جھٹلایا ہا۔

وَقَوْمُ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوْسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کوں وی جھٹلایا گئے میں کافریں کوں ونھی ڈتی ہ تے ول میں انہیں کوں پکڑ گدھے تے میڈا پکڑن کیجھا ہ

فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ مَّشِيْدٍ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ کتیاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں تباہ کر ڈتے جو اوظلم کریندیاں پیاں ہن تے او ہڑ اپنڑے چھتیں تے ڈٹھیاں پین تے کھوہ اجڑیے پین تے اچیاں ماڑیاں تباہ تھی گیئن۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ يَّعْقِلُوْنَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِيْ فِي الصُّدُوْرِ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ کیا او زمین وچ نئیں ٹریئے جو انہیں دے دل سمجھن والے تھی ونجن ہا یا کن سنڑن والے تھی ونجن تے بے شک اکھیں اندھیاں نئیں تھیندیاں تے اصل دل اندھے تھیندن جیرھے سینیئں وچ۔

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ؕ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ او تیں کنیں جلدی عذاب منگدن تے اللہ اپنڑے وعدے دی اصلو خلاف ورزی نئیں کریندا تے بیشک ہک ڈینہہ جیرھا تساں گنیندے ہ تیڈے رب دے نزدیک ہزار سال دے برابر۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

۴۹۔ تے کئی وستیاں ہن جنہیں کوں اساں مہلت ڈتی ہ

اَخَذْتُهَا ۚ وَاِلَیَّ الْمَصِیْرُ ﴿۴۸﴾

تے اوظالم ہن ول میں انہیں کوں پکڑیئے تے ساریں میڈو ولٹے۔

قُلْ یٰۤاَیُّهَا النَّاسُ اِنَّمَاۤ اَنَا لَكُمْ نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ توں آکھ اے لوکو میں محض تہاڈو کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

فَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّ رِزْقٌ كَرِیْمٌ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِیْنَ سَعَوْ فِیْۤ اٰیٰتِنَا مُعٰجِزِیْنَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِیْمِ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے جیرھے ساڈے نشانیں دے بارے وچ ساکوں ہراوݨ دی کوشش کریندن او دوزخی ہن۔

وَمَاۤ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّ لَا نَبِیٍّ اِلَّاۤ اِذَا تَمَنّٰۤی اَلْقَی الشَّیْطٰنُ فِیْۤ اُمْنِیَّتِهٖ ۚ فَیَنْسَخُ اللّٰهُ مَا یُلْقِی الشَّیْطٰنُ ثُمَّ یُحْكِمُ اللّٰهُ اٰیٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَكِیْمٌ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نئیں پٹھیا سوائے ایندے جو جیرھے ویلھے اوں نبی کوئی خواہش کیتی تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی۔ شیطان دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سئیں مٹا ڈیتے دل اللہ سئیں اپݨے نشان مضبوط کریندے تے اللہ سئیں بہوں چاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

لِّیَجْعَلَ مَا یُلْقِی الشَّیْطٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِیْنَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّ الْقَاسِیَةِ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِیْنَ لَفِیْ شِقَاقٍۭ بَعِیْدٍ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تاں جو اوشیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے فتنہ بݨا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے دل سخت ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پئن۔

وَّ لِیَعْلَمَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَیُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے تاں جو اولوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او جاݨ گھن جو بے شک او سچ تیڈے رب ولوں تے اوندے اتے ایمان گھن آون تے ول انہیں دے دل اوندے اگو جھک ونجن تے بے شک اللہ سئیں منݨ والیں کوں سدھے راہ دو ہدایت ڈیوݨ والا ہے۔

وَلَا یَزَالُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فِیْ مِرْیَةٍ مِّنْهُ حَتّٰی تَاْتِیَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ یَاْتِیَهُمْ عَذَابُ یَوْمٍ عَقِیْمٍ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے کافر ہمیشہ ایں شک وچ رہسن جے تیں انہیں گھُت انہیں تے تباہی نہ آوے یا انہیں دے اچانک ختم کرڈیوݨ والے ڈیہنہ دا عذاب آوے۔

اَلْمُلْكُ یَوْمَىٕذٍ لِّلّٰهِ ؕ یَحْكُمُ بَیْنَهُمْ ؕ فَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا

۵۷۔ اوں ڈیہنہ بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۵۶﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کریسی تے مومن نیک کم کرنڑ والے نعمتیں والی بہشت وچ رہسن۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۵۷﴾ ع ۱۴

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاونڑ والے کیتے ذلیل کرنڑ والا عذاب۔

وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْٓا اَوْ مَاتُوْا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے مارے گئین یا مر گئین اللہ سئیں انہیں کوں بہوں چنگا انعام ڈیسی تے بے شک اللہ سئیں ساریں کنیں چنگا رزق ڈیونڑ والا ہے

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا يَّرْضَوْنَهٗ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور اینجھی جا تے داخل کریسی جیرھی اولہند کریسن تے بے شک اللہ بہوں جانڑنڑ والا تے ٹھڈھا ہے۔

ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ اے ایویں ہے جیرھا اتنی سزا ڈیوے جتنی اونکوں تکلیف ڈتی گئی ہے ول اوندے خلاف بغاوت تھی وے نچے اللہ ضرور اوندی مدد کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں معاف کرنڑ والا تے بخشن والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ اے ات گا لہوں ہے جو اللہ سئیں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سئیں سنڑنڑ والا تے ڈیکھنڑ والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ اے ات گا لہوں جو بے شک اللہ حق تے جیکوں او اللہ دے سوا سڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ سئیں اچا تے وڈا ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ کیا تیں نئیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سئیں جھڑکنیں ہینہ وسیندے تے زمین ساوی تھی ویندی ہے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے واقعی با خبر

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۶۴﴾ ع ۱۵

۶۵۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ سب اوندا ہے بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے تعریف دے قابل۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ

۶۶۔ کیا توں ڈٹھا نئیں بے شک اللہ سئیں تہاڈے کیتے کم وچ لا

تَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٥﴾

ڈتے جو کجھ زمین وچ بیڑیاں ہوندے حکم نال سمندر وچ چلدین تے آسمان کوں روکی کھڑے نال جو اوزمین تے نہ ڈھ پوئے سوائے اوندے حکم دے بے شک اللہ سئیں لوکیں نال بہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ۗ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٦﴾

۶۷۔ تے او ہو ہے جیں تہاکوں زندہ کیتے ول تہاکوں مریسی ول تہاکوں زندہ کریسی بے شک انسان ناشکرا ہے۔

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ ۖ إِنَّكَ لَعَلَىٰ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ ہر قوم کیتے اساں قربانی دا طریقہ بنائے او اپنڑے طریقے نال قربانی کریندن تے او تیڈے نال ایں معاملے وچ نہ بھڑن توں اپنڑے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے ہوئیں۔

وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

۶۹۔ تے جے او تیڈے نال بحث کرن تے توں آکھ جو تساں کریندے ہو اللہ بہوں جانڈے۔

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٦٩﴾

۷۰۔ اللہ سئیں تہاڈے درمیان قیامت دے ڈینہ فیصلہ کریسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے ہو۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ ذَٰلِكَ فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

۷۱۔ کیا توں جانڑنئیں جو بے شک اللہ سئیں جانڈے جو آسمان تے زمین وچ بے شک اے کتاب وچ موجود تے بیشک اے اللہ کیتے سوکھا ہے۔

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧١﴾

۷۲۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے کیتے اللہ سئیں دلیل نئیں لہائی تے نہ انہیں کوں ایندا کوئی علم تے ظالمیں دا کوئی امدادی کار نئیں۔

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ۖ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۗ قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَٰلِكُمُ ۗ النَّارُ ۖ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٧٢﴾ ع ۱۲

۷۳۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلی آیتاں پڑھیاں ویندن تے کافریں دے منہ ڈیہدیں او وٹیج ویندن۔ اے تھی سگدے جیرھے آیتاں سٹیندے پئین انہیں تے او حملہ کر ڈیون توں آکھ ڈے جو کیا میں تہاکوں ایں کنیں وی زیادہ بری خبر ڈیواں اے بھاء جیندا اللہ سئیں کافریں نال وعدہ کیتا ہوئے تے اے بہوں برا ٹکانڑ ہے۔

يَاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ؕ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ؕ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ۝۷۳

۷۴. اے لوکو بک گال ڈسی و یندی ء اونکوں غور نال سنڑو بے شک تساں جینکوں اللہ دے سوا سڈیندے ءُ اوسارے کٹھے رل کے وی اک مکھی اصلو پیدا نئیں کر سگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شئے کس گھنے اوں کنیں ولا نئیں گھن سگدے۔ منگنڑ والا وی تے جیں کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ۝۷۴

۷۵. انہیں اللہ سئیں دی جیویں حق ہا قدر نئیں کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں طاقت والا تے غالب۔

اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ۝۷۵

۷۶. اللہ فرشتیں دچوں وی تے انسانیں وچوں رسول چنڈا رہسی۔ بے شک اللہ بہوں سنڑن والا تے بہوں ڈیکھن والا ء۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝۷۶

۷۷. جو انہیں دے سامنڑے ہے تے جو انہیں دے پچھوء او سبھ جانڈے تے سارے معاملے اوہیں دو ولٹن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۷۷ السجدة

۷۸. اے مومنو رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنڑے رب دی عبادت کرو تے چنگے کم کرو تاں جو تساں کامیاب تھیو۔

وَجَاهِدُوْا فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ؕ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِى الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ؕ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ ۙ۬ مِنْ قَبْلُ وَفِىْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ؕ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ۝۷۸

۷۹. تے اللہ دے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں تہاکوں چنڑ گھدے تے دین وچ تہاڈے کیتے کوئی تنگی نئی بنائی۔ تہاڈے پیو ابراہیم دا مذہب اوں تہاڈا ناں مسلمان رکھئے ایں کنیں پہلے وی تے ہنڑ وی تاں جو رسول تہاڈو گواہ ہوسے تے تساں باقی دنیا تے گواہ ہوو۔ تساں نماز پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے اللہ نال چمبڑے رہو ءُ او تہاڈا مولا ء تے آقا ء تے او بہوں چنگا آقا تے کیجا چنگا امدادی ء۔

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّتِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مومنون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیتاں تے ۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ②

۲۔ مومن کامیاب تھی گئین۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُوْنَ ③

۳۔ جیرھے نمازیں وچ عاجزی کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ④

۴۔ تے جیرھے بے ہودہ گالہیں کنیں منہ پھیر گھندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ⑤

۵۔ تے جیرھے زکوٰۃ ڈیندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ⑥

۶۔ تے جیرھے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔

اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ⑦

۷۔ سوائے اپݨیں زالیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سجے ہتھ مالکن بے شک انہیں کوں کوئی ملام نہ کیتی ویسی۔

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ⑧

۸۔ تے جیرھا ایندے سوا بی گال دی خواہش کرے او زیادتی کرݨ والن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ⑨

۹۔ تے جیرھے اپݨی امانتیں تے اپݨی وعدیں دا خیال رکھیندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیرھے اپݨی نمازیں دی حفاظت کریندن۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ⑪

۱۱۔ اے او وارثن۔

الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ⑫

۱۲۔ جیرھے بہشت دے وارث تھیسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ ⑬

۱۳۔ تے اساں انسان کوں سنی مٹی دے ست کنیں پیدا کیتے۔

ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ⑭

۱۴۔ ول اونکوں اساں نطفہ بݨائے تے ارام نال رہݨ آلی جاتے رکھئے سے۔

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا

۱۵۔ ول نطفے کوں چمبڑݨ والا بݨائے تے ول اوچمبڑݨ والے کوں بوٹی بݨائے ول اوں بوٹی کوں ہڈی بݨائے

الْعِظٰمَ لَحْمًا ۗ ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ ۗ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِيْنَ ﴿۱۴﴾

ول اوں ہڈی تے ماس چڑھائے سے ول اونکوں پی شکل وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذاتِ جیرھی ساریں کنیں چنگی بناوٹ والی ہے۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَيِّتُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مرسو۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ ول تہاکوں قیامت دے ڈینہہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآئِقَ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِيْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اساں تہاڈے اتے ست راہ بٹائن تے اساں مخلوق کنیں غافل نے رہندے۔

وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِى الْاَرْضِ ۖ وَاِنَّا عَلٰى ذَهَابٍۭ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے اساں اسمان کنیں ہک اندازے نال پانڑ لہائے ول اونکوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اونکوں گھن وانجھ تے وی قادر ہیں۔

فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيْهَا فَوَاكِهُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ ول اوندے نال اساں تہاڈے واسطے باغ بٹائن کھجیں دے تے انگوریں دے انہیں وچ تہاڈے کیتے بہوں سارے میوے تے تساں انہیں وچو کھندے ہو۔

وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَيْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْاٰكِلِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جیرھا طورِ سینا کنیں نکلدے جینڈے وچو تیل نکلدے تے کھاوݨ والیں کیتے ہوڑ۔

وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۖ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِىْ بُطُوْنِهَا وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ كَثِيْرَةٌ وَّمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے بے شک تہاڈے کیتے ڈنگریں وچ سبق اساں تہاکوں انہیں دے ڈھڈھیں وچو پلیندے ہیں تے انہیں وچو تہاڈے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں کھندے وی ہوے۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے انہیں تے بیڑیں تیں تہاکوں سوار کیتا ویندے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو بیٹھیا ہاے تے اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوندے علاوہ تہاڈا بیا کوئی معبود کائنیں کیا تساں تقویٰ اختیار نوے کریندے۔

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يُرِيْدُ اَنْ يَّتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ

۲۵۔ اوندی قوم دے کافر سرداریں تے وڈیریں آکھئے اے تساں آلی کار بندہ ہے اے چاہندے جو تساں کنیں وڈیائی ونجے تے

مَلَٓئِكَةٌ ۚ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۵﴾

جے اللہ چاہندا تے فرشتے لیندا اساں پہلے اپنے پیو ڈاڈیں کنیں اے گال نئیں سنی۔

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اے آدمی ہے جیرھا پاگل تھی گئے تساں کجھ مدت تئیں اینکوں ڈیکھو (ایندا کیا تھیندے)

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میکوں جھٹلیندن۔

فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اساں اوندو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سامنے تے ساڈی وحی نال بیڑی بنا تے جیرھے ویلھے ساڈا حکم آوے تے تئیں آو نچے ہر شئے وچو ڈو ڈو جوڑے تے اپنا پُر نال گھن کے ٹر پو سوائے اوندے جیندے کیتے ساڈا پہلا حکم تھی چکئے تے ظالمیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کر او تے پڈ سن۔

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَجّٰىنَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آلے بیڑی تے بہہ ونجو توں آکھ سب صفتاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں ظالم قوم کنیں بچائے۔

وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے توں آکھ اے میڈے رب توں میکوں برکت آلی جاتے لہا تے توں چنگا لہاوݨ والا ہوویں۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشانن تے اساں امتحان گھندے ہیں۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ ول اساں انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کیتن۔

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۳۳﴾ ع ۲

۳۳۔ تے انہیں وچ وی اناہیں وچو رسول پٹھین جو تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں کیا تساں بچدے نوٹھے۔

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

۳۴۔ اوندی قوم دے کافر وڈیریں تے جیرھے آخرت دی ملاقات دے وی منکر ہن آکھئے تے اساں انہیں کوں ایں دنیا وچ مالدار بنایا ہا اے تساں جیہاں بندے اوکھدے

تُشْرَبُوْنَ ﴿۳۴﴾

جیرھی شئے تساں کھندے ءُ اوہو پیندے جو تساں پیندے ءُ۔

وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جے تساں اپنے جہیں بندے دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں گھاٹا پاوݨ والیں وچ تھی ویسو

اَيَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ کیا اے تہاڈے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں مرویسو تے مٹی بݨ ویسو تے ہڈیاں تے تساں ولا کڈھیئے ویسو۔

هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ جیرھی گال دا وعدہ کیتا ویندے اینکوں عقل نئیں مینڈی

اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے محض ساڈی دنیاوی زندگی ءُ اساں مَردے ہیں تے اساں جیندے ہیں اساں ولا اٹھالئے کا ءُ ناں ویسوں

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلُ ِافْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اے ہک آدمی ءُ جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑی کھڑے تے اساں اینڈی گالہیں کوں نسے مینڈے۔

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں جھٹلائے۔

قَالَ عَمَّا قَلِيْلٍ لَّيُصْبِحُنَّ نٰدِمِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اوں آکھئے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی ویسن۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں ککھیں آلی کار بݨا ڈتے تے ظالم قوم کیتے لعنت۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ ول انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کوئی دی امت اپنے وقت کنیں نہ اگوں تھیندی ءُ تے نہ پچھوں رہ سگدی ءُ۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ ول اساں ساندھوڑ اندر رسول پٹھئے جڈاں کہیں امت دو اوندا رسول آئے انہیں اونکوں جھٹلائے اساں کجھ لوکیں کوں کجھ دے بعد ہلاک کریندے نگئے ہیں تے اساں انہیں کوں قصے بݨا ڈتے تے نہ منڑ والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى وَاَخَاهُ هٰرُوْنَ ۙ بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۙ﴿۴۵﴾

۴۶۔ول اساں موسیٰ تے اوندے بھرا ہارون کوں اپنڑے نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پھیڑے۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا عَالِيْنَ ۚ﴿۴۶﴾

۴۷۔فرعون تے اوندے سردارین دو تے انہیں تکبر کیتے تے اے اپنڑے آپ کوں بہوں وڈا سمجھدے ہن۔

فَقَالُوْۤا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عٰبِدُوْنَ ۚ﴿۴۷﴾

۴۸۔انہیں آکھئے کیا اساں ڈو اپنڑے جہیں بندیں کوں من گھنوں تے انہیں دی قوم ساڈی باندی ہ۔

فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلَكِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔انہیں ڈوناہیں کوں جھٹلا ڈتے تے تباہ تھیون والیں وچ ہڑ گئے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی متاں او ہدایت پاون۔

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗۤ اٰيَةً وَّاٰوَيْنٰهُمَاۤ اِلٰى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَّمَعِيْنٍ ﴿۵۰﴾ ع

۵۱۔ تے اساں ابن مریم تے اوندی ماکوں نشان بنائے تے انہیں کوں ہک اچی جا تے پناہ ڈتی جیہڑی سکون آلی تے چشمے والی ہائی۔

يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوْا مِنَ الطَّيِّبٰتِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ؕ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿۵۱﴾

۵۲۔اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چنگے کم کرو بے شک میں ڈاڈھا جاݨدا ں جو تساں کریندے ہو

وَاِنَّ هٰذِهٖۤ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُوْنِ ﴿۵۲﴾

۵۳۔تے بے شک تہاڈی اے جماعت ہکا جماعت تے میں تہاڈا رب ہاں تساں میں کنیں ڈرو۔

فَتَقَطَّعُوْۤا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔انہیں خدا دے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کرکے وندگدھے تے ہر ٹولہ اپنڑی اپنڑی جا تے خوش۔

فَذَرْهُمْ فِيْ غَمْرَتِهِمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت تیں غفلت وچ چھوڑ ڈے۔

اَيَحْسَبُوْنَ اَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهٖ مِنْ مَّالٍ وَّبَنِيْنَ ۙ﴿۵۵﴾

۵۶۔کیا او خیال کریندن جو اساں جیہڑی انہیں دی مال تے پتریں نال امداد کریندے پئے ہیں۔

نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرٰتِ ؕ بَلْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او سمجھیندے نئیں۔

اِنَّ الَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ۙ﴿۵۷﴾

۵۸۔بے شک او لوک جیہڑے اپنڑے رب کنیں کمبدن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۙ﴿۵۸﴾

۵۹۔تے جیہڑے اپنڑے رب دی آیات کوں منیدن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُوْنَ ۙ﴿۵۹﴾

۶۰۔ تے جیہڑے اپنڑے رب دا کہیں کوں شریک نئیں بݨیندے

وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے جو انہیں کوں ملئے او لوکیں کوں ڈیندن تے انہیں دے دل ات گالہوں ڈردن جو انہیں اپنڑے رب دو ولنڑے۔

اُولٰٓئِكَ يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ ایہے لوک نیکیں وچ جلدی کرنڑ والن تے او نیکیں وچ بک ڈوجھے کنیں ودھنڑ والن۔

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتٰبٌ يَّنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نسے ڈیندے تے ساڈے کنیں ہک کتاب جیرھی سچ الیندی ہے تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ولیسی۔

بَلْ قُلُوْبُهُمْ فِيْ غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِّنْ دُوْنِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کنیں غفلت وچ تے انہیں دے کم ایندے سوا بے ہن جیرھے او کریندن۔

حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيْهِمْ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَجْـَٔرُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ چڈاں اساں انہیں دے امیریں کوں عذاب نال پکڑوں تے او ہوں ویلھے دھاڑ پاڑ شروع کر ڈیندن۔

لَا تَجْـَٔرُوا الْيَوْمَ ۚ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اج نہ پٹو بے شک ساڈے ولو تہاکوں کوئی امداد نہ ملسی۔

قَدْ كَانَتْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ میڈیاں آیتاں تہاکوں پڑھ کے سٹنایاں ویندیاں ہن تے تساں کھریں دے بھر پھر ویندے ہاوے۔

مُسْتَكْبِرِيْنَ ۖ بِهٖ سٰمِرًا تَهْجُرُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تکبر کریندے ہاوے تے اوندے متعلق بے ہودہ گالیں کریندے ہاوے۔

اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَّا لَمْ يَاْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نئیں کیتا یا انہیں دو اوہ (دعدہ) آئے جیرھا انہیں دے پیو ڈاڈے کوں نہ ملیا ہا۔

اَمْ لَمْ يَعْرِفُوْا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ یا اپنڑے رسول کوں انہیں سنجاتا نئیں ایں واسطے اوندا انکار کریندے پینڑ۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ کیا او آہدن جو اے پاگل اصل اوتے انہیں دو سچ گھن کے آئے تے انہیں وچ اکثر حق کوں چنگا نئیں جاندے

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ ۚ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

۷۲۔ تے جے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھو ٹردا تے آسمان تے زمین وچ تے جو کجھ انہیں دے وچ تباہ تھی

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝۷۱

ونجے ہا۔ اصل اساں انہیں دو نصیحت گھن کے آئے ہیں او اپنڑی نصیحت کنیں منہ پھریندن۔

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۚ وَّهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝۷۲

۷۳۔ کیا توں انہیں کنیں چٹی منگدیں تے تیڈے رب دی ڈت چنگی ء تے اوچنگا رزق ڈیون والا ء۔

وَاِنَّكَ لَتَدْعُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۷۳

۷۴۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دوسڈیندیں

وَاِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنٰكِبُوْنَ ۝۷۴

۷۵۔ تے بے شک جیرھے آخرت کوں نئیں منیندے او سدھے رستے کنیں ہٹنڑ والبن۔

وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلَجُّوْا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝۷۵

۷۶۔ تے جے اساں انہیں تے رحم کروں تے جیرھا انہیں کوں ڈکھ پہنچدا پئے ہٹا ڈیوں تے او اپنڑی منہ زوری وچ ودھ ولسن۔

وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُوْنَ ۝۷۶

۷۷۔ تے اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑیا (ول وی) او نہ اپنڑے رب دے اگو جھکئے تے نہ عاجزی کیتی۔

حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيْدٍ اِذَا هُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۝۷۷

۷۸۔ تے جیلھے اساں انہیں بہوں سخت عذاب دا در کھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موبھے تھی گئے۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝۷۸

۷۹۔ او ہو ء جیں تہاڈے کیتے کن اکھیں تے دل بٹائن۔ بہوں گھٹ جیرھا تساں شکر کریندے ء۔

وَهُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۷۹

۸۰۔ او ہو ء جیں تہاکوں زمین وچ کھنڈائے تے تساں ہوندو کٹھے کیتے ولیسو۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۸۰

۸۱۔ او ہو ء جیرھا جیندا کریندے تے مریندے تے رات تے ڈینہہ دا اگو پچھو آوٹ ہوندے حکم نال کیا تساں عقل نال کم نوھے گھندے۔

بَلْ قَالُوْا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُوْنَ ۝۸۱

۸۲۔ اصل انہیں اوہا گال کیتی ء جیرھی پہلے لوک کریندے ہن۔

قَالُوْٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ۝۸۲

۸۳۔ آہدن کیا اساں جیلھے مرولیسوں تے مٹی تے ہڈیاں تھی ولیسوں ولا اٹھالئے ولیسوں۔

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ اے وعدہ ساڈے نال تے ساڈے پیو ڈاڈیں نال پہلے وی کیتا گیا ہا اے پہلے لوکیں دیاں کہانیاں۔

قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَآ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ توں آکھ ڈسو زمین تے جو اوندے وچ کیندے کیتے ہے جے تساں جاندے ہوُ۔

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ او آکھسن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نو ہے پکڑیندے۔

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ توں آکھ ڈسو ست آسمانیں تے عرشِ عظیم دا رب کون

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ او آکھسن اللہ دے کیتے ہے توُں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نو ھے ڈر دے۔

قُلْ مَنْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ يُجِيْرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ توں آکھ ہر شئے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ او پناہ ڈیندے اوندے خلاف پناہ کوئی نئیں ڈیندا جے تساں جاندے ہوُ

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ او آکھسن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کنتے جادو کیتے ویندے ہوُ۔

بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گھن کے آئے ہیں تے اوندے انکار کرݨ والیں۔

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۢ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ اللہ سئیں کوئی پتر نئیں بݨایا تے اوندے نال بیا معبود وی کوئی نئیں ناں تاں ہر معبود اپݨی پیدا کیتی شئے کوں انج گھن ونجے ہا تے کجھ بنہیں معبودیں تے چڑھائی کر ڈیون ہا اللہ پاک اوں کنیں جو اے آہدن۔

عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ او غیب تے حاضر کوں جاݨدے تے جنکوں او شریک بݨیندن انہیں کنیں اچا ہے۔

قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّيْ مَا يُوْعَدُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ توں آکھ اے میڈے رب جے توں میکوں ڈکھا ڈیویں جیڑھا انہیں نال وعدہ کیتا گئے۔

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِيْ فِي الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ اے میڈے رب توں میکوں ظالم قوم وچو نہ بݨاویں

وَاِنَّا عَلٰٓى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

تیکوں ڈکھاں جیرھا انہیں نال اساں وعدہ کیتے۔

اِدْفَعْ بِالَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ السَّیِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا یَصِفُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ توں گندیں گالہیں کوں چنگائی نال پریں کر اساں بہوں جانڑدے ہیں جو او آہدن۔

وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ الشَّیٰطِیْنِ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ تے توں آکھ اے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں کنیں تیڈی آم شام منگداں۔

وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ یَّحْضُرُوْنِ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ تے اے میڈے رب میں آم شام منگداں جو اے میڈے سامنڑے آون۔

حَتّٰۤی اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ تے جیرھے ویلھے انہیں وچہ کہیں ہک کوں موت آویسی تے او آکھسی میکوں ولا پھڑ۔

لَعَلِّیْۤ اَعْمَلُ صَالِحًا فِیْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیرھی جا کوں چھوڑ آیاں اے اصلوں نہ تھیسی بے شک اے ہک گال اے جیرھی او کریندا پئے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت دے ڈینہہ تیں۔

فَاِذَا نُفِخَ فِی الصُّوْرِ فَلَاۤ اَنْسَابَ بَیْنَهُمْ یَوْمَئِذٍ وَّلَا یَتَسَآءَلُوْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں دھوتوں وجایا ویسی تے اوں ڈینہہ انہیں وچ کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ او ہک ڈوجھے دا حال پچھسن۔

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِیْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ تے جیندے وزن باری ہوسن او ہے لوک کامیاب تھی ویسن۔

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِیْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فِیْ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن او ہے لوک ہن جنہیں اپنڑے آپ کوں گھاٹے وچ سٹیئے دوزخ وچ ہیشہ رہسن

تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِیْهَا كٰلِحُوْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ بھا انہیں دے منہ ساڑ ڈیسی تے او اوندے وچ کالے دھوں تھی ویسن۔

اَلَمْ تَكُنْ اٰیٰتِیْ تُتْلٰی عَلَیْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ کیا تہاڈے تے میڈیاں آیتاں نہ پڑھیاں ویندیاں ہن تے تساں اوندا انکار کریندے ہا وے۔

قَالُوْا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَیْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّیْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈی بدبختی ساڈے تے غالب آگئی ہائی تے اساں گمراہ قوم ہاسے۔

رَبَّنَاۤ اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا

۱۰۸۔ اے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اساں

ظٰلِمُوْنَ ﴿۱۰۷﴾

ولا اویں کروں تے بے شک اساں ظالم رہسوں۔

قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ او آکھسی پریں دوزخ وچ دنجو میڈے نال گال نہ کرو۔

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِيْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ بے شک میڈے بندیں وچوں ہک ٹولہ آہدا ہا اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش ڈے ساڈے اتے رحم کر توں بہوں چنگا رحم کرنڑ والا ایں

فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِيْ وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ تساں انہیں نال مذاقاں کریندے ہاوے اے تیں جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا ڈتی ءے تساں انہیں نال کھلدے ہاوے۔

اِنِّيْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوْٓا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ بے شک میں اج انہیں کوں انہیں دے صبر دا بدلہ ڈیسیاں بے شک اوہے کامیاب تھیونڑ والن۔

قٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ او آکھسی تساں زمین وچ کتی سال رہ گئے ءُ۔

قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ او آکھسن اساں ہک ڈینہہ یا اوندا کجھ حصہ رہ گئے ہیں گنڑن والیں کنیں پچھ گھن۔

قٰلَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۵۔ او آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ءُ جے تساں جاندے ہوُو۔

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ کیا تساں اے خیال کریندے ہاوے جو میں تہاکوں بے کار پیدا کیتے تے بے شک تساں میڈو نہ ولائے ڈیسو

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ اللہ سئیں اچی شان والا ءُ بادشاہ تے حق اوندے سوا کوئی بیا معبود نئیں او عزت آلے عرش دا رب

وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۙ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ ۙ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ تے جیرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود ڈیسی اوندی اوں کنیں کوئی دلیل کا ءِ نئیں تے بیشک اوندا حساب محض اوندے رب کنیں ہے تے بے شک کافر کامیاب نئیں تھیندے۔

وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ تے توں آکھ اے میڈے رب توں بخش تے توں رحم کر تے توں بہوں چنگا رحم کرنڑ والا ہوئیں۔

سُوْرَةُ النُّوْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نور مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۵ آیاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

سُوْرَةٌ اَنْزَلْنٰهَا وَفَرَضْنٰهَا وَاَنْزَلْنَا فِيْهَاۤ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ②

۲۔ اے سورت اساں انیکوں لہائے تے اساں فرض کیتے ایندے اتے عمل تے اساں ایندے وچ کھلیاں کھلیاں آیاں لہائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِيْ فَاجْلِدُوْا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۖ وَّلَا تَاْخُذْكُمْ بِهِمَا رَاْفَةٌ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَلْيَشْهَدْ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳۔ زنا کرنڑ والی تریمت تے جوان ڈونا ہیں وچو ہر یک کوں سو سو کوڑے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان انیندے ہوُ تے اللہ دے دین وچ تساں انہیں ڈونا ہیں نال نرمی نہ کرو تے انہیں ڈونا ہیں دی سزا مومنیں دی یک جماعت ڈیکھے۔

اَلزَّانِيْ لَا يَنْكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوْ مُشْرِكَةً ۫ وَّالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَاۤ اِلَّا زَانٍ اَوْ مُشْرِكٌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ ④

۴۔ زنا کرنڑ والا مرد محض زنا کرنڑ والی تریمت نال صحبت کریندے یا شرک کرنڑ والی نال تے زنا کرنڑ والی تریمت نال محض زنا کرنڑ والا مرد یا مشرک صحبت کریندن تے مومنیں تے اے گال حرام کیتی گئی ہے۔

وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَاْتُوْا بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجْلِدُوْهُمْ ثَمٰنِيْنَ جَلْدَةً وَّلَا تَقْبَلُوْا لَهُمْ شَهَادَةً اَبَدًا ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ⑤

۵۔ تے جیرھے لوک پاک تریمتیں تے الزام لیندن تے ول اوچار گواہ نئیں انیندے تے انہیں کوں اسی کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں وی قبول نہ کرو تے ایہے لوک نافرمان۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥

۶۔ سوائے ایندے جیرھے لوک ایندے بعد توبہ کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

وَالَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ اَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ شُهَدَآءُ

۷۔ تے جیرھے لوک اپنڑی زالیں تے الزام لیندن تے اوندے

اِلَّآ اَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهٰدٰتٍۭ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

اپنے سوا گواہ کوئی نئیں ہوندے تے ول انہیں وچو ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او بے شک سچا ہے۔

وَالْخَامِسَةُ اَنَّ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كَانَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝

۸۔ تے پنجویں دفعہ اے آکھے جو بے شک اوندے اتے اللہ دی لعنت ہووے جے او کوڑا ہووے۔

وَيَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذَابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهٰدٰتٍۭ بِاللّٰهِ ۙ اِنَّهٗ لَمِنَ الْكٰذِبِيْنَ ۝

۹۔ تے اوں تریمت دی سزا ختم کر ڈیتی ولیسی جے او چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او کوڑا ہے۔

وَالْخَامِسَةَ اَنَّ غَضَبَ اللّٰهِ عَلَيْهَآ اِنْ كَانَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے ہووے جے او مرد سچا ہے۔

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ حَكِيْمٌ ۝ ع

۱۱۔ تے جے اللہ دا فضل تے اوندی رحمت تہاڈے اتے نہ ہوندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرنڑ والا تے سیانا ہے

اِنَّ الَّذِيْنَ جَآءُوْ بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ ۭ لَا تَحْسَبُوْهُ شَرًّا لَّكُمْ ۭ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۭ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَّا اكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ ۚ وَالَّذِيْ تَوَلّٰى كِبْرَهٗ مِنْهُمْ لَهٗ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝

۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچو ہک ٹولہ ہا تساں انہیں اپنڑے کیتے برا نہ سمجھو اصل او تہاڈے کیتے چنگا ہے ہر شخص انہیں وچو جیں جو گناہ کیتے اوں کوں جتنا ملسی تے انہیں وچو جیرھا وڈا گناہ گار ہا اوندے کیتے وڈا عذاب۔

لَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنٰتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرًا ۙ وَّقَالُوْا هٰذَآ اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ۝

۱۳۔ اے گال سنڑن دے بعد تے مومن مردیں تے مومن تریمتیں اپنڑے متعلق چنگا گمان کیوں نئیں کیتا تے اے آہدن جو اے وڈا کوڑ۔

لَوْلَا جَآءُوْ عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَاِذْ لَمْ يَاْتُوْا بِالشُّهَدَآءِ فَاُولٰۗىِٕكَ عِنْدَ اللّٰهِ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ۝

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نئیں گھن کے آئے تے جیلھے او گواہ نئیں گھن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِيْ مَآ اَفَضْتُمْ فِيْهِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝ ع

۱۵۔ تے جے تہاڈے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تہاکوں تہاڈے ایں کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے ہا۔

اِذْ تَلَقَّوْنَهٗ بِاَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِكُمْ مَّا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ وَّتَحْسَبُوْنَهٗ هَيِّنًا ۖ وَّهُوَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمٌ ۝

۱۶۔ تے تساں ہک ڈوجھے دی زبان نال کوڑ سکھنڑ لگ پئے تے اپنڑے موہنیں نال او آکھنڑ لگ پئے جیندا تہاکوں کوئی علم نہ ہا تے تساں انہیں سو کھی گال سمجھیندے ہادے

تے اللہ دے نزدیک بہوں وڈی گال ہائی۔

وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے جڈاں اے گال سنی ہائی تساں اے کیوں نہ آکھیا ہا جو اے ساڈا کم نئیں جو اساں ایں گال کوں ولا آکھوں اے خدا توں پاک ہیں اے بہوں وڈی تہمت۔

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ جے تساں مومن ہوے تے اللہ تہاکوں نصیحت کریندے جو تساں ایجھی گال ولا نہ آکھاہے۔

وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ او اللہ تہاڈے کیتے حکم بیان کریندے تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ بے شک جیرھے لوک اے چاہندن جو مومنیں وچ برائی پھیل و نچے انہیں کیتے ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی ڈکھ والا عذاب تے اللہ جاݨدے تے تساں نوݨے جاݨدے۔

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی ع ۴ نم تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ وَالْمُنْكَرِ ۭ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ اے مومنو شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جیرھا شیطان دے پیریں تے ٹردے بے شک او بے حیائی تے نالپسندیدہ گالہیں دا حکم ڈیندے تے جے اللہ دا فضل تے رحمت تہاڈے اتے نہ ہوندے تاں تہاڈے وچ کوئی کبڑا ہیں پاک نہ تھیوے ہا تے اصل اللہ سئیں جینکوں چاہندے پاک کریندے تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا اُولِي الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۡ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۭ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۲﴾

۲۳ تہاڈے وچ فضیلت والے تے کھلا رزق رکھݨ والے قسم نہ کھاون جو او اپݨے سکیں کوں تے مسکیناں کوں تے مہاجریں کوں اللہ دے رستے وچ نہ ڈیسن اور معاف کرݨ تے کجھ نہ آکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہاڈے گناہ

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشن والا تے مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ بے شک جیرے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے تہمت لیندن ایں دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے وڈا عذاب۔

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ جڈاں انہیں دیاں زباناں تے ہتھ تے پیر انہیں دے عملیں دے خلاف گواہی ڈیسن۔

يَوْمَئِذٍ يُوَفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ اوں ڈینہہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ ڈیسی تے او جاݨ گھنسن جو بے شک اللہ سئیں ہی اصلو واضح سچ۔

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ ۖ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ ۚ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ ۖ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ گندیاں گالہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گالہیں کیتے ہن تے پاک گالہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گالہیں کیتے ہن اے بری کیتے ولیسن اوں کنیں جو کجھ او آہدن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق

ع ۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ۖ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ اے مومنو اپݨے گھریں دے سوا انہیں گھریں وچ نہ پیہو جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو اے تہاڈے کیتے چنگی گال تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

فَإِن لَّمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ ۖ وَإِن قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی دی نہ ملے تے انہیں وچ نہ پیہو جے تیں تہاکوں اجازت نہ ڈتی ونجے تے جے تہاکوں آکھیا ونجے ول ونجو تے ول ونجو اے تہاڈے کیتے زیادہ چنگی گال تے اللہ تہاڈے عملیں کوں بہوں جاݨدے۔

لَّيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اینجے گھریں وچ پیہو جیرھے وسوں نہ ہوون تے تہاڈا سامان ہووے۔ انہیں وچ تے اللہ جاݨڈے جو تساں ظاہر کریندے تے لکیندے ءُ۔

قُل لِّلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ توں مومنیں کوں آکھ ڈے جو اپݨی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کرن اے انہیں کیتے بہوں چنگیاءِ بے شک اللہ سئیں جاݨڈے جو او کریندن۔

وَقُل لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

۳۲۔ تے مومن تریمتیں کوں آکھ جو اپݨیاں اکھیں جھکیاں

فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِيْنَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَظْهَرُوْا عَلٰى عَوْرٰتِ النِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ مِنْ زِيْنَتِهِنَّ ۚ وَتُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ جَمِيْعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۳۱

رکھن تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن تے اپنے سوٹھپ کوں ظاہر نہ کرن سوائے اوندے جیرھا ظاہر ہوُوے تے اپنی چادر اپنے سینیں تے سٹی رکھن تے او اپنے سوٹھپ کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپنے پئے دے یا اپنے پیوتے یا سورھیں تے یا پترِیں تے یا سکتریں تے یا بھرائیں تے یا بھنرجیں یا بھٹیجیں تے یا تریمتیں تے یا باہنہیں تیں یا اینجے چھوریں تے جیرھے بالغ نئیں تھئے یا اینجے بالیں تے جنہیں کوں تریمتیں دے خاص تعلقات دا علم نئیں تے اپنے پیریں کوں زور نال مار کے نہ ٹرن تاں جو پتہ لگ ونجے ظاہر تھی ونجے او سوٹھپ جینکوں او لکیندیاں پین تے اے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ ۚ اِنْ يَّكُوْنُوْا فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝۳۲

۳۳۔ تے تساں اپنی بیوہ تریمتیں تے اپنے نیک بندیں تے باہنہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیوݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ وَّاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ۚ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۳۳

۳۴۔ تے جیرھے نکاح نئیں کر سگدے او پاک رہون جے تیں اللہ انہیں کوں اپنے فضل نال امیر کر ڈیوے تے جیرھے غلام تہاڈے نال لکھ پڑھ کرݨ چاہن تے تساں آزاد کرݨ کیتے لکھ پڑھ کر گھنو جے انہیں دے وچ چنگائی ڈیکھو تے اللہ دے اوں مال وچوں انہیں کوں ڈیو جیرھا اوں تہاکوں ڈتے جے باہنیاں نیک رہوݨ چاہون تے انہیں کوں برائی تے مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہو تے جیرھا انہیں کوں مجبور کریسی تے بے شک اللہ سئیں انہیں دی مجبوری دے بعد بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ

۳۵۔ تے اساں تہاڈو کھلے نشان لہائن تے تہاڈے کنیں

خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

پہلے لوکیں دے مال وی ڈسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ ۭ اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ ۭ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ ۙ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْۗءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ ۭ نُوْرٌ عَلٰي نُوْرٍ ۭ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نورِ اوندے نور دی مثال ایویں ہے جیویں جالے وچ ڈیوا لاتھا ہوئے تے ڈیوا شیشے وچ ہوئے تے شیشہ ایویں جیویں چمکدا ہویا تارا ہوئے اوں کوں زیتون دے مبارک وٹ دے (تیل) نال پالیا گیا ہوئے نہ پوادھی ءاوتے نہ پچادھی بھانویں اونکوں بھانہ وی لگے تے اوتیل اونکوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور دے اتے نورِ اللہ جینکوں چاہندے اپنے نور دو ہدایت ڈیندے تے اللہ سئیں لوکیں کیتے اے گالہیں بیان کریندے تے اللہ ہر شئے کوں بہوں جاندے۔

فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ ۙ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ گھریں وچ ہن اللہ سئیں جنہیں دے اچا کرنڑ دا تے اوندے ناں دا ذکر کرنڑ دا حکم ڈیتے۔ اوندے وچ فجر شام اوندی تسبیح کریندے رہ ویندن۔

رِجَالٌ ۙ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَاۗءِ الزَّكٰوةِ ۙ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت تے وپار اللہ دے ذکر کیں غافل نئیں کریندا تے نماز پڑھنڑ کیں تے زکاۃ ڈیونڑ کیں وی او اوں ڈینہہ کیں ڈر دن جیندے وچ دل تے اکھیں اپتریج ولسین

لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاۗءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٨﴾

تاں جو اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے عملیں دا بہوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپنے فضل نال انہیں کوں ودھاوے تے اللہ جینکوں چاہندے بغیر حساب دے رزق ڈیندے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍۢ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَاۗءً ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـــًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ ۭ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ کافریں دے اعمال ایویں ہن جیویں چمکنڑی ریت دا میدان جینکوں ترسا پانڑ سمجھیندے تے جڈاں اوندے نال اندے او کجھ وی نئیں ہوندا تے او اللہ کوں اپنے کولہو پیسی تے او اوندا پورا پورا حساب ڈیسی تے اللہ حساب جلدی گھنڑ والا ہے۔

اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ یا ایویں ہن جیویں شوہ سمندر وچ اندھارے ول ہک لہرتے بی لہر ہُوے ول اوندے اتے جھُڑ ہُوے اندھاریں تے ول اندھاریں ہُون تے جے او ہتھ کڈھے تے اونکوں ڈیکھ نئیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور نہ بناوے اوندے واسطے کوئی نور نئیں۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰٓفّٰتٍ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ کیا توں نئیں ڈہدا بے شک جو کجھ آسمانیں وچ تے زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے پکھی قطار بدھی کھڑن تے انہیں وچو ہر ہک کوں اوندی نماز تے تسبیح دا پتہ ہے تے اللہ جو او کریندن اونکوں بہوں چانڑے۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی ہے تے ہوندو ولٹے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَآءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ کیا توں نئیں ڈہدا جو اللہ جھُڑکوں ہولے ہولے ٹریندے تے ول کٹھا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں تیہاں لیندے ول توں ڈہدیں انہیں دے وچو مینہ آوندا پئے ویندے تے او جھُڑ وچو بہوں ٹھلیاں شہیں ٹیندے انہیں وچ کجھ نالویں ہوندن تے جتھاں چاہندے اوں تیں پُچا ڈیندے تے جیں کنیں چاہندے روک گھندے۔ تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر ڈیویے۔

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ اللہ رات تے ڈیہنہ کوں پھریندا رہ ویندے بیشک ایندے وچ عقل والیں کیتے سبق۔

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَآبَّةٍ مِّنْ مَّآءٍ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى بَطْنِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰٓى اَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اللہ ہر جانور کوں پانڑ کنیں پیدا کیتے انہیں وچو کجھ ڈڈھ دے بھر ٹردن تے انہیں وچو کجھ ڈولیتی تے ٹردن تے کجھ چار تے ٹردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى

۴۷۔ تے اساں کھلے کھلے نشان لہائن تے اللہ جینکوں

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۶﴾

چاہندے سدھا راہ ڈکھلیندے۔

وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰۗىِٕكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے آہدن اساں اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اساں اطاعت کریندے ہیں دل انہیں دچوہک ٹولہ ایندے بعد پھر ویندے تے اے لوک مومن نئیں۔

وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کوں اللہ تے اوندے رسول دو سڈیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ جے کوئی گال انہیں دے حق وچ ہوئے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ۭ بَلْ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۵۰﴾ ع ۱۳

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری ءِ یا او شک وچ ہن یا او ڈردن جو اللہ تے اوندا رسول انہیں تے ظلم کرلیسی سچ اے ہے جو او خود ظالمن۔

اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ مومنیں کوں جیڑاں اللہ تے اوندے رسول دو سڈیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب اے ہوندے جو اساں سُݨئے تے من گِدھے تے ایھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں ڈردن تے اوندا تقویٰ اختیار کریندن ایھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَىِٕنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۭ قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قسماں کھادین جے توں انہیں کوں حکم ڈیویں تے او ضرور نکلسن توں آکھ قسماں نہ کھاؤ اصل کم جنگی اطاعت بے شک اللہ جو تساں کریندے ءُ جاݨدے۔

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ۭ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ تَهْتَدُوْا ۭ وَمَا عَلَى

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر ونجن تے اوندے ائے او ہا ذمہ داری ءِ جیرھی اوندے ذمے لائی گئی ءِ تے تہاڈے ائے اوہ جیرھی

الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۵۵﴾

تہاڈے ذمے لائی گئی ۓ تے جے تساں اوندی اطاعت کرلیسو سدھے رستے تے آ ولیسو تے رسول دا کم محض کھول کے گال پچا ڈیونڑ۔

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ۭ يَعْبُدُوْنَنِيْ لَا يُشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْـــًٔا ۭ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ اللہ سائیں تہاڈے وچو مومنیں تے نیکیں نال اے وعدہ کیتے جو انہیں کوں ضرور زمین وچ خلیفہ بنیسی جیویں انہیں کنیں پہلے خلیفہ بنائس تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کوں جیرھا انہیں کوں چنگا لگے مضبوط کر ڈیوے تے انہیں دے ڈر دے بعد انہیں کوں امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او میڈی عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کوں شریک نہ بناون جیرھا ایندے بعد انکار کریسی او نافرمانیں وچو ۓ۔

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو و تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۭ وَلَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۵۷﴾ ع

۵۸۔ توں اصلو خیال نہ کرجو کافر زمین وچ ساکوں ہرا ڈیسن تے انہیں دا ٹکانہ بھاۓ تے بہوں برا ٹکانہ ۓ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ۭ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَاۗءِ ۭ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَّكُمْ ۭ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ۭ طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰي بَعْضٍ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہاڈے بانھے بن تے جیرھے بالغ نئیں تھے تہاڈے وچو اوترے وقتیں وچ تساں کنیں کچھ کے آون فجر دی نماز کنیں پہلے تے ڈوپاریں کوں جیرھے ویلھے تساں کپڑے لہندے ۓ تے عشا دی نماز دے بعد اے تہاڈے ترے پردے دے وقتن۔ ایندے بعد تہاڈے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نئیں تہاڈے وچو کجھ بنہیں دو اندے رہ ویندن۔ الیویں اللہ تہاڈے کیتے آیتاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بہوں جانڑ والا تے سیانا ۓ۔

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوْا كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ تے جڈاں تہاڈے بال بالغ تھی ونجن تے او وی الیویں اجازت منگن جیویں ایں کنیں پہلے لوک اجازت منگدے بن اللہ تہاڈے کیتے کھول کے اپݨیاں آیتاں بیان کریندے تے اللہ

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِیْ لَا یَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَیْسَ عَلَیْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ یَّضَعْنَ ثِیَابَهُنَّ غَیْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۭ بِزِیْنَةٍ ؕ وَاَنْ یَّسْتَعْفِفْنَ خَیْرٌ لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۶۰﴾

بہوں جانڑ والا تے بہوں سیانا ءِ۔

۶۱۔ بہوں پڑھیاں تریمتیں جیرھیاں شادی دے قابل نئیں انہیں تے کوئی گناہ نئیں جو اوا اپنے کپڑے اپنے حسن کوں ظاہر نہ کریندے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ ونجن تے انہیں کیتے چنگا ءِ تے اللہ بہوں سنڑ والا تے جانڑ والا ءِ

لَیْسَ عَلَی الْاَعْمٰی حَرَجٌ وَّلَا عَلَی الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَی الْمَرِیْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰۤی اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُیُوْتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اٰبَآىِٕكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗۤ اَوْ صَدِیْقِكُمْ ؕ لَیْسَ عَلَیْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِیْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُیُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰۤی اَنْفُسِكُمْ تَحِیَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَیِّبَةً ؕ كَذٰلِكَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۱﴾ ع ۱۲

۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریں تے تہاڈے اپنے تے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپنے گھریں وچ کھاؤ تے اپنے پیو دے گھریں یا ماں دے گھریں یا اپنے بھرانویں دے گھریں تے اپنی بھینیں دے گھر وتے چاچے دے گھریں وچ یا چاچیں دے گھریں وچ یا اپنے ماہیں دے گھریں وچ یا ماہیں دے گھریں وچ یا جیندے کنبیں دے تساں ملک ہوے یا اپنے سنگیں دے گھر وکھاؤ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجو انج کھاؤ تے جیڑاں کہیں گھر وچ پیہو اپنے گھر والیں تے سلام کرو اے اللہ ولو با برکت تے چنگا تحفہ ءِ ایویں اللہ اپنیں آیات کھول کے تہاڈے اتے بیان کریندے تاں جو تساں عقل نال کم گھنو۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰۤی اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ یَذْهَبُوْا حَتّٰی یَسْتَاْذِنُوْهُ ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ یَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ مومن صرف اوہے ہن جیرھے اللہ تے اوندے رسول تے ایمان انیندن نے جیرھے ویلھے اوندے نال کہیں قومی کم کیتے بیٹھے ہون او نئیں ویندے جے تیں پچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرھے لوک تیں کنیں پچھدن اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن تے جیڑاں اوتیں کنیں کہیں اپنے کم کیتے اجازت منگن توں انہیں وچ جینکوں چاہیں اجازت ڈے ڈے انہیں واسطے اللہ کینن بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے بہوں رحم کرنڑ والا ءِ۔

لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖٓ اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ رسول دے سڈبڑ کوں ایویں نہ سمجھو جیویں آپت وچ ہک ڈوجھے کوں سڈبیندے ءٔ اللہ جانڈے جیرھا تساں وچو چھوہ مار کے کھسک ویندے تے جیرھے اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن او ڈر ن جو انہیں کوں کوئی مصیبت نہ آوے نچے یا انہیں کوں ڈکھ والا عذاب نہ پہنچے۔

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قَدْ يَعْلَمُ مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ ۭ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۶۴﴾ ع

۶۴۔ سنو بے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اللہ دا ءٔ جیرھی حالت وچ تساں ہوندے اللہ اوں کوں جانڈے تے جڈاں او اللہ دو ولائے ویسن جو کجھ او کریندن اللہ انہیں کوں ڈسس ڈیسی تے اللہ ہر شئے کوں بہوں جانڑن والا ءٔ۔

سُوْرَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورت فرقان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیتاں تے ۶ رکوعن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

ابشروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جو بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرَا ②

۲۔ او ذات با برکت جیں اپݨے بندے تیں قرآن نازل کیتے تاں جو او لوکیں کو ہوشیار کرے۔

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيْرًا ③

۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہوندی ہے اوں پتر کوئی نئیں بݨایا تے نہ ہوندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شئے کوں پیدا کیتے تے اوندا اندازہ مقرر کیتس۔

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ④

۴۔ انہیں لوکیں اوندے سوا اینجھے معبود بݨائن جیرھے کجھ وی پیدا نئیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گئین تے نہ او اپݨے کیتے نقصان تے نہ نفعے دے مالکن تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھݨ دے مالکن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِۨافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۚ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ⑤

۵۔ تے کافر آبدن اے تے محض بک کوڑ جیرھا اوں بݨا گدھے تے پی قوم اینڈی مدد کریندی ہے اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑ ماریئے نیں۔

وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ⑥

۶۔ تے او آبدن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیرھیاں اوں لکھوا گدھین تے رات ڈینہہ اوندے اتے پڑھیاں ویندن

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑦

۷۔ توں آکھ ایں قرآن کوں اوں ذات ݨائے جیرھا آسمانیں تے زمین دے راز کوں جاݨدے بے شک او بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ ۭ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ نَذِيْرًا ⑧

۸۔ تے انہیں آکھئے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھاݨا کھندے تے بازاریں وچ ٹردے اوندے اتے فرشتہ کیوں نئیں لہایا گیا تے جیرھا اوندے نال تھی کے ڈراوے ہا۔

اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ۚ وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ۝۸

۹۔ یا اوندے اتے خزانہ لہایا ونجے ہا یا ایں کنیں باغ ہوئے ہا جینے سے وچوں کھاوے ہا تے ظالمیں آکھئے جو تساں تے ایجھے آدمی دے پچھو ٹردے ءُ جینکوں کھوایا ویندے۔

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ۝۹

۱۰۔ توں ڈیکھ تیڈے متعلق کینجیاں گالہیں کریندن تے او گمراہ تھی گئین تے ہنڑ کوئی انہیں کوں راہ نئیں لبھدا۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُوْرًا ۝۱۰

۱۱۔ برکت والی ءُ اوذات جے او چاہے تے ایں کنیں زیادہ چنگے باغ تیڈے بنا ڈیوے جیندے وچ نہراں وہندیاں ہوون تے تیڈے کیتے وڈیاں ماڑیاں بنا ڈیوے۔

بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ ۣ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ۝۱۱

۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے ہین تے اساں قیامت دے منکر کیتے بھڑکدڑ والا عذاب تیار کیتا ہوئے

اِذَا رَاَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا وَّزَفِيْرًا ۝۱۲

۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں ڈیکھسی پریں کنیں او اوندی کاوڑ والی تے مصیبت والی آواز سنسن۔

وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُوْرًا ۝۱۳

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ہدھ کے تنگ جاوچ سٹیا ویسی تے او اتھاں موت کوں سڈیسن۔

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوْرًا وَّاحِدًا وَّادْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ۝۱۴

۱۵۔ اَج تساں ہک موت نہ سڈو بہوں ساریاں موتاں سڈو۔

قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۭ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاۗءً وَّمَصِيْرًا ۝۱۵

۱۶۔ توں آکھ کیا اے چنگا ءُ یا ہمیشہ رہنڑ والی بہشت جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں دا بدلہ تے ٹکانڑ ہوسی۔

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَاۗءُوْنَ خٰلِدِيْنَ ۭ كَانَ عَلٰي رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔوْلًا ۝۱۶

۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں جو او چاہسن ملسی تے ہمیشہ رہسن تیڈے رب دا وعدہ ضرور پورا تھیسی۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِيْ هٰٓؤُلَاۗءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ ۝۱۷

۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں دے معبودیں کوں ہیندی ءُ اللہ دے سوا عبادت کریندے ہن کٹھا کیتا ولیسی ول آکھسی کیا تساں میڈے بندیں کوں گمراہ کیتا ہا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْۢبَغِيْ لَنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ

۱۹۔ او آکھسن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ ہا جو اساں

دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ ۚ وَكَانُوْا قَوْمًۢا بُوْرًا ﴿۱۸﴾

تیڈے سوا بے سنگتی بٹاؤں ہا تے تیں انہیں کوں تے انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں بہوں فائدہ ڈتا ہا (امیر بٹایا ہا) تے اوتیڈی یاد بھل گئین تے او تباہ تھیونڑ والی قوم تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ ۙ فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيْرًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ جو تساں آہدے ہاوے انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے ہنڑ تساں نہ عذاب ہٹا سگدے ءُتے نہ مدد دی طاقت رکھیندے ءُ تے جیرھا تہاڈے وچ ظالم اوں کوں اساں وڈا عذاب ڈیسوں۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّآ اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَمْشُوْنَ فِي الْاَسْوَاقِ ۭ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۭ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا ﴿۲۱﴾ ع

۲۱۔ تے تیں کنیں پہلے اساں جتی رسول پٹھین او سارے کھانا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے اساں تساں وچ کجھ کوں کجھ کیتے فتنہ بٹائے سے کیا تساں صبر کریندے ءُتے تہاڈا رب بہوں ڈیکھنڑ والا ہ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰۗىِٕكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۭ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيْرًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے جیرھے لوک ساڈے ملنڑ دی امید نئیں رکھیندے انہیں آکھئے ساڈے اتے فرشتے کیوں نئیں لہائے گئے یا اساں اپنڑے رب کوں ڈہدے نئیں انہیں اپنڑے دلیں وچ اپنڑے آپ کوں وڈا سمجھے تے اومنہ زوری وچ بہوں اگو ودھ گئین۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰۗىِٕكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَىِٕذٍ لِّلْمُجْرِمِيْنَ وَيَقُوْلُوْنَ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿۲۲﴾

۲۳۔ جیرھے ڈینہہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈینہہ مجرمیں کیتے کوئی چنگی خبر نہ ہوسی تے او آکھسن اساں کنیں پریں رہ و نجو۔

وَقَدِمْنَآ اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَاۗءً مَّنْثُوْرًا ﴿۲۳﴾

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کر لیسوں تے اونکوں ایویں کر ڈیسوں جیویں ہوا وچ اڈر دے ہوئے گکھڑے۔

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَىِٕذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّاَحْسَنُ مَقِيْلًا ﴿۲۴﴾

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈینہہ ٹکانڑے دے لحاظ نال وی چنگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چنگی جہیں وچ ہوسن۔

يَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاۗءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰۗىِٕكَةُ

۲۶۔ تے جڈاں آسماں پھٹ ویسی تے سر تے جھڑ ہوسی

تَنْزِيلًا ﴿۲۶﴾

تے فرشتے ول ول لہائے ولسین.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ِالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ۭ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ عَسِيْرًا ﴿۲۶﴾

۲۶. اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمٰن خدادی ہوسی تے او ڈینہہ کافریں کیتے اوکھا ہوسی.

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰي يَدَيْهِ يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ﴿۲۷﴾

۲۷. تے اوں ڈینہہ ظالم اپنڑے ہتھیں کوں چک پیسی تے آکھسی ہائے ہائے میں رسول دے نال ٹرپوواں ہا

يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِيْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا ﴿۲۸﴾

۲۸. ہائے ہائے میں فلانے آدمی کوں سنگتی نہ بنڑاواں ہا

لَقَدْ اَضَلَّنِيْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَاۗءَنِيْ ۭ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ خَذُوْلًا ﴿۲۹﴾

۲۹. اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اوندے میں کنیں آوڑ دے بعد تے شیطان انسان کوں کلھا چھوڑ ڈیندے.

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ﴿۳۰﴾

۳۰. تے رسول آکھسے اے میڈے رب بے شک میڈی قوم ایں قرآن کوں کنڈ پچھو سٹ گھتے ہ.

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيْرًا ﴿۳۱﴾

۳۱. تے ایویں اساں ہر نبی دا مجرمیں وچو دشمن بنڑائے سے تے تیڈا رب ہدایت ڈیونڑ تے مدد کرنڑ دے لحاظ نال کافی ہ.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۚ كَذٰلِكَ ۚ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيْلًا ﴿۳۲﴾

۳۲. تے کافریں آکھئے قرآن ایں نبی تے ہک دفعہ کیوں نئیں لہایا گیا. ایویں ہے تاں جو اساں ایندے نال تیڈے دل کوں مضبوط کروں تے اساں اینکوں ٹہوں ٹہوں چنگا بنڑائے.

وَلَا يَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ﴿۳۳﴾

۳۳. او تیکوں کوئی وی گال نئیں آہدے تے اساں تیکوں اوندے جواب وچ پکی تے سچی گال ڈسیندے ہیں تے ٹہوں ٹہوں تفسیر کر ڈیندے ہیں.

اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰي وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ ۙ اُولٰۗىِٕكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿۳۴﴾

۳۴. تے جیڑھے لوک اپنڑے سرداریں نال جہنم دو کھڑے کیتے ولسین ایہے لوکن جنہیں دی جا بہوں بڑی ہ تے گمراہی آلا راہ.

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗٓ اَخَاهُ هٰرُوْنَ وَزِيْرًا ﴿۳۵﴾

۳۵. تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے نال اساں اوندے بھرا ہارون کوں امدادی بنڑا کے پھٹے ہ.

فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۭ فَدَمَّرْنٰهُمْ

۳۶. تے اساں آکھیا ڈوہیں اوں قوم دو نجو جنہیں ساڈی

تَدْمِيرًا ﴿۳۶﴾

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں اصلو تباہ کر ڈیتے

وَقَوْمَ نُوحٍ لَّمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے نوح دی قوم جیرھے ویلھے انہیں اپنڑے رسولیں کوں جھٹلائے اساں اونکوں غرق کر ڈیتے تے لوکیں کیتے نشان بنا ڈیتے تے ظالیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَعَادًا وَثَمُودَ وَأَصْحَابَ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَٰلِكَ كَثِيرًا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے عاد تے ثمود تے کھوآلے تے پی بہوں ساری قومیں کوں جیرھیاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈیتے۔

وَكُلًّا ضَرَبْنَا لَهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈیتی سے (تے جیلھے نہ سمجھے) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈیتے۔

وَلَقَدْ أَتَوْا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ ۚ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا ۚ بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے بے شک اوایں وستی کنیں لنگھین جیندے اتے ڈکھ دا مینہ وسایا گیا ہا کیا او اینکوں ڈیہدے نئیں تے اصل او ولا اٹھنڑ دی امید وی نئیں رکھیندے۔

وَإِذَا رَأَوْكَ إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَٰذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے جیلھے او تیکوں ڈیہدن تے او تیکوں محض کھل تے مذاق دی جا سمجھدن کیا ایھوء جیکوں اللہ سئیں رسول بنا کے پھٹیئے۔

إِن كَادَ لَيُضِلُّنَا عَنْ آلِهَتِنَا لَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۚ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ جے اینڈے وس وچ ہُوے ہاتے ساکوں ساڈے معبودیں کنیں پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے پکے نہ ہُوں ہاتے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جڈاں او عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سڈھے راہ کنیں پریں تھی لگئے۔

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے رسول) کیا تیکوں اوں شخص دا پتہ ہے جیں اپنڑی خواہشیں کوں معبود بنا گدھے کیا توں اونڈی نگران بنسیں۔

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ کیا توں سمجھیندیں جو انہیں وچو بہوں سارے سنڈدن یا سمجھیندن او تے محض ڈنگریں آلی کارن تے اصل او انہیں کنیں وی پچھلے پاندن۔

اَلَمْ تَرَ اِلٰى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ ۚ وَلَوْ شَآءَ لَجَعَلَهٗ سَاكِنًا ۚ ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيْلًا ۞ ۴۶

۴۶۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو تیڈے رب کیویں پچھاویں کوں وڈا کیتے تے جے او چاہے ہا تے اونکوں کھڑا کر ڈیوے ہا ول اساں سبھ کوں اوندے اتے گواہ بنالئے۔

ثُمَّ قَبَضْنٰهُ اِلَيْنَا قَبْضًا يَّسِيْرًا ۞ ۴۷

۴۷۔ ول اساں اونکوں آپ دو ہولے ہولے چکیندے پئے ہیں۔

وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِبَاسًا وَّالنَّوْمَ سُبَاتًا وَّجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا ۞ ۴۸

۴۸۔ تے او ہوء جیں تہاڈے کیتے رات کوں لباس تے نندر کوں آرام وا ذریعہ بنائس تے ڈینہہ کوں اٹھݨ دا ذریعہ بنائس۔

وَهُوَ الَّذِىْ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهٖ ۚ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً طَهُوْرًا ۞ ۴۹

۴۹۔ تے او ہوء جیں اپݨی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری کیتے پٹھین تے اساں جھڑکیں پاک پاݨ لہائے۔

لِّنُحْيِىَ بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا وَّنُسْقِيَهٗ مِمَّا خَلَقْنَآ اَنْعَامًا وَّاَنَاسِىَّ كَثِيْرًا ۞ ۵۰

۵۰۔ تاں جو اساں اوندے نال ہر ملک کوں وسوں کروں تے اوندے نال بہوں سارے ڈنگریں تے انسانیں کوں پاݨی پلیندے ہیں جیڑھے اساں پیدا کیتن۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنٰهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوْا ۖ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ۞ ۵۱

۵۱۔ تے اساں رپاݨی اکوں انہیں وچ کھنڈا ڈتے تاں جو او نصیحت پکڑن تے بہوں سارے لوک کفر دے سوا ساریں گالہیں دا انکار کریندن۔

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِىْ كُلِّ قَرْيَةٍ نَّذِيْرًا ۞ ۵۲

۵۲۔ جے اساں چاہوں ہا تے اساں ہر دستی وچ ڈراوݨ آلا پٹھوں ہا۔

فَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَجَاهِدْهُمْ بِهٖ جِهَادًا كَبِيْرًا ۞ ۵۳

۵۳۔ توں کافریں دا آکھݨ نہ من تے ایں قرآن نال انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر۔

وَهُوَ الَّذِىْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَّهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَّحِجْرًا مَّحْجُوْرًا ۞ ۵۴

۵۴۔ تے او ہوء جیں ڈو سمندر چلائن ہک بہوں مٹھاء تے ڈوجھا بہوں کوڑاء تے لوݨاء تے انہیں ڈوناہیں دے ادھ وچ اوں ہک روک بݨا ڈتی ء تے او ہک ڈوجھے نال رلدے نئیں۔

وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ مِنَ الْمَآءِ بَشَرًا فَجَعَلَهٗ نَسَبًا

۵۵۔ تے او ہوء جیں پاݨی کنیں انسان بݨائے تے اونکوں

وَّ صِهْرًا ؕ وَ كَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿۵۴﴾

کڈاہیں پیو ڈاڈا تے کڈاہیں سوہرا ٹبائس تے تیڈا رب ہر شئے تے قادر ہے

وَ يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَ لَا يَضُرُّهُمْ ؕ وَ كَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کریندن جیرھا نہ انہیں کوں فائدہ پچیندے تے نہ انہیں کوں ڈکھ پچا سگدے تے کافر لیکا اپنے رب دے خلاف رہندے۔

وَ مَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّ نَذِيْرًا ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے اساں تیکوں محض خوشخبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنا کے پٹھے۔

قُلْ مَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿۵۷﴾

۵۸۔ توں آکھیں تساں کنیں کوئی بدلہ نئیں منگدا سوائے اوں بندے دے جیرھا اپنڑی مرضی نال اپنے رب دی راہ دوٹر پوے۔

وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ؕ وَ كَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرَا ۚ ﴿۵۸﴾

سجدۂ تلاوت

۵۹۔ تے توں اوں ذات تے بھروسہ کر جیرھی زندہ ہے تے کڈاہیں نئیں مردا تے اوندی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان کر تے او اپنے بندیں دے گناہیں توں ڈاڈھا واقف۔

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۛ الرَّحْمٰنُ فَسْـَٔلْ بِهٖ خَبِيْرًا ﴿۵۹﴾

۶۰۔ او خدا جیں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے وچکار چھی وقتیں وچ پیدا کیتس تے ول او عرش تے جم گئے بن منگے ڈیونڑ والا ہے تو اوکنیں کچھ جیرھا بہوں جانڑدے۔

وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَ مَا الرَّحْمٰنُ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَ زَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿۶۰﴾ سجدہ

۶۱۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیندے جو رحمٰن کوں سجدہ کرو او آہدن رحمٰن کیا شئے ہے کیا اساں اونکوں سجدہ کروں جیندا توں ساکوں حکم ڈیندیں تے اے گال انہیں کوں نفرت وچ ودھا ڈیندی ہے۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّ جَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّ قَمَرًا مُّنِيْرًا ﴿۶۱﴾

۶۲۔ برکت والی ہے اوذات جیں آسمان وچ برج بٹائن تے انہیں وچ سجھ تے روشن ڈیونڑ والا چندر بٹائس۔

وَ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَ النَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ﴿۶۲﴾

۶۳۔ تے اوہا ذات جیں رات تے ڈینہہ کوں ہک پے دے پچھو آونڑ والا بٹائس اے اوندے واسطے ہے جیرھا

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِيْنَ يَمْشُوْنَ عَلَى الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿۶۳﴾

۶۴۔ تے رحمٰن دے بندے اوہن جیرے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلھے انہیں نال جاہل اویندن تے او انہیں کوں آہدن خیر ہُوی۔

وَالَّذِيْنَ يَبِيْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِيَامًا ﴿۶۴﴾

۶۵۔ تے جیرھے اپٹیاں راتاں اپنڑے رب کوں سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑے گذریندن۔

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے جیرھے آہدن اے ساڈے رب اساں کنیں دوزخ دا عذاب پریں ہٹا بے شک اوندا عذاب چٹی ءِ تے تباہی ءِ۔

اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿۶۶﴾

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری ءِ بھانویں عارضی رہنڑ دی جا ہُوے یا مستقل۔

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ يُسْرِفُوْا وَلَمْ يَقْتُرُوْا وَكَانَ بَيْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿۶۷﴾

۶۸۔ تے جیرھے ویلھے خرچ کریندن نہ او فضول خرچی کریندن تے نہ شومائی کریندن تے او ڈونہاں گالہیں دے وچ وچ ٹردن۔

وَالَّذِيْنَ لَا يَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا يَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُوْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ يَلْقَ اَثَامًا ﴿۶۸﴾

۶۹۔ تے جیرھے اللہ دے نال پیا کوئی معبود نئیں سڈیندے تے اوکھیں اینجے بندے کوں قتل نئیں کریندے جیندا قتل اللہ حرام کیتا ہُوے سوائے حق دے تے نہ اوزنا کریندن تے جیرھا اینجھا کم کریسی او گناہ دا بدلہ پسی۔

يُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَيَخْلُدْ فِيْهٖ مُهَانًا ﴿۶۹﴾

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ولیسی تے اوندے وچ بے عزت تھی کے رہسی۔

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يُبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۷۰﴾

۷۱۔ سوائے اوندے جیرھا توبہ کرے تے جیرھا ایمان آنے تے چنگے کم کرے ایتھے ہن جو اللہ سئیں انہیں دی برائیں کوں نیکی وچ بدل ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشن والا تے بہوں رحم کرنڑ والا ءِ۔

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ يَتُوْبُ اِلَى اللّٰهِ

۷۲۔ تے جیرھا توبہ کرے تے چنگے کم کرے تے بے شک

مَتَابًا ﴿۷۱﴾

او اللہ سئیں دو بہوں جھکن والا ۔

وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ ۙ وَاِذَا مَرُّوْا بِاللَّغْوِ مَرُّوْا كِرَامًا ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تے جیرھے کوڑی گواہی نئیں ڈیندے تے جیلھے اوبے فائدہ گالہیں کنیں لنگھدن تے شرافت نال لنگھ ویندن (انہیں وچ رلدے نئیں)۔

وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَّعُمْيَانًا ﴿۷۳﴾

۷۴۔ تے جڑاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد ڈیوایاں ونجن تے او اوندے اتے ہوڑے تے اندھے آلی کار نئیں ڈھہندے۔

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے جیرھے آہدن جو اے ساڈے رب ساکوں ساڈیں زالیں تے ساڈی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل پچا تے ساکوں متقیں دا امام بٹا۔

اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ فِيْهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا ﴿۷۵﴾

۷۶۔ ایتھے لوکن جنہیں کوں بدلے وچ ماڑیاں ڈتیاں ولین کیوں جو انہیں صبر کیتے تے انہیں کوں بہشت وچ تحفے تے سلامتی دے سنیہے ملسن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿۷۶﴾

۷۷۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے ڈاڈھی چنگی جاء بھانویں عارضی ہوے تے بھانویں مستقل۔

قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّيْ لَوْلَا دُعَاۗؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُوْنُ لِزَامًا ﴿۷۷﴾ ع

۷۸۔ توں آکھ جو میڈے رب کوں تہاڈی کوئی پرواہ نئیں جے تساں منگو نہ تے تساں جھٹلائے ہن اوندا عذاب تہاکوں ضرور چمبڑیا رہسی۔

سُوْرَةُ الشُّعَرَآءِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَتَانِ وَثَمَانٍ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّاَحَدَ عَشَرَ رُكُوْعًا

سورۃ شعراء مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیتاں تے ۱۱ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیونڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

طٰسٓمٓ ②

۲۔ پاک سنڑن والا تے بزرگ۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳۔ اے آیتاں کھول کھول کے بیان کرنڑ والی کتاب دیاں ہن۔

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ④

۴۔ اے تھی سگدے جو توں اپنڑے آپ کوں ہلاک کر ڈیویں ات گالہوں جو اے منیندے نئیں۔

اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ⑤

۵۔ جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسمان کنیں ہک ایجا نشان لہاؤں جو انہیں دیاں گچیاں اوندے اگو نوا ونجن۔

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ⑥

۶۔ تے جیڑاں وی انہیں کنیں رحمٰن ولو نواں ذکر اندے او اوں کنیں اصلو منہ پھیر گھندن۔

فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑦

۷۔ انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگو انہیں دے مذاق دی حقیقت ضرور کھل ویسی۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ⑧

۸۔ کیا انہیں زمین کوں نئیں ڈٹھا جو اساں اوندے وچ کے تلا چنگے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ⑨

۹۔ بے شک ایندے وچ وی نشان تے انہیں وچوں بہوں سارے منیندے نئیں۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑩ ع ۱

۱۰۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑪

۱۱۔ تے جیڑاں تیڈے رب موسیٰؑ کوں سڈ ماریئے جو توں ظالم قوم دو نچ۔

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ؕ اَلَا يَتَّقُوْنَ ⑫

۱۲۔ فرعون دی قوم کیا او ڈر دے نئیں۔

قَالَ رَبِّ اِنِّیۡۤ اَخَافُ اَنۡ یُّکَذِّبُوۡنِ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اوں آکھئے میکوں ڈر اے میڈے رب جو میکوں او جھٹلا ڈیسن۔

وَ یَضِیۡقُ صَدۡرِیۡ وَ لَا یَنۡطَلِقُ لِسَانِیۡ فَاَرۡسِلۡ اِلٰی هٰرُوۡنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چلدی نئیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں بھیڑ۔

وَ لَهُمۡ عَلَیَّ ذَنۡۢبٌ فَاَخَافُ اَنۡ یَّقۡتُلُوۡنِ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام وی ہے تے میں ڈردا ں جو او میکوں قتل کر ڈیسن۔

قَالَ کَلَّا ۚ فَاذۡهَبَا بِاٰیٰتِنَاۤ اِنَّا مَعَکُمۡ مُّسۡتَمِعُوۡنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اللہ آکھئے اصلو نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے ونجو بے شک اساں تہاڈے نال تہاڈی دعائیں کوں سنڈے رہسوں۔

فَاۡتِیَا فِرۡعَوۡنَ فَقُوۡلَاۤ اِنَّا رَسُوۡلُ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۱۷﴾ۙ

۱۷۔ تساں ڈوہیں فرعون کنیں ونجو تے آکھو جو اساں رب العالمین دلو رسول ہیں۔

اَنۡ اَرۡسِلۡ مَعَنَا بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ ﴿۱۸﴾ؕ

۱۸۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل بھیڑ ڈے۔

قَالَ اَلَمۡ نُرَبِّکَ فِیۡنَا وَلِیۡدًا وَّ لَبِثۡتَ فِیۡنَا مِنۡ عُمُرِکَ سِنِیۡنَ ﴿۱۹﴾ۙ

۱۹۔ فرعون آکھئے کیا اساں تیکوں پالیا نئیں تے توں ہال ہانویں تے توں ساڈے وچ اپنڑی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَ فَعَلۡتَ فَعۡلَتَکَ الَّتِیۡ فَعَلۡتَ وَ اَنۡتَ مِنَ الۡکٰفِرِیۡنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے تیں جیرھے کم کیتن تے توں ناشکری کرنیدیں۔

قَالَ فَعَلۡتُهَاۤ اِذًا وَّ اَنَا مِنَ الضَّآلِّیۡنَ ﴿۲۱﴾ؕ

۲۱۔ حضرت موسیٰ آکھئے میں کیتن اوں ویلھے جیلھے میکوں پتہ نہ ہا۔

فَفَرَرۡتُ مِنۡکُمۡ لَمَّا خِفۡتُکُمۡ فَوَهَبَ لِیۡ رَبِّیۡ حُکۡمًا وَّ جَعَلَنِیۡ مِنَ الۡمُرۡسَلِیۡنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ جیلھے میں تساں کنیں ڈریاں تساں کنیں بھج گیاں تے میڈے رب میکوں نبوت ڈتی ء تے میکوں رسولیں وچوں بنالئی۔

وَ تِلۡکَ نِعۡمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَیَّ اَنۡ عَبَّدۡتَّ بَنِیۡۤ اِسۡرَآءِیۡلَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیرھا احسان توں میکوں جٹھونیدا پئیں اکیا تھی پیا) (ات گالھوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بٹائی پئیں ؟

قَالَ فِرۡعَوۡنُ وَ مَا رَبُّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے فرعون آکھئے رب العالمین کون۔

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ وَ مَا بَیۡنَهُمَا ؕ اِنۡ کُنۡتُمۡ

۲۵۔ اوں آکھئے او آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

مُّوْقِنِيْنَ ﴿۲۵﴾

اوندارب جے تساں لیقین کروں تاں۔

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اوں آکھئے اپنڑے آسوپاسوالیں کوں کیا تساں سنڈے نڑتے پئے۔

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ موسیٰ آکھئے جو او تہاڈا تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈیں دا وی رب۔

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِيْٓ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ فرعون آکھئے جو بے شک جیرھا رسول تہاڈو پٹھیا گئے او پاگل۔

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ موسیٰ آکھئے جو او پچادھ تے پوادھ تے جو انہیں دے وچ اوندارب جے تساں عقل کرو۔

قَالَ لَىِٕنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِيْ لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ فرعون آکھئے جے تیں میڈے سوا بیا کوئی معبود بٹایا تے میں تیکوں ضرور ڈھک ڈیساں۔

قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ موسےٰ آکھئے بھانویں میں تیڈو کوئی کھلا کھلا معجزہ وی گھن آواں۔

قَالَ فَاْتِ بِهٖٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ اوں آکھئے گھن آ جے توں سچا ہویں۔

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اپنڑا سوٹا سٹیس تے او ہوں ویلھے ظاہر ظہور نانگ بنڑ گئے۔

وَنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاۗءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے اپنڑا ہتھ چھکیس تے او ہوں ویلھے انہیں ڈیکھنڑ والیں کوں چٹا کھیر نظر آئے۔

قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗٓ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ اوں اپنڑے چودھار وڈیریں کوں آکھئے بے شک اے تکڑا جادوگر۔

يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ ۡ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اے چاہندے جو تہاکوں اپنڑے جادو دے زور نال تہاڈے ملک کنیں کڈھ ڈیوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے ہو۔

قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَاۗىِٕنِ حٰشِرِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ انہیں آکھئے اینکوں تے ایندے بھراکوں وتھی ڈے تے شہریں وچ کھٹے کرنڑ والے پھڑ۔

يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ او تیڈو ماہر جادوگر گھن آون۔

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کٹھے کیتے گئین۔

وَّقِيْلَ لِلنَّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُّجْتَمِعُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں وی سارے کٹھے تھوسو۔

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ كَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تاں جو اساں جادوگریں دے پچھوٹروں جے او ڈاڈھے تھی ونجے تے

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالُوْا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جیلھے جادوگر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں ڈاڈھے تھی ونجوں تے ساکوں کیا انعام ملسی۔

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ اِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اوں آکھئے ہا تے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں وچو بڑ ولسو۔

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰٓى اَلْقُوْا مَآ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں سٹنے سٹو۔

فَاَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوْا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ اِنَّا لَنَحْنُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ انہیں اپنڑے رسے تے سوٹے سٹ ڈتے تے انہیں آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں ڈاڈھے ہیں۔

فَاَلْقٰى مُوْسٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ ول موسیٰ اپنڑا سوٹا سٹیئے تے او ہوں ویلھے انہیں دے کوڑ کوں نگلڑ پئے گئے۔

فَاُلْقِيَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھہ پئے۔

قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان اینڈے ہیں اوندے تے جیرھا سارے جہانیں دا رب۔

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دا رب۔

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِيْرُكُمُ الَّذِيْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُوصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ اوں فرعون آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پہلے اونکوں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈاء جیں تہاکوں جادو سکھالئے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڈے ہتھ تے پیر خلاف ورزی دی وجہ نال کپیساں تے تساں ساریں کوں ضرور پھاسی ڈیساں۔

قَالُوْا لَا ضَيْرَ اِنَّآ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ انہیں آکھئے اوجڑ بے شک اساں اپنڑے رب دو ونجنڑے

اِنَّا نَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطٰيٰنَآ اَنْ كُنَّآ اَوَّلَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۲﴾ ع

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے ہیں جو ساڈا رب ساڈے گناہ بخش ڈیسی کیوں جو اساں پہلے منڑ والے ہیں۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنْ اَسْرِ بِعِبَادِيْٓ اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں کوں راتوں رات گھن ونج بے شک تہاڈا پیچھا کیتا ویسی۔

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِی الْمَدَآئِنِ حٰشِرِیْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ فرعون شہریں وچ کٹھے کرݨ والے پٹھین۔

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِیْلُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت۔

وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے او ساکوں کاوڑ لویندے پئین۔

وَاِنَّا لَجَمِیْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے اساں سارے احتیاط کریندے ہیں۔

فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُیُوْنٍ ﴿۵۸﴾

۵۸ تے اساں انہیں کوں باغیں تے چشمیں کنوں کڈھ چھوڑیئے۔

وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِیْمٍ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے خزانیں تے عزت آلی جہیں کنیں دی۔

كَذٰلِكَ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے اساں ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر ڈتے۔

فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِیْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے فجر دے ویلھے انہیں دا انہیں پچھا کیتا۔

فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے جیلھے ڈوہیں ٹولے ہک ڈوجھے دے سامݨے تھین تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اساں پکڑیندے ہیں۔

قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِیَ رَبِّیْ سَیَهْدِیْنِ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اوں آکھئے اصلوناں میڈا رب میڈے نال تے میکوں راہ ڈکھلیسی۔

فَاَوْحَیْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ؕ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِیْمِ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ء جو تول اپݨا سوٹا سمندر تے مارتے سمندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے ہر ٹوٹا ہک وڈے ٹبے آلی کار نظر ݨ لگ پیا۔

وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِیْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے پچھلیں کوں (فرعون دا لشکر) وی اساں انہیں دے کو لہو کر ڈتا۔

وَاَنْجَیْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِیْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے موسیٰ تے اوندے نال آلیں ساریں کوں اساں بچا گدھا۔

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِیْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے ڈوجھیں کوں اساں غرق کر ڈتا۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں مینندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿۶۹﴾ ع ۴

۶۹۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے وڈا رحم کرݨ

والاۓ۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿۶۹﴾ ۷۰۔ تے توں انہیں تے ابراہیم دی خبر پڑھ۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۰﴾ ۷۱۔ جیلھے اوں اپنڑ قوم تے پیو کوں آکھئے تساں کیندی عبادت کریندے ءُ۔

قَالُوْا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِيْنَ ﴿۷۱﴾ ۷۲۔ انہیں آکھئے اساں بتیں دی عبادت کریندے ہیں تے انہیں دے سامنڑے بیھٹے رہندے ہیں۔

قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ﴿۷۲﴾ ۷۳۔ حضرت ابراہیم آکھئے جیلھے تساں اوں کوں سڈیندے ءُ کیا او تہاڈی گال کوں سنڈن۔

اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿۷۳﴾ ۷۴۔ یا او تہاکوں کوئی فائدہ یا نقصان پچا سگدن۔

قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۴﴾ ۷۵۔ انہیں آکھئے اصل اساں اپنڑے پیو ڈاڈے کوں ایویں کریندا ڈیکھ چلئے ہیں۔

قَالَ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۵﴾ ۷۶۔ ابراہیم آکھئے کیا تہاکوں پتہ ہے جیندی تساں عبادت کریندے ءُ۔

اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُوْنَ ﴿۷۶﴾ ۷۷۔ تساں تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈے۔

فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۷﴾ ۷۸۔ بے شک او میڈے دشمن سوائے رب العالمین دے۔

الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿۷۸﴾ ۷۹۔ جیں میکوں پیدا کیتے او میکوں سدھاراہ ڈکھلیسی۔

وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ﴿۷۹﴾ ۸۰۔ تے جیرھا میکوں کھویندا وی ہے تے پلیندا وی ہے۔

وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ﴿۸۰﴾ ۸۱۔ تے جیلھے میں بیمار تھیندا اں او میکوں صحت ڈیندے۔

وَالَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ﴿۸۱﴾ ۸۲۔ تے جیرھا میکوں مریسی تے دلا جیندا کریسی۔

وَالَّذِيْٓ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ خَطِيْٓـَٔتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿۸۲﴾ ۸۳۔ تے اوں کنیں میکوں امید جو قیامت دے ڈینہہ او میڈے گناہ بخش ڈیسی۔

رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿۸۳﴾ ۸۴۔ اے میڈے رب میکوں صحیح تعلیم ڈے تے میکوں نیکیں نال رلا۔

وَاجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۸۴﴾ ۸۵۔ تے بعد وچ آوݨ والیں وچ میڈا چنگا ذکر چلا۔

وَاجْعَلْنِیْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِیْمِ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے میکوں نعیتں آلی جنت دا وارث بٹا۔

وَاغْفِرْ لِاَبِیْٓ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّیْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے میڈے پیرکوں بخش بے شک اور گمراہیں وچوں ہا۔

وَلَا تُخْزِنِیْ یَوْمَ یُبْعَثُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ میکوں ذلیل نہ کریں

یَوْمَ لَا یَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ جڈاں نہ مال فائدہ پچیسی تے نہ پُتر۔

اِلَّا مَنْ اَتَی اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِیْمٍ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ سوائے اوندے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گھن کے اوسی۔

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِیْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کولہر کر ڈتی ویسی۔

وَبُرِّزَتِ الْجَحِیْمُ لِلْغٰوِیْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے دوزخ گمراہیں کیتے ظاہر کر ڈتی ویسی۔

وَقِیْلَ لَهُمْ اَیْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی او کتھاں ہن جیندی تساں عبادت کریندے ہاوے۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ هَلْ یَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ یَنْتَصِرُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا او تہاڈی مدد کریندن یا بدلہ گھن سگدن۔

فَكُبْكِبُوْا فِیْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ تے اوتے سارے گمراہ دوزخ وچ پٹھے کر کے سٹے ویسن۔

وَجُنُوْدُ اِبْلِیْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ تے ایویں ابلیس دا سارا لشکر وی۔

قَالُوْا وَهُمْ فِیْهَا یَخْتَصِمُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ او آکھسن تے اوندے وچ بھڑسن۔

تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھلی کھلی گمراہی وچ ہاسے۔

اِذْ نُسَوِّیْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھیندے ہاسے۔

وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرمیں گمراہ کیتے۔

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِیْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ ساڈا کوئی سفارشی کارہ نئیں۔

وَلَا صَدِیْقٍ حَمِیْمٍ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھاٹا سنگتی ہ۔

فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۳۔ جے اساں ول ونج سگدے تے اساں مومنیں نال رل ونجوں ہا۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ بک نشان تے اکثر منیندے

نئیں۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۰۵﴾ ۱۰۵۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہ۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ ِۨالْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۰۶﴾ ۱۰۶۔ نوح دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۰۷﴾ ۱۰۷۔ جیلھے انہیں دے بھرا نوح انہیں کوں آکھے جو کیا تساں خدا کنیں ڈر دے نوٹھے۔

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۰۸﴾ ۱۰۸۔ میں تہاڈو امانتدار رسولاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿۱۰۹﴾ ۱۰۹۔ تے تساں اللہ کنیں ڈروتے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۱۰﴾ ۱۱۰۔ میں تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ تے محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿۱۱۱﴾ ۱۱۱۔ تساں اللہ کنیں ڈروتے میڈا آکھݨ منو۔

قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَ اتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ ۱۱۲۔ انہیں آکھے کیا اساں تیکوں منوں حالت اے ہے جو تیڈے منݨ والے رذیل (کمی کمین) ہن۔

قَالَ وَمَا عِلْمِيْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ ۱۱۳۔ اوں آکھے میکوں کیویں پتہ لگے جو انہیں دے عمل کیا ہن۔

اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّيْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿۱۱۴﴾ ۱۱۴۔ انہیں دا حساب میڈے رب تے ہے جے تساں سمجھو۔

وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۵﴾ ۱۱۵۔ میں منݨ والیں کوں دھکے نئیں ڈیندا۔

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۱۶﴾ ۱۱۶۔ میں تے محض کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿۱۱۷﴾ ۱۱۷۔ انہیں آکھے اے نوح جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھتیسوں۔

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِيْ كَذَّبُوْنِ ﴿۱۱۸﴾ ۱۱۸۔ حضرت نوح آکھے اے میڈے رب بے شک میڈی قوم میکوں جھٹلا ڈتے۔

فَافْتَحْ بَيْنِيْ وَ بَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّ نَجِّنِيْ وَمَنْ مَّعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۹﴾ ۱۱۹۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر ڈے تے میکوں تے میڈے نال والیں کوں دشمنیں دے شر کنیں بچا۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۱۲۰﴾ ۱۲۰۔ اساں اونکوں تے اوندے نال والیں کوں بچائے

سے بک بھری ہوئی بیڑی وچ ۔

ثُمَّ اَغۡرَقۡنَا بَعۡدُ الۡبٰقِیۡنَ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ ول اساں بعد وچ باقیں کوں غرق کر ڈتا۔

اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَاٰیَۃً ؕ وَ مَا کَانَ اَکۡثَرُہُمۡ مُّؤۡمِنِیۡنَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ بے شک ایندے وچ بک نشان ہا تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں منیندے۔

وَ اِنَّ رَبَّکَ لَہُوَ الۡعَزِیۡزُ الرَّحِیۡمُ ﴿۱۲۳﴾ ع

۱۲۳۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرنڑ والا ءُ۔

کَذَّبَتۡ عَادُ ۣ الۡمُرۡسَلِیۡنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ عاد رسولیں کوں جھٹلائے۔

اِذۡ قَالَ لَہُمۡ اَخُوۡہُمۡ ہُوۡدٌ اَلَا تَتَّقُوۡنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہود انہیں کوں آکھئے کیا تساں ڈردے نوَ ے۔

اِنِّیۡ لَکُمۡ رَسُوۡلٌ اَمِیۡنٌ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسول ہاں

فَاتَّقُوا اللّٰہَ وَ اَطِیۡعُوۡنِ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۷۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

وَ مَاۤ اَسۡـَٔلُکُمۡ عَلَیۡہِ مِنۡ اَجۡرٍ ۚ اِنۡ اَجۡرِیَ اِلَّا عَلٰی رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۸۔ ایں گال کیتے میں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ تے محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

اَتَبۡنُوۡنَ بِکُلِّ رِیۡعٍ اٰیَۃً تَعۡبَثُوۡنَ ﴿۱۲۹﴾

۱۲۹۔ کیاں تساں ہر ٹبے تے بے فائدہ کم کریندے ہوئیں ماڑیاں بٹیندے ءُ۔

وَ تَتَّخِذُوۡنَ مَصَانِعَ لَعَلَّکُمۡ تَخۡلُدُوۡنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۰۔ تے تساں محل بٹیندے ءُ تاں جو تساں ہمیشہ رہو۔

وَ اِذَا بَطَشۡتُمۡ بَطَشۡتُمۡ جَبَّارِیۡنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ تے جیلھے تساں کہیں کوں پکڑیندے ءُ ظالم بنڑ کے پکڑیندے ءُ۔

فَاتَّقُوا اللّٰہَ وَ اَطِیۡعُوۡنِ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

وَ اتَّقُوا الَّذِیۡۤ اَمَدَّکُمۡ بِمَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تساں اوں کنیں ڈرو جیں تہاڈی اوندے نال مدد کیتی ءُ جیڑھی تساں جاندے ءُ۔

اَمَدَّکُمۡ بِاَنۡعَامٍ وَّ بَنِیۡنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ اوں تہاڈی مدد کیتی ءُ جانوریں نال تے پتریں نال۔

وَ جَنّٰتٍ وَّ عُیُوۡنٍ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ تے باغیں تے چشمیں نال۔

اِنِّیۡۤ اَخَافُ عَلَیۡکُمۡ عَذَابَ یَوۡمٍ عَظِیۡمٍ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۶۔ بے شک میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِيْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۷۔ انہیں آکھئے ساڈے کیتے برابر جو توں وعظ کریں یا نہ کریں۔

اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۸۔ اے پہلے لوکیں دے کمن۔

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۳۹۔ اساں عذاب نہ ڈتے ولیسوں۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۰۔ انہیں اوندا انکار کیتا تے دل اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا بے شک ایندے وچ وی ہک نشانی تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں منیندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۴۱﴾ ع

۱۴۱۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۲۔ ثمود وی رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ جیلھے انہیں دے بھرا صالح انہیں کوں آکھئے کیا تساں اللہ کنیں توں ڈردے۔

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسولاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۵۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھنڑ منو۔

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۶۔ تے میں ایندے اتے تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین تے ہے۔

اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۷۔ کیا تہاکوں ایں دنیا وچ امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشمیں وچ

وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ﴿۱۴۹﴾

۱۴۹۔ انہیں رڑھیں تے انجیں کھجیں وچ جنہیں دے گوشے پھل نال لڈیئے پین۔

وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ﴿۱۵۰﴾

۱۵۰۔ تے تساں پہاڑیں کوں کھٹ کے آکڑ ڈائی نال گھر بٹیندے ہو۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۱۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھنڑ منو۔

وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۲۔ تے حد کنیں ودھنڑ والیں دا آکھنڑ نہ منو۔

الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۳۔ جیرھے زمین وچ گیڑ گھتیندن تے اصلاح نئیں کریندے۔

قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۴۔ انہیں آکھئے تیڈے اتے جادو کیتا گئے۔

مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہوویں جے توں سچا ایں تے کوئی نشان گھن آ۔

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۶۔ اوں آکھئے اے ڈاچی ء ہک ڈینہہ لے پانڑ پیسی تے ہک ڈینہہ تساں پانڑ پیسو لے ڈینہہ مقرر ن۔

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۷۔ تساں اینکوں کوئی ڈکھ نہ ڈیو ناں تاں تہاکوں وڈے ڈینہہ دا عذاب پکڑ لیسی۔

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۸۔ انہیں اوندیاں خچاں کپ سٹین تے ول او شرمندہ تھی گئین۔

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیئے بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچوں بہوں سارے لوکیں نئیں منیا۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۰﴾ ع ۱۲

۱۶۰۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ ۨ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ جیلھے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھئے کیا تساں خدا کنیں توبہ ڈردے۔

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ میں تہاڈو ایماندار نبی آں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰي رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وچ نریں کوں اپنے کیتے چݨیئے

وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۷۔ تے تہاڈے رب جیہڑیاں تہاڈے کیتے زالیں پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑیندے ء اصل تساں حد کنیں ودھݨ والی قوم ہتے۔

قَالُوْا لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۸۔ انہیں آکھئے جے توں باز نہ آویں اے لوط تیکوں

ملک بدر کر ڈیتا ولسی۔

قَالَ اِنِّیْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِیْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۶۹۔ لوط آکھئے بے شک میں تہاڈے کم کنیں نفرت کریندا ں۔

رَبِّ نَجِّنِیْ وَ اَهْلِیْ مِمَّا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۰۔ اے میڈے رب میکوں تے میڈے گھر والیں کوں انہیں دے عملیں کنیں بچا۔

فَنَجَّیْنٰهُ وَ اَهْلَهٗۤ اَجْمَعِیْنَ ﴿۱۷۱﴾ۙ

۱۷۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر والیں کوں بچا گدھا۔

اِلَّا عَجُوْزًا فِی الْغٰبِرِیْنَ ﴿۱۷۲﴾ۚ

۱۷۲۔ سوائے ہک پچھور رہنڑ والی بڈھی دے۔

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِیْنَ ﴿۱۷۳﴾ۚ

۱۷۳۔ تے ول اساں انہیں کوں تباہ کر ڈیتا۔

وَ اَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِیْنَ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاڈھا مینہ وسائے جیرھا ہوشیار کرڑ دے بعد نہ رکنڑ آلیں تے وسنڑ آلا ءِ بھوں بُرا ءِ۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَ مَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۷۵﴾

۱۷۵۔ بے شک ایندے وچ وی ہک نشان ہا تے انہیں وچو بھوں سارے لوک نئیں منیندے۔

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۷۶﴾ ع ۱۳

۱۷۶۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرنڑ والا ءِ۔

كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْـَٔیْكَةِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۷۷﴾ۚ

۱۷۷۔ جنگل آلیں رسولیں کوں جھٹلائے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَیْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۸﴾ۚ

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شعیب آکھئے کیا تساں خدا کنیں نوَے ڈر دے۔

اِنِّیْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ﴿۱۷۹﴾ۙ

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڈو ایماندار رسول ہاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِیْعُوْنِ ﴿۱۸۰﴾ۚ

۱۸۰۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھنڑ منو۔

وَ مَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔

اَوْفُوا الْكَیْلَ وَ لَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِیْنَ ﴿۱۸۲﴾ۚ

۱۸۲۔ بھرائی پوری کرو تے نقصان ڈیونڑ والیں وچو نہ بنڑو۔

وَ زِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِیْمِ ﴿۱۸۳﴾ۚ

۱۸۳۔ تے سدھی ترکڑی نال تولیا کرو۔

وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْیَآءَهُمْ وَ لَا تَعْثَوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ ﴿۱۸۴﴾ۚ

۱۸۴۔ تے لوکیں کوں انہیں دیاں شیں گھٹ نہ ڈیو تے زمین وچ گیڑ گھتنڑ کیتے نہ پھرو۔

وَاتَّقُوا الَّذِیْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ تے اوں اللہ کنیں ڈرو جیں تہاکوں تے پہلی مخلوق کوں پیدا کیتے۔

قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِیْنَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ انہیں آکھئے جو تیڈے اتے جادو کیتا گئے۔

وَمَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِیْنَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۷۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہوریں تے اساں تیکوں اصلو کوڑا سمجھیندے ہیں۔

فَاَسْقِطْ عَلَیْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں کوئی ٹکڑا سٹ۔

قَالَ رَبِّیْٓ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۹۔ اوں آکھئے میڈا رب تہاڈے عملیں کوں ڈاڈھا جانڈے۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ یَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۸۹﴾

۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیئے بے شک اے وڈے ڈینہہ دا عذاب ہا۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۹۰﴾

۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچوں بہوں سارے لوک نئیں منیندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۹۱﴾ ع ۱۲

۱۹۲۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے رحیم۔

وَاِنَّهٗ لَتَنْزِیْلُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین ولوں لیایا گئے۔

نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِیْنُ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۴۔ حضرت جبرئیل ایندے نال لتے۔

عَلٰی قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِیْنَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۵۔ تیڈے دل تے تاں جوتوں ہوشیار کرنڑ والیں وچوں تھی ونجیں۔

بِلِسَانٍ عَرَبِیٍّ مُّبِیْنٍ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرنڑ والی عربی زبان وچ۔

وَاِنَّهٗ لَفِیْ زُبُرِ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔

اَوَلَمْ یَكُنْ لَّهُمْ اٰیَةً اَنْ یَّعْلَمَهٗ عُلَمٰٓؤُا بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۸۔ کیا انہیں کیتے اے نشان گھٹ جو بنی اسرائیل دے علماء وی ایکوں سنجاتڈن۔

وَلَوْ نَزَّلْنٰهُ عَلٰی بَعْضِ الْاَعْجَمِیْنَ ﴿۱۹۸﴾

۱۹۹ جے اساں ایکوں عجمیں وچوں کہیں تے لہیندے۔

فَقَرَاَهٗ عَلَیْهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ مُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۹۹﴾

۲۰۰۔ تے او انہیں دے سامنڑے پڑھدا ول وی اے نہ منن ہا۔

كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ ایویں اساں مجرمیں دے دلیں وچ اسے گال سٹی ہوئی ہے۔

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۱۔ او اینکوں اوتیں نہ منسن جے تیں او دُکھ ڈیون آلا عذاب نہ ڈیکھن۔

فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۲۰۲﴾

۲۰۲۔ او عذاب انہیں تے اچنڑ گھُت اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔

فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿۲۰۳﴾

۲۰۳۔ تے او آکھسن کیا ساکوں وکھی نئیں مل سگدی۔

اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۲۰۴﴾

۲۰۴۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔

اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ﴿۲۰۵﴾

۲۰۵۔ کیا تیکوں یقین نئیں جے اساں انہیں کوں کئی سال فائدہ پچاؤں ہا

ثُمَّ جَآءَهُمْ مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿۲۰۶﴾

۲۰۶۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیڑھا انہیں نال وعدہ کیتا گئے۔

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يُمَتَّعُوْنَ ﴿۲۰۷﴾

۲۰۷۔ تے جو انہیں کوں ڈتا گیا ہا او عذاب کوں ٹال نہ سگدا ہا۔

وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿۲۰۸﴾

۲۰۸۔ اساں کہیں وسی کوں ہلاک نسے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی بنی نہ بیٹھوں۔

ذِكْرٰى ۛ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۲۰۹﴾

۲۰۹۔ اسے نصیحت اساں ظالم نسے۔

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿۲۱۰﴾

۲۱۰۔ ایں قرآن کوں شیطانیں نئیں لہایا۔

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۲۱۱﴾

۲۱۱۔ نہ انہیں دا اسے کم ہا تے نہ انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔

اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿۲۱۲﴾

۲۱۲۔ بے شک او اللہ دی گال سُݨݨ کنیں پریں رکھے گیئن۔

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿۲۱۳﴾

۲۱۳۔ توں اللہ دے نال بے کہیں کوں معبود نہ سڈ نہ تاں توں انہیں وچ تھی ویسیں جنہیں کوں عذاب ڈتا گئے۔

وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿۲۱۴﴾

۲۱۴۔ توں اپݨے قریبی سکیں کوں ڈرا۔

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۱۵﴾

۲۱۵۔ تے جیڑھا من کے تیڈے پچھوٹڑے اوندے

محبت دے ہتھ جھکے رکھ۔

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۱۶﴾

۲۱۷۔ تے جے اوتیڑا آکھن نہ منن تے توں آکھ جو میں تہاڈے کیں کنیں باہرواں۔

وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ ﴿۲۱۷﴾

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر۔

الَّذِیْ یَرٰىكَ حِیْنَ تَقُوْمُ ﴿۲۱۸﴾

۲۱۹۔ جیہڑا تینکوں ڈہبدے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

وَ تَقَلُّبَكَ فِی السّٰجِدِیْنَ ﴿۲۱۹﴾

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرن والیں وچ پھردیں۔

اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۲۲۰﴾

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سنڑن والا تے جانڑن والا ہے۔

هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّیٰطِیْنُ ﴿۲۲۱﴾

۲۲۲۔ کیا میں تینکوں ڈساں جو شیطان کیندے اتے لہندن۔

تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِیْمٍ ﴿۲۲۲﴾

۲۲۳۔ اوہ شیطان ہر کوڑے تے گناہگار تے لہندن۔

یُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَ اَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿۲۲۳﴾

۲۲۴۔ او اپنے کن لیندن تے انہیں وچو بہوں سارے کوڑے ہوندن۔

وَ الشُّعَرَآءُ یَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿۲۲۴﴾

۲۲۵۔ تے انہیں دے پچھو ٹرن والے گمراہ ہوندن۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِیْ كُلِّ وَادٍ یَّهِیْمُوْنَ ﴿۲۲۵﴾

۲۲۶۔ کیا تینکوں پتہ نئیں جو بے شک اے ہر وادی وچ بے مقصد پھردے رہ ویندن۔

وَ اَنَّهُمْ یَقُوْلُوْنَ مَا لَا یَفْعَلُوْنَ ﴿۲۲۶﴾

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نئیں جو او آہدن۔

اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ ذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِیْرًا وَّ انْتَصَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ؕ وَ سَیَعْلَمُ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْۤا اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَّنْقَلِبُوْنَ ﴿۲۲۷﴾ ع ۱۵

۲۲۸۔ سوائے انہیں دے جیہڑے ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیون دے بعد اوندا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جانڑ گھنسن جو او کیڑھی جا دو ولسن۔

سُوْرَةُ النَّمْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نمل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۴ آیتاں تے ۷ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

طٰسٓ ۚ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ②

۲۔ پاک تے سنڑ والا ہے تے قرآن مجید تے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳۔ مومنیں واسطے ہدایت تے خوشخبری ہے۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ④

۴۔ جیرھے نماز جماعت نال پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن تے آخرت تے اویقین رکھیندن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ⑤

۵۔ بے شک جیرھے لوک آخرت تے ایمان نئیں انیندے انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہنے کرکے ڈکھالین او گردان تھیئے ودن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥

۶۔ ایھے لوکن جنہیں واسطے برا عذاب تے آخرت وچ او گھاٹا پاونڑ والن۔

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ⑦

۷۔ تے بیشک تیکوں قرآن مجید اوں کنیں ملدا ہے جیرھا سیانا تے چاتنڑ والا ہے۔

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا ۭ سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ⑧

۸۔ جیلھے موسیٰ اپنڑے گھر آلیں کوں آکھئے بے شک میں بھا ڈٹھی ہے میں تہاڈو اتھوکنیں خبر گھن اوساں یا بلدا انگارا گھن اوساں تاں جو تساں بھا سیکو۔

فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ⑨

۹۔ جیلھے اوبھا کنیں آئے آواز ڈتی گئی جو جیرھا بھا وچ تے جیرھا اوندے چودھاروے ہے اونکوں برکت ڈتی گئی ہے تے اللہ رب العالمین پاک۔

يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑩

۱۰۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیانا اللہ ہاں۔

وَاَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يٰمُوْسٰى لَا تَخَفْ ۫ اِنِّىْ لَا يَخَافُ لَدَىَّ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ توں اپنا سوٹا سٹ۔ جیلھے اونکوں ڈٹھس ہلدا پئے جیویں او نانگ ہوُے کنڈ ولا کے بھج پئے تے پچھو تے ولا نسی ڈٹھا اے موسیٰ ؑ ڈر میڈے کولہو رسول نئیں ڈردے۔

اِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًۢا بَعْدَ سُوْٓءٍ فَاِنِّىْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ سوائے اوندے جیں ظلم کیتا ہوُے تے ول بدی دے بعد نیکی کیتی ہوئیں تے بے شک میں بہوں بخشن والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہاں۔

وَاَدْخِلْ يَدَكَ فِىْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ؕ فِىْ تِسْعِ اٰيٰتٍ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے توں اپنا ہتھ کچھ وچ پا او لغیر بیماری دے چٹا نکلسی اے نوں نشانیں وچوں جیرھے فرعون تے اوندی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ اٰيٰتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ جیلھے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیوݨ والے نشان آئن انہیں آکھئے اے کھلا جادوء۔

وَجَحَدُوْا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَآ اَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَّعُلُوًّا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۵﴾ ع

۱۵۔ تے اوندا انکار کیتے نیں تے ضد نال وڈائی تے علم کیتں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیندے ہن توں ڈیکھ جو فسادیں دا انجام کیجھا تھیندے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ عِلْمًا ۚ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ فَضَّلَنَا عَلٰى كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اساں داؤد تے سلیمان کوں علم ڈتے تے انہیں ڈونہاں آکھئے ساریاں سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں بہوں ساریں مومن بندیں تے وڈا رتبہ ڈتس۔

وَوَرِثَ سُلَيْمٰنُ دَاوٗدَ وَقَالَ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَاُوْتِيْنَا مِنْ كُلِّ شَىْءٍ ؕ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِيْنُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے سلیمان داؤد دا وارث تھئے تے اوں آکھئے اے لوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئن تے ساکوں سبھ کجھ ڈتا گئے بے شک اے اللہ دا کھلا فضل۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمٰنَ جُنُوْدُهٗ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے سلیمان دے سامݨے جنیں تے انسانیں تے پکھیں دا لشکر کٹھا کیتا ونگئے تے انہیں دیاں قطاراں بݨا ڈتیاں گئن۔

حَتّٰٓى اِذَآ اَتَوْا عَلٰى وَادِ النَّمْلِ ۙ قَالَتْ نَمْلَةٌ يّٰٓاَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ ۚ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمٰنُ وَجُنُوْدُهٗ ۙ وَهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اوتیں جو او نملہ وادی وچ آئن تے نملہ آکھئے اے نملہ دی قوم اپنے گھریں وچ پہہ ونجو سلیمان تے اوندا لشکر تہاکوں لتاڑ نہ ڈیوے تے انہیں کوں پتہ نہ لگے۔

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَدْخِلْنِيْ بِرَحْمَتِكَ فِيْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ سلیمان انہیں دی اے گال سنڑ کے کھل پئے تے آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے جو میں تیڈی اوں نعمت دا شکر کراں جیڑھی تیں میڈے تے میڈے پیوتے کیتی ہے میں چنگے کم کراں جو توں راضی تھیویں تے اپنڑ رحمت نال میکوں اپنڑے نیک بندیں وچ داخل کر۔

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَآ اَرَى الْهُدْهُدَ ۖ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآئِبِيْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال لدھی تے آکھیس اے کیا میکوں ہدہد نظر نئیں پیا اندا یا او لک گئے۔

لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِيْدًا اَوْ لَاَاْذْبَحَنَّهٗٓ اَوْ لَيَاْتِيَنِّيْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ میں اوں کوں سخت سزا ڈیساں یا کوہ ڈیساں یا او میڈے کولہو کوئی ثبوت گھن آوے۔

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍ بِنَبَاٍ يَّقِيْنٍ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ کجھ دیر کھڑین تے آکھیس میکوں او پتہ لگے جیندا تہاکوں پتہ کائ نئیں میں سبا قوم کنیں تیڈو ہک پکی خبر گھن کے آیاں۔

اِنِّيْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَاُوْتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَّلَهَا عَرْشٌ عَظِيْمٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے میں ہک تریمت ڈٹھی ہے جیڑھی انہیں تے حکومت کریندی پئی ہے تے اوں کوں ہر شئے ڈتی گئی تے اوندا ہک وڈا تخت وی ہے۔

وَجَدْتُّهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ میں اونکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا سبھ کوں سجدہ کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کوں انہیں دا کم سوہنڑا کرکے ڈکھالئے تے انہیں کوں سدھے رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نئیں پیندے۔

اَلَّا يَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ انہیں کوں ضد جو اللہ کوں سجدہ نہ کرن جیڑھا زمین تے آسمان دی لکی شئے کوں ظاہر کریندے تے جو

تساں لکیندے تے ظاہر کریندے ءُ او جاڑے۔

اَللّٰهُ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۲۶﴾ السجدة ع ۱۳

۲۷۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نئیں اور وڈے عرش دا مالک۔

قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اوں (سلیمان) آکھئے اساں ڈیکھسوں کیا تیں سچ بولے یا کوڑا ایں۔

اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ توں میڈا اے خط گھن و نج تے انہیں کوں ڈے ول پچھو تے تھی کھڑتے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔

قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْۤ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اوں ملکہ آکھئے اے سردارو میڈو ہک عزت والا خط آئے۔

اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے او سلیمان ولوء تے اوایں شروع تھیندے جو اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿۳۱﴾ ع ۲

۳۲۔ میڈے اگو وڈائی نہ کرو تے فرمانبردار تھی کے میڈو آؤ۔

قَالَتْ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْۤ اَمْرِيْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اوں آکھئے اے سردارو ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نئیں کریندی جے تیں تساں حاضر نہ ہوندو۔

قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّاُولُوْا بَاْسٍ شَدِيْدٍ ۙ وَّالْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِيْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ انہیں آکھئے اساں طاقت والے ہیں تے وڈے لڑاکے ہیں۔ فیصلہ تیں کرنڑے توں ڈیکھ توں کیا حکم ڈیندیں۔

قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْۤا اَعِزَّةَ اَهْلِهَاۤ اَذِلَّةً ۚ وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ اوں آکھئے بے شک بادشاہ جیلھے کہیں ملک وچ پیندن او نکوں تباہ کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذلیل کر ڈیندن تے ایویں کریندن۔

وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ

۳۶۔ تے میں انہیں دو ہک تحفہ پیٹھیندی آں تے ڈیہدی

الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۳۶﴾

آں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن اندن۔

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ ۚ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ جیلھے تحفہ سلیمان دے سامنڑے آئے اوں آکھئے کیا تساں مال نال میڈی امداد کرنڑ چاہندے ءُ تے جو اللہ میکوں ڈتے اوں کنیں چنگا ءُ جیرھا تہاکوں ڈتس تے اصل تساں اپنڑے تحفے تے اکڑیندے پئے ءُ

اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ توں انہیں دو دل و رنج میں ضرور انہیں دو ایجھے لشکر نال اوساں جیندا اومقابلہ نہ کر سگسن تے میں انہیں کوں اتھو ذلیل کرکے کڈھ ڈیساں تے او عزت وسنجا پہسن۔

قَالَ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردارو کیرھا تہاڈے وچو اوندے تخت کوں میڈو گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں کنیں فرمانبردار ہنڑ آوِن۔

قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ ۚ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں وچو ہک منہ زور سردار آکھئے میں اونکوں تیڈے اتھو اٹھڑ کنیں پہلے گھن اوساں تے بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایماندار اں۔

قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ ۖ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ ۭ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جیں کنیں خدا دی کتاب دا علم ہا اوں آکھئے میں اونکوں تیڈی اکھ جھپکنڑ کنیں دی پہلے گھن اوساں جیلھے اونکوں اپنڑے کولہو ڈٹھس تے آکھیس اے میڈے رب دا فضل تاں جو اومیکوں آزماوے جو کیا میں شکر کریندا ں یا کفر کریندا ں تے جیرھا شکر کریندے او اپنڑے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ءُ۔

قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ اوں آکھئے اوندے تخت کوں حقیر کر ڈیو اساں ڈیہدے ہیں جو او ہدایت پیندی ءُ یا انہیں وچو تھیندی ءُ جیرھے ہدایت نئیں پیندے۔

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ ۭ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ ۚ

۴۳۔ تے جیلھے او آگئی اونکوں آکھیا گیا کیا تیڈا تخت

وَاُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿۴۲﴾

دی اینجاءر اوں آکھیئے اسے تے اویں دااویں ہے ساکوں ایں کنیں پہلے علم ڈسے ڈتا گئے تے اساں تیڈے فرمانبردار بنڑ گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے اونکوں بھکیس جیندی او اللہ دے سوا عبادت کریندی ہائی بے شک او کافر قوم وچ ہائی۔۔

قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ ؕ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۴﴾ ع

۴۵۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ پہر جیلھے اونکوں ڈٹھس اونکوں جھکا سمجھیس تے ڈر گئی۔ سلیمان آکھئے اسے تے محل جیندے وچ شیشے دے ٹکڑے لائے گئین اوں آکھئے اسے میڈے رب میں اپنڑی جان تے ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان اینڈی آں۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں لہ بھیڑے سے جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے او اہوں ویلھے ڈو ڈولے تھی کے بھڑنڑ پئے گئین۔

قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ صالح آکھئے اسے میڈی قوم تساں چنگائی کنیں پہلے لنگائی دی جلدی کیوں کریندے ءُ تساں اللہ کنیں بخشش نوں ہے منگدے تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ؕ قَالَ طٰٓئِرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیڈے نال دیں کوں منحوس سمجھیندے ہیں صالح آکھئے تہاڈی نحوست اللہ دے کولہوءِ تے سچ اے ہے جو تساں او قوم ہوسے جیہڑی آزمائی گئی ءِ۔

وَكَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے شہر وچ نوں آدمی ہن جیہڑے زمین وچ فساد پیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ انہیں آکھئے تساں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریسوں تے ول اوندے وارثیں کوں آکھسوں اساں اوندے گھر آلیں کوں ہلاک تھیندا نئیں

ڈٹھا تے اساں سچے ہیں۔

وَمَكَرُوْا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اساں وی تدبیر کیتی انہیں کوں پتہ نہ ہا۔

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۙ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ توں ڈیکھ انہیں دی تدبیر دا کیا نتیجہ نکلدے اساں انہیں کوں تے انہیں دی ساری قوم کوں تباہ کر ڈتے۔

فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةً ۢ بِمَا ظَلَمُوْا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ اے ڈیکھو انہیں دے گھر انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں ڈٹھے پئین بیشک علم والی قوم کیتے ایندے وچ نشان۔

وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے اساں مومنیں تے متقیں کوں بچا گدھے۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے لوط جیلھے اپنڑی قوم کوں آکھے کیا تساں برائیاں کریندے ءُ تے تساں ڈیہدے پئے ءُ۔

اَىِٕنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاۗءِ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ کیا تساں تریمتیں کوں چھوڑ کے جوانیں نال شہوت پوری کریندے ءُ اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْٓا اٰلَ لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب صرف اے ہا جو انہیں آکھے لوط دے خاندان کوں اپنڑے ملک وچوں کڈھ چھوڑو بے شک اے لوک بہوں پاک بنڈن۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۡ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے اساں اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں سوائے اوندی زال دے بچا گدھے اول کوں اساں پچھو رہنڑ والیں وچ گنڈیا ہا۔

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَاۗءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۵۸﴾ ع

۵۹۔ تے اساں انہیں تے (پتھریں دا) ڈاڈھا مینہ وسائے تے جنہیں کوں ہوشیار کرڈیا تو نچے انہیں تے وسنڑ والا مینہ بہوں گندہ ہوندے۔

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰي عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى ۭ ءٰٓاللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ توں آکھ ڈے ساریاں سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن تے انہیں بندیں تے سلامتی ہووے جنہیں کوں اللہ چنڑ گدھے۔ کیا اللہ چنگا ءُ یا اوجنکوں شریک بنڈیندن۔

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً فَأَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ءَإِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کیں پیدا کیتے تے تہاڈے کیتے جھڑ کنیں مینہ وسائے تے اوندے نال اساں سوہنڑے باغ پیدا کیتن تساں تے انہیں دے وَن وی نہ پیدا کر سگدے ہا دے کیا اللہ دے نال بے وی معبود ہن اصل اے قوم شریک بنیندی پئی ء۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ أَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ءَإِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ زمین کوں کیں رہنڑ دی جا بنائے تے اوندے وچ دریا وہائنسی تے اوندے کیتے پہاڑ بنائنسی تے دو سمندریں وچ روک بنا ڈتی ہس کیا اللہ دے نال بے معبود وی ہن اصل انہیں وچو بہوں سارے جانڈے نئیں۔

أَمَّنْ يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْأَرْضِ ءَإِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ بے وس وی دعا کون سنڈے جیرھے ویلھے او دعا کریندے تے اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے تے تہاکوں زمین دا وارث بنا ڈیندے کیا اللہ دے نال بے معبود ہن بہوں تھوڑی ء جیرھی تساں نصیحت پکڑیندے ءُ۔

أَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ءَإِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ کون تہاکوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ ڈکھیندے تے اپنڑ رحمت کنیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں پٹھیندے کیا اللہ دے نال بیا معبود ڈجیرھے او اللہ نال شریک بنیدن او انہیں کنیں بہوں اُچا ء۔

أَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْأَرْضِ ءَإِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ تے کون جیرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولا اویں پیدا کریندے تے تہاکوں زمین تے آسمان کنیں رزق ڈیندے کیا اللہ نال بے معبود ہن توں آکھ جے تساں سچے ءُ تے اپنڑ دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ وَمَا يَشْعُرُوْنَ أَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ توں آکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نئیں جانڈا تے انہیں کوں اے وی پتہ نئیں جو انہیں کوں کبڑی اٹھالیا دلیسی۔

بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۷۔ آخرت دے بارے وچ اصل انہیں دا علم اصلو ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت دے بارے وچ شک وچ ہن تے سروایں بارے وچ اندھ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ تے کافر آہدن کیا جڈاں اساں تے ساڈے پیو ڈاڈے مٹی تھی ولیوں ول وی اساں زمین کنیں جیندے کرکے کڈھیئے ولیوں۔

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٦٨﴾

۶۹۔ ایں کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے پیو ڈاڈیں نال اے وعدے کیتے لگئے ہن اے تے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٦٩﴾

۷۰۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو جو مجریں دا کیا انجام تھیئے۔

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿٧٠﴾

۷۱۔ تے توں انہیں تے موجھا نہ تھی تے نہ انہیں دی تدبیریں تے تنگی وچ پو۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٧١﴾

۷۲۔ تے او آہدن جے تساں سچے ءُ تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٧٢﴾

۷۳۔ توں آکھ تھی سگدے جو جیرھے عذاب کوں جلدی منگدے پئے ءُ اوندا کجھ حصہ تہاڈے پچھو پچھو اندا پیا ہووے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾

۷۴۔ تے بے شک تیڈا رب لوکیں تے فضل کرنڑ والا ءِ تے انہیں وچو سارے لوک شکر نئیں کریندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ تے بے شک تیڈا رب اونکوں دی جاندے جو او اپنڑے سینیں وچ لکیندے پین تے جینکوں او ظاہر پئے کریندن۔

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٧٥﴾

۷۶۔ آسمانیں تے زمین وچ کوئی لکی ہوئی شئے کا ءِ نئیں جیرھی بیان کرنڑ والی کتاب وچ نہ ہووے۔

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَكْثَرَ

۷۷۔ بے شک اے قرآن بنی اسرائیل دے سامنڑے او

الَّذِیْ هُمْ فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ ﴿۷۶﴾

گالہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَاِنَّهٗ لَهُدًی وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے بے شک او مومنیں کیتے ہدایت تے رحمت۔

اِنَّ رَبَّكَ یَقْضِیْ بَیْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ بے شک تیڈا رب اونہیں دے درمیان اپنڑے حکم نال سچا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

فَتَوَكَّلْ عَلَی اللّٰهِ ۭ اِنَّكَ عَلَی الْحَقِّ الْمُبِیْنِ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہویں۔

اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰی وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِیْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ بے شک توں مُردیں کوں نوہیں سݨا سگدا تے نہ بوڑیں کوں اُلا سݨا سگدیں جیڑھے ویٹھے او کنڈ پھیر کے وݨجن پئے۔

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِی الْعُمْیِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ یُّؤْمِنُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں ہدایت نوہیں ڈے سگدا توں تے محض انہیں کوں سݨا سگدیں جیڑھے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردار ہن۔

وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ اَنَّ النَّاسَ كَانُوْا بِاٰیٰتِنَا لَا یُوْقِنُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع

۸۳۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھیسی تے اساں انہیں کیتے زمین وچوں اِک کیڑا اِکڈھیسوں جیڑھا انہیں کوں چک پیسی بے شک لوکیں کوں ساڈی آیات دا یقین کائ نئیں۔

وَیَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ یُّكَذِّبُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ یُوْزَعُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے جڈاں اساں ہر اوں قوم وچوں جیڑھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی ہے تے اساں انہیں کوں قطاریں وچ کھڑا کر ڈیسوں۔

حَتّٰٓی اِذَا جَآءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰیٰتِیْ وَلَمْ تُحِیْطُوْا بِهَا عِلْمًا اَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے جیلھے او اوسنڑ (خدا) آکھسی کیا تساں میڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہاکوں انہیں دا پورا علم وی نہ ہا تے یا تساں کیا کیا کریندے ہا وے۔

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا یَنْطِقُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او اُلا نہ

سگسن۔

اَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّيْلَ لِيَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝۸۶

۸۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئں جو بے شک اساں رات کوں ایں واسطے بٹائے جو او ایندے وچ آرام کرن تے ڈیہنہ کوں ڈکھالݨ والا بے شک ایندے وچ منڑ والی قوم کیتے نشانن۔

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَاۗءَ اللّٰهُ ۭ وَكُلٌّ اَتَوْهُ دٰخِرِيْنَ ۝۸۷

۸۸۔ تے جڈاں دھوتوں وجایا ویسی تے جو زمین تے آسمان وچ او ڈر ویسی سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سئیں دو فرمانبردار تھی کے اوسن۔

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ۭ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ ۭ اِنَّهٗ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ۝۸۸

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کوں ڈہئیں تے خیال کریندیں جو ہکی جا تے کھڑن تے اصل اے جھڑا آلی کارٹر دے رہ ویندن اے اللہ سئیں دی کاریگری ہے جیں ہر شئے کوں مضبوط بٹائے بے شک او تہاڈے عملیں کنیں چنگی طراں باخبر۔

مَنْ جَاۗءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَّوْمَىِٕذٍ اٰمِنُوْنَ ۝۸۹

۹۰۔ جیرھا نیکی کریسی او نکوں ایں کنیں چنگا بدلہ ملسی تے اوں ڈیہنہ او ڈر کنیں امن وچ ہوسن

وَمَنْ جَاۗءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ ۭ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۹۰

۹۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی تے انہیں کوں منہ بھر ٹے بھا وچ سٹیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندا تہاکوں پورا بدلہ مل گئے۔

اِنَّمَآ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِيْ حَرَّمَهَا وَلَهٗ كُلُّ شَيْءٍ ۡ وَّاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝۹۱

۹۲۔ میکوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں ایں شہر دے رب دی عبادت کراں جیں اینکوں عزت ڈتی ہے تے ہر شئے اوندے کیتے ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں فرمانبرداریں وچوں تھیواں۔

وَاَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِيْنَ ۝۹۲

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے سٹاواں تے جیرھا ہدایت پیسی او محض اپݨے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی تے توں آکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوݨ والا ہاں۔

وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ؕ وَ مَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تے آکھ ڈے سب سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ئن او تہاکوں ضرور اپنے نشان ڈکھلیسی تے تساں اونکوں سنجاݨ گھنسو تے تیڈا رب تہاڈے کیں کنیں غافل نئیں۔

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ قصص مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

طٰسٓمٓ ②

۲۔ پاک سٹݨ والا تے بزرگ۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳۔ اے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ④

۴۔ اساں تیڈے اتے مومن قوم دے فائدے کیتے موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں خبراں پڑھدے ہیں۔

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑤

۵۔ بے شک فرعون اپݨے ملک وچ منہ زور تھی گیا تے اوندے رہݨ والیں کوں وکھرا وکھرا کر ڈیندا ہس انہیں وچوں ٹولے کوں او کمزور کرݨ چاہندا ہا انہیں دے پتریں کوں ذبح کریندا ہا تے انہیں دی تریمتیں کوں جیندا رکھیندا ہا بے شک او فسادیں وچوں ہا۔

وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ⑥

۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکیں تے احسان کرݨ چاہندے ہاسے تے اساں انہیں کوں سردار بݨاوݨ چاہندے ہاسے تے وارث بݨاوݨ چاہندے ہاسے۔

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ⑦

۷۔ تے انہیں کوں ملک وچ طاقت ڈیوݨ تے فرعون تے ہامان تے انہیں ڈوناہیں کوں انہیں کنیں او کجھ ڈکھاوݨ چاہندے ہاسے جیں کنیں اوڈر دے پئے ہن۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ ۚ اِنَّا رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑧

۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں وحی کیتی جو توں اینکوں کھیر پلا تے جیلھے توں ایندے کیتے ڈریں توں اینکوں دریا وچ سٹ گھتیں تے توں نہ ڈریں تے نہ موجھی تھیویں بے شک اساں اینکوں تیڈے ول ولا آنیسوں تے اساں اینکوں رسول بݨیسوں۔

فَالْتَقَطَهٗٓ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ۭ اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِـِٕيْنَ ۝

۹۔ فرعون دے خاندان اونکوں چاگدھے تاں جو او انہیں کیتے دشمن تے موجھ دا سبب بنے بے شک فرعون تے ہامان تے اونہیں ڈونہاں دا لشکر غلطی تے ہا۔

وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ۭ لَا تَقْتُلُوْهُ ۤ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝

۱۰۔ تے فرعون دی ہک تریمت آکھئے اے میڈے تے تیڈے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ دا سبب تھی سی توں ایکوں قتل نہ کر تھی سگدے جو ساکوں اے فائدہ پچھاوے یا اساں اینکوں پُتر چا بٹاؤں تے او اصل گال نہ جاندے ہن۔

وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ۭ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ بِهٖ لَوْلَآ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰي قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دِل خالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اونکوں ظاہر کر ڈیوے ہاجے اساں اوندے دِل کوں تکڑا نہ کروں ہا تاں جو او مومنیں دو چوتھی ونجے ہا۔

وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ۭ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھینڑ کوں آکھئے اوندے پچھو ونج او اونکوں پریں کنیں ڈہدی رہ گئی تے انہیں کوں پتہ نہ لگا۔

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰٓى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ۝

۱۳۔ تے اساں اوندے اتے ایں کنیں پہلے کھیر پلاوݨ والیں کوں حرام کر ڈتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں تیکوں اینجھے گھر والے ڈساں جیڑھے اینکوں تہاڈے کیتے پال ڈیون تے او ایندے خیر خواہ ہوسن۔

فَرَدَدْنٰهُ اِلٰٓى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝ ع

۱۴۔ تے اساں اونکوں اوندی ما دو ولا پھیڑے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او موجھی وی نہ تھیوے تے اوں کوں پتہ لگ ونجے بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے پہوں سارے لوک جاندے نئیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰٓى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝

۱۵۔ تے جیلھے او جوان تھیا تے گھبرو تھی گیا اساں اونکوں حکم تے علم ڈتا۔ تے اساں ایویں نیکی کرݨ والیں کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہیں۔

وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰي حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۡ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ

۱۶۔ تے او شہر وچ اینجھے ویلھے داخل تھئے جیڑھے ویلھے اوندے رہݨ والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈو آدمیں کوں

وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِیْ مِنْ شِیْعَتِهٖ عَلَى الَّذِیْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَیْهِ ۫ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّیْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِیْنٌ ⑮

بھڑوا ڈٹھس ہک اوندی برادری وچ ہا تے ہک اوندے دشمنیں وچوں ہا تے جیرھا اوندی برادری وچ ہا اوں مدد طلب کیتی اپنڑے دشمن دے مقابلے وچ تے موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے اومر گیا تے آکھیس اے تے شیطانی کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرنڑ والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْ لِیْ فَغَفَرَ لَهٗ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ⑯

۱۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب بے شک میں اپنڑی جان تے ظلم کیتے تے توں میکوں بخش ڈے تے اللہ سئیں اونکوں بخش ڈتا بیشک او بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہ۔

قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِیْرًا لِّلْمُجْرِمِیْنَ ⑰

۱۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیڈے انعام کرنڑ دی وجہ نال میں کیڑاہیں وی مجرمیں دا امدادی نہ بنڑساں۔

فَاَصْبَحَ فِی الْمَدِیْنَةِ خَآئِفًا یَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِی اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ یَسْتَصْرِخُهٗ ۭ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِیٌّ مُّبِیْنٌ ⑱

۱۹۔ تے فجر کوں او ڈردیں ڈردیں شہر وچ پیٹھے تے ڈٹھے سی جو او ہو بندہ جیں کل مدد منگی ہائی ول اونکوں سڈیندا پئے موسیٰ اونکوں آکھئے بے شک توں کھلا کھلا گمراہ ہئیں۔

فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ یَّبْطِشَ بِالَّذِیْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ یٰمُوْسٰٓى اَتُرِیْدُ اَنْ تَقْتُلَنِیْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًۢا بِالْاَمْسِ ۚ اِنْ تُرِیْدُ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا فِی الْاَرْضِ وَمَا تُرِیْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِیْنَ ⑲

۲۰۔ جیلھے اوں ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑے جیرھا ڈوناہیں دا دشمن ہا اوں آکھئے اے موسیٰ کیا توں میکوں دی اویں قتل کرنڑا چاہندیں جیویں کل تیں ہک آدمی ماریئے بیشک توں محض ملک وچ ظالم بٹنڑ چاہندیں تے توں نوتیں چاہندا جو اصلاح کرنڑ والیں وچوں تھیویں۔

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِیْنَةِ یَسْعٰى قَالَ یٰمُوْسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ یَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِیَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّیْ لَكَ مِنَ النّٰصِحِیْنَ ⑳

۲۱۔ تے شہر وچ پریں کنیں ہک بندہ درکدا کئے تے آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیڈے متعلق مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیون توں نکل ونج بے شک میں تیڈے خیر خواہیں وچوں ہاں۔

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا یَّتَرَقَّبُ ۭ قَالَ رَبِّ نَجِّنِیْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ ㉑

۲۲۔ تے او اتھوں ڈردا ہویا نکل گئے اِنتے ڈہلا ویندا ہا تے آکھیس اے میڈے رب میکوں ظالم

قوم کنیں بچا۔

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے جیلھے او مدین شہر دو گئے تے اوں آکھئے جو میڈا رب میکوں سدھا راہ ڈکھیسی۔

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۖ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ۖ وَاَبُوْنَا شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے جیلھے او مدین دے کھوہ تے آئے تے کجھ لوک ڈٹھنسی جیرھے پاٹی پلیندے پئے ہن تے ڈو تریمتیں انہیں کنیں پریں ڈٹھنسی جیرھیاں ڈنگریں کوں پچھو تے ہٹیندیاں پیاں ہن اوں آکھئے تہاڈا کیا کم انہیں ڈونا ہیں آکھئے جو اساں پاٹی نسے پلا سگدیاں جے تیں آ ڈری ٹرنہ ونجن تے ساڈا پیو بہوں بڈھا ہ۔

فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّيْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پاٹی پلوا ڈتے ول پچھاویں تلے ونج بیٹھے اوں آکھئے اے میڈے رب میں نفیر آں اوندا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ ۖ قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ۖ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے انہیں ڈونا ہیں بھیٹیں وچو ہک اوندو ٹردی آئی تے شرمیندی پئی ہائی تے آکھیس میڈا پیو ٹیکوں سڈیندا پئے تاں جو اوندا بدلہ ڈیوے جیرھا تیں ساکوں پاٹی پلوا ڈتے۔ جیلھے او انہیں دے پیو کنیں آئے تے سارا حال ڈتس تے آکھیس توں نہ ڈر توں ظالم قوم کنیں بچ گئیں۔

قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰٓاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۖ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ انہیں وچو ہک آکھئے اے ابا توں اینکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جینکوں رہک رکھیں او طاقت والا وی تے ایماندار وی ہوسے۔

قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۖ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ۚ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اوں آکھئے میں چاہندا جو انہیں ڈو دھیریں وچو ہک دا تیڈے نال ایں شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رکھی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے تیڈے ولو ہوسی تے میں تیڈے اتے زیادہ بار نئیں ڈیوݨ چاہندا جے اللہ چاہیا تے

توں میکوں نیکیں وچو پیسیں۔

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ۭ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ۲۸ ع

۲۹۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی گال تھی گئی انہیں وچو جیڑھی مدت وی میں پوری کریساں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جو کجھ اساں آکھئے ایندے اتے اللہ کافی گواہ۔

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖٓ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۭ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّىْٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ۲۹

۳۰۔ تے جیلھے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھر والیں کوں گھن کے ٹر پیئے تے اوں طور دے پک پاسے بھا ڈٹھیسی تے اوں اپنڑے گھر والیں کوں آکھئے تساں کھڑو بے شک میں بھا ڈٹھی اے تھی سگدے جو میں تہاڈے کوئی خبر گھن آواں یا بھادا انگارا تاں جو تساں سیکو۔

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يّٰمُوْسٰٓى اِنِّىْٓ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۳۰

۳۱۔ جیلھے اوندو آئے تے اونکوں بابرکت جاے پک بابرکت حصے کنیں پک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں جیر ھارب العالمین

وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۭ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَاۗنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ۭ يٰمُوْسٰٓى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۭ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ۳۱

۳۲۔ تے توں اپنڑا سوٹا سٹ جیلھے اونکوں ہلدا ڈٹھس نانگ آلی کار کنڈ پھیر کے بھج پیئے تے ولا نسی ڈٹھا اے موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہسیں۔

اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاۗءَ مِنْ غَيْرِ سُوْۗءٍ وَاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ۳۲

۳۳۔ اپنڑے ہتھ کوں کچھ وچ پا او لغیر کہیں بیماری دے چٹا نکلسی تے ڈر کنیں اپنڑے بہیں کوں آپ دو ملا اے فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کنیں ڈو دلیلاں بے شک اے لوک نافرمان۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۳۳

۳۴۔ اوں آکھئے میں انہیں وچو پک آدمی ماری کھڑاں تے میکوں ڈر جو او میکوں قتل کر ڈلسن۔

وَاَخِيْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّيْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْاً يُّصَدِّقُنِيْٓ ۡ اِنِّىْٓ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ۳۴

۳۵۔ تے میڈا بھرا ہارون میں کنیں زیادہ چنگا آلا سگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بٹا کے

پٹھ او میڈی تصدیق کریسی بے شک میں ڈردا ں جو او میکوں جھٹلاڈیسن۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِآيَاتِنَا ۚ أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ اوں آکھئے اساں تیڈے بھرا نال تیڈی باہ مضبوط کریسوں تے اساں تساں ڈوناہیں کوں غالب کریسوں تے او تساں ڈوناہیں تیں نہ پہنچ سگسن تساں ڈوہیں تے جیرھے تہاڈا آکھنڑ منیسن ساڈی آیات نال غالب تھیسو۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ جیلھے موسیٰ ساڈیاں کھلیاں کھلیاں آیتاں گھن کے انہیں دے کولہو آئے انہیں آکھئے اے تے محض گھڑیا ہویا دوکھاء اساں اے گال اپنڑے پیو ڈاڈیں کنیں نئیں سُنڑی۔

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈا رب اونکوں بہوں جاݨڈے جیرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا انجام چنگا تھیسی بے شک ظالم کامیاب نئیں تھیندے۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي ۖ فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَل لِّي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ تے فرعون آکھئے جواے سردارو میں اپنڑے سوا تہاڈے کیتے کوئی معبود نئیں جاݨدا اے ہامان تو سنی مٹی تے میڈے کیتے بھا ہال (ستھاں بݨا) تے ول میڈے کیتے برُج بݨا تھی سگدے جو میں موسیٰ دے خدا دا پتہ کرگھناں تے بے شک میڈا خیال جو اے کوڑا ہء۔

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ تے اوں تے اوندے لشکر ملک وچ ناحق وڈائی کیتی تے انہیں سمجھے جو او ساڈے نہ ولائے دیسن۔

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گدھے تے اونکوں سمندر وچ سٹ گھتے ہء تے توں ڈیکھ ظالمیں دا کیا انجام تھیندے۔

وَجَعَلْنٰهُمْ اَىِٕمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بٹایا ہا تے او بھا دو سڈیندے ہن تے قیامت دے ڈینہہ انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے ایں دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ء تے قیامت دے ڈینہہ وی او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى بَصَآئِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرݨ دے بعد کتاب ڈتی ء جیرھی لوکیں کیتے معجزہ تے ہدایت تے رحمت ہائی تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے توں اوں ویلھے پچھاڑھو کاء ناں ہانویں جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت ڈتی ہائی تے نہ توں گواہ ہانویں۔

وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دی عمر وڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ وی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈی آیات پڑھ کے سݨانویں ہا تے اصل اساں رسول پٹھݨ والے ہیں۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے توں طور دے پاسو دی کاء نہ ہانویں جیلھے اساں اونکوں سڈیئے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت ہائی تاں جو اوں قوم کوں ڈراوݨیں جیندو تیں کنیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا نئیں آیا تاں جو او نصیحت پکڑن۔

وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ مُّصِيْبَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۷﴾

جے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی وجہ نال انہیں تے مصیبت آئی تے او آکھسن اے ساڈے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نئیں پٹھیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہا تے مومنیں وچ بݨ وݨجوں ہا۔

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ۭ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى

۴۸۔ تے جڈاں انہیں کوں اساں کنیں حق آگیا تے انہیں آکھے جو ساکوں او کجھ کیوں نئیں ڈتا گیا جو موسیٰ کوں ڈتا گیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۫ وَقَالُوْٓا اِنَّا بِكُلٍّ كٰفِرُوْنَ ﴿۴۸﴾

کیا انہیں ایں کنیں پہلے اوں تعلیم دا انکار نہ کیتا ہا جیڑھی موسیٰ تے لبھی ہائی انہیں آکھئے ڈو جادوگرن جیڑھے ہک ڈوجھے دے امدادی ہن تے انہیں آکھئے بے شک اساں ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَاْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ توں آکھ تساں انہیں ڈوناہیں کنیں زیادہ ہدایت والی اللہ ولو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جے تساں سچے ہوے۔

فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ۭ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۰﴾ ع ۸

۵۰۔ جے او تیڈی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں جاݨ گھن جو او محض اپݨی خواہشات دی پیروی کریندن تے اوں کنیں زیادہ گمراہ کون تھی سگدے جیڑھا اللہ کنیں کہیں ہدایت دے بغیر اپݨی خواہشات دی پیروی کرے بے شک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے اساں انہیں دو ہک دے بعد بی وحی پٹھیندے رہ گئے ہیں تاں جو او نصیحت پکڑن۔

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾ ع

۵۲۔ اساں ایں کنیں پہلے جیڑھی کتاب انہیں کوں ڈتی ہائی او ادنکوں منیندن۔

وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آبدن اساں اینکوں منیندے ہیں بے شک او ساڈے رب ولو سچ ہے بے شک اساں ایں کنیں پہلے دی فرمانبردار رہا ہے۔

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ انہیں کوں انہیں دے صبر دی وجہ نال ڈبل دوھا اجر ڈیتا ویسی تے اونیکی نال برائی کوں دور کریندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں خرچ کریندن۔

وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۡ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۡ لَا نَبْتَغِي الْجٰهِلِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے جیلھے اوبے ہودہ گالہیں سنڈن اوں کنیں منہ پھیر گھندن تے آبدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہووے اساں جاہلیں دے منہ نے لگدے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت نوہیں ڈے سگدا تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے تے او ہدایت پاوݨ والیں کوں بہوں جاݨدے۔

وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّن لَّهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ تے او آہدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کروں جیرھی تیں کنیں ہے تے ساکوں ملک وچ مار گھتسن کیا اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جائیں بݨائی جیندو ہر طرح دے پھل انیندن اے ساڈے ولو رزق تے بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَن مِّن بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ اساں بہوں ساریاں وستیاں ہلاک کر چھوڑیں جیرھے اپݨی روزی دی وجہ نال اکڑ بیٹھ گئے ہن اے انہیں دے گھر جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاہیں کوئی نئیں رہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بݨے ہیں۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ تیڈا رب کہیں وستی کوں ہلاک نئیں کریندا جے تیں او انہیں دے مرکز وچ رسول نہ پٹھے جیرھا انہیں کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سݨاوے تے اساں وستیں کوں ہلاک نسے کریندے سوائے ایندے جو اوندے رہݨ والے ظالم ہوون۔

وَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

۶۱۔ جو کجھ تہاکوں ڈتا ویندے اے دنیاوی زندگی دا سامان تے اوندا سوہݨپ تے جو اللہ کنیں ہے او چنگا ہے تے باقی رہݨ والا ہے کیا تساں عقل نو ہے کریندے۔

أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن مَّتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چنگا وعدہ کیتے تے او اونکوں ملݨ والا ہے اوں آدمی آلی کار تھی سگدے جینکوں اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان ڈتا ہوے۔ ول او قیامت دے ڈینہہ حاضر کیتا ولیسی۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے آکھسی میڈے شریک کتھائں جنہیں کوں تساں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ۖ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوی او آکھسن اے ساڈے رب اے او لوکن جنہیں کوں اساں گمراہ کیتا ہا تے اساں انہیں کوں اویں گمراہ کیتا جیویں خود اساں گمراہ تھئے ہا سے اج اساں تیڈے اگو گمراہی کنیں بری تھیندے ہیں اے لوک ساڈی عبادت نہ کریندے ہن۔

وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی جو تساں اپنڑے شریکیں کوں سڈو تے او سڈیسن تے او جواب نہ ڈیسن تے عذاب ڈیکھ گھنن تے آکھسن ہائے اساں ہدایت پاؤں ہا۔

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے جیڑاں او انہیں کوں سڈیسی تے او آکھسی جو تساں رسولیں کوں کیا جواب ڈیتا ہا۔

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَآءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ انہیں کوں ساریاں دلیلاں بھُل ویسن اوں ڈینہہ تے او ہک پے کنیں سوال نہ کرسگسن۔

فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے جیڑھا توبہ کریسں تے ایمان گھن اوسی تے چنگے کم کریسں تے او کامیاب لوکیں وچ تھی ویسی۔

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ وَيَخْتَارُ ۗ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۗ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جنکوں چاہندے چنڑ گھندے انہیں کوں اختیار نئیں اللہ پاک تے انہیں دے بنڈاو توشریکیں کنیں اچار۔

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے تیڈا رب جاندے جو او اپنڑے سینے وچ لکیندن تے جو او ظاہر کریندن۔

وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ لَهُ الْحَمْدُ فِى الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ او ہو اللہ جیندے سوا کوئی معبود نئیں پہلے وی تے پچھیں وی سچیاں تعریفاں ہوندیاں ہن تے بادشاہت ہوندی ہا۔ تے تساں سارے ہوندو ولائے ویسو۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَآءٍ ۗ

۷۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ سائیں تہاڈے اتے قیامت تیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معبود

اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ ﴿۷۲﴾

جیرھا تہاڈے اتے روشنی گھن اوسی کیا تساں سنڈے نوّھے۔

۷۳۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ سئیں تہاڈے اتے ڈینہہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سوا کون معبود جیرھا تہاڈے واسطے رات گھن اوسی جو تساں اوندے وچ آرام کردے کیا تساں ڈہدے نوّھے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ اے اوندی رحمت جواوں رات تے ڈینہہ بٹائے۔ تاں جو رات کوں تساں ارام کردے ڈینہہ کوں اوندا فضل گولتے تاں جو تساں شکر گزار بنّو۔

وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے پچھسی کتھائں میڈے شریک جیرھے تساں خیال کریندے ہا وے۔

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَآءِىَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے ہر امت وچوں اساں ہک گواہ کڈھیسوں تے آکھسوں اپنڑی دلیل گھن آؤ تے او جانڑ گھنسن جو حق اللہ دے کو لہوء تے جو او کوڑ بدھیندے ہن ونجیج ولیسی۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوْٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۷۶﴾ ع

۷۷۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم وچوں ہا تے اوں انہیں تے ظلم کیتا تے اساں اونکوں اتنے خزانے ڈتے ہن جو اوندیاں کنجیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سگدی ہائی جڈاں اوندی قوم اونکوں آکھیا اکڑیج نہ بے شک اللہ اکڑیجڑ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

اِنَّ قَارُوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ۠ وَاٰتَيْنٰهُ مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْٓاُ بِالْعُصْبَةِ اُولِى الْقُوَّةِ ۗ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِيْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے جو اللہ تیکوں ڈتے اوندے نال آخرت دا گھر بٹا تے دنیا دے وچ دی اپنڑے حصے کوں نہ بھل تے چنگائی کر جیویں اللہ سئیں تیڈے نال چنگائی کیتی ہء تے ملک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سئیں فسادیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ ۖ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا ۚ وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۷۷﴾

۷۹۔ اوں آکھے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ عِنْدِىْ ؕ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ

اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّ اَكْثَرُ جَمْعًا ؕ وَ لَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۷۸﴾

کنیں ملئے کیا او نئیں جاندا بے شک اللہ سئیں اوں کنیں پہلے بہوں ساریں قومیں کوں ہلاک کیتے جیر صیاں انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے مجریں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ پچھا نئیں ویندا۔

فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فِيْ زِيْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَاۤ اُوْتِيَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ تے او اپنڑی قوم دو اپنڑی زینت نال نکلیا تے اولوک جیرھے دنیاوی زندگی کوں چاہندن آہدن افسوس ساکوں وی او ہر کجھ ملے ہا جو قارون کوں ڈتا گئے بے شک او وڈے بخت والا ہے۔

وَ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَ عَمِلَ صَالِحًا ۚ وَ لَا يُلَقّٰىهَاۤ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ تے جنہیں کوں علم ڈتا گیا ہا انہیں آکھے مرو شالا اللہ دا بدلہ چنگا ہے اوندے واسطے جیرھا ایمان گھن آوے تے چنگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرنڑ والیں کوں ملدے۔

فَخَسَفْنَا بِهٖ وَ بِدَارِهِ الْاَرْضَ ۫ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۫ وَ مَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ تے اساں اونکوں تے اوندی برادری کوں ملک وچ ذلیل کر ڈتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد نہ کر سگدا ہا تے او بچ نہ سگیا۔

وَ اَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَ يَقْدِرُ ۚ لَوْ لَاۤ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع

۸۳۔ کل تئیں جیرھے اوندے مرتبے دی خواہش کریندے ہن او آہدن جو ہلاک تھیوو اللہ سئیں اپنڑے بندیں وچوں جیندے کیتے چاہندے رزق ودھا ڈیندے تے تنگ کر ڈیندے۔ جے اللہ دا ساڈے اتے احسان نہ ہوندے ہا تے اساں وی ذلیل تھی ونجوں ہا ہلاک تھیویں کافر کامیاب نئیں تھیندے۔

تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَ لَا فَسَادًا ؕ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ اے آخرت دا گھر اے اساں انہیں لوکیں کیتے بٹنیندے ہیں جیرھے ملک وچ نہ وڈائی کریندن تے نہ گیٹر گھتیندن تے انجام متقیں کیتے ہے۔

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَ مَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیرھا نیکی کریسی اونکوں اوں کنیں چنگا بدلہ ملسی تے

فَلَا يُجْزٰٓى الَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۵﴾

جیرھا برائی کریسی اونکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ ملسی

اِنَّ الَّذِيْ فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ ۭ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ مَنْ جَاۗءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ بے شک جیں تیڈے اتے قرآن فرض کیتے او تیکوں اوں جا دو ولا انیسی جیندو لوک ول ول اندن توں آکھ میڈا رب اونکوں بہوں جاڈے جیرھا ہدایت تے ہے تے اونکوں دی جیرھا کھلی گمراہی وچ۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے توں امید نہ رکھیندا ہائیں جو تیڈو کتاب لہسی سوائے تیڈے رب دی رحمت دے تے توں کافریں دا کبڑا ہیں دی امدادی نہ بنیں۔

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انہیں دے لہڑ دے لبد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنڑے رب دو سڈ تے مشرکیں وچ نہ ہیں۔

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۘ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ ۭ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے اللہ دے سوا بے کوں معبود نہ سڈ اوندے سوا کوئی بیا معبود کائی نئیں ہر شئے فنا تھیونڑ والی ہے سوائے اوندے جیندو اللہ دی توجہ ہوسے۔ حکم ہوندا ہے تے سارے ہوندو ولائے ویسن۔

سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ عنکبوت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۰ آیتاں تے ۷ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ خوب جاݨدا اں۔

اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ③

۳۔ کیا لوکیں خیال کیتے جو انہیں کوں ایں گال کرݨ تے چھوڑ ڈیتا ولیسی جو اساں ایمان گھن آئے ہیں تے انہیں کوں آزمایا نہ ولیسی۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ④

۴۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے لوکیں کوں وی آزمایا ہا تاں جو اللہ سئیں انہیں لوکیں کوں ظاہر کر ڈیوے جیرھے سچے ہن تے انہیں کوں وی ظاہر کر ڈیوے جیرھے کوڑے ہن۔

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّسْبِقُوْنَا ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ⑤

۵۔ یا کیا اوہ لوک جیرھے بُرے کم کریندن خیال کریندن جو اساں کنیں نچ ولیسن بہوں بُرا جو اوہ فیصلہ کریندن۔

مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ؕ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑥

۶۔ جیرھا اللہ دے ملݨ دی امید کریندے تے بے شک اللہ دا مقرر تھیا ہوا وقت آوݨ والا ہے۔ تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ⑦

۷۔ تے جیرھا شخص کوشش کریندے او اپݨے فائدے کیتے زور لیندے بے شک اللہ سئیں ساریں جہانیں کنیں بے نیاز۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑧

۸۔ تے جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں اساں انہیں کنیں انہیں دیاں بُرائیاں پریں کر ڈیسوں تے انہیں کوں انہیں کنیں بہوں چنگا بدلہ ڈیسوں جیرھے اوعمل کریندے ہن۔

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ؕ وَ

۹۔ تے اساں انسان کوں پیو ما نال چنگا سلوک کرݨ دا

اِنْ جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ؕ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۸

حکم ڈیتا۔ ہا جے او میڈے نال شرک کرنڑ تے تیکوں مجبور کرن جیندا تیکوں کوئی پتہ نئیں تے ول توں انہیں ڈوناہیں وا آکھٹ نہ من تساں میڈو ولٹنڑ تے میں تہاکوں تہاڈے عملیں دے متعلق ڈسیساں۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ۝۹

۱۰۔ تے جیڑھے ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں اساں انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کریسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ؕ وَلَئِنْ جَآءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ؕ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۰

۱۱۔ کجھ لوک ہن جیڑھے آہدن اساں اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے جیڑھے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا سمجھدن تے جے تیڈے رب ولو امداد آوے تے او ضرور آہدن جو بے شک اساں تہاڈے نال ہاسے کیا اللہ سئیں او گالہیں نئیں جانڈا جیڑھیاں دنیا جہان دے لوکیں دے دلیں وچ ہن (جانڈے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ۝۱۱

۱۲۔ تے اللہ سئیں ضرور ظاہر کریسی ایمان گھن آوݨ والیں کوں دی تے ضرور ظاہر کریسی منافقیں کوں دی۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍ ؕ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝۱۲

۱۳۔ تے کافر مومنیں کوں آہدن تساں ساڈے پچھو ٹرو تے اساں تہاڈے گناہ چا گھنسوں تے او ذراوی انہیں دے گناہ چاوݨ والے نئیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ۫ وَلَيُسْـَٔلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝۱۳ ع ۱۳

۱۴۔ تے او ضرور اپݨے بار چیسن تے اپݨے بار نال بے بار دی چیسن۔ تے قیامت دے ڈیہنہ ضرور پچھا ولیسی جیڑھا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝۱۴

۱۵۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو پٹھیا ہا تے انہیں وچ ۹۵۰ سال رہ گئے ول اوندی قوم کوں طوفان پکڑ یئے تے او ظالم ہن۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝۱۵

۱۶۔ تے اساں اونکوں تے بیڑی آلیں کوں بچا گدھا تے ایں کوں جہانیں واسطے نشان بݨا ڈتا۔

وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۱۶

۱۷۔ تے ابراہیم جیلھے او اپنڑی قوم کوں آکھیئے اللہ دی عبادت کرو تے اوں کنیں ڈرو اے تہاڈے کیتے چنگیارء جے تساں جاݨدے ہوُ۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ؕ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۷

۱۸۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ہوُ اللہ دے سوا تے کوڑ بݨیندے ہوُ بے شک تساں اللہ دے سوا جنہیں دی عبادت کریندے ہوُ او تہاڈے رزق دے مالک کاءِ نئیں تساں اللہ کنیں رزق منگو تے ہوندی عبادت کرو تے اوندا شکر کرو تساں ہوندو ولٹے۔

وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ؕ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝۱۸

۱۹۔ تے جے تساں جھٹلیسو تے تہاڈے کنیں پہلی امتیں وی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے گال پچا ڈیوݨ فرض۔

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۱۹

۲۰۔ کیا اونئیں جاݨدے جو اللہ کیویں منڈھ کنیں پیدا کریندے تے ول اوہو جہیں مخلوق ولاولاݨیندے بے شک اللہ کیتے اے گال سوکھی ءِ۔

قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ۝۲۰

۲۱۔ توں آکھ زمین وچ ٹرد پھرو تے ڈیکھو جو کیویں اللہ سئیں منڈھ کنیں پیدا کیتے تے ول اللہ سئیں انہیں کوں مرݨ دے بعد جیندا کریندا رد گئے بے شک اللہ ہر شئے تے قادر۔

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ۝۲۱

۲۲۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے اتے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہوندو ولٹے۔

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۫ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ۝۲۲ ع ۱۴

۲۳۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اونکوں ہرا نوَسے سگدے تے اللہ دے سوا تہاڈا کوئی سنگی تے امدادی کاءِ نئیں۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِىْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۲۳

۲۴۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اوندے ملݨ دا انکار کیتے اے لوک میڈی رحمت کنیں نا امید تھی گئین تے انہیں لوکیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝۲۴

۲۵۔ تے اوندی قوم دا محض ایہو جواب ہا جو انہیں آکھئے ایکوں قتل کر ڈیو تے ساڑ ڈیو تے اللہ ئیں بھاکیں اوں کوں بچا گدھا بے شک ایندے وچ منڑ والیں کیتے ہک نشان۔

وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۡ وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ۝۲۵

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض بُتیں کوں معبود بٹا گدھے تاں جو تساں ایں دنیاوی زندگی وچ بے مشرکیں نال پیار ودھاؤ ول قیامت دے ڈینہہ تہاڈے کجھ لوک کجھ ہنہیں دا انکار کریسن تے بعض بعض تے لعنت پٹھیسن تے تہاڈا ٹھکانہ بھاہ تے تہاڈا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّيْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۲۶

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گدھا تے (اوں (ابراہیم) آکھیا میں بے شک اپنڑے رب دو ہجرت کریندا اں بے شک او غالب تے سیانا ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝۲۷

۲۸۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشئے تے اوندی اولاد وچ نبوت (نبی) بٹائی تے کتاب ڈتی تے اساں اونکوں دنیا وچ بدلہ ڈتا تے بے شک او آخرت دے ڈینہہ نیک لوکیں وچوں ہوسی۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ۡ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۝۲۸

۲۹۔ تے لوط جیلھے اوں اپنڑی قوم کوں آکھئے بے شک تساں بے حیائی کریندے ءُ جیہڑی اج تئیں دنیا وچ کہیں بے نہیں کیتی۔

اَىِٕنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ وَتَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ۭ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۲۹

۳۰۔ کیا تساں جوانیں دو شہوت کیتے اندے ءُ تے ڈاکے مریندے ءُ تے اپنڑی مجلسیں وچ گندیاں گالہیں کریندے ءُ۔ تے اوندی قوم دا محض ایہو جواب ہا جے توں سچا ہڑیں تے ساڈے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ۝۳۰ ع ۳

۳۱۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر فسادی قوم دے مقابلے وچ۔

وَلَمَّا جَاۗءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوْٓا اِنَّا

۳۲۔ تے جیلھے ساڈے قاصد خوش خبری گھن کے ابراہیم

مُهْلِكُوْٓا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۳۱﴾

دوآئے تے انہیں آکھئے بے شک اساں ایں وستی آلیں کوں ہلاک کرݨ والے ہیں بے شک ایں وستی والے ظالم ہن۔

قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ۭ قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا ۡ لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۡ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اوں آکھئے بے شک اوندے وچ لوط وی ہے انہیں آکھئے اساں بہوں جاݨدے ہیں جو کوں اوندے وچ اساں ضرور اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں بچا گھنسوں سوائے اوندی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچوں۔

وَلَمَّآ اَنْ جَاۗءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْۗءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۡ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیلھے ساڈے قاصد لوط دو آئن تے اونکوں چنگا نئیں لگیا تے انہیں نال اوندا دل تنگ تھئے تے (فرشتیں آکھئے توں نہ ڈرتے نہ موبجھا تھی بے شک اساں تیکوں تے تیڈے گھر آلیں کوں بچا گھنسوں سوائے تیڈی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچوں۔

اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓي اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاۗءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک اساں ایں وستی آلیں تے آسمان توں عذاب لہاوݨ والے ہیں ایں وجہ نال جو او نافرمانی کریندے ہن۔

وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا نشان چھوڑیئے۔

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے مدین دو اوندے بھرا شعیب کوں پٹھئے اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے آخرت دے ڈینہہ دی امید رکھو تے زمین وچ گیڑ گھتݨ کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے تے انہیں کوں کمبا ڈیوݨ والے (بھوئیں امب) عذاب پکڑ گدھے تے او اپݨے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئین۔

وَعَادًا وَّثَمُوْدَا۟ وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۡ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے عاد تے ثمود دی رہݨ دیاں جہیں دے متعلق تہاکوں کھول کے ڈسے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے عمل سوݨھے کرکے ڈکھائن تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈتے سی تے او ایں گجال کوں چنگی طراں سمجھدے ہن۔

وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ ۫ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ۚ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم گدھے تے او عذاب کنیں نچ نہ سگئے۔

فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ اساں ہر بک کوں اوندے گناہ دی وجہ نال پکڑیئے انہیں وچ کجھ تے اساں پتھریں دا مینہ وسائے تے کجھ لوکیں کوں کہیں ہے عذاب پکڑیئے تے کجھ لوکیں کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈتے تے کجھ کوں اساں غرق کر ڈتے اللہ انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا اے آپ اپنے تے ظلم کریندے ہن۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۚ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۭ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے جیرھے لوکیں اللہ دے سوا ہے سنگتی بنائن انہیں دی مثال ڈاہنہور دی ءِ او گھر بنیندے تے ساریں کنیں کمزور گھر ڈاہنہور دا ہوندے جے او جانڈے ہوون۔

اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سئیں اونکوں جانڈے جینکوں او اللہ دے سوا سڈیندن تے او غالب تے سیانا ءِ۔

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا الْعٰلِمُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے اے مثالاں جیرھیاں اساں لوکیں کیتے بیان کریندے ہیں تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں نئیں سمجھدا۔

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۴﴾ ع

۴۴۔ اللہ سئیں آسمان تے زمین حق نال بنائن تے بیشک ایندے وچ مومنیں کیتے نشان۔

اُتْلُ مَآ اُوْحِیَ اِلَیْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ؕ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ ؕ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ توں پڑھ جو تیڈو کتاب وحی کیتی گئی ءَ تے نماز جماعت نال پڑھ بے شک نماز بے حیائی تے برائی کنیں رکنیدی ءَ تے اللہ دا ذکر سب کنیں وڈا ءَ۔ تے جو تساں کریندے ءُ اللہ جاندے۔

وَلَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِیْ هِیَ اَحْسَنُ ۖۗ اِلَّا الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِالَّذِیْٓ اُنْزِلَ اِلَیْنَا وَاُنْزِلَ اِلَیْكُمْ وَاِلٰهُنَا وَاِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اہل کتاب ناں چنگی گالہیں ناں بحث کیتی کرو سوائے انہیں وچو ظالمیں دے تے آکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو لہایا گئے تے جو تہاڈو لہایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا معبود ہکو ءَ۔ تے اساں اوندے فرمانبردار ہیں۔

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَیْكَ الْكِتٰبَ ؕ فَالَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَمِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَنْ یُّؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَمَا یَجْحَدُ بِاٰیٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے ایویں اساں تیڈو کتاب لہائی ءَ تے جنہیں کوں اساں کتاب ڈتی ءَ او اونکوں منیندن انہیں وچوں کجھ ہن جیرے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار محض کافر کریندن۔

وَمَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّلَا تَخُطُّهٗ بِیَمِیْنِكَ اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے ایں کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا ہانویں تے نہ سجے ہتھ ناں لکھدا ہانویں نہ تے جھٹلاوݨ والے شک وچ پئے وݨجن ہا۔

بَلْ هُوَ اٰیٰتٌۢ بَیِّنٰتٌ فِیْ صُدُوْرِ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ؕ وَمَا یَجْحَدُ بِاٰیٰتِنَآ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ اصل وچ اے تے کھلیاں آیتاں ہن انہیں لوکیں دے دلیں وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا انکار محض ظالم ہی کریندن۔

وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَیْهِ اٰیٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰیٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِیْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ تے او آہدن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ نشان تے محض اللہ دے کولہو ہن میں تاں صرف کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

اَوَلَمْ یَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ یُتْلٰی عَلَیْهِمْ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّذِكْرٰی لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۱﴾ ع

۵۲۔ کیا انہیں کیتے اے کافی نہیں جو اساں تیڈے اُتے کتاب لہائی ءَ انہیں تے پڑھی ویندی ءَ ایندے وچ مومنیں کیتے رحمت تے یاد دہانی ءَ۔

قُلْ كَفٰی بِاللّٰهِ بَیْنِیْ وَبَیْنَكُمْ شَهِیْدًا ۚ یَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا

۵۳۔ توں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی گواہ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او جاندے

بِاللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۵۲﴾

ستے جیرھے کوڑ کوں منیندن ستے اللہ دا انکار کریندن ایہے لوک گھاٹے وچن۔

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ۭ وَلَوْلَآ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاۗءَهُمُ الْعَذَابُ ۭ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ او تیں کنیں عذاب جلدی منگدن ستے جے عذاب دا وقت مقرر نہ ہوسے ہا ستے انہیں کنیں عذاب آ ونجے ہا ستے ہنڑ وی انہیں ستے ضرور ہنڑ اچھنڑ گھت اوسی ستے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔

يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ۭ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ ستے او تیں کنیں عذاب جلدی منگدن بے شک دوزخ کافریں کوں تباہ کرنڑ والی ہے۔

يَوْمَ يَغْشٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ ستے جڈاں عذاب انہیں کوں اتوکنیں وی ستے پیریں دے تلو وی ولہیٹ گھنسی ستے اللہ آکھسی ہنڑ جو تساں کریندے ہا دے اوندی سزا بھوگو۔

يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اے میڈے بندو جیرھے ایمان گھن آئے او بے شک میڈی زمین کھلی ہے تساں میڈی ہی عبادت کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَاۗىِٕقَةُ الْمَوْتِ ۣ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھنڑے وں تساں ساڈو ولائے ویسو۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ ستے جیرھے منیندن ستے چنگے کم کریندن اساں ضرور انہیں کوں بہشت وچ ماڑیاں ڈیسوں جنیدے تلے نہراں وہندیاں پیاں ہوسن ستے او اوندے وچ ہمیشہ رہسن ستے چنگے کم کرنڑ والیں دا کینجھا چنگا بدلہ ہے۔

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰي رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ جنہیں صبر کیتے ستے اپنڑے رب ستے بھروسہ کیتے ہیں

وَكَاَيِّنْ مِّنْ دَاۗبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۡ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ۠ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ ستے کتنے سارے جانور ہن او اپنڑے رزق چاتی کاہ نئیں وندے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے ستے تہاکوں وی ستے او سنڑنڑ والا ستے جاننڑ والا ہے۔

وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ

۶۲۔ ستے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو زمیں ستے آسمانیں کوں کیئں پیدا کیتے ستے سجھ ستے چندر کوں کم وچ لاء سی

اللّٰهِ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٦٢﴾

تے اوضرور آکھسن اللہ دول او کڈے پھیرئے ویندن۔

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ اللہ اپنڑے بندیں وچو جنیدے اتے چاہندے رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ ہر شئے کوں نہوں جاݨݨ والا ء۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٤﴾ ع

۶۴۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو کیئں جھڑ کنیں مینہ وسائے تے زمین دے بر تھیوݨ دے بعد اونکوں کیئں آباد کیتے تے اوضرور آکھسن اللہ تول آکھ سب سچاں صفتاں اللہ دیائن تے اصل اکثر انہیں وچو عقل نہیں کریندے۔

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ؕ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ تے اے دنیا محض کھیڈ تماشاء تے آخرت دا گھر ہی اصل زندگی ء جے او جاݨدے ہوں۔

فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۖ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ جیرھے ویلھے او بیڑی تے چڑھدن اوں ویلھے اپݨی فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوئیں دعا منگدن تے جیرھے ویلھے انہیں کوں اساں سکی زمین تے بچا گھندے ہیں تے ہوں ویلھے شرک کرݨ پئے ویندن۔

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۚ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۟ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۷۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے فائدہ اٹھاون تے اوضرور جان گھنن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی جا بݨائے لوک اوندے چودھار وچ ریں کر ڈتے ویندن کیا او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٦٨﴾

۶۹۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھیندے یا سچ کوں اوندے آوݨ تے جھٹلیندے کیا دوزخ وچ کافریں دا ٹھکانہ نہیں۔

وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٦٩﴾ ع ۴

۷۰۔ تے جیرھے لوک ساڈی راہ وچ کوشش کریندن تے اساں انہیں کوں اپݨا رستہ ضرور ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال۔

سُوْرَةُ الرُّوْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ روم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۱ آیتاں تے ۶ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ ہوں جانڑدا ں ۔

غُلِبَتِ الرُّوْمُ ③

۳۔ روم ہیٹا تھی گئے ۔

فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ④

۴۔ اورھلی زمین وچ تے او شئے تھیوڑ دے بعد ضرور ڈاڈھے تھیسن

فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۭ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ۭ وَيَوْمَىِٕذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑤

۵۔ کجھ سالیں بعد پہلے وی تے پچھیں وی حکومت اللہ دی ہے تے اول جہاڑے مومن خوش ہوسن ۔

بِنَصْرِ اللّٰهِ ۭ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑥

۶۔ اللہ دی مدد کنیں او مدد کریندے جنیدی چاہندے تے او غالب تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَعْدَ اللّٰهِ ۭ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ⑦

۷۔ اللہ دا وعدہ ہے تے اللہ اپنڑے وعدے دی خلاف ورزی نہیں کریندا تے اصل ہوں سارے لوک جانڈے نہیں ۔

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ⑧

۸۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کوں جانڈن تے آخرت کنیں او غافلن ۔

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۭ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَاۗئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ⑨

۹۔ کیا انہیں اپنڑے دل وچ سوچا نئیں جو اللہ سیئں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار حکمت نال تے مقرر وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک ہوں سارے لوک اپنڑے رب دی ملاقات دے انکاری ان۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَاۗءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۭ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ

۱۰۔ کیا او زمین وچ ٹریئے نہیں جو ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھئے او انہیں کنیں زیادہ طاقت والے ہن تے انہیں زمین کوں پٹیا (اہل وہائے) تے انہیں کنیں زیادہ آباد کیتے نیں تے انہیں کنیں رسول دلیلاں گھن

كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۰﴾

سکے آئن تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے اصل او اپنڑے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓآٰى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۱﴾ ع

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں بُرے کم کیتن تے اللہ دی آیات دا انکار کیتے تے اوندے اُتے مذاق کریندے ہن انہیں دا انجام بُرا تھیئے۔

اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اللہ سئیں مخلوق کوں منڈھ کنیں ٹُنیندے تے ولا ولا اویں ٹُنیندے تے تساں ہوندو ولائے ویسو۔

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جیرے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ نا امید تھی ویسن۔

وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں دا سفارشی نہ ہوسی تے او اپنڑے شریکیں دا انکار کریسن۔

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجوانج تھی ویسن۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ جیرے لوک ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں انہیں کوں باغ وِچ خوش کیتا ویسی۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے جنہیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں تے آخرت دے ڈینہہ دی ملاقات کوں جھٹلائے او عذاب وچ حاضر کیتے ویسن۔

فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کرو جیلھے سنجھ ہوئے تے جیلھے فجر ہوُے۔

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ آسمانیں تے زمین وچ ہوندیاں صفتاں ہن تے ڈوپاڑھیں دے بعد تے ڈوپاڑھیں کوں وی۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿۲۰﴾ ع ۲ ۵

۲۰۔ او جنیندے کوں موئے کنیں تے مُردے کوں جیندے کنیں پیدا کریندے تے زمین دے بر تھیوں دے بعد آباد کریندے تے تساں ایویں کڈھیئے ویسو۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں وچو ہک اے وی ہے جو اوں تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر بݨ کے زمین وچ کھنڈ ویندے ءُ۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو اوں تہاڈی جنس وچو تہاڈی خاطر جوڑے بݨائسی تاں جو تساں انہیں کنیں آرام گھنو تے تہاڈے درمیان محبت دا رشتہ بݨائس تے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں وچو ءِ جو آسمانیں تے زمین کو بݨائس تے تہاڈی زبانیں تے رنگیں وچ وی اختلاف تے بے شک ایندے وچ جاݨݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاۗؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڈا سمݨ تے ڈینہہ کوں تے اوندا فضل گولݨ دی اوندے اللہ دے نشانیں وچو ءِ بے شک ایندے وچ سݨݨ والی قوم کیتے وڈے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو او تہاکوں بجلی ڈر تے طمعے دی خاطر ڈکھلیندے تے جھڑ کنیں مینہہ وسیندے ول اوندے نال زمین دے سُنج تھیوݨ دے بعد وسوں کریندے بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَاۗءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ۖ مِّنَ الْاَرْضِ ۖ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھئے تے ول جڈاں او تہاکوں زمین کنیں سڈ مریسی اوھیں ویلھے نکل اوسو۔

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا ءِ تے

سارے اوندے فرمانبردار ۔

وَهُوَ الَّذِیْ یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَیْهِ ؕ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰی فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿۲۸﴾

۲۸ ۔ اوہو ء جیں مخلوق دا منڈھ بدھے ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے ہوں سوکھا ء آسمانیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ء تے او غالب تے ہوں سیانا ء ۔

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ؕ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَیْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَآءَ فِیْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِیْهِ سَوَآءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِیْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹ ۔ او تہاڈی جنس دی مثال تہاکوں ڈیندے کیا جنیدے اُتے تہاڈے سچے ہتھ مالک تھنیدن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ء تساں اوندے وچ برابر ہوندے ء تساں انہیں کنیں ایویں ڈر دے ء جیویں اپنڑے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اساں ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں ۔

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ بِغَیْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ یَّهْدِیْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ؕ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِیْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰ ۔ اصل ظالمیں علم دے بغیر اپنڑی خواہشات دی پیروی کیتی ۓ تے جنیکوں اللہ گمراہ کرے اونکوں سدھا راہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کار ء نئیں ۔

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّیْنِ حَنِیْفًا ؕ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِیْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَیْهَا ؕ لَا تَبْدِیْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ الدِّیْنُ الْقَیِّمُ ۙ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱ ۔ توں اپنڑی توجہ پورے طور تے دین دو پھیر ٹھے اوندے وچ ڈنگ نہ ہوُے اللہ دی فطرتِ جنیدے اتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا ۔ اے قائم رہنڑ والا دین ِ تے اصل ہوں سارے لوک جانڈے نہیں ۔

مُنِیْبِیْنَ اِلَیْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲ ۔ اوندو مُجھکو تے اوں کنیں ڈروتے نماز جماعت نال پڑھو تے مشرک نہ بنڑو ۔

مِنَ الَّذِیْنَ فَرَّقُوْا دِیْنَهُمْ وَكَانُوْا شِیَعًا ؕ كُلُّ حِزْبٍۭ بِمَا لَدَیْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳ ۔ جنہیں اپنڑے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ ونڈیج گئین تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش ۔

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِیْبِیْنَ اِلَیْهِ ثُمَّ اِذَاۤ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِیْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ

۳۴ ۔ تے جڈاں لوکیں کوں ڈکھ ملدے او اپنڑے رب کوں مجھکدے ہوئیں سڈ بیندن تے جیلھے او

يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۴﴾

انہیں تے رحمت کریندے ہوں ویلھے ہک گروہ اپنڑے رب نال شرک کرنڑ پئے ویندے۔

۳۵۔ تاں جو اوندا انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے ہنڑ تساں (تھوڑا) فائدہ چا ڈ تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی ءجیرھی انہیں نال او گالیں کریندی ءجیرھیاں اوشرک دیاں پے کریندن۔

اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکھاوں او اوندے اتے اکڑیج ویندن تے جے انہیں کوں مصیبت پوُے اوندی وجہ نال جو انہیں دے ہتھیں اگوں پٹھے اوہوں ویلھے نا امید تھی ویندن۔

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو بے شک اللہ جنیدے کیتے چاہندے اوندے کیتے رزق کھلا کر ڈیندے تے تنگ کریندے بے شک ایندے وچ منڑ والی قوم کیتے نشانیں۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۹۔ توں اپنڑے سکیں کوں تے مسکینیں کوں تے مسافر کوں اوندا حق ڈے اے چنگا ءانہیں کیتے جیرھے اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے ایہے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۡ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۳۸﴾

۴۰۔ تے جیرھا پیتساں سود گھنڑن کیتے مال ڈیندے ءُ تاں جو لوکیں دے مال وچ ودھے تے او اللہ دے نزدیک نہیں ودھدا تے جیرھا مال اللہ دی رضا کیتے زکاۃ وچ ڈیندے ءُ ایہے لوکن جیرھے اپنڑا مال ودھیندے ہین

وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۱۔ اللہ اوہوء جیں تہاکوں پیدا کیتے ول

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ

يُحْيِيكُمْ ۚ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَفْعَلُ مِن ذَٰلِكُم مِّن شَيْءٍ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٠﴾

تہاکوں رزق ڈتس وں تہاکوں مریسی تے وں زندہ کریسی کیا تہاڈے شریکیں وچو کوئی ہے جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک ستے انہیں دے شرک کنیں ہوں اُچا ع ۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُم بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٤١﴾

۴۲ ۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ ناں زمین وچ تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں جو او وں آون ۔

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ ۚ كَانَ أَكْثَرُهُم مُّشْرِكِينَ ﴿٤٢﴾

۴۳ ۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھے پہلے ہن جنہیں وچو ہوں سارے مشرک ہن ۔

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۖ يَوْمَئِذٍ يَصَّدَّعُونَ ﴿٤٣﴾

۴۴ ۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہنڑ والے دین دو پھیر ڈیے ایں کنیں پہلے جو او ڈینہہ آوندے جیرھا ٹلدا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوجھے کنیں انج تھی ویسن ۔

مَن كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ ۖ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِأَنفُسِهِمْ يَمْهَدُونَ ﴿٤٤﴾

۴۵ ۔ جیرھا کفر کریسی اوندی سزا اونکوں ملسی تے جیرھا نیک عمل کریسی تے او اپنے فائدے کیتے تیاری کریندا پئے ۔

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿٤٥﴾

۴۶ ۔ تاں جو او مومنیں کوں تے نیک عمل کرنڑ والیں کوں اپنڑے فضل ناں بدلہ ڈیوے بے شک او کافریں کوں پسند نہیں کریندا ۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَن يُرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُم مِّن رَّحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٦﴾

۴۷ ۔ تے اوندی آیات وچو اے وی ہے جو او ہوائیں کوں خوش خبری بنا کے پھیندے تاں جو تہاکوں اپنی رحمت دا مزا چکھاوے تے بیڑیاں اوندے حکم ناں چلنڑ تے تاں جو تساں اوندا فضل گولتے شکر ادا کرو ۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُم

۴۸ ۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ۭ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۴۷

قومیں دو رسول پٹھیئے او انہیں کنیں کھلیاں دلیلاں گھن کے آئے تے دل اساں مجرمیں کنیں بدلہ گردھے تے مومنیں دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ فِي السَّمَاۗءِ كَيْفَ يَشَاۗءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ۴۸

۴۹ - اللہ ہی ہے جیرھا ہوائیں پٹھنیدے تے او بادل چھنیدن تے اونکوں آسمان تے پھیلا ڈینیدے جیویں اوچاہندے تے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈینیدے تے توں ڈیہدیں جو مینہہ اوندے وچو نکلدے تے خدا اپنے بندیں وچو جنیدے اُتے چاہندے مینہہ وسیندے تے اوہوں ویلھے خوش تھی ویندن۔

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ۴۹

۵۰ - تے اوں کنیں پہلے جو او انہیں تے وسے ہا او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۵۰

۵۱ - تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ کیویں او بنجر زمین کوں وسوں کریندے بے شک او مردے کوں جنیدا کرن والا ء تے او ہر شئے تے قادر۔

وَلَىِٕنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ۵۱

۵۲ - تے جے اساں ہوا گھلاؤں تے اوار ڈھ کوں) پیلا پیلا ڈیکھن تے اوندے بعد او اوندا انکار کرن پئے ویلن۔

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاۗءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ۵۲

۵۳ - تے توں بے شک مُردیں کوں نوھیں سنڈوا سگدا تے بوڑیں کوں الا نوھیں سنڈوا سگدا جیلھے او کنڈ ولا کے پھر ونجن۔

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۵۳ ع

۵۴ - تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں سدھے راہ تے نوھیں آن سگدا تے توں محض اونکوں گال سنڈوا سگدیں جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے او مسلمان ن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ

۵۵ - اللہ او ہو ء جیں تہاکوں کمزوری کنیں بنائے

ضُعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضُعْفًا وَّشَيْبَةً ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿۵۵﴾

تے کمزوری دے بعد ولا طاقت ڈتی اِس تے ولا طاقت دے بعد کمزوری ڈتی اِس تے پڈھیپا دی او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جاݨݨ والا تے قادر۔

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ۭ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے جڈاں قیامت آوسی مجرم قسماں چیسن جو او محض ہک گھڑی رہ گیئن او اویں وِیہلیاں گالیں کریندن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَالْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ۚ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے جنھیں کوں علم تے ایمان ڈتا گیا ہا آہدن جو تساں اللہ دے علم وچ قیامت دے ڈینہہ تیں رہ گئے ءُ تے اے قیامت تے اٹھݨ دا ڈینہہ تے تساں اصلو نہ جاݨدے ہاوے۔

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالمیں کوں انہیں دا عذر فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں درسال دے کولہو آوݨ ڈتا ویسی۔

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ۭ وَلَىِٕنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے اساں ایں قرآن وچ لوکیں کیتے ہر حقیقت بیان کر ڈتی ءِ تے جے توں انہیں دو کوئی نشان گھن آویں تے کافر ضرور آکھسن جو تساں کوڑیاں گالیں ڈسیندے ءُ۔

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ ایویں اللہ سیئں مہر کر ڈیندے انہیں دے دیں تے جیرھے جاݨدے نہیں۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿۶۰﴾ ع

۶۱۔ تے توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ءِ تے جیرھے یقین نئیں کریندے او تیکوں دوکھا ڈیوے کے اپݨی جاکنیں ہٹا نہ ڈیون۔

سُوْرَةُ لُقْمٰنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ لقمان مکی ہے ستے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۵ آیتاں تے ۴ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ ہوں جاݨداں۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ④

۴۔ تے نیکی کرݨ والیں کیتے ہدایت تے رحمت ہن۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ⑤

۵۔ جیرھے لوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھیندن۔

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑥

۶۔ ایسے لوک اپݨے رب کنیں ہدایت تے ہن تے ایسے لوک کامیاب تھیوݨ والے ہن۔

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَّيَتَّخِذَهَا هُزُوًا ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑥

۷۔ تے کجھ لوک ایجھے وی ہن جیرھے بے ہودہ گالھیں مُل گھندن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے ناں مشکریاں کرن ایسے لوکن جنہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ⑧

۸۔ تے جیلھے اوندے اتے ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سٹایاں ویندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر گھندے جیویں اوں انیکوں سݨیا ای نہیں جیویں اوندے ڈوہیں کن بوڑن تے اوانہیں کوں ڈکھ آلے عذاب دی خبر ڈے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ⑨

۹۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرݨ والیں کیتے نعمت والے باغن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑩

۱۰۔ انہیں وچ ہمیشہ رہسن اللہ دا وعدہ سچا ہے تے

او غالب تے ہوں سیانا ءِ۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۭ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ⑩

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تھمبیں دے پیدا کیتس جیویں تاں انہیں کوں ڈہدے او تے زمین وچ پہاڑ پورین سی تاں جو تساں تے زمین بھوئیں امب وچ پھس نہ ڈیکھو تے اوندے وچ ہر طرحاں دے جانور کھنڈائنسی تے اساں آسمان کنیں مینہ وسائے تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔

هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ⑪

۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو خدا دے سوا ہنھیں پیدا کیتے اصل ظالم کھلی کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ⑫

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنڈپ ڈتا ہا جو توں اللہ دا شکر کرتے جیرھا شکر کریندے او محض اپنڑے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری کریسی نتے بے شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ءِ۔

وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ⑬

۱۴۔ تے جڈاں لقمان اپنڑے پتر کوں آکھئے تے او اوکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا شریک نہ بنڑا بے شک شرک وڈا ظلم۔

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰي وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِيْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِيْ وَلِوَالِدَيْكَ ۭ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ⑭

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی ءِ جو اپنڑے پیو مادا شکر ادا کرے اوندی ما اوکوں ہک کمزوری دے بعد ہی کمزوری وچ وی چاتس تے اوندا کھیر چھڑاونڑ ڈو سالیں وچ (وی احسان ہا) تے تساں میڈو ولیٹے۔

وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓي اَنْ تُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۡ وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَيَّ ۚ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرنڑ کیتے مجبور کرن جنیدا تیکوں علم کا ءِ نئیں تے توں انہیں دا آکھنڑ نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

کر تے اوندی راہ تے ٹر جیرھا میڈو جھکدے ول میڈو تساں وٹے ول میں تہاکوں ڈسیساں جو تساں کم کریندے ءُ۔

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُن فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٧﴾

۱۷۔ اے میڈے پُتر بے شک جے راڑی دے دانے دے برابر وی نیکی ہُوے تے او بھانویں پتھر وچ یا آسمانیں تے زمین وچ پئی ہُوے اللہ سئیں اونکوں ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سئیں نکی کنیں نکی گال کوں جانڑ والا تے خبردار۔

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٨﴾

۱۸۔ اے میڈے پُتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے اوندے ا تے صبر کر بے شک اے وڈے ہمت دا کم۔

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلھاں نہ پُھلا تے زمین وچ اکڑ کے نہ ٹُر بے شک اللہ سئیں اکڑیجن آلے کوں تے وڈائی کرن والے کوں پسند نہیں کریندا۔

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِن صَوْتِكَ ۚ إِنَّ أَنكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے اپݨی ٹور کوں نہ تکھا کر تے نمٹا تے اپݨے آلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا آلا گڈاوا ہینگیسں۔

أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۗ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢١﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین دی ہر شئے کوں تہاڈی خدمت وچ لا ڈتے تے تہاڈے اتے ظاہر تے لکیاں ہویاں نعمتاں پاتی آی کار وہا ڈتنسی تے کجھ لوک اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا ونجے جو تساں اوندے

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿۲۱﴾

اتے ٹرو جو اللہ سیئں لہائے تے او آہدن گال اے ہے اساں اوندے اتے ٹرسوں جنیدے اتے اساں پیو ڈاڈے کوں پاتے ۔ بھانویں شیطان انہیں کوں دوزخ دے عذاب دو سڈ بیندا پیا ہوے ۔

وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗۤ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ؕ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿۲۲﴾

۲۳- تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر ڈیوے تے او نیک ہوے تے اوں مضبوط کڑا پکڑیا ہویا ء تے سارے کمیں دا انجام اللہ دل ۔

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ؕ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۲۳﴾

۲۴- تے کافریں دا انکار تیکوں مونجھا نہ کرے انہیں دا وٹن ساڈو ء تے جو کجھ او کریندن اساں انہیں کوں ڈس ڈیسوں بے شک اللہ سینے دی گالیں کوں جانٹن والا ہ ۔

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿۲۴﴾

۲۵ - اساں انہیں کوں تھوڑا جیہاں فائدہ پچیسوں تے ول اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کرکے گھن آوسوں ۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ؕ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶- تے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو آسمانیں تے زمین کوں کیئں پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو اللہ توں آکھ سب تعریفاں اللہ دیاں تے اصل انہیں وچو اکثر جانندے نہیں ۔

لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۶﴾

۲۷- جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ء بے شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ء ۔

وَلَوْ اَنَّ مَا فِى الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۷﴾

۲۸- تے جے زمین وچ جے تلا وٹن اے سارے قلماں بنڑ ونجن تے سمندر مس ناں بھریج وچے تے ول ایہو جہیں ست سمندر پے مس دے ولا ڈے تے ونجن تے اللہ دیاں گالیں نہ مکسن

بے شک اللہ غالب تے سیانا ءِ۔

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تہاڈا پیدا تھیوݨ تے ول اٹھݨ محض ہک آدمی آلی کارِ بے شک اللہ ہوں سݨݨ والا تے ہوں ڈیکھن والا ءِ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِى النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۙ كُلٌّ يَّجْرِىْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ کیا توں ڈٹھا نوھیں اللہ رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلہیندے تے سمجھ تے چندر کوں خدمت وچ لائسی اے سب مقرر وقت تئیں ٹردے ہِن تے بے شک اللہ چنگی طراں جاݨدے جو تساں کریندے ءُ۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِىُّ الْكَبِيْرُ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ اے ایں واسطے جو اللہ سئیں سچا ءِ تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سڈ ہیندن اوکوڑ تے بے شک اللہ ہوں اُچا تے ہوں وڈا ءِ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِىْ فِى الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ کیا تئیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلدین اللہ دی نعمت نال تاں جو اوتہاکوں اپݨے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ ہوں صبر کرݨ والے تے شکر کرݨ والے کیتے نشانی

وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ؕ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کوں لہر پچھانویں آلی کار لکا گھندی ءِ تے اللہ کوں عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں۔ سڈ ہیندن تے جیلھے او انہیں کوں وسوں تے۔ بچا گھندے تے کجھ انہیں وچو سدھی راہ تے ٹر پُہندن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیڑھے دغا باز تے ناشکرے ہِن۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِىْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۡ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَلَا

۳۴۔ اے لوکو اپݨے رب کنیں تے اوں ڈینہہ کنیں ڈرو جڈاں پیو پُتر دے کم نہ اوسی تے نہ پُتر پیو دے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ءِ تے تہاکوں دنیاوی

وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۳۴﴾

زندگی اصلو دوکھا نہ ڈیوے تے نہ تہاکوں اللہ دے بارے وچ دوکھے باز شیطان دوکھے وچ سٹے۔

إِنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِيْ نَفْسٌ بِاَيِّ اَرْضٍ تَمُوْتُ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿۳۵﴾ ع

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے تے او مینہ وسیندے تے او جانڈے جو رحمیں وچ تے بندے کوں کوئی پتہ نہیں جو او سبھائیں کیا کریسی تے نہ او جانڈے جو کیرھی زمین وچ مرسی بے شک اللہ ہوں جانڑ والا تے ہوں خبر رکھڑ والا ہے۔

سُوْرَةُ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ سجدۃ مکی ء بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ء۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ بہوں جاݨداں ۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا ول تھی ء ایندے وچ کوئی شک نہیں ۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ④

۴۔ کیا او آہدن ایں اینکوں گھڑ گدھے اصل اے کتاب تیڈے رب ول سچ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈرانویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاون ۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۭ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۭ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ⑤

۵۔ اللہ او ہے جیں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار سب کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتس ول او حکومت دے تخت تے تھہہ گیا اوندے سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کارء نئیں کیا تساں نصیحت نوں ہے پکڑیندے ۔

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَآءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ⑥

۶۔ او آسمان کنیں حکم کوں اپݨی تدبیر نال زمین تے قائم کریسی تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گنتری ء ہزار سال وچ اوندو چڑھنڑ پئے ویسی۔

ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑦

۷۔ اے خدا ء جیرھا ظاہر تے لکی گالہیں کوں جاݨنڑ والا تے غالب تے ول ول رحم کرنڑ والا ء۔

الَّذِيْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ⑧

۸۔ جیں جیرھی شئے پیدا کیتی ء اوکوں ہوں چنگا بݨائس تے انسان کوں سنی مٹی کنیں پیدا کیتس۔

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۚ ⑨

۹۔ ول اوندی نسل کوں ہک حقیر وہندی شئے (نطفہ) کنیں بنائس۔

ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ⑩

۱۰۔ ول اونکوں طاقتاں ڈتے نِس تے اوندے وچ اپنی روح پھوکی اِس تے ول تہاڈے کیتے کن تے اکھیں تے دل بنائس تساں اصلو شکر نو ہے کریندے۔

وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۭ بَلْ هُمْ بِلِقَاۗئِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ⑪

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلھے اساں زمین وچ رَل ویسوں کیا اساں ول نویں سروں پیدا تھیسوں اصل او اپنڑے رب دے ملنڑ دے انکاری ان۔

قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ⑫ ع

۱۲۔ توں آکھ تہاکوں او موت دا فرشتہ مَریسی جیرھا تہاڈے کیتے مقرر تے ول تساں اپنڑے رب دو ولائے ویسو۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوْقِنُوْنَ ⑬

۱۳۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں مجرم اپنڑے رب دے اگو سر نوائی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) اے ساڈے رب اساں ڈیکھ گدھے تے سُݨ گدھے ہُݨ ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے ساکوں یقین۔

وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّيْ لَاَمْلَــَٔنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ⑭

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت ڈے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سچی ہ جو میں جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرنڑے۔

فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَاۗءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ ۭ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑮

۱۵۔ تے ہُݨ تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں اَج دے ڈینہہ دی ملاقات بھُل گئے ہاوے اَج ساکوں وی تہاڈی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تیں رہنڑ والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں کریندے ہاوے۔

اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ⑯ السجدة ۵

۱۶۔ ساڈی آیات کوں محض او منیندن جیرھیں کوں جڈاں یاد ڈواویں ویندن او سجدے وچ ڈھہ پوندن

تے اپنے رب دی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان کریندن تے وڈیائی نہیں کریندے۔

۱۷۔ انہیں دے پاسے بستریں کنیں پریں رہندن (سمدے نہیں) او اپنے رب کوں ڈر تے طمع دے نال سڈیندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اونکوں خرچ کریندن۔

۱۸۔ کوئی نئیں جاندا کہ مومنیں کیتے انہیں دے عملیں دی وجہ نال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکھیں ٹھڈھیاں کرنڑی کیتے لکایاں ہوئن۔

۱۹۔ کیا مومن اویں تھی سگدے جیویں نافرمان اے کہو جیہیں نہیں تھی سگدے۔

۲۰۔ تے جیرھے مومنن تے نیک کم کریندن انہیں دے رہنڑ کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ کنیں اے مہمانی ء۔

۲۱۔ تے جیرھے نافرمانن انہیں دا ٹکانہ دوزخ جیہے وی او اوندے وچوں نکلنڑ دا ارادہ کریسن اوندے وچ ولائے ویسن تے انہیں کوں آکھیا ویسی تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریندے ہاوے۔

۲۲۔ تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول آون۔

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون جنیکوں اللہ دی آیات یاد ڈواییاں ونجن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیر گھنے بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسوں۔

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈتی ہائی تے توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کر تے اساں

تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۫ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۱۶﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۷﴾

اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۭ لَا يَسْتَوٗنَ ﴿۱۸﴾

اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ۭ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۹﴾

وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۭ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۲۰﴾

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۱﴾

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ۭ اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ﴿۲۲﴾ ع ۱۵

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاۗىِٕهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ﴿۲۳﴾

اونکوں نبی اسرائیل کیتے ہدایت ڈیوݨ والا بݨایا ہا۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ۖ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يُوْقِنُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے اساں انہیں وچو امام بݨائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ انہیں گالہیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ ۭ اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت نئیں ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کے تلا وستیں کوں جنہیں دے رہݨ والے اپݨے گھریں وچ ٹر دے پھردے وے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشانی کیا او سݨدے نہیں

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَاۗءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ۭ اَفَلَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۲۷﴾ ع

۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو اساں پاݨی کوں سنجھ تے بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوندے نال رڑھ کڈھیندے ہیں جنیدے وچو او آپ تے انہیں دے جانور کھندن کیا او ڈیہدے نہیں۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے آہدن جے تساں سچے ہُو تے اے فتح کڈݨ اوسی۔

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ توں آکھ فتح دے ڈینہہ کافریں کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں وتھی ڈتی ویسی۔

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنْتَظِرُوْنَ ﴿۳۰﴾ ع ۳

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے ہِن۔

سُوْرَةُ الْاَحْزَابِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ احزاب مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۴ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کر تے کافریں تے منافقیں دا آکھن نہ من بے شک اللہ ہوں جانن والا تے سیانا ء۔

وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیڈے رب ولو تیڈو وحی کیتی گئی ء بے شک اللہ ہوں جاندے جو تساں کریندے ءُ۔

وَّتَوَكَّلْ عَلَي اللّٰهِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کر تے او کافی نگران۔

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰۗـِٔيْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَاۗءَكُمْ اَبْنَاۗءَكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيْلَ ⑤

۵۔ اللہ سیئں کہیں دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بنائے تے نہ تہاڈی زالیں کوں ما بنائس جنہیں کوں تساں کہیں ویلھے ما آکھ ہندے ءُ تے نہ انہیں کوں اصلی پُتر بنائسی جنہیں کوں تساں کہیں کنیں منگ کے پلیندے ءُ اے ساریاں تہاڈے منہ دیاں گالہیں ہن تے اللہ ہی سچ آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَاۗىِٕهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْٓا اٰبَاۗءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ ۭ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَآ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پُتر سڈو اے اللہ دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہاکوں انہیں دے پیو ما دا پتہ نہ ہووے تے او دین وچ تہاڈے بھرائن تے دینی سنگتی ہن تے تہاڈے اُتے کوئی گناہ نہیں جو ایں کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے اصل گناہ او ہے جنیدے اُتے تہاڈے دل پکے تھئے ہُن تے اللہ ہوں بخشن والا تے ول ول رحم

کرن والا ہے۔

اَلنَّبِیُّ اَوْلٰی بِالْمُؤْمِنِیْنَ مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَ اَزْوَاجُهٗۤ اُمَّهٰتُهُمْ وَ اُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰی بِبَعْضٍ فِیْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ الْمُهٰجِرِیْنَ اِلَّاۤ اَنْ تَفْعَلُوْۤا اِلٰۤی اَوْلِیٰٓىِٕكُمْ مَّعْرُوْفًا كَانَ ذٰلِكَ فِی الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ۝۶

۷۔ نبی اپنی جانیں کنیں زیادہ مومنیں دے کولہو ء تے اوندیاں زالیں مومنیں دیاں میریں ان تے سکے وی بعض کنیں بعض زیادہ کولہو ہن پے (غیریں) مومن تے مہاجریں دی نسبت۔ ہا تساں دوستیں نال چنگا سلوک کرو اے جائز۔ اے اللہ دی کتاب وچ لکھیا ہوئے۔

وَ اِذْ اَخَذْنَا مِنَ النَّبِیّٖنَ مِیْثَاقَهُمْ وَ مِنْكَ وَ مِنْ نُّوْحٍ وَّ اِبْرٰهِیْمَ وَ مُوْسٰی وَ عِیْسَی ابْنِ مَرْیَمَ وَ اَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّیْثَاقًا غَلِیْظًا ۝۷

۸۔ تے جیلھے اساں نبیں کنیں پکا وعدہ گدھا ہا تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ تے عیسیٰ بن مریم کنیں وی تے اساں انہیں کنیں پکے وعدے گدھے ہن۔

لِّیَسْـَٔلَ الصّٰدِقِیْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِیْنَ عَذَابًا اَلِیْمًا ۝۸

۹۔ تاں جو اللہ سچیں کنیں اوندے سچ دے متعلق پچھے تے کافریں کیتے اوں ڈکھ ڈیون والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَیْكُمْ اِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَاَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ رِیْحًا وَّ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ؕ وَ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرًا ۝۹

۱۰۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرھی تہاڈے اتے اوں کیتی ء جیلھے لشکر تہاڈے مقابلے وچ آ گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے اینجھے لشکر پٹھین جنہیں کوں تساں ڈہدے نہ ہاوے تے اللہ سیئں ڈہدا پیا ہا جیرھے کم تساں کریندے پئے ہاوے۔

اِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَ مِنْ اَسْفَلَ مِنْكُمْ وَ اِذْ زَاغَتِ الْاَبْصَارُ وَ بَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَ تَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ۝۱۰

۱۱۔ جیلھے لشکر تہاڈے اُتو وی آ گئے تے جھکی جنہیں کنیں وی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں تے دل گچی تیں پُج گئے ہن تے اللہ تے وی تہاکوں شک تھیون پئے گئے۔

هُنَالِكَ ابْتُلِیَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَ زُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِیْدًا ۝۱۱

۱۲۔ اوں ویلھے مومنیں کوں آزمایا گئے تے ہلا کے رکھ ڈتا گئے۔

وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲﴾

۱۳۔ تے جیہلے منافق تے جنہیں دے دیں وچ بیماری ہائی آکھن لگ پئے جو ساڈے نال اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔

وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يٰٓاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيْقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنَّ بُيُوْتَنَا عَوْرَةٌ ۛ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۛ اِنْ يُّرِيْدُوْنَ اِلَّا فِرَارًا ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے جیہلے انہیں وچو ہک ٹولے آکھئے جو اے مدینے آلیو تہاڈا کوئی ٹکانہ نہیں تساں ول وگجو تے انہیں وچو کجھ لوک نبی کنیں اجازت منگن لگ پئے تے آکھن لگ پئے جو ساڈے گھر کلمے ہن او کلمے نہ ہن اے لوک محض اتھو کنیں بھجن چاہندے ہن۔

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَآ اِلَّا يَسِيْرًا ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے وچ چودھارو پیہہ ونجن ہا تے ول انہیں کوں پھرن دا آکھیا ونجے ہا تے او پھر ونجن ہا ول اتھاں محض تھوڑی دیر رہ سگن ہا۔

وَلَقَدْ كَانُوْا عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ ۭ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔوْلًا ﴿۱۵﴾

۱۶۔ حالت اے ہے جو ایں کنیں پہلے انہیں اللہ نال وعدہ کیتا ہا جو اتھو کنڈ نہ پھریسن تے اللہ نال کیتا ہویا وعدہ ضرور پچھیا ویسی۔

قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے توں آکھ جو تہاکوں اتھو بھجن جے بھجے ونجو موت یا قتل کنیں بھجن کیتے کوئی فائدہ نہ ڈیسی (اوں آونڑے) تے ایندے بعد تہاکوں کوئی فائدہ نہ پچایا ویسی۔

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوْۗءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۭ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷﴾

۱۸۔ توں آکھ تہاکوں کون بچا سگدے اللہ دے مقابلے وچ جے او تہاکوں تکلیف پچاونڑ چاہے یا تہاڈے اتے رحمت کرنڑ چاہے تے اللہ دے سوا تساں کوئی وی سنگتی تے امدادی نہ پیسو۔

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَاۗىِٕلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے اللہ ہوں جانڈے انہیں کوں جیرے جہاد کنیں ہکنیدے ہن تے بھرانویں کوں آہدے ہن ساڈو

آوڑتے او آپ وی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے ہن۔

اَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَإِذَا جَآءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ إِلَيْكَ تَدُوْرُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِيْ يُغْشٰى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوْكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوْا فَأَحْبَطَ اللّٰهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تہاڈے کیتے ہوں شومن تے توں انہیں کوں ڈیکھ جیلھے خوف یا ڈر اندے او تیڈو ڈہدن تے انہیں دیاں اکھیں پھردیاں پیاں ہوندن جیویں کیں تے موت دی بے ہوشی ہوے تے جیلھے ڈر دا وقت ٹمک ویندے تے ول انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ء او نیکی کیتے شومن اے لوکن جیرے ایمان نیئں گھن آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم اللہ سئیں کیتے ہوں سوکھا ء۔

يَحْسَبُوْنَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا ۚ وَإِنْ يَّأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوْنَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُوْنَ عَنْ أَنْبَآئِكُمْ ۚ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَّا قَاتَلُوْٓا إِلَّا قَلِيْلًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اجڑ وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن تے جے او لشکر ول آون تے اے چاہون ہا جو اے کیں جنگل وچ رہندے پئے ہُون ہا تے تہاڈے متعلق پچھدے پئے ہُون ہا (جو موئن یا نچ گیئن) جے تہاڈے نال رہندے پئے ہُون ہا تے ول وی اصلو تہاڈے ولو نہ لڑن ہا۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ بے شک تہاڈے رسول (دی زندگی) وچ تہاڈے کیتے شاندار نمونہ ء اوندے کیتے جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ دی امید رکھیندے تے اللہ کوں ہوں یاد کریندے۔

وَلَمَّا رَأَ الْمُؤْمِنُوْنَ الْأَحْزَابَ ۙ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّآ إِيْمَانًا وَّتَسْلِيْمًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیلھے مومنیں لشکر کوں ڈٹھے تے آکھے نیں اے اوہو وعدہ ء جیرھا اللہ تے اوندے رسول ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول سچ آکھئے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری وچ ودھا ڈتے۔

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ

۲۴۔ مومنیں وچو کجھ لوکن جنہیں اللہ نال کیتے ہوئے

فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ﴿۲۳﴾

وعدے کوں پیچ کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پئین تے اپنڑے ارادیں کوں ذرا وی نئیں بدلیا۔

لِّيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ دا بدلہ ڈیوے تے منافقین کوں جے چاہے تے عذاب ڈیوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک اللہ ہوں بخشنڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہ۔

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا ۚ وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ﴿۲۵﴾

۲۶۔ اللہ سئیں کافریں کوں انہیں دی کاوڑ سمیت ولا پٹھئے انہیں کوں کجھ نہیں لبھا تے مومنیں ولو جنگ کیتے اللہ کافی ہے تے اللہ سئیں طاقت والا تے غالب۔

وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے اللہ سئیں یہودیں کوں جنہیں کافریں دی مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کنیں لہا ڈتا تے انہیں دے دلیں وچ رعب بسٹ ڈتا ہک ٹولے کوں تساں قتل کریندے ہاوے تے ہک ٹولے کوں قیدی بنیندے ہاوے۔

وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ تَطَئُوْهَا ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿۲۷﴾ ع ۱۶

۲۸۔ تے اللہ سئیں تہاکوں انہیں دی زمین تے گھریں تے مال دا وارث بنا ڈتے اوں زمین دا وی جنیندے اتے تساں قدم وی نہیں رکھیا تے بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ لے نبی توں اپنڑی زالیں کوں آکھ جے تساں دنیاوی زندگی تے اوندا سونھپ چاہندیاں ہوے تے آو میں تہاکوں دنیا دا کجھ مال ڈینداں تے تہاکوں نیک طریقے نال رخصت کریندا۔

وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت دے گھر کوں چاہندیاں ہوے تے بے شک اللہ

سیئں نیکی کرݨ والیں کیتے تہاڈے وچو وڈا اَجر تے بدلہ تیار کیتا ہوے ۔

یٰنِسَآءَ النَّبِیِّ مَنْ یَّاْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَیِّنَةٍ یُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَیْنِ ؕ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ یَسِیْرًا ﴿۳۰﴾

۳۱ ۔ اے نبی دیاں زالیں جیرھی تہاڈے وچو کھلی بے حیائی کریسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا کر ڈیتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے ہوں سوکھی ءِ۔

وَمَنْ یَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَاۤ اَجْرَهَا مَرَّتَیْنِ ۙ وَاَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِیْمًا ﴿۳۱﴾

۳۲ ۔ تے جیرھی تریمت تہاڈے وچو اللہ تے رسول دی فرمانبرداری کریسی تے چنگے کم کریسی اونکوں اساں ڈوڑا بدلہ ڈیسوں تے اساں انہیں واسطے چنگا رزق تیار کیتا ہوئے ۔

یٰنِسَآءَ النَّبِیِّ لَسْتُنَّ كَاَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ اِنِ اتَّقَیْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَیَطْمَعَ الَّذِیْ فِیْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿۳۲﴾

۳۳ ۔ اے نبی دیاں زالیں تساں ہی تریمتیں آلی کار نوّھے جے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں نخرے نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تاں جنیدے دل وچ بیماری ءِ او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک گال کیتی کرو ۔

وَقَرْنَ فِیْ بُیُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِیَّةِ الْاُوْلٰى وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِیْنَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ اِنَّمَا یُرِیْدُ اللّٰهُ لِیُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ وَیُطَهِّرَكُمْ تَطْهِیْرًا ﴿۳۳﴾

۳۴ ۔ تے اپنے گھریں وچ بیٹھیاں رہوتے پراݨے زمانے دی جہولت آلی کار اپنے سونھپ کوں ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھہا کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھݨ منو۔ اے اہل بیت اللہ سیئں تساں کنیں ہر گند کوں پریں کرݨ چاہندے تے تہاکوں ہوں پاک کرݨ چاہندے

وَاذْكُرْنَ مَا یُتْلٰى فِیْ بُیُوْتِكُنَّ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِیْفًا خَبِیْرًا ﴿۳۴﴾ ع

۳۵ ۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنّھپ دیاں گالیں جیرھیاں پڑھیاں ویندن انہیں کوں یاد کرو بے شک اللہ سیئں ہوں مہربان تے باخبر ۔

اِنَّ الْمُسْلِمِیْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِیْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِیْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَ

۳۶ ۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان تریمتیں تے مومن مرد تے مومن تریمتیں تے فرمانبردار مرد تے

الصّٰبِرِیْنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِیْنَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِیْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآئِمِیْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ وَالْحٰفِظِیْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِیْنَ اللّٰهَ كَثِیْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ ۙ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِیْمًا ﴿۳۵﴾

فرمانبردار تریمتیں تے سچے مرد تے سچیاں تریمتیں تے صبر کرنڑ والے مرد تے صبر کرنڑ والیاں تریمتیں تے جھک نوائی کرنڑ والے مرد تے تریمتیں تے صدقہ ڈیونڑ والے مرد تے تریمتیں تے روزہ رکھنڑ والے مرد تے تریمتیں تے اپنڑی شرمگاہیں دی حفاظت کرنڑ والے مرد تے تریمتیں اللہ سیئں کوں بہوں یاد کرنڑ والے مرد تے تریمتیں انہیں سارئیں کیتے اللہ سیئں بخشش تے وڈا اجر تیار کیتا ہوئے۔

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗۤ اَمْرًا اَنْ یَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِیَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ؕ وَمَنْ یَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِیْنًا ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جیہلے اللہ تے اوندا رسول کوئی فیصلہ کر ڈیون اں معاملے وچ کہیں مومن مرد تے مومن تریمت کوں اختیار نہیں رہندا۔ جو اد اپنڑی مرضی کرن تے جیڑھا اللہ تے اوندے رسول دی نافرمانی کریسی او کھلا کھلا گمراہ

وَاِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِیْۤ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَیْهِ اَمْسِكْ عَلَیْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِیْ فِیْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِیْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ؕ فَلَمَّا قَضٰى زَیْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَیْ لَا یَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِیْنَ حَرَجٌ فِیْۤ اَزْوَاجِ اَدْعِیَآىِٕهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جیہلے توں اونکوں جیندے اتے اللہ سیئں انعام کیتے تے تیں وی انعام کیتے آہدا پیا ہانویں جو توں اپنڑی زال کوں اپنڑے کولہ رکھ تے اللہ کنیں ڈر تے اپنڑے دل وچ او لکیندا پیا ہانویں جینکوں اللہ ظاہر کرنڑ والا ہا تے لوکیں کنیں ڈردا ہانویں تے اللہ زیادہ حق رکھیندے جو توں اوں کنیں ڈریں تے جیہلے زید اوندے بارے خواہش پوری کیتی اساں اوندی شادی تیڈے نال کر ڈتی تاں جو اپنڑے مانگویں پتریں دی زالیں نال نکاح کرنڑ وچ کوئی حرج یا تنگی نہ ہووے مومنیں کوں جیہلے او انہیں کوں طلاق ڈے ڈیون تے اللہ دا حکم تھی کے رہندے۔

مَا كَانَ عَلَى النَّبِیِّ مِنْ حَرَجٍ فِیْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ؕ سُنَّةَ اللّٰهِ فِی الَّذِیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ؕ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرَا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جیڑھی گال اللہ فرض کر ڈیوے اوندے نبی تے کوئی الزام نہیں پہلے لوکیں وچ وی اللہ دی ایہا سنت ہائی تے اللہ دا حکم تھی کے رہنڑ والا ہے۔

الَّذِیْنَ یُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَیَخْشَوْنَهٗ وَلَا یَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِیْبًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جیڑھے لوک اللہ دے سنیسے کوں پہنچیدن تے ہوں کنیں ڈردن تے بیا کہیں کنیں نہیں ڈردے

تے اللہ حساب گھنن کیتے کافی ء۔

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ۝٤٠

۴۱۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم تساں مردیں وچو کیں دا پیو کاء نیئں تے سبھی گال اے ہے جو او اللہ دا رسول تے نبیّیں دی مہر (ساریں کنیں افضل نبی ء تے اللہ ہر شئے کوں جاݨݨ والا ء۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ۝٤١

۴۲۔ اے مومنو اللہ کوں بہوں یاد کرو۔

وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۝٤٢

۴۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ۝٤٣

۴۴۔ او ہو ء تے اوندے فرشتے تہاڈے اتے رحمتاں پٹھیندن تاں جو تہاکوں اندھاریں کنیں روشنی دو گھن آوے تے او مومنیں تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ۝٤٤

۴۵۔ تے جیرھے ڈیہہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اجر تیار کیتا ہوئے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ۝٤٥

۴۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے پٹھے۔

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ۝٤٦

۴۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈݨ والا تے روشن سمجھ بݨائے۔

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ۝٤٧

۴۸۔ تے توں مومنیں کوں خوش خبری ڈے جو بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل۔

وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ۝٤٨

۴۹۔ تے کافریں تے منافقیں دا آکھݨ نہ من تے انہیں دی تکلیف ڈیوݨ کوں چھوڑ ڈے تے اللہ تے بھروسہ کر تے اللہ کافی کارساز۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ۝٤٩

۵۰۔ اے مومنو جیلھے تساں مومن تریمتیں نال شادی کرو ول انہیں کوں صحبت کنیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے ول تہاکوں انہیں کنیں عدت دا مطالبہ کرݨ دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیادی

فائدہ پچاؤ تے چنگی طراں انہیں کوں رخصت کر ڈیو۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ اٰتَيْتَ اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۡ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۭ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝۵۰

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیڈے کیتے تیڈیاں زالیں جنیکوں تیں حق مہر ڈے ڈتے حلال کیتن تے جنگ وچ جیرھیاں تریمتیں تے تیڈا سجا ہتھ مالک تھیوے او دی حلالن تے ایویں تیڈے چاچے دیاں دھیریں تے تیڈی بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے تیڈے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیڈے نال ہجرت کیتی ہے تے مومن تریمت جیرھی اپنڑے آپ کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال شادی کرنڑ چاہے تے حلال اے خالص تیڈے واسطے حکم مومنیں کیتے نہیں تے اساں جاندے ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق جو اساں فرض کیتے تاں جو تیڈے اتے کوئی تنگی نہ آوے تے اللہ بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

تُرْجِيْ مَنْ تَشَاۗءُ مِنْهُنَّ وَتُــــْٔوِيْٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَاۗءُ ۭ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ۝۵۱

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں ارنج کر ڈے تے جنیکوں چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں ارنج کیتے اونکوں اپنڑے کولہو رکھنا چاہیں تے تیڈے اتے کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب جو انہیں دیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مونجھیاں نہ تھیون تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں راضی تھی ونجن تے جو تہاڈے دلیں وچ اللہ اونکوں جاندے تے اللہ بہوں جاننڑ والا تے سمجھ والا ہے۔

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَآءُ مِنْۢ بَعْدُ وَلَآ اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْوَاجٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ اِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبًا ﴿۵۳﴾ ع

۵۳ ۔ تے ایندے بعد تیڈے کیتے بیاں تریمتیں حلال کا ء نیئں جو توں بیاں بدلیں چا بھانویں تیکوں انہیں دا سوٹھپ جے تلا چنگا بگے سوائے اوندے جنیدے اتے تیڈا سچا ہتھ مالک ہوئے تے اللہ سیئں ہر شئے تے نگران۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتَ النَّبِيِّ اِلَّآ اَنْ يُّؤْذَنَ لَكُمْ اِلٰى طَعَامٍ غَيْرَ نٰظِرِيْنَ اِنٰىهُ وَلٰكِنْ اِذَا دُعِيْتُمْ فَادْخُلُوْا فَاِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوْا وَلَا مُسْتَاْنِسِيْنَ لِحَدِيْثٍ ۗ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيٖ مِنْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَسْتَحْيٖ مِنَ الْحَقِّ ۗ وَاِذَا سَاَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْـَٔلُوْهُنَّ مِنْ وَّرَآءِ حِجَابٍ ۗ ذٰلِكُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوْبِكُمْ وَقُلُوْبِهِنَّ ۗ وَمَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَآ اَنْ تَنْكِحُوْٓا اَزْوَاجَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖٓ اَبَدًا ۗ اِنَّ ذٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِيْمًا ﴿۵۳﴾

۵۴ ۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ پیہو سوائے ایندے جو تہاکوں کھاونڑ کیتے سڈیا ونجے اوندے پکنڑ دا انتظار نہ کرو تے جیلھے تہاکوں سڈیا ونجے تے ول ونجو تے جیلھے کھا گھنو کھنڈ ونجو تے گالہیں کیتے شوق وچ نہ بیٹھے رہاکرو بے شک اے گال تہاڈے نبی کوں تکلیف ڈیندی ء تے او شرم کریندے تے اللہ سیئں سچی گال کنیں نہیں رکدا تے جیلھے تساں انہیں (نبی دی زالیں) کنیں کوئی شئے منگو تے پردے دے پچھو منگو اے تہاڈے تے اوندے دلیں کیتے ہوں چنگا ء اللہ دے رسول کوں تکلیف ڈیونڑ چنگا نیئں تے تساں اوندے زالیں نال اوندے بعد کڈاہیں وی شادی نہ کرو بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق ہوں وڈی ء

اِنْ تُبْدُوْا شَيْـًٔا اَوْ تُخْفُوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۵۴﴾

۵۵ ۔ تساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ ہر شئے کوں جاندے۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيْٓ اٰبَآئِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآئِهِنَّ وَلَآ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآءِ اِخْوَانِهِنَّ وَلَآ اَبْنَآءِ اَخَوٰتِهِنَّ وَلَا نِسَآئِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ ۚ وَاتَّقِيْنَ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿۵۵﴾

۵۶ ۔ انہیں (نبی دی زالیں) تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنڑے پیو تے اپنڑے پتریں تے اپنڑے بھرانویں تے اپنڑے بھرانویں دے پتریں تے اپنڑے بھنیئیں دے پتریں تے اپنڑے تریمتیں دے اپنڑے لونڈیں دے سامنڑے آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیئں ہر

شئے تے نگران۔

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ۚ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿۵۶﴾

۵۷۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی (کریم) تے درود پٹھیندن اے مومنو تساں اوندے اتے درود پٹھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعا منگدے رہو

إِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۵۷﴾

۵۸۔ بے شک جیرھے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کتیا ہوئے۔

وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوْا فَقَدِ احْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۵۸﴾ ع

۵۹۔ تے جیرھے مومن مریاتے مومن تریمتیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں بہتان تے کھلے گناہ دا بار چا گدھے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ ۚ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُّعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۵۹﴾

۶۰۔ اے نبی توں اپݨے زالیں تے دھیریں تے مومنیں دی زالیں کوں آکھ او اپݨی چادریں کوں اپݨے سینیں تک گھن آیا کرݨ انہیں دا ایندے نال پتہ لگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ع۔

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَآ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۶۰﴾

۶۱۔ جے منافق باز نہ آئے تے اودی جنہیں دے دلیں وچ بیماری ع تے مدینے وچ کوڑیاں گالہیں پھیلیندن تے اساں تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھڑا کر ڈیسوں تے ول او کجھ ہیں تیڈے ہمسائے نہ بݨ سگسن۔

مَّلْعُوْنِيْنَ ۚ اَيْنَمَا ثُقِفُوْٓا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ﴿۶۱﴾

۶۲۔ انہیں تے لعنت جتھاں او لبھن تے پکڑیئے ونجن تے قتل کر ڈتے ونجن۔

سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

۶۳۔ ایں کنیں پہلے لوکیں کیتے دی ایہا سنت

اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿۶۲﴾ ع

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا ہویا نہ پیسیں۔

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ۭ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ﴿۶۳﴾

۶۴۔ لوک تئیں کنیں قیامت دے متعلق پچھدن توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا پتہ جو اے گھڑی کولہو ہووے۔

اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ﴿۶۴﴾

۶۵۔ بے شک اللہ سیئں کافریں تے لعنت کیتی ءِ تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اِس۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۶۵﴾

۶۶۔ او اوندے وچ بہوں دیر تیں رہسن انہیں دا نہ کوئی سنگبتی ہوسی تے نہ امدادی۔

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَآ اَطَعْنَا اللّٰهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ﴿۶۶﴾

۶۷۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھا تے اُپتر سُٹرویسی تے او آکھسن ہائے افسوس اساں اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہُوے ہا۔

وَقَالُوْا رَبَّنَآ اِنَّآ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ﴿۶۷﴾

۶۸۔ تے او آکھسن اے ساڈے رب اساں تے اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھنڑ منیا ہا تے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ کر ڈتے۔

رَبَّنَآ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ﴿۶۸﴾ ع

۶۹۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا ۭ وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ﴿۶۹﴾

۷۰۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سیئں اونکوں انہیں دی گالہیں کنیں بری کر ڈتا تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ﴿۷۰﴾

۷۱۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی گال کیتی کرو۔

يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۭ وَمَنْ

۷۲۔ او تہاڈے اعمال کوں درست کر لیسی تے

يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ۝

تہاڈے گناہ بخشیسی تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا آکھن منیسی تے او وڈی کامیابی پیسی۔

اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ۭ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ۝

۷۲۔ بے شک اساں اے امانت آسمانیں تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں اینکوں چاوݨ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گدھا بے شک او بہوں ظلم کرݨ والا تے انجام کنیں بے پرواہ۔

لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝

۷۳۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق تریمتیں کوں مشرک مردیں تے مشرک تریمتیں کوں عذاب ڈیوے تے اللہ مومنیں تے مومن تریمتیں تے رحمت کرے تے اللہ سیئں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سُوْرَةُ سَبَإٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ سبا مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ واسطے ہن جنیدے کیتے ہے او سب کجھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے تے چھیکڑ وچ وی حمد ہوندی ہوی تے او سیانا تے باخبر ہے۔

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ؕ وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ ③

۳۔ جو زمین وچ ویندے تے جو اوندے وچوں نکلدے تے جو آسمان تو لہندے تے اوندو چڑھدے او اونکوں جاندے تے او ہوں مہربان تے ہوں بخشنڑ والا ہے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِيْنَا السَّاعَةُ ؕ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتَاْتِيَنَّكُمْ ۙ عٰلِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَاۤ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۙ ④

۴۔ تے کافر آہدن قیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں اندا توں آکھ ہا رب دی قسم او تہاڈو ضرور آوسی خدا غیب کوں جاندے ہک کویلی جتی شے ذکاوں کنیں لکی ہوئی نہیں بھانویں او آسمان وچ ہووے یا زمین وچ تے نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب وچ محفوظ۔

لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

۵۔ تاں جو اللہ سئیں مومنیں کوں تے نیک عمل کرنڑ والیں کوں بدلہ ڈیوے ایہے لوکن جنہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْۤ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ⑥

۶۔ جیرھے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ ہراونڑ دی کوشش کریندن ایہے لوکن جنہیں کیتے ہوں دُکھ ڈیونڑ والا عذاب۔

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْۤ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْۤ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ

۷۔ تے جنہیں لوکیں کوں علم ڈتا گیئے او اینکوں سچ سمجھدن جو تیڈے اتے لہایا گیئے تے او غالب

الْحَمِيْدِ ⑥

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت ڈیندے

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۞⑦

۸۔ کافر آہدن کیا اساں تہاکوں اینجے بندے دا پتہ ڈیوں جیرھا تہاکوں ڈسیندے جیلھے تساں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے ویسو بے شک تساں نویں مخلوق بنڑ ویسو۔

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ۭ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ⑧

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ بدھنیدے یا پاگل اصل جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انیندے او عذاب وچ تے تباہ کرنڑ والی گمراہی وچ ہن۔

اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاۗءِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ⑨

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگوء تے جو انہیں پچھوء آسمان تے زمین وچ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں ملک وچ ذلیل کر ڈیوں یا جھڑ دے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک ایندے وچ ہر جھکنڑ والے بندے کیتے نشان۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ۭ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ⑩

۱۱۔ تے اساں داؤد کوں اپنا فضل ڈتا ہا اے پہاڑو تساں تے سارے پکھی اوندے نال رل کے خدا دی تسبیح کرو تے اساں اوندے کیتے لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ۭ اِنِّىْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⑪

۱۲۔ جو توں زرہ بنڑاتے اوندے بنڑاون وچ (میچا) دا اندازہ سامنڑے رکھ تے نیک کم کرو بے شک جو تساں کریندے ءُ میں اونکوں ڈہدا پیاں۔

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَاَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ۭ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۭ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ⑫

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہوا کوں تابع بنڑایا ہا اوندا فجر دا چلنڑ وی تے شام دا چلنڑ وی ہک ہک مہینے دے برابر ہا تے تانبا اساں اوندے کیتے پگھار ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن (جو او چاہندا ہا تے) اوندے رب دے حکم نال تے

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلسی اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیلسوں۔

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ۭ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ۭ وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ۝۱۳

۱۴۔ او بنیندے ہن جو او چاہندا ہا میستاں تے مجسمے حوض آلی کاہڑے وڈے وڈے بٹتے دیگاں جیرھیاں ہر وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے آل داؤد اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچو ہوں گھٹ لوک شکر کریندن۔

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰي مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَاۗبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ۝۱۴

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارن دا فیصلہ کیتے تے اوندی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی جیرھا اوندی حکومت دے سوٹے کوں کھندا رہ گئے جیلھے اڈھ پئے جنیں کوں پتہ لگ گئے جو جے او غیب جانڈے ہُون ہا تے ذلیل کرن والے عذاب وچ نہ پئے ہُون ہا۔

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ وَّشِمَالٍ ۭ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۭ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ۝۱۵

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپنڑے ملک وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سجے پاسو ہک کھبے پاسو کھاؤ اپنڑے رب دے رزق کیں تے اوندا شکر کرو اے سوٹھا شہر تے رب بخشن والا ہ۔

فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ۝۱۶

۱۷۔ انہیں منہ پھیریئے تے اساں انہیں تے ہر شئے تباہ کر ڈیون والا سیلاب پٹھئے تے انہیں دے ڈو باغیں دے ونڈاندرے وچ اینجھے ڈو باغ ڈتے جیرھے بدمزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا ہا تے کجھ بیر وی ہن۔

ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ۭ وَهَلْ نُجٰزِيْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ۝۱۷

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے انہیں کوں تے اساں کافریں کوں محض ایھو بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں وستیں دے

قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾

وچکار بیاں وستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کوں اساں برکت ڈتی ہائی تے او ہک ڈوجھے دے سامنڑے ہن تے انہیں وچو آوݨ وݨجݨ دا پندھ وی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہہ انہیں وچ ٹرو پھرو (سفر کرو) امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ وڈے کر ڈے تے انہیں اپݨے آپ تے ظلم کیتے اساں انہیں دے نشان وی میٹا ڈتے تے انہیں کوں قصے بݨا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر صبر کرݨ والے تے شکر کرݨ والے کیتے نشانیں۔

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپݨے خیال کوں سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے مومنیں دے ہک ٹولے دے۔

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ ۗ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ ع

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا نہ ہا اے ایں واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں منڑݨ والیں کوں تے اوندے وچ شک کرݨ والیں کوں ظاہر کر ڈیوں تے تیڈا رب ہر شئے تے نگران۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ ۖ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِن شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ توں آکھ تساں سڈو انہیں کوں جنہیں کوں تساں خدا دے سوا معبود خیال کریندے ءُ او آسمانیں تے زمین وچ ہک کویلی جتلا دی کہیں شئے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی ملکیت وچ انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے انہیں وچو کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

وَلَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ عِندَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ۚ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ۖ قَالُوا

۲۴۔ تے کہیں دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

الْحَقَّ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

تے جیلے انہیں دے دلیں کنیں رعب ختم تھی ویسی تے او آکھسن ہُنیں تہاڈے رب کیا آکھیا ہا او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او ہوں اُچا تے وڈا ءِ۔

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچو تہاکوں کون رزق ڈیندے توں آپ جواب دیج آکھ اللہ تے بے شک اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کھلی کھلی گمراہی وچ ہیں۔

قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ توں آکھ جیرھے جرم اساں کیتن او تساں کنیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ءُ اساں کنیں نہ پچھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ ۭ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کریسی تے ول ساڈے درمیان فیصلہ کریسی انصاف ناں تے او ہوں چنگے فیصلے کرنڑ والا تے ہوں جاننڑ والا ءِ۔

قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَاۗءَ كَلَّا ۭ بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیرھے تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ءُ۔ اصلو نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیانا ءِ۔

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَاۗفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے خوش خبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنا کے پٹھئے تے اصل ہوں سارے لوک جانڈے نہیں۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ تے آہدن جے تساں سچے ہوے تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ توں آکھ تہاڈے کیتے ہک ڈینہہ مقرر اوں کنیں ہک گھڑی وی تساں اگو پچھو نہ تھیسو۔

وَ قَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِیْ بَیْنَ یَدَیْهِ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖۚ یَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ِالْقَوْلَ ۚ یَقُوْلُ الَّذِیْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَاۤ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِیْنَ ۳۱

۳۲- تے کافریں آکھئے اساں ایں قرآن کوں تے جو ایں کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے ظالم اپنڑے رب دے اگو کھڑے کیتے ویسن تے ہک ڈوجھے نال بحث کریندے پئے ہوسن تے ہیٹھے ڈاڈھیں کوں آکھسن جے تساں نہ ہوندے ہا تے اساں مومن ہوندوں ہا۔

قَالَ الَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِیْنَ اسْتُضْعِفُوْۤا اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِیْنَ ۳۲

۳۳- تے ڈاڈھے ہیٹھیں کوں آکھسن کیا اساں تہاکوں ہدایت کنیں اوندے تہاڈو آونڑ دے بعد ٹھکیا ہا اصل تساں خود مجرم ہادے۔

وَ قَالَ الَّذِیْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّیْلِ وَ النَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَنَاۤ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَ نَجْعَلَ لَهٗۤ اَنْدَادًا ؕ وَ اَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَ جَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِیْۤ اَعْنَاقِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا ؕ هَلْ یُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ۳۳

۳۴- تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او شرمندگی لکاونڑ پئے ویسن تے کافریں دی گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض انہیں دے عملیں دا بدلہ ملسی۔

وَ مَاۤ اَرْسَلْنَا فِیْ قَرْیَةٍ مِّنْ نَّذِیْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَاۤ ۙ اِنَّا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۳۴

۳۵- اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ کوئی رسول ڈراونڑ والا پٹھئے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے جو اساں تہاڈی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَ قَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّ اَوْلَادًا ۙ وَّ مَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِیْنَ ۳۵

۳۶- تے اے وی آہدن جو ساڈا مال تے اولاد وی ہوں ء تے ساکوں عذاب نہ ڈتا ویسی۔

قُلْ اِنَّ رَبِّیْ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ وَ یَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ۳۶ ع

۳۷- توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے تے اصل ہوں سارے لوک جاندے نہیں۔

وَ مَاۤ اَمْوَالُكُمْ وَ لَاۤ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِیْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا

۳۸- تے تہاڈے مال تے اولاد نئیں جو تہاکوں

زُلْفٰٓى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِى الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿۳۷﴾

ساڈے کولہو کرن سوائے ایندھے جیرھا من گھنے تے چنگے کم کرے اے لوکن جنہیں کوں انہیں دے عملیں دا ودھاکے بدلہ ملسی تے اوماڑیں وچ آرام نال رہسن۔

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِىْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے متعلق ساکوں ہراونڈ دی کوشش کریندن ایسے لوک عذاب ڈتے ویسن۔

قُلْ اِنَّ رَبِّىْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۭ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے رزق ودھیندے تے اپنے بندیں وچو جنیدا چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو وی خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیسی تے ہوں چنگا رزق ڈیونڑ والا ءے۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک تہاڈی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہویں توں انہیں دے سوا ساڈا سنگتی ہویں اصل او تے جن دی عبادت کریندے ہن تے ہوں سارے انہیں کوں منیندے ہن۔

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِىْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے اَج تہاڈے وچو کوئی کیں دے نفعے نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جینکوں تساں کوڑا سمجھدے ہاوے۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سٹایاں ویندن او آہدن اے آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہٹکنا چاہندے

لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۴۳﴾

جنہیں دی تہاڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تے آہدن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑیا گیئے تے کافر سچ کوں اوندے آوݨ دے بعد آہدن اے کھلا کھلا جادو ہے۔

وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ اساں انہیں کوں کوئی کتاب نہیں ڈتی جنیکوں او پڑھدن تے نہ انہیں دوتیں کنیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۫ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکیں کوں ڈتی ہائی اوندا ڈاہواں حصہ وی انہیں کنیں کاء نئیں تے انہیں ساڈے رسول کوں جھٹلائے تے ساڈا عذاب کینجہا ہے۔

قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۚ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ توں آکھ میں تہاکوں ہک گال دی نصیحت کریندا اں جو تساں اللہ دے سامݨے ڈو ڈو یا کلہے کھڑے تھیوو ول سوچو جو تہاڈے سنگتی کوں جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوݨ والے عذاب کنیں تہاکوں ڈریندے۔

قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگئے او تہاڈا ہے میڈا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شئے دا نگران۔

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ توں آکھ بے شک میڈا رب حق نال (کوڑ دے) ٹوٹے کریندا پئے او لکی گالہیں کوں بہوں جاݨدے۔

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شئے پیدا کریندے تے نہ مُردیں کوں واپس آن سگدے۔

قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِىْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوْحِىْٓ اِلَىَّ رَبِّىْ ۭ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ۝۵۱

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھاٹا میکوں آپ کوں ءِ تے میں ہدایت پا گھناں تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوسی۔ بے شک او ہموں سنڑن والا تے کولھو ءِ۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوْا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ۝۵۲

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی ویسن تے درک نہ سگسن تے ہک کولھو دے مکان وچ پکڑیج پوسن۔

وَّقَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖ ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ۝۵۳

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکوں منیندے ہیں تے پریں وِنج کے انہیں کوں ایمان کیویں ملسی

وَقَدْ كَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُوْنَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ۝۵۴

۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھیندے رہ ویندن۔

وَحِيْلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُوْنَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا فِىْ شَكٍّ مُّرِيْبٍ ۝۵۴

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں دے درمیان روکاٹن جیویں انہیں دی جنس دے لوکیں نال کیتا گیا ہا بے شک او بے چین کر ڈیوݨ والے شک وچ پئے ہن۔

سُوْرَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ فاطر مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوٹھ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ءِ۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ؕ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرنڑ والا ءِ تے فرشتیں کوں قاصد بنا کے پٹھنڑ والا ءِ جنہیں دے ڈو ڈو تے ترے ترے تے چار چار کھمب ہوندن تے فرشتیں دے کھمب جتلا چاہندے ودھا ڈیندے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ③

۳۔ تے جیرھی رحمت اللہ بندیں کیتے کھلیندے اوں کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جنیکوں اوہ جھلے اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے سیانڑا ءِ۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ؕ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ④

۴۔ اے لوکو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھیاں اوں تہاڈے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق جیرھا تہاکوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں کڈے پھیریئے ونیدے ءُ۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤

۵۔ تے جے تیکوں جھٹلاندن تے تیں کنیں پہلے رسولیں کوں وی جھٹلایا گیئے تے سارے معاملے اللہ دو ولدن۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ⑥

۶۔ اے لوکو بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے تہاکوں دنیاوی زندگی دوکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تہاکوں فریب ڈیوے۔

اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۭ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝۶

۷۔ بے شک شیطان تہاڈا دشمن تے اونکوں تساں دشمن ہی سمجھو بے شک او اپنے ٹولے کوں سڈیندے تاں جو او دوزخ والے تھی ونجن۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝۷ ع ۱۳

۸۔ تے جیرھے کافر انہیں کیتے سخت عذاب تے جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ۭ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ ۠ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ۝۸

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سوہنے کرکے ڈکھائے گئے ہون او وی انہیں کوں چنگا سمجھدا ہوے (او ہدایت پا سگدے) بے شک اللہ جنیکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں وے غم نال اپنے آپ کوں ہلاک نہ کر بے شک اللہ ہیوں جاڈے جو او کریندن۔

وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ۝۹

۱۰۔ اللہ او ہے جیں ہوائیں پٹھین او جھڑ چیندن تے اساں اونکوں بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوں بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ڈیندے ہیں تے ایویں مرنڑ دے بعد اٹھنڑ دا قانون۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ۭ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ۭ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۭ وَمَكْرُ اُولٰۗىِٕكَ هُوَ يَبُوْرُ ۝۱۰

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ دی ء ہوندو چنگیاں گالہیں چڑھدین تے نیک عمل اونکوں چیندے تے جیرھے بریاں تدبیراں کریندن انہیں کیتے سخت عذاب تے انہیں دی تدبیر تباہ تھیونڑ والی ء۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ۭ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ۭ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝۱۱

۱۲۔ تے اللہ تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں ول تہاکوں جوڑے بنائنسی تے تریمت کوں جیرھا (حمل) پیٹ تھیندے تے جو او بال جنڈیندی ء محض اللہ کوں اوندا پتہ ہوندے تے کہیں کوں وڈی عمر ڈیندی ء تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ء تے اے ہک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیتے اے کم سوکھا ء۔

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهٗ وَهٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ۭ وَمِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ⑫

۱۳۔ ڈو سمندر ہکو جیں نہیں تھیندے ہک دا پانی ٹھا تے چنگا ء سوکھا نگلیج ویندے تے ڈوجھا لونا تے کوڑا ء تے ڈونا ہیں وچو تساں سچا گوشت کھندے ءُ تے گا ٹھے ٹنیندے ءُ تے انہیں کوں پیندے ءُ تے توں بیڑی کوں ڈہدیں پانی کوں چرنیدی ء ویندی تاں جو تساں اوندا فضل لبھو تے تاں جو تساں شکر کرو۔

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ⑬

۱۴۔ رات کوں ڈینہہ وچ پلنیدے تے ڈینہہ کوں رات وچ پلنیدے تے سجھ تے چندر کوں تہاڈے تابع بٹائس ہر شئے اپنے مقرر وقت تیں ٹردی پئی ء اے اللہ تہاڈا رب بادشاہت ہوندی ء تے اوندے سوا جنیکوں تساں معبود بٹنیدے ءُ او پنڈ دی گگڑ دے ادھلے چھلڑ دے وی مالک کار ء نئیں۔

اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَاۗءَكُمْ ۚ وَلَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ۭ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ۭ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ⑭ ع

۱۵۔ جے تساں انہیں کوں سڈو او تہاڈا آلا نہیں سنڈے جے سنڑ گھنن تے تہاکوں جواب نہیں ڈیندے تے قیامت دے ڈینہہ تہاڈے شرک کنیں انکار کریسن تے تہاکوں باخبر رسول جیں گال کوئی نہ ڈسیسی۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَاۗءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ⑮

۱۶۔ اے لوکو تساں اللہ دے محتاج ہوّے تے اللہ کہیں دا محتاج نہیں تے اوساری صفتیں دا مالک۔

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ⑯

۱۷۔ جے او چاہے تساں سارس کوں تباہ کر ڈیوے تے نویں مخلوق گھن آوے۔

وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ⑰

۱۸۔ اللہ کیتے اے گال اوکھی نہیں۔

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۭ اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

۱۹۔ کوئی بار چاوݨ والا بے دا بار نہیں چنیدا تے جے کوئی بار تلے آیا ہویا اپنے بار دو سڈے اوندے وچو کوئی شئے وی نہ چویسی بھانویں او نزدیکی

اَقَامُوا الصَّلٰوةَ ؕ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾

سکدے کیوں نہ ہوے بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جیرھے اپنڑے رب کنیں کلھیں وی ڈردن تے نماز باجماعت پڑھدن تے جیرھا پاک تھیندے او محض اپنڑے فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ دل سایں ولنڑے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ اندھا تے اکھیں آلا ہکو جیہیں نہیں تھی سگدے۔

وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھلہ۔

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔

وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ ہکو جیہیں تھی سگدن بے شک اللہ جنیکوں چاہے سنڑا سگدے تے توں قبریں آلیں کوں نوھیں سنڑا سگدا۔

اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ توں تے محض ڈراونڑ والا ہویں۔

اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ؕ وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنا کے پھٹے سے تے کوئی قوم اینجھی نہیں گذری جنیدے وچ کوئی ڈراونڑ والا نہ آیا ہوسے۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلیندن تے انہیں کنیں پہلے لوکیں وی اپنڑے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں دے رسول دلیلاں تے تعلیم تے روشن کرنڑ والی کتاب گھن کر آئے ہن۔

ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۫ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۲۶﴾ ع ۱۵

۲۷۔ ول میں کافریں کوں پکڑیئے میڈا پکڑن کینجا ہ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ؕ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌۢ بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سئیں جھڑ کنیں مینہہ لہائے ول اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے پھل پیدا کیتن تے پہاڑ کجھ چٹے مکڑن تے کجھ رتے رنگ مختلف تے کجھ کالے دھوں ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ

۲۹۔ تے لوکیں تے ڈنگریں تے جانوریں دے رنگ

كَذٰلِكَ ؕ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿۲۸﴾

مختلف ہن۔ ایویں ہے بے شک اللہ کنیں محض او ہے ڈیردن جیرے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے ہوں بخشن والا ء۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ بے شک جیرے اللہ دی کتاب کوں پڑھدن تے نماز با جماعت پڑھدن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اونکوں لک کے وی تے ظاہر وی خرچ کریندن اوانجھی تجارت دی امید رکھیندن جیرھی اصلو تباہ نہ تھیسی۔

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ اِنَّهٗ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا ملے تے انہیں کوں اپنڑے فضل ناں زیادہ ڈیسی بے شک او ہوں بخشن والا تے قدر کرن والا ء۔

وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے ایں کتاب وچ جیرھی اساں تیڈو وحی کیتی ء او سچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کریندے بے شک اللہ اپنڑے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھن والا ء۔

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ جنیکوں اساں اپنڑے بندیں وچوں چنڑیے انہاں کوں اساں ایں کتاب دا وارث کیتے۔ انہیں وچوں کوئی تے اپنڑی جان تے ظلم کرن والا تے کوئی درمیانی راہ چلن والا تاں کجھ انہیں وچوں اللہ دے حکم ناں نیکیں وچ ہک ڈوجھے کنیں ودھن والا ہن اے اللہ دا وڈا فضل۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ او پہسن تے اوندے وچ سونے دے کنگن تے موتی پوائے ویسن تے اوندے وچ انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ؕ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے او آکھسن سب سچیاں صفتاں اللہ دیاں جیں اساں کنیں غم ہٹائن بے شک ساڈا رب ہوں بخشن والا تے ہوں قدر کرن والا ء۔

الَّذِیْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا یَمَسُّنَا فِیْهَا نَصَبٌ وَّلَا یَمَسُّنَا فِیْهَا لُغُوْبٌ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ جیں اپنے فضل نال ساکوں رہنڑ کیتے اینجی جا ڈتی ء جنیدے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف تے نہ ساکوں تھکیڑا تھیندے۔

وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا یُقْضٰى عَلَیْهِمْ فَیَمُوْتُوْا وَلَا یُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۚ كَذٰلِكَ نَجْزِیْ كُلَّ كَفُوْرٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ کافریں کیتے دوزخ دی بھاء انہیں دا فیصلہ نہ کیتا ویسی جو اومرونجن تے نہ تے اوندا عذاب مُھالیتا ویسی تے ایویں اساں ہر ناشکرے کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَهُمْ یَصْطَرِخُوْنَ فِیْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَیْرَ الَّذِیْ كُنَّا نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا یَتَذَكَّرُ فِیْهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَآءَكُمُ النَّذِیْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ نَّصِیْرٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مریسن اے ساڈے رب ساکوں کڈھ جیرھے کم اساں کریندے ہاسے انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں تہاکوں اوعمر نہ ڈتی ہائی جنیدے وچ جیرھا نصیحت حاصل کرݨ چاہندا ہا نصیحت حاصل کرگھنے ہا تے تہاڈے کولھو نبی آیا ہاتے تساں عذاب چکھو تے ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَیْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے غیب کوں جاݨدے تے بے شک او دلیں دی گالھیں کوں جاݨݨ والا ء۔

هُوَ الَّذِیْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ فِی الْاَرْضِ ۭ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَیْهِ كُفْرُهٗ ۭ وَلَا یَزِیْدُ الْكٰفِرِیْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا یَزِیْدُ الْكٰفِرِیْنَ كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اوہو ء جیں تہاکوں زمین وچ جانشین بݨائے تے جیرھا انکار کریسی اوندی سزا اونکوں ملسی تے کافریں دا انکار انہیں کوں محض گھاٹے وچ ودھیندے۔

قُلْ اَرَءَیْتُمْ شُرَكَآءَكُمُ الَّذِیْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَرُوْنِیْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِی السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَیْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰی بَیِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ یَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۴۰﴾

۴۱۔ توں آکھ تساں ڈسو تہاڈے شریک جنہیں کوں تساں سڈیندے ءُ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا بݨائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں کوں کوئی کتاب ڈتی ء تے اوندے نال انہیں کنیں کوئی دلیل اصل ظالم ہک ڈوجھے کوں محض دوکھاڈیوݨ والے وعدے کریندن۔

اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَآ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۚ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿۴۱﴾

۴۱۔ بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین کوں روکیا ہوئے جو او اپٹی جا کنیں ہلن تے جے او ہل وی تے اوندے بعد انہیں ڈونا ہیں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک او ہوں سمجھ والا تے ہوں معاف کرنڑ والا ء۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جے انہیں رو کوئی نبی آیا تے او ساریں امتیں کنیں زیادہ ہدایت پاونڑ والے ہوسن تے جیلھے نبی آ گئے تے اوں انہیں کوں نفرت و چ ودھائے۔

اِسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ۚ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿۴۳﴾

۴۳۔ او زمین وچ وڈا ہنکڑ چاہندے ہن تے بُری تدبیر کریندے ہن تے بُری تدبیر محض اوندے کرنڑ والے کوں ہی ہلاک کریندی ء تے کیا او پہلے لوکیں دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پئین اللہ دی سنت کوں اصلو تبدیل تھیندا نہ ڈیکھیں تے اللہ دی سنت کوں اصلو ٹلدا نہ دیکھیں۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَىْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ۚ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا او زمین وچ ٹر دے پھر دے نہیں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھئے تے او انہیں کنیں طاقت وچ وی زیادہ ہن تے کوئی شئے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں ہرا نہیں سگدی بے شک او ہوں جاننڑ والا تے طاقت والا ء۔

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿۴۵﴾ ع

۴۵۔ تے جے اللہ سئیں لوکیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال پکڑے تے ایں زمین تے کوئی جاندار باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر وقت تئیں وتھی ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آ ویسی تے بے شک اللہ اپنڑے بندیں کوں ڈیکھنڑ والا ء۔

سُوْرَةُ یٰسٓ مَکِّیَّةٌ وَّھِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰیَةً وَّخَمْسُ رُکُوْعَاتٍ

سورہ یٰسین مکی ۶ ع تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۴ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیرھا بن منگئے ڈیوٹھ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ۶۔

يٰسٓ ②

۲۔ اے سیّد۔

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ قرآن حکیم گواہ۔

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ④

۴۔ بے شک توں رسول ہویں۔

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ⑤

۵۔ سدھے رستے تے ہیں۔

تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ⑥

۶۔ غالب تے ہوں مہربان خدا نے لہائے۔

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ⑦

۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈرانویں جنہیں دے پیو ڈاڈیں کوں ڈرایا نہ گیا ہا تے اوغافل ہن۔

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑧

۸۔ انہیں دی اکثریت تے گال پوری تھی گئی ۶ جو او ایمان نہ انیسن

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ⑨

۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں وچ طوق بٹائن تے او انہیں دی کھاڈی تیں آگیئن تے انہیں دیاں گردناں چویاں ودین۔

وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو دی تے پچھو دی جھل بٹا ڈتی ۶ تے انہیں کوں لکاڑتے سے تے او ڈیکھ نہیں سگدے۔

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑪

۱۱۔ توں انہیں کوں ڈرانویں یا نہ ڈرانویں انہاں کیتے ۶ ہکا گال او نہیں منندے۔

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ⑫

۱۲۔ توں محض ونکوں ہوشیار کریندیں جیرھا ذکر کوں من گھندے تے کلہیں وی رحمٰن خدا کنیں ڈر دے تو، اونکوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری ڈیے ڈیے۔

اِنَّا نَحْنُ نُحْیِ الْمَوْتٰی وَ نَكْتُبُ مَا قَدَّمُوْا وَ اٰثَارَهُمْ ؕ وَ كُلَّ شَیْءٍ اَحْصَیْنٰهُ فِیْۤ اِمَامٍ مُّبِیْنٍ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے ہیں تے جو انہیں اگو پٹھئے اونکوں اساں لکھیا ہوئے تے جو دنیا وچ کم کیتے نیں انہیں کوں وی تے ہر گال کوں اساں کھلی کتاب وچ گٹ کے رکھیا ہوئے

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا اَصْحٰبَ الْقَرْیَةِ ۘ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے توں انہیں کوں سامنڑے ہک وستی والیں دی حالت ڈس جیلھے انہیں کنیں رسول آئن

اِذْ اَرْسَلْنَاۤ اِلَیْهِمُ اثْنَیْنِ فَكَذَّبُوْهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوْۤا اِنَّاۤ اِلَیْكُمْ مُّرْسَلُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں ڈو رسول پٹھئے انہیں ڈوناہیں کوں جھٹلائے تے ول تریجا رسول پٹھ کے انہیں کوں طاقت ڈتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں تہاڈو پٹھئے گئے ہیں۔

قَالُوْا مَاۤ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۙ وَ مَاۤ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَیْءٍ ۙ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں آکھئے تساں تے محض ساڈے آلی کار بشر ہوے تے رحمٰن خدا کئی شئے نئیں لہائی۔ تساں محض کوڑ مریندے پئے ہو۔

قَالُوْا رَبُّنَا یَعْلَمُ اِنَّاۤ اِلَیْكُمْ لَمُرْسَلُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ انہیں آکھئے ساڈا رب جانڈے جو اساں تہاڈو پٹھئے گئے ہیں۔

وَ مَا عَلَیْنَاۤ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِیْنُ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا ڈیوݨ۔

قَالُوْۤا اِنَّا تَطَیَّرْنَا بِكُمْ ۚ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوْا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَ لَیَمَسَّنَّكُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تہاکوں نحش سمجھدے ہیں جے تساں باز نہ آیوھے تے اساں ضرور تہاکوں پتھر مار کے ختم کر ڈیسوں تے ساڈے ولو تہاکوں ضرور ڈکھ آلا عذاب پچسی۔

قَالُوْا طَآىِٕرُكُمْ مَّعَكُمْ ؕ اَىِٕنْ ذُكِّرْتُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے تہاڈی نحوست تہاڈے نال اساں تہاکوں چنگے کم یاد کروایندے ہیں ایں واسطے اے گال کریندے اصل تساں حد کنیں ودھݨ آلی قوم ہوے۔

وَ جَآءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدِیْنَةِ رَجُلٌ یَّسْعٰی قَالَ یٰقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے شہر دے چھیکڑ کنیں ہک آدمی درکدا آئے تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی

کرو۔

اتَّبِعُوا مَنْ لَّا يَسْـَٔلُكُمْ اَجْرًا وَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جیرھے تساں کنیں کوئی اجر نہیں منگدے تے او ہدایت پا چکین۔

وَمَا لِيَ لَآ اَعْبُدُ الَّذِيْ فَطَرَنِيْ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی عبادت نہ کراں جیں میکوں پیدا کیتے تے تساں وی ایارے ہوندو ولائے ویسو۔

ءَاَتَّخِذُ مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً اِنْ يُّرِدْنِ الرَّحْمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِ عَنِّيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يُنْقِذُوْنِ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ کیا میں اوندے سوا ہے معبود بٹاواں جے رحمٰن خدا میکوں تکلیف ڈیوݨ چاہے تے انہیں دی سفارش میکوں کوئی فائدہ نہیں ڈسے سگدی تے نہ او میکوں بچا سگدن۔

اِنِّيْٓ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ (جے اے کراں) تے بے شک میں کھلا کھلا گمراہ تھی ویساں۔

اِنِّيْٓ اٰمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوْنِ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ بے شک میں تہاڈے رب کوں منیندا آں تے میڈی گال سنو۔

قِيْلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يٰلَيْتَ قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی، اوں آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہُوے ہا۔

بِمَا غَفَرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈتے تے میکوں عزت داریں وچو بٹا ئسی۔

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰى قَوْمِهٖ مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لمایا تے نہ اساں لمیندے ہاسے۔

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خٰمِدُوْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اے تے محض ہک عذاب ہا جیندے نال او وسّم گئین۔

يٰحَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ ۚ مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ بندیں تے حسرت، انہیں دو جڑاں وی کوئی رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ اَنَّهُمْ

۳۲۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں کنیں پہلے کتنی وستیاں

اِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۳۱﴾
اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک اوُل نہ اوُسن۔

وَاِنْ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿۳۲﴾
۳۳۔ تے اے سارے لوک ساڈے سامنے حاضر کیتے ویسن۔

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ ۚ اَحْيَيْنٰهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُوْنَ ﴿۳۳﴾
۳۴۔ تے انہیں کیتے بر زمین دی ہک نشان اساں اونکوں آباد کیتے تے اوندے وچو دانٹیں کڈھین تے انہیں وچو او کھندن۔

وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ وَّفَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿۳۴﴾
۳۵۔ تے اساں زمین وچ کھیں تے انگورین دے باغ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے وہائنسے۔

لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۳۵﴾
۳۶۔ تاں جو اوندے پھل کھاون تے اے انہیں دے ہتھیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کریندے۔

سُبْحٰنَ الَّذِيْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۶﴾
۳۷۔ او ذات پاک جیں ہر قسم دے جوڑے پیدا کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کریندی ہے تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو وی جنیکوں او جاڈے نہیں۔

وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ﴿۳۷﴾
۳۸۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے وچو ڈینہ کڈھیندے ہیں تے ول انہیں تے اندھارا تھی ویندے۔

وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۳۸﴾
۳۹۔ تے سجھ اپنی مقرر جا دو ویندا پئے، اے غالب تے علم والے خدا دا قانون۔

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿۳۹﴾
۴۰۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلاں مقرر کیتن جے تئیں ولا او پرانی لامڑی آلی کار تھی ویندے۔

لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ۭ وَكُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿۴۰﴾
۴۱۔ سجھ دے دس وچ نہیں جو چندر کوں پکڑ گھنے تے نہ رات ڈینہ دے پہلے آسگدی ہے تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ نال ٹر دے پئین۔

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے انہیں کیتے اے وی نشانی ءِ جو اساں انہیں دی اولادیں کوں بھری بیڑی وچ چاتی ودے ہیں۔

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے انہیں کیتے اساں بیاں ایھوجیہاں سواریاں وی پیدا کریسوں جیندے اُتے او سوار تھیسن۔

وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی نہ سُنسی تے نہ او بچائے ویسن۔

اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک وقت تئیں فائدہ اُٹھیسن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا ءِ تے جو تہاڈے پچھو ءِ تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے انہیں دے رب ولو جیرھی وی نشانی اندی اواوں کنیں منہ پھیر گھندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ تہاکوں ڈتے اوندے وچو خرچ کرو تے کافر مومنیں کوں آہدن کیا اساں انہیں کوں کھواؤں جنہیں کوں اللہ چاہے ہا کھوا سگدا ہا تساں محض کھلی کھلی گمراہی وچ ہوے۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے او آہدن جے تساں سچے ءُ تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کریندے پئین جیرھا انہیں کوں پکڑیسی تے او بحثیں وچ لگے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَّلَآ إِلَىٰٓ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٥٠﴾

۵۱۔ نہ تے او ہک ڈو جھے کوں نصیحت کر سگسن تے نہ اپنڑے گھر والیں دو ولسن۔

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿٥١﴾

۵۲۔ تے دھوتوں وجایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچونکل کے اپنڑے رب دو بھج پوسن۔

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا مِن مَّرْقَدِنَا ۜ هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٥٢﴾

۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچوکیئں کڈھیئے تے اے رحمان خدا دا وعدہ ءِ تے رسولیں سچ پولیا ہا۔

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٥٣﴾

۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہوسی تے او سارے ساڈے سامنڑے حاضر کیتے ویسن۔

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٥٤﴾

۵۵۔ تے اوں ڈینہہ کئیں جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ملسی۔

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاكِهُونَ ﴿٥٥﴾

۵۶۔ بے شک بہشتی اوں ڈینہہ ضروری کم کریندے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ او تے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ھماچیں تے وہاٹیں دی ٹیک لگے بیٹھے ہوسن۔

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ اوندے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو اومنگسن انہیں کوں ڈتا ویسی۔

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ مہربان رب کنیں سلامتی دا سنیہا ہوسی۔

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ تے اے مجرمو اج نکھڑ کھڑو۔

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۖ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٦٠﴾

۶۱۔ اے آدم دے پتر و کیا میں تساں کنیں وعدہ نہ گدھا ہا جو تساں شیطان دی عبادت نہ کراہے بے شک تہاڈا اوکھلا کھلا دشمن۔

وَأَنِ اعْبُدُونِي ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٦١﴾

۶۲۔ محض میڈی عبادت کرو اے سدھا راہ۔

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ او تہاڈے وچ ہون ہا ساری مخلوق کوں ہلاک کر چکئے کیا عقل نوھے کریندے۔

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٦٣﴾

۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

گیا ہا۔

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ اَج اپنے کفر دی وجہ کنیں ایندے وچ پیہو۔

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اَج اساں انہیں دے مونہیں تے مہر لا ڈیسوں تے انہیں دے ہتھ ساڈے نال گلیسن تے انہیں دے پیر جو کجھ او کریندے ہن اوندی گواہی ڈیسن۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں اندھا کر ڈیوں تے او کہیں راہ تے ٹر پوُن تے او ڈیکھسن کیویں؟

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۶۸﴾ ع ۴

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگوتے ونج سگسن تے نہ پچھوتے ولسن۔

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے جنیکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہیں اوندے جسم کوں کمزور کر ڈیندے ہیں کیا او عقل نہیں کریندے۔

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ اے اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا ولا پڑھیجن والی تے کھلیاں ولیلاں ڈیوݨ والی کتاب

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ تاں جو اجیرھا جیندا ہ اونکوں ہوشیار کرے تے کافریں تے فیصلہ پورا تھی ونجے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ کیا او نہیں ڈیہدے بے شک اساں انہیں کیتے اپݨی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں دے مالکن۔

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے اساں انہیں کوں انہیں دے تابع کر ڈیتے تے انہیں وچو کجھ تے سوار تھیندن تے

انہیں وچو کھندن۔

وَ لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ مَشَارِبُ ۭ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ۝۷۳

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے نفعے ہن تے پیوڑ دیاں شہیں دی ہن کیا او شکر نہیں کریندے۔

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝۷۴

۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا پے معبود بٹائے ہوئن ناں جو انہیں دی مدد کیتی ونجے۔

لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَ هُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ۝۷۵

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے او انہیں دے خلاف لشکر بڑ کے سامٹے آوسن۔

فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۝۷۶

۷۷۔ انہیں دیاں گالیں تیکوں موجھا نہ کرن، بے شک اساں جو او لکیندن تے ظاہر کریندن چاڑدے ہیں۔

اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ۝۷۷

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں اونکوں نطفے کنیں پیدا کیتے تے او پچھیں سخت جھیڑے کار تھی ویندے۔

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ۭ قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ۝۷۸

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالیں کریندے تے اپنی پیدائش کوں بھل ویندے تے آہدے جو جیلھے ہڈیاں گل سڑ ولیسن انہیں کوں کون جیندا کریسی۔

قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ۝۷۹ۙ

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں او ہو جیندا کریسی جیں پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق کوں چنگی طرحاں جاڑندے۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ۝۸۰

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے وڻ کنیں بھا بٹائی تے تساں اوندے نال بھا بلیندے ءُ۔

اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ۭ بَلٰى وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ۝۸۱

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمائیں تے زمین کوں پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او او ہو جیس مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او ہوں پیدا کرڻ والا تے ہوں جاڻڻ والا ءُ۔

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ چیلے او کہیں چیز دا ارادہ کریندے تے او محض حکم ڈے کے آہدے تھی و نج تے او تھی ویندی ۶۔

فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۳﴾ ع ۵

۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ وچ ہر شئے دی بادشاہی ۶ تے تساں ہوندو ولائے ویسو۔

سُوْرَةُ الصّٰفّٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ وَّثَلٰثٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ صٰفّٰت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸۳ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ②

۲۔ میں گواہی کیتے پیش کریندا انہیں کوں جیرھے قطاریں وچ دشمنیں دے سامنڑے کھڑن۔

فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ③

۳۔ تے بُرے کم کرنڑ والیں کوں ڈڑکے ڈینڈن۔

فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ④

۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سنڑیندن۔

اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤

۵۔ بے شک تہاڈا معبود ہک ہے۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ⑥

۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے درمیان اوندا رب تے رب انہیں جیہیں دا جتھو سوجھلا نکلدے۔

اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ الْكَوَاكِبِ ⑦

۷۔ بے شک اساں تلویں آسمان کوں تاریں نال سوہنا بنائے۔

وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ⑧

۸۔ تے اونکوں ہر منہ زور شیطان کنیں بچائے ہے۔

لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑨

۹۔ او اتلیں تکڑی ہستیں دیاں گالہیں نہیں سنڑ سگدے تے ہر پاسو انہیں کوں پریں کیتا ویندے۔

دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ⑩

۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ دا عذاب ہے۔

اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑪

۱۱۔ سوائے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن ونجے تے ہک آسمانی انگارہ اوندا پچھا کریندے۔

فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ⑫

۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیدا کرنڑ زیادہ اوکھا ہے یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک اساں انہیں کوں چمبڑنڑ آلی مٹی نال پیدا کیتے۔

بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ توں حیران تھیندیں تے اوشکریاں کریندن۔

وَاِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جیلھے انہیں کوں نصیحت کیتی ویندی ہے او نصیحت حاصل نہیں کریندے۔

وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جیلھے کوئی نشان ڈیہدن مشکریاں کریندن۔

وَقَالُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے آہدن اے محض کھلا کھلا جادو ہے۔

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں تھی ویسوں کیا اساں ولا اٹھالئے ویسوں۔

اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔

قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ توں آکھ جیا، تے تساں ذلیل وی نال تھیسو۔

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اے محض ہک ڈکارہ تے او ڈیکھن پئے ویسن۔

وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے اے آکھسن مرو اے تے جزا سزا دا ڈینہہ۔

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے اے فیصلے دا ڈینہہ جینکوں تساں جھٹلیندے ہاوے۔

اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔

وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَّسْئُوْلُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے انہیں کوں کھڑاؤ انہیں کنیں پچھیا ویسی۔

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تہاکوں کیا تھئے تساں ہک ڈوجھے دی امداد نوے کریندے۔

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اصل او اَج ہتھیار سُٹ ڈیسن۔

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہک ڈوجھے دو توجہ کریسن تے بحث کریسن۔

قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ آکھسن بے شک تساں ساڈو سچے پاسو اندے ہاوے۔

قَالُوْا بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ او آکھسن اصل تساں منیندے نہ ہا وے۔

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ اساں تساں کنیں ڈاڈھے نہ ہاسے اصل تساں (منہ زور) قوم ہا وے۔

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ ۖ اِنَّا لَذَآئِقُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے پوری تھی گئی ء بے شک اساں چکھسوں۔

فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اساں تہاکوں گمراہ کیتے اساں آپ وی گمراہ ہاسے

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب وچ شریک ہوسن۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ بے شک اساں مجریں نال ایویں کریندے ہیں

اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۙ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندا ہا جو اللہ دے سوا کوئی معبود کائنیں۔

وَيَقُوْلُوْنَ اَئِنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے آہدن اساں اپنڑے معبودیں کوں ہک شاعر تے پاگل کیتے کیویں چھوڑ ڈیوں۔

بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آئے تے اوں رسولیں دی تصدیق کیتی ء۔

اِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ بے شک تساں ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب چکھنڑ والے ہوسے۔

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا پئے۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ سوائے اللہ دے بندیں دے جیہڑے چنڑے ہوئے ہن

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود۔

فَوَاكِهُ ۚ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔

فِىْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ نعمتیں والے باغیں وچ۔

عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے او ہانچیں تے آمنڑے سامنڑے بیٹھے ہوسن

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ مٹھے پانڑی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں دے کولہو آندے ویسن۔

بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ اوچٹے ہوسن تے پیوݨ والیں واسطے لذت ہوسی۔

لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ نہ انہیں دے سر وچ درد تھیسی تے نہ او پاگل تھیسن۔

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے انہیں دے کولہو اکھیں جھکیاں کر کے تریمتیں کھڑیاں ہوسن۔

كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ ایویں جیویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ ہک ڈوجھے کوں ڈیکھسن تے بحث کریسن۔

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّيْ كَانَ لِيْ قَرِيْنٌ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ ہک شخص انہیں وچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَّقُوْلُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ او آکھسی کیا توں منݨ والیں وچو ہوئیں؟

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بݨ ویسوں کیا ساکوں عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیرھا جھاتی پاکے ڈیکھے جو اوندا کیا حال۔

فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ ڈیکھسی۔

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہانویں۔

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸ جے اللہ دا فضل نہ ہوے ہاتے میں وی حاضر تھیوݨ والیں وچو ہوندا ہا

اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ سوائے پہلی موت دے تے ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا ویسی۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ بے شک اے ہوں وڈی کامیابی ہے۔

لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ ایں رتبے کیتے عمل کرن والیں کوں عمل کرنا چاہی دا ہے۔

اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ہے یا تھوہر دا درخت۔

اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیتے فتنہ بنائے۔

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ بے شک او وِنْ جیرھا دوزخ دے تل وچ پیدا تھیندے۔

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اوندا پھل ایویں ہے جیویں نانگیں دا سر۔

فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُوْنَ مِنْهَا فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے اوندے نال ڈڈھ بھریسن۔

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ ول انہیں دے پاٹی وچ اُبلدا پانی رلایا ویسی۔

ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيْمِ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ ول انہیں کوں دوزخ دو ولایا ویسی۔

اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّيْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ بے شک انہیں اپنے پیو ڈاڈیں کوں گمراہ پاتے۔

فَهُمْ عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھج پئین۔

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے ایں کنیں پہلے وی بہوں ساریاں قوماں گمراہ تھی ٹپکین۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ اساں انہیں وچ ڈراوٹ والے پٹھین۔

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ تے توں ڈیکھ انہیں دا کیا انجام جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۷۵﴾ ع ۴

۷۵۔ سوائے چنڑے ہوئے اللہ دے بندیں دے۔

وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ تے ساکوں نوح سڈیا ہا تے اساں بہوں چنگا جواب ڈیوٹ والے ہیں۔

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ تے اساں اونکوں تے اوندے گھر آلیں کوں وڈی مصیبت کنیں بچایا۔

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تے اساں اوندی اولاد کوں باقی رکھیا۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے بعد وچ آوٹ والیں وچ اوندی یاد اساں باقی رکھی۔

سَلٰمٌ عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ نوح کوں قومیں وچو سلامتی دی دعا ملدی پئی ہے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرنڑ والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ دل اساں پچھلیں کوں غرق کر ڈتا۔

وَاِنَّ مِنْ شِيْعَتِهٖ لَاِبْرٰهِيْمَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت وچو ابراہیم وی ہا۔

اِذْ جَآءَ رَبَّهٗ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ جیلھے او اپنڑے رب دو پاک دل گھن کے آیا ہا۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ جیلھے اوں اپنڑے پیو تے قوم کوں آکھئے تساں کیندی عبادت کریندے ہو۔

اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِيْدُوْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ہو

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تہاڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال۔

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُوْمِ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ اولہک دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔

فَقَالَ اِنِّيْ سَقِيْمٌ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے آکھیس میں بیماراں۔

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔

فَرَاغَ اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ او ہولے ہولے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا تے آکھیس تساں کھندے نوتھے۔

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ تہاکوں کیا ہے تساں الیندے نوتھے۔

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ دل ہولے ہولے انہیں تے سجے ہتھ نال سٹ ماری اس۔

فَاَقْبَلُوْٓا اِلَيْهِ يَزِفُّوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھجدے آئن۔

قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَنْحِتُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ اوں آکھئے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ہو جنیکوں آپ بنیندے ہو۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ تے اللہ نے تہاکوں پیدا کیتے تے تہاڈے

عملیں کوں وی۔

قَالُوا ابْنُوا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ فِي الْجَحِيْمِ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھارو کندھ بٹاؤ تے اینکوں بھاوِچ سٹو۔

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکی دا ارادہ کیتا تے اساں انہیں کوں ذلیل کر ڈتا۔

وَقَالَ اِنِّيْ ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپنے رب دو ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھلیسی۔

رَبِّ هَبْ لِيْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ اے میڈے رب میکوں نیک بال بخش۔

فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ تے اساں اونکوں سیاڑے بال دی خوش خبری ڈتی۔

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ اِنِّيْٓ اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّيْٓ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى ؕ قَالَ يٰٓاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۫ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ جیلھے او اوندے نال بھجن دے قابل تھئے آکھئے اے میڈے پُتر! مَیں خواب وچ ڈٹھے جو میں تیکوں کو ہیندا پیاں توں ڈس تیڈا کیا خیال اوں آکھئے اے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر توں میکوں صبر کرنڑ والیں وچو پیسیں۔

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ جیلھے ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے دے بھر سمالئے سی۔

وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ تے اساں اونکوں سڈیئے جو اے ابراہیم۔

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ تئیں خواب سچ کر ڈکھائے بے شک اساں ایویں چنگے کم کرنڑ والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ تے اساں ہک وڈی قربانی نال اوندا فدیہ ڈتے۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ اتے اساں پچھلیں وچ اوندا ہوں چنگا ذکر چھوڑیئے۔

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ہووے۔

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ اساں چنگے کم کرنڑ والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

ہیں۔

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾
۱۱۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔

وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٣﴾
۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری ڈتی او نیکیں وچو نبی ہا۔

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ ۖ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿١١٤﴾
۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت ڈتی تے انہیں ڈونا ہیں دی اولاد وچو کجھ فرمانبردار ہن تے کجھ اپنڈے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرنڑ والے ہن۔

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٥﴾
۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان کیتا۔

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٦﴾
۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈونا ہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں ہک وڈی مصیبت کنیں اساں بچایا۔

وَنَصَرْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٧﴾
۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے او غالب آونڑ والیں وچو ہن۔

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿١١٨﴾
۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرنڑ والی کتاب ڈتی۔

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٩﴾
۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٠﴾
۱۲۰۔ تے پچھلیں وچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھئے۔

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢١﴾
۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہووے۔

إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٢﴾
۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرنڑ والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٣﴾
۱۲۳۔ او ڈوہیں ساڈے مومن بندے ہن۔

وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٤﴾
۱۲۴۔ تے بے شک الیاس رسولیں وچو ہا۔

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٥﴾
۱۲۵۔ جیلھے اوں اپنڑی قوم کوں آکھئے کیا تساں ڈردے نوھے۔

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٦﴾
۱۲۶۔ کیا تساں بعل بت کوں سڈیندے ءُ تے سب

کنیں چنگا پیدا کرنڑ والے (اللہ) کوں چھوڑ ڈیندے ءُ۔

اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ اللہ تہاڈا ربّ تے تہاڈے پہلے پوڑاویں دا وی ربّ۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۷۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک او حاضر کیتے ویسن۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۸۔ سوائے اللہ دے چنڑیئے ہوئے بندیں دے

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۱۲۹﴾

۱۲۹۔ تے اساں انہیں دا ذکر پچھلیں وچ چنگا چھوڑ دیئے۔

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۰۔ اُل یاسین تے سلامتی ہُوئے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ بے شک اساں محسنیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ بے شک او ساڈا مومن بندہ ہا۔

وَاِنَّ لُوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے بے شک لوط رسولیں وچوں ہا۔

اِذْ نَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ جیلھے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر والیں کوں نجات ڈتی۔

اِلَّا عَجُوْزًا فِي الْغٰبِرِيْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ سوائے ہک بڈھی دے جیرھی پچھلیں وچ رہ گئی۔

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۶۔ تے ول اساں پچھلیں کوں تباہ کر ڈتا۔

وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّوْنَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِيْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۷۔ تے بے شک تساں فجر کوں انہیں دے کولہو لنگھدے ءُ۔

وَبِالَّيْلِ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

ع ۶

۱۳۸۔ تے رات کوں وی کیا تہاکوں عقل کائنہیں

وَاِنَّ يُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۳۹۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔

اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۰۔ جیلھے او بھج گئے تے بھری بیڑی وچ وڑ بیٹھے۔

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۱۔ پچھا کڈھیئے نیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں پاٹی وچ سُٹ گھتئے نیں۔

فَالْتَقَمَهُ الْحُوْتُ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۳۔ اونکوں ہک مچھی نگل گئی تے او اپنے آپ کوں ملام کریندا پیا ہا۔

فَلَوْلَآ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۴۔ جے او تسبیح کرنڑ والیں وچوں نہ ہووے ہا

لَلَبِثَ فِيْ بَطْنِهٖٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ تے او قیامت تئیں اوندے ڈڈھ وچ رہ ونجے ہا۔

فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيْمٌ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۶۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وچ سٹ گھتیا تے او بیمار ہا۔

وَاَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷۔ تے اتھاہیں اساں کدو جما ڈتا۔

وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيْدُوْنَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۸۔ تے اساں اونکوں ہک لکھ یا کجھ زیادہ بندیں دو پٹھیا ہا۔

فَاٰمَنُوْا فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۹۔ او سارے ایمان گھن آئے تے اساں انہیں کوں ہک وقت تئیں فائدہ پچایا۔

فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۵۰۔ توں انہیں کنیں پچھ کیا تہاڈے رب کیتے دھیریں ہن تے تہاڈے کیتے پتر ہن

اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ شٰهِدُوْنَ ﴿۱۵۰﴾

۱۵۱۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وچ بنائے تے او گواہ ہن۔

اَلَآ اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۲۔ سنو او اے اپنے ولوں کوڑ بنا کے آہدن۔

وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۳۔ جو اللہ نے پال چنیئے تے او بے شک کوڑن۔

اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِيْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۴۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیس۔

مَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۵۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں کینجھے فیصلے کریندے ہو۔

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۶۔ کیا تساں سمجھدے نوے۔

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۷۔ یا کیا تساں کنیں کوئی کھلی دلیل۔

فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ جے تساں سچے ہوے تے اپنی کتاب گھن آؤ۔

وَجَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ؕ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ تے او ندے تے جنیں دے وچ رشتے گنڈھیندن تے جنیں کوں پتہ ءَ بے شک او حاضر کیتے ویسن۔

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۰۔ اللہ انہیں گالیں کنیں پاک جیرھیاں او کریندے پین۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چنڑئے ہوئے بندیں دے۔

فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت کریندے ءُ۔

مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ کہیں کوں اوندے اللہ خلاف ورغلا نوھے سگدے۔

اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ سوائے اوندے جیرھا دوزخ وچ سڑیجنڑ والا ءِ۔

وَمَا مِنَّآ اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۵۔ تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔

وَّاِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۶۔ تے اساں قطاریں وچ کھڑے ہیں۔

وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۷۔ تے بے شک اساں تسبیح کرنڑ والے ہیں۔

وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۸۔ تے او آہدے ہن۔

لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۶۹۔ جے اساں کنیں رسول آوے ہا پہلی قومیں آلی کار۔

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۰۔ تے اساں وی اللہ دے چنڑئے ہوئے بندے بنڑ ونجوں ہا۔

فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۱۔ انہیں اوندا انکار کیتے تے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی۔

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے پھٹے ہوئے بندیں کیتے گذر چکی ءِ۔

اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۳۔ بے شک اوھے ہن جنیں دی مدد کیتی ویسی۔

وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۴۔ تے ساڈے لشکر ڈاڈھے تھیسن۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۱۷۵﴾
۱۷۵۔ توں کجھ دیر کیتے انہیں کنیں کنڈ ولا گھن۔

وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۷۶﴾
۱۷۶۔ تے انہیں کوں ڈہدا رہو او وی ڈیکھ گھنسن۔

اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۱۷۷﴾
۱۷۷۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدن۔

فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۱۷۸﴾
۱۷۸۔ تے جیلھے او انہیں دے صحن وچ لہسی تے جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا انہیں دی قجر بُری ہوسی۔

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۱۷۹﴾
۱۷۹۔ تے توں انہیں کنیں کجھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔

وَّاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۸۰﴾
۱۸۰۔ توں ڈہدا رہ او ضرور ڈیکھ گھنسن۔

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۸۱﴾
۱۸۱۔ تیڈا رب جیرھا ہر عزت دا مالک انہیں دی گالہیں کنیں پاک۔

وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۸۲﴾
۱۸۲۔ تے رسولیں تے سلامتی ہُوسے۔

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۸۳﴾ ع ۵
۱۸۳۔ تے ساریاں سچیاں صفتاں اللہ رب العالمین کیتے ہن۔

سُوْرَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ص مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ②

۲۔ سچا ء تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا نصیحتیں نال بھریا ہوئے گواہ بٹنیندے ہیں۔

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ③

۳۔ اصل کافر آکڑ وچ ہن تے اختلاف کریندے پئین۔

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِيْنَ مَنَاصٍ ④

۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قوماں ہلاک کیتن انہیں فریاد کیتی پر اے وقت نجات دا نہ ہا۔

وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ۖ ⑤

۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دو انہیں وچو ہک ہوشیار کرن والا آ گیئے تے کافر آکھئے اے جادوگر ء کوڑا ء۔

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ⑥

۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چا بنائے بے شک اے عجیب گال۔

وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُّرَادُ ۖ ⑦

۷۔ تے انہیں وچو سردار ٹر پئے تے آکھئے نیں تساں وی ونجو تے اپنڑے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک ایں گال وچ کوئی منصوبہ ء۔

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ ۖ ⑧

۸۔ اساں اے گال پہلی امت وچ تے کا ء نہیں سنی اے محض ہک کوڑ۔

ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۭ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِيْ ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوْقُوْا عَذَابِ ⑨

۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچو ذکر نازل تھی گیئے اصل او میڈے ذکر وچ شک کریندے پئین، اصل انہیں ہن تئیں میڈا عذاب چکھیا ہی نئیں۔

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ⑩

۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشن والے تیڈے

رب دی رحمت دے خزانے ہن۔

اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَلْيَرْتَقُوْا فِي الْاَسْبَابِ ⑪

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او رسیں نال اتے چڑھن۔

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ⑫

۱۲۔ ہک شکر حملہ کریسی تے (ہار کے) بھج ویسی۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ⑬

۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔

وَثَمُوْدُ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَّاَصْحٰبُ لْئَيْكَةِ اُولٰٓئِكَ الْاَحْزَابُ ⑭

۱۴۔ تے ثمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں دی اے سارے لشکر ہن۔

اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ⑮ ع

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ہ۔

وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ⑯

۱۶۔ اے سارے ہک عذاب کوں ڈہدے پین جیندے وچ وتھی کاہ ناں ہوسی۔

وَقَالُوْا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑰

۱۷۔ تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساکوں ساڈا حصہ جلدی حساب دے ڈینہہ کنیں پہلے ڈے ڈے۔

اِصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ⑱

۱۸۔ جو او آہدن توں صبر کر تے ساڈے بندے داوڈ کوں جیرھا طاقت ورہا یاد کر بے شک او جھکڑ والا ہا۔

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ⑲

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہاڑیاں وک جیرھے اوندے نال رات ڈینہہ اللہ دی تسبیح کریندے ہن۔

وَالطَّيْرَ مَحْشُوْرَةً كُلٌّ لَّهٗٓ اَوَّابٌ ⑳

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر ڈتے ہن او سارے اوندے حضور جھکڑ والے ہن۔

وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ㉑

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مضبوط کیتا ہا تے اونکوں سنڈ ڈتا ہا تے پکی دلیل ڈتی

ہائی۔

وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿۲۱﴾ ع

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پچی ء جیلھے او کندھ ٹپ آئن۔

اِذْ دَخَلُوْا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوْا لَا تَخَفْ خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے او داؤد دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں آکھئے ڈر نہ ڈو دشمنِن ساڈے وچو ہک ہے تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سدھا راہ ڈکھا۔

اِنَّ هٰذَآ اَخِيْ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِيْ فِي الْخِطَابِ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ بے شک اے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ دنبیاں ہن تے میڈی ہک دنبی ء تے آہدے او وی میکوں ڈے تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ لَيَبْغِيْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ﴿۲۴﴾ ع السجدة

۲۵۔ اوں آکھئے ایں تیڈی دنبی اپنیں دنبیں وچ رلاوݨ کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک بہوں سارے شریکن جیرھے ہک ڈوجھے تے زیادتی کریندن سوائے مومنیں دے تے جیرھے نیک عمل کریندن تے اوہوں تھوڑن تے داؤد کوں یقین آ گئے جو اساں اونکوں آزمائے اوں اپݨے رب کنیں بخشش منگی تے او فرمانبردار بݨ کے خدا دے اگو ڈھہ پئے تے جھک گئے۔

فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اساں اونکوں بخش ڈتے تے بے شک اوندے کیتے ساڈے کولھو جاء تے چنگا ٹکانہ ء۔

يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿۲۶﴾ ع ۲

۲۷۔ اے داؤد بے شک اساں تیکوں زمین وچ خلیفہ بݨائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپݨی خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیسن، بے شک جیرھے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا ڈینہہ بھلا ڈتا ہا۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۭ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ۝۲۷

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وچ بے فائدہ نہیں بنایا اے کافریں دا خیال تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہلاکت۔

اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۭ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ۝۲۸

۲۹۔ کیا اساں مومنیں تے نیک کم کرن والیں کوں تے زمین وچ فساد گھتن والیں کوں ہکو جیہاں سمجھ گھنوں یا متقیں کوں فاجریں جیہاں سمجھوں۔

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝۲۹

۳۰۔ اے کتاب اساں تیڈو لہائی ء برکت والی ء تاں جو او وندے نشانیں تے غور کرن تے عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۭ نِعْمَ الْعَبْدُ ۭ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۝۳۰

۳۱۔ تے اساں داؤد کوں سلیمان بخشیا او بہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکن والا ہا۔

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ۝۳۱

۳۲۔ جیلھے رات کوں ڈاڈھے چنگے گھوڑے اوندے سامنڑے پیش کیتے گئے۔

فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝۳۲

۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال نال ایں واسطے محبت کریندا اں جو او میکوں خدا یاد ڈوینیدے تے او اوڈھر تھی کے لک گئین۔

رُدُّوْهَا عَلَيَّ ۭ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ وَالْاَعْنَاقِ ۝۳۳

۳۴۔ اوں آکھئے میڈو ولا آنو تے او اوندی پنڈیں تے گردن تے ہتھ پھیرن پئے گیا۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰي كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ۝۳۴

۳۵۔ تے اساں سلیمان کوں آزمایا ہا تے اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم پلھا ڈتا ول او خدا دو جھکیا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۳۵

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں بخش تے میکوں اوہا د شاہت ڈے جیہڑی میڈے بعد کہیں کوں نہ ملے بے شک توں بہوں بخشن والا ہویں۔

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تابع کیتا ہا جیر ھیاں اوندے حکم تے نرمی نال جنتے او چاہندا ہا اڈاہیں چلدیاں ہن۔

وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَغَوَّاصٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے ٹبیاں مارݨ والیں کوں وی۔

وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ کجھ ہنّیں کوں وی جیر ھے زنجیریں وچ بدھے پئے ہن۔

هَٰذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان کر یا روک گھن سب بے حساب۔

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولہوء تے اوندا ہوں چنگا ٹکانہ ء۔

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر جیلھے اوں اپݨے رب کوں سڈیئے تے آکھیس بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے عذاب پُچائے۔

ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَٰذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ اپݨی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوݨ دا پاݨی ء ٹھڈا وی ء تے پیوݨ دا وی ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے اساں اونکوں اوندے گھر والیں کوں اوہو جہیں ہنّیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل والیں کوں اساں نصیحت دا سامان وی ڈتے۔

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَثْ ۗ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ الْعَبْدُ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے توں اپݨے ہتھ وچ چھڑی پکڑ تے اوندے نال مار تے گناہ نہ کر۔ بے شک اساں اونکوں صبر کرݨ والا بݨائے ہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکݨ والا ء۔

وَاذْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق تے یعقوب کوں یاد کر جیر ھے ہوں کم کرݨ

والے تے پریں تک ڈیکھن والے ہن۔

اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ بے شک اساں انہیں کوں خاص گال کیتے چُنڑ گدھا ہا تے آخرت دی یاد ہائی۔

وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک ہوں بزرگ تے ہوں چنگے ہن۔

وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے توں یاد کر اسمٰعیل تے الیسع تے ذوالکفل کوں تے اے سارے ہوں چنگے ہن۔

هٰذَا ذِكْرٌ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے ہوں چنگا ٹکانہ ء۔

جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ ہمیشہ دے باغ جنھاں انہیں کیتے دروازے کھلے ہوئین۔

مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ او ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن تے اوندے وچ ہوں میوے تے ہوں پیوٹ دیاں شہیں منگسن۔

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ تے انہیں دے کولہو بکو چیڑیاں جھکی اکھیں آلیاں تریمتیں ہوسن۔

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ اے او ہے جنیدا قیامت دے ڈینہہ واسطے تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا۔

اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ بے شک اے ساڈا رزق جیرھا کڈاہیں ختم نہ تھیسی۔

هٰذَا ۭ وَاِنَّ لِلطّٰغِيْنَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ اے ہے تے بے شک منہ زوریں کیتے ہوں بُرا ٹکانہ ء۔

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ دوزخ اوندے وچ پہسن تے ہوں گندہ ٹکانہ ء۔

هٰذَا ۙ فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ اے ہے ہنڑ او اینکوں چکھن تتا پانی ء تے زخمیں دا دھوون۔

وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖۤ اَزْوَاجٌ ﴿۵۸﴾

۵۹ ۔ تے انہیں نال رلدے ہلدے ہے جوڑے وی ہوسن ۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ؕ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ﴿۵۹﴾

۶۰ ۔ اے (فوج) ٹولہ ء جیرھا تہاڈے نال دوزخ وچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیوݨ والا نہ ہوسی بے شک او بھا وچ ڈھاسن ۔

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۟ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿۶۰﴾

۶۱ ۔ آکھسن اصل تساں ہوسے تہاڈے کیتے کوئی خوشی نہیں تساں اینکوں ساڈے کیتے اگو پٹھیا ہاستے او بہوں بُرا ٹکانہ ء ۔

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿۶۱﴾

۶۲ ۔ آکھسن اے ساڈے رب جیں ساڈے کیتے اے بھا اگو پٹھی ہائی اونکوں ودھا کے ڈوڑا عذاب ڈے دوزخ وِچ ۔

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْاَشْرَارِ ﴿۶۲﴾

۶۳ ۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک نئے ڈہدے پئے جنہیں کوں اساں بُرے لوکیں وِچ گنڈدے ہاسے ۔

اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿۶۳﴾

۶۴ ۔ اساں انہیں نال مشکریاں کریندے ہاسے یا ساڈیاں آکھیں ڈنگیاں تھی گیئیں ۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ﴿۶۴﴾

۶۵ ۔ بے شک اے دوزخ والیں دا بھڑݨ سچ ۔

قُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا مُنْذِرٌ ۖ وَّمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿۶۵﴾

۶۶ ۔ توں آکھیں تے محض ہک ڈراوݨ والا ہاں تے کوئی بیا معبود نہیں سوائے ہک خدا دے جیرھا غالب ۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ﴿۶۶﴾

۶۷ ۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندا رب ، غالب تے ہوں بخشݨ والا ء ۔

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيْمٌ ﴿۶۷﴾

۶۸ ۔ توں آکھ اے وڈی خبر ۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹ ۔ تساں اوں کنیں منہ پھیریندے ء ۔

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰۤى اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰ ۔ میکوں اُچی شان والے فرشتیں دا پتہ کا ء ناں ہا جیلھے او بحث کریندے پئے ہسن ۔

اِنْ يُّوْحٰٓى اِلَيَّ اِلَّآ اَنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ میڈو تے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

اِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ تے جیلھے تیڈے رب فرشتیں کوں آکھئے بے شک میں مٹی کنیں ہک بشر پیدا کریندا ہیاں۔

فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تے جیلھے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپݨی روح اوندے وچ پھوک ڈیواں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں، فرمانبرداری کیتی۔

اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ اِسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافریں وچو ہا۔

قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ ؕ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ اوں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیں ہٹکیے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپݨے ہتھ نال پیدا کیتے کیا تیں وڈائی کیتی ء یا توں بہوں اُچا ہویں۔

قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ؕ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ اوں آکھئے میں اوں کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھا نال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بݨائی۔

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ اوں آکھئے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔

وَّاِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِيْٓ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے بے شک تیڈے اتے جزا سزا دے ڈینہہ تیں میڈی لعنت۔

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں انہیں دے ولاجنیدے تھیوݨ تیں وقت ڈے۔

قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ اوں آکھئے بے شک تیکوں وقت ڈیندا ں۔

اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ ہک مقرر وقت تیں۔

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ اوں آکھئے تیڈی عزت دی قسم میں انہیں

ساریاں کوں گمراہ کریساں۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٨٣﴾

۸۴۔ سوائے انہیں وچو تیڈے خاص بندیں دے۔

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ﴿٨٤﴾

۸۵۔ اللہ سئیں آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں۔

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٨٥﴾

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیڈے نال تے جیڑھا تیڈی پیروی کریسی انہیں ساریں نال بھریساں۔

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کنیں کوئی بدلہ نہیں منگدا تے نہ ہیں بناوٹ نال گال کرنڈاں۔

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت۔

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿٨٨﴾ ع ۱۴

۸۹۔ تے تہاکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے بعد پتہ لگ ویسی۔

سُوْرَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَمَانِيَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ زمر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے ہوں مہربان۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

۲۔ اے کتاب غالب تے ہوں سیانڑے خدا ولو لہائی گئی ء۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ③

۳۔ بے شک اساں تیڈو اے کتاب سچ نال لہائی ء تے توں اللہ دی عبادت کر تے اطاعت کوں اوندے کیتے خالص کر۔

اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ؕ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ④

۴۔ سُنڑو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے ہے تے جیرھے اوندے سوا سنگتی بنیندن تے آہدن اساں انہیں دی عبادت ایں واسطے کریندے ہیں جو ساکوں اللہ دے کولو کرڈیون، بے شک اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندے پئین بے شک اللہ کوڑے تے ہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں ڈکھیندا۔

لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

۵۔ جے اللہ چاہے ہا پتر بناونڑ تے جو اوں بنائے اوندے وچوں جنکوں چاہے ہا چونڑ گھنے ہا اوتے پاک اوہو اللہ یکے تے غالب۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ⑥

۶۔ آسمانیں تے زمین کوں سچ نال پیدا کیتس رات کوں ڈینہہ تے پا ڈیندے تے ڈینہہ کوں رات تے سٹ ڈیندے تے سجھ تے چندر کوں تابع کیتس سارے وقت مقرر تئیں ہک

راہ تے چلدے پئین سنّو او غالب تے بہوں بخشنڑ والا ہے۔

خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۭ يَخْلُقُكُمْ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے، ول اوندے وچو اوندا جوڑا بنائس تے تہاڈے کیتے جانور بنائے نس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڈے میرن دے پیٹیں وچ ہک پیدائش دے بعد پی پیدائش وٹا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ اے اللہ تہاڈا رب ہوندی بادشاہی ہے اوندے سوا کوئی معبود نہیں تساں کتے پھیریئے ویندے ہو

اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۚ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ ۭ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝

۸۔ جے تساں انکار کریسو تے بے شک اللہ تساں کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیتے کفر کوں پسند نہیں کریندا تے جے تساں شکر کروتے اے اونکوں پسند تے کوئی بار چاونڑ والا کہیں بے دا بار نہ چیسی ول تساں اپنے رب دو ولسو تے او تہاکوں تہاڈے عملیں دا ڈسیسی، بیشک او سینے دیاں گالہیں بہوں جاندے۔

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا ۣ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝

۹۔ تے جیلھے انسان کوں ڈکھ پہنچدے تے او اپنے رب کوں اوندو جھکدے ہوئیں سڈیندے ول جیلھے او اونکوں اپنی نعمت ڈے ڈیندے تے او بھل ویندے جیندو او سڈیندا پیا ہا ایں کنیں پہلے تے خدا دے شریک بنا گھندے تاں جو او اوندے رستے کنیں پریں تھی ونجے توں آکھ اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چاکھن بے شک توں دوزخ والیں وچو ہوویں۔

اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَاۗءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَاۗىِٕمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا رَحْمَةَ رَبِّهٖ ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام وچ گذریندے آخرت کنیں ڈردے تے اپنے

الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۭ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝۹

رب دی رحمت دی امید رکھیندے۔ توں آکھ کیا جاݨݨ والے تے نہ جاݨݨ والے ہکو جہیں تھی سگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۭ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۭ وَاَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةٌ ۭ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۱۰

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے موسن بندو اپݨے رب کنیں ڈرو، جیرے ایں دُنیا وچ چنگے کم کریسن انہیں کیتے چنگا انجام تے اللہ دی زمین کھلی ء تے صبر کرݨ والیں کوں انہیں دا اجر بے حساب ڈیتا ویسی۔

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ۝۱۱

۱۲۔ توں آکھ میکوں حکم ڈیتا گئے جو میں اللہ کیتے فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ۝۱۲

۱۳۔ تے میکوں حکم ڈیتا گئے جو میں پہلا مسلمان ٹھاں۔

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝۱۳

۱۴۔ توں آکھ میں اپݨے رب دے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ں جے میں نافرمانی کراں تے۔

قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِيْنِيْ ۝۱۴

۱۵۔ توں آکھ میں اپݨی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کر کے اللہ دی عبادت کریندا ں۔

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ۭ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۝۱۵

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چاہو عبادت کرو، آکھ گھاٹا پاوݨ والے اوہن جنہیں قیامت دے ڈینہہ آپ کوں تے گھر والیں کوں گھاٹا ڈتے سݨو اے کھلا کھلا گھاٹا ء۔

لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۭ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ۭ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ۝۱۶

۱۷۔ انہیں کیتے اُتوکنیں بھا دے پچھانویں ہوسن تے ایویں تلوکنیں پچھانویں ہوسن ایویں اللہ اپݨے بندیں کوں خوف ڈویندے اے میڈے بندو میں کنیں ڈرو۔

وَالَّذِيْنَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْٓا اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ۝۱۷

۱۸۔ تے جیرے شیطانیں دی عبادت کنیں بچدن تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ء تے توں میڈے بندیں کوں خوش خبری ڈے۔

الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ او بندے جیرھے گال سُنّدن تے چنگی گال دی پیروی کریندن ایھے لوکن جنیں کوں اللہ سدھا راہ ڈکھائے تے ایھے لوک سیانّن۔

اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِى النَّارِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری تھیوݨی ءِ کیا توں جیرھا بھا وِچ اونکوں بچا سگدیں۔

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے جیرھے اپݨے رب کنیں ڈردن انہیں کیتے چوبارے ہن تے او مضبوط بݨیئے ہوئے ہوسن انہیں دے تلے نہراں وہندیاں ہوسن اے اللہ دا وعدہ ءِ اللہ وعدہ خلافی نہیں کریندا۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِى الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿۲۲﴾ ع

۲۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان کنیں پاݨی لہائے تے زمین وِچ چشمے بݨا کے چلائس ول اوندے نال مختلف رنگیں دیاں فصلاں کڈھیندے ول اوپک ویندن توں اونکوں پیلا ڈیہدیں ول اونکوں ککھڑے ککھڑے کر ڈیندے بے شک ایندے وِچ عقل والیں کیتے نصیحت۔

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ جیرھا اپݨے سینے کوں اسلام کیتے کھول ڈیندے تے او اپݨے رب ولو نور تے ہے۔ اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں دے دیں تے ایھے لوک کھلی گمراہی وچ ہن۔

اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ ۖ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اللہ سئیں ہوں چنگی کتاب لہائی ءِ جیرھی رلوڑ تے اوندے مضمون دی ہوں اعلیٰ ہن جیرھے اللہ کنیں ڈردن انہیں دی ٹوں ٹوں ایں کنیں کمب ویندی ءِ ول انہیں دیاں کھلوں کولیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

دے ذکر کیتے نرم تھی ویندن اے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ ڈکھاوݨ والا نہیں۔

اَفَمَنْ يَّتَّقِيْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝۲۵

۲۵۔ جیرھا اپݨے منہ کوں اُولکا بݨیندے
تاں جو قیامت دے ڈینہہ دے عذاب
کنیں بچے تے ظالمیں کوں آکھیا ویسی جو کجھ
تساں کریندے ہا وے اوندا بدلہ چکھو۔

كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۲۶

۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھوکنیں عذاب آئے جتھو او
جاݨدے وی نہ ہن۔

فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝۲۶

۲۷۔ اللہ سئیں انہیں کوں دنیا وی زندگی وچ
وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت جے او جاݨدے ہون ہا۔

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝۲۷

۲۸۔ تے اساں لوکیں کیتے ایں قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہ تاں جو او نصیحت پکڑن۔

قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِيْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝۲۸

۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں
تاں جو او متقی بݨن۔

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيْهِ شُرَكَاۗءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ۭ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۲۹

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک بن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کریندن
ڈوجھا اوہے جیندا مالک ہکو آدمی ہ کیا اے ڈو ہیں
ہکو جیں تھی سگدن سب صفتاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچوں ہوں سارے جاݨدے
نہیں۔

اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ۝۳۰

۳۱۔ بے شک ئیں مرݨے تے بے شک
او وی مرسن۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ ول تساں قیامت دے ڈینہہ اپنے رب دے اگو اپنے اعمال پیش کریسو۔

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ ۚ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِينَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون تھی سگدے جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے تے سچ کوں اپنے کولہو آوں دے بعد جھٹلا وے، کیا کافریں دا ٹکانہ دوزخ وچ نہیں (ہے)

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا اوندی تصدیق کرے ایہے لوک متقی ہن۔

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ ذٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں او ہے جو او چاھن اے نیکی کرنڑ والیں دا بدلہ ء۔

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تاں جو اللہ سیئں انہیں دے ہوں بُرے کم انہیں کنیں پریں کر ڈیوے تے جو او کریندے ہن اوندا انہیں کوں سب کنیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

أَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۖ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِن دُونِهِ ۚ وَمَن يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ کیا اللہ سیئں اپنے بندے کیتے کافی نہیں تے او تیکوں اوندے سوا بنیں کنیں ڈریندن تے جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اونکوں سدھا راہ ڈکھالنڑ والا کوئی نہیں۔

وَمَن يَهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِن مُّضِلٍّ ۗ أَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيزٍ ذِي انتِقَامٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھاے اونکوں گمراہ کوئی نہیں کر سگدا، کیا اللہ غالب تے بدلہ گھنڑ والا نہیں۔

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ ۚ قُلْ أَفَرَأَيْتُم مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللّٰهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ۖ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں کیں آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھن اللہ سیئں، توں آکھ تساں ڈسو جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈ بیندے ء جے اللہ میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا او اوندے ڈکھ کوں پریں کر ڈلیسن یا او رحمت بچاوڑ دا

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک سگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ء اوندے استے بھروسہ کرݨ والے بھروسہ کریندن۔

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ﴿۳۹﴾

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپݨی اپݨی جا استے عمل کرو، بے شک میں عمل کریندا ں پیاں تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ جو کیندے استے عذاب اندے جیرھا اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ ستے کیندے استے ہمیشہ رہݨ والا عذاب لہندے۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اساں تیڈے استے لوکیں کیتے سچ نال کتاب لہائی ء ستے جیرھا ہدایت پیندے اپݨے فائدے کیتے پیندے نتے جیرھا گمراہ تھیندے اوندا وی محض ہونکوں نقصان تھیندے توں انہیں دا وکیل نوھیں۔

اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِيْ لَمْ تَمُتْ فِيْ مَنَامِهَا ۚ فَيُمْسِكُ الَّتِيْ قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰٓى اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت مریندے ستے جیندی موت نہیں آئی ہوندی اونکوں سُمال ڈیندے ستے جیندی موت دا حکم جاری تھی ویندے اونکوں روک گھندے ستے ڈوجھی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے ولا پٹھیندے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانیں۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ ۭ قُلْ اَوَلَوْ كَانُوْا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْـــًٔا وَّلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا ہے سفارشی بݨا گدھن توں آکھ بھانویں اوکہیں شئے دے مالک نہ ہوون تے انہیں کوں عقل نہ ہووے۔

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيْعًا ۭ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ء آسمانیں ستے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ء

وَلَ تساں ہوندو ولائے ویسو۔

وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیلھے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے جیڑھے آخرت کوں نہیں منیندے انہیں دے دلیں وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلھے اوندے سوا بئیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں ویلھے اوخوش تھی ویندن۔

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرنڑ والے غیب جاݨنڑ والے تے حاضر کوں وی توں بندیں دے درمیان جیڑھی گالھیں وچ او اختلاف کریندن توں فیصلہ کرنڑ والا ہویں۔

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جے سب کجھ جو زمین وچ تے او ہوتلا پیا وی ظالمیں کیتے ہوئے تے او قیامت دے ڈینہہ کوں بُرے عذاب کنیں بچݨ کیتے فدیہ دے طور تے ڈے ڈیون تے انہیں کیتے اللہ ولو اوظاہر تھی ویسی جیندا او گمان وی نہیں کریندے۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے انہیں دے عملیں دی برائی ظاہر تھی ویسی تے جیڑھے عذاب تے او کھلدے ہن انہیں کوں او ولیٹ گھنسی۔

فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰي عِلْمٍ ۭ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے جیلھے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او ساکوں سڈیندے ول جیلھے اساں اونکوں اپݨے ولو نعمت ڈے ڈیندے ہیں تے او آکھݨ پئے ویندے، اے سب میکوں میڈے علم دی وجہ نال ملئے اصل اے آزمائش تے ہوں سارے اینکوں جاݨدے نہیں۔

قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایہا گال انہیں کنیں پہلے لوک وی آکھ چکین تے انہیں دے عمل ول وی انہیں دے کم نہ آئے۔

فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۭ وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَاۗءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ انہیں دے بدعملیں انہیں کوں پکڑ گدے تے جیرے انہیں وچو ظالم ہوسن انہیں کوں وی انہیں دے بدعمل پکڑ گھنسن تے او ہرا نہ سگسن۔

اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾ ع

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ سئیں جنیدے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے بے شک ایندے وچ مومن قوم کیتے نشانیں۔

قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ توں آکھ اے میڈے بندو! جنہیں اپنڑی جانیں تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیوو بے شک اللہ سارے گناہ بخش ڈیندے بے شک او ہوں بخشڑ والا تے ہوں مہربان

وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے اپنڑے رب دو جھکو تے اوندی فرمانبرداری کرو، ایں کنیں پہلے جو تہاڈو عذاب آوے نچے ول تہاڈی امداد نہ کیتی ویسی

وَاتَّبِعُوْٓا اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے تساں جو تہاڈو ہوں چنگی تعلیم لہائی گئی ء تہاڈے رب ولو، اوندی پیروی کرو ایں کنیں پہلے جو تہاڈو اچھڑ گھت عذاب آوے نچے تے تہاکوں پتہ وی نہ ہووے۔

اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰى عَلٰي مَا فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے افسوس جو میں اللہ دے حق وچ کمی کیتی تے میں مشکریاں کریندا ہم۔

اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ تے میکوں سدھا راہ ڈکھایا تے بے شک میں متقیں وچو تھی

ویساں۔

اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ یا اے آکھے جیہے عذاب ڈیکھے جے میں ول وانج سگاں ہا تے میں نیکیں وچ رل ونجاں ہا۔

بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ اے نہیں تھی سگدا تیڈو ساڈی آیات آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی تے توں کافریں وچو ہانویں۔

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ؕ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہہ توں انہیں کوں ڈیکھیں جنیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے منہ کالے ہوسن، کیا وڈائی کرنڑ والیں دی رہنڑ دی جا دوزخ نہیں (ہے)۔

وَيُنَجِّي اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۚ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ متقیں کوں کامیاب کرکے نجات ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچسی تے نہ ہی او موہنجے تھیسن۔

اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۫ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اللہ ہر شئے دا پیدا کرنڑ والا ہ تے او ہر شئے تے نگران۔

لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۶۴﴾ ع ۴

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجیاں اوندے کیتے ہن تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اے گھاٹا پاونڑ والن۔

قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ توں آکھ (اے جاھلو) کیا تساں میکوں حکم ڈیندے ہو جو میں اللہ دے سوا کہیں ہے دی عبادت کراں۔

وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تیڈو وحی کیتی گئی تے انہیں تے وی جیرھے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک کیتا تے تیڈے عمل وانجے ویسن تے توں ضرور گھاٹا پاونڑ والیں وچو تھی ویسیں۔

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ توں اللہ دی عبادت کر تے شکر گذار بن۔

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۚ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے زمین ساری دی ساری قیامت دے ڈینہہ اوندی مُٹھ وِچ تے آسمان اوندے سجے ہتھ وِچ وٹیئے ہوئے ہوسن او پاک تے جو او شرک کریندن اوں کنیں ہوں اچا ہے۔

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۭ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے دھوتو وجایا ویسی تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وِچ بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے جینکوں اللہ بچائے ول ڈوجھی دفعہ دھوتو وجایا ویسی تے اوہوں ویلھے کھڑے تھی کے ڈیکھن پئے ویسن۔

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے زمین اپنے رب دے نُور نال چمکدی پئی ہوسی تے کتاب رکھ ڈتی ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عملیں دا پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی تے او جانڈے جو او کریندن۔

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَاۗءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَاۗءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دو کٹھا کر کے ہکلیا ویسی تے جیلھے او اوسن اوندے دروازے کھول ڈتے ویسن تے اوندے دروغے آکھسن کیا تہاڈو تہاڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیرے تہاکوں تہاڈے رب دیاں آیتاں سٹیندے ہن تے تہاکوں ایں ڈینہہ دی ملاقات کنیں ڈریندے ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں تے عذاب دی گال پوری تھیوٹی ہائی۔

قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ آکھیا ویسی تساں دوزخ دے دروازیں، وِچ پیہہ ونجو تے ہک مدت تئیں رہو تے

وڈائی کرڑ والیں دا ٹکانہ ہوں مُراء۔

وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ ﴿٧٣﴾

۷۴۔ تے متقیں کوں جنت دو کٹھا کرکے نیتا ویسی تے جیلھے اوندو او اوسن اوندے دروازے کھول ڈیتے ویسن تے انہیں کوں اوندے دروغے آکھسن تہاڈے اتے سلامتی ہووے تساں ہوں چنگے کم کیتن ہنڑ اوندے وچ ہمیشہ کیتے پہہ ونجو۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ ۚ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں صفتاں اللہ سئیں دیائن جیں ساڈے نال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے، تے ساکوں زمین دا وارث بٹائسی تے اساں جنت وچ جتھاں چاہوں رہسوں تے عمل کرڑ والیں دا بدلہ ہوں چنگا ہے۔

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٥﴾ ع

۷۶۔ تے توں فرشتیں کوں ڈیکھیسں او عرش دے چودھار گھرا پاتی کھڑے ہوسن او اپنڑے رب دی تعریف تے تسبیح کریندے ہوسن تے انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر ڈتا ویسی تے آکھیا ویسی ساریاں سچیاں صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا رب العالمین۔

سُوْرَةُ الْمُؤْمِنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مومن مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۶ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے تاں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ بہوں تعریف والا تے بزرگی والا ء۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں چاڑنڑ والے اللہ ولو لہائی گئی ء۔

غَافِرِ الذَّنْۢبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيْدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ④

۴۔ گناہ کوں بخشڑ والا تے توبہ قبول کرنڑ والا سخت عذاب ڈیونڑ والا تے احسان کرنڑ والا ء اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دو ول رجھنڑے۔

مَا يُجَادِلُ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ ⑤

۵۔ اللہ دی آیات دے بارے وچ محض کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف ملکیں وچ پھرنڑ دوکھا نہ ڈیوے۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۠ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۢ بِرَسُوْلِهِمْ لِيَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ ۡ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ⑥

۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں دے بعد کئی ٹولیں جھٹلائے تے ہر قوم اپنڑے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑن تے کوڑیں دلیلیں نال بحث شروع کر ڈتی تاں جو اوندے نال سچ کوں مٹا ڈیون میں انہیں کوں پکڑ گدھا تے میڈا عذاب کینجھا ہا۔

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَي الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ⑦

۷۔ تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافریں تے پورا تھی گیا ہے شک او دوزخی ہن۔

اَلَّذِيْنَ يَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِيْنَ

۸۔ جیرھے عرش کوں چاتی کھڑن تے جیرھے اوندے چودھارو ہن او اپنڑے رب دی تعریف

اٰمَنُوْا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝۷

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے ایمان انیندن تے مومنیں کیتے بخشش منگدن اے ساڈے رب تیں اپنی رحمت نال ہر شئے کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرن والیں تے اپنے رستے تے چلن والیں کوں بخش ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ ِالَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۸

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ دی جنت وچ داخل کر جیندا تیں انہیں نال وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈاہیں تے بیویں تے اولاد وچو جیڑھے نیک کم کرن انہیں کوں دی بے شک توں غالب تے وڈا سیانا ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۹ ع

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جنیکوں توں اوں ڈینہہ تکلیفیں کنیں بچیسیں تیں اوندے اتے رحم کیتے تے اے وڈی کامیابی ء۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ فَتَكْفُرُوْنَ ۝۱۰

۱۱۔ بے شک او لوک جیڑھے کافر انہیں کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڈی اپنی ناراضگی کنیں زیادہ سخت جیلھے تہاکوں ایمان دی سڈیا ویندا ہا تساں اوندا انکار کریندے ہاوئے۔

قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ۝۱۱

۱۲۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب تیں ساکوں ڈو دفعہ ماریئے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے اساں اپنے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے کیا ہن کوئی نکلن دا رستہ ہے۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

۱۳۔ اے ایں گالھوں ء جو بے شک جڈاں کلھے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تساں

الْكَبِيْرِ ⑫

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی شریک بنڑایا وچے ہاتے من گھندے ہاوے تے حکومت اچی شان والے تے وڈے اللہ دی ءِ۔

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ۭ وَمَا يَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ يُّنِيْبُ ⑬

۱۴۔ او تہاکوں اپنڑے نشان ڈکھلیندے تے تہاڈے کیتے آسمان کنیں رزق لیندے تے نصیحت اوہو حاصل کریندے جیرھا اللہ ول جھکدے ہے

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ⑭

۱۵۔ تساں اللہ کیتے اطاعت خالص کریندے ہوئیں اونکوں سڈو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

رَفِيْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ يُلْقِي الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِيُنْذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ ⑮

۱۶۔ اوہ بلند تے اُچے رتبے والا ءِ تے عرش دا مالک اپنڑے حکم نال اپنڑے بندیں وچو جیندے اتے چاہندے کلام لیندے تاں جو او ملاقات دے ڈینہہ کنیں ڈراوے۔

يَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ لَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۭ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۭ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ⑯

۱۷۔ جڈاں او سارے خدا دے اگو حاضر تھیسن انہیں وچو کوئی شئے اللہ تے لکی ہوئی نہ ہوسی اوں ڈینہہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیرھا کلہا تے غالب۔

اَلْيَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ ۭ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ⑰

۱۸۔ اوں ڈینہہ ہر شخص کوں جو اوکریسی اوندا بدلہ ملسی تے اوں ڈینہہ ظلم نہ کیتا ویسی، بیشک اللہ جلدی حساب گھنڑ والا ءِ۔

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كٰظِمِيْنَ ۭ مَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ حَمِيْمٍ وَّلَا شَفِيْعٍ يُّطَاعُ ⑱

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلو کولہو آلے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھریئے ہوئے نرگبٹ ئیں آ ویسن تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ اینجھا سفارشی، جیندی گال منی ونجے۔

يَعْلَمُ خَاۗىِٕنَةَ الْاَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُوْرُ ⑲

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

لکیندن اونکوں چاڈسے۔

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ ۭ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَيْءٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝۲۰

۲۱۔ اللہ سئیں حق نال فیصلہ کریسی تے جنہیں کوں او اللہ دے سوا سڈیندن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ ہوں سنڑن والا تے ڈیکھنڑ والا ء۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۭ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ۝۲۱

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیتا ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھئے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سئیں انہیں کوں گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدھے تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاونڑ والا کوئی نہ ہا۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۲۲

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کوں پکڑ گدھے بے شک او زور آلا، طاقت ور تے سخت عذاب ڈیونڑ والا ء۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝۲۳

۲۴۔ تے اساں موسلے کوں اپنڑے نشانیں نال تے کھلی دلیلیں نال پٹھئے۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ۝۲۴

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھئے سے انہیں آکھئے اے شخص دوکھا ڈیونڑ والا تے وڈا کوڑا ء۔

فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَاۗءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَاۗءَهُمْ ۭ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ۝۲۵

۲۶۔ جیلھے او انہیں دو ساڈے ولوں حق گھن کے آئے انہیں آکھئے جیڑھے لوکیں انہیں کوں من گدھے انہیں دے پتریں کوں مارو تے تریمتیں کوں جنیدا رکھو تے کافریں

دی تدبیر پُٹھی پُندی ءِ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ ڈیو میں موسیٰ کوں قتل کراں او اپنڑے رب کوں سڈے تے بے شک میں ڈردا ں جو اے تہاڈے دین کوں وٹا نہ ڈیوے یا ملک وچ فساد ظاہر کرے۔

وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۲۷﴾ ع

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپنڑے رب تے تہاڈے رب دی پناہ منگدا ں، ہر وڈائی کرنڑ والے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہہ کوں نہیں منندا۔

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَآءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ يَّكُ صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ فرعون دی اٰل وچو ہک مومن مرد جیرھا اپنڑا ایمان لکائی کھڑا ہا، آکھئے کیا تساں لوں آدمی کوں مریندے ءُ جیرھا محض اے آہدے جو میڈا رب اللہ تے تہاڈو رب ولو تے سچے او کوڑا ءِ تے اوندا کوڑ اوندے اُتے پوسی تے سچے او سچا ءِ تے وی، تہاکوں جیرھی گالہیں دا او وعدہ کریندے اوندے وچو کجھ ضرور پہنچسی، بے شک اللہ حد کیں ودھنڑ والے، تے ہوں کوڑے کوں سدھا راہ نہیں ڈکھلیندا۔

يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَاۗءَنَا ۭ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اے میڈی قوم اَج تہاڈی حکومت تے تساں ملک تے غالب ہوے، جے اللہ ولو ساڈے اتے عذاب آ وسنجے تے ساڈی کون امداد کریسی، فرعون آکھئے میں تہاکوں محض او ڈسیندا ں جیرھا میکوں

درست ڈسدے تے تہاکوں محض ہدایت دی راہ ڈکھیندا ں۔

وَقَالَ الَّذِیْٓ اٰمَنَ یٰقَوْمِ اِنِّیْٓ اَخَافُ عَلَیْکُمْ مِّثْلَ یَوْمِ الْاَحْزَابِ ۙ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے جیرھا منی کھڑاہا اوں آکھئے اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈے اُتے اوھو جئیں عذاب کنیں ڈردا ں جیرھا پہلی قومیں تے آیا ہا۔

مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِیْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ وَمَا اللّٰهُ یُرِیْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ نوح تے عاد تے ثمود دی قوم آلی کار تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سئیں اپنڑے بندیں تے اصلو ظلم نہیں کرنڑا چاہندا۔

وَیٰقَوْمِ اِنِّیْٓ اَخَافُ عَلَیْکُمْ یَوْمَ التَّنَادِ ۙ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈے تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردا ں جڈاں لوک ہک ڈوجھے کوں امداد کیتے سڈیسن۔

یَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِیْنَ ۚ مَا لَکُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ یُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ جڈاں تساں کنڈ ولا کے پھر سو، تہاڈے کیتے اللہ کنیں کوئی بچاوڈ والا نہ ہوسی تے جنیکوں اللہ گمراہ آکھئے اوندا کوئی سدھا راہ ڈکھاوڈ والا نہیں۔

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ یُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَیِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِیْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ؕ حَتّٰۤی اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ یَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ؕ كَذٰلِكَ یُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ۖ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے تہاڈو ایں کنیں پہلے یوسف آئے کھلے دلائل گھن کے تے تساں جو او گھن کے آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ گئے ءُ تے جیلھے او فوت تھی گئے۔ تساں آکھئے ایندے بعد اللہ سئیں ہڈ بیا کوئی رسول اصلو نہ پٹھیسی۔ ایویں اللہ سئیں حد کنیں ودھڈ والے تے شک کرنڈ والے کوں گمراہ کریندے۔

اَلَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ فِیْٓ اٰیٰتِ اللّٰهِ بِغَیْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ؕ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ

۳۶۔ جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر کہیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۵﴾

بحث کریندن، اے اللہ دے نزدیک تے مومنیں دے نزدیک بہوں بُری گال ایویں اللہ ہر آکڑ باز تے جابر دے دل تے مہر لا ڈیندے۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے فرعون آکھئے اے ھامان میڈے کیتے ہک محل بٹوا۔ تھی سگدے جو میں انہیں راہیں تے ونج پواں۔

اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۭ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ﴿۳۷﴾ ع

۳۸۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے ایویں میکوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ ونجے تے میں بے شک اینکوں کوڑا سمجھیندا ں تے ایویں فرعون کیتے اوندے بُرے عمل سوہنے کرکے ڈکھائے گیئن تے سدھے راہ کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے محض ناکام تھیونڑ والی ہائی۔

وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے جیں منیا ہا اوں آکھئے اے میڈی قوم میڈی پیروی کرو۔ میں تہاکوں ہدایت دا رستہ ڈکھلیساں۔

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۡ وَاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اے میڈی قوم ایں دُنیاوی زندگی تے محض تھوڑا فائدہ ء تے بے شک آخرت اصل پکا گھر۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰۗىِٕكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض اوہو تلی سزا ملسی تے جیرھا چنگا کم کریسی بھانویں او جوان ہووے یا تریمت تے ہووے مومن ایسھے لوکن جیرھے جنت وچ پہسن تے انہیں کوں بے حساب رزق ڈیتا ویسی۔

وَيٰقَوْمِ مَا لِيْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَتَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَى النَّارِ ﴿۴۲﴾

۴۲- تے اے میڈی قوم میکوں کیا فائدہ ءِ میں تہاکوں نجات دو سڈینداں تے تساں میکوں دوزخ دو سڈیندے ءُ۔

تَدْعُوْنَنِيْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ وَّاَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿۴۳﴾

۴۳- تساں میکوں سڈیندے ءُ جو میں اللہ دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں جیندا میکوں پتہ وی کاء نئیں تے میں تہاکوں غالب تے بہوں بخشن والے خدا دو سڈیندا ں۔

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْاٰخِرَةِ وَاَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَاَنَّ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿۴۴﴾

۴۴- بے شک تساں میکوں اوندے واسطے سڈیندے ءُ جنیدے کیتے دُنیا وچ تے آخرت وچ کوئی سڈا کوئی نہیں تے بے شک اساں اللہ دو ولٹنے تے حد کنیں ودھن والے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ وَاُفَوِّضُ اَمْرِيْٓ اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۴۵﴾

۴۵- جو میں تہاکوں آہدا پیاں اونکوں تساں ضرور یاد کریسو تے میں اپنا معاملہ اللہ دے سپرد کریندا ں بے شک اللہ اپنڑے بندیں کوں ہوں ڈیکھن والا ء۔

فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا وَحَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ﴿۴۶﴾

۴۶- اللہ سیئں اونکوں انہیں دی تدبیریں دے نقصان کنیں بچا گدھا تے اٰل فرعون کوں بُرے عذاب تے چودھارو ولیٹ گدھے۔

اَلنَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَّعَشِيًّا ۚ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ ۫ اَدْخِلُوْٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿۴۷﴾

۴۷- او بھاء رات ڈینہہ او جیندے اگو پیش کیتے ویندن تے جڈاں مقرر وقت اوسی (فرشتیں کوں آکھیا ویسی) اٰل فرعون کوں سخت عذاب وچ سٹو۔

وَاِذْ يَتَحَآجُّوْنَ فِي النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿۴۸﴾

۴۸- تے دوزخ وچ وی آپت وچ بحث کریسن تے کمزور لوک وڈے لوکیں کوں آکھسن بیشک اساں تے تہاڈے پچھو ٹردے ہاسے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے جئیں حصے کنیں بچا سگدے ءُ۔

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُلٌّ فِيْهَآ ۙ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ وڈے لوک آکھسن اساں سارے عذاب وچ ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وچ فیصلہ کر ڈتے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے جیرے دوزخ وچ ہوسن او دوزخ دے داروغیں کوں آکھسن اپنڑے رب کوں سڈو اساں کنیں کجھ وقت کیتے تے عذاب گھٹا وے۔

قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ۭ قَالُوْا بَلٰى ۭ قَالُوْا فَادْعُوْا ۚ وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۵۰﴾ ع

۵۱۔ او آکھسن کیا تہاڈے تہاڈے رسول کھلے دلائل گھن کے نہ آئے ہن۔ او آکھسن ہا آئے ہن او آکھسن ہن سڈو تے کافریں دی دعا تے محض وجیجن ڈالی ءِ۔

اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ بے شک اساں اپنڑے رسولیں دے مومنیں دی مدد کریندے ہیں ایں دُنیا وچ وی تے جڈاں گواہ کھڑے تھیسن (اوں ویلھے وی)۔

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْۗءُ الدَّارِ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ نہ ڈیسن تے انہیں تے لعنت ہوسی، تے انہیں کیتے ہوں بُرا گھر۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے اساں موسیٰ کوں ہدایت ڈتی ہائی تے بنی اسرائیل کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ جیرھی سیانڑے کیتے ہدایت تے نصیحت ہائی۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ءِ تے اپنڑے گناہ دی معافی منگ تے رات ڈینہہ اپنڑے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ۙ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ ۚ

۵۷۔ بے شک جیرھے بغیر دلیل دے جیرھی انہیں دو آئی ہوئے اللہ دی آیات وچ

فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۚ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿۵۶﴾

بحث کریندن انہیں دے دلیں وچ محض وڈائی ء۔ جے تیں اوپچ نہیں سگدے تو اللہ کنیں آم شام منگ بے شک او ہوں سنڑن والا تے ڈیکھن والا ء۔

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ آسمانیں تے زمین دا بناونڑ انسان دے پیدا کرنڑ کنیں زیادہ وڈا کم ۔تے ہوں سارے لوک جانڈے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْٓءُ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ اندھے تے سوجا کھے ہکو جیں نہیں تھی سگدے تے نہ مومن تے نیک عمل کرنڑ والے تے گناہگار بک تھی سگدن تساں اصلو نصیحت نوں حاصل کریندے۔

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آونڑ والی ء اوندے آونڑ وچ کوئی شک نہیں تے ہوں سارے لوک اے منیندے نیئں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ﴿۶۰﴾ ع

۶۱۔ تے تہاڈا رب آہدے تساں میکوں سڈو میں تہاڈی دعا سنساں، بیشک جیرے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل تھی کے دوزخ وچ پہسن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ اللہ اوہو ء جیں تہاڈے کیتے رات ایں واسطے بنائی تاں جو تساں اوندے وچ آرام کرو تے ڈینہہ کوں سوجا کھا بنائس بے شک اللہ لوکیں تے ہوں فضل کرنڑ والا ء تے اصل ہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۡ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿۶۲﴾ ع

۶۳۔ اے اللہ تہاڈا رب ہر شئے دا پیدا کرنڑ والا اوندے سوا کوئی معبود نہیں تے تساں کتے پھرائے ویندے ء۔

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ ایویں جیرھے لوک اللہ دی آیات دا انکار کریندن پھیریئے ویندن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اللہ اوہے جیس تہاڈے کیتے زمین کوں رہن دی جاء تے آسمان کوں چھت بنائے تے تہاکوں طاقتاں بخشن سی تے انہیں کوں بہوں مضبوط بنائسی تے تہاکوں پاک رزق ڈتسی اے تہاڈا رب اللہ تے اللہ رب العالمین ہوں بابرکت۔

هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ اوزندہ ءَ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں اونکوں سڈو ساریاں صفتاں اللہ رب العالمین کیتے ہن۔

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّيْ وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ توں آکھ بے شک میکوں ہٹکیا گئے جو ئیں اللہ دے سوا جنیکوں تساں معبود بٹیندے ءُانہیں دی عبادت کراں تے میڈے رب ولو کھلیاں دلیلاں آگیئن تے میکوں حکم ڈتا گئے جو ئیں رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ اوہورء جیس تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں تے ول لوتھڑے کنیں تے ول تہاکوں بال بٹا کے کڈھیندے ول تاں جو تساں اپنی جوانی کوں پہنچو تے ول تاں جو تساں بڈھے تھی ونجو تے کجھ ایں کنیں پہلے وی مار ڈتے ویندن تے تاں جو تساں مقرر مدت تئیں پہنچ ونجو تے تاں جو تساں عقل پکڑو۔

هُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۶۸﴾ ع ۱۳

۶۸۔ اوہورء جیرھا زندہ کریندے تے مریندے تے جیلے کیں گاں دا فیصلہ کریندے محض اونکوں

اے آہدے تھی د نچ او تھی ویندی ع۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ اَنّٰى يُصْرَفُوْنَ ۝ۚ

۷۰۔ کیا تیں انہیں کوں نہیں ڈٹھا جیڑھے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن اوکتے پھیریئے ویندن۔

الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِالْكِتٰبِ وَبِمَآ اَرْسَلْنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝ۙ

۷۱۔ جیڑھے کتاب کوں جھٹلیندن تے اونکوں وی جو اساں رسولیں کوں ڈے کے پٹھیندے ہیں انہیں کوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

اِذِ الْاَغْلٰلُ فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ وَالسَّلٰسِلُ ۭ يُسْحَبُوْنَ ۝ۙ

۷۲۔ تے جیلے انہیں دی گردنیں وچ طوق ہوسن تے زنجیراں ہوسن تے او گھیلئے ویسن۔

فِي الْحَمِيْمِ ۣ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُوْنَ ۝ۚ

۷۳۔ تتے پانی وچ تے دل بھا وچ سٹ ڈتے ویسن۔

ثُمَّ قِيْلَ لَهُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ۝ۙ

۷۴۔ دل انہیں کوں آکیا ویسی او کتھائں جنیں کوں تساں شریک ٹنیندے ہاوئے۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ قَالُوْا ضَلُّوْا عَنَّا بَلْ لَّمْ نَكُنْ نَّدْعُوْا مِنْ قَبْلُ شَيْـــًٔا ۭ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الْكٰفِرِيْنَ ۝

۷۵۔ اللہ دے سوا۔ انہیں آکھئے اے اساں کنیں دنجیج گیئں اصل اساں ایں کنیں پہلے کہیں کوں معبود نہ ٹنیندے ہاسے، ایویں اللہ کافریں کوں گمراہ کریندے۔

ذٰلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُوْنَ ۝ۚ

۷۶۔ اے گال جیندے کیتے تساں زمین وچ ناحق خوشیاں منیندے ہاوے تے تساں اکڑیندے ہاوے۔

اُدْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ۝

۷۷۔ دوزخ دے دروازیں وچ ہک عرصے کیتے پہہ ونجو تے اکڑیجن والیں دا ٹکانہ ہوں بُرا ع۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِيْ نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنَا يُرْجَعُوْنَ ۝

۷۸۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ع تے جے اساں تیکوں بعض گالیں جنہیں دا انہیں نال وعدہ کیتے ڈکھاڈیوں

یا تیکوں وفات ڈے ڈیوں (کوئی گال نہیں) انہیں ساڈو ولٹے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ۗ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے اساں تئیں کنیں پہلے وی رسول پٹھین انہیں وچو کجھ دا اساں ذکر کیتے تے کجھ اینجھے ہن جنہیں دا اساں تیڈے اتے ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی آیت گھن آون تے جیلھے اللہ دا حکم آ ویندے تے سچا فیصلہ کر ڈیتا ویندے تے کوڑے گھاٹے وچ پُیندن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ اللہ او ہے جیں تہاڈے کیتے جانور بنائن تاں جو تساں انہیں وچو بعض تے سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ تے تہاڈے کیتے انہیں وچ نفعے ہن تاں جو تساں اپنے سینیں دیاں خواہشاں پوریاں کرو گھنو تے تہاکوں جانوریں تیں تے بیڑیں تے سوار کیتا ویندے۔

وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ تے اوتہاکوں اپنے نشان ڈکھیندے تے تساں اللہ دی کیرھی کیرھی آیت دا انکار کریسو۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ کیا او زمین وچ نہیں پھریئے ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھیا ہا او گنتری وچ وی تے طاقت وچ وی تے علم تے فن وچ وی انہیں کنیں ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی فائدہ نہیں ڈیتا۔

فَلَمَّا جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرِحُوْا بِمَا عِنْدَهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ جیلھے انہیں دے رسول انہیں دو کھکے دلائل گھن کے آئن، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا جیہاں علم ہا اوندے اُتے اکڑیج گیئے ہن تے جیرھے عذاب تے اوکھلدے ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولیٹ گیدے۔

فَلَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحْدَهٗ وَكَفَرْنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشْرِكِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ جیلھے انہیں ساڈا عذاب ڈٹھے آکھنئیں اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے جیرھا شرک اساں کریندے ہا سے اوندا انکار کریندے ہیں۔

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ اِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَاَوْا بَاْسَنَا ۭ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ فِيْ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۵﴾ ع ۱۴

۸۶۔ جیلھے انہیں ساڈے عذاب کوں ڈٹھے اوں ویلھے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی اوندے بندیں کیتے ہمیشہ کنیں چلدی اندی ہے تے کافر گھاٹا پاوݨ والن۔

سُوْرَةُ حٰمٓ السَّجْدَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حٰمٓ سجدہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ء۔

حٰمٓ ②

۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ء۔

تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ③

۳۔ بن منگے ڈیوݨ والے تے ہوں مہربان خدا تے اے کتاب لہائی ء۔

كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ④

۴۔ اے کتاب جیندی آیات کھول کھول کے بیان کیتاں گیئن قرآن عربی وچ جاݨݨ والی قوم کیتے ہے۔

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ⑤

۵۔ خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا ء انہیں وچوں ہوں ساریں منہ پھیر گدھے تے او سُݨدے نہیں۔

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ⑥

۶۔ تے آکھݨ نیں ساڈے دل پردے وچ جیندو تساں ساکوں سڈیندے ء تے ساڈے کنیں تے بار تے ساڈے تے تیڈے وچ پردہ ء، توں عمل کر اساں وی عمل کریندے پئے ہیں۔

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ⑦

۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر ہاں میڈو وحی کیتی ویندی ء جو تہاڈا معبود ہکو ء اوندے کیتے جمݨے رہو تے اوں کنیں بخشش منگو تے مشرکیں کیتے عذاب

الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ⑧

۸۔ جیرھے زکاۃ نہیں ڈیندے تے او

آخرت دا وی انکار کریندن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٨﴾

۹۔ بے شک جیرے مومنن تے نیک عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر۔

قُلْ أَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ۚ ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوندا انکار کریندے ءُ جیں ڈو ڈینہہ وِچ زمین کوں پیدا کیتے تے اوندے شریک بݨیندے ءُ۔ اے رب العالمین۔

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِن فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ ۖ سَوَاءً لِّلسَّائِلِينَ ﴿١٠﴾

۱۱۔ تے اوں زمین وچ اوندے اُتے پہاڑ بݨائنسی تے انہیں وِچ برکت رکھی اِس تے انہیں کیتے زمین وِچ کھاوݨ پیوݨ دا سامان اندازے نال پیدا کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وِچ کیتس اے پچھوݨ والیں کیتے برابر۔

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا ۖ قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾

۱۲۔ وَل اوں آسمان دو توجہ کیتی او دُھوں ہا اونکوں آکھئے سی تے زمین کوں وی تساں ڈوہیں خوشی نال یا مجبوری نال میڈی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھئے اساں فرمانبردار بݨ کے آ گئے ہیں۔

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا ۚ وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ۚ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾

۱۳۔ وَل انہیں کوں ڈو ڈینہیں وِچ ست آسمان بݨا ڈتنسی۔ تے ہر آسمان کوں اُوندی طاقت ڈے ڈتی اِس۔ تے دُنیا دے آسمان کوں اساں روشنی نال سوݨھا بݨائے تے اوندے وِچ حفاظت دے سامان وی بݨائن۔ تے اے غالب تے چاݨݨ والے خدا دی تقدیر۔

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّثَمُوْدَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھ ئیں تہاکوں اوں عذاب کنیں ڈرلائے جیرھا عاد تے ثمود دے عذاب آلی کار۔

اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ قَالُوْا لَوْ شَاۗءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰۗىِٕكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جیلھے انہیں دو انہیں دے اگوڑی تے پچھوڑی رسول آئن تے آکھئے ئیں جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب چاہے ہا تے فرشتے لہاوے ہا تے بے شک اساں جیرھی گال نال تہاکوں پٹھیا گئے اوں کوں نسے منیندے۔

فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ۭ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ۭ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ عاد قوم نے ملک وچ ناحق وڈائی کیتی تے آکھیونے جو اساں کنیں زیادہ طاقت والا کون۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو بیشک اللہ جیں انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کنیں زیادہ طاقت والا ء تے ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْٓ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ اساں انہیں تے ہوں تکھی اندھاری پٹھی تے اونحش ڈینہہ ہن تاں جو اساں انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ ذلت دا عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب زیادہ ذلت والا ء۔ تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے ثمود، اساں انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا ہا، انہیں ہدایت کنیں گمراہی کوں زیادہ پسند کیتے۔ انہیں کوں ذلت دے ہک عذاب انہیں دے عملیں دی وجہ

نال آن پکڑیئے۔

وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۱۹﴾ ع ۱۹۔ تے اساں مومنیں کوں جیرے ڈردے ہن بچا گدھا۔

وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿۲۰﴾ ۲۰۔ تے جیرے ڈینہہ اللہ دے دشمن جیندے کرکے بھا دوزخیتے ویسن تے او ونڈیج ویسن۔

حَتّٰٓى اِذَا مَا جَآءُوْهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۱﴾ ۲۱۔ جیلھے او اوندے (دوزخ دے) کولھو آوسن انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں دے کن تے اکھیں تے چمڑے انہیں دے خلاف گواہی ڈیسن۔

وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۭ قَالُوْٓا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۲﴾ ۲۲۔ تے او اپنڑے چمڑیں کوں آکھسن تساں ساڈے خلاف کیوں گواہی ڈتی ءے۔ او آکھسن ساکوں ہوں اللہ الوائے جیں ہر شئے کوں بُلوائے تے اوں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتے تے تساں ہوندو ولٹے۔

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَآ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۳﴾ ۲۳۔ تساں اپنڑے عیب ات گالھوں نہ لکیندے ہا وے جو تہاڈے کن تے تہاڈیاں اکھیں تے تہاڈے چمڑے تہاڈے خلاف گواہی نہ ڈیسے ڈلیون تے اصل تہاڈا اے یقین ہا جو بے شک اللہ تہاڈے ہوں سارے عملیں کوں نہیں جاندا۔

وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِيْ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۲۴﴾ ۲۴۔ تے اے تہاڈا غلط خیال ہا جیرھا تساں اپنڑے رب دے متعلق کیتے، ایں تہاکوں تباہ کیتے تے تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچو تھی گیو۔

فَاِنْ يَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوْا فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ جے او صبر کرن تے دوزخ انہیں دا ٹکانہ ء تے جے اے خدا دی درسال نال آوٹا چاہن تے او آ نہ سگسن

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں نال اینجھے سنگتی لا ڈتن جنہیں انہیں دسے اگو تے پچھوے عملیں کوں سوٹھا کر کے ڈکھائے تے انہیں کیتے اوہا گال پوری تھئی جیرھی جنیں تے انسانیں وچوں پہلی تومیں تے پوری تھئی ہائی بے شک او گھاٹا پاوݨ والے ہن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے کافریں آکھئے ایں قرآن کوں نہ سݨو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو تساں ڈاڈھے تھی ونجو۔

فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اساں ضرور کافریں کوں سخت عذاب دا مزہ چکھیسوں تے انہیں دسے گندے عملیں دا ہوں بُرا بدلہ ڈیسوں۔

ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ لَهُمْ فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ ۭ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ ء اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت تئیں رہݨ دا گھر۔ اے بدلہ ء اوندا جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے کافریں آکھئے اے ساڈے رب ساکوں جنیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا جنیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کوں اپݨے پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب کنیں زیادہ ذلیل تھی ونجن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا

۳۱۔ بے شک جیرھے آہدن جو اللہ ساڈا رب تے ول ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿۳۱﴾

تے فرشتے لہسن تے او آکھسن تساں نہ ڈرو تے نہ موجھے تھیوو تے اوں جنت نال خوش تھیوو جیندا تہاکوں وعدہ ڈتا گیا ہا۔

نَحْنُ اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَشْتَهِيْٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اساں تہاڈے سنگتی ہیں ایں دُنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے جنت وچ تہاڈے کیتے جیرھی شئے کوں تہاڈا دل کریسی ہے پئی تے تہاکوں ہلسی جیرھی شئے منگسو۔

نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اے ہوں بخشن والے ہوں مہربان خدا ولو مہمانی ء۔

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ء جیرھا اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے آکھئے بے شک میں فرمانبرداریں وچوہاں۔

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۭ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ نیکی تے بدی ہکو جیں نہیں تھی سگدیاں تے توں برائی دا جواب چنگائی نال ڈے توں ڈیکھیس جو تیڈے تے اوندے درمیان جیرھی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی جیویں گھاٹا سنگتی۔

وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا ۚ وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے کم محض صبر کرن والے کر سگدن تے یا او کر سگدن جینکوں نیکی دا ہوں سارا حصہ ملیا ہویا ہوسے۔

وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے تے توں اللہ دی آم شام منگ، بیشک او ہوں سنڑن والا تے ہوں جانڑن والا ء۔

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۭ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ

۳۸۔ رات تے ڈینہہ تے سجھ تے چندر اوندے نشانیں وچوں ہن۔ تساں سجھ تے

خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۳۷﴾

چندر کوں سجدہ نہ کرو، اللہ سیئں کوں سجدہ کرو۔ جیں انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں ہوں ہک دی عبادت کریندے ءُتاں۔

فَاِنِ اسْتَكْبَرُوْا فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ لَهٗ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُوْنَ ﴿۳۸﴾ سجدة

۳۹۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیڈے رب دے کولہو او بندے ہن جیرھے رات ڈینہہ اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ؕ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے اوندے نشان وچو اے وی ہے جو بے شک توں زمین کوں بر ڈہدیں تے جیلھے اساں اوندے اُتے پانڑی لیندے ہیں اونکوں توئیں زندگی مل ویندی تے ودھن پئے ویندی ءِ بے شک جیں اونکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا کرݨ والا ءِ بے شک او ہر چیز تے قادر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ؕ اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ بے شک جیرھے ساڈی آیات وچ غلطیاں کڈھیندن او اساں کنیں لُکے نہیں سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سٹیا ویسی او چنگا ءِ یا جیرھا قیامت دے ڈینہہ امن نال او سی او تساں جو چاہو کرو بے شک او ڈیہا پئے جو تساں کریندے ءِ

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک جیرھے ذکر (قرآن) دا انکار کریندن جیلھے انہیں دو آئے تے بیشک او غالب کتاب۔

لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ؕ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے پچھو آ سگدے اونکوں سیانڑے تے صفتیں والے خدا لہائے۔

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ؕ

۴۴۔ تیکوں وی صرف اوہا گال کیتی ویندی ءِ

اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۴۳﴾

جیرھی تیں کنیں پہلے رسولیں کوں آکھی گئی ہائی۔ بے شک تیڈا رب بخشش والا تے دردناک عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ ؕ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ؕ اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے جے اساں اینکوں عجمی بݨاؤں ہا (عربی دے سوا کہیں ہی زبان وچ لساوں ہا) تے اے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح کاہ نہیں۔ کیا عجمی زبان نے عربی نبی (ٹھاہندا نہیں) توں آکھ اے مومنیں کیتے ہدایت تے شفاء تے جیرھے نہیں منیندے انہیں دے کنیں وچ بوجھ تے انہیں کوں پتہ کاہ نہیں اے اوہیں ہن جیویں کہیں کوں پریں کنیں سڈیا ونجے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی ہائی۔ اوندے وچ اختلاف کیتا گئے تے جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوسے ہا تے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوسے ہا بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ اوں شک وچ جیرھا تباہ کرݨ والا ہے۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے جیرھا چنگے کم کریسی اوندا ثواب ہونکوں ملسی تے جیرھا برائی کریسی اوندا گناہ اونکوں تھیسی تے تیڈا رب اپݨے بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریندا۔

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٰتٍ مِّنْ اَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ اَيْنَ شُرَكَآءِيْ ؕ قَالُوْٓا اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيْدٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ قیامت دا علم ہوندو ولایا ویندے تے جیرھا گوشیں وچوں پھل کڈھیندے تے تریمت اپݨے ڈڈھ وچ چیندی ہے یا جݨیندی ہے اونکوں پتہ ہوندے، او جڈاں لوکیں کوں سڈ کے آکھسی میڈے شریک کتھاہن۔ او آکھسن اساں تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچوں

ایندا کوئی گواہ کارِ نہیں۔

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَدْعُوْنَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوْا مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ ایں کنیں پہلے اوجیرھے معبود سڈ بیندے ہن اور رُل ویسن تے انہیں کوں یقین تھی ویسی جو او کتھائیں نہیں بھج سگدے۔

لَا يَسْـَٔمُ الْاِنْسَانُ مِنْ دُعَآءِ الْخَيْرِ وَاِنْ مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوْسٌ قَنُوْطٌ ﴿٤٩﴾

۴۹۔ انسان چنگائی دی دُعا کیں نہیں تھکدا تے جے اونکوں تکلیف آونجے تے نا اُمید تھی ویندے۔

وَلَئِنْ اَذَقْنٰهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِنْۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ هٰذَا لِيْ ۙ وَمَآ اَظُنُّ السَّاعَةَ قَآئِمَةً ۙ وَّلَئِنْ رُّجِعْتُ اِلٰى رَبِّيْٓ اِنَّ لِيْ عِنْدَهٗ لَلْحُسْنٰى ۚ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ تے جے اساں اونکوں رحمت دا مزہ چکھاؤں دُکھ پہنچن دے بعد تے آکھن پئے ویندے اے میڈا حق ہا تے میکوں یقینِ قیامت نہیں آونی تے جے میکوں میڈے رب دو ولایا گیا تے اوندے کولہوں میڈے کیتے بہوں چنگیاں نعمتاں ہوسن پیاں تے اساں کافریں کوں انہیں دے اعمال دا ضرور ڈیسوں تے انہیں کوں بہوں سخت عذاب چکھیسوں۔

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُوْ دُعَآءٍ عَرِيْضٍ ﴿٥١﴾

۵۱۔ تے جیلھے اساں انسان تے انعام کریندے ہیں تے اومنہ پھیر گھندے تے اساں کنیں ہک پاسے تھی ویندے تے جیلھے اونکوں تکلیف پہنچدی ہے تے او وڈیاں وڈیاں دُعائیں کرن پئے ویندے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهٖ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ توں انہیں کوں آکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ دلو ہوئے تے تساں اوندا انکار کر ڈیو تے اوں کنیں ودھ گمراہ کون ہوسی جیرھا سچ کنیں بھج ونجے۔

سَنُرِيْهِمْ اٰيٰتِنَا فِي الْاٰفَاقِ وَفِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَقُّ ۭ اَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ اَنَّهٗ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ اساں ساری دُنیا وچ کھنڈیے ہوئے لوکیں کوں اپنے نشان ضرور ڈیکھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں وچ وی تے آخر اے گال ظاہر تھی ویسی جو اے (قرآن) سچ تے کیا انہیں کیتے اے کافی نہیں جو اللہ ہر شئے تے نگران۔

اَلَآ اِنَّهُمْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاۗءِ رَبِّهِمْ ۭ اَلَآ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ ﴿٥٤﴾ ع

۵۴۔ سنڑو بے شک او اپنے رب دی ملاقات وچ شک کریندے پئن سنڑو بے شک او ہر شئے کوں گھیرا پائی کھڑے۔

سُوْرَةُ الشُّوْرٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ شوریٰ مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۴ ایتاں تے ۵ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوٹن والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ ساری صفتیں والے بزرگ۔

عٓسٓقٓ ③

۳۔ جانٹن والے سُنٹن والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی ءے)

كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

۴۔ ایویں بنیڈو تے نیں کین پہلے لوکیں دو وحی کریندے اللہ غالب تے سیانا ءے۔

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ سب ہوندا ءے تے اوہوں اُچا تے وڈا ءے۔

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ⑥

۶۔ تھی سگدے جو آسمان انہیں دے اتو ترٹ کے ڈھ پون تے فرشتے اپنے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُنو بے شک اللہ بہوں بخشن والا تے بہوں مہربان۔

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ۣ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ⑦

۷۔ جیرھے اوندے سوا ہے سنگتی بنا گھندن، اللہ انہیں تے نگران تے توں نگراں نو ہیں۔

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ⑧

۸۔ تے ایویں اساں تیڈو قرآن عربی وچ وحی کیتے تاں جو توں وستیں دی ما (مکے) تے اوندے چو دھار کوں ڈرانویں تے کٹھے تھیون دے ڈینہہ کنیں ڈرانویں تے اوندے وچ کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت وچ ہوسی تے ہک ٹولہ دوزخ وچ ہوسی۔

وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَاۗءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ⑨

۹۔ تے جے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کوں ہکا اُمت بنا ڈیوے ہا تے اصل اوجینکوں چاہندے اپنی رحمت وچ داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سنگتی تے

امدادی نیں۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۹ ع

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوائے سنگتی بٹا گدھن۔ اللہ ہی سنگتی ء اوہو مویئں کوں جیندا کریندے تے اوہر شئے تے قادر۔

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۭ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۝۱۰

۱۱۔ تے جے ایں گال وچ تہاڈا اختلاف تھیوے تے اوندا فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیرھا میڈا رب میکوں اوندے اتے بھروسہ ء تے میں ہوندو مجھکدا

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ۭ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝۱۱

۱۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بنڑاونڑ والا ء تہاڈے اپنڑے وچو اوں جوڑے بنڑائن تے ڈنگریں دے وی جوڑے بنڑائنسی اوندے وچ تہاکوں ودھیندے اوں جیہاں کوئی نہیں تے او ہیوں سنڑن والا تے ڈیکھن والا ء

لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۱۲

۱۳۔ اسمان تے زمین دیاں کنجیاں ہوں کنیں ہن۔ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے، بے شک او ہر شئے کوں جاندے

شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ۭ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ۭ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ۝۱۳

۱۴۔ اوں تہاکوں او دین ڈتے جیندی وصیت اوں نوح کوں کیتی ہائی تے ہُنڑ تیڈے اتے ایندی وحی کیتی ء تے جیندی وصیت اساں ابراہیمؑ تے موسیٰؑ تے عیسیٰؑ کوں دی کیتی ہائی جو تساں دین کوں قائم کرو تے انجو انج نہ تھیو، مشرکین کیتے اوگال ہیوں اوکھی ء جیندو تساں انہیں کوں سڈ بنیدے ء جنیکوں اللہ چاہندے اونکوں دین کیتے چُنڑ گھندے تے جیرھا اوندو جھکدے اونکوں سدھا راہ ڈکھلیندے۔

وَمَا تَفَرَّقُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ

۱۵۔ اے اختلاف انہیں محض اوں ویلھے کیتے جیلھے اوندا علم انہیں کنیں آ گئے۔ ایندی وجہ آپت دی ضد تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدت تیں ہک گال

اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۱۵﴾

دا فیصلہ نہ تھی چکیا ہوئے ہا تے انہیں دا فیصلہ تھی گیا ہوئے ہا تے جنہیں کوں کتاب دا وارث بنایا گیا ہا انہیں دے بعد او اوندے بارے وچ بے چین کرݨ والے شک وچ پئے ہوئن۔

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۭ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۭ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ تے ایں دین دوتوں سڈ تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کر تے آکھ اللہ سئیں جیہڑی کتاب لہائی ءِ میں اونکوں مینداں تے میکوں حکم جو میں تہاڈے وچ انصاف کراں۔ اللہ ساڈا تے تہاڈا ارب ساڈے اعمال ساڈے کیتے ہن تے تہاڈے اعمال تہاڈے کیتے ہن، تہاڈے تے ساڈے درمیان کوئی جھیڑا کاء نیں، اللہ ساکوں کٹھا کریسی تے ہوندو ونجݨے

وَالَّذِيْنَ يُحَاۗجُّوْنَ فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ جیہڑے لوگ اللہ دے بارے وچ جھیڑا کریندن بعد ایندے جو اونکوں بہوں سارے لوک مینیدن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور تروڑ ڈتی ویسی تے انہیں تے غضب لہسی تے انہیں کیتے سخت عذاب۔

اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ ۭ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ اللہ او ہے جیں سچ نال کتاب لہائی ءِ تے ترکڑی وی تے تیکوں کیئں ڈسیئے جو مقررہ وقت کو لہوے۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ ۭ اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ جیہڑے اونکوں مینندے نہیں او اونکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کیں ڈردن تے جاݨدن جو بے شک جیہڑے اوں وقت دے متعلق شک کریندن او پرلے درجے دی گمراہی وچ ہن۔

اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿۱۹﴾ ع

۲۰۔ اللہ اپݨے بندیں تے مہربان تے جینکوں چاہندے رزق ڈیندے تے طاقت والا تے غالب۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیہڑا آخرت دی رڑھ چاہندے اسا اوندے کیتے اوندی رڑھ ودھا ڈیندے ہیں تے جیہڑا دنیاوی رڑھ چاہندے اونکوں دی اوندے وچوڑ دینے ہیں تے

مَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِيْبٍ ﴿۲۱﴾

اوندا آخرت وچ کوئی حصہ نہیں۔

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْۢ بِهِ اللّٰهُ ۭ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ۭ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ کیا انہیں دے شریکن جیرھے انہیں کوں ایجھا دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندا۔ فیصلے دی گال نہ تھی گئی ہوندی تے انہیں وچ فیصلہ کر ڈیتا ونجے ہا تے بے شک ظالمیں کیتے درد ناک عذاب۔

تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَاۗءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈہدیں اپنے عملیں کنیں ڈردے پئن تے (عذاب) انہیں تے ضرور آ ونڈے تے جیرھے مومن تے نیک عمل کریندن او جنت دے باغیں وچ ہوسن، انہیں کیتے انہیں دے رب دے کولہو او سب کچھ ہے جو او چاہسن تے اے بہوں وڈا فضل۔

ذٰلِكَ الَّذِيْ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۭ قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى ۭ وَمَنْ يَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِيْهَا حُسْنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اللہ سئیں ہیں (فضل) دی خوش خبری ڈیندے اپنے مومن تے نیک عمل کرنڑ والے بندیں کوں توں آکھ میں تے اینداں اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے جیرھا نیکی کریسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سونڑھا کر ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے قدر کرنڑ والا ہے

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخْتِمْ عَلٰي قَلْبِكَ ۭ وَيَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ ہدھے تے جے اللہ چاہے تے تیڈے دل تے مُہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنڑے نشانیں نال قائم کر ڈیندے بے شک او دلیں دی گالہیں کوں جانڑنڑ والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِيْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُوْا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ او ہوے جیرھا اپنڑے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے برائیاں مٹا ڈیندے تے جو تساں کریندے ہو او جانڈے۔

وَيَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ وَالْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے او مومنیں تے نیک عمل کرنڑ والیں دیاں دعائیں سنڈے، اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۭ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ جے اللہ اپنڑے بندیں کیتے رزق ودھا ڈیوے ہا تے اے زمین وچ منہ زور تھی ونجن ہا اصل او جتنا چاہندے اندازے دے مطابق لہیندے، بے شک او اپنڑے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھنڑ والا ہ۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۭ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے او ہوہ جیرھا مہینہ وسیندے اوندے بعد جلھے لوک نا اُمید تھی ویندن تے اپنڑی رحمت کھنڈاڈیندے تے او ہو سنگتی ہ تے بہوں صفتیں والا ہ

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ ۭ وَهُوَ عَلٰي جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ﴿۲۸﴾

۳۰۔ تے اوندے نشانیں وچوں ہ آسمانیں تے زمین دی پیدائش تے انہیں وچ جیرھے جانور پیدا کیتنسی، تے او جیرھے ویلھے چاہسی انہیں کو کٹھا کر ڈیوݨ تے قادر ہ۔

وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ جیرھی مصیبت تہاکوں پہنچدی ہ او تہاڈے عملیں دی وجہ کنیں ہوندی ہ تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے۔

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے تساں زمین وچ اونکوں ہرا نوّھے سگدے تے اللہ دے سوا نہ تہاڈا کوئی سنگتی ہ تے نہ کوئی امدادی

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے اوندے نشانیں وچوں سمندر وچ ٹرݨ والیاں پہاڑیں جیڈیاں بیڑیاں ہن۔

اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰي ظَهْرِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ جے او چاہوے تے ہوائیں کوں کھڑا ڈیوے تے بیڑیاں پانڑی دے اُتے کھڑیاں رہ ونجن، بے شک ایندے وچ ہر صبر کرݨ والے تے شکر کرݨ والے کیتے نشانیاں ہن۔

اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ یا انہیں دے عملیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈیوے تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے

وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ۭ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے بارے وچ بحث کریندن انہیں کوں او جانڈے تے انہیں

کیتے بھمڑ دی کوئی جانیں۔

فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۚ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جو تہاکوں ڈتا گئے او دنیا دی زندگی دا تھوڑا سامان تے جیرھا اللہ کنیں ہے او چنگاں تے باقی رہوݨ والا ءِ انہیں کیتے جیرھے مومنن تے اپݨے رب تے بھروسہ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۚ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جیرھے وڈیں گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں بچدن تے جیرھے ویلھے انہیں کوں کاوڑ بگدی ءِ او معاف کر ڈیندن۔

وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۪ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۪ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۚ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے جیرھے اپݨے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں خرچ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ گھندن۔

وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے بُرائی دا بدلہ او ہوتا بُرائی ءِ تے جیرھا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے اوندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے جیرھے ظلم دے بعد بدلہ گھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں اوندا۔

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے اوندے جیرھے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایھے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ڈتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلا کم۔

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ۭ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ

۴۵۔ تے جیکوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد اوندا کوئی سنگتی کار ءِ نہیں تے توں ظالمیں کوں ڈہدیں جیلھے

اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۵﴾

او عذاب ڈہدن آہدن کیا ایں عذاب کوں ہٹاوݨ دی کوئی راہ ہے۔

وَ تَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَ قَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَ اَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈہدیں جو او عذاب دے اگو پیش کیتے ویسن ذلت نال نویئے پیئے ہوسن تے جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن آکھسن بے شک جیرھے لوکیں اپنڑے آپ کوں گھاٹا ڈتے بے شک اوّھے گھاٹا پاوݨ والے ہن تے انہیں دے ٹہروی قیامت دے ڈینہہ سنڑو بے شک ظالم کھڑ ونجݨ والے عذاب وچ ہن۔

وَ مَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَ مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرھے انہیں کوں اللہ دے سوا امداد ڈیون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے اوندے خلاف کوئی راہ کار نہیں۔

اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّ مَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ ایں کنں پہلے جو او ڈینہہ آوݨ جیرھا اللہ دو لوٹل نہیں سگدا تساں اپنڑے ربّ دا الاسنڑاوں ڈینہہ تہاڈی نہ پناہ ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَ اِنَّاۤ اِذَاۤ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَ اِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے جے او منہ پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں تے نگران بݨا کے نہیں پٹھیا، تیڈا کم محض پچاڈیوݨ ہ تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہیں۔ اوندے تے اکثر تیج ویندے تے جے انہیں کوں مصیبت آوݨجے انہیں دے عملیں دی وجہ نال، بے شک انسان ناشکرا بݨ ویندے۔

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ اِنَاثًا وَّ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَآءُ الذُّكُوْرَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہر ڈیندے

اَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَّ اِنَاثًا ۚ وَ يَجْعَلُ مَنْ يَّشَآءُ عَقِيْمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر رلا ڈیندے تے جیکوں چاہندے سنڈھ بݨا ڈیندے، بے شک او جاݨݨ والا

تے قادر۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّكَلِّمَهُ اللّٰهُ اِلَّا وَحْيًا اَوْ مِنْ وَّرَآئِ حِجَابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُوْلًا فَيُوْحِيَ بِاِذْنِهٖ مَا يَشَآءُ ؕ اِنَّهٗ عَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ سئیں اوندے نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے پچھو۔ تے یا رسول پٹھے۔ تے جیندے اُتے چاہندے اپنی مرضی نال وحی کریندے۔ بے شک او بہوں اُچا تے سیانا ہے

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ رُوْحًا مِّنْ اَمْرِنَا ؕ مَا كُنْتَ تَدْرِيْ مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْاِيْمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُوْرًا نَّهْدِيْ بِهٖ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ؕ وَاِنَّكَ لَتَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ تے ایویں اساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام لہائے تے توں نہ جاندا ہائیں جو کتاب کیا ہے تے ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اساں نور بنائے جیندے نال جیکوں اساں چاہندے ہیں اپنے بندیں وچو سدھا راہ ڈکھیندے ہیں۔ تے بے شک توں سدھے راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ اَلَآ اِلَى اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ ﴿۵۳﴾ ع

۵۴۔ اوں اللہ دا راہ جیندے کیتے ہے جو آسمانیں وچ تے زمین وچ۔ سنڈو سارے معاملات اللہ دو ولٹن۔

سُوْرَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ زخرف مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ ایتیاں تے ۷ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ بہوں صفتیں والا تے بزرگ خدا ہے۔

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳۔ تے اپنے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیون والی اے کتاب گواہ۔

معانی الکلمات

اِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ④

۴۔ بے شک اساں اینکوں عربی قرآن بنائے تاں جو تُساں عقل کرو۔

وَاِنَّهٗ فِيْٓ اُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ⑤

۵۔ اد ام الکتاب وچ جیرھی ساڈے نزدیک بہوں شان والی تے سنجیپ ناں بھری ہوئی ہے۔

اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا اَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ⑥

۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ ڈیوں جو تُساں حد کنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔

وَكَمْ اَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْاَوَّلِيْنَ ⑦

۷۔ تے اساں کے تلا رسول پہلی قومیں وچ پٹھین۔

وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ اِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑧

۸۔ جیرھے ویلھے انہیں کنیں کوئی نبی اوندا ہا او اوندے نال مشکریاں کریندے ہن۔

فَاَهْلَكْنَآ اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى مَثَلُ الْاَوَّلِيْنَ ⑨

۹۔ اساں انہیں کنیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں ہلاک کر ڈتا ہا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال گذر چکی ہے۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ⑩

۱۰۔ جے توں انہیں کنیں پچھیں جو آسمان تے زمین کیئں پیدا کیتن تے او ضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے جانن آلے خدا پیدا کیتے۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ⑪

۱۱۔ جیں تہاڈے کیتے زمین کوں وچھاٹا بنائے تے تہاڈے کیتے اوندے وچ رستے بنائنسی تاں جو تُساں

ہدایت پاؤ۔

وَالَّذِیْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ ۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّیْتًا ۚ كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ تے جیں تُہاڈے کیتے آسمان کنیں اندازے نال پانی لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں وسوں کر ڈتے تے تُساں وی ایویں کڈھیئے ویسو۔

وَالَّذِیْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ تے جیں سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہاڈے کیتے بیڑیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تُساں سوار تھیندے ءُ۔

لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَیْتُمْ عَلَیْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِیْنَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تاں جو تُساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ وہو تے اوندے اُتے بہنڑ دے بعد اپنڑے رب دی نعمت کوں یاد کرو (اوندا شکر کرو) تے آکھو پاک او ذات جیں اینکوں ساڈے تابع کیتے اساں اینکوں اپنڑے تابع نہ بنڑا سگدے ہاسے۔

وَاِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ تے بے شک اساں اپنڑے رب دو دل ونجنڑے۔

وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًا ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِیْنٌ ﴿۱۵﴾ ع ۱۶

۱۶۔ تے انہیں اوندے بندیں وچو اوندے کیتے حصہ بنڑا ڈتے (آہدن چھوہریں ہوندیاں) بیشک انسان کھلا کھلا ناشکرا ءُ

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا یَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِیْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچو اپنڑے کیتے چھوہریں بنڑائنسی تے تہاڈے کیتے چھوہر۔

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِیْمٌ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں خوش خبری ملدی ءُ اوندی جیہی او خدا کیتے آہدے (چھوہر دی) تے اوندا منہ کالا دھوں تھی ویندے تے بہوں کوڑ تیج ویندے

اَوَمَنْ یُّنَشَّؤُا فِی الْحِلْیَةِ وَهُوَ فِی الْخِصَامِ غَیْرُ مُبِیْنٍ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ کیا جیہڑی گالھیں وچ پلدی ءُ تے جھیڑے وچ اپنڑے دل دی گال صاف نہیں کر سگدی (او خدا کیتے ہے)۔

وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِیْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًا ؕ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْ ؕ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَیُسْـَٔلُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے فرشتیں کوں جیہڑے اللہ دے بانہیں ہن انہیں لوکیں تر متیں بنڑا ڈتے کیا او انہیں دے پیدا

تھیوٹ ویلھے اتھائیں ہن تے انہیں دی گواہی ضرور لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پچھیا ویسی۔

وَقَالُوْا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ؕ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے او آہدن جے رحمٰن خدا چاہے ہا تے اساں انہیں دی عبادت نہ کروں ہا۔ ایں گال دا انہیں کوں کوئی علم کارء نہیں او ایویں ڈھکو سلے مریندے پئین ۔

اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ یا اساں انہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈتی ءِ جیکوں او پکڑی پئین۔

بَلْ قَالُوْٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ اصل او آہدن بے شک اساں اپنڑے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے تے کم کریندا ڈٹھے تے اساں انہیں دے پیریں تے ٹُر دے رہ ویسوں۔

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے ایویں اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ رسول پٹھئے اُنہیں دے امیر لوکیں محض اے آکھئے جو بے شک اساں اپنڑے پیو ڈاڈس کوں ہک طریقے تے ڈٹھے تے بے شک اساں انہیں دے پیریں تے ٹُر دے ویسوں۔

قٰلَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہاڈو اوں کنیں چنگی تعلیم گھن آیا ہُواں جیں دے اُتے تُساں اپنڑے پیو ڈاڈیں کوں عمل کریندا ڈٹھے انہیں آکھئے اساں جو توں گھن کے آئیں اوندا انکار کریندے ہیں

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں کنیں بدلہ گِدھے تے توں ڈیکھ جھٹلاوݨ والیں دا کینجھا انجام۔

ع ۳

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِيْ بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے جلھے ابراہیمؑ اپنڑے پیو کوں آکھئے تے اپنڑی قوم کوں جیندی تُساں عبادت کریندے ءُ میں انہیں کنیں باہر وہاں۔

اِلَّا الَّذِيْ فَطَرَنِيْ فَاِنَّهٗ سَيَهْدِيْنِ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ سوائے اوں خدا دے جیں میکوں پیدا کیتے تے بے شک میکوں سدھا راہ ضرور ڈکھلیسی۔

وَ جَعَلَهَا كَلِمَةًۢ بَاقِيَةً فِيْ عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے اوں تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ ڈتا تاں جو اوہ شرک کنیں) رُک ونجن۔

بَلْ مَتَّعْتُ هٰٓؤُلَآءِ وَ اٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اصل بَیں انہیں کوں تے انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں فائدہ پچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان کر ڈیون والا رسول دی آیا۔

وَ لَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ وَّ اِنَّا بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے جہلے انہیں کنیں سچ آگیا انہیں آکھئے اے جادو ءے تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہیں۔

وَ قَالُوْا لَوْ لَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن ڈو وڈی وستیں دے کہیں بندے تے کیوں نہیں لہایا گیا۔

اَهُمْ يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ؕ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَ رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا ؕ وَ رَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ کیا اوتیڈے رب دی رحمت کوں و نڈیندن اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی دا سامان ونڈ ڈتے۔ تے اساں انہیں وچو کجھ لوکیں کوں ہے لوکیں تے اچا تنبہ ڈتے تے نتیجہ اے تھئے جو کجھ لوک ہنہیں دا مذاق اڈاون پئے گمیئن تے تیڈے رب دی رحمت اوں کنیں بہوں چنگی ءے جو اوکٹھا کریندن۔

وَ لَوْ لَاۤ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّ مَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جے لوکیں دے کہو کجھ تھی ونجن دا ڈر نہ ہوے ہا تے اساں رحمٰن خدا دے کافر یں دی چھتیں کوں تے پوڑیں کوں جیندے اتے اوچڑھدن چاندی دا بنا ڈیوں ہا۔

وَ لِبُيُوْتِهِمْ اَبْوَابًا وَّ سُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے ھمانچیں کوں جیندے اُتے اوٹیک لا پہندن۔

وَ زُخْرُفًا ؕ وَ اِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۵﴾ ع

۳۶۔ تے سونے دا بنا ڈیندے تے اے سب کجھ دنیاوی زندگی دا سامان تے آخرت تیڈے رب دے حضور متقیں دی ءے

وَ مَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطٰنًا

۳۷۔ تے جیر ھا رحمٰن خدا دے ذکر کنیں منہ پھریندے

فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿۳۶﴾

اساں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر ڈیندے ہیں تے او اوندا سنگتی بݨ ویندے۔

وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے بے شک او اونکوں سدھی راہ کنیں رُکیندن تے او خیال کریندن بے شک او سدھے رستے تے ہن۔

حَتّٰٓى اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے جیلھے او ساڈو آویندے آہدے افسوس میڈے تے تیڈے وچکار پچادھ تے پرادھ دا پندھ ہوے ہا تے او ہوں بُرا سنگتی ءِ۔

وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے تہاکوں اج ظلم کرݨ دے بعد کوئی شئے فائدہ نہیں ڈے سگدی جو بے شک تُساں تے تہاڈے سنگتی عذاب وچ کھٹے ہن۔

اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِى الْعُمْىَ وَمَنْ كَانَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ کیا توں بوڑے کوں سُݨا سگدیں تے کیا اندھے کوں سدھے راہ تے پُچا سگدیں تے جیرھا کھُلی گمراہی وچ ہوئے۔

فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے جے اساں تیکوں گھن ونجوں تے اساں انہیں کنیں بدلہ ضرور گھنسوں۔

اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِىْ وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ یا تیکوں ڈکھالوں جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیتے تے بے شک اساں انہیں تے پورے غالب ہیں۔

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِىْٓ اُوْحِىَ اِلَيْكَ ۚ اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ءِ او نکوں تکڑا تھی کے پکڑ بے شک توں سدھے راہ تے ہویں۔

وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ ۚ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر تے تیڈی قوم کیتے وی، تے جلدی تُساں کنیں پُچھا ویسی۔

وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَآ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿۴۵﴾ ع

۴۶۔ تے جیرھے رسول اساں تیکں کنیں پہلے پٹھین انہیں کنیں پچھ کیا اساں رحمٰن خُدا دے علاوہ معبود بݨائن جنہیں دی پوجا تھیوے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ

۴۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپݨیاں نشانیاں ڈے کے

فَقَالَ اِنِّیْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۶﴾

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰیٰتِنَآ اِذَا هُمْ مِّنْهَا یَضْحَكُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ جڈاں او انہیں دو ساڈیاں نشانیاں گھن کے اَے تے او اوندی گال سُٹن کے کھلڑ پئے گمیئن۔

وَمَا نُرِیْهِمْ مِّنْ اٰیَةٍ اِلَّا هِیَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا وَ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرھا نشان ڈکھلیندے ہا سے او پہلے نشان کنیں بہوں وڈا ہوندا ہا تے اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گدھے تاں جو او باز آونہن۔

وَقَالُوْا یٰۤاَیُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے او آبدے ہن جو اے جادوگر توں اپنڑے رب کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے یاد کر اکے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور ہدایت پیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ یَنْكُثُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب پریں کر ڈتے ہوں ویلھے اونہیں وعدہ تروڑ ڈتے۔

وَنَادٰی فِرْعَوْنُ فِیْ قَوْمِهٖ قَالَ یٰقَوْمِ اَلَیْسَ لِیْ مُلْكُ مِصْرَ وَهٰذِهِ الْاَنْهٰرُ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِیْ ۚ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے فرعون اپنڑی قوم وچ منادی کیتی آکیس اے میڈی قوم مصر وچ میڈی حکومت نہیں تے اے دریا میڈے ماتحت نہیں وہندے پئے کیا تُساں ڈہدے نوھے۔

اَمْ اَنَا خَیْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِیْ هُوَ مَهِیْنٌ ۙ۬ وَّلَا یَكَادُ یُبِیْنُ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ کیا میں ایں کنیں چنگا نہیں جیرھا ذلیل تے گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

فَلَوْلَاۤ اُلْقِیَ عَلَیْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقْتَرِنِیْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کنگن کیوں نہیں لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ فَاَطَاعُوْهُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِیْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے اوا اپنڑی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوندا آکھن من گدھے بے شک او بدکار قوم ہائی۔

فَلَمَّاۤ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوائی ہے تے اساں انہیں کنیں بدلہ گدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا لِّلْاٰخِرِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے انہیں کوں اساں پُراٹا قصہ بنا ڈتا تے بعد وچ آون والیں کیتے عبرت۔

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ء تیڈی قوم ایندے اُتے تاڑیاں مارن پئے ویندی ء

وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے آہدن کیا ساڈے معبود چنگن یا او اے گال تیڈے سامنڑے محض جھیڑے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیڑے کار۔

اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ او تے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اساں انعام کیتا تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے نمونہ بنایا ہا۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِى الْاَرْضِ يَخْلُفُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے جے اساں چاہندے زمین وچ تہاڈے وچو کجھ فرشتے بنا ڈیوں ہا جیرھے تہاڈی جا تے آباد تھیون ہا

وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے تے تُساں اوندے وچ شک نہ کرو تے میڈی گال منو اے سدھا راہ۔

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ تے تہاکوں شیطان سدھے راہ کنیں نہ روکے او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِىْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ تے جیلھے عیسٰی دلیلاں گھن کے آئے تے آکھیس میں تہاڈو سیانٹیاں گالہیں گھن آئیاں تے تاں جو او گالہیں تہاکوں سمھاواں جیندے وچ تُساں اختلاف کریندے ء، اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّىْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۭ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڈا رب او ندی عبادت کرو اے سدھا راہ۔

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے ظالمیں کیتے ہلاکت تے ڈکھ آلے ڈینہہ دا عذاب ٹال

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ اوہ محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں تے اچھن گھُت اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ لگسی۔

اَلْاَخِلَّآءُ يَوْمَئِذٍۢ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔لوں ڈینہہ ہوں سارے سنگتی ہک ڈوجھے دے دشمن ہوسن سوائے متقیں دے۔

يٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ اے میڈے بندے ءو اج تہاڈے اُتے کوئی خوف نہیں تے نہ تُساں مو نجھے تھیسو۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں مینندن تے مسلمان ہن

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ جنت وچ پہوتُساں تے تہاڈیاں زالیں خوشیاں مینندے ونجو۔

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ ۚ وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۚ وَاَنْتُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ سونے دے تھال تے پیالے انہیں دودل ول آندے ویسن اوندے وچ انہیں کوں اوکجھ ملسی جو انہیں دادل چاہسی تے اکھیں پسند کریسن تے تُساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْٓ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تے اے اوجنت جیندے تُساں اپنڑے عملیں دی وجہ نال وارث کیتے گئے ءو۔

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ اوندے وچ تہاڈے کیتے ہوں سارے پھُل ہوسن جیرھے تُساں کھوسو۔

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ رہسن۔

لَا يُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ انہیں کوں وکھی نہ ڈتی ویسی تے اوندے وچ نا اُمید تھی ویسن۔

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اپنڑے اتے ظلم کریندے ہن۔

وَنَادَوْا يٰمٰلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۭ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے اوسڈ مریسن جو اے بادشاہ تیڈا رب ساکوں مار ڈیوے او آکھسن تُساں کافی دیر رہسو۔

لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ اساں تہاڈو سچ گھن کے آئے ہاسے تے اصل تُساں اکثر سچ کوں ناپسند کریندے ءو۔

اَمْ اَبْرَمُوْٓا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گدھے تے اساں وی

انہیں دی تباہی دا فیصلہ کر گدھے ۔

اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوٰىهُمْ ؕ بَلٰى وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ کیا او خیال کریندن اساں انہیں دیاں لکیاں ہویاں گالہیں تے مشورے نے سُنڑ دے، اے گال نہیں ساڈے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے ہین۔

قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ توں آکھ جے رحمٰن خدا دا کوئی پُتر ہوُندے ہا تے میں سب کنیں پہلے عبادت کراں ہا ۔

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت والے رب دا رُتبہ انہیں دی گالہیں کنیں پاک ہ

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ ڈے او گند اُچھلن تے کھیڈن کُدن جے تیں او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ڈتا نگئے۔

وَهُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّفِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے او ہوء جیرھا آسمان وچ وی تے زمین وچ وی معبود تے او سیانا تے ہوں جاننڑ والا ء۔

وَتَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ وَعِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے بابرکت او ذات جیندے کیتے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت تے جو انہیں دے وچکار تے اوں کنیں ہے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولیٹے۔

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیندن او سفارش کرنڑ دے مالک نہیں، سوائے او ندے جیرھا سچی گواہی ڈیوے تے او جاندن۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے جے توں انہیں کنیں پُچھیں انہیں کوں کیں پیدا کیتے تے او ضرور آکھسن اللہ تے دل تساں رکھنے پھیریئے ویندے ء۔

وَقِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے او ندا اے آکھنڑ (جو) اے میڈے رب بیشک اے قوم نہیں مینندی۔

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلٰمٌ ؕ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کر ڈے تے آکھ تہاڈے اتے سلامتی ہوُے تے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی۔

سُوْرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوٹن والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ سب تعریفیں والا تے بہوں بزرگ خدا ہے۔

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳۔ تے کھول کے بیان کرنڑ والی کتاب گواہ۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ④

۴۔ بے شک اساں اینکوں بک بابرکت رات وچ لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرنڑ والے ہیں۔

فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ⑤

۵۔ اوندے وچ ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان کیتا ویندے۔

اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ؕ اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ⑥

۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈتے بے شک اساں رسول پٹھیندے ہیں۔

رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑦

۷۔ اے تیڈے رب ولو رحمت بے شک او سنڑن والا تے جانڑن والا ہے۔

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ⑧

۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندا رب جے تساں یقین کرنڑ والے ہو تاں۔

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ؕ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ⑨

۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوزندہ کریندے تے مریندے تہاڈا رب تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈیں دا رب۔

بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ⑩

۱۰۔ اصل اوشک وچ کھیڈدے ہیں۔

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَآءُ بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ⑪

۱۱۔ توں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں ظاہر تھیسی۔

يَّغْشَى النَّاسَ ؕ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑫

۱۲۔ جیہڑا لوکیں کوں ڈکا گھنسی اے درد ڈیوٹن والا عذاب۔

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ⑬

۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک

اساں مینڈے ہیں۔

اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ او کیویں یاد کریسن تے انہیں کنیں سچ کھول کے بیان کرنڑ والا رسول آ گئے۔

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ﴿۱۴﴾ وقف لازم

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گیئن تے آکھئے نیں اینکوں سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ ﴿۱۵﴾ وقف لازم

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسوں بے شک تُساں ولا کفر کرنڑ پئے ویسو۔

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى ۚ اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑیسوں بے شک اساں بدلہ گھن سگدے ہیں۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں آزمایا ہا تے انہیں کنیں عزت والا رسول آیا ہا۔

اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ ۭ اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک میں تہاڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ ۚ اِنِّىْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۚ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے اللہ دے سامنڑے وڈائی نہ کرو بے شک میں تہاڈو ہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔

وَاِنِّىْ عُذْتُ بِرَبِّىْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ بے شک میں اپنڑے تے تہاڈے رب دی آم شام وچ انداں جو تُساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِىْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے جے تُساں نوھے مینڈے تے میکوں کلّھا چھوڑ ڈیو۔

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿۲۲﴾ تنبیہ

۲۳۔ اوں اپنڑے رب کوں سڈ یے تے آکھیس بے شک اے مجرم قوم۔

فَاَسْرِ بِعِبَادِىْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ۙ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ خدا آکھئے میڈے بندیں کوں راتو رات گھن وہنج بے شک تہاڈا پیچھا کیتا ویسی۔

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۭ اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے سمندر کوں پُٹے بنّا کے چھوڑ ونج بے شک او غرق تھیونڑ والا لشکر۔

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ انہیں کے تلا باغ تے چشمے چھوڑین۔

وَّزُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔

وَّنَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑیں جنہیں نال اوخوش تھئے پئے ہن

كَذٰلِكَ ۫ وَاَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دابی قوم کوں وارث بنا ڈتے۔

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَالْاَرْضُ وَمَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ انہیں تے نہ اسمان رُنے تے نہ زمین تے انہیں کوں وکھی وی نہیں ڈتی گئی۔

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرݨ والے عذاب کنیں بچائے۔

مِنْ فِرْعَوْنَ ۭ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ فرعون کنیں او وڈائی کرݨ والا تے حد کنیں ودھݨ والا ہا۔

وَلَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰي عِلْمٍ عَلَي الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اساں انہیں کوں اوں زمانے دے لوکیں تے علم دی وجہ نال چُݨ گدھا ہا۔

وَاٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے انہیں کوں او نشان ڈتے جیندے وچ کھلی آزمائش ہائی۔

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک اوا ے آہدن۔

اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اے ساڈی پہلی موت تے ساکوں جیندا نہ کیتا ویسی۔

فَاْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آوڄے تساں سچے ہوّے۔

اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ اَهْلَكْنٰهُمْ ۡ اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ کیا او چنگے ہن یا تبع دی قوم یا جیہڑے انہیں کنیں پہلے ہن اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا ہا تے بے شک او مجرم ہن۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جو انہیں دے وچکار بے فائدہ تے کھیڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔

مَا خَلَقْنٰهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اساں انہیں ڈونہاں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر لوک جاݨدے نہیں۔

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر

وقت۔

يَوْمَ لَا يُغْنِيْ مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جڈاں کوئی سنگتی بے سنگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ سوائے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ بے شک کنوار پوٹی داوٹن

طَعَامُ الْاَثِيْمِ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ گناہ گاریں دا کھاج

كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِيْ فِي الْبُطُوْنِ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ پگھریئے تانبے آلی کار ڈڈھیں وچ اُبلسی

كَغَلْيِ الْحَمِيْمِ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ جیویں تتا پانی اُبلدے

خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ اینکو پکڑو تے دوزخ دی آدھل تیں اینکوں کھلیندے ونجو۔

ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ ول ایندے سر تے تتا پانی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے شریف (بنڑدا) ہانویں۔

اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تساں شک کریندے ہاوے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ باغیں تے چشمیں وچ ہوسن

يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ ریشم پیسن آمنے سامنے ہوسن

كَذٰلِكَ ۗ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں حوراں زالیں بنٹیسوں

يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگویسن تے امن وچ رہسن

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى ۚ وَوَقٰهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اوندے وچ انہیں کوں موت نہ اوسی، سوائے پہلی موت دے تے اللہ انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچیسی

سجدۃ ۱۴ عند الشافعیہ رح

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ اے تہاڈے رب دا فضل تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے

فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے اساں اینکوں تیڈی زبان تے سوکھا کر ڈتے تاں جو اے نصیحت پکڑن

فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿۶۰﴾ ع ۱۶

۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کر یندے پئین۔

سُوْرَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ جاثیہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۸ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ سب صفتیں والا تے بزرگ خدا۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا ولوں تھی۔

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ④

۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وچ مومنیں کیتے نشانیں۔

وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ⑤

۵۔ تے ایویں تہاڈے پیدا تھیوݨ تے جانوریں کوں زمین وچ کھنڈاوݨ وچ یقین کرݨ والی قوم کیتے نشانیں۔

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ⑥

۶۔ رات تے ڈیہہ دے اگو پچھو آوݨ تے جو اللہ سیں آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں نبر تھیوݨ دے بعد وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاوݨ وچ عقل والی قوم کیتے نشانیں۔

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ⑦

۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرھے اساں تیڈے سامݨے سچ نال پڑھدے ہیں۔ اللہ تے اوندی آیتیں دے بعد کیرھی گال کوں منیسن۔

وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ⑧

۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملسی۔

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ⑨

۹۔ اللہ دی آیات کوں سنڈے جیرھیاں اونکوں پڑھ کے سُنڑایاں ویندن، ول اکڑ نیندارہ ویندے جیویں اوں سُنیڑا وی ناں ہوے، اونکوں ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْـًٔا اتَّخَذَهَا هُزُوًا ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑩

۱۰۔ تے جیلھے اونکوں ساڈی آیات دا کجھ پتہ لگ ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے

لوکن جنہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب۔

مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا شَيْـًٔا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝۱۱

۱۱۔ اوندے بعد دوزخ وی ہے جو اوکمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سنگتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بنیندن تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ۝۱۲ ع

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپنے رب دی آیتیں دا انکار کریندن انہیں کیتے شرک دی وجہ نال دُکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۱۳

۱۳۔ اللہ او ہے جیئں تہاڈے کیتے سمندر کوں کم وچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیڑیاں ٹرُن تے تاں جو تُساں اوندا فضل گولو تے تاں جو تُساں شُکر کرو۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مِّنْهُ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۱۴

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او سارے دا سارا اوں تہاڈے تابع کیتے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانن۔

قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۱۵

۱۵۔ توں مومنیں کوں آکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیوݨ جیرھے اللہ دی سزا کینیں نہیں ڈردے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ۝۱۶

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کریسی اوندا فائدہ ہونکوں تھیسی تے جیرھا گندے کم کریسی اوندا گھاٹا اونکوں تھیسی ول تُساں اپنے رب دو ولٹے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۷

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دا رزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ رَبَّكَ

۱۸۔ تے انہیں کوں کھُلی کھُلی شریعت ڈتی تے انہیں اوندا علم آوݨ دے بعد آپت دی منہ زوری دی وجہ

يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۷﴾

نال اوندے وچ اختلاف کیتا بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ اوندا فیصلہ کریسی جیندے وچ او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹- ول اساں تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے چلائے توں اوندی پیروی کر تے جیرھے جاݨدے نہیں انہیں دی مرضی دے پچھوناں چل ۔

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰- بے شک او اللہ دے مقابلے وچ تیکوں کوئی فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوجھے دے سنگتی ہن تے اللہ متقیں دا سنگتی ہ ۔

هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱- اے لوکیں کیتے نشانن تے ہدایت تے یقین رکھݨ والی قوم کیتے رحمت ۔

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۲۱﴾ ع ۲

۲۲- کیا بُرے کم کرݨ والے اے خیال کریندن جو اساں انہیں کوں اویں بݨا ڈیسوں جیویں مومن تے نیک کم کرݨ والے ہن انہیں دا مرݨ جیوݨ ہک ہوسی بہوں بُراء جو او فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳- تے اللہ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تے تاں جو ہر شخص کوں اوندی کمت دا بدلہ ملے تے انہیں تے ظلم نہ تھیسی ۔

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴- کیا تیں اوں بندے کوں ڈٹھے جیرھا اپݨی خواہشیں کوں معبود بݨا گھندے تے اللہ اونکوں اپݨے علم نال گمراہ کیتے تے اوندے کݨ تے دل تے مہر لا ڈتی اس تے اوندے اکھیں تے پردے پا تسی اونکوں اللہ دے سوا کون سدھا راہ ڈکھلیسی کیا تُساں نصیحت نو ھے پکڑیندے ۔

وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ

۲۵- تے انہیں آکھیئے اے تے محض ساڈی دُنیاوی زندگی ہ مرسوں تے ول جیندے تھیسوں تے ساکوں

عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿۲۵﴾

زمانہ مریندے، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہے او آہدن جے تساں سچے ہے تے ساڈے پیو ڈاڈیں کوں گھن آو۔

قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾ ع

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہاکوں جیندا کیتے ول تہاکوں مریسی ول تہاکوں قیامت دے ڈینہہ کھڑا کریسی جیندے آوݨ وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہیوں سارے لوک جاندے نہیں۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَىِٕذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ کوڑے لوک گھاٹا پیسن۔

وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۭ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتٰبِهَا ۭ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے ہر اُمت کوں گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا ڈیکھسین تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دو سڈیا ویسی، اج تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اے ساڈی کتاب جیرھی تہاڈے خلاف سچ اکھیندی بے شک اساں جو تساں کریندے ہاوے لکھدے رہ گئے ہیں۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرݨ والے انہیں کوں انہیں دا رب اپنی رحمت وچ داخل کریسی تے اے کھلی کامیابی ہے۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۣ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے جیرھے کافر (انہیں کوں آکھیا ویسی) کیا تہاکوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے نہ سُنڑایاں وینڈیاں ہن تساں اکڑ کریندے ہاوے تے تساں مجرم قوم ہاوے۔

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ تے جیلھے آکھیا ویندا ہا بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے قیامت دے ڈینہ وچ کوئی شک نہیں تساں آہدے ہا دے ساکوں کوئی پتہ نہیں قیامت کیا ہے، اساں تے محض گمان کریندے ہیں ساکوں یقین نہیں اوندا۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ تے اوں ویلھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں ظاہر تھی ویسن تے او عذاب انہیں کوں ولہیٹ گھنسی جیندے اتے او کھلدے ہن۔

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی تساں جیویں اج دی ملاقات بھل گئے ہا وے، اج اساں ایویں تہاکوں وی بھل ویسوں تے تہاڈا ٹھکانہ بھاہ تے تہاڈا کوئی امدادی کار نہیں۔

ذَٰلِكُمْ بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ اے ایت گالہوں جو تساں اللہ دی آیتیں تے کھلدے ہا وے تے تہاکوں دنیاوی زندگی دوکھا وچ پا ہویا ملتے اج او اوندے وچوں نہ کڈھیئے ویسن تے نہ انہیں کوں کولہو آوݨ ڈیتا ویسی نہ فریاد سݨی ویسی۔

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیڑھا آسمانیں داوی رب تے زمینیں داوی تے ساریں جہانیں دا پالنہار۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیائی ہوندا ہ (او ہووڈا ہ) تے او غالب تے ہوں سیانا ہ۔

سُوْرَةُ الْاَحْقَافِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ احقاف مکی ء بسم اللہ نال ایندیاں ۳۶ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ ساری صفتیں والا تے بزرگ خدا ء۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا ولو لہائی گئی ء۔

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ④

۴۔ اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ محض حق نال پیدا کیتے تے اک مقرر مدت کیتے تے جیرھے کافر او اوں کنیں منہ پھیریندن جتھو او ڈرائے ویندن۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۭ ائْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑤

۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیرھے تساں خدا دے سوا معبود ڈسیندے ء میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ایں کنیں پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آنو یا علم دی دلیل ڈیوجے تساں سچے ہوسے۔

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَاۗىِٕهِمْ غٰفِلُوْنَ ⑥

۶۔ اوں کنیں زیادہ گمراہ کون جیرھا اللہ دے سوا اوں کوں سڈیندے جیرھا قیامت تئیں اوں دی دعا نئیں سنڈا تے او انہیں دی دعا کنیں غافلن۔

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَاۗءً وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ⑦

۷۔ تے جیلھے لوک کٹھے کیتے ویسن او انہیں دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت دے منکر ہوسن۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاۗءَهُمْ ۙ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑧

۸۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات پڑھیاں ویندن تے کافر حق کوں جیلھے انہیں وو اندے

آہدن اے تے کھلا کھلا جادوء۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۭ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝

۹۔ یا آہدن اوں اینکوں گھڑ گدھے توں آکھ جے میں اینکوں گھڑ گدھے تے تساں میکوں اللہ دے عذاب کنیں توڑے بچا سگدے او چاندے جو گالھیں تساں کریندے ءُ تہاڈے تے میڈے درمیان او کافی گواہ تے او ہوں بخشن والا تے ہوں مہربان۔

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ۭ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہیں تے میں نئیں جاندا جو میڈے نال تے تہاڈے نال کیا سلوک کیتا ویسی میں تے محض اوں وحی دی پیروی کریندا ں جیہڑی میڈے ول آندی ءِ تے میں تے محض ہک کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ عَلٰي مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۱

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے تساں اینداانکار کریندے پئے ءُ تے بنی اسرائیل وچوں ہک گواہ نے گواہی وی ڈتی ءِ تے اوں من گدھے تے تساں وڈائی ڈکھائی ءُ بے شک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِ ۭ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ۝

۱۲۔ تے کافر مومنیں کوں آہدن جے اے چنگا ہوسے ہا تے اساں کنیں پہلے ایمان نہ گھن آون ہا تے جیہلے انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پراݨا کوڑ۔

وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۠ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ۝

۱۳۔ تے ایں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ ڈکھاوݨ والی تے رحمت ہائی تے اے کتاب جیہڑی تصدیق کریندی ءِ تے عربی زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے، تے نیکیں کیتے خوش خبری ءِ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ بے شک جیہڑے آہدن اللہ ساڈا رب اے تے ول تکڑے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیسن۔

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ اے بہشتی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسٰنًا حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ كُرْهًا وَّوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهٗ وَفِصٰلُهٗ ثَلٰثُوْنَ شَهْرًا حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَبَلَغَ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِيْٓ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلٰى وَالِدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَاَصْلِحْ لِيْ فِيْ ذُرِّيَّتِيْ اِنِّيْ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اساں انسان کوں پیو ماں نال چنگے سلوک دی وصیت کیتی ہے اوندی ما اونکوں ڈاڈھی تکلیف نال حمل ڈڈھ وچ رکھے تے ول تکلیف نال جنڑے تے اوندے حمل تے کھیر چھڑاونڑ دا وقت تریہ مہینے ہن تے جیلے او پورا جوان تھئے تے چالہی سال دا تھئے آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے میں اوں نعمت دا شکر کراں جیہڑی تیں میڈے اتے کیتی ہے تے میڈے پیو ماتے کیتی تے میں نیک کم کراں جیہڑے تیکوں چنگے لگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنا بے شک میں تیڈو رجوع کریندا ں تے میں فرمانبردار ہاں۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّاٰتِهِمْ فِيْٓ اَصْحٰبِ الْجَنَّةِ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سنڈے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے بہشت والے ہن اے سچا وعدہ ہے جیہڑا انہیں نال کیتا گیئے۔

وَالَّذِيْ قَالَ لِوَالِدَيْهِ اُفٍّ لَّكُمَآ اَتَعِدٰنِنِيْٓ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ وَهُمَا يَسْتَغِيْثٰنِ اللّٰهَ وَيْلَكَ اٰمِنْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَيَقُوْلُ مَا هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ جیہڑا اپنڑے پیو ماں کوں آہدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ہو جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گذریں تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریندن ہلاک تھیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے او

آہدے اے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ ایہو جہیں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکیں دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھئی جیرھے پہلے ہن بھانویں او جنیں وچ ہن یا انسانیں وچو۔ بے شک او گھاٹا پاوݨ والے ہن۔

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۚ وَلِيُوَفِّيَهُمْ اَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے ہر کیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ ملسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا ملسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسی۔

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ؕ اَذْهَبْتُمْ طَيِّبٰتِكُمْ فِيْ حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا ۚ فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُوْنَ ﴿۲۱﴾ ع

۲۱۔ تے جیرھے ڈینہہ کافر بھا دے سامݨے آندے ویسن تے اکھیسی تساں اپݨے انعام سارے دنیاوی زندگی وچ ختم کر ڈتے ہن تے انہیں کنیں فلدہ چا چکئے ءُ اَج تہاکوں ذلت دا عذاب ڈیاتا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکڑیندے ہاوے تے نافرمانی کریندے ہاوے۔

وَاذْكُرْ اَخَا عَادٍ ؕ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهٗ بِالْاَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖٓ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ؕ اِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیلھے اوں اپݨی قوم کوں (احقاف (ٹبیں نال) ڈرائے تے اوں کنیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ں۔

قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا لِتَاْفِكَنَا عَنْ اٰلِهَتِنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں آکھئے کیا توں آئیں جو ساکوں ساڈے معبودیں کنیں پریں کر ڈیویں تے ول جیرھا ڈراوا ساکوں ڈیندا ایں پورا کر جے توں سچا ہویں۔

قَالَ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۖ وَاُبَلِّغُكُمْ مَّآ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اوں آکھئے ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں تے اللہ دا سنیہا تہاکوں پچنیداں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھیندا ں۔

فَلَمَّا رَاَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ اَوْدِيَتِهِمْ ۙ

۲۵۔ جیلھے انہیں بدل ڈٹھے جیرھا انہیں دی

قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ؕ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ؕ رِيْحٌ فِيْهَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۵﴾

وادیں دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اے بدل جیرا ساڈے تے وسسی ، اصل اسے تے او عذابِ جنیدی تہاکوں جلدی ہائی اے ہواء جنیدے وچ ڈکھ والا عذاب ۔

تُدَمِّرُ كُلَّ شَيْءٍۭ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا يُرٰٓى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶- جیرھی اپنے رب دے حکم نال ہر شئے تباہ کر ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جہیں باقی ہن اساں ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِيْمَآ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِيْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَآ اَبْصَارُهُمْ وَلَآ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَيْءٍ اِذْ كَانُوْا يَجْحَدُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۲۶﴾ ع

۲۷- اساں انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیرھی تہاکوں نہیں ڈتی تے اساں انہیں دے کن تے اکھیں تے دل بنائے ہن تے انہیں دے کنیں تے اکھیں تے دلیں انہیں کوئی فائدہ نہیں پچایا تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن تے جیرھے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں کوں تباہ کر ڈتے ۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸- تے اساں تہاڈے آسو پاسو ہوں ساریاں وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں وٹا پھیر کیتے تاں جو او ولن۔

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً ؕ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹- تے اوں ویلھے انہیں جنہیں کوں او اللہ دے سوا معبود بنیندے ہن جو او انہیں کوں اللہ دے کولھو کریسن انہیں دی مدد کیوں نہ کیتی اصل او انہیں کنیں رُل گیئن تے اے انہیں دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ ہء۔

وَاِذْ صَرَفْنَآ اِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْٓا اَنْصِتُوْا ۚ فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰- جیلھے اساں تیڈے وجنیں دا اِک ٹولہ ولائے انہیں قرآن سُنڑنے جیلھے او آئن انہیں آکھئے چپ کرو جیلھے تلاوت مُکی او اپنی قوم کوں ڈراوݨ کیتے اوندو دل گئے ۔

قَالُوْا يٰقَوْمَنَآ اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۳۰﴾

۳۱- انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک اساں کتاب سنی ء جیرھی موسیٰ دے بعد لتھی ء اوا پنے کیں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ء تے حق دا تے سِدھا راہ ڈکھلیندی ء۔

يٰقَوْمَنَآ اَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَاٰمِنُوْا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۳۱﴾

۳۲- اے ساڈی قوم اللہ دے سڈن والے دی آواز سنو تے اونکوں منو او (اللہ) تہاڈے گناہ بخشیسی تے تہاکوں ڈکھ والے عذاب کنیں آم شام ڈیسی۔

وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءُ ۭ اُولٰۗىِٕكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۲﴾

۳۳- تے جیرھا اللہ دو سڈن والے دی نہیں سنڈا او زمین وچ ہرا نہیں سگدا تے اوندے سوا ہے کوئی اوندے سنگتی کاء نیئں اے لوک کھلی گمراہی وچ۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓي اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ۭ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۳﴾

۳۴- کیا انہیں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے بناوٹ وچ او تھکیا نہیں جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر شئے تے قادر۔

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَي النَّارِ ۭ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۭ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ۭ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵- تے جڈاں کافر بھا دے سامٹے پیش کیتے ویسن (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں انہیں آکھیے ٹھیک ساڈے رب دی قسم۔ اوں آکھئے اپنے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ ۭ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۭ بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۳۵﴾ ع

۳۶- تے توں صبر کر جیویں پکے ارادیں والے رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں تے جیرھے ڈینہہ او عذاب کوں ڈیکھسن انہیں کوں ایویں لگسی جواو (دنیا وچ) اڈینہہ دا بہوں تھوڑا وقت رہ گئیں۔ اے محض نصیحت تے نافرمانیں دے سوا ہیا کوئی ہلاک نہ تھیسی۔

سُوْرَةُ مُحَمَّدٍ مَّدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ محمّد مدنی ع تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ②

۲۔ جیرھے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں رکیندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

۳۔ جیرھے مومن تے نیک کم کریندن تے جو محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے لتھے اونکوں منیندن تے او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال ٹھیک کر ڈیسی۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ④

۴۔ اے ایں واسطے جو کافریں کوڑ دی پیروی کیتی ع تے مومنیں اپنے رب ولو سچ دی پیروی کیتی اللہ سئیں ایویں مثالاں بیان کریندے لوکیں کیتے۔

فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۭ حَتّٰٓى اِذَآ اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۙ فَاِمَّا مَنًّۢا بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاۗءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ۚ ذٰلِكَ ۭ وَلَوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۭ وَالَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ⑤

۵۔ تے جیلھے کافریں نال تہاڈی جنگ تھیوے تے تساں انہیں دیاں گچیاں کپ ڈیو جیلھے انہیں دی رت وہا گھنو تے ول انہیں کوں چھوڑ کی بدھ گھنو اوندے بعد یا احسان کر کے چھوڑ ڈیو یا فدیہ گھن کے جے تئیں جنگ ختم تھی ونجے۔ اے ایویں تھیئے تے جے اللہ چاہے ہا تے آپ انہیں کنیں بدلہ گھن گھنے ہا اصل اللہ تہاکوں ہک ڈوجھے نال آزمیندے تے جیرھے اللہ دی راہ وچ قتل تھیئن او انہیں دے عمل نہ وانجیسی۔

معالم التنزیل ۳ عن السلمی

سَيَهْدِيهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝۶

۶۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لیسی تے انہیں دی حالت ٹھیک کرلیسی۔

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝۷

۷۔ تے انہیں کوں ڈسی ہوئی بہشت وچ پلیسی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝۸

۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے او تہاڈی ضرور مدد کریسی تے تہاڈے پیر جمیسی۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسًا لَهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝۹

۹۔ تے کافریں تے افسوس تے اوانہیں دے عمل وی ضائع کرڈیسی۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝۱۰

۱۰۔ اے ات گالھوں جو انہیں اللہ دے پٹھے ہوئے کوں ناپسند کیتے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کرڈتن۔

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ۖ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَالُهَا ۝۱۱

۱۱۔ کیا انہیں زمین وچ ٹُر پھر کے نہیں ڈٹھا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھئے انہیں تے اللہ سیئں عذاب لیایا ہا تے انہیں کافریں دا وی اوہو حال تھیسی۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَىٰ لَهُمْ ۝۱۲

۱۲۔ اے ات گالھوں جو بے شک اللہ سیئں مومنیں دا سنگتی ء تے کافریں دا کوئی سنگتی نہیں۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ۝۱۳

۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں بہشت وچ پلیسی جنیدے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھوڑا فائدہ چیسن تے ڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا ٹکاݨہ ء۔

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝۱۴

۱۴۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیرھیاں ایں وستی کنیں تکڑیاں ہن جنھو تیکوں کڈھئے ئیں اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتا تے انہیں دا کوئی مددگار کار ء نہ ہا۔

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۵

۱۵۔ جیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہووے اوہو جیہاں تھی سگدے جنیدے بُرے عمل اونکوں سوݨھے

کر کے ڈکھائے گئے ہون تے انہیں اپنی خواہش دی پیروی کیتی۔

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ۭ فِيْهَآ اَنْهٰرٌ مِّنْ مَّاۗءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهٗ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۭ وَلَهُمْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ۭ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوْا مَاۗءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ اَمْعَاۗءَهُمْ ⑮

۱۶۔ جیرھی جنت دا وعدہ متقیں نال کیتا گئے، اوندی مثال ایویں ہے جو اوندے وچ نہراں ہن جنہیں دا پانی سڑدا نہیں تے کھیر دیاں نہراں ہن جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں نہراں ہن جیرھیاں پیون والیں کوں مزیدار لگدن تے صاف ماکھی دیاں نہراں وی ہن تے انہیں کیتے اوندے وچ ہر پھل ملسی تے انہیں تے رب دی بخشش وی ہوسی اے جنتی اویں تھی سگدے جیویں ہک شخص ہمیشہ بھاوچ رہسی تے انہیں کوں بہوں تتا پانی پلایا ویسی جیرھا اوندیاں آندراں کپ ڈیسی۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ حَتّٰٓى اِذَا خَرَجُوْا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰي قُلُوْبِهِمْ وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَاۗءَهُمْ ⑯

۱۷۔ انہیں وچو کجھ لوک تیڈی گال سُنڈن تے جیلھے تیں کنیں اٹھی کے ویندن پئے تے اوعالمیں کوں آہدن ہنڑیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن جنہیں دے دلیں تے اللہ مہر کر ڈتی ہے تے انہیں اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی ہے۔

وَالَّذِيْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّاٰتٰىهُمْ تَقْوٰىهُمْ ⑰

۱۸۔ تے جیرھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں ہدایت وچ ودھیسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈیسی۔

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَاۗءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَاۗءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ ⑱

۱۹۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا بھالا گدھی کھڑن جو اوانہیں تے اچھٹ گھت آپوسے اوندیاں کجھ نشانیاں تے پوریاں تھی گئین تے جیلھے او آویسی انہیں دا کیا بسی۔

فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰىكُمْ ⑲

۲۰۔ توں جانڑ گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن مردیں تے مومن تریمتیں کیتے دی تے اللہ تہاڈے

اِڈے اُڈے پھرن تے ہکی جا تے کھڑن کوں جاندے۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۖ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۙ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے مومن آہدن کوئی سورت کیوں نہیں تھی تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لتھی تے اوندے وچ جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا جہ سی جنہیں دے دلیں و چ بیماری ہے او تیڈو ایویں ڈہدے پئے ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوئے انہیں کیتے ہلاکت۔

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ ۚ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ انہیں دا کم تے اطاعت ہوئے ہا تے نیک گالیں سٹاونڑ ہوئے ہا تے جیلھے گال پوری تھی ونجے ہا تے جے او اللہ دے حضور سچے ثابت تھیون ہا تے انہیں کیتے چنگا ہا۔

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ ولاؤ تے زمین وچ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں مکا ڈیو۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اِوں (اللہ سئیں) انہیں کوں بوڑا کر ڈتے تے انہیں دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن۔

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں دے دلیں تے اپنڑے جندرِن۔

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿٢٦﴾

۲۶ بے شک ایندے بعد جیرے کنڈ ولا کے پھر گیئن تے ہدایت دی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی شیطان اے کم انہیں کوں سوٹھا کر ڈکھائے تے انہیں کوں کوڑیاں امیداں لائتسی۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

۲۷۔ اے ات گالہوں جو جنہیں کوں اللہ دا کلام چنگا نہیں لگدا انہیں کوں آکھئے نیں کجھ گالیں

اِسۡرَارَهُمۡ ﴿۲۶﴾
تہاڈیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جاڈے۔

فَكَيۡفَ اِذَا تَوَفَّتۡهُمُ الۡمَلٰٓئِكَةُ يَضۡرِبُوۡنَ وُجُوۡهَهُمۡ وَاَدۡبَارَهُمۡ ﴿۲۷﴾
۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلھے فرشتے انہیں دی جان کڈھیسن تے انہیں دے منہ تے کنڈ تے مرینڈے پئے ہوسن۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوۡا مَاۤ اَسۡخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوۡا رِضۡوَانَهٗ فَاَحۡبَطَ اَعۡمَالَهُمۡ ﴿۲۸﴾ ع
۲۹۔ اے ات گالوں جو انہیں اولگال دی پیروی کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریندی ہ تے اللہ دی رضا کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ ونجا ڈتے۔

اَمۡ حَسِبَ الَّذِيۡنَ فِىۡ قُلُوۡبِهِمۡ مَّرَضٌ اَنۡ لَّنۡ يُّخۡرِجَ اللّٰهُ اَضۡغَانَهُمۡ ﴿۲۹﴾
۳۰۔ جنہیں لوکیں دے دلیں وچ بیماری ہ انہیں دا کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڈھیسی۔

وَلَوۡ نَشَآءُ لَاَرَيۡنٰكَهُمۡ فَلَعَرَفۡتَهُمۡ بِسِيۡمٰهُمۡ وَلَتَعۡرِفَنَّهُمۡ فِىۡ لَحۡنِ الۡقَوۡلِ وَاللّٰهُ يَعۡلَمُ اَعۡمَالَكُمۡ ﴿۳۰﴾
۳۱۔ تے جے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک ڈکھا ڈیوں ہاتے توں انہیں دے منہ کنیں سنجاڑ گھنیں ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ لگ ویندے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں جاڑندے۔

وَلَنَبۡلُوَنَّكُمۡ حَتّٰى نَعۡلَمَ الۡمُجٰهِدِيۡنَ مِنۡكُمۡ وَالصّٰبِرِيۡنَ ۙ وَنَبۡلُوَا۟ اَخۡبَارَكُمۡ ﴿۳۱﴾
۳۲ تے اساں تہاکوں ضرور ازمیسوں تاں جو تہاڈے وچو مجاہدیں تے صبر کرنڑ والیں کوں جاڑ گھنوں تے تہاڈے گالیں دا وی پتہ لگ ونجے۔

اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَصَدُّوۡا عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوۡلَ مِنۡۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الۡهُدٰى ۙ لَنۡ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيۡـًٔا ؕ وَسَيُحۡبِطُ اَعۡمَالَهُمۡ ﴿۳۲﴾
۳۳۔ بے شک کافر تے جنہیں اللہ دے راہ کنیں روکیئے تے ہدایت ظاہر تھیونڑ دے بعد انہیں رسول نال دشمنی کیتی ہ او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں پچا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل ونجا ڈیسی۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اَطِيۡعُوا اللّٰهَ وَاَطِيۡعُوا الرَّسُوۡلَ وَلَا تُبۡطِلُوۡۤا اَعۡمَالَكُمۡ ﴿۳۳﴾
۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے اپنڑے عمل نہ ونجاؤ۔

اِنَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا وَصَدُّوۡا عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوۡا وَهُمۡ كُفَّارٌ فَلَنۡ يَّغۡفِرَ اللّٰهُ لَهُمۡ ﴿۳۴﴾
۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ کنیں رکیندن تے دل او مرویندن تے او کافر ہوندن انہیں کوں اللہ نہ بخشیی۔

فَلَا تَهِنُوْا وَ تَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ ۖ وَ اَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۚ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ ہنڑ تساں ڈھلے نہ تھیوو تے صلح دوسڈو تے تساں ڈاڈھے ہوے اللہ تہاڈے نالِ تے او تہاڈے عمل اصلو نہ گھٹیسی۔

اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّ لَهْوٌ ؕ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَ تَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَ لَا يَسْـَٔلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ اے دنیاوی زندگی تے محض کھیڈ تماشاء تے جے تساں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں ڈرو تہاکوں تہاڈا اجر ڈیسی تے او تہاڈے مال نہیں منگدا۔

اِنْ يَّسْـَٔلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَ يُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جے او تساں کنیں مال منگے تے ضد کرے تے تساں شومائی کر سگدے ءُ تے او تہاڈے بغض کڈھ ڈیسی۔

هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿۳۸﴾ ع

۳۹۔ تساں ہوے جنیں کوں اللہ دی راہ وچ خرچ کرݨ کیتے سڈیا ویندے تے تہاڈے وچ کجھ تے شومائی کریندن تے جیڑھے شومائی کریندن او ندالنقصان آپ چیسِن تے اللہ بے پرواہ تے تساں فقیر ہوے تے جے تساں پھر ونجو اللہ تہاڈی جا تے بی قوم گھن آوسی ول او تہاڈے جہیں نہ ہوسن۔

سُوْرَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ فتح مدنی ع تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ②

۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشی ع۔

لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَ يَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ③

۳۔ تاں جو اللہ سیئں تیڈے اگلے تے پچھلے گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیڈے اتے اپنڑی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھا راہ ڈکھالے۔

وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ④

۴۔ تے اللہ تیڈی شاندار امداد کرے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۗ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ⑤

۵۔ اوہو ع جیں مومنیں دے دلیں تے سکینت لہائی تاں جو انہیں دے پہلے ایمان نال پیا ایمان مل ونجے تے آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ کیتے ہن تے اللہ بہوں جاݨڑ والا تے سیاݨا ع۔

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ⑥

۶۔ تاں جو مومنیں کوں تے مومن تریمتیں کوں بہشت وچ پلھاوے جنیدے وچ نہراں وہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے تاں جو انہیں دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ ولو وڈی کامیابی ع۔

وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَ الْمُشْرِكٰتِ الظَّاۗنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۭ عَلَيْهِمْ دَاۗىِٕرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ⑦

۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تریمتیں تے مشرک مردیں تے تریمتیں جیرھے اللہ تے بدگمانی کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے مصیبت دا چکر اوسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے تے انہیں تے لعنت کیتی ع تے انہیں کیتے

دوزخ تیار کیتی ہوئی اس تے اے بہوں گندہ ٹکانہ ء۔

وَ لِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ كَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝۸

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن تے اللہ غالب تے سیانا ء۔

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّ مُبَشِّرًا وَّ نَذِيْرًا ۝۹

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے تے خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بنا کے پٹھے۔

لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ وَ تُعَزِّرُوْهُ وَ تُوَقِّرُوْهُ ؕ وَ تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّ اَصِيْلًا ۝۱۰

۱۰۔ تاں جو تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کرو تے ڈینہ رات اوندی تسبیح کرو۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُبَايِعُوْنَكَ اِنَّمَا يُبَايِعُوْنَ اللّٰهَ ؕ يَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ ۚ فَمَنْ نَّكَثَ فَاِنَّمَا يَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهُ اللّٰهَ فَسَيُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝۱۱

۱۱۔ بے شک جیرے تیڈی بیعت کریندن او اللہ دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے ہے جیرھا وعدہ ترڑیسی اوندا گناہ ہونکوں تھیسی تے جیرھا وعدہ پورا کریسی جو اوں خدا نال کیتے اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَاۤ اَمْوَالُنَا وَ اَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ؕ بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝۱۲

۱۲۔ تیکوں پچھو رہݨ والے بدو ضرور آکھسن اساں اپݨے مال تے ٹبر وچ رُدھیئے رہ گئے ہیں توں ساڈے کیتے بخشش منگ او اپݨے زبانیں نال آہدن جو انہیں دے دلیں وچ نئیں جے اللہ تہاکوں نقصان ڈیوݨ دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاوݨ دا ارادہ کرے تے اوندے مقابلے وچ کون کجھ کر سگدے اصل اللہ تہاڈے عملیں کنیں با خبر۔

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ اِلٰۤى اَهْلِيْهِمْ اَبَدًا وَّ زُيِّنَ ذٰلِكَ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۚ وَ كُنْتُمْ قَوْمًۢا بُوْرًا ۝۱۳

۱۳۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول تے مومن اصلو کبڑا ہیں اپݨے پالیں دو تے ٹبر دو نہ ولسن اے خیال تہاڈے دل وچ سوݨھا کر ڈتا گیا ہا تے تساں گندہ خیال کیتے تے تساں ہلاک تھیوݨ والی قوم

ہاوے۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَعِيْرًا ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں منیندا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۴﴾

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ہے جنیکوں چاہندے بخشیندے تے جنیکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے اللہ ہوں بخشن والا تے ہوں مہربان۔

سَيَقُوْلُ الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِ ۭ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسُدُوْنَنَا ۭ بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۵﴾

۱۶۔ پچھو رہنڑ والے ضرور آکھسن اوں ویلھے جیلھے تساں مال غنیمت کٹھا کرنڑ کیتے ویسو جو ساکوں نال ونجھنڑ دی اجازت ڈیو او چاہندن جو اللہ دے کلام کوں بدل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڈے پچھو نہ ٹرو ایھو اللہ دا فیصلہ ہے او آکھسن اصل تساں حسد کریندے ہو او گال اصلو سمجھدے نہیں۔

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ توں پچھو رہنڑ والے عربیں کوں آکھ تہاکوں اوں قوم دے مقابلے کیتے سڈیا ویسی جیرھی ڈاڈھی جنگ کرنڑ والی ہے تساں انہیں نال جنگ کریسو یا او مسلمان تھی ویسن جے تساں اطاعت کرو اللہ تہاکوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھر ویسو جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہاوے تے او تہاکوں ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب ڈیسی۔

لَيْسَ عَلَي الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَي الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَي الْمَرِيْضِ حَرَجٌ ۭ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۷﴾ ع ۱۱

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریسی اللہ اونکوں بہشت وچ پلیسی جنیندے وچ نہراں وہندیاں ہین تے جیرھا منہ پھریسی او اونکوں ڈکھ ڈیونڑ والا عذاب ڈیسی۔

لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اللہ مومنیں تے اوں ویلھے ہوں خوش تھئے جیلھے او وٹ دے تلے تیڈی بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ لگ گئے اللہ انہیں تے سکون لمائے تے انہیں کوں کولو دی فتح ڈتی اِس۔

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے ہوں سارا مالِ غنیمت جیرھا او گھندے پئن تے اللہ غالب تے سیانڑ ءِ۔

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اللہ تہاڈے کیتے ہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں لتاں گھنسوے مال اوں تہاکوں تکھیں ڈے ڈتے تے لوکیں دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنیں کیتے نشان بݨیتے تہاکوں سدھے راہ دو نیوے۔

وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا ۭ قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے ڈوجھی گال جنہیدی تہاکوں طاقت نہ ہائی اللہ سیئں اوندا فیصلہ کر ڈتے تے اللہ ہر شئے تے قادر۔

وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۲۲﴾

۲۳۔ جے کافر تہاڈے نال جنگ کرن تے او کنڈ ولا کے ٹُر ولیسن تے ول انہیں کوں نہ سنگتی ملسی تے نہ کوئی مددگار

سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ءِ تے توں اللہ دی سنت کوں وٹیا ہویا نہ ڈیکھسیں۔

وَهُوَ الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿۲۴﴾

۲۵۔ او ہوءِ جیں اونہیں دے ہتھ تہاں کنیں تے تہاڈے ہتھ انہیں کنیں تہاڈے انہیں دے غالب آوݨ دے بعد مکہ وچ روک ڈتے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیہدا کھڑے۔

هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ۭ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَاۗءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرِن تے تہاکوں مسجد حرام کنیں رُکیندن تے وقف قربانی کنیں دی رُکیندن جو او اپݨی اصل جاتیں پہنچ سگے تے جے کجھ مومن مرد تے

تَطَئُوْهُمْ فَتُصِيْبَكُمْ مِّنْهُمْ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ لِيُدْخِلَ اللّٰهُ فِيْ رَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوْا لَعَذَّبْنَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۲۵﴾

مومن عورتاں نہ ہوون ہا تہاکوں جنہیں وا پتہ نہ ہا جے اے ڈر نہ ہوے ہا تے تہاڈے اتے غیب لگسی علم دے بغیر (تے اساں تہاکوں لڑن ڈیوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں چاہندے اپنی رحمت دچ داخل کرے تے جے اڈے اڈے تھی ونجن ہا تے اساں انہیں وچو کافریں کو ڈکھ ڈیسوں.

اِذْ جَعَلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوْٓا اَحَقَّ بِهَا وَاَهْلَهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۲۶﴾ ع

۲۷۔ جیلھے کافریں اپنے دیں دچ جہولت آلی وٹپ کرڑی والی روح پیدا کیتی تے اللہ سئیں اپنے رسول تے تے مومنیں تے آرام لہایا تے تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں دا تے انہیں دے ٹہر دا حق ہا تے اللہ سئیں ہر شئے کوں بہوں جاڑے.

لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوْلَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَاۗءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۙ مُحَلِّقِيْنَ رُءُوْسَكُمْ وَمُقَصِّرِيْنَ ۙ لَا تَخَافُوْنَ ۭ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا فَجَعَلَ مِنْ دُوْنِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اللہ سئیں اپنے رسول دی رؤیا کوں سچا کر ڈتا جو تساں مسجد حرام دچ پہسو جے اللہ چاہے امن نال سریں دے وال مُنا کے تے چھوٹے کرا کے۔ تساں ڈر سو نہ تے اوندکوں پتہ ءِ جو تساں نہ جاڑدے ہا وے تے ایندے سوا ہک نزدیکی فتح رکھیس۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اوہوء جئیں اپنے رسول کوں ہدایت تے دین حق نال پٹھے تاں جو اوندکوں سارے دینیں تے غالب کرے تے اللہ کافی گواہ۔

مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ ۭ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗٓ اَشِدَّاۗءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاۗءُ بَيْنَهُمْ تَرٰىهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا ۡ سِيْمَاهُمْ فِيْ وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَثَرِ السُّجُوْدِ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرٰىةِ ۚ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيْلِ ۚ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْــَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسْتَغْلَظَ

۳۰۔ محمدؐ اللہ دے رسول ہن تے جیہڑے اوندے نالہن او کافریں دے مقابلے دچ سخت تے آپت وچ مہربانہن توں انہیں کوں ڈیکھیں رکوع تے تے سجدے دچ او اللہ دا فضل تے اوندی خوشی گولیندن انہیں دے متھیں تے سجدیں دے

فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۭ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ۝۲۹ ع ۱۳

نشانہن اے توریت وچ انہیں دی مثال تے
انجیل وچ مثال ہک رڑھ آلی کار جیرھی اپنی روئیدگی
کڈھی او نکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکڑی تھی گئی
زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی ء تے کافر کوڑیندن
تے اللہ مومنیں نال تے جیرھے نیک عمل کریندن
انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیتا ہوئے

سُوْرَةُ الْحُجُرٰتِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ حجرات مدنی ع تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ②

۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے سامنے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ بہوں سنن والا تے جاننڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ③

۳۔ اے مومنو اپنے الا نبی دے الا کنیں اچا نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپ وچ الیندے ءُ ناں تاں تہاڈے عمل وبجیج ویسن تے تہاکوں پتہ وی نہ لگسی۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ④

۴۔ بے شک جیرھے اللہ دے رسول دے کولہو اپنے الا ہیٹھے رکھیندن اللہ انہیں دے دلیں دے تقویٰ دا امتحان گھن چکئے انہیں کیتے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَآءِ الْحُجُرٰتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ⑤

۵۔ بے شک جیرھے تیکوں کندھیں دے پچھوکنیں سڈ مریندن انہیں وچو اکثر عقل نہیں کریندے۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥

۶۔ تے جے او صبر کرن تے توں آپ انہیں دو باہر وآویں تے انہیں کیتے چنگا ءُ تے اللہ بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰى مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ⑦

۷۔ اے مومنو جے تساں کنیں فاسق کوئی خبر آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تھیوے جو تساں کہیں قوم کیتے لاعلمی نال مصیبت بنڑو تے ول اپنے کمیں دی وجہ نال شرمندہ تھی ونجو۔

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۭ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۝

۸۔ تے جاݨ گھنو جو تہاڈے وچ اللہ دا رسول جے بہوں گالہیں وچ تہاڈا آکھݨ منے تے تہاکوں تکلیف تھیسی تے اصل اللہ تہاڈے کیتے ایمان پسند کیتے تے انیکوں تہاڈے دلیں وچ سوݨھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ کوں پسند نسی کیتا ایسے ہدایت پاوݨ والیں۔

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندا احسان اللہ جاݨݨ والا تے سیاݨا ءے۔

وَاِنْ طَاۗىِٕفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْۢ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَي الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْۗءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَاۗءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝

۱۰۔ تے جے مومنیں دے ڈو ٹولے بھڑ پوݨ انہیں ڈونا ہیں وچ صلح کراؤ تے جے کوئی ہک بے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم نال بھڑو جے تیں او اللہ دے حکم دو ڈل آوے تے جے ڈول آوے تے انصاف نال انہیں دی صلح کراؤ تے انصاف کرو بے شک اللہ سیئں انصاف کرݨ والیں کوں چنگا جاݨدے۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝

۱۱۔ مومن تے بھرائن اپݨے بھرانویں وچ صلح کراؤ تے اللہ کنیں ڈرو تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاۗءٌ مِّنْ نِّسَاۗءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ۭ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے تھی سگدے جو او انہیں کنیں چنگے ہوون تے نہ تریمتیں پی تریمتیں تے کھلن تھی سگدے جو او انہیں کنیں چنگیاں ہوون تے ہک ڈوجھے کوں طعنے نہ مارییے کرو تے ہک ڈوجھے دے ناں نہ وگاڑییے کرو ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں ہوں گندہ ءے تے جیرھا توبہ نہ کریسی ایسے لوک ظالمیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ ۡ اِنَّ

۱۳۔ اے مومنو ہوں سارے گمانیں کنیں ہوو بے شک

بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّ لَا تَجَسَّسُوْا وَ لَا يَغْتَبْ
بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ؕ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ
اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ؕ وَ اتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۳﴾

کجھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی پے
دے کنڈ پچھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اے پسند
کریسی جو اپنڑے موئے بھرا دا ماس کھا وے
تساں نا پسند کریسو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک
اللہ توبہ قبول کرنڑ والا تے مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى
وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّ قَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوْا ؕ اِنَّ
اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ
خَبِيْرٌ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے لوکو بے شک اساں تہاکوں مرد تے
عورت نال پیدا کیتے تے تہاڈے ٹولے تے
قبیلے بنائنسے تاں جو ہک ڈوجھے کوں سنجاڑ
سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او ہے جیرھا
متقی ءِ بے شک اللہ جانڑ والا تے باخبر۔

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ؕ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا
وَلٰكِنْ قُوْلُوْۤا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ
وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ بدو آہدن اساں مَن گدھے توں آکھو تساں
مومن نوٹھے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہاڈے
ولیں وچ حالی ایمان کاءِ نئیں پیٹھا تے جے تساں
اللہ تے اوندے رسول دا آکھنڑ منیسو تے
تہاڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ولیسن بے شک اللہ
بخشنڑ والا تے مہربان۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ
لَمْ يَرْتَابُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ
سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ مومن اوہن جیرھے اللہ تے اوندے رسول
کوں منیندن ول شک نہیں کریندے تے اپنڑے
مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن
ایہے لوک سچے ہن۔

قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي
السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيْمٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنڑا دین سکھلیندے ءُ
اللہ جانڑدے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر
شئے کوں جانڑدے۔

يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ
بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ
كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ او اپنڑے اسلام دا تیڈے اتے احسان
لیندن توں آکھ میڈے اتے اپنڑے اسلام دا
احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہاڈے اتے احسان

جو اوں تہاکوں ہدایت ڈتی ہ ایمان کیتے ہے
تساں سچے ہوے۔

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

۱۹ ۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب کوں جاندے تے اللہ جو تساں کریندے ہ اونکوں ڈہدا کھڑے۔

سُوْرَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ق مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۳ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ۚ ②

۲۔ قادر اللہ سیئں، قرآن مجید گواہ۔

بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ③

۳۔ اصل او حیرانن جو انہیں دو کہ ڈراون والا انا ہیں وچو آ گیئے۔ کافریں آکھیئے اے عجیب گال۔

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ بَعِيْدٌ ④

۴۔ کیا جیلھے اساں مر ویسوں تے مٹی تھی ویسوں اے ولٹن آلی گال عقل کنیں پریں لگدی ہے۔

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ⑤

۵۔ ساکوں پتہ ہے جو زمین انہیں وچو گھٹیندی ہے تے اساں کنیں کتابو جیرھی ہر گال محفوظ رکھیندی ہے۔

بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ⑥

۶۔ اصل انہیں سچ کوں جھٹلائے جیلھے او انہیں کنیں آ گئے تے او رلئے ملئے خیال وچ ۔

اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑦

۷۔ کیا انہیں اپنے اُتے آسمان کوں نہیں ڈٹھا اساں اونکوں کیویں بنائے تے اونکوں سوہنا کیتے تے اوندے وچ کوئی کھلی جا کا ہے نئیں۔

وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ⑧

۸۔ زمین کوں اساں وچھائے سے تے اوندے وچ پہاڑ بنائسے تے اوندے وچ ہر قسم دے سوہنے جوڑے بنائن۔

تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ⑨

۹۔ ہر جھکن والے بندے کیتے نصیحت اوندے وچ تے نشان۔

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ⑩

۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پانی لہائے تے اوندے نال باغ پیدا کیتسے تے کیبن والی رڈھ دے دانے دی۔

وَ النَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿۱۰﴾

۱۱۔ تے اچیاں کھجیاں بٹائن جنہیں دے گوشے ہک ڈو جھے دے اتے ہوندن۔

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَ اَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ؕ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ او بندیں کیتے رزق تے اوں پانی نال اساں بر زمین کوں وسوں کریندے ہیں ایویں ولاجیندا تھیوسی۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّ اَصْحٰبُ الرَّسِّ وَ ثَمُوْدُ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود دی قوم جھٹلائے۔

وَ عَادٌ وَّ فِرْعَوْنُ وَ اِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھرانویں۔

وَّ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَ قَوْمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ تے جنگل آلیں تے تبع دی قوم وی ساریں رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ پورا تھیئے۔

اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ؕ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ کیا اساں پہلی پیدائش کنیں تھک گئے ہیں۔ اصل او نویں سروں پیدا تھیوسی وچ شک کریندے پئین۔

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَ نَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚ وَ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جاندے ہیں جو اوندا نفس وسوسے پیدا کریندے تے اساں اوندی شہ رگ دے وی کولہو ہیں۔

اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَ عَنِ الشِّمَالِ قَعِيْدٌ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ جیلے ڈو نگران (فرشتے) کھبے تے سجے بیٹھن ڈہدے پئین۔

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ انسان کوئی وی گال نئیں کریندا تے اوندے نال ہک نگران تے محافظ ہوندے۔

وَ جَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے موت دی بے ہوشی اوسی اے سچ ایہا ہائی جیئں کنیں توں درکدا ہانویں۔

وَ نُفِخَ فِي الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ دھوتوں وجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔

وَ جَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّ شَهِيْدٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ ہر جان آدمی اوندے نال ہک ہکلن آلا تے ہک گواہ ہوسی۔

لَقَدْ كُنْتَ فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ توں غفلت وچ ہا نویں ایں گال کنیں اساں تیڈا پردہ ہٹائے اَج تیڈی نظر تکھی ءِ۔

وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں تیار۔

اَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھن والے کوں دوزخ وچ سٹو۔

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبِ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ ایویں چنگائی کنیں ہوں ہٹکن والے تے حد کنیں ودھن والے تے شک پاوݨ والے کوں وی

الَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيْدِ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ جیں اللہ دے نال ہیا معبود بݨا گدھے انہیں کوں سخت عذاب وچ سٹو۔

قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں اینکوں منہ زور نہ بݨایا ہا اے آپ پرلے درجے دی گمراہی وچ ہا۔

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيْدِ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامݨے نہ بھڑو میں پہلے تہاڈو عذاب دی خبر پٹھی ہائی۔

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۲۹﴾ ع

۳۰۔ میڈے سامݨے گال وٹیندی نہیں تے میں بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریندا۔

يَوْمَ نَقُوْلُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ جڈاں اساں دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھریج گئیں او آکھسی ہی کئی شئے ہے۔

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کر ڈتی ویسی۔

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيْظٍ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اے جنت ہر جھکݨ والے تے خبرلیت دے کیتے ہے جنیدا تہاڈے نال وعدہ ہا۔

مَّنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبِ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ جیر ھا تک کے رحمٰن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ دو جھکݨ والے دل نال اوسی۔

اُدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تساں جنت وچ سلامتی نال پیہہ ونجو اے ہمیشہ رہݨ دا ڈینہہ۔

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَ لَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اوندے وچ جو او چاہسن ہلسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے انہیں کنیں پہلے اساں کے تلاؤ ستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ دی تکڑی ہائی تے اوملک دے ہر گوشے و چ (بچن کیتے) کھڈیں کھٹی پئے ہن ہن کوئی بچن دی جا ہے؟

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ بے شک ایندے وچ دل آلے کیتے نصیحت تے جیرھا کن لیندے تے غور کریندے تے ڈہدے اوندے کیتے وی نصیحت۔

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ چھی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں تھکیٹڑا نہیں تھیا۔

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ جراو آہدن اوندے تے توں صبر کرتے اپنے رب دی صفتیں نال تسبیح کر بجھ نکلن کنیں پہلے تے لہن کنیں وی پہلے۔

وَ مِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے رات کوں وی اوندی تسبیح کرتے ہر عبادت دے چھیکڑ وچ وی۔

وَاسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے سُن جڈاں ہک سڈن والا کولو کنیں سڈیسی

يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے جڈاں او حق آونڑ والے عذاب دا شور سُنسن اے جیندا تھیونڑ دا ڈینہہ ہوسی۔

اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولٹے۔

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۭ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکلسن اے حشر ساڈے کیتے سوکھا ہے۔

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۣ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿۴۵﴾ ع

۴۶۔ اساں جاندے ہیں جو او آہدن تے توں انہیں تے جابر نو ہیں توں محض اونکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

سُوْرَةُ الذّٰرِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ذاریات مکی ہے تے بسم اللہ نال اینہاں ۶۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ②

۲۔ او ہوائیں گواہن جیرھیاں جھڑ اڈاری ودین۔

فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ③

۳۔ تے مینہ دا بار چیندن۔

فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ④

۴۔ تے ہولے ہولے ٹُر دین۔

فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ⑤

۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ⑥

۶۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیتا گیئے او سچا ہے۔

وَّاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ ⑦

۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧

۸۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا ہے۔

اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨

۹۔ بے شک تساں اختلاف وچ ہوے۔

يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ⑩

اوندے نال اوشخص پھیریا ویندے جیندے کیتے حکم تھیندے۔

قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ⑪

۱۱۔ اٹکلاں کرن والے ہلاک تھی گئے۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ⑫

۱۲۔ جیرھے غفلت وچ بھلئے پئین۔

يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ⑬

۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہہ کڈوں۔

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ⑭

۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازمائے ولسن۔

ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ⑮

۱۵۔ چکھو اپنے عذاب کوں جیرھا ہے جیرھا تساں جلدی منگدے ہاوے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ⑯

۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چشمیں وچ ہوسن۔

اٰخِذِيْنَ مَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ ⑰

۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی اوہو گھنسن۔ بیشک او ایں کنیں پہلے چنگے کم کریندے ہن۔

كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ⑱

۱۸۔ تے رات کوں ہوں گھٹ سمدے ہن۔

وَ بِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹- تے ڈینہہ کوں بخشش منگدے ہن۔

وَ فِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَ الْمَحْرُوْمِ ﴿۱۹﴾

۲۰- تے انہیں دے مال وچ منگن تے نہ منگن والے دا حق ہا۔

وَ فِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱- تے زمین وچ یقین کرن والیں کیتے نشانیں۔

وَ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ؕ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۲- تے تہاڈے اپنڑے وجود وچ وی نشانیں تساں ڈیہدے نوھے۔

وَ فِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَ مَا تُوْعَدُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳- تے آسمان وچ تہاڈا رزق تے اوی جیندا تہاڈے نال وعدہ ہا۔

فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَ الْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴- آسمانیں تے زمین دے رب دی قسم بے شک او سچ جیویں تساں الیندے پئے ءُ۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ ﴿۲۴﴾ ع ۱۸ ۱۲ ۱۲

۲۵- کیا تیں کنیں ابراہیم دے عزت دار مہمانیں دی گال پچی ءُ۔

اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶- جیلھے او اوں کنیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہوُوے اوں آکھئے سلامتی ہوُوے تساں انڑ سوھیں لوک ہوے۔

فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ ﴿۲۶﴾

۲۷- ول اوُ اپنڑے گھر والیں دو چپ چپاتے آئے تے ہک بھنا ہویا وچھا چا آئے۔

فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸- انہیں دے کولہو کیتے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوھے۔

فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ ؕ وَ بَشَّرُوْهُ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ﴿۲۸﴾

۲۹- انہیں کنیں ڈر محسوس کیتے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈر تے انہیں اڈنکوں ہک عالم پتر دی خوش خبری ڈتی۔

فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِيْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَ قَالَتْ عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ ﴿۲۹﴾

۳۰- اوندی زال آئی شرمیندی پئی ہائی اپنڑے منہ تے چاٹاں مارن پیئے گئی تے آکھیس میں بڈھی تے سنڈھ تریمت ہاں۔

قَالُوْا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۰﴾

۳۱- انہیں آکھئے ایویں ہے تیڈے رب آکھئے اے تھیسی تے بے شک او ہوں سیانڑا تے

ہوں جاٹنڑ والا ۓ۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اوں آکھئے تہاڈا کیا کم اے قاصدو۔

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹھے گئے ہیں۔

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِيْنٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تاں جو اساں انہیں تے سنی مٹی دے ڈیلھ سٹوں۔

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ انہیں ڈیلیں تے تیڈے رب نے حد کنیں ودھنڑ والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں اوندے وچو مومنیں کوں کڈھ کڈھا۔

فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا بیا کوئی گھر نہیں ملیا۔

وَتَرَكْنَا فِيْهَآ اٰيَةً لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے اساں اوندے وچ انہیں لوکیں کیتے نشان چھوڑیئے جیرھے ڈکھ ڈیلوں والے عذاب کنیں ڈردن۔

وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے موسیٰ وچ نشان ہن جیلھے اساں اونکوں کھلی کھلی دلیل ڈے کے فرعون دو پٹھے۔

فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سٰحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ او کنڈ ولا کے اپنے پتیں دو ٹر گیا تے آکھیس اے جادوگر تے پاگل۔

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گدھا تے انہیں کوں سمندر وچ سٹ گھتیا تے اَج تیں او ملام تھیندا پئے۔

وَفِيْ عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے عاد وچ نشان ہن جیلھے اساں انہیں تے ڈاڈھی اندھاری گھولی ہائی۔

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ او جیرھی شئے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی ہوئی ہڈیں آلی کار کر ڈیندی ہائی۔

وَفِيْ ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوْا

۴۴۔ تے ثمود وچ وی نشان ہن جیلھے انہیں کوں

حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۴۴﴾

آکھیا گیا ہا جو ہک مدت تئیں فائدہ

فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵- تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہدیں ڈہدیں ہک عذاب آ پکڑیا۔

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶- او نہ کھڑے تھی سگدے ہن تے نہ او مدد گھن سگدے ہن۔

وَ قَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۴۷﴾ ع

۴۷- تے ایں کنیں پہلے نوح دی قوم دی ہائی او وی نافرمان قوم ہن۔

وَالسَّمَآءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸- تے اساں آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بنائے تے اساں ہوں ودھاونڑ دی طاقت رکھیندے ہیں۔

وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹- تے زمین کوں اساں وچھائے تے اساں ہوں چنگے وچھاونڑ والے ہیں۔

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰- تے ہر شئے دے اساں جوڑے بنائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

فَفِرُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۵۱﴾

۵۱- تساں اللہ دو در کو بے شک میں اوندے ولوں تہاکوں کھلا کھلا ہوشیار کرنڑ والا ہاں۔

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۵۲﴾

۵۲- تے اللہ دے نال کہیں بے کوں معبود نہ بناؤ بے شک میں تہاکوں کھلا کھلا ڈراونڑ والا ہاں۔

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۵۳﴾

۵۳- ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔

اَتَوَاصَوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴- انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی ہے اصل او ہن وی منہ زور لوک۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿۵۵﴾

۵۵- توں انہیں کنیں کنڈ ولا گھن، تیکوں ملام نہ کیتا ویسی۔

وَّذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶- تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنیں کوں فائدہ ڈیندی ہے۔

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے میں جنیں تے انسانیں کوں محض ات گالھوں پیدا کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔

مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ میں انہیں کنیں روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا جو او میکوں روٹی کھواون۔

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیوݨ والا تے زبردست طاقت والا ہے۔

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ بے شک، ظالمیں دے اویں گناہ ہن جیویں انہیں دے ساتھیں کیتے ہن تاں او جلدی نہ کرن۔

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۶۰﴾ ع

۶۱۔ کافریں کیتے اوں ڈینہہ ہلاکت جیرے ڈینہہ دا انہیں نال وعدہ کیتا ویندا ہا۔

سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ طور مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۰ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

وَالطُّوْرِ ②

۲۔ طور گواہ۔

وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ③

۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔

فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ④

۴۔ جیرھی چھڑیئے کاغذیں تے لکھی ہوئی ء۔

وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ⑤

۵۔ تے ہمیشہ آباد رہن والا خانہ کعبہ گواہ۔

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ⑥

۶۔ تے اُچی رہن والی چھت گواہ۔

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ⑦

۷۔ تے چھولیاں مارن والا سمندر گواہ۔

اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

۸۔ بے شک تیڈے رب دا عذاب ضرور اوسی۔

مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ⑨

۹۔ اونکوں کوئی ہٹا نہیں سگدا۔

يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ⑩

۱۰۔ جڈاں بدل جوش وچ ہوسی۔

وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪

۱۱۔ تے پہاڑ ٹر پوسن۔

فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ⑫

۱۲۔ تے اوں ڈینہہ جھٹلاون والیں کیتے ہلاکت۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ⑬

۱۳۔ جیرھے اپنی بے ہودگی وچ کھیڈ دے پئے ہن۔

يَوْمَ يُدَعُّوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ⑭

۱۴۔ جیلھے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے نیتا ویسی۔

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ⑮

۱۵۔ اے او بھا ء جنیدا تساں انکار کریندے ہاوے۔

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ⑯

۱۶۔ کیا اے جادو ء یا تہاکوں کئی شئے ڈسدی نئیں۔

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑯

۱۷۔ ایندے وچ پہہ ونجو صبر کرو یا نہ صبر کرو تہاڈے کیتے ہکا گال تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا پئے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ⑱

۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعمتیں وچ ہوسن۔

فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۚ وَوَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش ہوسن تے انہیں دا رب انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچیسی۔

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڈے عملیں دی وجہ ناں بابرکت۔

مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوْفَةٍ ۚ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ او قطاریں وچ وچھے ہوئے ہمانچیں تے وہاٹے رکھ کے بیٹھے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں آلیاں تریمتیں انہیں دے اساں جوڑے بنڈیسوں۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ اَلَتْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۚ كُلُّ امْرِئٍۢ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دی اولاد وی ایمان وچ انہیں دے پچھوٹری ءِ اساں انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیسوں تے انہیں دے عملیں وچو ذرا دی گھٹ نہ کریسوں ہر شخص اپنڑے عملیں دے بدلے وچ گانٹھے ہے۔

وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے اساں انہیں کوں جو او چاہسن میوے تے گوشت ڈیسوں۔

يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ او اتھاں اینجھے پیالیں کیتے بھڑسن جنیدے نیچے وچ نہ بکواس ہوسی تے نہ گناہ ہوسی۔

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھار وچکر مریسن ایویں لگسن جیویں او پردیں وچ ویلھٹے ہوئے موتی ہسن۔

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے او ہک ڈوجھے دو منہ کر کے پچھسن۔

قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيْٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ آکھسن بے شک اساں پہلے وی اپنڑے ٹبر دے انجام کنیں ڈردے ہاسے۔

فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰىنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اللہ سئیں ساڈے تے احسان لائے اوں ساکوں تتی لوار دے عذاب کنیں بچا گدے۔

اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ

۲۹۔ بے شک اساں ایں کنیں پہلے اونکوں سڈیندے

الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿۲۸﴾ ہاسے بے شک او نیک سلوک کرنڑ والا تے ہوں مہربان۔

فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿۲۹﴾ ۲۹۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپنڑے رب دی نعمت نال نہ تے توں رملی ہویں تے نہ پاگل۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ الْمَنُوْنِ ﴿۳۰﴾ ۳۱۔ یا آہدن شاعرِ اساں ایندے کیتے زمانے دی تباہی دا بھالا گدھی پئے ہیں۔

قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿۳۱﴾ ۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنو بے شک میں تہاڈے نال بھالا گدھی کھڑاں۔

اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿۳۲﴾ ۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلاں انہیں کوں اے حکم ڈیندن یا او منہ زور قوم۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقَوَّلَهٗ ۚ بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۳﴾ ۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بنائی ہء اصل او منیندے نیئں۔

فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿۳۴﴾ ۳۵۔ او ہو جہیں کوئی گال تے آنن جے او سچے ہن۔

اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿۳۵﴾ ۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیتا گئے یا کیا او پیدا کرنڑ والن۔

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿۳۶﴾ ۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او یقین نہیں کریندے۔

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ﴿۳۷﴾ ۳۸۔ کیا انہیں کنیں تیڈے رب دے خزانے ہن یا او درونے ہن۔

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾ ۳۹۔ کیا انہیں کنیں پوڑی ہء جیندے نال او اللہ دیاں گالہیں سنڈن تے اوندے سنڑنڑ والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے

اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ﴿۳۹﴾ ۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڈے کیتے پتران۔

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿۴۰﴾ ۴۱۔ کیا توں انہیں کنیں اجر منگدیں تے او چٹی دے بار تلے آئے پئین۔

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿۴۱﴾ ۴۲۔ کیا او غیب جاڈن تے او لکھدے پئین۔

اَمْ يُرِيْدُوْنَ كَيْدًا ۭ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا هُمُ الْمَكِيْدُوْنَ ۝۴۲

۴۳۔ کیا او تدبیر کرن چاہندن تے جیہڑے کافر اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔

اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ ۭ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۝۴۳

۴۴۔ کیا انہیں کیتے اللہ دے سوا کوئی معبودِ الدسیئں پاک جو او شرک کریندن۔

وَاِنْ يَّرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاۗءِ سَاقِطًا يَّقُوْلُوْا سَحَابٌ مَّرْكُوْمٌ ۝۴۴

۴۵۔ تے جے او آسمان کنیں کوئی ٹوٹا ڈھاندا ڈیکھن آہدن اے گھاٹا بدل۔

فَذَرْهُمْ حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ فِيْهِ يُصْعَقُوْنَ ۝۴۵

۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ ڈے تاں جو او ملن اوں ڈینہہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (اڈرنال) بے ہوش کریا تا ویسی۔

يَوْمَ لَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْـــًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ۝۴۶

۴۷۔ جہڑاں انہیں دیاں تدبیراں کجھ وی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۴۷

۴۸۔ تے بے شک ظالمیں کیتے عذاب اوں عذاب دے سوا وی ہن تے اصل ہوں سارے لوک جاندے نیئں۔

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَاِنَّكَ بِاَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِيْنَ تَقُوْمُ ۝۴۸ۙ

۴۹۔ توں اپنے رب دے حکم تے قائم رہ بے شک توں ساڈے اکھیں دے سامنے ہویں تے توں جیلے اُٹھیں اپنے رب دی حمد دے نال نال تسبیح کر

وَمِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَاِدْبَارَ النُّجُوْمِ ۝۴۹

۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کر تے جیلے تارے کنڈ ولاون اوں ویلے دی تسبیح کر۔

سُوْرَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّسِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نجم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ہے۔

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ②

۲۔ اوتارا گواہ جیلھے اوتلے اَوسی۔

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ③

۳۔ تہاڈا ساتھی نہ بھلئے تے نہ گمراہ تھئے۔

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ④

۴۔ تے اپنی خواہش نال گالیں نہیں کریندا۔

اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ⑤

۵۔ اے وحی ہے جیرھی اوندو آئی ہے۔

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ⑥

۶۔ اے اونکوں طاقت والے خدا سکھائے۔

ذُوْ مِرَّةٍ فَاسْتَوٰى ⑦

۷۔ دل دل طاقت ڈکھلیندے تے حکومت دے تخت تے بہہ گئے۔

وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ⑧

۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندا پئے۔

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ⑨

۹۔ دل او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا۔

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ⑩

۱۰۔ تے او ڈو کمانیں وا وتر بن گئے یا ایں کنیں وی زیادہ کولہو تھئے۔

فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِهٖ مَآ اَوْحٰى ⑪

۱۱۔ دل اوں اپنے بندے دو وحی کیتی جیرھی کیتی۔

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ⑫

۱۲۔ اوندے دل جو ڈٹھے اوں کوڑ نہیں ماریا۔

اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ⑬

۱۳۔ کیا تساں اوندے ڈیکھن تے جھیڑا لیندے ہو۔

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ⑭

۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈوجھی دفعہ ڈٹھے۔

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ⑮

۱۵۔ اوں بیر نال جیرھی سب توں چھیکڑ وچ ہائی۔

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ⑯

۱۶۔ اوندے نال جنت الماویٰ ہے۔

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ⑰

۱۷۔ اوں بیر کوں لکاوݨ والی شئے لکا گھدا۔

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ⑱

۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پھری تے نہ اگو ودھی ہائی۔

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ⑲

۱۹۔ اوں اپنے رب دے وڈے نشانیں وچوں ڈٹھا۔

اَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ﴿۱۹﴾
۱۹۔ تسیں لات تے عزیٰ دا حال سنڈاؤ۔

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰى ﴿۲۰﴾
۲۰۔ تے تریجے منات دا وی جیرھا بیاء

اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنْثٰى ﴿۲۱﴾
۲۱۔ کیا تہاڈے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے چھوہریں ہسن۔

تِلْكَ اِذًا قِسْمَةٌ ضِيْزٰى ﴿۲۲﴾
۲۲۔ اے تے کاٹی ونڈ۔

اِنْ هِيَ اِلَّاۤ اَسْمَآءٌ سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنْ رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿۲۳﴾
۲۳۔ اے بجھ ناں ہسن جیرھے تسیں تے تہاڈے پیو ڈاڈیں رکھ گدھن اللہ سیئں ایندے کیتے کوئی دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے پین تے اوندی جو انہیں دے نفس چاہندن تے انہیں دوانہیں دے رب ولو ہدایت آگئی ء۔

اَمْ لِلْاِنْسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿۲۴﴾
۲۴۔ کیا انسان جو خواہش کرے اونکوں مل ویندی ء۔

فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُوْلٰى ﴿۲۵﴾
۲۵۔ (سنڈو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں ہسن۔

وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِيْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْـًٔا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَرْضٰى ﴿۲۶﴾
۲۶۔ تے آسمان وچ بہوں سارے فرشتے ہسن جنہیں دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے ایندے جو اللہ جنیدے کیتے اجازت ڈیوے تے پسند کرے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَيُسَمُّوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثٰى ﴿۲۷﴾
۲۷۔ بے شک جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انیندے او فرشتیں دے تریمتیں جیہیں ناں رکھیندن

وَمَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِيْ مِنَ الْحَقِّ شَيْـًٔا ﴿۲۸﴾
۲۸۔ تے انہیں کوں ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان دے پچھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔

فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلّٰى ۙ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ اِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۲۹﴾
۲۹۔ تے جیرھا ساڈے ذکر کنیں منہ پھیریندے اوں کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیاوی زندگی چاہندے۔

ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿۳۰﴾
۳۰۔ انہیں دا علم ایہو تلا ء بے شک تیڈا رب بہوں چاندے جیرھا اپنے راہ کنیں پریں ہے تے او چاندے

جیرھا سدھے راہ تے ہے۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۙ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۚ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ سب اللہ دا ہے تاں جو اللہ سیئں گناہ گاریں کوں انہیں دے عملیں دی سزا تے چنگیے کم کرنڑ والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ﴿۳۲﴾ ع

۳۳۔ جیرھے لوک سوائے وڈیندھی تیں ونجنڑ دے وڈے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں بچدن تے بے شک تیڈا رب ہوں بخشنڑ والا ہے تے او جاندے جیلھے اوں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے تے جیلھے تساں ماں دے ڈڈھیں وچ مکئے ہوئے ہادے تے تساں اپڑے آپ کوں پاک نہ آکھو او ہوں جاندے اونکوں جیرھا متقی ہے۔

اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ تَوَلّٰى ﴿۳۳﴾

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاونڑ والے کوں ڈٹھے۔

وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے تھوڑا ڈتے سی تے ول شومائی کیتی اس۔

اَعِنْدَهٗ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ﴿۳۵﴾

۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او ڈہدا پئے۔

اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِيْ صُحُفِ مُوْسٰى ﴿۳۶﴾

۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وَفّٰٓى ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے ابراہیم دا جیں وعدہ پورا کیتے۔

اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چیسی۔

وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا ملسی جتنا او کوشش کریسی۔

وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے اوندی کوشش دا نتیجہ ڈکھایا ویسی۔

ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَاۗءَ الْاَوْفٰى ﴿۴۱﴾

۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی۔

وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے بے شک تیڈے رب دے ہتھ فیصلہ ہے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے بے شک او ہو کھلیندے تے او ہو روندے ہے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے بے شک او ہو مریندے تے جویندے۔

وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے بیشک ہوں جوان تے تریمتیں دے جوڑے پیدا کیتن۔

مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿٤٦﴾
۴۷۔ ہک نطفے کنیں جیرھا سٹیا ویندے۔

وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿٤٧﴾
۴۸۔ تے ڈوجھی دفعہ پیدا کرݨ وی ہوندے ذمے ہے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿٤٨﴾
۴۹۔ تے بے شک او ہو امیر کریندے تے غریب کریندے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿٤٩﴾
۵۰۔ تے بے شک او ہو شعریٰ ستارے دا مالک

وَاَنَّهٗۤ اَهْلَكَ عَادَا ِۨالْاُوْلٰى ﴿٥٠﴾
۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک کیتا ہا۔

وَثَمُوْدَا۟ فَمَاۤ اَبْقٰى ﴿٥١﴾
۵۲۔ تے ثمود کوں وی تے کجھ نسی بچایا۔

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿٥٢﴾
۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں وی۔ بے شک او ہوں ظالم تے منہ زور ہن۔

وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿٥٣﴾
۵۴۔ تے اُپتریاں ہویاں وستیاں وی۔

فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿٥٤﴾
۵۵۔ تے اذکوں ڈکا گِدھا جیرھی شئے ڈکیندی ہئ۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿٥٥﴾
۵۶۔ توں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے شک کریسیں۔

هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿٥٦﴾
۵۷۔ اے وی پہلے رسولیں وچوں ہک رسول۔

اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿٥٧﴾
۵۸۔ وقت کولھو آ گئے۔

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾
۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی ٹال نہیں سگدا۔

اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿٥٩﴾
۶۰۔ کیا تساں ایں گال تے حیران تھیندے ہئ۔

وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿٦٠﴾
۶۱۔ تے کھلدے ہئ تے روندے نوھے۔

وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿٦١﴾
۶۲۔ تے تساں حیران ہوے۔

فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿٦٢﴾ السجدة
۶۲۔ اللہ کوں سجدہ کرو تے اوندی عبادت کرو۔

سُوْرَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ قمر مکی ع ۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۶ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڈ والا تے دل دل رحم کرنڈ والا ہے۔

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②

۲۔ تباہی دی گھڑی کولہو آگئی ہے تے چندر پھٹ گئے۔

وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ③

۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھنن تے آکھن اسے ہمیشہ دا جادو ہے۔

وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ ۭ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ④

۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔

وَلَقَدْ جَاۗءَهُمْ مِّنَ الْاَنْۢبَاۗءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ⑤ۙ

۵۔ تے انہیں دو خبراں آئن جنہیں وچ ڈڑکے ہن۔

حِكْمَةٌۢ بَالِغَةٌ ۡ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ⑥ۙ

۶۔ اشر کرنڈ والیاں سنڈپ دیاں گالیں ہن تے ڈراون ڈالیں کوئی فائدہ نہیں ڈیتا۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۘ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ۙ ⑦

۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈنڈ والا ہک اوپری شئے دو سڈیسی۔

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ۙ ⑧

۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہویاں ہوسن تے او قبریں وچ ایویں نکلسن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔

مُّهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ ۭ يَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨

۹۔ اوسڈنڈ والے دو درکدے ویندے ہوسن تے کافر آکھسن اسے ڈینہہ ڈکھیں دا ہے۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا وَقَالُوْا مَجْنُوْنٌ وَّازْدُجِرَ ⑩

۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں ساڈے بندے کوں جھٹلائے تے آکھئے نیں اسے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ ⑪

۱۱۔ تے اوں اپنے رب کنیں دعا کیتی نیں ڈھویا پیاں میڈی مدد کر (غلبہ ڈے)۔

فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَاۗءِ بِمَاۗءٍ مُّنْهَمِرٍ ⑫

۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے

کھوں ڈتے اینجھے پانی نال جیرھا جوش نال وہندا ہا۔

وَّفَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُيُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰٓى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ تے زمین تے چشمے وی کڈھینسے۔ پانی ہک اینجی گال کیتے کٹھا تھیا جیندا فیصلہ تھی چکیا ہا۔

وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّدُسُرٍ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے اساں اونکوں تختے تے پھٹیں آلی شئے تے بلھایا۔

تَجْرِيْ بِاَعْيُنِنَا جَزَآءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے سامنے چلدی ہائی اے اوں شخص دا بدلہ ہا جیندا انکار کیتا

وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَآ اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ تے اساں ایندے وچ ہک نشان چھوڑیا ہا تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراوݨ والے کینجھے ہسن۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے۔ تے میڈا عذاب تے ڈراوݨ کینجھا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِيْ يَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہݨ والے منحوس ڈینہہ وچ سکھی اندھاری چلائی۔

تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ او لوکیں کوں سٹیندی ہائی جیویں کھجی دا درخت ہوئے تے اوندا اندر کھادا پیا ہوئے۔

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراوݨ والا کینجھے ہسن

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۲۲﴾ ع

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ ثمود نے وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

فَقَالُوْٓا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗٓ اِنَّآ اِذًا لَّفِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ انہیں آکھے کیا اساں اپݨے وچوں ہک آدمی دی پیروی کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا وچ

وڈیچ پوسوں۔

ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ کیا ساڈے وچوں ہک ایں تے قرآن لہایا گیئے اصل اوتے وڈا کوڑا تے شریر۔

سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو ساریں کنیں کوڑا تے شرارتی کون۔

اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ بے شک اساں ہک ڈاچی پٹھیندے پئے ہیں جیرھی انہیں کوں آزماوݨ کیتے ہے توں انہیں دا بھالا جھل تے تکڑا تھی۔

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے انہیں کوں ڈس جو پاݨی انہیں وچ ونڈیا پئے تے ہر ٹولہ اپݨے وقت تے پاݨی پیوݨ آوے۔

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے انہیں اپݨے سردار کوں سڈیئے اوائے تے ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتن۔

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ میڈا ڈراوݨ تے عذاب کینجا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ بے شک اساں انہیں تے ہک عذاب پٹھیا تے او اویں تھی گیئے جیویں لوڑھے دے تلے بچݨ والا چورا ہوندے۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت بݨاوݨ کیتے سوکھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۭ بِالنُّذُرِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ لوط ؑ دی قوم رسولیں کوں جھٹلایا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ نَجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ بے شک اساں انہیں تے ویٹیں دا عذاب لہایا سوائے لوط دے ہڑدے اساں انہیں کوں فجر دے وقت عذاب کنیں بچائے۔

نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ شَكَرَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے ساڈا احسان ہا جیرھا شکر کریندے اساں اونکوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اول ساڈے عذاب دی خبر ڈتی ہائی انہیں رسولیں نال بحث شروع کر ڈتی۔

وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے او اونکوں مہانیں دے خلاف ورغلاوݨ لگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاڈتن تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوݨ دا مزہ چکھو۔

وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ ونجݨ والا عذاب آ گیا۔

فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوݨ دا مزہ چکھو۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۴۱﴾ ع ۲

۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے تے کوئی نصیحت پکڑݨ والا ہے۔

وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے اݨ فرعون دو رسول آئن۔

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں غالب تے طاقت ور دی پکڑ پکڑی

اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہن یا تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وچ حفاظت دا وعدہ ہے۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اوسوں۔

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ لشکر ضرور ہرسی تے کنڈ ولا کے بھجسی۔

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے او تباہی بہوں ہلاک کرݨ والی تے سخت۔

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿۴۸﴾ ع ۳

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑݨ والے عذاب وچ ہن۔

يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرݨے بھا وچ گھلیسن تساں چکھو دوزخ دا عذاب۔

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ بے شک اساں ہر شئے اندازے نال پیدا کیتی ہے

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ جھپکݨ آلی کار یکدم تھی ویندے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکیں کوں ہلاک کیتے تے کیا کوئی نصیحت پکڑݨ والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے ہر شئے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وچ

ہے پئی۔

وَكُلُّ صَغِيْرٍ وَّكَبِيْرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿۵۳﴾
۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی اے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَهَرٍ ﴿۵۴﴾
۵۵۔ بے شک متقی باغیں تے نہریں وچ رہسن۔

فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿۵۵﴾ ع ۳ ۱۰
۵۶۔ ہمیشہ رہسن دی جا وچ رہسن جیرھی طاقت والے بادشاہ دے کولہو ہوسی۔

سُوْرَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ رحمٰن مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیتاں ۳ رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلرَّحْمٰنُ ②

۲۔ بن منگئے ڈیوݨ والا ہے۔

عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ③

۳۔ جیں قرآن سکھائے۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ④

۴۔ انسان پیدا کیتس۔

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

۵۔ اونکوں بیان سکھائس۔

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥

۶۔ سجھ تے چندر حساب نال چلدے پئین۔

وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ⑦

۷۔ تے تارے تے وݨ سجدہ کریندے پئین۔

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ⑧

۸۔ تے آسمان کوں اوں اچا کیتے تے توازن رکھئے سی۔

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ⑨

۹۔ جو تساں انصاف دی ترکڑی کوں جھکا نہ تھیوݨ ڈیو۔

وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ⑩

۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن نہ گھٹاؤ۔

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ⑪

۱۱۔ تے زمین کوں مخلوق کیتے ٹبائس۔

فِيْهَا فَاكِهَةٌ ۙ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ⑫

۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھجیاں ہن جنہیں دے پھل تے غلاف ہوندن۔

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

۱۳۔ تے داݨے ہن غلاف والے تے خوشبو والے داݨے۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑭

۱۴۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮

۱۵۔ انسان کوں وجݨ والی سکی مٹی نال ٹبائس۔

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ⑯

۱۶۔ تے جن کوں بھا دے بھانبھڑ نال ٹبائس۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑰

۱۷۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ڈو پواھیں تے ڈو پچاھیں دا رب۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيٰنِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈو سمندر چلائنسی جیرھے مل ویسن۔

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيٰنِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں ڈونائیں دے درمیان پردہ ہک ڈوجھے وچ داخل نہیں تھیندے۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں ڈونا ہیں وچو موتی تے مونگے نکلدن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَـَٔاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندیاں بنیاں ہویاں بیڑیاں تے جہازن جیرھے سمندر وچ پہاڑ ڈسدن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ ہر کہیں جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھیونڑے

وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے ہوں بچنڑے جنیدے اتے تیڈے جلال تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يَسْـَٔلُهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین وچ جو ہے اوہوں کنیں منگدے تے ہر ڈینہہ اوندی نویں شان ہوندی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

سَنَفْرُغُ لَكُمْ اَيُّهَ الثَّقَلٰنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ڈو وڈیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تھیندے پئے ہیں۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی قدرت دا انکار کریسو۔

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿٣٤﴾

۳۴۔ اَے جنیں تے انسانیں دے ٹولے جے تہاکوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین دی کنیں وچو نکل ونجو تے دل نکل ڈکھالو۔ تساں نوھے نکل سگدے سوائے کہیں دلیل دے۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ ۙ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ تہاڈے اتے بھا دا بھانبھڑ تے تانبا سٹیا ویسی تے تساں ڈوہیں اصلو غالب نہ اوسو

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ جیلھے آسمان پھٹ ویسی تے رنگئے ہوئے چم آلی کار تھی ویسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُسْـَٔلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖٓ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے اوں ڈینہہ نہ انسانیں کنیں اوندے گناہیں دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کنیں۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤١﴾

۴۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِيْمٰهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِيْ وَالْاَقْدَامِ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ مجرم اپنے نشانیں نال سنجنیں تے انہیں دے متھے تے پیریں کنیں پکڑیا ویسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٣﴾

۴۳۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی قدرت دا انکار کریسو۔

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٤٤﴾ يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ

۴۴۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کریندے ہن۔

يَطُوْفُوْنَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيْمٍ اٰنٍ ﴿٤٥﴾

۴۵۔ تے او دوزخ تے تتے پانی وچ پھرن پئے۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٦﴾

ع ۴۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ جَنَّتٰنِ ﴿٤٧﴾

۴۷۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کنیں ڈردے اوندے کیتے ڈو بہشتاں۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

ذَوَاتَآ اَفْنَانٍ ﴿٤٩﴾

۴۹۔ او بہوں ساریں لاٹریں آلیاں۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ تَجْرِيٰنِ ﴿٥١﴾

۵۱۔ اونہیں ڈونہاں وچ ڈو چشمے وہندے ہن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيْهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجٰنِ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ اونہیں وچ ہر میوہ ڈو قسمیں دا ہوسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى فُرُشٍۭ بَطَآئِنُهَا مِنْ اِسْتَبْرَقٍ ؕ وَجَنَا الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿٥٤﴾

۵۵۔ او فرش تے وہاٹے لاکے بیٹھے ہوسن جنیں دے وچ ریشم ہوسی تے پھل نال ڈوہیں باغ لڈیے پئے ہوسن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٥﴾

۵۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيْهِنَّ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ ۙ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ انہیں دے وچ جھکی اکھیں آلی تریمتیں ہوسن ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کیں انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کیں جن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو

كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوْتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یاقوت تے مرجان۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٠﴾

٦٠۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿٦١﴾

٦١۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَمِنْ دُوْنِهِمَا جَنَّتٰنِ ﴿٦٣﴾

٦٣۔ تے انہیں دے سوا ڈو بہشتاں۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿٦٥﴾

٦٥۔ بہوں گھاٹیاں ساویاں ہوسن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيْهِمَا عَيْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ انہیں وچ ڈو چشمے ہن جیرھے زور نال نکلدن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيْهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

٦٩۔ انہیں وچ میوے ہن تے کھجیاں تے انار ہن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٠﴾

٧٠۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيْهِنَّ خَيْرٰتٌ حِسَانٌ ﴿٧١﴾

٧١۔ انہیں وچ نیک تے سوٹھیاں تریمتیں ہوسن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٢﴾

٧٢۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ فِى الْخِيَامِ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ کالی اکھیں آلیاں حوراں ہوسن تے خیمیں وچ ہوسن

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٤﴾

٧٤۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿٧٥﴾

٧٥۔ ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کیں انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کیں جن۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿٧٦﴾

٧٦۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

مُتَّكِـِٔيْنَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ او بہوں سوٹھے تے بہوں چنگے فرش تے جیرھا نھیں کنیں ودھیا ہویا ہوسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ سے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

تَبٰرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِى الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تیڈے رب دا ناں بہوں بابرکت جیرھا جلال تے عزت والا ہے۔

سُوْرَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّتِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ واقعہ مکی ءَ۔ تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۹۷ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے دل دل مہربان ۔

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②

۲۔ جیلھے او گال تھی ویسی جیندے تھیون دا فیصلہ ءَ۔

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③

۳۔ تے اوندے واقعہ تھیون کوں کوئی کوڑا نئیں کرسگدا۔

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ④

۴۔ جھکیں کوں اچا کرݨ والی ءَ۔

اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ⑤

۵۔ جڈاں ملک کوں ہلا ڈیتا ویسی۔

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥

۶۔ تے پہاڑیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیتا ویسی۔

فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْۢبَثًّا ⑦

۷۔ تے او ایویں تھی ویسن جیویں ہوا وچ اُڈدے ہوئے ذرے ہوندن۔

وَّكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ⑧

۸۔ تے تساں ترے ٹولے بݨ ویسو۔

فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ⑨

۹۔ سجے ہتھ آلے۔ اے سجے ہتھ آلے کونن۔

وَاَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ⑩

۱۰۔ تے کھبے ہتھ آلے۔ تے اے کھبے ہتھ آلے کونن۔

وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ⑪

۱۱ تے ساریں کنیں اگو ودھݨ آلے ساریں کنیں اگو ودھݨ آلے۔

اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ⑫

۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ⑬

۱۳۔ نعمتیں آلی جنتیں وچ ہوسن۔

ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ⑭

۱۴۔ پہلے ایمان آنݨ والیں وچ انہیں دی گنتری زیادہ ہوسی۔

وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ⑮

۱۵۔ تے بعد آلیں وچ تھوڑی۔

عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ⑯

۱۶۔ او جڑیے ہوئے ہماچیں تے ہوسن۔

مُّتَّكِـِٕيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ⑰

۱۷۔ تے ہک ڈوجھے دے سامݨے ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن۔

يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ⑱

۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر ولا ولا اوہن تے

نیکی تے قائم رکھئے ویسن.

بِاَكْوَابٍ وَّاَبَارِيْقَ ۙ وَكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ۙ﴿۱۸﴾

۱۹۔ او گلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے پانی دے بھریے ہوئے پیالے ہوسن.

لَّا يُصَدَّعُوْنَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ ۙ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے انہیں کوں نشہ تھیسی تے نہ او گالیاں گالیں کریسن۔

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ ۙ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے میوے انہیں جیرھے او پسند کریسن.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ؕ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیرھا او چاہسن۔

وَحُوْرٌ عِيْنٌ ۙ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے وڈی اکھیں آلیاں حوراں ہوسن۔

كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ ۚ﴿۲۳﴾

۲۴۔ جیویں لکی ہوئے موتی۔

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہے۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا تَاْثِيْمًا ۙ﴿۲۵﴾

۲۶۔ اوندے وچ نہ بے ہودہ گالیں سنسن تے نہ گناہ دیاں گالیں۔

اِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ سوائے اے آکھن دے جو تہاڈے اتے سلامتی ہووے۔

وَاَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ؕ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے سجے ہتھ والے۔ سجے ہتھ والے کونہن۔

فِيْ سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ ۙ﴿۲۸﴾

۲۹۔ او بغیر کنڈیں آلی بیریں دے باغ وچ ہوسن۔

وَّطَلْحٍ مَّنْضُوْدٍ ۙ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وچ) جنہیں دے گوشے ہک ڈوجے تے چڑھے پئے ہوسن.

وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ۙ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے ودھیئے ہوئے پھانویں وچ ہوسن.

وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ۙ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے اینجھا پانی ہوسی جیرھا وہایا ولیسی.

وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ۙ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے بہوں سارے میوے ہوسن۔

لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ۙ﴿۳۳﴾

۳۴۔ نہ کپیئے ویسن تے نہ انہیں کنیں ہٹکیا ولیسی.

وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ؕ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار زالیں ہوسن۔

اِنَّآ اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً ۙ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اساں انہیں کوں بنائے۔

فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ۙ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے اساں انہیں کوں کنواریاں بنائے۔

عُرُبًا اَتْرَابًا ۙ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے او سوٹھیاں تے ہم عمر ہن۔

لِّاَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿۳۹﴾
ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ سجے ہتھ آلیں کیتے ہن۔
۴۰۔ اے پہلے ایمان آنٹ والیں وچو بہوں ودھ ہوسن۔

وَثُلَّةٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿۴۱﴾
وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿۴۲﴾
فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿۴۳﴾
وَّظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ ﴿۴۴﴾
لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿۴۵﴾
اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿۴۶﴾
وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿۴۷﴾
وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۱۔ تے بعد وچ آونٹ والیں وچو وی۔
۴۲۔ تے کھبے ہتھ والے تے کھبے ہتھ والے کون۔
۴۳۔ اتتی ہوا وچ تے تتے پانٹی وچ رہسن۔
۴۴۔ تے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔
۴۵۔ نہ ٹھنڈا ہوسی تے نہ عزت ڈیون والا ہوسی۔
۴۶۔ بے شک او ایں کنیں پہلے آرام وچ رہسن۔
۴۷۔ تے ہوں وڈے گناہ تے ضد کریندے رہسن۔
۴۸۔ تے آہدے رہسن کیا اساں جیلے مر ویسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں نچ ویسن کیا اساں ولا جنیدے تھیسوں۔

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿۴۹﴾
قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿۵۰﴾
لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿۵۱﴾

۴۹۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔
۵۰۔ توں آکھ بے شک پہلے وی تے بعد والے وی۔
۵۱۔ سارے مقرر ڈینہہ دے وعدے تے کٹھے کیتے ویسن۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿۵۲﴾
لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿۵۳﴾
فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿۵۴﴾
فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ ﴿۵۵﴾
فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿۵۶﴾
هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿۵۷﴾
نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۲۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرن والے لوکو۔
۵۳۔ تساں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔
۵۴۔ تے اوندے نال اپنے ڈڈھ بھریسو۔
۵۵۔ ول اوندے اتے تتا پانٹی پیسو۔
۵۶۔ تے پانٹی تسے اُٹھ آلی کار پیسو۔
۵۷۔ اے جزا سزا دے ڈینہہ دی تہاڈی مہمانی ہے۔
۵۸۔ اساں تہاکوں پیدا کیتے تساں تصدیق کیوں نوے کریندے۔

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تہاکوں پتہ ہے تساں عورت دے پیٹ وچ کیا سٹیندے ہو

ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗۤ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ کیا تساں اونکوں پیدا کریندے ءُ یا اساں پیدا کرݨ والے ہیں۔

نَحْنُ قَدَّرْنَا بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ اساں تہاڈے وچ موت شروع کیتی ءِ تے اساں کنیں کوئی نہیں ودھ سگدا۔

عَلٰۤى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ جو اساں تہاڈی جا تے ہیا کوئی گھن آوں تے تہاکوں اینجھی شکل وچ پیدا کر ڈیوں جیرھی تساں جاݨدے نوتھے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ تہاکوں پہلی دفعہ پیدا تھیوݨ دا پتہ ءِ ول وی تساں نصیحت نوتھے پکڑیندے۔

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ تہاکوں پتہ ءِ تساں کیا رہیندے ءُ۔

ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗۤ اَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ کیا تساں اونکوں جمیندے ءُ یا اساں۔

لَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ جے اساں چاہوں تے اونکوں سڑیا ہویا چورا ٹُما ڈیوں تے تساں گالہیں کریندے رہ ونجو۔

اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ بے شک ساڈے اُتے پَٹی آ گئی ءِ۔

بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ اصل اساں محروم تھی گئے ہیں۔

اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ تَشْرَبُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ کیا تہاکوں پتہ ءِ اوں پاݨی دا جیرھا تساں پیندے ءُ۔

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُوْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ کیا تساں اونکوں لہائے جھڑ کنیں یا اُساں لہیندے ہیں۔

لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ جے اساں چاہوں ہا تے اونکوں کوڑا کر ڈیوں ہا تے تساں شکر کیوں نوتھے کریندے۔

اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ کیا تہاکوں پتہ ءِ اوں بھا دا جیرھی تساں بلیندے ءُ

ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَاۤ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِـُٔوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ کیا اوندا وݨ تساں پیدا کریندے ءُ یا اساں پیدا کریندے ہیں۔

نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ اساں اونکوں مسافریں کیتے عارضی فائدے تے نصیحت بݨائی ءِ۔

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۷۵﴾ ع ۱۴ ۱۵ ۷۵۔ تے توں اپنے رب دے ناں نال تسبیح کر۔

فَلَآ أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿۷۶﴾ ۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھہن کوں گواہ بنیداں۔

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿۷۷﴾ ۷۷۔ تے اے گواہی جے تہاکوں پتہ ہووے تے ہوں وڈی ہے۔

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿۷۸﴾ ۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۹﴾ ۷۹۔ تے لکی ہوئی کتاب وچ۔

لَّا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿۸۰﴾ ۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لاسگدن۔

تَنزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۱﴾ ۸۱۔ ایندا لہن رب العالمین ولوں ہے۔

أَفَبِهَٰذَا الْحَدِيثِ أَنتُم مُّدْهِنُونَ ﴿۸۲﴾ ۸۲۔ کیا ایں گال وچ تساں گھاٹا وادھا کریندے ہو۔

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿۸۳﴾ ۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاوݨ کوں اپݨے رزق دا ذریعہ بݨاگھدے ہو۔

فَلَوْلَآ إِذَا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ ﴿۸۴﴾ ۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلھے جان گل تئیں آ گئی۔

وَأَنتُمْ حِينَئِذٍ تَنظُرُونَ ﴿۸۵﴾ ۸۵۔ تے تساں اوں ویلھے اِنتے ڈیکھݨ پئے ویندے ہو۔

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُبْصِرُونَ ﴿۸۶﴾ ۸۶۔ تے اساں اوں کنیں وی تہاڈے زیادہ کو لہو ہیں اصل تساں ڈہدے نوے۔

فَلَوْلَآ إِن كُنتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿۸۷﴾ ۸۷۔ جے تہاکوں بدلہ تے جزا نہ ملݨی ہووے ہا۔

تَرْجِعُونَهَآ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۸۸﴾ ۸۸۔ اونکوں ولا پٹھو ہا جے تساں سچے ہوے۔

فَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۹﴾ ۸۹۔ تے جے او قریبی بندیں وچ ہوے ہا۔

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿۹۰﴾ ۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا باغ۔

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۱﴾ ۹۱۔ تے جے او ہے سجے ہتھ والا۔

فَسَلَٰمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۲﴾ ۹۲۔ تے اَے سجے ہتھ والے تیڈے تے سلامتی ہووے۔

وَأَمَّآ إِن كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّآلِّينَ ﴿۹۳﴾ ۹۳۔ تے جے او جھٹلاوݨ والیں تے گمراہ لوکیں وچ ہوے

فَنُزُلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿۹۴﴾ ۹۴۔ تے اوندے کیتے تتے پاݨی دی مہمانی ہے۔

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ ﴿۹۵﴾ ۹۵۔ تے دوزخ وچ سٹیجݨ دی سزا ہے۔

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿۹۶﴾ ۹۶۔ بے شک او پکے یقین آلی گال۔

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۹۷﴾ ع ۱۴ ۱۶ ۹۷۔ تے توں اپنے رب عظیم دی تسبیح کر۔

سُوْرَةُ الْحَدِيْدِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حدید مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرا بن منگے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شئے اللہ دی تسبیح کریندی پئی ہے۔ تے او غالب تے سیانا ہے۔

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ③

۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہوندی ہے۔ او جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شئے تے قادر۔

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ④

۴۔ او اول وی ہے تے آخروی، ظاہروی ہے تے باطن وی تے او ہر شئے کوں جاندے۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۭ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاۗءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۭ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⑤

۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں چھی دوریں وچ پیدا کیتے۔ دل او عرش تے تکڑائی نال بہہ گئے۔ زمین وچ پہندے تے جو اوندے وچوں نکلدے جو آسمان تولہندے تے جو اوندو چڑھدے تے تساں جتھاں ہوندے او تہاڈے نال ہوندے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈہدا کھڑے۔

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑥

۶۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ہے تے سارے معاملیں ہوندو ولٹے۔

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۭ وَهُوَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑦

۷۔ او رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں جاندے۔

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ۭ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ⑧

۸۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے جیرھی جائیداد دا تہاکوں مالک بنائے اوندے وچوں خرچ کرو تے جیرے تہاڈے وچوں ایمان گھن آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں کیتے وڈا اجر۔

وَ مَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ۚ وَ الرَّسُوْلُ يَدْعُوْكُمْ لِتُؤْمِنُوْا بِرَبِّكُمْ وَ قَدْ اَخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۸

۹۔ تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اللہ تے ایمان نوتے انیندے تے رسول تہاکوں سڈیندا پئے جو تساں اپنے رب تے ایمان گھن آؤتے جے تساں مومن ہوے تے اوں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا ہوئے۔

هُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ عَلٰى عَبْدِهٖۤ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ؕ وَ اِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۹

۱۰۔ اوہو ءِ جیرھا اپنے بندے تے کھلی کھلی آیات لیندے تاں جو تہاکوں اندھارے وچو سوجھلے دو کڈھے تے بے شک اللہ تہاڈے کیتے ہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ والا ءِ۔

وَ مَا لَكُمْ اَلَّا تُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ لِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَ قٰتَلَ ؕ اُولٰٓئِكَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَ قٰتَلُوْا ؕ وَ كُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ؕ وَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۰ ع ۱۱

۱۱۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اللہ دی راہ وچ خرچ نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت اللہ دی ءِ تہاڈے وچو اوہو جیہاں کوئی نیں تھی سگدا جیہڑ فتح کنیں پہلے خرچ کیتے تے جنگ کیتی کرے انہیں کنیں انہیں لوکیں دا درجہ ہوں وڈا ءِ جیرھے بعد وچ خرچ کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سیئں ساریں نال چنگا وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سیئں تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

مَنْ ذَا الَّذِيْ يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضٰعِفَهٗ لَهٗ وَ لَهٗۤ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ۝۱۱

۱۲۔ جیرھا اللہ سیئں کوں چنگا قرض ڈیندے تے اللہ سیئں اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے عزت والا اجر۔

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنٰتِ يَسْعٰى نُوْرُهُمْ بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ بِاَيْمَانِهِمْ بُشْرٰىكُمُ الْيَوْمَ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۱۲

۱۳۔ جڈاں مڑیں مومن تے مومن عورتاں کوں ڈیکھیں انہیں دا نور انہیں دے اگو دی تے سجے پاسے تو دی درکدا ویسی تہاڈے کیتے اج خوش خبری ءِ جنت جنیندے وچ نہراں وہندیں اوندے وچ ہیشہ رہن لے ہوں وڈی کامیابی ءِ۔

يَوْمَ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَ الْمُنٰفِقٰتُ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا انْظُرُوْنَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُّوْرِكُمْ ۚ قِيْلَ ارْجِعُوْا

۱۴۔ جڈاں منافق مرد تے منافق عورتاں اکھسن مومنیں کوں جو ساڈی سنبھال ہو اساں تہاڈے نور وچو روشنی حاصل

وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُوْرٍ لَّهٗ بَابٌ بَاطِنُهٗ فِيْهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهٗ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿۱۳﴾

کروں آکیا ویسی پچھوہیں ول ونجو تے سو جملا گولو ول انہیں وچ کندھ ڈے ڈتی ویسی جیندے وچ دروازہ ہوسی جیندے اندر رحمت ہوسی تے باہر سامنے عذاب ہوسی۔

يُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْاَمَانِيُّ حَتّٰى جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَغَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ اوانہیں کوں سڈیسن کیا اساں تہاڈے نال نہ ہاسے آکھسن ٹھیک ہے تے اصل تساں اپنے آپ کوں آزمائش وچ پا ڈتا ہا تے تساں عذاب دا بھالا گدھی رہ گئے ءُ تے شک وچ رہ گئے ءُ تے تہاکوں خواہشات دوکھا ڈتے جے تیں اللہ دا فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہاکوں اللہ دے بارے وچ دوکھا ڈیندا رہ گئے۔

فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَّلَا مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مَاْوٰىكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلٰىكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ اَج تساں کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ کافریں کنیں تہاڈا ٹکانہ بھاہ تے اے تہاڈی تعلق دار تے ہوں بُرا ٹکانہ ہے۔

اَلَمْ يَاْنِ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ کیا مومنیں کیتے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل اللہ دے ذکر کیتے تھکن تے جیرھا سچ لتھے اوندے کیتے۔ وی انہیں آلی کار نہ بݨن جنہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈتی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے ہوں دوہ گیا۔ ہوں سارے نافرمان ہسن۔

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تساں جاݨ گھنو بے شک اللہ جیندا کریندے، زمین کوں بر تھیوݨ دے بعد اساں آیتاں تہاڈے استے کھول کے بیان کر ڈتن تاں جو تساں عقل کرو۔

اِنَّ الْمُصَّدِّقِيْنَ وَالْمُصَّدِّقٰتِ وَاَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ اَجْرٌ كَرِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ بے شک صدقہ ڈیوݨ والے مرد تے صدقہ ڈیوݨ والی تریمتیں تے جیرھے اللہ کوں چنگا قرض ڈیندن انہیں دا اجر ڈوڑا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت والا اجر۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ ۚ وَالشُّهَدَآءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝

۲۰۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان انیندن ایہے لوک صدیق تے اپنڑے رب دے حضور شہیدن انہیں کیتے اجر تے نور جیرھے کافرن تے جنہیں ساڈی آیات دا انکار کیتے اے لوک دوزخی ہن۔

اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۭ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا ۭ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ۝

۲۱۔ تساں جاݨ گھنو جو دنیاوی زندگی کھیڈ تماشا تے زینت تے آپت وچ فخر کرݨ کیتے ہے تے مال تے اولاد دے وادھے کیتے ہے۔ مینہ آلی کار، جیندا چاوݨ کافرں کوں چنگا لگدے ول اور ڑھ پکدی ء تے توں ڈیہدیں جو او پیلی تھی ویندی ء تے ول چورا تھی ویندی ء تے آخرت وچ سخت عذاب تے اللہ دی بخشش وی ء تے اوندی رضا وی۔ تے دنیا دی زندگی محض دھوکے دا سامان۔

سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝

۲۲۔ تساں اپنڑے رب دی بخشش دو ودھو تے اوں جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے آلی کار تے او اللہ تے اوندے رسول کوں منݨ وایں کیتے بݨائی گئی ء اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ء۔

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝

۲۳۔ تہاکوں کوئی مصیبت نہیں آندی زمین وچ تے آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب وچ موجود ہے ایں کنیں پہلے جو اساں بدلہ مقرر کر ڈتے بے شک اے کم اللہ کیتے سوکھا ء۔

لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰي مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِۨ ۝

۲۴۔ تاں جو تساں اپنڑی غلطی تے افسوس نہ کرو تے جو تہاکوں ملے اوندے تے اکڑیجو نہ تے اللہ اکڑیجݨ والے تے فخر کرݨ والے کوں اصلو پسند نہیں کریندا

الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَ يَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ جیرے شوہائی کریندن تے لوکیں کوں شوہائی دی صلاح ڈیندن تے جیر ھا منہ پھیر گھنے تے بے شک اللہ بے نیاز تے ہوں صفتیں والا ہ۔

لَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنٰتِ وَاَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْمِيْزَانَ لِيَقُوْمَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَاَنْزَلْنَا الْحَدِيْدَ فِيْهِ بَاْسٌ شَدِيْدٌ وَّمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ وَرُسُلَهٗ بِالْغَيْبِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۶﴾ ع ۳

۲۶۔ اساں اپنڑے رسول کھلی دلیلیں نال پٹھے ہن تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی ہائی تاں جو اولوک انصاف قائم کرن تے اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ داسامان ۔تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر کرے جیر ھا اوندی تے اوندے رسول دی مدد کریندے غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا وَّاِبْرٰهِيْمَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ فَمِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کوں پٹھے تے انہیں دی اولاد کوں نبوت تے کتاب ڈتی انہیں وچو ہدایت تے ہن تے ہوں سارے انہیں وچو نافرمان ہن۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ ۙ وَجَعَلْنَا فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ رَاْفَةً وَّرَحْمَةً ۭ وَرَهْبَانِيَّةَ ۨ ابْتَدَعُوْهَا مَا كَتَبْنٰهَا عَلَيْهِمْ اِلَّا ابْتِغَاۗءَ رِضْوَانِ اللّٰهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ فَاٰتَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ ۚ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ ول اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول پٹھیئن تے انہیں دے پچھو عیسیٰ ابن مریم کوں وی پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈتی تے اساں اوندی پیروی کرنڑ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے رحمت وی۔ تے کلّہا تے اَنج رہنڑ انہیں آپ شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے اللہ دی خوشنودی حاصل کرنڑ کیتے تے انہیں ایندا جیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچو مومنیں کوں اجر ڈتا تے انہیں وچو ہوں سارے نافرمان ہن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَاٰمِنُوْا بِرَسُوْلِهٖ

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۲۹

رسول کوں منو تے تہاکوں اپنی رحمت نال ڈوڑا اجر ڈیسی تے تہاڈے کیتے نور بنیسی جنیدے نال تساں ٹرسو تے تہاڈے گناہ بخشیسی تے اللہ بخشن والا تے رحم کرن والا ء۔

لِئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰي شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۳۰

۳۰۔ تاں جو اہلِ کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمانیں) کوں اللہ دے فضل وچوں کجھ نئیں ملیا۔ تے بے شک فضل اللہ دے ہتھ وچ جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وڈے فضل والا ء۔

سُوْرَةُ الْمُجَادَلَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ مجادلہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بہوں مہربان ڈیوٹن والا تے بہوں مہربان۔

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَتَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ②

۲۔ اللہ اوں تریمت دی گال سنڑ گدھی ہے جیہڑی اپنے پئے کیتے تیڈے نال بحث کریندی پئی ہائی تے اللہ کنیں فریاد کریندی پئی ہائی اللہ تساں ڈونہاں دیاں گالہیں سنڈا پیا ہا بے شک اللہ بہوں سنڑنڑ والا تے ڈیکھوٹ والا ہے۔

اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ ۭ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰۗـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ③

۳۔ جیہڑے اپنڑیں زالیں کوں (ماآہدن) ظہار کریندن او انہیں دیاں میریں نئیں انہیں دیاں میریں محض اوہے ہن جنہیں کوں جنڑیا ہے او بے شک ناپسندیدہ گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ معاف کرنڑ والا تے بخشنڑ والا ہے۔

وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۭ ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ④

۴۔ تے جیہڑے اپنڑیں زالیں کوں ماآہدن ول ایہا گال ولاکریندن او ڈوہیں ہک بے کوں ہتھ لاونڑ کنیں پہلے ہک غلام آزاد کرن اے تہاکوں نصیحت کیتی ویندی ہے اللہ تہا ڈے عملیں کنیں باخبر۔

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۚ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ۭ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑤

۵۔ جے غلام نہ ملے تے ڈو مہینے دے ساندھوڑا ند روزے رکھے ہتھ لاونڑ کنیں پہلے تے جے اینڑی طاقت نہ ہووے تے سٹھ مسکینیں کوں روٹی کھواوے اے ایں واسطے جو تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گھن آؤ اے اللہ دے بنڑے ہن تے کافریں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ وَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۭ

۶۔ جیہڑے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل کیتے ویسن جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیتے ونجے

وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝۵

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لہائن تے کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝۶

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کوں جیندا کریسی تے او انہیں دے عملیں کنیں خبردار کریسی اللہ گݨی کھڑے تے او بھل گیئن تے اللہ ہر شئے تے نگران۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَاۤ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَاۤ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۷

۸۔ تیکوں پتہ نئیں بے شک اللہ جاݨدے جو آسمانیں تے زمین وچ تے جیلھے او ترے تک کے گالہیں کریندن اللہ سئیں اچوتھا نال ہوندے تے جے او پنج ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں ودھ اللہ سئیں انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہون ول قیامت دے ڈینہہ او انہیں دے عملیں دا انہیں کوں ڈسیسی بے شک اللہ ہر شئے کوں جاݨدے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۫ وَاِذَا جَآءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْۤ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ؕ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۸

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ء جنہیں کوں لکݨے چھپݨے مشوریں کنیں ہٹکیا گیا ہا ول او ولا او ہو کم کریندن جھتو ہٹکیا گیا ہا تے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی دے متعلق خفیہ مشورے کریندن تے جیلھے تیڈو اندن تیکوں اینجھی دعا ڈیندن جیہڑی خدا تیکوں نئیں ڈتی تے اپݨے دلیں وچ آہدن ساکوں اللہ ساڈی گالہیں تے عذاب کیوں نئیں ڈیندا انہیں دا ٹکانہ دوزخ اوندے وچ سڑیسن تے ہیوں بُرا ٹکانہ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْۤ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۹

۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے تقویٰ دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو جیندو تساں کھٹے کیتے ولیسو۔

اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطانی کم تاں جو مومن

وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑪

مونجے تھیون تے او اللہ دی اجازت دے بغیر کجھ وی انہیں کوں ڈکھ نئیں ڈے سگدا تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی داء۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِي الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ⑫

۱۲۔ اے مومنو جیلھے تہاکوں آکھیا ونجے جو مجلس وچ جا کھلی کرو تے کر ڈتی کرو اللہ تہاڈے کیتے جا کھلی کریسی تے جیلھے آکھیا ونجے جو اٹھی ونجو تے اٹھی گئے کرو اللہ تہاڈے وچو مومنیں کوں عزت ڈیسی تے جنہیں کوں علم ملئے اوندے درجے وڈ عیسی تے اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ۭ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑬

۱۳۔ اے مومنو جیلھے تساں رسول نال مشورہ کرو تے اپنڑے مشورہ کیتے صدقہ کیتا کرو اے تہاڈے کیتے چنگا تے پاک کرݨ والا ء جے تہاکوں نہ ملے تے بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ۭ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ⑭ ع

۱۴۔ کیا تساں ڈردے ءُ جو تساں اپنڑے مشوریں کیں پہلے صدقے ڈیو تے تساں اے کم نئیں کیتا تے اللہ تہاڈے اتے فضل کیتے ہݨ تساں نماز ٹھہا کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے اللہ جو تساں کریندے ءُ باخبر۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۭ مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ⑮

۱۵۔ کیا تیں انہیں کوں ڈٹھے جیرھے انہیں لوکیں کوں سنگدی بݨیدن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی ءُ او نہ تہاڈے وچوہن تے نہ انہیں وچو اور کوڑے قسماں چیندن تے او جاݨدن۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۭ اِنَّهُمْ سَاۗءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑯

۱۶۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیتا ہوئے بے شک او بہوں بُرا ءُ جو او کریندن۔

اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑰

۱۷۔ انہیں اپنڑے قسمیں کوں اوٹلکا بݨائے انہیں اللہ دے رستے کنیں روکے تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَ لَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کوں اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نئیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ ؕ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ جڈاں اللہ انہیں ساریں کوں جیندا کریسی اوندے کیتے وی قسماں جیسن جیویں تہاڈے کیتے قسماں چیندن تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سنڈو بے شک او ہے کوڑے ہن۔

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کوں اللہ دا ذکر بھلوا ڈتس اے شیطان دا ٹولہ ءِ سنڈو بے شک شیطان دا ٹولہ گھاٹے والا ءِ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَآدُّوْنَ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗٓ اُولٰٓئِكَ فِي الْاَذَلِّيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ بے شک جیرھے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکیں وچ گنڑیسن۔

كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَ رُسُلِيْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ اللہ نے فرمن کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَآدُّوْنَ مَنْ حَآدَّ اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ وَ لَوْ كَانُوْٓا اٰبَآءَهُمْ اَوْ اَبْنَآءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ؕ اُولٰٓئِكَ كَتَبَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَ اَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ؕ وَ يُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوْا عَنْهُ ؕ اُولٰٓئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ ؕ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۲۲﴾ ع

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لبھسی جیرھے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال محبت کرن۔ جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیو ڈاڈے یا پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈتے تے اپنڑی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں کوں بہشت وچ داخل کریسی جیندے وچ نہراں وہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا ٹولہ ءِ۔ سنڈو بے شک اللہ دا ٹولہ کامیاب تھیوڑ والا ءِ۔

سُوْرَةُ الْحَشْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حشر مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیونڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندا پیئے تے او غالب تے سیانڑ ہے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ۭ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۤ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۤ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ②

۳۔ او ہوء جیئں اہل کتاب وچوں کافریں کوں پہلے حشر کیتے انہیں دے ملک کنیں کڈھیئے تہاکوں خیال وی کائناں ہا جو او نکلسن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں انہیں کوں بچا گھنسن تے اللہ انہیں دو او اوں جا کنیں آیا جھتو انہیں دا خیال وی نہ ہا تے انہیں دے دلیں وچ رعب سٹ ڈتس او اپنڑے ہتیں نال اپنڑے گھریں کوں خراب کریندے پئن تے کجھ مومنیں دے ہتیں نال تے اے اکھیں والیو عبرت حاصل کرو۔

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاۗءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۭ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③

۴۔ جے اللہ سئیں نے انہیں تے وطن وچوں نکلنڑ فرض نہ کیتا ہوندے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوندے ہا تے آخرت وچ انہیں کیتے بھا دا عذاب۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاۗقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاۗقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ④

۵۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کیتی تے جیہڑا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک اللہ سخت سزا ڈیونڑ والا ہے۔

مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَاۗىِٕمَةً عَلٰٓى اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ⑤

۶۔ تساں کجھی دی پاڑنیں کپی یا انہیں کوں اپنڑی پاڑیں تے نئیں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔

وَمَآ اَفَاۗءَ اللّٰهُ عَلٰي رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ

۷۔ انہیں دا جو مال اللہ سئیں اپنڑے رسول کوں غنیمت وچ ڈتا ہا

عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

تساں اپنے گھوڑے تے اُٹھ نہ درکائے ہن تے اصل اللہ جینے تے چاہندے اپنے رسولیں کوں غالب کریندے تے اللہ ہر شئے تے قادر۔

مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةً ۢ بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۤ وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝ ع

۸۔ تے جیرھا مال وستیں والیں دا اللہ اپنے رسول کوں ڈیتے او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیمیں تے مسکینیں تے مسافریں کیتے ہے تاں جو او مال تہاڈے امیریں وچ چکر نہ کھندا رہوے۔ جو رسول تہاکوں ڈیوے او پکڑو تے جیں کنیں ہٹکے اوں کنیں رک ونجو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیونڑ والا ہ۔

لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۝

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجریں کیتے ہے جیرھے اپنے ملک کنیں کڈھیئے گئین تے اپنے مالیں کنیں او اللہ دا فضل تے اوندی خوشی گولیندن تے اللہ تے اوندے رسول دی امداد کریندن ایہے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِيْنَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

۱۰۔ تے انہیں کیتے وی ہے جیرھے پہلے مدینے وچ رہندے ہن تے ایمان گھن آئے ہن تے مہاجریں نال محبت کریندن تے جیرھا مال انہیں کوں ڈتا گئے اپنے دلیں وچ اوندی خواہش نئیں رکھدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا ونجے نفس دی شومائی کنیں تے ایہے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

وَالَّذِيْنَ جَاۗءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝ ع

۱۱۔ تے جیرھے انہیں دے بعد آئن آہدن اے ساڈے رب ساکوں بخش ڈے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں وی جیرھے اساں کنیں پہلے ایمان گھن آئن تے ساڈے دلیں وچ مومنیں کیتے کینے نہ سٹ اے ساڈے رب بے شک توں ہیوں مہربان تے رحم کرنڑ والا ہویں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہ جیرھے منافق ہن

كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نُطِيْعُ فِيْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّاِنْ قُوْتِلْتُمْ
لَنَنْصُرَنَّكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ⑪

تے اہل کتاب وچوں جیہڑے کافر ہن اپنے بھرانویں کوں
آہدن جے تساں نکلو تے اساں ضرور نکلسوں تہاڈے
نال تے اساں تہاڈے وچ کہیں دی اطاعت نہ کریسوں
تے جے تہاڈے نال بھڑیا ویسی تے اساں ضرور تہاڈی مدد
کریسوں تے اللہ گواہ ہے شک اور کوڑن۔

لَئِنْ اُخْرِجُوْا لَا يَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوْتِلُوْا
لَا يَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَلَئِنْ نَّصَرُوْهُمْ لَيُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ۡ
ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ⑫

۱۳۔ جے او کڈھیے ونجن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں
نال لڑائی تھی پوسے تے انہیں دی مدد نہ کریسن تے جے
مدد کیتونے وی سہی تے کنڈ ولا کے بھج ویسن تے
ول انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ
بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ⑬

۱۴۔ او تہاڈے کنیں اللہ توں وی ودھ ڈردن ات
گالہوں جو او لوک سمجھدے نئیں۔

لَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِيْعًا اِلَّا فِيْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ اَوْ
مِنْ وَّرَاۗءِ جُدُرٍ ۭ بَاْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيْدٌ ۭ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيْعًا وَّقُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ⑭

۱۵۔ او سارے تہاڈے نال جنگ نہ کریسن سوائے اینڈے جو
او پکے حویل آلی وستیں وچ یا کندھیں دے پچھو بیٹھے
ہوُن۔ آپت وچ انہیں دی جنگ ڈاڈھی ہوندی ہے توں
انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلو انجو انج
ہوندن ات گالہوں جو او بے عقل قوم۔

كَمَثَلِ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۚ
وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑮

۱۶۔ انہیں دا انہیں قومیں آلی کار جیہیاں کو لہو دے
زمانے وچ گذریں انجام انہیں اپنے کیں دا انجام چکھیا
تے انہیں کوں دردناک عذاب ملسی۔

كَمَثَلِ الشَّيْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ اِنِّىْ بَرِيْۗءٌ مِّنْكَ اِنِّىْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ⑯

۱۷۔ انہیں (منافقیں) دی حالت شیطان آلی کار جیں انسان
کوں آکھیا کفر کر جیلھے اوں کفر کیتا تے شیطان آہدے
میں تیں کنیں بری آں میں اللہ کنیں ڈردا ں جیہڑا سارے
جہانیں دا رب۔

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَآ اَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدَيْنِ فِيْهَا ۭ وَ
ذٰلِكَ جَزٰۗؤُا الظّٰلِمِيْنَ ⑰ ع

۱۸۔ انہیں ڈونہاں دا انجام اے تھیندے جو او ڈوہیں
دوزخ وچ ونج پیندن تے اوندے وچ ہک مدت
تیں رہسن تے ظالمیں دا ایہو بدلہ ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۱۸

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈبدا رہرے جو او اگو کیتے کیا پٹھئے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو اللہ سئیں تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰىهُمْ اَنْفُسَهُمْ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ۱۹

۲۰۔ تے انہیں آلی کارنہ بنڑ جیرھے اللہ کوں بھل گیئن تے اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں گالہیں بھلا ڈتیاں اے لوک نافرمان۔

لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۭ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ۲۰

۲۱۔ بھا آلے تے بہشت آلے بکو جہیں نئیں تھی سگدے جنتی لوک تے کامیاب تھیوݨ والن۔

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰي جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۭ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ۲۱

۲۲۔ جے اساں اے قرآن کہیں پہاڑ تے لہاؤں تاں ڈیکھیں تا جو او نوا گئے تے اللہ دے ڈر کنیں لوٹے ٹوٹے تھی ونجے ہا تے اے مثالاں ہن جیرھیاں لوکیں کیتے بیان کریندے ہیں تاں جو او سوچن۔

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ۲۲

۲۳۔ اللہ او ہوء جیندے سوا کوئی معبود نئیں او غائب کوں جاݨڈے تے حاضر کوں وی او بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۭ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ۲۳

۲۴۔ اللہ او ہوء جیندے سوا کوئی معبود نئیں۔ او بادشاہ، پاک، عیبیں کنیں پاک تے امن ڈیوݨ والاء تے نگران غالب تے جبار تے وڈی شان والاء اللہ پاک اوں کنیں جو او شریک کریندن

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَاۗءُ الْحُسْنٰى ۭ يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۲۴

۲۵۔ او ہو اللہ خالق پیدا کرݨ والاء شکل ڈیوݨ والاء اوندے چنگے ناں ہن آسمانیں تے زمین وچ جو ہے او اوندی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیانا ہے۔

ع ۲

سُوْرَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ ممتحنہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیتاں تے ۲ رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَآءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ۭ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِيْ سَبِيْلِيْ وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِيْ ۭ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۤ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ۭ وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ②

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپنڑے دشمن کوں سنگتی نہ بناؤ تساں انہیں دو پیار دے نیہے پٹھیندے ہو تے انہیں تہاڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیتے او رسول کوں تے تہاکوں ات گا لہوں کڈھیندن جو تساں اپنڑے رب اللہ کوں منیندے ہوجے تساں میڈے رستے وچ میکوں خوش کرنڑ کیتے جہاد واسطے نکلو۔ تساں چوری چوری انہیں نال محبت کریندے ہو تے میں جانڑاں جو تساں لکیندے ہو تے ظاہر کریندے ہو تے تہاڈے وچو جیہڑا ایہ کریسی تے او سدھے رستے کنیں پریں تھی ویسی۔

اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ③

۳۔ جے تہاکوں پکڑ گھنن تے تہاڈے دشمن بنڑ ویسن تے اپنڑے ہتھ تے زبانیں برائی نال تہاڈو ودھیسن تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ④

۴۔ تے تہاڈے سکے اصلوتے تہاڈیاں اولاداں قیامت دے ڈینہہ تہاکوں کوئی فائدہ نہ ڈیسن تہاڈے وچ فیصلہ خدا کریسی تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیکھنڑ والا ہے۔

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۡ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوْا

۵۔ تہاڈے کیتے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وچ چنگاں نمونہ ہا جیلھے انہیں اپنڑی قوم کوں آکھئے بے شک اساں تہاڈے کنیں تے جنہیں دی اللہ دے سوا تساں عبادت کریندے ہو انہیں کنیں پریں ہیں اساں تہاڈا انکار کریندے ہیں تے تہاڈے تے ساڈے وچ دشمنی

بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝۵

تے بغض ظاہر تھی گئے جے تیں تساں ہک اللہ تے ایمان نہ گھن آؤ سوائے ایندے جیلھے ابراہیم اپنے پیو کوں آکھے میں تیڈے کیتے اپنے رب کنیں معافی منگساں میں تیڈے کیتے اللہ ولو کہیں گال دا مالک نمہیں۔ اے ساڈے رب اساں تیڈے اتے بھروسہ کریندے ہیں تے اساں تیڈو جھکدے ہیں تے تیڈو ولٹے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۶

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافریں کیتے فتنہ نہ بنا تے اے ساڈے رب ساکوں بخش بے شک توں غالب تے سیانا ایں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ۭ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝۶ ع

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکیں کیتے جیرھے اللہ تے قیامت دے ڈینہہ دی امید رکھیندن تے جیرھا منہ پھیر گھنے تے بے شک اللہ بے نیاز تے سب تعریفیں والا ہے۔

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ۭ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۸۔ تھی سگدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکیں دے درمیان جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے تے اللہ قادر تے اللہ بخشڑ والا تے دل رحم کرڑ والا ہے۔

لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝

۹۔ اللہ تہاکوں انہیں لوکیں نال نیکی کرڑ تے انصاف کرڑ کنیں نئیں ٹکیندا جنہیں تہاڈے نال جنگ نئیں کیتی تے تہاکوں وطن کنیں ننھیں کڈھیا بے شک اللہ انصاف کرڑ والیں کوں پسند کریندے۔

اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

۱۰۔ او تہاکوں انہیں لوکیں نال سنگت لاوڑ کنیں ٹکیندے جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی ہے تے تہاکوں گھریں کنیں کڈھیئے تے تہاکوں کڈھن وچ امداد کیتی تے جیرھا انہیں کوں سنگتی ٹبیسی تے ایھے لوک ظالم ہن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ فَامْتَحِنُوْهُنَّ ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ۭ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ۡ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ۭ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۭ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْـَٔـلُوْا مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْـَٔـلُوْا مَآ اَنْفَقُوْا ۭ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ۭ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ⑩

۱۱۔ اے مومنو جیلھے تہاڈے مومن تے مہاجر تریمتیں آون تے انہیں دا امتحان گھنو اللہ انہیں دے ایمان کوں جانڈے تے جے تہاکوں پتہ لگے جو او مومن تے تساں انہیں کوں کافریں دونہ ولا پھڑاو انہیں کیتے حلال نئیں تے نہ کافر انہیں واسطے حلال ن تے انہیں کوں خرچ ڈے ڈیو تے تہاڈے تے کوئی گناہ نئیں جو تساں انہیں کوں حق مہر ڈیوڑ دے بعد انہیں نال پرنیج پُوُدو تے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اپنے نال نہ رکھو تے تساں اپنا خرچہ منگو او اپنا خرچہ منگن۔ اے اللہ دا حکم اللہ تہاڈے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے اللہ بہوں جاننڑ والا تے سیانا ہے۔

وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ⑫

۱۲۔ تے جے کوئی تہاڈی تریمت کافریں دو بھج ونجے تے تہاکوں انہیں دی کوئی تریمت لبھ ونجے تے تساں او ہو تلا خرچ ڈے ڈیو جے تلا نکاح تے انہیں دا تھیا ہا تے اللہ کنیں ڈرو جینکوں تساں مینڈے ہو۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑬

۱۳۔ اے نبی جیلھے تیڈے مومن تریمتیں آون ایں گال تے بیعت کرن جو او اللہ نال شرک نہ کریسن تے چوری تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کریسن آپو ٹنا کے کوئی کوڑی گال نہ کریسن بھانویں او پیریں تے ہتھیں وچ ہُوسے تے تیڈی نافرمانی نہ کریسن نیک کمیں وچ تے توں انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ⑭ ع

۱۴۔ اے مومنو! ایجھی قوم کوں سنگتی نہ بناؤ جنہیں نال اللہ کاوڑ تھیئے او آخرت کنیں ناامید تھی گیئن جیویں کافر قبر والیں کنیں ناامید تھی گیئن۔

سُوْرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۂ صف مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲۔ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیانا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ③

۳۔ اے مومنو تساں جو کریندے نوھے او آبدے کیوں ہوسے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ④

۴۔ اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او آکھو جو تساں کریندے نوھے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ⑤

۵۔ بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جیرھے اوندی راہ وچ جنگ کریندن جیویں او چونے گچ قلعہ ہوون۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۭ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

۶۔ تے جیلھے موسیٰ اپنڑی قوم کوں آکھئے اے میڈی قوم تساں میکوں ڈکھ کیوں ڈیندے ہو تہاکوں پتہ ہے جو میں تہاڈو اللہ دا رسول بݨ کے آیاں تے جیلھے او سدھے راہ کنیں ہٹ گیئن اللہ انہیں دے دل پھیر ڈتن تے اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ۭ فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑦

۷۔ تے جیلھے عیسیٰ ابنِ مریم آکھئے اے بنی اسرائیل بیشک میں تہاڈو اللہ دا رسول بݨ کے آیاں تے جیرھی تورات مَیں کنیں پہلے آئی ہے اوندی تصدیق کریندا تے اپنڑے بعد یک رسول دی خوشخبری ڈیندا جینڈا ناں احمد ہوسی تے او میڈے بعد اوسی تے جیلھے او انہیں کنیں روشن آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھئے اے کھلا کھلا جادو ہے۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۷

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے تے اوں کوں اسلام دو سڈیا ونجے تے اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـــُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝۸

۹۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں وسما ڈیوݨ اپݨے پھوکیں نال تے اللہ اپݨے نور کوں پورا کرݨے بھانویں کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝۹

۱۰۔ او ہوء جیں اپݨے رسول کوں ہدایت تے سچا دین ڈے کے پٹھئے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰي تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝۱۰

۱۱۔ اے مومنو کیا میں تہاکوں او تجارت ڈساں جیرھی تہاکوں ڈکھ آلے عذاب کنیں بچیسی۔

تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۱۱

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرو اپݨے مال تے جانیں نال اے تہاڈے کیتے چنگا ہء جے تساں چاݨدے ہوء۔

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝۱۲

۱۳۔ اللہ تہاڈے گناہ بخشیسی تے تہاکوں باغیں وچ پلہیسی جنہیں دے تلے (وچ) نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہݨ دیاں جہیں ہوسن اے بہوں وڈی کامیابی ہء۔

وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ۭ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۳

۱۴۔ تے بی جیرھی تہاکوں چنگی لگدی ہء او اللہ دی مدد تے کولہو دی فتح ہے توں مومنیں کوں خوشخبری ڈے ڈے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّاۗىِٕفَةٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّاۗىِٕفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰي عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ۝۱۴

۱۵۔ اے مومنو اللہ دے امدادی بݨو نجر جیویں عیسیٰ ابن مریم اپݨے منڄ والیں کوں آکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی کون۔ منڄ والیں آکھئے اساں اللہ دے امدادی ہیں۔ بنی اسرائیل دو چوہک ٹولے من گدھاتے ہک ٹولے انکار کیتا۔ تے منڄ والیں دی اساں انہیں دے دشمنیں دے مقابلے وچ مدد کیتی تے او ڈاڈھے تھی گئے تھن۔

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورہ جمعہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے جیرھا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیانا ہے۔

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۗ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۙ ③

۳۔ اوہو ہے جیں ان پڑھیں وچ انا ہیں وچو اک رسول پٹھے جیرھا انہیں تے اوں (اللہ) دی آیات پڑھدے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سنمپ سکھیندے تے ایں کنیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

۴۔ تے انا ہیں وچو کجھ بے وی ہن جیرھے اجڑ تیں انہیں نال نئیں ملئے تے او غالب تے سیانا ہے۔

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ⑤

۵۔ اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۗ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ انہیں لوکیں دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت فرض کیتی گئی ہائی تے انہیں ول نئیں اطاعت کیتی الویں ہے جیویں گبڑا بار چیندے۔ جیرھی قوم اللہ دی آیات دا انکار کریندی ہے اوندی مثال بہوں گندی ہے تے اللہ ظالم لوکیں کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَآءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑦

۷۔ توں آکھ اے یہودیو جے تہاکوں یقین جو تساں اللہ دے سنگتی ہو بے کار نئیں تے تساں موت منگو جے تساں سچے ہوے۔

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًا ۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَ

۸۔ او موت کبڑا ہیں وی نہ منگسن اپنڑے انہیں عملیں دی وجہ

اللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝۸

نال جیرے انہیں اگو پٹھین تے اللہ ظالمیں کوں جانڈے۔

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۹ ع

۹۔ توں آکھ بے شک جیرھی موت کنیں بھجدے ءُ او بے شک تہاڈے اتے آونڑ ءُ تے دل تساں غیب تے حاضر جانڑ والے خدا دو ولائے ویسو تے او تہاکوں تہاڈے عمل ڈسیسی۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ اے مومنو جیلھے نماز دو جمعے دے ڈینہہ سڈیا ونجے تے نماز دو آئے کرو تے کاروبار چھوڑ ڈتا کرو اے تہاڈے کیتے چنگا ءُ جے تساں جانڈے ءُ تاں۔

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۱۱

۱۱۔ تے جیلھے نماز پوری تھی ونجے تے زمین وچ کھنڈ ونجو تے اللہ دا فضل گولو تے اللہ کوں بہوں یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا نِ انْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ قَآئِمًا ۭ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝۱۲ ع ۲

۱۲۔ تے جیلھے او تجارت ڈیہدن یا تماشا تڑا ڈیہدن اوندو بھج پوندن تے تیکوں کلہا کھڑیا ہو یا چھوڑ ڈیندن توں آکھ جو اللہ کنیں ہے او تجارت تے تماشے کنیں چنگا ءُ تے او بہوں چنگا رزق ڈیوݨ والا ءُ۔

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ منافقون مدنی ۶ رکوع بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوندا والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ②

۲۔ جیلھے تیں کنیں منافق اندن تے آہدن اساں گواہ ہیں جو بے شک توں اللہ دا رسول ہویں۔ اللہ جانڈے بے شک توں اوندا رسول ہیں تے اللہ لے گواہی ڈیندے جو منافق کوڑے ہن۔

اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ③

۳۔ انہیں اپنڑے قسمیں کوں اولکا ٹبنا گدھے تے اوہ اللہ دی راہ کنیں ٹھکیندن بے شک او بہوں بُرا ہے جو او عمل کریندن۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ④

۴۔ اے ات گمالہوں جو او ایمان گھن آئن ول انکار کیتے نیں انہیں دے دلیں تیں مہر لگ گئی ہے تے او ہنڑ نئیں سمجھدے:

وَاِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ وَاِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ⑤

۵۔ تے جیلھے توں انہیں کوں ڈیہدیں انہیں دے جسم تیکوں چنگے لگدن تے جے او گال کرن توں انہیں دی گال سنڑ اوالیویں ہن جیویں کندھ نال ٹنگئے ہوئے شہتیر۔ ہر عذاب اپنڑے اتے سمجھدن او دشمن۔ انہیں کنیں ہوشیار رہ اللہ انہیں کوں ہلاک کرے او کنڈے پھیریئے ویندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَرَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ⑥

۶۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے آؤ اللہ دا رسول تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپنڑے سر پھیر گھندن تے توں انہیں کوں ڈیہدیں او سچ کنیں ٹھکیندن تے او اکڑیندن۔

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝۶

یا نہ منگیں انہیں کوں اللہ نہ بخشیسی بے شک اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۭ وَلِلّٰهِ خَزَاۗىِٕنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝۷

۸۔ او ہے لوکن جیر ھے آہدن جو لوک اللہ دے رسول نال ہن انہیں تے خرچ نہ کرو جے تیں او بھج نہ ونجن تے آسمانیں تے زمین دے خزانے اللہ دے ہن تے منافق نئیں سمجھدے۔

يَقُوْلُوْنَ لَىِٕنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ۭ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۸

۹۔ آہدن جے اساں مدینہ دو ولیسوں تے انہیں وچو ساریں کنیں عزت والا شخص ساریں کنیں بے عزت شخص کوں اتھو کڈھ ڈیسی تے عزت اللہ تے اوندے رسول تے مومن کیتے ہے تے اصل منافق جانڈے نئیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝۹

۱۰۔ اے مومنو تہاکوں تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد اللہ دے ذکر کنیں غافل نہ کرڈیون تے جیر ھا اے کریسی تے او لوک گھاٹا پاوݨ والن۔

وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝۱۰

۱۱۔ تے جو اساں تہاکوں ڈتے خرچ کرو ایں کنیں پہلے جو تہاڈے کہیں ہک کوں موت آوے تے آکھے اے میڈے رب تیں میکوں تھوڑی مدت کیتے میکوں وتھی کیوں نئیں ڈتی میں صدقہ کراں ہاں تے میں وی نیک لوکیں وچوں تھی ونجاں ہا۔

وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهَا ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۱

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کوں نئیں چھڑیندا جیندی موت یا وقت آوݨ تے اللہ جو تساں کریندے ہوا وں کنیں باخبر۔

سُوْرَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ تغابن مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیونڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے اور اللہ دی تسبیح کریندے اوندے کیتے بادشاہت تے حمد تے او ہر شے تے قادر۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ③

۳۔ او ہوء جیں تہاکوں پیدا کیتے تے کجھ تئیں منیندے تے کجھ تہاڈے وچوں من گھندن تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈہدا کھڑے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ④

۴۔ اوں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہاکوں شکلاں ڈتنسی تے سوٹھیاں شکلاں بنائنسی تے ہوندو ولٹے۔

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ او جانڈے تے جو تساں لکیندے ءُ تے ظاہر کریندے ءُ او جانڈے تے اللہ تہاڈے دل دی گالہیں کوں دی جانڈے۔

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑥

۶۔ کیا تہاڈو پہلے کافریں دیاں خبراں نہ آیاں ہن انہیں اپنڑے کمیں دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا ڬ فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ ۭ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ⑦

۷۔ اے ات گالہوں جو انہیں دو رسول کھلی دلیلاں گھن کے اندے ہن تے اولوک آہدے ہن جو بک آدمی ساکوں ہدایت ڈیسی تے انہیں انکار کیتا تے منہ پھیر گدھا اللہ دی انہیں کنیں بے پرواہ تھی گیا تے اللہ بے پرواہ تے سب صفتیں والا ہے۔

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۭ وَذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرٌ ۝

۸۔ کافریں دا خیال جو او جیندے نہ کیتے ولیسن توں آکھ سٹو میڈے رب دی قسم تساں ضرور جیندے کیتے ولیسو دل تہاڈے عمل تہاکوں ڈ سائے ولیسن تے اے گال اللہ کیتے سوکھی ہے۔

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ اَنْزَلْنَا ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝

۹۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اوں نور کوں وی جیرھا اساں لہائے تے اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ۭ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

۱۰۔ او جڈاں تہاکوں کٹھے کرنڑ والے ڈینہہ جمع کرلیسی۔ اے ڈینہہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں منیسی تے نیک عمل کریسی او اوندیاں برائیاں ختم کرڈیسی تے اونکوں جنت وچ پلھیسی جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی آیات کوں اے لوک دوزخی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے اے بہوں گندہ ٹکانہ ہے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝

۱۲۔ کوئی مصیبت نئیں اندی سوائے اللہ دے حکم دے تے جیرھا منیندے اللہ کوں او اوندے دل کوں سدھا راہ ڈکھلیسی تے اللہ ہر شئے کوں جاڈے۔

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝

۱۳۔ اللہ تے اوندے رسول دا آکھنڑ منو تے جے تساں پھر ولیسو تے بے شک ساڈے رسول دا کم کھول کھول کے پچا ڈیوݨ۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝

۱۴۔ اللہ اوندے سوا کوئی معبود نئیں تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرݨا چاہی دا ہے۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝

۱۵۔ اے مومنو تہاڈے زالیں تے تہاڈے بالیں وچ کجھ تہاڈے دشمن انہیں کنیں ہوشیار رہو تے جے تساں

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا

وَ تَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵﴾

معاف کر ڈیوتے چھوڑ ڈیوتے بخش ڈیوتے بے شک اللہ بہوں بخشڑ والا تے بہوں مہربان۔

اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَ اللّٰهُ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ ءِ تے اللہ کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَ اسْمَعُوْا وَ اَطِيْعُوْا وَ اَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ؕ وَ مَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اللہ کنیں جتنی تہاڈی طاقت ڈرو تے سنڑو تے آکھڑ منو تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگاء ءِ تے جہنکوں نفس دی شومائی کنیں بچایا ویندے تے ایسے لوک کامیاب تھیوڑ والے ہن۔

اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے جے تساں اللہ کوں چنگا قرض ڈیوتے او تہاڈے مال کوں ودھیسی تے تہاکوں بخشیسی تے اللہ قدر کرڑ والا تے ٹھڈھاء ءِ۔

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۹﴾ ع ۱۲

۱۹۔ او غیب تے حاضر کوں جاڑنڑے غالب تے سیاڑاء ءِ۔

سُوْرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۂ طلاق مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ۚ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ②

۲۔ اے نبی جیلھے تساں تریمتیں کوں طلاق ڈیو تے مقرر وقت تے طلاق ڈیو تے وقت دی گنتری رکھو تے اللہ کنیں ڈرو جیرھا تہاڈا رب تے انہیں کوں اپنڑے گھریں کنیں نہ کڈھو تے اوو ی نہ لکلن سوائے ایندے جو او کھلی بے حیائی کرن تے اے اللہ دے بنے ہن تے جیرھا اللہ دے بنے ٹپسی او اپنڑے آپ تے ظلم کریسی تیکوں پتہ نئیں جو اللہ ایندے بعد کوئی ہی گال ظاہر کر ڈیوے۔

فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ۚ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۚ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ③

۳۔ تے جیلھے او اپنڑی مدت کوں پچن تے انہیں کوں چنگے طریقے ناں روک گھنو یا چنگے طریقے ناں الگ کر ڈیو تے ڈو منصف گواہ اپنڑے وچوں بنا گھنو تے گواہی اللہ کیتے ڈیو ایے نصیحت جیرھی تہاکوں کیتی ویندی ہے تے اونکوں جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ کوں مینڈے تے جیرھا اللہ کنیں ڈرسی اوندے کیتے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ۚ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

۴۔ تے اونکوں اتھوں رزق ڈیسی جتھوں اونکوں خیال وی کا ہے ناں ہوسی تے جیرھا اللہ تے بھروسہ کریسی تے او اونکوں کافی ہے بے شک اللہ اپنڑا کم پورا کریسی تے اللہ نے ہر شئے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰٓـِٔيْ لَمْ يَحِضْنَ ۚ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَنْ يَّتَّقِ

۵۔ تے تہاڈی تریمتیں وچ جیرھیاں کپڑے آونڑ کنیں ناامید تھی گیئن جے تہاکوں شک ہوئے تے انہیں دی عدت ترے مہینے ہے تے جیرھیں تریمتیں کوں حیض نئیں اندا تے

اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ۝

پیٹ آلیاں انہیں دی مدت اے ہے جو او ہمقہ پیر لہون تے جیرھا اللہ کیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈیسی۔

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗۤ اِلَيْكُمْ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗۤ اَجْرًا ۝

۶۔ اے اللہ دا حکم اوں تہاڈے اتے ہلائے تے جیرھا اللہ کیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈیسی تے اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ وَلَا تُضَآرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ؕ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗۤ اُخْرٰى ۝

۷۔ اپنی طاقت دے مطابق جتھاں تساں خود رہندے ہُ انہیں کوں وی رکھو تے انہیں کوں دُکھ نہ ڈیو تاں جو انہیں کوں تنگ کرو تے جے انہیں کوں پیٹ ہُرے تے انہیں دے ہتھ پیر لہنڑ تک انہیں تے خرچ کرو تے جے او تہاڈے بالیں کوں کھیر پلاون تے انہیں کوں اجرت ڈیو جیویں رواج دے مطابق آپس دچ مقرر نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیو تے ول اونکوں کوئی ہی کھیر پلا وسے۔

لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ؕ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّاۤ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ؕ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَاۤ اٰتٰىهَا ؕ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ۝

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے مطابق خرچ کرے تے جیندا رزق تنگ اداپنے مال دچو خرچ کرے جیرھا اللہ اونکوں ڈتے تے اللہ ہر بک کوں اوہدتلا حکم ڈیندے جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (دودھ نئیں ڈیندا) اللہ سئیں تنگی دے بعد سوکھ ڈیسی۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ۝

۹۔ تے کے تلا وستیاں ہن جنہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے رسولیں دی تے اساں انہیں کنیں سخت حساب گدھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈتا۔

فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں اپنے کیں دی مصیبت چکھی تے اوندے کیں دا اخیر گھاٹا ہا۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰۤاُولِى الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۙ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیتا ہوئے تے اے عقل والے لوکو اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہوے اللہ سئیں تہاڈو ذکر لہائے۔

رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ

۱۲۔ او رسول جیرھا تہاکوں اللہ دی آیات کھول کھول

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ⑪

کے سٹینسے تاں جو مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں اندھاریں کنیں سو چھلے دو کڈھے تے جیرھا اللہ کوں منیسی تے نیک کم کریسی او اونکوں باغیں وچ پلیسی جنہیں وچ نہراں وہندیاں ہیں اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ اوندے کیتے رزق دی چنگا بݨائے۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۭ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ⑫ ع

۱۲۔ اللہ او ہے جیں ست آسمان تے زمین جیہاں زمیناں بݨائن انہیں دے وچ حکم لہندے تاں جو تہاکوں پتہ لگے جو اللہ بے شک ہر شئے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم ہر شئے کوں گھیراپاتی کھڑے۔

سُوْرَةُ التَّحْرِيْمِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ تحریم مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگݨے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ②

۲۔ اے نبی جو خدا نے تیڈے اتے حلال کیتے توں اونکوں حرام کیوں کریندیں کیا توں اپݨی زالیں دی خوشی چاہندیں تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ③

۳۔ اللہ سئیں تہاڈے اتے ایجھیاں قسماں تروڑݨ فرض کیتے تے اللہ تہاڈا مولا ہے تے بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْۢ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۭ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ④

۴۔ تے نبی سئیں اپݨی کہ زال نال لک کے گال کیتی اوں کہیں ہی کوں ڈس ڈتی تے اللہ اوندے نبی تے ظاہر کر ڈتا تے نبی سئیں کجھ گال ڈس ڈتی تے کجھ گال ہنڈ سی تے جیہڑے نبی سئیں زال کوں گال ڈسی تے اوں پچھیا تہاکوں اے گال

کیں ڈسی ۶ آپ نے فرمائے میکوں بہوں چاٹڑ والے تے باجر خدا نے ڈسی ۶۔

إِن تَتُوبَآ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا ۖ وَإِن تَظَٰهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَىٰهُ وَجِبْرِيلُ وَصَٰلِحُ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَالْمَلَٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾

۵۔ جے تساں ڈوہیں اللہ کنیں توبہ منگو تے تہاڈے اندو اندو نویئے ہوئن تے جے تساں ہک ڈوجھی دی مدد کرو اوندے خلاف تے بے شک اللہ اوندا مولا ۶ تے جبریل تے نیک مومن وی تے اوندے بعد فرشتے اوندے امدادی ہن۔

عَسَىٰ رَبُّهُۥٓ إِن طَلَّقَكُنَّ أَن يُبْدِلَهُۥٓ أَزْوَٰجًا خَيْرًا مِّنكُنَّ مُسْلِمَٰتٍ مُّؤْمِنَٰتٍ قَٰنِتَٰتٍ تَٰٓئِبَٰتٍ عَٰبِدَٰتٍ سَٰٓئِحَٰتٍ ثَيِّبَٰتٍ وَأَبْكَارًا ﴿٥﴾

۶۔ تھی سگدے جو اوندا رب جے اوتہاکوں طلاق ڈیوے تے بیاں تساں کنیں چنگیاں زالیں ڈا ڈیوے تے او مسلمان تے مومن فرمانبردار توبہ کرݨ والیاں عبادت کرݨ والیاں روزہ رکھݨ والیاں بیوہ تے کنواریاں ہوِن۔

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾

۷۔ اے مومنو اپݨے آپ کوں تے اپݨے گھراݨیں کوں بھاکنیں نجاؤ جیندا بل لوک تے پتھر ہن اوندے اتے بہوں سخت فرشتے ہن جیرے کہیں دی منت نئیں منیندے تے جو اللہ آکھے اوندی نافرمانی نئیں کریندے تے جو انہیں کوں حکم ڈیتا ویندے اویں کریندن۔

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَا تَعْتَذِرُوا۟ ٱلْيَوْمَ ۖ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

۸۔ اے کافرو اج کوئی بہانہ نہ کرو تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ملسی۔

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا۟ تُوبُوٓا۟ إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا ۚ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنكُمْ سَيِّـَٔاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزِى اللَّهُ النَّبِىَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مَعَهُۥ ۖ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَٱغْفِرْ لَنَآ ۖ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾

۹۔ اے مومنو اللہ کنیں پکی توبہ منگو تھی سگدے جو اوتساں کنیں تہاڈے گناہ پریں کر ڈیوے تے تہاکوں باغیں وچ داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں ہِن جڈاں اللہ نبی کوں اوندے نال مومنیں کوں ذلیل نہ کریسی انہیں دا نورا انہیں دے اگو تے سجے پاسو درکدا ووا ہوسی آکھسن اے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر ساکوں بخش بے شک توں ہر شئے تے قادر ہوِیں۔

يَٰٓأَيُّهَا النَّبِىُّ جَٰهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَٰفِقِينَ وَٱغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَأْوَىٰهُمْ جَهَنَّمُ ۖ وَ

۱۰۔ اے نبی کافریں تے منافقیں نال جہاد کرتے انہیں تے سختی کرتے انہیں واݨکاڈ دوزخ تے اے بہوں گندا ٹکاݨہ ۶

بِئْسَ الْمَصِيْرُ ⑩

۱۱۔ اللہ کافریں دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے جیرھی نوح دی زال ہائی تے لوط دی زال ہائی اوڈو ہیں ساڈے ڈو نیک بندیں کنیں ہن تے انہیں ڈونایں دی خیانت کیتی تے اوڈو ہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کجھ نہ کر سگئے تے آکھیا گیا بنہیں نال بھاو چ پہہ ونجو۔

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوْحٍ وَّ امْرَاَتَ لُوْطٍ ؕ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَّقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ⑪

۱۲۔ تے مومنیں دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جیں آکھیے اے میڈے رب میڈے کیتے جنت دچ گھر بٹاتے میکوں فرعون تے اوندے کمیں کنیں نجات ڈے تے ظالم قوم کنیں میڈی جان چھڑا۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ ع ۱۲ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَ نَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ⑫

۱۳۔ تے مریم عمران دی دھی دی مثال ڈیندے جیں اپنڑی شرمگاہ دی حفاظت کیتی اساں اوندے دچ اپنڑی روح پھوک دی تے اوں اپنڑے رب دی گالہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرمانبرداریں دچو ہائی۔

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَ صَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَ كُتُبِهٖ وَ كَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ⑬ ع

سُوْرَةُ الْمُلْكِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ الملک مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ہے۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ ۚ قَدِيْرُ ②

۲۔ بہوں برکتیں والا ہے او اللہ جینڈے ہتھ وچ بادشاہت تے او ہر شے تے قادر۔

الَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ③

۳۔ جیں موت تے زندگی کوں پیدا کیتے تاں جو تہاکوں آزماوے جو کیڑا تہاڈے وچ چنگے کم کریندے تے او غالب تے بخشن والا ہے۔

الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ۭ مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ ۭ فَارْجِعِ الْبَصَرَ ۙ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ④

۴۔ جیں ست آسمان اتے تلے بنائن توں رحمٰن خدا دے پیدا کرن وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ ڈیکھیسیں اکھیں پھیر کے دل ڈیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظر دے؟۔

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ ⑤

۵۔ ولا ولا اکھیں پھیر کے ڈیکھ نظر تیڈو ناکام تھی کے دلسی تے تھکی ہوئی ہوسی۔

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاۗءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ⑥

۶۔ تے اساں قریبی آسمان کوں ڈلیویں نال سوہنا کیتے تے اساں انہیں کوں شیطانیں کوں پھتر مارن دا ذریعہ بنائے تے انہیں کیتے اساں ساڑن آلا عذاب بنایا ہوئے۔

وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ⑦

۷۔ تے اپنڑے رب دا انکار کرن والیں کیتے دوزخ دا عذاب تے بہوں بڑا ٹکانہ ہے۔

اِذَآ اُلْقُوْا فِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيْقًا وَّهِيَ تَفُوْرُ ⑧

۸۔ جیلھے اوندے وچ سٹیئے ولیں اوندے وچوں (گڈا دی ہینگ آلی کار) اچی اچی الاسٹن تے او جوش وچ ہوسی۔

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ ۭ كُلَّمَآ اُلْقِيَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيْرٌ ⑨

۹۔ قریب ہوسی جو او کاوڑ وچ پھٹ ونجے جیلھے کوئی جماعت اوندے وچ سٹی ولیس تے چوکیدار پچھسن کیا تہاڈو ڈراوٹ والے نہ آئے ہن۔

قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيْرٌ ۙ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ۝

۱۰۔ آکھسن بے شک ساڈو ڈراوٹ والے آئے ہن اساں انہیں دا انکار کیتا ہا تے اساں آکھیا ہا اللہ سئیں کئی شے نہئیں لہائی تساں بہوں وڈی گمراہی و چ ہوے۔

وَقَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيْٓ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝

۱۱۔ تے آکھسن جے اساں سنڈوں ہا یا عقل کردں ہا تے اساں دوزخ والیں وچ نہ ہوندں ہا۔

فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ ۚ فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ۝

۱۲۔ انہیں اپنے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت مقدر کر ڈیو۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝

۱۳۔ بے شک جیرھے اپنے رب کنیں غیب و چ ڈردن انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

وَاَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝

۱۴۔ تساں اپنی گال لکاؤ یا ظاہر کرو بے شک او سینے دیاں گالہیں جاندے۔

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ۭ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ۝ ع

۱۵۔ اے کیویں تھی سگدے جیں پیدا کیتے اونکوں (اوندروندے دا) پتہ نہ ہوے۔ او تے بہوں لکیاں ہویاں گالہیں وی جاندے۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِيْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ۭ وَاِلَيْهِ النُّشُوْرُ ۝

۱۶۔ اوہوء جیں تہاڈے کیتے رین رہن دے قابل بنائی ہ تساں اوندے رستیں تیں جتھاں مرضی پھردے تے اوندے رزق وچوں کھاؤ تے ہوندو ولٹنے۔

ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاۗءِ اَنْ يَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِيَ تَمُوْرُ ۝

۱۷۔ کیا تساں بچ ولیسو جو جیرھا آسمان وچ او زمین وچ تہاکوں بے عزت کر ڈیوے تے او چکر کھندی پئی ہوے۔

اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِي السَّمَاۗءِ اَنْ يُّرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۭ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرِ ۝

۱۸۔ کیا تساں بچ ولیسو جو آسمان والا تہاڈے اتے پتھریں دا عذاب پھٹے تے تہاکوں ضرور پتہ لگ ولیسی میڈا ڈراوا کیویں ہوندے۔

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی انکار کیتا ہا تے میڈا عذاب کیجھا سخت ہا۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صٰۗفّٰتٍ وَّيَقْبِضْنَ ۚ

۲۰۔ کیا انہیں پکھیں دو نئیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

مَا يُمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمٰنُ ۚ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

وچ اڈردن تے کھمب سنگوڑ گھندن انہیں کوں محض رحمٰن خدا روکیندے بے شک او ہر شئے کوں ڈیہدا پئے۔

أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ جُندٌ لَّكُمْ يَنصُرُكُم مِّن دُونِ الرَّحْمٰنِ ۚ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ کیا اے تہاڈا لشکر خدائے رحمٰن دے سامنے تہاڈی امداد کریسی کافر اصل دوکھے وچ۔

أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ ۚ بَل لَّجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾

۲۲۔ کیا اے تہاکوں رزق ڈیسن جے او تہاڈا رزق روک گھنے اصل او نافرمانی تے نفرت وچ بہوں اگوودھ گیئن۔

أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ کیا جیرھا منہ دے بھر ٹرے زیادہ سدھے راہ تے ہے یا او جیرھا سدھا ٹرے سدھے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۖ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ توں آکھ او ہوء جیں تہاکوں پٹائے تے تہاڈے کن اکھیں تے دل بٹائنسی تساں اصلو شکر نوہے کریندے

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ توں آکھ او ہوء جیں تہاکوں زمین وچ کھنڈائے تے تساں اوہیں دو کٹھے کیتے ویسو۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہُو تے او وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ توں آکھ ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي كُنتُم بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ تے جیلھے اونکوں کولہو ڈیکھسن کافریں دے منہ کمہٹے تھی ویسن تے آکھیا ویسی ایہو ہا جیہنکوں تساں ولاولا سڈیندے ہاوے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ آکھ ڈیو جے اللہ میکوں تے میڈے نال آلیں کوں ہلاک کرڈیوے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافریں کوں دردناک عذاب کنیں کون پناہ ڈیسی۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۖ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کریندے ہیں تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی کیرھا کھلی گمراہی وچ۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُم بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ آکھ ڈیو جے تہاڈا پانی سُک وچ کیرھا تہاڈو وہندا ہویا پانی انیسی۔

ع ۱۶/۲

سُوْرَةُ الْقَلَمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ قلم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیاں تے ۲ رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ②

۲۔ قلم مس تے جو او لکھدن گواہ ہن۔

مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُوْنٍ ③

۳۔ توں اپݨے رب دے فضل نال ویرانہ نوہیں۔

وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ④

۴۔ تے تیڈے کیتے کبڑا ہیں نہ مکݨ آلا اجر۔

وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ⑤

۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اخلاق تے قائم ہویں۔

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُوْنَ ⑥

۶۔ توں جلدی ڈیکھسیں تے او وی ڈیکھسن۔

بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُوْنُ ⑦

۷۔ جو کیرھا تہاڈے وچو پاگل۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ⑧

۸۔ بے شک تیڈا رب اونکوں چاݨڈے جیہڑا راہ کنیں تھڑکیا ودے تے اونکوں چاݨڈے جیہڑا سدھے راہ تے ہے۔

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِيْنَ ⑨

۹۔ تے توں انکار کرݨ والیں دا آکھݨ نہ من۔

وَدُّوْا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُوْنَ ⑩

۱۰۔ او چاہندن جو توں کجھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلے تھیوݨ۔

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِيْنٍ ⑪

۱۱۔ تے توں کہیں قسماں چاوݨ والے ذلیل دا آکھݨ نہ من۔

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيْمٍ ⑫

۱۲۔ تے طعنے ڈیوݨ والے تے چغلخور دا وی۔

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ⑬

۱۳۔ تے جیہڑا نیکی کنیں رُکیندے تے حد کنیں ودھدے گناہ گار۔

عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيْمٍ ⑭

۱۴۔ بہوں مندیلا ہے تے حرامی ہے۔

اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِيْنَ ⑮

۱۵۔ ات گا نہوں جو او بہوں مال والا ہے تے اولاد والا ہے۔

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ⑯

۱۶۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سنڑایاں ویندن آبدے اے پہلیں دے قصے ہن۔

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ⑰

۱۷۔ اساں اوندے نک تک ٹھمبھ ڈیسوں۔

إِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ ۚ إِذْ أَقْسَمُوا۟
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾

۱۸۔ بے شک اساں انہیں کوں ازمائے جیویں باغ
آلیں کوں ازمایا ہا سے جیلھے انہیں قسماں چاتن جو فجر کوں
اساں اوندا پھل ترڑلیسوں۔

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿١٨﴾

۱۹۔ تے اللہ دا ناں ناں گدھا ہانیں۔

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿١٩﴾

۲۰۔ تے تیڈے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اوُستے
پئے ہن۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ سویرے او الیویں تھیا پیا ہا جیویں کپیا پیا ہوُوے۔

فَتَنَادَوْا۟ مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾

۲۲۔ تے سویرے ہک ڈوجھے کوں سڈیسے نیں۔

أَنِ اغْدُوا۟ عَلَىٰ حَرْثِكُمْ إِن كُنتُمْ صَٰرِمِينَ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ تے آکھئے نیں جے پھل ترڑنے وے تے جلدی چلو۔

فَٱنطَلَقُوا۟ وَهُمْ يَتَخَٰفَتُونَ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ اوٹریئیں تے ہولے ہولے آہدے ویندے ہن۔

أَن لَّا يَدْخُلَنَّهَا ٱلْيَوْمَ عَلَيْكُم مِّسْكِينٌ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ اج کوئی مسکین تہاڈے باغ وچ نہ پیہے۔

وَغَدَوْا۟ عَلَىٰ حَرْدٍ قَٰدِرِينَ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ تے فجر آوݨ کنیں پہلے او شومائی دا فیصلہ کرنہیٹھے ہن۔

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوٓا۟ إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ جیلھے اوں باغ کوں ڈٹھے نیں آکھئے نیں اساں گمراہ
ہا سے۔

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ اصل اساں تے محروم ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ انہیں وچ چنگے آدمی آکھئے میں تہاکوں آکھیا نہ ہا جو تساں اللہ
دا ناں کیوں نوّتھے گھندے۔

قَالُوا۟ سُبْحَٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظَٰلِمِينَ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ آکھئے نیں سبھاڑا رب پاک بے شک اساں ظالم ہا سے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَٰوَمُونَ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ ہک ڈوجھے دو ملام کریندے ہوئیں ڈٹھے نیں۔

قَالُوا۟ يَٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طَٰغِينَ ﴿٣١﴾

۳۲۔ آکھئے نیں بے شک اساں منہ زور ہا سے۔

عَسَىٰ رَبُّنَآ أَن يُبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلَىٰ رَبِّنَا
رَٰغِبُونَ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ تھی سگدے جو سبھاڑا رب اوں کنیں چنگا وٹاڈیوے
اساں اپݨے رب دو جھکدے ہیں۔

كَذَٰلِكَ ٱلْعَذَابُ ۖ وَلَعَذَابُ ٱلْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ ع

۳۴۔ ایویں عذاب ہوسی تے ہر ندے تے آخرت دا عذاب
وڈا ہوسی جے او جانڑدے۔

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّٰتِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ بے شک متقیں کیتے انہیں دے رب کنیں نعمتیں والے
باغ ہن۔

اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِيْنَ كَالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ کیا اساں مسلمانیں کوں مجرمیں آلی کار سمجھسوں۔

مَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تہاکوں کیا تھی ونگئے تساں کیجھے فیصلے کریندے ہوُ۔

اَمْ لَكُمْ كِتٰبٌ فِيْهِ تَدْرُسُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ کیا تساں کنیں کتابِ اوندے وچ تساں پڑھدے ہوُ۔

اِنَّ لَكُمْ فِيْهِ لَمَا تَخَيَّرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ بے شک اوندے وچ تہاڈے کیتے اوسب کجھ جو تساں چاہو۔

اَمْ لَكُمْ اَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۙ اِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ کیا قیامت تیں کوئی تہاڈے نال ساڈے قسمیں وعدے ہن جو تساں جیرھا فیصلہ کریسو تہاکوں مل ویسی۔

سَلْهُمْ اَيُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِيْمٌ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ انہیں کنیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔

اَمْ لَهُمْ شُرَكَآءُ ۚ فَلْيَاْتُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ یا انہیں دے شریکن تے جے اوسچے ہن تے اپنڑے شریکیں کوں آنن۔

يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَّيُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ جڈاں پنیاں ننگیاں کر ڈیتیاں ویسن تے سجدیں دو سڈیا ویسی انہیں کوں طاقت نہ ہوسی۔

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۭ وَقَدْ كَانُوْا يُدْعَوْنَ اِلَى السُّجُوْدِ وَهُمْ سٰلِمُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے ذلت پئی ہوسی تے انہیں کوں سجدیں دو اوں ویلھے سڈیا ویندا ہا جیلھے اوتندرست ہن۔

فَذَرْنِيْ وَمَنْ يُّكَذِّبُ بِهٰذَا الْحَدِيْثِ ۭ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ میکوں تے جیرھا ایں گال دا انکار کریندے اونکوں چھوڑ ڈیو اساں انہیں کوں تباہی دو انہیں رستیں کنیں گھیل کے آوسوں جیرھے اوجانڈے وی نیئں۔

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۭ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ میں انہیں کوں وتھی ڈیندا ں بے شک میڈی تدبیر پکی ہے۔

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ کیا انہیں کنیں اجرت منگدیں جیندے نال اوچٹی دے بار تلے آئے پئن۔

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ یا انہیں کنیں غیب دا علم تے اولکھ دے پئن۔

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوْتِ ۘ اِذْ نَادٰى وَهُوَ مَكْظُوْمٌ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ توں اپنڑے رب دے فیصلے تے صبر کرتے اوں مچھی آلے جیہاں نہ بنڑ جیلھے اوسڈیئے تے اوغم نال بھریا بھریا ہا۔

لَوْلَآ اَنْ تَدْرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُوْمٌ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ اوندے رب دی رحمت اونکوں نہ پکڑ گھنے ہا تے اونکوں جنگل وچ سٹ ڈیتا ونجے ہا تے او ذلیل ہوُسے ہا۔

فَاجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ اوندے رب اونکوں چُن گدھے تے اونکوں نیکیں وچ ٹنائسی (رلائسی)۔

وَاِنْ يَّكَادُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَيُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ ﴿۵۲﴾ ع

۵۲۔ تے جے کافریں کوں طاقت ہوسے ہا تے او تیکوں قرآن سنُن دے بعد اپنڑی کاوڑ آلی اکھیں نال ڈیکھ کے تیڈے مقام تو ہٹا ڈیون ہا تے او آہدن بے شک او دیوانہ ءِ۔

وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۵۳﴾ ع

۵۳۔ تے اوتے محض سارے جہانیں کیتے ذکر۔

سُوْرَةُ الْحَآقَّةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ الحاقۃ مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندياں ۵۳ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوندے والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ءِ۔

اَلْحَآقَّةُ ﴿۲﴾

۲۔ پوری تھی کے رہنڑ والی خبر۔

مَا الْحَآقَّةُ ﴿۳﴾

۳۔ او خبر کیا ہے؟

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحَآقَّةُ ﴿۴﴾

۴۔ تیکوں کیا پتہ ءِ جو او خبر کیا ہے؟

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌۢ بِالْقَارِعَةِ ﴿۵﴾

۵۔ ثمود تے عاد عذاب دا انکار کیتے۔

فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاُهْلِكُوْا بِالطَّاغِيَةِ ﴿۶﴾

۶۔ تے ثمود تے ڈاڈھے سخت عذاب نال تباہ کیتے گئے ہن۔

وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوْا بِرِيْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿۷﴾

۷۔ تے عاد بہوں تکھی اندھاری نال تباہ کیتے گئے ہن۔

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَّثَمٰنِيَةَ اَيَّامٍ ۙ حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيْهَا صَرْعٰى ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿۸﴾

۸۔ اوں اندھاری کوں ست راتیں تے اٹھ ڈینہہ ساندھوڑاند گھولی رکھیا تے تیکوں پتہ ءِ او قوم الیریں بے ہوش (ڈٹھی پئی) اہائی جیویں او کھجی دے ڈٹھے ہوئے وٹ دیاں پاڑاں ہون۔

فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْۢ بَاقِيَةٍ ۝٨

۹۔ کیا تکوں انہیں وچوں کوئی بچیا ہویا ڈسدے۔

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ۝٩

۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پلٹی تھئی ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن

فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّابِيَةً ۝١٠

۱۱۔ انہیں اپنے رب دے رسولیں دا انکار کیتے تے اللہ انہیں کوں ہر لحظے ودھن والے عذاب نال پکڑ گدھا۔

اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۝١١

۱۲۔ بے شک اساں جیلھے پانی ودھ گیا تہاکوں بیڑی وچ چا گدھا۔

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ۝١٢

۱۳۔ تاں جو اونکوں تہاڈے کیتے نصیحت بناؤں تے سنن والے کن سنن (تے یاد رکھن)

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ۝١٣

۱۴۔ تے جیلھے ہکو دفعہ دھوتوں وجایا ویسی۔

وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ۝١٤

۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چا تے ویسن تے اولڑے لڑے تھی ویسن۔

فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝١٥

۱۶۔ اوں جیہاڑے واقعہ ظاہر تھی سی۔

وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ۝١٦

۱۷۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں ڈینہہ او بہوں کمزور نظر سی

وَّالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا ۚ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ۝١٧

۱۸۔ تے فرشتے اوندے کناریں تے ہوسن تے اٹھ فرشتے تیڈے رب دے تخت کوں چیسن۔

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝١٨

۱۹۔ جڈاں تساں خدا دے حضور پیش کیتے ویسو تے کوئی گال لکی ہوئی نہ ہوسی۔

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا كِتٰبِيَهْ ۝١٩

۲۰۔ جینکوں اعمال نامہ سجے ہتھ وچ ڈتا ویسی اوہ آکھسی آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔

اِنِّيْ ظَنَنْتُ اَنِّيْ مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ ۝٢٠

۲۱۔ میکوں یقین ہا میں اپنے حساب کوں ڈیکھساں۔

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝٢١

۲۲۔ تے اوہ پسند آلی زندگی وچ ہوسی۔

فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝٢٢

۲۳۔ اچے باغ وچ۔

قُطُوْفُهَا دَانِيَةٌ ۝٢٣

۲۴۔ جیندے پھل لڈیئے ہوئے ہوسن۔

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا ۢ بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِي الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝٢٤

۲۵۔ کھاؤ تے پیو مزے نال اے بدلہ ہے جو تساں پہلے وقتیں وچ نیکی دے کم کیتے ہن۔

وَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ ۙ فَیَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ
لَمْ اُوْتَ كِتٰبِیَهْ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے جینکوں اعمال نامہ کھبے ہتھ وچ ڈتا ویسی او آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ ڈتا ونجے ہا۔

وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِیَهْ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے میکوں میڈے حساب دا پتہ نہ لگے ہا۔

یٰلَیْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِیَةَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے ہا۔

مَاۤ اَغْنٰى عَنِّیْ مَالِیَهْ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نئیں آیا۔

هَلَكَ عَنِّیْ سُلْطٰنِیَهْ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ میڈا ڈبڈھپ ختم تھی گئے۔

خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ (حکم تھیسی) اینکوں پکڑو تے نگی وچ پٹہ پاؤ۔

ثُمَّ الْجَحِیْمَ صَلُّوْهُ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے ول دوزخ وچ اینکوں سٹ گھتو۔

ثُمَّ فِیْ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ ول ستر گز لمبے زنجیر وچ اینکوں بدھ ڈیو۔

اِنَّهٗ كَانَ لَا یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِیْمِ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کوں نہ منیندا ہا۔

وَلَا یَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِیْنِ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے مسکین کوں کھوادن کیتے توجہ نہ ڈویندا ہا۔

فَلَیْسَ لَهُ الْیَوْمَ هٰهُنَا حَمِیْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اج اتھاں اینداکوئی سنگتی کاء نئیں۔

وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِیْنٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے کوئی کھادن دی شئے کوئی نئیں سوائے زخمیں دے دھوتن دے۔

لَّا یَاْكُلُهٗۤ اِلَّا الْخٰطِـُٔوْنَ ﴿۳۷﴾ ع ۱

۳۸۔ اینکوں محض گناہ گار رکھوسن۔

فَلَاۤ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جو تہاکوں ڈسدے ہیں اونکوں گواہ بٹنداں۔

وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ جو تہاکوں نئیں ڈسدا اونکوں وی۔

اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِیْمٍ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گال۔

وَّمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ؕ قَلِیْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے او شاعر دا کلام نئیں تے تساں اصلو نڑھے منیندے۔

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ؕ قَلِیْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے نہ اے کہیں پنڈت دا کلام تے تساں رحمت اصلو نڑھے حاصل کریندے۔

تَنْزِیْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے رب العالمین خدا ولو لہایا گئے۔

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَیْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِیْلِ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے جے او آپو بٹا کے کوئی گال آکھے ہا۔

لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْیَمِیْنِ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اساں اوندا سجا ہتھ پکڑ گھنوں ہا۔

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِیْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اوندی شہ رگ کپ ڈیوں ہا۔

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِیْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے کوئی ایں گال کنیں ساکوں روک نئیں سگدا۔

وَ اِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۹﴾
وَ اِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ﴿۵۰﴾

۴۹۔ تے بے شک او متقیں کیتے نصیحت۔
۵۰۔ تے بے شک اساں جاندے ہیں جو تہاڈے وچ کجھ جھٹلاوݨ والے وی ہن۔

وَ اِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۵۱﴾
وَ اِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿۵۲﴾
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿۵۳﴾ ع ۵/۶

۵۱۔ اے شک اے کافریں کیتے حسرت دا موجب۔
۵۲۔ جو ایں قرآن دی سچائی پکے یقین آلی کار ظاہر۔
۵۳۔ تے اپݨے عظیم خدا دی تسبیح کر۔

سُوْرَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ معارج مکی ء تے بسم اللہ نال اینداں ۴۵ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ء۔

سَاَلَ سَآئِلٌۢ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ﴿۲﴾
لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ﴿۳﴾
مِّنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿۴﴾

۲۔ پچھݨ والا نہ ٹلݨ والے عذاب دا پچھدے۔
۳۔ کافریں کنیں اونکوں پریں کرݨ آلا کوئی نہ ہوسی۔
۴۔ او عذاب ترقی ڈیوݨ والے خدا ولوں ء۔

تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿۵﴾

۵۔ فرشتے تے روح اوں خدا دو اتنے وقت وچ ویندن جیندی مقدار پنجاہ ہزار سال۔

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ﴿۶﴾

۶۔ تے توں تے سوݨھا صبر کر۔

اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيْدًا ﴿۷﴾

۷۔ بے شک او اونکوں پریں سمجھدن۔

وَّنَرٰىهُ قَرِيْبًا ﴿۸﴾

۸۔ تے اساں اونکوں کولہو ڈہدے ہیں۔

يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ﴿۹﴾

۹۔ جڈاں آسمان پگھریئے ہوئے تانبے آلی کار تھی ویسی۔

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے پہاڑ پنجی ہوئی کپاہ آلی کار تھی ویسن۔

وَلَا يَسْـَٔلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے کوئی سنگتی اپݨے سنگتی دا نہ پچھسی۔

يُّبَصَّرُوْنَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِيْ مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۭ بِبَنِيْهِ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ انہیں کوں لوکھاڈا تاویسی جڈاں مجرم چاہسن جو اوں ڈیہہ عذاب کنیں بچݨ واسطے اپݨے پتر دی قربانی ڈیوے۔

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيْهِ ﴿۱۳﴾
۱۳۔ تے اپنی زال دی تے اپنے بھرا دی۔

وَفَصِيْلَتِهِ الَّتِيْ تُـْٔوِيْهِ ﴿۱۴﴾
۱۴۔ تے اپنے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔

وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ يُنْجِيْهِ ﴿۱۵﴾
۱۵۔ تے جو زمین دے وچ اوں سارے کوں ڈیوے تاں جو اونجے ونجے۔

كَلَّا ۭ اِنَّهَا لَظٰى ﴿۱۶﴾
۱۶۔ اے اصلوں نہ تھیسی بے شک او انگاریں آلا عذاب۔

نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ﴿۱۷﴾
۱۷۔ منہ واچم ادھروڑ ڈیسی۔

تَدْعُوْا مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلّٰى ﴿۱۸﴾
۱۸۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈ ویسی تے منہ پھیریسی۔

وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿۱۹﴾
۱۹۔ جیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندا رہ گئے۔

اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا ﴿۲۰﴾
۲۰۔ بے شک انسان بدلدارہ ویندے۔

اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوْعًا ﴿۲۱﴾
۲۱۔ جیلھے اونکوں مصیبت اندی ءِ تے پریشان تھی ویندے

وَّاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوْعًا ﴿۲۲﴾
۲۲۔ تے جیلھے چنگائی ملدی ءِ تے شرمائی کریندے۔

اِلَّا الْمُصَلِّيْنَ ﴿۲۳﴾
۲۳۔ سوائے انہیں نماذیں دے۔

الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰي صَلَاتِهِمْ دَاۗىِٕمُوْنَ ﴿۲۴﴾
۲۴۔ جیرھے ہمیشہ اپݨیاں نمازاں پڑھدن۔

وَالَّذِيْنَ فِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُوْمٌ ﴿۲۵﴾
۲۵۔ تے جنہیں دے مال وچ مقرر حصہ ءِ۔

لِّلسَّاۗىِٕلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿۲۶﴾
۲۶۔ منگݨ والیں تے نہ منگݨ والیں کیتے۔

وَالَّذِيْنَ يُصَدِّقُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۲۶﴾
۲۷۔ تے جیرھے سزا دے ڈیہنہ دی تصدیق کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ﴿۲۸﴾
۲۸۔ تے جیرھے اپݨے رب دے عذاب کنیں ڈردے رہ ویندن۔

اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَاْمُوْنٍ ﴿۲۹﴾
۲۹۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب بچیندا نئیں۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔

اِلَّا عَلٰٓي اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ﴿۳۱﴾
۳۱۔ سوائے انہیں دے جیرھیاں زالیں ہن تے باندیاں ہن بے شک انہیں تے کوئی ملام نئیں۔

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَاۗءَ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ﴿۳۲﴾
۳۲۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کریسی تے اے لوک حد کنیں ودھݨ والے ہن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ﴿۳۲﴾
۳۳۔ تے جیرھے اپݨیاں امانتیں تے اپݨے وعدیں دی حفاظت کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیڑھے اپنی گواہی تے جم ویندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے جیڑھے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔

اُولٰٓئِكَ فِيْ جَنّٰتٍ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۳۵﴾ ع

۳۶۔ اے لوک جنتیں وچ عزت نال رکھئے ویسن۔

فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قِبَلَكَ مُهْطِعِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے کافریں کوں کیا تھی گئے جو اوتیڈو سرچا کے کاوڑ نال درکدے اندن۔

عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ سجے تے کھبے پاسو کھٹے تھی کے بھجدے آندن۔

اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيْمٍ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ کیا انہیں وچو ہر بندہ چاہندے جو اوہ نعمتیں والے باغ وچ داخل کیتا ونجے۔

كَلَّا ۭ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اے اصلو نہ تھیسی بے شک اساں انہیں کوں اوں شئے نال پیدا کیتے جینکوں او جاندن۔

فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ اِنَّا لَقٰدِرُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ میں پچا دھ تے پوادھ دے رب کوں گواہ بنیداں بے شک اساں اینڈی طاقت رکھیندے ہیں۔

عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ جو اساں انہیں کنیں چنگے بندے پیدا کر ڈیوں تے ساکوں کوئی روک نئیں سگدا۔

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ انہیں کوں چھوڑ ڈے او گند وچ کھیڈن ودے اوتیں جو او ڈینہہ آونجے جینڈا انہیں کوں وعدہ ڈتا گئے

يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ جڈاں او قبریں وچو تکھیں تکھیں نکلسن تے کہیں کھیں دوڑ کدے ویندے ہوسن۔

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۭ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿۴۴﴾ ع

۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہوسن تے منہ تے ذلت ہوسی اے ڈینہہ جینڈا انہیں کوں وعدہ ڈتا ویندے۔

سُوْرَةُ نُوْحٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورہ نوح مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول مہربان۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ②

۲۔ بے شک اساں نوح کوں اوندی قوم دو پھیڑے جو توں اپنڑی قوم کوں ڈراویں کنیں پہلے جو ڈکھ آلہ عذاب انہیں تے آوندے۔

قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ③

۳۔ آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈو کھلا کھلا ڈراوݨ والا بݨ کے آیاں۔

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ④

۴۔ جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکنیں ڈرو تے میڈی فرمانبرداری کرو۔

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَاۗءَ لَا يُؤَخَّرُ ۘ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ⑤

۵۔ او تہاڈے گناہ بخشیس تے ہک مقررہ مدت تیں وتھی ڈلیس بے شک جے تہاکوں پتہ ہووے تے اللہ دی مدت جیلھے اندی ہے اگر کجھ نئیں تھیندی۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ دَعَوْتُ قَوْمِيْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ⑥

۶۔ آکھیس اے میڈے رب میں اپنڑی قوم کوں رات ڈینہہ سڈیئے۔

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاۗءِيْٓ اِلَّا فِرَارًا ⑦

۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کنیں ہتھو پریں بھج گیئن۔

وَاِنِّيْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْٓا اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ⑧

۸۔ تے میں انہیں کوں جیلھے سڈیے تاں جو توں انہیں کوں بخشیں انہیں اپݨے کنیں وچ انگلیں چا پاتن تے کپڑے چا ولیٹے نیں ضد کیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی نیں۔

ثُمَّ اِنِّيْ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ⑨

۹۔ ول میں انہیں کوں اچی اچی سڈیئے۔

ثُمَّ اِنِّيْٓ اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ⑩

۱۰۔ ول میں اعلانیہ وی (سڈیئے) تے ٹک ٹک کے وی

سڈیئے۔

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنڑے رب کنیں بخشش منگو بے شک او بخشنڑ والا ہے۔

يُّرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تہاڈے اتے جھڑکنیں بہوں مینہ وسیسی۔

وَّيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے مال تے اولاد نال تہاڈی مدد کریسی تے تہاکوں باغ ڈیسی تے تہاڈے کیتے نہراں ٹُریسی۔

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں اللہ کنیں سنڈیپ دی امید نوں ہے رکھیندے۔

وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اوں تہاکوں ترقی کرنڑ والا بنائے۔

اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تیکوں ڈسدا نئیں اوں کیویں ست آسمان اتے تلے بنائن۔

وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے چندرا انہیں وچ سو جھلے کیتے بنائس تے سجھ کوں ڈیوا بنائسی۔

وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اللہ تہاکوں زمین وچ ودھائے۔

ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ ول اوندے وچ تہاکوں ولایا ویسی تے ول او تہاکوں کڈھیسی۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے اللہ تہاڈے کیتے زمین کوں سدھا بنائس۔

لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿۲۱﴾ ع

۲۱۔ تاں جو تساں اوندے کھلیں رستیں تے ٹرو۔

قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗٓ اِلَّا خَسَارًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ نوح آکھئے اے میڈے رب بے شک انہیں میڈی نافرمانی کیتی ہے تے اوندی پیروی کیتی نیں جنہیں انہیں کوں انہیں دے مال تے اولاد کوں محض گھاٹے وچ ودھائے۔

وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ہے۔

وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنڑے معبودیں کوں نہ چھوڑو ود تے سواع تے یغوث تے یعوق تے نسر کوں اصلوں نہ چھڈیو۔

وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا ضَلٰلًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں ظالمیں کوں محض گمراہی وچ ودھانویں۔

مِمَّا خَطِيٰٓـٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوْا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اپنے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گئین تے بھا وچ داخل کیتے گئین تے انہیں کوں اللہ دے سوا کوئی امدادی نہ لبھیئے۔

وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے نوح آکھیئے اے میڈے رب زمین تے کہیں کافر دا گھر نہ بچا۔

اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْٓا اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿۲۷﴾

۲۷۔ بے شک تیں جے انہیں کوں چھوڑ ڈیتا تے او تیڈے بندیں کوں گمراہ کریسن تے محض فاجر تے کافر جنسن۔

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿۲۸﴾ ع

۲۸۔ اے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کوں تے اونکوں جیرھا من کے میڈے گھر وچ داخل تھیوے تے مومن مرد تے مومن تریمتیں کوں تے (ایں تھیوے) کافر محض تباہی وچ ترقی کرن۔

سُوْرَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ جن مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیتاں تے ۲ رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوندا والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ﴿۲﴾

۲۔ توں آکھ میڈے وحی کیتی گئی ہے جو بے شک جنیں دچو ہک ٹولے سنیے تے آکھئے نیں اساں بے شک عجیب قرآن سنڑیے۔

يَّهْدِيْٓ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ۭ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ﴿۳﴾

۳۔ جیرھا ہدایت دا راہ ڈکھیندے تے اساں اونکوں من گدھے تے اساں اپنڑے رب نال کہیں کوں شریک نہ کریسوں۔

وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ﴿۴﴾

۴۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شان اوں نہ اپنڑی زال بنائی ہے تے نہ پتر۔

وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ۝۵

۵۔ تے بے شک ساڈے وچوں جہڑا بیوقوف سی اوہ اللہ دے متعلق ناواجب گالھیں کریندا سی۔

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝۶

۶۔ تے بے شک ساکوں یقین سی جو انسان تے جن اللہ دے متعلق اصلوں کوڑ نہ مریسن۔

وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ۝۷

۷۔ تے بے شک انسانیں وچوں کجھ لوک جنیں وچوں کجھ لوکیں دی آم شام منگدے ہن انہیں ہتھو آکڑ وچ انہیں کوں ودھاڈتے۔

وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ۝۸

۸۔ تے بے شک انہیں دا ایویں خیال ہا جیویں تہاڈا جو اللہ کہیں کوں نہ پٹھیسی

وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ۝۹

۹۔ تے بے شک اساں آسمان کوں ہتھ لائے اساں ڈٹھے او سخت پہرے داریں نال بھریا پئے تے شہاب نال وی۔

وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ۝۱۰

۱۰۔ تے بے شک اساں اوندے وچ سٹنڑ کیتے بہندے ہاسے تے جیرھا ہنڑ سٹنڑ کیتے بہندے اوہا آلے تارے کوں چھیہا ہویا ڈیہدے۔

وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝۱۱

۱۱۔ تے بے شک اساں نئیں جاندے کیا زمین آلیں کیتے شر پسند کیتا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت پسند کیتی ہے۔

وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ۝۱۲

۱۲۔ تے بے شک ساڈے وچوں نیک وی ہن تے ساڈے وچوں ایندے سوا وی ہن ساڈے راہ انجانے ہن۔

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِي الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ۝۱۳

۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اساں اللہ کوں ہرگز زمین وچ نہ ہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔

وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ فَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ۝۱۴

۱۴۔ تے بے شک اساں جیلھے ہدایت سنی اساں من گدھے تے جیرھا اپنڑے رب کوں منیسی او گھاٹے وادھے کنیں نئیں ڈردا۔

وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ فَمَنْ اَسْلَمَ

۱۵۔ تے ساڈے وچوں مسلمان وی ہن تے ظالم وی تے

فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿۱۵﴾

جیرھا مسلمان تھیسی تے ایھے ہن جنہیں ہدایت گولی ہے۔

وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے جیرھے ظالمن او دوزخ دا بل ہن۔

وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً غَدَقًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے جے او سدھے راہ تے چلن ہا تے اساں انہیں کوں وریہہ پانڑ پلاؤں ہا۔

لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تاں جو اساں انہیں کوں آزماؤں تے جیرھا اپنڑے رب دے ذکر کنیں منہ پھیریندے اللہ سئیں اونکوں عذاب ڈیسی جیرھا ودھدا ویسی۔

وَاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے بے شک مسجداں اللہ کیتے ہن اللہ نال کہیں بے کوں نہ سڈو۔

وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا تھیئے او اوندے اتے آن ڈھندن۔

قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ توں آکھ میں تے محض اپنڑے رب کوں سڈیندا ں تے اوندے نال کوئی شریک نہیں ٹھہیندا۔

قُلْ اِنِّىْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ آکھو بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان دا مالک نئیں۔

قُلْ اِنِّىْ لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ آکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ نہ ڈیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جا وی نئیں لبھدی۔

اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ۭ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں پچاونڑ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کریسی تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بھاہ اوندے وچ ہمیشہ رہسی۔

حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ﴿۲۴﴾

۲۵۔ جیلھے او اونکوں ڈیکھسن جیندا انہیں نال وعدہ ہے انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو کیرھا امدادیں وچ کمزور تے گنڑی وچ دی گھٹ۔

قُلْ اِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ

۲۶۔ آکھ میکوں نئیں پتہ جو او کہ ہوسی جیندا تہاڈے نال

رَبِّیْٓ اَمَدًا ﴿۲۵﴾
وعدہ ءِ یا اللہ اوندے فاصلہ کوں ودھا ڈیسی۔

عٰلِمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلٰی غَیْبِهٖٓ اَحَدًا ﴿۲۶﴾
۲۶۔ او غیب کوں جاݨدے تے کہیں تے غیب ظاہر نئیں کریندا۔

اِلَّا مَنِ ارْتَضٰی مِنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّهٗ یَسْلُكُ مِنْۢ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿۲۷﴾
۲۷۔ سوائے اپݨے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں دے اگو پچھو فرشتیں دی گارد ٹوردی ءِ۔

لِّیَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوْا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَیْهِمْ وَاَحْصٰی كُلَّ شَیْءٍ عَدَدًا ﴿۲۸﴾ ع ۱۲
۲۸۔ تاں جو اونکوں پتہ لگ ونجے جو انہیں اپݨے رب دا سنیہا پچاڑتے تے جو انہیں کنیں اللہ دے ولیٹے و ہِچ تے اوں ہر شئے دی گنڑتی کیتی ہوئی ءِ۔

سُوْرَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰی وَعِشْرُوْنَ اٰیَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ مزمّل مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے نال جال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

یٰٓاَیُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿۲﴾
۲۔ اے چادر وچ ولیٹے ہوئے۔

قُمِ الَّیْلَ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۳﴾
۳۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔

نِّصْفَهٗٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِیْلًا ﴿۴﴾
۴۔ ادھ رات یا ایں کنیں دی گھٹ کر۔

اَوْ زِدْ عَلَیْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِیْلًا ﴿۵﴾
۵۔ یا تھوڑا ودھا ڈے تے قرآن چنگے سُر نال پڑھیا کر۔

اِنَّا سَنُلْقِیْ عَلَیْكَ قَوْلًا ثَقِیْلًا ﴿۶﴾
۶۔ بے شک اساں تیڈے اتے بہوں وزنی کلام لہاوݨے

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّیْلِ هِیَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِیْلًا ﴿۷﴾
۷۔ بے شک رات دا جاگݨ نفس کوں لتاڑ ڈیندے تے سچ دی عادت پیندے۔

اِنَّ لَكَ فِی النَّهَارِ سَبْحًا طَوِیْلًا ﴿۸﴾
۸۔ بے شک ڈیہہ کوں تیڈے کیتے بہوں کم ہوندن

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَیْهِ تَبْتِیْلًا ﴿۹﴾
۹۔ توں اپݨے رب دا ناں گھن تے اوندو جھک۔

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِیْلًا ﴿۱۰﴾
۱۰۔ پلاوہ تے پچھاوہ دا رب۔ اوندے سوا کوئی معبود نئیں توں ہونکوں کار ساز بݨا۔

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ﴿۱۱﴾

۱۱۔ جو او آہدن اوندے تے صبر کرتے انہیں کوں آرام نال چھوڑ ڈے۔

وَذَرْنِيْ وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے میکوں تے نعمتیں والے منکریں کوں چھوڑ ڈے تے انہیں کوں کجھ وقت ڈے۔

اِنَّ لَدَيْنَآ اَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک اساں کنیں زنجیرِن تے دوزخ۔

وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے سنگھ وچ اڑونجن والی روٹی ء تے ڈکھ والا عذاب۔

يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيْبًا مَّهِيْلًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کمب ولسین تے پہاڑ ریت دے ٹبیں آلی کار تھی ولسین۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْكُمْ رَسُوْلًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ بے شک اساں تہاڈو رسول پٹھئے جیرھا تہاڈے اتے نگرانِ جیویں اساں فرعون دو رسول پٹھیا ہا۔

فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا وَّبِيْلًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیتے تے اساں اونکوں مصیبت آلے عذاب نال پکڑ گدھا۔

فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيْبًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تساں انکار کرکے کیویں بچ سگدے ءُ اوں ڈینہہ دے عذاب کنیں جیرھا جوانیں کو بڈھا کر ڈیندے۔

السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهٖ كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے آسمان اینڈے نال پھٹ ونجن والا ء تے اوندا وعدہ پورا تھیسی

اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿۲۰﴾ ع ۱۳

۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپنڑے رب دو ونجن والا راہ پکڑے۔

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَآئِفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ۭ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۭ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ۭ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ

۲۱۔ بے شک تیڈا رب جانڈے جو توں ڈو تر ہائیاں رات کوں کھڑ دیں کڈاہیں ادھ رات تے کڈاہیں ہک تریائی اُویں تیڈے سنگتی وی۔ اللہ رات ڈینہہ کوں گھٹیندا ودھیندا رہ ویندے اونکوں پتہ ء جو تساں گنڑ نوھے سگدے اوں تہاڈے اتے رحمت کیتی ء ہن جتنا موقع ملے قرآن پڑھیا کرو۔ اونکوں پتہ ء جو تہاڈے وچو بیمار وی تھیسن تے کجھ زمین وچ سفر وی کریسن تاں جو اللہ دا فضل گولن تے کجھ اللہ دے راہ وچ جہاد وی کریسن۔ ایں واسطے

يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۣ وَ
اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَ اٰتُوا الزَّكٰوةَ وَ اَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا
حَسَنًا ۭ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ
عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ۭ وَاسْتَغْفِرُوا
اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۲۰ ع

جو موقعہ ملے تساں اوندے وچ پڑھو۔ تے نماز ٹھہاکے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے اللہ کوں چنگا قرض ڈیو تے جو تساں اپنے واسطے اگو پھٹیسو خداوے حضور تساں اونکوں پا گھنسو او چنگاء تے وڈے اجر والا ہے۔ اللہ کنیں بخشش منگو بے شک او بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

سُوْرَةُ الْمُدَّثِّرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ مدثر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۷ آیاں تے ۲ رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۱

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بہن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۲

۲۔ اے وردی پا کے تیار رہنڑ والے۔

قُمْ فَاَنْذِرْ ۳

۳۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۴

۴۔ تے اپنے رب دی وڈیائی بیان کر۔

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۵

۵۔ تے اپنے کپڑیں کوں پاک کر۔

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۶

۶۔ تے شرک چھوڑ ڈے۔

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۶

۷۔ ات گالہوں احسان نہ کر جو تیکوں زیادہ بدلہ ملسی۔

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ۷

۸۔ تے اپنے رب کیتے صبر کر۔

فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ۸

۹۔ تے جیلھے دھوتوں وجایا ولسی۔

فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ۹

۱۰۔ تے اے ڈینہہ بہوں سخت ہوسی۔

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يَسِيْرٍ ۱۰

۱۱۔ تے کافریں تے سوکھا نہ ہوسی۔

ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ۱۱

۱۲۔ میکوں تے جو میں پیدا کیتے اونکوں کلہا چھوڑ ڈیو۔

وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ۱۲

۱۳۔ تے میں اوندے کیتے بہوں مال بٹایا ہا۔

وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ۱۳

۱۴۔ تے پتر بٹائے ہن جیرھے ہر ویلھے نال ہن۔

وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ۱۴

۱۵۔ تے میں اوندے کیتے ترقی دے رستے بٹائن

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾

۱۶۔ ول او لالچ کریندے جو میں بیا ودھاواں۔

كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾

۱۷۔ اصلوناں بے شک اوساڈی آیات دا دشمن۔

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٧﴾

۱۸۔ میں اونکوں عذاب ڈیساں جیرھا ودھدا ویسی۔

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾

۱۹۔ بے شک اوں سوچیئے تے اندازہ لائس۔

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾

۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ وں او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢١﴾

۲۲۔ وں ڈٹھس۔

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾

۲۳۔ وں منہ پھیریں تے متھا چڑھائس۔

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾

۲۴۔ وں کنڈ ولائی اس تے وڈائی کیتی اس۔

فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ تے آکھیس اے تے محض جادوء جیرھا اثر کریندے۔

إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾

۲۶۔ اے انسان دا کلام۔

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾

۲۷۔ میں اونکوں عذاب دے وچ سٹیساں۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ نہ بچیندی ء نہ چھڑیندی ء۔

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ او کھل کوں وی ساڑ ڈیندی ء۔

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ اوندے اتے ۱۹ دروغے ہن۔

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۗ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ ع ۲

۳۲۔ تے دوزخ دے دروغے اساں فرشتیں کوں بٹائے تے اساں انہیں دی گنتری کافریں دی آزمائش کیتے بٹائی ء تاں جو کتاب والیں کوں یقین تھیوے تے مومنیں دے ایمان ودھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ پوُن تے اولوک آہدن جنہیں دے دلیں وچ بیماری ء تے کافر جو ایں مثال نال اللہ کیا چاہندے ایویں اللہ جنکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جنکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے تیڈے رب دے لشکر صرف اللہ جانڈے تے اے محض انسان کیتے نصیحت۔

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ سنّو چندر گواہ۔

وَالَّيۡلِ اِذۡ اَدۡبَرَ ﴿۳۴﴾
۳۴۔ تے رات دی جیلھے او کنڈ ولیندی ہے۔

وَالصُّبۡحِ اِذَآ اَسۡفَرَ ﴿۳۵﴾
۳۵۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تھیندی ہے۔

اِنَّهَا لَاِحۡدَى الۡكُبَرِ ﴿۳۶﴾
۳۶۔ اے بہوں وڈی شئے ہے۔

نَذِيۡرًا لِّلۡبَشَرِ ﴿۳۷﴾
۳۷۔ انسان کوں ڈراوݨ والی ہے۔

لِمَنۡ شَآءَ مِنۡكُمۡ اَنۡ يَّتَقَدَّمَ اَوۡ يَتَاَخَّرَ ﴿۳۸﴾
۳۸۔ جیڑھا چاہندے جو اگوں پچھوں تھیوے۔

كُلُّ نَفۡسٍۢ بِمَا كَسَبَتۡ رَهِيۡنَةٌ ﴿۳۹﴾
۳۹۔ ہر شخص اپݨے عملیں دے اگر گاٹھے وچ۔

اِلَّاۤ اَصۡحٰبَ الۡيَمِيۡنِ ﴿۴۰﴾
۴۰۔ سوائے سجے پاسے آلیں دے۔

فِىۡ جَنّٰتٍ ؕ يَتَسَآءَلُوۡنَ ﴿۴۱﴾
۴۱۔ او جنت وچ ہک ڈوجھے کنیں پچھسن۔

عَنِ الۡمُجۡرِمِيۡنَ ﴿۴۲﴾
۴۲۔ مجرمیں دے متعلق

مَا سَلَكَكُمۡ فِىۡ سَقَرَ ﴿۴۳﴾
۴۳۔ جو تہاکوں دوزخ وچ کیڑھی شئے گھن گئی ہے۔

قَالُوۡا لَمۡ نَكُ مِنَ الۡمُصَلِّيۡنَ ﴿۴۴﴾
۴۴۔ آکھسن اساں نماز نہ پڑھدے ہاسے۔

وَلَمۡ نَكُ نُطۡعِمُ الۡمِسۡكِيۡنَ ﴿۴۵﴾
۴۵۔ تے مسکین کوں کھاݨا نہ کھوندے ہاسے۔

وَكُنَّا نَخُوۡضُ مَعَ الۡخَآئِضِيۡنَ ﴿۴۶﴾
۴۶۔ تے بے ہودہ لوکیں نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاسے

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوۡمِ الدِّيۡنِ ﴿۴۷﴾
۴۷۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندے ہاسے۔

حَتّٰۤى اَتٰىنَا الۡيَقِيۡنُ ﴿۴۸﴾
۴۸۔ اے تک جو ساکوں موت آ گئی۔

فَمَا تَنۡفَعُهُمۡ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيۡنَ ﴿۴۹﴾
۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔

فَمَا لَهُمۡ عَنِ التَّذۡكِرَةِ مُعۡرِضِيۡنَ ﴿۵۰﴾
۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھیریندن۔

كَاَنَّهُمۡ حُمُرٌ مُّسۡتَنۡفِرَةٌ ﴿۵۱﴾
۵۱۔ جیویں او ترٹھے ہوئے گدا ہون۔

فَرَّتۡ مِنۡ قَسۡوَرَةٍ ﴿۵۲﴾
۵۲۔ جیڑھے شیہیں کنیں بھجن۔

بَلۡ يُرِيۡدُ كُلُّ امۡرِئٍ مِّنۡهُمۡ اَنۡ يُّؤۡتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿۵۳﴾
۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب ڈتی ونجے۔

كَلَّا بَلۡ لَّا يَخَافُوۡنَ الۡاٰخِرَةَ ﴿۵۴﴾
۵۴۔ سٹو او آخرت کنیں نئیں ڈردے۔

كَلَّاۤ اِنَّهٗ تَذۡكِرَةٌ ﴿۵۵﴾
۵۵۔ سٹو بے شک او نصیحت۔

فَمَنۡ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿۵۶﴾
۵۶۔ جیڑھا چاہے نصیحت پکڑے۔

وَمَا يَذۡكُرُوۡنَ اِلَّاۤ اَنۡ يَّشَآءَ اللّٰهُ ؕ هُوَ اَهۡلُ التَّقۡوٰى وَاَهۡلُ الۡمَغۡفِرَةِ ﴿۵۷﴾ ع
۵۷۔ تے او نصیحت نئیں پکڑیندے سوائے ایندے جو اللہ چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخشش حاصل۔

مسابقہ ۱۴ عشاء الشفق عین

سُوْرَةُ الْقِيٰمَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ قیامۃ مکی ءَ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءَ۔

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ②

۲۔ میں قیامت دے ڈیہنہ کوں گواہ بݨیندا اں۔

وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③

۳۔ تے ملامت کرݨ والے نفس کوی وی گواہ بݨیندا اں۔

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ④

۴۔ کیا النسان دا خیال جو اساں اوندیاں ہڈیاں کٹھیاں نہ کر سگسوں۔

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ⑤

۵۔ سنڑو اساں کنیں اے وی طاقت جو اساں اوندے جوڑ جوڑ کوں ولا ٹنا ڈیوں۔

بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ⑥

۶۔ اصل النسان چاہندے جو اگو تے وی گناہ کریندا رہوے۔

يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ⑦

۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ڈیہنہ کیڑا۔

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧

۸۔ جیلھے اکھیں پتھرسج ولسین۔

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ⑨

۹۔ تے چندر پکڑیج ولسی۔

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩

۱۰۔ تے سجھ تے چندر کٹھے تھی ولسین۔

يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ⑪

۱۱۔ تے النسان اوں جیہاڑے آکھسی بچݨ دی جا کتھاں ءَ۔

كَلَّا لَا وَزَرَ ⑫

۱۲۔ سنڑو کوئی بچݨ دی جا نئیں۔

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ِالْمُسْتَقَرُّ ⑬

۱۳۔ تیڈے رب دو اوں ڈیہنہ ٹکاݨ ءَ۔

يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ⑭

۱۴۔ النسان کوڈسیا ولسی جو اوں اگو یا پچھو پٹھیا ہوسی۔

بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ⑮

۱۵۔ اصل النسان اپݨے آپ کوں ڈاڈھا جاݨدے۔

وَّلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ⑯

۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔

لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ⑰

۱۷۔ توں اپݨی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو اے قرآن جلدی لہوے۔

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ⑱

۱۸۔ بے شک اونکوں جمع کرݨ تے پڑھاوݨ ساڈا ذمہ اے۔

فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ﴿۱۸﴾
۱۹۔ تے جیلھے اساں اونکوں پڑھوں توں ساڈے پچھو پڑھیا کر۔

ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهٗ ﴿۱۹﴾
۲۰۔ ول بے شک ساڈے اتے اوندا بیان فرض۔

كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ﴿۲۰﴾
۲۱۔ سٹو اصل تساں جلدی کوں پسند کریندے ہو۔

وَتَذَرُوْنَ الْاٰخِرَةَ ﴿۲۱﴾
۲۲۔ تے آخرت کوں چھوڑ ڈیندے ہو۔

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿۲۲﴾
۲۳۔ اوں ڈینہہ جیرھے خوش ہوسن۔

اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿۲۳﴾
۲۴۔ تے اپنڑے رب دو ڈہدے پئے ہوسن۔

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿۲۴﴾
۲۵۔ تے کجھ چہرے اوں ڈینہہ ویٹے ہوئے ہوسن۔

تَظُنُّ اَنْ يُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿۲۵﴾
۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں دے مڑکے بھن ڈتے ویسن۔

كَلَّآ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿۲۶﴾
۲۷۔ سٹو جیلھے ساہ گچی و چ اڑیا کھڑا ہوسی۔

وَقِيْلَ مَنْ ۜ رَاقٍ ﴿۲۷﴾
۲۸۔ تے اکھیسں جو کون بچا سگدے۔

وَّظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿۲۸﴾
۲۹۔ تے یقین ہوسی جو اج وچھوڑا ہے۔

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿۲۹﴾
۳۰۔ تے پنیاں بک ڈوجھے نال لگسن۔

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ِۨالْمَسَاقُ ﴿۳۰﴾
۳۱۔ تے تیڈے رب دو اوں ڈینہہ ونجنڑا پوسی۔

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿۳۱﴾
۳۲۔ تے اوں نہ صدقہ ڈتے تے نہ نماز پڑھی اس۔

وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿۳۲﴾
۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیریں۔

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ يَتَمَطّٰى ﴿۳۳﴾
۳۴۔ ول اپنڑے خاندان دو اکڑیندا گئے۔

اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿۳۴﴾
۳۵۔ تیڈے کیتے تباہی ہے۔

ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿۳۵﴾
۳۶۔ ول آہدے ہیں تیڈے کیتے تباہی ہے۔

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ﴿۳۶﴾
۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اونکوں بے دا گا چھوڑ ڈتا ویسی۔

اَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِيٍّ يُّمْنٰى ﴿۳۷﴾
۳۸۔ کیا اوہنی دا قطرہ نہ ہا جیرھا سٹیا گیا ہا۔

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿۳۸﴾
۳۹۔ ول او لوتھڑا بنیا ول اللہ اونکوں بی شکل ڈتی تے پورا بنا ڈتس۔

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿۳۹﴾
۴۰۔ تے اوندے وچھ جوڑے نر تے مادہ بنائنسی۔

اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ﴿۴۰﴾ ع ۱۸
۴۱۔ کیا او ایں گال تے قادر نئیں جو مُردے کوں جیندا کر ڈیوے۔ (او قادر)

سُوْرَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ دھر مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ءِ۔

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ②

۲۔ کیا انسان تے او وقت نئیں آیا جیہدے او ذکر دے قابل وی نہ ہا۔

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ③

۳۔ بے شک اساں انسان کوں رلوڑ نطفے نال پیدا کیتے تاں جو اساں اونکوں ازماؤں ول اساں اونکوں سݨݨ ڈیکھݨ والا تے ڈیکھݨ والا بݨائے۔

اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ④

۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھا راہ ڈکھالئے ہݨ او شکر کرے یا ناشکرا بݨے۔

اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۠ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ⑤

۵۔ بے شک اساں کافریں کیتے زنجیر تے پٹے تے دوزخ تیار کیتی ہوئی ءِ۔

اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ⑥

۶۔ بے شک نیک لوک اینجھے پیالیں وچ پیسن جنہیں وچ کافور رلی ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ⑦

۷۔ ہک چشمہ ءِ جیندے وچ اللہ دے بندے پیسن او زمین کوں کھٹ کے (چشمہ) کڈھیندن۔

يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا ⑧

۸۔ نذراں پوریاں کریسن تے اوں ڈیہنہ کنیں ڈردن جیندی بُرائی ساری دنیا تے کھنڈی پئی ہوسی۔

وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا ⑨

۹۔ تے او خدا دی محبت وچ مسکیں، یتیمیں تے قیدیں کوں کھاݨا کھویندن۔

اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا ⑩

۱۰۔ بے شک اساں تہاکوں اللہ دی رضا کیتے کھویندے ہیں تہاڈے کنیں بدلہ تے شکریہ لئے منگدے۔

اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوْسًا قَمْطَرِيْرًا ⑪

۱۱۔ بے شک اساں اپݨے رب کنیں اوں ڈیہنہ توں ڈردے

ہیں جڈاں منہ وٹے پئے ہوسن تے منتے تے وٹ ہوسن۔

فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے اللہ انہیں کوں اوں ڈینہہ دے شر کنیں بچیسی تے انہیں کوں خوشی بخشیسی۔

وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوْا جَنَّةً وَّحَرِيْرًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے انہیں دے صبر دی وجہ نال انہیں کوں جنت تے ریشم بدلے وچ ڈیسی۔

مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ ۚ لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا ﴿۱۳﴾

۱۴۔ او وہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہما چیں تے نہ اوندے وچ نہ بہوں گرمی ڈیکھسن تے نہ بہوں ٹھڈھ۔

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا ﴿۱۴﴾

۱۵۔ تے باغ تے پچھاویں انہیں تے کئے پئے ہوسن تے اوندے پھل کو لہو کر ڈتے ولسن۔

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيْرَا ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں دے چودھار اینجے تھانویں نال چکر لایا ولسی جیرھے چاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں صراحیاں ہوسن۔

قَوَارِيْرَا مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا تَقْدِيْرًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے اصل او چاندی دیاں ہوسن چنگے اندازے نال بٹیاں ہوسیاں ہوسن۔

وَيُسْقَوْنَ فِيْهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيْلًا ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کوں انہیں گلاسیں وچ پاٹی پلایا ولسی جیرھیں وچ سُنڈھ رلی ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا فِيْهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيْلًا ﴿۱۸﴾

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال سلسبیل۔

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۚ اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُوْرًا ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے خادم ہمیشہ انہیں دی خدمت کریسن توں انہیں کوں ڈیکھسیں تے تیکوں معلوم تھیسی جیویں او کھنڈیئے ہوئے موتی ہن۔

وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَعِيْمًا وَّمُلْكًا كَبِيْرًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے جیلھے توں ڈیکھسیں توں اتھاں بہوں وڈی نعمت تے بادشاہت ڈیکھسیں۔

عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَّاِسْتَبْرَقٌ ۚ وَحُلُّوْٓا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ۚ وَسَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے ساوے کپڑے ہوسن تے بے دی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کوں چاندی دے کنگن پوائے ولسن تے انہیں دا رب انہیں کوں پاک شراب پلیسی۔

اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَّكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُوْرًا ﴿۲۲﴾ ع

۲۳۔ بے شک اے تہاڈا بدلہ ہے تے تہاڈی محنت دی قدر کیتی گئی ہے۔

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

۲۴۔ بے شک اساں تیڈے اتے قرآن تھوڑا تھوڑا لہائے۔

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

۲۵۔ توں صبر کر اپنے رب دے حکم تے انہیں وچوں گناہگار تے کافر دا اکھن نہ من۔

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

۲۶۔ تے اپنے رب دا صبح شام ذکر کر۔

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

۲۷۔ تے رات کوں اونکوں سجدے کر تے رات کوں ویر تک اوندی تسبیح کر۔

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

۲۸۔ بے شک اے لوک جلدی چاہندن تے باری ڈینہہ کوں اپنے پچھے چھوڑ ڈیندن۔

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

۲۹۔ اساں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے جوڑ پکے کیتن تے جیلھے چاہسوں انہیں جیہیں ہی مخلوق انہیں دی جا تے بٹا ڈیسوں۔

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہوے اپنے رب دو راہ گھے۔

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

تے تساں تے محض اوہر چاہندے ءُ جو اللہ چاہندے بے شک او ہیوں جانڑن والا تے سیانا ءِ۔

يُدْخِلُ مَن يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾ ع ۲

جینکوں چاہندے اپنی رحمت وچ داخل کریندے تے ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

سُوْرَةُ الْمُرْسَلٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدٰى وَخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورہ مرسلات، مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیتاں تے ۲ رکوع۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول مہربان۔

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿٢﴾

۲۔ او جماعتاں جیرھیاں ہولے ہولے چلدیاں ویندن

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٣﴾

۳۔ تے ول تکھیاں تھی ویندن۔

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۝۳
۴۔ تے دنیا وچ پھیلاوݨ والی جماعتیں کوں گواہ بݨیندا ں

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۝۴
۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔

فَالْمُلْقِيٰتِ ذِكْرًا ۝۵
۶۔ تے خدا دے کلام کوں سݨیندن (انہے سب گواہ ہن)

عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۝۶
۷۔ عذر کیتے یا ڈراوے کیتے۔

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ۝۷
۸۔ بے شک جو تہاڈے نال وعدہ ء لیدا تھیسی۔

فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۝۸
۹۔ تے جلیسے تارے مٹ ولسین۔

وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ۝۹
۱۰۔ تے جلیسے آسمان وچ سوراخ تھی ولسین۔

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝۱۰
۱۱۔ تے جلیسے پہاڑ اڈاریئے ولسین۔

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۝۱۱
۱۲۔ تے جلیسے رسول مقرر وقت تے آندے ولسین۔

لِاَيِّ يَوْمٍ اُجِّلَتْ ۝۱۲
۱۳۔ کیرے ڈینہہ کیتے اے چھوڑیا گیا ہا۔

لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۳
۱۴۔ فیصلے دے ڈینہہ کیتے۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝۱۴
۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝۱۵
۱۶۔ اوں ڈینہہ منکریں کیتے ہلاکت۔

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِيْنَ ۝۱۶
۱۷۔ کیا اساں پہلیں کوں ہلاک نئیں کیتا۔

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِيْنَ ۝۱۷
۱۸۔ وَل انہیں دے بعد ہنہیں کوں وی۔

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ۝۱۸
۱۹۔ اساں ایویں مجرمیں نال کریندے ہیں۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝۱۹
۲۰۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۝۲۰
۲۱۔ کیا اساں تہاکوں ذلیل پانڑ کنیں پیدا نئیں کیتا۔

فَجَعَلْنٰهُ فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ۝۲۱
۲۲۔ وَل اساں اونکوں محفوظ جا تے رکھے۔

اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ۝۲۲
۲۳۔ ہک مقررہ وقت تیں تے ساکوں اندازہ ہا۔

فَقَدَرْنَا ۟ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ۝۲۳
۲۴۔ تے اساں ہوں جنگے اندازہ کرݨ والے ہیں۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝۲۴
۲۵۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۝۲۵
۲۶۔ کیا اساں زمین کوں ولہیٹݨ والا نئیں بݨایا۔

اَحْيَآءً وَّاَمْوَاتًا ۝۲۶
۲۷۔ جیندے وی ہن تے مردے وی۔

وَّجَعَلْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَيْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ۝۲۷
۲۸۔ تے اوندے وچ اساں اچے پہاڑ بݨائن تے اساں تہاکوں میٹھا پانڑ پلائے۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۲۹﴾
۲۹۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى مَا كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ جیہڑی شئے کوں جھٹلیندے ہاوے اوندو ونجو۔

اِنْطَلِقُوْٓا اِلٰى ظِلٍّ ذِيْ ثَلٰثِ شُعَبٍ ﴿۳۱﴾
۳۱۔ اوں پچھاویں دو ونجو جینڈے ترے حصے ہن۔

لَّا ظَلِيْلٍ وَّلَا يُغْنِيْ مِنَ اللَّهَبِ ﴿۳۲﴾
۳۲۔ نہ چھاں ڈیندے تے نہ گرمی کنیں بچیندے۔

اِنَّهَا تَرْمِيْ بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿۳۳﴾
۳۳۔ بے شک اوہ جیڈے بھا بنڑ سٹیسی جیویں قلعے ہوُن۔

كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفْرٌ ﴿۳۴﴾
۳۴۔ جیویں او جہازیں کوں ہدھ ٹ والے رسّے ہوُن۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۵﴾
۳۵۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

هٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُوْنَ ﴿۳۶﴾
۳۶۔ اے ڈینہہ مجرم نہ ایسی۔

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُوْنَ ﴿۳۷﴾
۳۷۔ تے انہیں کوں بہانے دی وی اجازت نہ ڈتی ویسی۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۳۸﴾
۳۸۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۚ جَمَعْنٰكُمْ وَالْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۹﴾
۳۹۔ اے فیصلے دا ڈینہہ اساں تہاکوں تے پہلیں کوں کٹھا کریسوں۔

فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيْدُوْنِ ﴿۴۰﴾
۴۰۔ تے جے تہاڈی کوئی تدبیر تے آنو۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۱﴾
۴۱۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ ظِلٰلٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۴۲﴾
۴۲۔ بے شک متقی چھانویں تے چشمیں وچ ہوسن۔

وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۴۳﴾
۴۳۔ تے جیہڑے او پسند کریسن اوہ میوے ہوسن۔

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۴﴾
۴۴۔ کھاؤ تے پیو مزے نال اے تہاڈے نیک عملیں دا بدلہ ہے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۴۵﴾
۴۵۔ اساں ایویں نیکیں کوں جزا ڈیندے ہیں۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۶﴾
۴۶۔ جھٹلاوݨ والیں کیتے اوں ڈینہہ تباہی ہے۔

كُلُوْا وَتَمَتَّعُوْا قَلِيْلًا اِنَّكُمْ مُّجْرِمُوْنَ ﴿۴۷﴾
۴۷۔ کھاؤ تے فائدہ چاؤ کجھ وقت کیتے بے شک تساں مجرم ہوے۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۴۸﴾
۴۸۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ ارْكَعُوْا لَا يَرْكَعُوْنَ ﴿۴۹﴾
۴۹۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے رکوع کرو او نئیں کریندے۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۵۰﴾
۵۰۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۱﴾
۵۱۔ تے تساں ایندے بعد ہی کیہڑی گال منیسو۔

سُوْرَةُ النَّبَاِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ نبا مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوندا والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ②

۲۔ اے لوک ہک ڈوجھے کنیں کیہڑی گال دا پچھدن۔

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ③

۳۔ کیا اوں بہوں وڈی خبر دے متعلق۔

الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ ④

۴۔ جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔

كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ⑤

۵۔ سنڑو انہیں کوں پتہ لگ ویسی

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ⑥

۶۔ ول سنڑو انہیں کوں پتہ لگ ویسی

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ⑦

۷۔ کیا اساں زمین کوں وچھاٹا نئیں بنایا

وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ⑧

۸۔ تے پہاڑیں کوں میخ آلی کار پدرے سے۔

وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ⑨

۹۔ تے اساں تہاکوں جوڑے جوڑے پیدا کیتے

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ⑩

۱۰۔ تے تہاڈی نندر کوں آرام کیتے

وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ⑪

۱۱۔ تے رات کوں لکاونڑ کیتے

وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫

۱۲۔ تے ڈینہہ کوں روزی کیتے بنائے

وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬

۱۳۔ تے تہاڈے اتے اساں ست مضبوط آسمان بنائن۔

وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ⑭

۱۴۔ تے چمکدار سجھ بنائے سے۔

وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ⑮

۱۵۔ تے گھاٹے جھڑ وچ بہوں پانڑ لہائے سے

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ⑯

۱۶۔ تاں جو اوندے نال اساں دانڑے تے سبزیاں کڈھوں

وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ⑰

۱۷۔ تے گھاٹے باغ

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ⑱

۱۸۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر۔

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ⑲

۱۹۔ جیڑاں دھوتوں وجایا ویسی تے تساں ٹولیں وچ اوسو

وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ⑳

۲۰۔ تے آسمان کھول ڈتا ویسی تے او دروازے دروازے تھی ویسی۔

وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے پہاڑ چلائے ولیسن تے او ریت بن ولیسن۔

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ بے شک دوزخ گھات وچ

لِّلطَّاغِينَ مَآبًا ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے منہ زوریں دا ٹکانڑ ہے۔

لَّابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اوندے وچ سالہا سال رہسن۔

لَّا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ﴿۲۴﴾

۲۵۔ اوندے وچ نہ انہیں کوں ٹھڈھ ملسی تے نہ ٹھڈھا پانڑ۔

إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ﴿۲۵﴾

۲۶۔ سوائے بہوں تتے پانڑ تے بہوں ٹھڈے پانڑ دے

جَزَاءً وِفَاقًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ اے پوری پوری جزا ہوسی۔

إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ بے شک او حساب دی امید نہ رکھیندے ہن۔

وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے انہیں ساڈی آیات کوں اصلو جھٹلایا ہانیں

وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے ہر شئے کوں اساں گنڑیا ہوئے۔

فَذُوقُوا فَلَن نَّزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا ﴿۳۰﴾

۳۱۔ عذاب چکھو اساں سوائے عذاب دے بی کہیں گال وچ تہاکوں نہ ودھیسوں۔

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ بے شک متقی لوکیں کیتے کامیابی ہے۔

حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ باغ تے انگورن۔

وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے نکی عمر دیاں جوان تریمتیں۔

وَكَأْسًا دِهَاقًا ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے چھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا ﴿۳۵﴾

۳۶۔ او اوندے وچ نہ بے ہودہ گالہیں سنسن تے نہ کوڑ۔

جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ﴿۳۶﴾

۳۷۔ اے تیڈے رب ولو جزاء حساب دے مطابق عطاء۔

رَّبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ﴿۳۷﴾

۳۸۔ جیڑھا آسمانیں تے زمین دا رب تے جو انہیں دے وچکار اور رحمٰن خداء اوندے سامنڑے اُلا نہ سگسن۔

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا ۖ لَّا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جڈاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن کوئی اُلا نہ سگسی سوائے اوندے جینکوں اللہ رحمٰن اجازت ڈیسی تے او ٹھیک گال کریسی۔

ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۖ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اے ڈینہہ آونڑے جیڑھا چاہے اپنڑے رب دو ٹکانڑ بنا گھنے۔

اِنَّاۤ اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا ۚ يَّوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ تُرٰبًا ﴿۴۰﴾ ع

۴۰۔ بے شک اساں تہاکوں کولہر دے عذاب کنیں ڈراندے جیرھے ڈینہہ آدمی ڈیکھسی جو اوں اگو تے پٹھیا ہوسی تے کافر آکھسی افسوس میں تے مٹی تھی ونجاں ہا۔

سُوْرَةُ النّٰزِعٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورہ نٰزعٰت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿۱﴾

۲۔ دین دے علم کوں چھکݨ آلیاں جماعتاں گواہن۔

وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿۲﴾

۳۔ تے ول گنڈھ پدھݨ آلیاں جماعتاں گواہن۔

وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ﴿۳﴾

۴۔ پریں پریں تک ونجݨ آلیاں جماعتاں۔

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ﴿۴﴾

۵۔ تے ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھݨ آلیاں جماعتاں گواہن۔

فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ﴿۵﴾

ف ۱ ر ۱

۶۔ ول دنیا دے کمیں وا سطے تجویزاں کریندیں گواہن

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿۶﴾

۷۔ جیرھے ڈینہہ جنگ کیتے قوم تیاری کرلیسی۔

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿۷﴾

۸۔ ایندے لبعد بک پی گھڑی اوسی۔

قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ﴿۸﴾

۹۔ اوں ڈینہہ دل کمبندے پئے ہوسن۔

اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿۹﴾

ف ۱ ر ۲

۱۰۔ اکھیں ڈر کنیں تلے ہوسن۔

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿۱۰﴾

۱۱۔ آکھسن کیا اساں ولا پچھلے پیریں اپݨے رستے تے ولائے ولیسوں۔

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿۱۱﴾

۱۲۔ کیا جیلھے اساں گلیاں ہوریاں ہڈیاں تھی ولیسوں۔

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿۱۲﴾

ف ۱ ر ۳

۱۳۔ آکھسن ول اے تاں گھاٹے آلا ولݨ۔

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ اے جنگ دی خبر محض ہک ڈرکا ہے۔

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ ایندے لبعد او سارے جنگ دے میدان وچ ہوسن۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ﴿۱۶﴾
۱۶۔ کیا تیں کنیں موسیٰ دی گال آئی ہے۔

اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿۱۷﴾
۱۷۔ جیلھے اوں کوں پاک وادی طوٰی وچ اوندے رب سڈ مایئے

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿۱۸﴾
۱۸۔ تے آکھیں فرعون دو ونج بے شک اومنہ زور تھی گئے۔

فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ﴿۱۹﴾
۱۹۔ تے آکھ کیا توں پاک تھیونڑ چاہندیں۔

وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ﴿۲۰﴾
۲۰۔ تے میں تیکوں تیڈے رب دا راہ ڈکھالاں تاں جو توں ڈریں۔

فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ﴿۲۱﴾
۲۱۔ موسیٰ اونکوں وڈا نشان ڈکھائے۔

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ﴿۲۲﴾
۲۲۔ اوں انکار کیتے تے نافرمانی کیتی۔

ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ﴿۲۳﴾
۲۳۔ ول کنڈ ولا کے درک پئے۔

فَحَشَرَ فَنَادٰى ﴿۲۴﴾
۲۴۔ لوک کٹھے کر کے منادی کرائی۔

فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ﴿۲۵﴾
۲۵۔ آکھیں میں تہاڈا اچی شان آلا رب ہاں۔

فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ﴿۲۶﴾
۲۶۔ تے اللہ اونکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ پکڑ گدھے۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ﴿۲۶﴾ ع
۲۷۔ بے شک ایندے وچ ڈرنڑ والے کیتے عبرت۔

ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ۭ بَنٰىهَا ﴿۲۷﴾
۲۸۔ کیا تہاکوں پیدا کرنڑ اوکھا ہے یا آسمان کوں جینکوں خدا بنائے۔

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ﴿۲۸﴾
۲۹۔ اونکوں بہوں اچا کیتے سی تے ول بے عیبا بنائسی۔

وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ﴿۲۹﴾
۳۰۔ تے رات اندھاری بنائی اس تے ڈوپہریں کوں ظاہر کیتے سی۔

وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ﴿۳۰﴾
۳۱۔ ول زمین اوندے لبدو چھائی اس۔

اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ﴿۳۱﴾
۳۲۔ اوندے وچو پانڑ تے گھاکڈھیسی۔

وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ﴿۳۲﴾
۳۳۔ تے پہاڑ پوریں سی۔

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿۳۳﴾
۳۴۔ اے تہاڈے کیتے تے تہاڈے ڈنگریں کیتے سامان۔

فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ﴿۳۴﴾
۳۵۔ تے جیلھے وڈی آفت اوسی۔

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ﴿۳۵﴾
۳۶۔ جیڑاں انسان اپنڑے عملیں کوں یاد کرلیسی۔

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے دوزخ ڈیکھنڑ والے دے کو لہو کر ڈیتی ولیسی۔

فَاَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جیں منہ زوری کیتی

وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے دنیاوی زندگ کوں چنگا سمجھا۔

فَاِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے بے شک دوزخ اوندا ٹکانڑ ء

وَاَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے جیرھا اپنڑے رب دے مقام کنیں ڈڑسی تے اپنڑے آپ کوں گندی خواہشیں کنیں روکیسی۔

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَاْوٰى ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے بے شک جنت اوندا ٹکانڑ ء۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ او تیں کنیں اوں گھڑی دا لچھدن جو کڈن اوسی۔

فِيْمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْرٰىهَا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تیکوں تے اوندے ذکر نال کیا واسطہ۔

اِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ اوندا چھیکڑی وقت خدا کوں پتہ ء۔

اِنَّمَآ اَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰىهَا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ توں تے محض اونکوں ہوشیار کرنڑ والا ایں جیرھا اوں کنیں ڈڑدے۔

كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا عَشِيَّةً اَوْ ضُحٰىهَا ﴿۴۶﴾ ع

۴۷۔ جیرھے ڈیہنہ اونکوں ڈیکھسن الویں لگسی جیویں او ہک رات یا ہک ڈیہنہ رہیئے ہوون۔

سُوْرَةُ عَبَسَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعٌ وَّكَذَا الخ

سورہ عبس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۳ آیتاں تے ہک رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

عَبَسَ وَتَوَلّٰٓى ﴿۲﴾

۲۔ مٹھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گدھیں۔

اَنْ جَآءَهُ الْاَعْمٰى ﴿۳﴾

۳۔ جو اوندو ہک اندھا آئے۔

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰٓى ﴿۴﴾

۴۔ اے رسول تیکوں کیویں پتہ لگ سگدا ہا جو ضرور پاک تھی ولیسی۔

اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿۵﴾

۵۔ یا یاد کریسی تے اے ذکر اونکوں فائدہ ڈیسی۔

اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰى ۝۵
۶۔ کیا اے تھی سگدے جو جیرھا بے پرواہ۔

فَاَنْتَ لَهٗ تَصَدّٰى ۝۶
۷۔ توں اوندو بہوں توجہ ڈیویں۔

وَمَا عَلَيْكَ اَلَّا يَزَّكّٰى ۝۷
۸۔ تیڈے اتے کوئی ذمہ داری نئیں جے او پاک نئیں تھیندا۔

وَاَمَّا مَنْ جَآءَكَ يَسْعٰى ۝۸
۹۔ تے جیرھا تیڈو درکدا آئے۔

وَهُوَ يَخْشٰى ۝۹
۱۰۔ تے او ڈر دا دی ہا۔

فَاَنْتَ عَنْهُ تَلَهّٰى ۝۱۰
۱۱۔ تے توں اوں کنیں بے پروائی کریندیں۔

كَلَّآ اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝۱۱
۱۲۔ اے اصلوں غلط قرآن ہک نصیحت۔

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ۝۱۲
۱۳۔ جیرھا نصیحت پکڑے

فِيْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝۱۳
۱۴۔ قرآن عزت والیں صحیفیں وچ۔

مَّرْفُوْعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝۱۴
۱۵۔ اچی شان والیں تے پاک (صحیفیں) وچ ہے۔

بِاَيْدِيْ سَفَرَةٍ ۝۱۵
۱۶۔ جیرھے وڈے وڈے پندھ کرݨ والیں دے ہتھ وچ۔

كِرَامٍۭ بَرَرَةٍ ۝۱۶
۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں دے (ہتھ وچ)

قُتِلَ الْاِنْسَانُ مَآ اَكْفَرَهٗ ۝۱۷
۱۸۔ انسان ہلاک تھیوے کیجھا ناشکرا ہے۔

مِنْ اَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ ۝۱۸
۱۹۔ اللہ اونکوں کیڑھی شئے کنیں پیدا کیتے۔

مِنْ نُّطْفَةٍ ؕ خَلَقَهٗ فَقَدَّرَهٗ ۝۱۹
۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس ول اندازہ ٹنائس۔

ثُمَّ السَّبِيْلَ يَسَّرَهٗ ۝۲۰
۲۱۔ ول راہ سوکھی کیتی اس۔

ثُمَّ اَمَاتَهٗ فَاَقْبَرَهٗ ۝۲۱
۲۲۔ ول اونکوں مار کے قبر وچ رکھیس۔

ثُمَّ اِذَا شَآءَ اَنْشَرَهٗ ۝۲۲
۲۳۔ ول جیلھے چاہسی جیندا کریسی۔

كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَآ اَمَرَهٗ ۝۲۳
۲۴۔ سنڈو انسان کوں جو حکم ہا اوں پورا نئیں کیتا۔

فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰى طَعَامِهٖٓ ۝۲۴
۲۵۔ او انسان اپݨے کھاݨے دو ڈیکھے۔

اَنَّا صَبَبْنَا الْمَآءَ صَبًّا ۝۲۵
۲۶۔ بے شک اساں اوندے اتے بہوں پاݨی وسائے۔

ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۝۲۶
۲۷۔ ول اساں زمین کوں بہوں کھیڑے۔

فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا حَبًّا ۝۲۷
۲۸۔ تے اوندے وچ داݨے پیدا کیتنے۔

وَّعِنَبًا وَّقَضْبًا ۝۲۸
۲۹۔ تے انگور تے سبزیاں۔

وَّزَيْتُوْنًا وَّنَخْلًا ۝۲۹
۳۰۔ تے زیتون تے کھجیاں۔

وَّحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿۳۱﴾
۳۱۔ تے گھاٹے باغ

وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ﴿۳۲﴾
۳۲۔ تے میوے تے سُکا گھا پیدا کیتے سے

مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿۳۳﴾
۳۳۔ جیرھا تہاڈے تے تہاڈے ڈنگریں کیتے سامان

فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿۳۴﴾
۳۴۔ تے جیلھے کن پاڑن آلا عذاب اوسی۔

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ﴿۳۵﴾
۳۵۔ جڈاں آدمی اپنے بھرا کنیں بھجسی۔

وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ﴿۳۶﴾
۳۶۔ اپنی ماتے پیو کنیں۔

وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ ﴿۳۷﴾
۳۷۔ تے اپنی زال تے پُتریں کنیں بھجسی۔

لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿۳۸﴾
۳۸۔ اوں ڈینہہ ہر آدمی اپنے اپنے کم وچ رُدھا پیا ہوسی (اپنے مرنے وچ تار ہوسی)

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿۳۹﴾
۳۹۔ اوں ڈینہہ کجھ منہ چمکن۔

ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿۴۰﴾
۴۰۔ کھلدے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿۴۱﴾
۴۱۔ تے کجھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔

تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿۴۲﴾
۴۲۔ تے کالوٹ انہیں دے منہ تے ہوسی۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿۴۳﴾ ع ۱
۴۳۔ ایہے لوک کافر تے بدکار ہوسن۔

سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورہ تکویر مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوٹی والا تے بہوں مہربان۔

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۲﴾
۲۔ جیلھے سجھ وٹیج ولیسی

وَاِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ﴿۳﴾
۳۔ تے جیلھے تارے دھندلا ولیسن۔

وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿۴﴾
۴۔ تے جیلھے پہاڑ ٹوریئے ولیسن۔

وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿۵﴾
۵۔ تے ڈاچیاں بے کار تھی ولیسن۔

وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿۶﴾
۶۔ ڈنگر کٹھے کیتے ولیسن۔

وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝۶
وَاِذَا النُّفُوْسُ زُوِّجَتْ ۝۷
وَاِذَا الْمَوْءٗدَةُ سُئِلَتْ ۝۸
بِاَیِّ ذَنْۢبٍ قُتِلَتْ ۝۹
وَاِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝۱۰
وَاِذَا السَّمَآءُ كُشِطَتْ ۝۱۱
وَاِذَا الْجَحِیْمُ سُعِّرَتْ ۝۱۲
وَاِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَتْ ۝۱۳
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّاۤ اَحْضَرَتْ ۝۱۴
فَلَاۤ اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ۝۱۵

۷۔ تے جیلھے سمندر رلا ڈتے ولیسن۔
۸۔ تے بندے آپت وچ ہلا ڈتے ولیسن۔
۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُریجن والیں دے متعلق پچھیا ولیسی
۱۰۔ کیرھے گناہ وچ اونکوں ماریا ویندا ہا۔
۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا ڈتیاں ولیسن۔
۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل لہائی ولیسی۔
۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھڑکائی ولیسی۔
۱۴۔ تے جیلھے جنت کولہو کر ڈتی ولیسی۔
۱۵۔ ہر شخص کوں اوندا پتہ لگ ولیسی جو اوں کیتا ہوسی۔
۱۶۔ میں گواہ بٹیندا جیرھے جیرھے ٹردیں ٹوریں پچھوتے ہٹ ویندن۔

الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝۱۶
وَالَّیْلِ اِذَا عَسْعَسَ ۝۱۷
وَالصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ ۝۱۸
اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِیْمٍ ۝۱۹
ذِیْ قُوَّةٍ عِنْدَ ذِی الْعَرْشِ مَكِیْنٍ ۝۲۰

۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلدن تے جیرھے گھر وچ پہر رہندن
۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے اوٹھکن تے اندی ہے۔
۱۹۔ تے فجر گواہ جیرھی نکلدی ہے۔
۲۰۔ بے شک اے رسولِ کریم دیاں گالہیں ہن۔
۲۱۔ طاقت والا ہے تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت والا ہے۔

مُّطَاعٍ ثَمَّ اَمِیْنٍ ۝۲۱
وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُوْنٍ ۝۲۲
وَلَقَدْ رَاٰهُ بِالْاُفُقِ الْمُبِیْنِ ۝۲۳
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَیْبِ بِضَنِیْنٍ ۝۲۴
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَیْطٰنٍ رَّجِیْمٍ ۝۲۵
فَاَیْنَ تَذْهَبُوْنَ ۝۲۶
اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ۝۲۷
لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ یَّسْتَقِیْمَ ۝۲۸
وَمَا تَشَآءُوْنَ اِلَّاۤ اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّ

۲۲۔ اطاعت دے لائق ہے تے امین وی ہے
۲۳۔ تے تہاڈا ساتھی دیوانہ نئیں۔
۲۴۔ اوں اونکوں کھلے آسمان تے ڈٹھے۔
۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں ڈسݨ وچ شوم نئیں۔
۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نئیں۔
۲۷۔ تے تساں کنتے ویندے پئے ہو۔
۲۸۔ او تے محض عالمین کیتے نصیحت۔
۲۹۔ اوندے واسطے جیرھا سدھے راہ تے ٹرݨ چاہوے
۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے ہو جیرھی

الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶﴾ ع ۱ رب العالمین خدا چا ہندے۔

سُوْرَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورہ انفطار مکی ع تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوندا والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ع۔

اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ﴿۲﴾

۲۔ جیلھے آسمان پھٹ ولیسی۔

وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ﴿۳﴾

۳۔ جیلھے تارے جھڑولیسن۔

وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ﴿۴﴾

۴۔ تے جیلھے سمندر چیریئے ولیسن۔

وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ﴿۵﴾

۵۔ تے جیلھے قبراں پٹیاں ولیسن۔

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ﴿۶﴾

۶۔ ہر شخص کوں پتہ لگ ولیسی جو اوں اگو تے پچھو پٹھیا ہا

يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ﴿۷﴾

۷۔ اے انسان تیکوں کیئں تیڈے عزت والے رب دے بارے وچ دوکھا ڈتے۔

الَّذِيْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ﴿۸﴾

۸۔ جیں تیکوں پیدا کیتے ول درست کیتس ول طاقت ڈتی اس۔

فِيْۤ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ﴿۹﴾

۹۔ جیرھی شکل پسند کیتی اس تیکوں بنائس۔

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ سنڑو تساں دین دا انکار کریندے ع۔

وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران۔

كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ شریف لکھنڑ والن۔

يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ او جاندن جو تساں کریندے ع۔

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔

يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ او جزا سزا دے ڈینہہ اوندے وچ سیٹے ولیسن۔

وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ او اوں کنیں ٹک نہ سگسن۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۱۸﴾
ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۱۹﴾
يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ؕ وَالْاَمْرُ
يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ﴿۲۰﴾ ع

۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟
۱۹۔ ول تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟
۲۰۔ جیرھے ڈینہہ کوئی کجھ وی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے سارا فیصلہ اللہ دے ہتھ ہوسی۔

سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورۃ مطففین مکی ع تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ع۔

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ﴿۲﴾
الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ﴿۳﴾
وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ﴿۴﴾

۲۔ گھٹ تولݨ والیں کیتے تباہی ع۔
۳۔ جیرھے لوکیں کنیں تول کے گھندن تے پورا گھندن۔
۴۔ تے جیلھے بنہیں کوں تول کے ڈیندن تے گھٹ کر ڈیندن۔

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ﴿۵﴾
لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۶﴾
يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷﴾

۵۔ کیا انہیں کوں خیال نئیں جو او اٹھالئے ولسن۔
۶۔ وڈے ڈینہہ کوں۔
۷۔ جیرھے ڈینہہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی ولسن۔

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ﴿۸﴾
وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ﴿۹﴾
كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿۱۰﴾

۸۔ سنڑو بے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ
۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے
۱۰۔ او لکھی ہوئی کتاب۔

وَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ﴿۱۱﴾
الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۱۲﴾
وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ﴿۱۳﴾

۱۱۔ انکار کرݨ والیں کیتے اوں ڈینہہ تباہی ع۔
۱۲۔ جیرھے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندن۔
۱۳۔ تے اوندا انکار محض اوہے کریندن جیرھے حد کنیں ودھݨ والے تے بہوں گناہ گار ہن۔

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے سٹایاں ویندن آہدن اے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

كَلَّا بَلْ ۜ رَانَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ سٹو اصل انہیں دے دلیں تے زنگ لگ گئے انہیں دے عملیں دی وجہ نال۔

كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ سٹو بے شک او اوں ڈیہنہ اپنے رب کنیں پریں رکھیے ویسن۔

ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ ول بے شک او دوزخ وچ سٹیے ویسن۔

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ول آکھیا ویسی ایھو ہا جیندا تساں انکار کریندے ہاوے۔

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ سٹو بے شک نیک لوکیں کیتے حکم "علیین" وچ۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ لکھی ہوئی کتاب۔

يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ اللہ دے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ ھاچیں تے ڈہدے بیٹھے ہوسن۔

تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھسیں۔

يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ﴿۲۶﴾

۲۶ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی۔

خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۭ وَفِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہیں شئے خواہش کرݨ آلیں کوں خواہش کرݨ ڄاہی دی ہے۔

وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے اوندے وچ "تسنیم" مل ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ چشمہ ہے جیندے وچوں قریبی لوک پیسن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ بے شک مجرم مومنیں تے کھلدے ہن۔

وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے جیلھے اونہیں دے نال لنگھدے ہن انہیں دو اشارے کریندے ہن۔

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا

۳۲۔ تے جیلھے گھر آلیں دو ولدے ہن اکڑیندے ہن

فَكِهِيْنَ ۝

وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ۝

۳۳۔ جیلھے انہیں کوں ڈیہدے ہن آہدے ہن بیشک اے گمراہ ہن۔

وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝

۳۴۔ انہیں تے نگران بنا کے نئیں بھٹھے گئے۔

فَالْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝

۳۵۔ تے اج مومن کافریں تے کھلدے ہیں۔

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝

۳۶۔ ہمانچیں تے ڈیہدے ہیں۔

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝

۳۷۔ تے کیا کافریں کوں اوہتو بدلہ نئیں ملیا جو اوکریندے ہن۔

سُوْرَةُ الْاِنْشِقَاقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ الانشقاق مکی ءَ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءَ۔

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۝

۲۔ جیلھے آسمان پھٹ ولسی۔

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

۳۔ تے اپݨے رب دو کن لیسی تے اے اوندے اتے فرض۔

وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝

۴۔ تے جیلھے زمین ودھائی ولسی۔

وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۝

۵۔ تے جو اوندے وچ باہر وکڈھ سٹیسی تے خالی تھی ولیس۔

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝

۶۔ تے اپݨے رب دو کن لیسی تے اے اوندا فرض۔

يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۝

۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو ونجݨ والا ہویں تے ول اونکوں ملݨ والا ایں۔

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۝

۸۔ تے جینکوں اعمال نامہ سجے ہتھ وچ ڈتا ولیسی۔

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝

۹۔ اوں کنیں جلدی سوکھا حساب گھن گدھا ولیسی۔

۱۰۔ تے او اپنے ٹبر دو خوش خوش ولسی۔
۱۱۔ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کنڈ پچھو ڈاتا ویسی
۱۲۔ او اپنے منہ نال تباہی کوں سڈیسی۔
۱۳۔ تے جھڑکدی بھا وچ سٹیا ویسی۔
۱۴۔ بے شک اور اپنے ٹبر وچ بہوں خوش ہا۔
۱۵۔ اوندا خیال ہا اوں تے مصیبت نہ اوسی۔
۱۶۔ سنڑو اوندا رب بے شک اونکوں ڈیہدا کھڑا ہا۔
۱۷۔ سجھ دی لالی کوں گواہ بنیداں۔
۱۸۔ تے رات کوں جیلھے او ہر شئے دلہیٹ تے لکا گھندی ہے
۱۹۔ تے چندر کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔
۲۰۔ تساں ضرور ہولے ہولے انہیں حالتیں تے پجسو۔
۲۱۔ انہیں کوں کیا تھی گئے او منیندے نئیں۔
۲۲۔ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے سٹایا ونجے او سجدہ نئیں کریندے۔
۲۳۔ اصل کافر تے انکار کریندن۔
۲۴۔ اللہ بہوں جاڈے جو اوگیندن۔
۲۵۔ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوڑ والے عذاب دی خبر ڈے۔
۲۶۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیرھے منیندن تے چنگے عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیوڑ والا اجر۔

۱۰ تے او اپنے ٹبر دو خوش خوش ولسی۔
۱۱ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کنڈ پچھو ڈاتا ویسی
۱۲ او اپنے منہ نال تباہی کوں سڈیسی۔
۱۳ تے جھڑکدی بھا وچ سٹیا ویسی۔
۱۴ بے شک اور اپنے ٹبر وچ بہوں خوش ہا۔
۱۵ اوندا خیال ہا اوں تے مصیبت نہ اوسی۔
۱۶ سنڑو اوندا رب بے شک اونکوں ڈیہدا کھڑا ہا۔
۱۷ سجھ دی لالی کوں گواہ بنیداں۔
۱۸ تے رات کوں جیلھے او ہر شئے دلہیٹ تے لکا گھندی ہے
۱۹ تے چندر کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔
۲۰ تساں ضرور ہولے ہولے انہیں حالتیں تے پجسو۔
۲۱ انہیں کوں کیا تھی گئے او منیندے نئیں۔
۲۲ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے سٹایا ونجے او سجدہ نئیں کریندے۔
۲۳ اصل کافر تے انکار کریندن۔
۲۴ اللہ بہوں جاڈے جو اوگیندن۔
۲۵ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوڑ والے عذاب دی خبر ڈے۔
۲۶ سوائے انہیں لوکیں دے جیرھے منیندن تے چنگے عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیوڑ والا اجر۔

سُوْرَةُ الْبُرُوْجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ بروج مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ہے۔

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ②

۲۔ برجیں آلا آسمان گواہ۔

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ③

۳۔ تے او ڈینہہ جیندا وعدہ ہے گواہ۔

وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ④

۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی ڈتی گئی ہے او وی۔

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ⑤

۵۔ گھڑیں آلے تباہ تھی گئین۔

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ⑥

۶۔ جیرھے بل سٹ کے بھا جھڑکیندے ہن۔

اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ⑦

۷۔ جیلھے او بھا دے نال بیٹھے ہن۔

وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ⑧

۸۔ تے او جو مومنیں نال کریندے پئے ہن انہیں دے دِل گواہ ہن۔

وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ⑨

۹۔ او انہیں کنیں محض ایں واسطے رُسین تے کاوڑین جو او غالب تے صفتیں والے اللہ کوں منیندے ہن۔

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ⑩

۱۰۔ او خدا جیندے واسطے ہے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں ڈہدا پئے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ⑪

۱۱۔ بے شک جنہیں مومن مردیں تے مومن تریمتیں کوں عذاب ڈتے دل توبہ وی نئیں کیتی انہیں کیتے دوزخ دا عذاب تے انہیں کیتے ساڑنڑ والا عذاب۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ⑫

۱۲۔ بے شک مومن جنہیں نیک عمل کیتن انہیں کیتے باغ جیندے وچ نہراں وہندیاں ہین اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ⑬

۱۳۔ بے شک تیڈے رب دی پکڑ سخت۔

إِنَّهُ هُوَ يُبْدِئُ وَيُعِيدُ ﴿١٣﴾

۱۴۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب ڈیندے۔

وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ ﴿١٤﴾

۱۵۔ تے او بخشن والا تے پیار کرن والا وی ہے۔

ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ﴿١٥﴾

۱۶۔ عرش مجید والا ءِ۔

فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٦﴾

۱۷۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ﴿١٧﴾

۱۸۔ کیا تیں کنیں لشکریں دی خبر نئیں آئی۔

فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ﴿١٨﴾

۱۹۔ فرعون تے ثمود دی۔

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ﴿١٩﴾

۲۰۔ اصل کافر ہر حال وچ انکار کریندن۔

وَاللَّهُ مِن وَرَائِهِم مُّحِيطٌ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ تے اللہ انہیں کوں پچھو کنیں ولھیٹ گھنسی

بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ﴿٢١﴾

۲۲۔ اصل او قرآن مجید۔

فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿٢٢﴾ ع

۲۳۔ جیرھا محفوظ تختی وچ۔

سُوْرَةُ الطَّارِقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِيَ عَشْرَةَ اٰيَةً

سورۃ طارق مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸ آیتاں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ءِ۔

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ﴿٢﴾

۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ﴿٣﴾

۳۔ تیکوں کیویں پتہ ءِ فجر دا تارا کیا ہے۔

النَّجْمُ الثَّاقِبُ ﴿٤﴾

۴۔ ہیوں چمکن والا تارا ءِ۔

إِن كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴿٥﴾

۵۔ ہر انسان تے ہک نہ ہک نگران مقرر۔

فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ مِمَّ خُلِقَ ﴿٦﴾

۶۔ انسان ڈیکھے تے سہی کیرھی شئے کنیں پیدا کیتا گئے

خُلِقَ مِن مَّاءٍ دَافِقٍ ﴿٧﴾

۷۔ او اچھلدے پانڑ کنیں پیدا کیتا گئے۔

يَخْرُجُ مِن بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ﴿٨﴾

۸۔ جیرھا پسلیں تے کنڈ دی ہڈیں وچوں نکلدے۔

إِنَّهُ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ﴿٩﴾

۹۔ بے شک او اونکوں ولا ولاوڑ تے قادر۔

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ۝٩
فَمَا لَهٗ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ۝١٠
وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝١١
وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝١٢
اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝١٣
وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ۝١٤
اِنَّهُمْ يَكِيْدُوْنَ كَيْدًا ۝١٥
وَّاَكِيْدُ كَيْدًا ۝١٦
فَمَهِّلِ الْكٰفِرِيْنَ اَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ۝١٧

۱۰۔ جڈاں راز ظاہر تھیسن۔
۱۱۔ اوندے کیتے نہ طاقت ہوسی تے نہ امدادی۔
۱۲۔ ول ول وسن آلا جھڑ گواہ۔
۱۳۔ تے پھٹ ونجوڑ والی زمین گواہ۔
۱۴۔ بے شک اے چھیکڑی تے پکی گال۔
۱۵۔ اے کمزور کلام نئیں۔
۱۶۔ بے شک او تدبیراں کریندن۔
۱۷۔ تے میں وی تدبیراں کریندا۔
۱۸۔ تے توں کافریں کوں وتھی ڈے کجھ ڈینہہ دی وتھی ڈے۔

سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ اعلیٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۲۰ آیاتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوندا والا تے بہوں مہربان۔

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى ۝٢
الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى ۝٣
وَالَّذِيْ قَدَّرَ فَهَدٰى ۝٤
وَالَّذِيْ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى ۝٥
فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى ۝٦
سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰى ۝٧
اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ۝٨

۲۔ اپنے اچی شان والے رب دی تسبیح کر۔
۳۔ جیں پیدا کیتے تے درست کیتس۔
۴۔ تے جیں اندازہ مقرر کیتے تے ہدایت ڈتی اس۔
۵۔ تے جیں گھاکڈہ میڈے
۶۔ تے ول اونکوں کالا چوراکر ڈتس۔
۷۔ اساں تیکوں پڑھیسوں تے توں بھلیسیں نہ۔
۸۔ سوائے اوندے جو اللہ چاہے بے شک او جانڈے ہر ظاہر تے لکی ہوئی گال کوں۔

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ۝٩

۹۔ کامیابی اساں تیڈے کیتے سوکھی کر ڈیسوں۔

فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ﴿۲۱﴾
۱۰۔ توں نصیحت کر بے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ہے۔

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿۲۲﴾
۱۱۔ جیرھا ڈردے او ضرور نصیحت پکڑلیسی۔

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿۲۳﴾
۱۲۔ تے جیرھا بدبخت او پریں رہ ویسی۔

الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿۲۴﴾
۱۳۔ جیرھا وڈی بھا وچ سٹیا ویسی۔

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿۲۵﴾
۱۴۔ ول اوندے وچ او نہ مرسی تے نہ جیسی۔

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿۲۶﴾
۱۵۔ جیرھا پاک تھیسی او کامیاب تھی ویسی۔

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿۲۷﴾
۱۶۔ تے اپنے رب دا ناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔

بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۲۸﴾
۱۷۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جاندے ہو۔

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿۲۹﴾
۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہنڑ والی ہے۔

اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿۳۰﴾
۱۹۔ بے شک اے گال پہلے صحیفیں وچ وی ہائی پئی۔

صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿۳۱﴾ ع ۱۲
۲۰۔ ابراہیمؑ تے موسیٰؑ دے صحیفیں وچ۔

سُوْرَةُ الْغَاشِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ غاشیہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿۲﴾
۲۔ کیا تیکوں اوں مصیبت دی خبر نئیں ملی۔

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿۳﴾
۳۔ جیڑاں منہ لتھے پیئے ہوسن۔

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿۴﴾
۴۔ محنت کریندے پیئے ہوسن تھکے پیئے ہوسن۔

تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿۵﴾
۵۔ تے او جماعت جھڑکدی بھا وچ پہسی

تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿۶﴾
۶۔ اپلدے چشمے وچوں پانڑ انہیں کوں پلایا ویسی۔

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿۷﴾
۷۔ انہیں کوں سوائے گھادے بیا کوئی کھاٹا نہ ملسی۔

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ﴿۸﴾
۸۔ نہ اوہ موٹا کریسی تے نہ بکھ وچ فائدہ ڈیسی۔

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝٩
۹۔ تے کجھ منہ اوں ڈینہہ خوش ہوسن۔

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ۝١٠
۱۰۔ اپنڑ کوشش تے انہیں کوں تسلی ہوسی۔

فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝١١
۱۱۔ او اچی جنتیں وچ رہسن۔

لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ۝١٢
۱۲۔ اوندے وچ بے ہودہ گالہیں نہ سنسن۔

فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝١٣
۱۳۔ اوندے وچ وہندے چشمے ہوسن۔

فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ۝١٤
۱۴۔ اوندے وچ اچے اچے تخت ہوسن۔

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ۝١٥
۱۵۔ تے آب خورے لاتھے ہوسن۔

وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ۝١٦
۱۶۔ تے وہاتے قطاریں وچ پئے ہوسن۔

وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوْثَةٌ ۝١٧
۱۷۔ تے قالیناں وچھیاں پیاں ہوسن۔

اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝١٨ وقفة
۱۸۔ کیا او ڈہدے نئیں اُٹھ کوں کیویں پیدا کیتا گئے۔

وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝١٩ وقفة
۱۹۔ تے آسمان کوں کیویں اچا کیتا گئے۔

وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝٢٠ وقفة
۲۰۔ تے پہاڑیں کوں کیویں ٹھوک کے پوریا گئے۔

وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝٢١ وقفة
۲۱۔ تے زمین کوں کیویں سدھا کیتا گئے۔

فَذَكِّرْ ۗ اِنَّمَآ اَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝٢٢
۲۲۔ توں نصیحت کر تو محض نصیحت کرنڑ والا ہویں۔

لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ۝٢٣
۲۳۔ توں انہیں تے داروغہ نو ہیں۔

اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ۝٢٤
۲۴۔ بے شک جیڑھے کنڈ ولسن تے انکار کریسن۔

فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ۝٢٥
۲۵۔ تے اللہ اونکوں وڈا عذاب ڈیسی۔

اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ۝٢٦
۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔

ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝٢٧ ع ١٣ النصف
۲۷۔ تے ول انہیں دا حساب گھنڑ ساڈا کم۔

سُوْرَةُ الْفَجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورۃ فجر مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہ۔

وَالْفَجْرِ ۝٢
۲۔ فجر گواہ۔

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿۲﴾
۳۔ تے ڈاہ راتیں گواہ ہن۔

وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿۳﴾
۴۔ تے جفت تے طاق دی۔

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿۴﴾
۵۔ تے رات دی جیرھی ٹر پوے۔

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿۵﴾
۶۔ کیا ایندے وچ سیانے کیتے کوئی گواہی ہے۔

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿۶﴾
۷۔ کیا تیکوں پتہ ہے جو تیڈے رب نے عاد قوم نالی کیا کیتے۔

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿۷﴾
۸۔ ارم قوم جو وڈی وڈی ماڑیں والی ہائی۔

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿۸﴾
۹۔ اینجھی قوم پہلے اتھاں پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔

وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿۹﴾
۱۰۔ تے ثمود دا وی جیرھے پتھر تروڑ کے اپنڑے مکان بنڈیندے ہن۔

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿۱۰﴾
۱۱۔ تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۱﴾
۱۲۔ جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿۱۲﴾
۱۳۔ تے فساد وچ ودھدے گئے۔

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿۱۳﴾
۱۴۔ تیڈے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا ماریئے۔

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿۱۴﴾
۱۵۔ بے شک تیڈا رب ٹوہ وچ۔

فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿۱۵﴾
۱۶۔ تے ڈیکھ انسان کوں جیلھے اوندا رب ازمیندے اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ڈیندے تے او آہدے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہے۔

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿۱۶﴾
۱۷۔ تے جیلھے اوں کوں ازمیندے تے اوندا رزق تنگ کر ڈیندے تے او آہدے میڈے رب میکوں ذلیل کیتے۔

كَلَّا بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿۱۷﴾
۱۸۔ سنڑو اصل تساں یتیم دی عزت نوہے کریندے۔

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿۱۸﴾
۱۹۔ مسکین دی روٹی کیتے توجہ نوہے ڈیندے۔

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿۱۹﴾
۲۰۔ تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿۲۰﴾
۲۱۔ تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿۲۱﴾
۲۲۔ سنڑو جیلھے زمین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیتا ویسی۔

وَجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے تیڈا رب اُوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن

وَجِایْٓءَ یَوْمَىِٕذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۙ یَوْمَىِٕذٍ یَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے دوزخ کو لہو آندی ولیسی تے جڈاں انسان نصیحت حاصل کرنڑ چاہسی تے اے وقت نصیحت کنیں فائدہ چاونڑ دا نہ ہوسی۔

یَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ قَدَّمْتُ لِحَیَاتِیْ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ او آکھسی افسوس میں اپنڑ زندگی کیتے کجھ پھٹیا ہُوے ہا۔

فَیَوْمَىِٕذٍ لَّا یُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے اوں ڈینہہ نہ کوئی اوہو جیہاں عذاب ڈیسی

وَّلَا یُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے نہ اوہو جیہیں کوئی پکڑ کریسی۔

یٰٓاَیَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَىِٕنَّةُ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اے نفس جیں تسلی پا گدھی ہے۔

ارْجِعِیْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِیَةً مَّرْضِیَّةً ﴿۲۸﴾

۲۹۔ توں اپنڑے رب دو ول آ توں اوں کنیں خوش او تیں کنیں خوش۔

فَادْخُلِیْ فِیْ عِبٰدِیْ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ میڈے بندیں وچ شامل تھی ونج۔

وَادْخُلِیْ جَنَّتِیْ ﴿۳۰﴾ ع

۳۱۔ تے ول میڈی بہشت وچ پہہ ونج۔

سُوْرَةُ الْبَلَدِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَعِشْرُوْنَ اٰیَةً

سورۃ بلد مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿۲﴾

۲۔ میں ایں شہر کوں گواہ بٹیندا۔

وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ﴿۳﴾

۳۔ تے توں ایں شہر وچ ضرور ولیسیں۔

وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ﴿۴﴾

۴۔ تے پیو پتر دی گواہی۔

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْ كَبَدٍ ﴿۵﴾

۵۔ اساں انسان کوں محنت کرنڑ والا بٹائے۔

اَیَحْسَبُ اَنْ لَّنْ یَّقْدِرَ عَلَیْهِ اَحَدٌ ﴿۶﴾ ع

۶۔ اوندا کیا خیال جو اوندے اتے کہیں دا زور نئیں چل سگدا۔

یَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ﴿۷﴾

۷۔ آہدے میں ڈھیریں دے ڈھیر مال لٹوا ڈتے۔

أَيَحْسَبُ أَن لَّمْ يَرَهُۥٓ أَحَدٌ ۝٨

۸۔ اوندا کیا خیال اونکوں کوئی ڈیکھن والا نئیں۔

أَلَمْ نَجْعَل لَّهُۥ عَيْنَيْنِ ۝٩

۹۔ کیا اساں اوندیاں ڈو اکھیں نئیں بٹایاں۔

وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝١٠

۱۰۔ زبان تے ڈو تھوٹ۔

وَهَدَيْنَٰهُ ٱلنَّجْدَيْنِ ۝١١

۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے ڈکھائنسے۔

فَلَا ٱقْتَحَمَ ٱلْعَقَبَةَ ۝١٢

۱۲۔ او (دل وی) چوٹی تے نئیں چڑھیا۔

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا ٱلْعَقَبَةُ ۝١٣

۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟

فَكُّ رَقَبَةٍ ۝١٤

۱۴۔ بک بانھے کوں آزاد کرنڑ۔

أَوْ إِطْعَٰمٌ فِى يَوْمٍ ذِى مَسْغَبَةٍ ۝١٥

۱۵۔ یا بکھ دے ڈینہہ روٹی کھواونڑ۔

يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٦

۱۶۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہوسے۔

أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٧

۱۷۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہوسے۔

ثُمَّ كَانَ مِنَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا۟ بِٱلْمَرْحَمَةِ ۝١٨

۱۸۔ ول اے انہیں وچ بنڑ ونجے ہا جیرھے ایمان انیندن تے ہک ڈوجے کوں صبر دی تے رحم کرنڑ دی نصیحت کریندن۔

أُو۟لَٰٓئِكَ أَصْحَٰبُ ٱلْمَيْمَنَةِ ۝١٩

۱۹۔ اے سجے پاسے آلن۔

وَٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا هُمْ أَصْحَٰبُ ٱلْمَشْـَٔمَةِ ۝٢٠

۲۰۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اوکھے پاسے آلن۔

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۝٢١ ع ۱۵

۲۱۔ انہیں کیتے بھٹی دی بھادی سزاء۔

سُوْرَةُ الشَّمْسِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتَّ عَشْرَةَ اٰيَةً

سورۃ الشمس مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیاتاں۔

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ۝١

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ءِ۔

وَٱلشَّمْسِ وَضُحَىٰهَا ۝٢

۲۔ سجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔

وَٱلْقَمَرِ إِذَا تَلَىٰهَا ۝٣

۳۔ تے چندر جیرھا سجھ دے پچھو اندے۔

وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰهَا ۝۳

۳۔ تے ڈینہہ جیلھے او سجھ کوں ظاہر کریندے۔

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰهَا ۝۴

۴۔ تے رات جیلھے اونکوں لکا ڈیندی ہے۔

وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰهَا ۝۵

۵۔ تے آسمان تے اوندے بناوٹ کوں وی۔

وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ۝۶

۶۔ تے زمین تے اوندا وچھاوٹ

وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰهَا ۝۷

۷۔ تے نفس تے اوندا بے عیبا بناوٹ۔

فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰهَا ۝۸

۸۔ جینکوں اللہ سئیں نیکی تے بدی ہر شے دسّ ڈتی ہے۔

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰهَا ۝۹

۹۔ (اے سب گواہن) جیرھا نفس کوں پاک کریسی او کامیاب تھیسی۔

وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰهَا ۝۱۰

۱۰۔ تے جیرھا مٹی درج پہنسی او ناکام تھیسی۔

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰهَآ ۝۱۱

۱۱۔ ثمود اپنڑی منہ زوری نال انکار کیتے۔

اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰهَا ۝۱۲

۱۲۔ جیلھے انہیں دا اک بدبخت کھڑا تھیئے۔

فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ۝۱۳

۱۳۔ اونکوں اللہ دے رسول آکھیئے اے اللہ دی ڈاچی ہے اونکوں پانڑی پیوݨ ڈیو (اے نشان)

فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا ۚ فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ۝۱۴

۱۴۔ انہیں انکار کیتا تے اونداں خچاں کپ ڈتیاں تے انہیں تے اللہ دا عذاب لتھا تے اوں اپنڑی تدبیر پوری کیتی۔

وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ۝۱۵

۱۵۔ ایویں او مکہ آلیں دے انجام دی وی پرواہ نہ کریسی۔

سُوْرَةُ الَّيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَانِ وَعِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ لیل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ۝۲

۲۔ رات گواہ جیلھے او چھا دنجے۔

وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ۝۳

۳۔ ڈینہہ گواہ جیلھے او ظاہر تھی دنجے۔

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ﴿٣﴾

۴۔ تے جیرھا اوں نر تے مادی بٹنائی ۽ او وی گواہ۔

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ﴿٤﴾

۵۔ بے شک تہاڈیاں کوششاں انجو انجن۔

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾

۶۔ جیرھا خدادی راہ وچ ڈیسی تے ڈردی۔

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾

۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کردیسی۔

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾

۸۔ اوندے کیتے اساں ہر گال سوکھی کردیسوں۔

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ﴿٨﴾

۹۔ تے جیرھا شرمائی کردیسی تے بے پروائی۔

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٩﴾

۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کردیسی۔

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ﴿١٠﴾

۱۱۔ اساں اوندے کیتے ہر گال اوکھی کر ڈیسوں۔

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ﴿١١﴾

۱۲۔ تے جیلھے او تباہ تھیون لگا تے اوندا مال کہیں کم نہ اوسی۔

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ﴿١٢﴾

۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ﴿١٣﴾

۱۴۔ تے شروع دی تے اخیر دی ساڈے ہتھ وچ۔

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ﴿١٤﴾

۱۵۔ میں تہاکوں بھڑکدی بھاکنیں ہوشیار کر ڈتے۔

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ﴿١٥﴾

۱۶۔ اوندے وچ محض او بدبخت سڑیسی۔

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٦﴾

۱۷۔ جیرھا انکار کردیسی تے کنڈ ولیسی۔

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ﴿١٧﴾

۱۸۔ تے متقی بچا یا ولیسی۔

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ﴿١٨﴾

۱۹۔ جیرھا اپنا مال خرچ کرکے پاک کریندے۔

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ﴿١٩﴾

۲۰۔ اوندے اتے کہیں دا احسان نئیں ہوندا جیندا اوں بدلہ ڈیونا ہوسے۔

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ﴿٢٠﴾

۲۱۔ سوائے اپنے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ﴿٢١﴾ ع

۲۲۔ تے خدا اوں کہیں ضرور راضی تھیسی۔

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

سورۃ ضحیٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالضُّحٰى ②
وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ③

۲۔ بکھدا ڈینہ گواہ۔
۳۔ تے رات جیلھے او ہر شئے لُکا ڈیوے۔

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ④

۴۔ تیڈے رب تیکوں نئیں چھوڑیا تے نہ ناراض تھئے

وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ⑤

۵۔ تے تیڈی اخیر تیڈے شروع کنیں چنگی ہے۔

وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ⑥

۶۔ تیڈا رب تیکوں ضرور ڈیسی جیندے نال توں خوش تھیسیں۔

اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ⑦
وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ⑧
وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ⑨

۷۔ کیا تیکوں یتیم ڈیکھ کے جا اݨسی ڈتی۔
۸۔ تے بھلیا ہویا ڈیکھ تے راہ ڈکھالیں۔
۹۔ تے تیکوں وڈے ٹبر آلا ڈیکھ کے غنی کیتس۔

فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩

۱۰۔ تے ہݨ توں یتیم کوں وڈکانہ ڈے۔

وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪

۱۱۔ تے منگݨ والے کوں وڈکانہ ڈے۔

وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑪ ع ۱۲

۱۲۔ تے اپݨے رب دی نعمت دا اظہار کریندا رہ ونج

سُوْرَةُ اَلَمْ نَشْرَحْ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيٰتٍ

سورۃ الم نشرح مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②

۲۔ کیا اساں تیڈے سینے کوں نئیں کھولیا۔

وَ وَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۙ﴿۲﴾
۲۔ تے اساں تیڈا بار تیں کنیں لہا سٹئے سے۔

الَّذِیْۤ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۙ﴿۳﴾
۳۔ جیں تیڈی چیل تروڑ ڈتی ہائی۔

وَ رَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ؕ﴿۴﴾
۴۔ تے تیڈا ذکر بہوں اچا کیتے سے۔

فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ۙ﴿۵﴾
۵۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ۔

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرًا ؕ﴿۶﴾
۶۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ ہوندے۔

فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۙ﴿۷﴾
۷۔ تے جلیمے توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملݨ دی کوشش کر۔

وَ اِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿۸﴾ ع ۱۹
۸۔ تے اپݨے رب دو توجہ کر۔

سُوْرَةُ التِّیْنِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰیَاتٍ

سورۃ تین مکی ہ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہ۔

وَ التِّیْنِ وَ الزَّیْتُوْنِ ۙ﴿۲﴾
۲۔ انجیر تے زیتون گواہن۔

وَ طُوْرِ سِیْنِیْنَ ۙ﴿۳﴾
۳۔ تے طور سینین دی۔

وَ هٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِیْنِ ۙ﴿۴﴾
۴۔ تے ایں امن والے شہر کوں گواہ بݨیندا۔

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِیْۤ اَحْسَنِ تَقْوِیْمٍ ۫﴿۵﴾
۵۔ اساں انسان کوں بہوں چنگی حالت دچ پیدا کیتے۔

ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِیْنَ ۙ﴿۶﴾
۶۔ ول اونکوں ساریں کنیں گندے جھک دچ ولا سٹئے سے۔

اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُوْنٍ ؕ﴿۷﴾
۷۔ سوائے مومنیں تے نیک عمل کرݨ والیں دے تے انہیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر۔

فَمَا یُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّیْنِ ؕ﴿۸﴾
۸۔ ایندے بعد کیڑھی چیز جزا سزا دے ڈینہہ دے بارے دچ تیکوں جھٹلیندی ہ۔

اَلَیْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِیْنَ ﴿۹﴾ ع ۱۹
۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمیں کنیں وڈا حاکم نئیں (ہے)

سُوْرَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ علق مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیتاں ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ②	۲۔ اے محمدؐ اپݨے رب دا ناں گھن کے پڑھ جیں تیکوں پیدا کیتے۔
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③	۳۔ تے انسان کوں لوتھڑے کنیں پیدا کیتس۔
اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ④	۴۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا ہے۔
الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤	۵۔ جیں قلم نال سکھالیے۔
عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥	۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جو او نہ جاݨدا ہا۔
كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ⑦	۷۔ سݨو بے شک انسان حد کنیں ودھدا پئے۔
اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ⑧	۸۔ جو او اپݨے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ⑨	۹۔ بے شک تیڈے رب دو ولٹے۔
اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ⑩	۱۰۔ کیا تیکوں اوندا پتہ ہے جیرھا بٹکیندا ہوُرے۔
عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ⑪	۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھݨ کنیں۔
اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ⑫	۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جو او سدھے راہ تے ہوُرے۔
اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ⑬	۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیویے۔
اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ⑭	۱۴۔ تے اونکوں روکݨ والا ہدایت کنیں انکاری تے منہ پھیرݨ والا ہوُرے۔
اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ⑮	۱۵۔ کیا اونئیں جاݨدا جو اللہ ہر شے ڈیہاکھدے۔
كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ۙ لَنَسْفَعًۢا بِالنَّاصِيَةِ ⑯	۱۶۔ سݨو ایں نہ تھیسی جے او باز نہ آیا تے اساں اوندے متھے دے وال پکڑ کے گھلیسوں۔
نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰	۱۷۔ او متھا جیرھا کوڑا تے خطاکار۔

فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ﴿۱۸﴾
۱۸۔ او اپنڑی برادری کوں سڈ ڈے۔

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿۱۹﴾
۱۹۔ اساں اپنڑی پولیس کوں سڈ لیسوں۔

كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿۲۰﴾ ع ۱۹ ۲۱ السجدة
۲۰۔ سنڑو اوندا آکھنڑ نہ من تے سجدہ کرتے اوندے کولہو تھیندا ونج۔

سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ قدر مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوڑ دالا تے ول ول رحم کرنڑ والا ءِ۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۲﴾
۲۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں قدر آلی رات وچ لہائے۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۳﴾
۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿۴﴾
۴۔ لیلۃ القدر ہزار مہینے کنیں وی چنگی ءِ۔

تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿۵﴾
۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپنڑے رب دے حکم نال لہندن ہر کم کیتے (لہندن)۔

سَلٰمٌ ۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿۶﴾ ع ۲۱ ۲۲ ۲۳
۶۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ءِ تے اے ڈینہ تھیونڑ تئیں رہندی ءِ۔

سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ بیّنہ مدنی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوڑی والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ءِ۔

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
۲۔ اہلِ کتاب وچوں کافر تے مشرک انکار کنیں رک نہ

مُنْفَكِّيْنَ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۙ﴿۱﴾
رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۙ﴿۲﴾

سگدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی
۳۔ اللہ ولو ہک رسول (آویندا) جیرھا پاک صحیفے پڑھ کے سٹاوے ہا۔

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ؕ﴿۳﴾
۴۔ جیندے وچ ہمیشہ رہنڑ والے حکم ہوُن۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ؕ﴿۴﴾
۵۔ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی اوھنہ کھلی دلیل دے آوڑ دے بعد ٹولیں وچ ونڈیج گئے ہن۔

وَمَاۤ اُمِرُوْۤا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ حُنَفَآءَ وَ يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَ ذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ؕ﴿۵﴾
۶۔ اصل انہیں کوں حکم تے اے ہا کہ اللہ کیتے اطاعت خاص کریندے ہوئیں خدا کوں ہک منیندے ہوئیں اوندی عبادت کردے نماز ٹھیا کے پڑھوتے زکاۃ ڈیوے ہمیشہ رہنڑ والا دین۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ؕ﴿۶﴾
۷۔ بے شک اہلِ کتاب وچو کافر تے مشرک دوزخ وچ ولیسن تے اوں بھا وچ ہمیشہ رہسن اوساریں کنیں گندی مخلوق ہن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ؕ﴿۷﴾
۸۔ بے شک مومن تے چنگے عمل کرنڑ والے سبھ کنیں چنگی مخلوق ہن۔

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ؕ﴿۸﴾ ع

۹۔ انہیں دا بدلہ انہیں دے رب ولو ہمیشہ دے باغ جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن اے بدلہ اوندے کیتے جیرھا اپنڑے رب کنیں ڈردے۔

سُوْرَةُ الزِّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ زلزال مدنی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوڑ والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ءِ۔

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۙ﴿۲﴾

۲۔ جیلھے زمین ہلا ڈتی ولیسی۔

وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ۝۲
۳۔ تے زمین اپنے بار باہر کڈھ سٹیسی۔

وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ۝۳
۴۔ تے انسان آکھسی اینکوں کیا تھی گئے۔

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ۝۴
۵۔ اوں ڈینہہ او اپنیاں ساریاں خبراں ڈسیسی۔

بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ۝۵
۶۔ بے شک اوندے رب اوندے کیتے وحی کیتی ہئی۔

يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ۝۶
۷۔ جیرھے ڈینہہ لوک کئی ٹولیں وچ کھٹے ہوسن تاں جو اپنے اعمال ڈیکھن۔

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ۝۷
۸۔ جیں تھوڑی جہیں وی نیکی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ۝۸
۹۔ تے جیں تھوڑی جہیں وی بدی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔

سُوْرَةُ الْعٰدِيٰتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

سورۃ عٰدیٰت مکی ہئی تے بسم اللہ نال ایندياں ۱۲ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہئی۔

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ۝۲
۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہن جنہیں دے گھوڑے تکھے درکدن تے انہیں دے منہ وچ الا نکلدن۔

فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ۝۳
۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مار کے چنگیاں کڈھیندن۔

فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ۝۴
۴۔ تے او فجر نال حملے کریندن۔

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ۝۵
۵۔ تے اینڈے نال مٹی اڈریندن۔

فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ۝۶
۶۔ تے لشکر وچ پہہ ویندن۔

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ۝۷
۷۔ اے سب گواہن اے بے شک انسان اپنے رب دا ناشکرا ہئی

وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ۝۸
۸۔ تے بے شک ایں گال دا او گواہ۔

وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ۝۹
۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُوْرِ ۝۱۰
۱۰۔ کیا اونکوں نئیں پتہ جو جڈاں قبریں آلیں کوں اٹھالیا ویسی۔

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ﴿١٠﴾
۱۱۔ تے جو انہیں دے سینے وچ کڈھیا ولیسی۔

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾
۱۲۔ بے شک تیڈا رب اوں ڈینہہ انہیں دا نگران ہوسی۔

سُورَةُ الْقَارِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً

سورۃ قارعہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

الْقَارِعَةُ ﴿٢﴾
۲۔ وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ﴿٣﴾
۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿٤﴾
۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ﴿٥﴾
۵۔ جیڑاں لوک ایویں تھی ولسن جیویں کھنڈیے ہوئے کھمبیلاٹ۔

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ ﴿٦﴾
۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی ولسن جیویں پنجی ہوئی کپاہ۔

فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٧﴾
۷۔ جینڑے عملیں دے پلڑے بھاری ہوسن۔

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٨﴾
۸۔ او خوشی دی حالت وچ ہوسن۔

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٩﴾
۹۔ تے جینڑے عملیں دے پلڑے ہولے ہوسن

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴿١٠﴾
۱۰۔ انہیں دا ٹکانہ دوزخ ہوسی۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَهْ ﴿١١﴾
۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ہے۔

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١٢﴾
۱۲۔ بلدی بھاہ۔

سُورَةُ التَّكَاثُرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ تکاثر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْهٰىكُمُ التَّكَاثُرُ ۙ﴿۱﴾

۲۔ مال دچ ہک ڈوجے کنیں ودھن دی خواہش تہاکوں غافل کر ڈتے۔

حَتّٰى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ؕ﴿۲﴾

۳۔ اوتیں جو تساں قبریں دچ و نج سمسو۔

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ﴿۳﴾

۴۔ سنّو تہاکوں جلدی پتہ لگ ولیسی۔

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ؕ﴿۴﴾

۵۔ ول سنّو تہاکوں جلدی پتہ لگ ولیسی۔

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُوْنَ عِلْمَ الْيَقِيْنِ ؕ﴿۵﴾

۶۔ ہائے جے تہاکوں یقینی علم نال پتہ لگ ونجے ہا۔

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيْمَ ۙ﴿۶﴾

۷۔ تساں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِيْنِ ۙ﴿۷﴾

۸۔ ول تساں اونکوں یقین دی اکھیں نال ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتُسْـَٔلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيْمِ ﴿۸﴾ ع ۱/۴

۹۔ ول تساں کنیں اوں ڈینہہ نعمتیں دے بارے دچ پچھیا ولیسی۔

سُوْرَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

سورۃ عصر مکی ءَ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءَ۔

وَالْعَصْرِ ۙ﴿۱﴾

۲۔ زمانہ گواہ۔

اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفِيْ خُسْرٍ ۙ﴿۲﴾

۳۔ بے شک انسان گھاٹے دچ۔

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ ۙ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿۳﴾ ع ۱/۳۳

۴۔ سوائے مومنیں دے تے نیک عمل کرݨ والیں دے تے جیرھے ہک ڈوجے کوں حق دی تے صبر دی نصیحت تے ہدایت کریندے رہ ویندن۔

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عَشْرُ اٰيَاتٍ

سورۃ ہمزہ مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوندا والا تے بہوں مہربان۔

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②

۲۔ کنڈ پچھو گلا کرنڑ والے تے عیب کڈھنڑ والے کیتے عذاب۔

الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ③

۳۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولا ولا گنڈے

يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ④

۴۔ او سمجھدے جو اوندا مال اونکوں باقی رکھیسی۔

كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤

۵۔ اے نہ تھیسی ہا او "حطمہ" وچ سٹیا ویسی۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥

۶۔ تیکوں کیا پتہ "حطمہ" کیا ہے۔

نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ⑦

۷۔ اللہ دی بھڑکائی ہوئی بھاء۔

الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ⑧

۸۔ جیرھی دل دے اندر تئیں پہنچدی ء۔

اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ⑨

۹۔ بے شک او بھا بند بھٹی وچ ہوسی۔

فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑩ ع

۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھمبیں نال بدھے کھڑے ہوسن۔

سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ فیل مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوندا والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ء۔

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ②

۲۔ تیکوں پتہ نئیں تیڈے رب ہاتھی آلیں نال کیا کیتا ہا۔

اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِيْ تَضْلِيْلٍ ۝۲

۳۔ کیا انہیں دی تدبیر کوں کوڑا نہ کر ڈیتا ہس۔

وَّاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيْلَ ۝۳

۴۔ تے انہیں تے پکھیں دی جھونڈ پھٹی ہس۔

تَرْمِيْهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيْلٍ ۝۴

۵۔ جیرھے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے مریندے ہن۔

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّاْكُوْلٍ ۝۵ ع

۶۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں ایویں کر ڈیتا جیویں کھادا ہویا بھوں ہوندے۔

سُوْرَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ اٰيَاتٍ

سورۃ قریش مکی ہے تے بسم اللہ نال اینديں ۵ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

لِاِيْلٰفِ قُرَيْشٍ ۝۲

۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیا ہا)

اٖلٰفِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَآءِ وَالصَّيْفِ ۝۳

۳۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے

فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَيْتِ ۝۴

۴۔ ہن قریش ایں گھر والے خدا دی عبادت کرنڑ۔

الَّذِيْٓ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوْعٍ وَّاٰمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۝۵ ع

۵۔ جیں انہیں کوں بکھ وچ کھانا ڈیتے تے خوف وچ امن پیدا کیتے۔

سُوْرَةُ الْمَاعُوْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِيْ اٰيَاتٍ

سورۃ ماعون مکی ہے تے بسم اللہ نال اینديں ۸ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يُكَذِّبُ بِالدِّيْنِ ۝۲

۲۔ کیا توں اونکوں سنجانیندیں جیرھا دین دا انکار کریندے

فَذٰلِكَ الَّذِیْ یَدُعُّ الْیَتِیْمَ ۙ﴿۲﴾
وَلَا یَحُضُّ عَلٰی طَعَامِ الْمِسْكِیْنِ ؕ﴿۳﴾
فَوَیْلٌ لِّلْمُصَلِّیْنَ ۙ﴿۴﴾
الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۙ﴿۵﴾
الَّذِیْنَ هُمْ یُرَآءُوْنَ ۙ﴿۶﴾
وَیَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ﴿۷﴾ ع ۳۲

۳۔ اوہو ءِ جیرھا یتیم کوں دھکے ڈیندا ہا۔
۴۔ تے مسکین دے کھاٹے دو توجہ نہ ڈیوندا ہا۔
۵۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی ءِ۔
۶۔ جیرھے اپݨی نمازیں وچ ڈھل گھس کریندن۔
۷۔ جیرھے ڈکھاوا کریندن۔
۸۔ تے گھر دیاں معمولی استعمال دیاں شہیں دی لوکیں کوں نئیں ڈیندے۔

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعُ اٰیَاتٍ

سورۃ کوثر مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءِ۔

اِنَّاۤ اَعْطَیْنٰكَ الْكَوْثَرَ ؕ﴿۲﴾
فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ؕ﴿۳﴾
اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿۴﴾ ع ۳۳

۲۔ بے شک اساں تیکوں کوثر ڈتے۔
۳۔ تے توں اپݨے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔
۴۔ بے شک تیڈا دشمن ہی اصل اوترکِ۔

سُوْرَةُ الْكَافِرُوْنَ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰیَاتٍ

سورۃ کافرون مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیاتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءِ۔

قُلْ یٰۤاَیُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۙ﴿۲﴾
لَاۤ اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۙ﴿۳﴾

۲۔ توں آکھ اے کافرو
۳۔ میں اوندی عبادت نئیں کریندا جیندی تساں عبادت

کریندے ءُ۔

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝۴ ۴۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرݨ والے ءُ جیندی میں عبادت کریندا ں۔

وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُّمْ ۝۵ ۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کریندا ں جیندی تساں عبادت کریندے پئے ءُ۔

وَلَآ اَنْتُمْ عٰبِدُوْنَ مَآ اَعْبُدُ ۝۶ ۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرلیسو جیندی میں عبادت کریندا پیاں۔

لَكُمْ دِيْنُكُمْ وَلِيَ دِيْنِ ۝۶ ع ۷۔ (ات گالہوں) تہاڈا دین تہاڈے کیتے تے میڈا دین میڈے کیتے (ہے)

سُوْرَةُ النَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

سورۃ نصر مکی ءُ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱ ۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءُ۔

اِذَا جَآءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ ۝۲ ۲۔ جیلھے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔

وَرَاَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُوْنَ فِيْ دِيْنِ اللّٰهِ اَفْوَاجًا ۝۳ ۳۔ تے توں ڈیکھیسیں جو لوک اللہ دے دین دچ چھٹ دے چھٹ داخل تھیسن۔

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۭ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ۝۴ ع ۴۔ تے توں اپݨے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں کنیں بخشش منگ بے شک اور رحمت کرݨ والا ءُ۔

سُوْرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ لھب مکی ءُ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱ ۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءُ۔

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۝۱
۲۔ ابولہب دے ڈوہیں ہتھ ترٹ ہین تے اوآپ وی۔

مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ۝۲
۳۔ اوندا مال تے جو اوں کمایا ہا اوندے کہیں کم نئیں آیا۔

سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝۳
۴۔ او اوں بھاوچ پوسی جیرھی بھامبڑ مچائی پئی ہوسی۔

وَامْرَاَتُهٗ ؕ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝۴
۵۔ تے اوندی زال جیرھی بل چا اندی ءِ۔

فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝۵
۶۔ اوندی گچی وچ بھوتریں دا وٹیا ہویا رسا بدھا ویسی۔

سُوْرَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ اٰيَاتٍ

سورۃ اخلاص مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝۲
۲۔ توں آکھ اللہ ہک۔

اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝۳
۳۔ او کہیں دا محتاج نئیں۔

لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ۝۴
۴۔ نہ اوں کہیں کوں جݨدے تے نہ اونکوں کہیں جݨدے۔

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝۵
۵۔ تے اوندے برابر تے جوڑ دا کوئی کاء نئیں۔

سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ فلق مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۙ ۝۲
۲۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام دے جݨداں

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۙ ۝۳
۳۔ مخلوق دے شر کنیں بچݨ کیتے۔

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۙ ۝۴
۴۔ تے اندھارا کرݨ والے دی شرارت کنیں بچݨ کیتے

جیلھے او اندھارا کر ڈیندے۔

وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِی الْعُقَدِ ۙ﴿۵﴾ ۵۔ تے اوندے شر کنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں تروڑن کیتے پھوکے مریندے۔

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ﴿۶﴾ ع ۶۔ تے حسدی دے حسد تے ساڑ کنیں بچنڑ کیتے (رب دی آم شام وچ انداں)

سُوْرَةُ النَّاسِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ ناس مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیاتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾ ۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے دل دل رحم کرنڑ والا ءے۔

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۙ﴿۲﴾ ۲۔ توں آکھ میں لوکیں دے رب دی آم شام منگداں۔

مَلِكِ النَّاسِ ۙ﴿۳﴾ ۳۔ جیرھا ساریں لوکیں دا بادشاہ۔

اِلٰهِ النَّاسِ ۙ﴿۴﴾ ۴۔ تے ساریں لوکیں دا معبود۔

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ ۙ الْخَنَّاسِ ۙ﴿۵﴾ ۵۔ وسواسی تے شرارت گھتا کے پچھو بہہ ونجنڑ والے دے شر کنیں بچنڑ کیتے۔

الَّذِیْ یُوَسْوِسُ فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۙ﴿۶﴾ ۶۔ جیرھا لوکیں دے دلیں وچ وسواس گھتیندے (تے شر پویندے)۔

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿۷﴾ ع ۷۔ او بھانویں جنیں وچوں ہوے تے بھانویں انسانیں وچوں ہوے۔

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.
Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.